Numbers Numbers

Formatting by Nathan Kasimer

With the Targum, 1917 $\ensuremath{\mathrm{JPS}}$ Translation, and Rashi

©Nathan Kasimet, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 licenses (CC-BY-SA), the terms of which are available here: https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/. This book includes the following texts:

- Migra According to the Masora
- License: CC-BY-SA
- מקרא על פי מסורה/ikiw/gio.eource.org/wiki/he.wikisource. Source: https://he.wikisource.org
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Taj
- License: CC-BY-SA
- TITIL MITGTIO, INTERPRESENTATION Source: https://he.wikisource.org/wiki/localidation.
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
- License: CC-BY

All these texts were retreived from Sefaria. It was typeset and formatted using ETEX, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download and the EB Garamond font by Georg Duffner from http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

פרשת חקת	₽∠7
פרשת קורח	728
פרשת שלח לך	741
פרשת בהעלתך	220
פרשה נשא	961
פרשת במדבר	۷۷۲
פרשת מסעי	891
פרשת ממות	123
פרשת פינחס	130
פרשת בלק	113
פרשת חקת	86
פרשת קורח	78
פרשת שלח לך	99
פרשת בהעלתך	bb
פרשה נשא	070
פרשת במדבר	τ
Sage Guide	Λ
Introduction	ΛΪ

תוכן העניינים

GET CATCT - noitobornal

הפטרת שבת מחר חודש	. 222
הפטרת מסעי	. 222
הפטרת מסעי	. 022
הפטרת מטות	.812
הפטרת פינחס	. 212
הפטרת בלק	. 412
הפטרת חקת	. 112
다르엘다다 되다다	. 802
הפטרת שלח לך	. 902
הפטרת בהעלתך	. 402
הפטרת נשא . ְ	. 202
הפטרת במדבר	. 002
בפתרות	700
הפטרת מטות	. 888
הפטרת מטות	. 188
הפטרת פינהס	. 878
הפטרת בלק	. 778
הפטרת חקת	. 478
הפטרת קורה .'	. 178
הפטרת שלח לך	. 698
הפטרת נשא	٠ ٧٩٤
הפטרת נשא . ֶ	. 298
הפטרת במדבר	. 698
הפטרות	898
פרשת דברים	198
פרשת דברים למנחה בשבת מסעי	198
פרשת מסעי	344
פרשה ממות	379
פרשת פינחס	908
פרשת בלק	687

Introduction

This humash is intended primarily for learning *Shnayim Mikra veEchad Targum*, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the "Targum"—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minha readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the Mikra at pi Masorah project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yemenite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the from the Metsudah edition. All these texts were retrieved from Sefaria. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Information on which special Mastriv and Hastravot can occur on which Sabbaths is from the Koren Shabbat Chumash. Sedarim data was pulled from Mikra at pi Masorah.

I hope this text will be helpful to those who use it.

Jange Guide

notes.

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Torah. For information where this text varies from others, see the notes of the Mikra al pi Masorah project, or notes in Minhat Shai. The Mikra al pi Masorah project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Only differences that affect the consonantal text as it appears in a Seder Torah are noted. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Torah, but not in the text of the Targum. Paseq is indicated with a vertical bat with a space on both sides, but the line indicating a munah legarmet has no space between the line and the preceding word.

To reduce confusion, different numbering systems used for running verse references are numbered differently. Roman numerals are used for chapters, Hindu-Arabic numerals for verses, and Hebrew letters for Sedarim. In verse references in notes, however, chapters are listed in Hindu-Arabic numerals. Where there are attested seder divisions that are not included in the traditional 154-seder count, the number is printed with an asterisk, indicating that it is a seder break but the seder number has not increased. Instances where there are variations in tradition for the start of a seder are in brackets or parentheses.

Names of parshiyot, aliyot, and the number of verses in each parsha are noted in Rashi script. The weekday aliyot can be assumed to end where the second aliya begins. The ending is noted if that is not the case. The and TRTUT indicate the weekday aliyot. Aliyot for doubled parshiyot are in parentheses.

Parsha breaks are indicated with a Dor o in parentheses. A petuha is a paragraph break that ends a line, a setuma is a break where a blank space is left mid-line. Keri ukhetiv instances are noted with brackets and letters indicating which text is the keri and which is the ketiv.

Large/small letters are printed in the text. Note that in an actual Seder Torah the large/small letters have the top of the letter aligned with the rest of the text. They are printed aligned with the bottom line here due to typesetting considerations. Other special letters are indicated with parenthetical

מאָבוּ מֹבּבוֹם באַמָּב: עַמָּנִי בַּמָּנָר תַמָּנִית לְצֵאִנָם 🤞 סִינֵי בְּצִּהֶל מוֹעֵּר בְּצִּחָר לַחֹהַשׁ دررور زرتشا بتنب هِا مُنْ فَيْ لَا جِمْهِ جِر

<u>ڂڎؙڂڎٚڔڟٙڡ</u>؞ אַבְנִים בְּמִסְפַּר שֵׁמָוִת כָּלְ־זָבֶר ءُ بَهْدُمُ كُمْهُ فِينَامُ كُرِيْهُ فِي يُونِهُ فِي يُونِي الْمُونِي فِي الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤ שִׁאִּי אֶת־רֹאִשׁ כַּלְ־עֲּתַת בְּנִי־

אָטֶׁם לְצִּבְאָטֶׁם אַטֶּׁע וֹאַבַּוֹנְוּ: بير مُحُدِّم فَنَشِلَهُم فَغُلِّهِ فَعُلِّهِ فَعُلِّهِ فَيَعَالِهِ فَعَالِمُ فَعَالِمُ فَعَالِمُ فَع מבּן מֹשִׁנִים שִׁנִי נַמָּגַבְע בַּבַ

אָישׁ רָאַשׁ לְבֵּית־אָבֹקָיוּ הָוּא: 🛧 ន្រែក្ណុក្ក ក្រុម ស្ដុច ស្ដុច ជ្ជាល្អក

זֹמֹעֹבוּ אִשַּׁבְים לַבְאִיבֶּן אֶלְיִגוּנִב מַּמַכּוּוֹ לַבַאִיבוּן אֶלִיגוּנַ בַּב رْر، زَيْرَارَ שُونَامَ , הِيْكِذِكُونَ بِيَكُونَ الْجَرَّا שُونِمَا بِدَجِرَةِ لِمَ يَامِونَا

สเน็เลินั้เ: ء ڄنهڄنار ないはいがく

\(\(\) \(\

« לְנְמִּמֹכְּר וֹעַוֹאָץ בּּוֹרַהוּמָר:

جُالِ فِلُلِيمُ إِن اللَّهُ ال בּּן־עַמִּיהָוּד לְמְנַשֶּׁה נַמְלִיאָל בַּר עַמִּיהוּד לִמְנַשָּׁה נַמְלִיאֵל خختر ببقه جهفتات هجابههم خجتر بنقه جهفتات هجابههم

> خَيْرِيَد: למפּלעון מאֹבֹאֹא בַמֹּגַנִים לנוב שוווא שוויא שווישא שווישא בְּסִינֵי בְּמַשְׁכַּן וְמְנָא בְּחַר ומבול ון עם משה במדברא

בל דְרוּרֶא לְגוּלְגָּלְטְׁבוּוֹן: ختن لأخففيا خفثنا هُمْفا نظِر جَيَالِمُرْنُونِهِا לבוקו ני שוּהְבּוֹ כֹּל, כֹּנהְשֹׁא

ئفدبا خترج دبا هَفَ لَهَدَبا: לפוט שולא לוחבאק שמון מבר ההבון הנון ילהולא כל

אַבְּהַתוֹהִי הוּא: לְמִּבְׁמֹּא יֹבֹר בוּתְ לְבִּוּעוּ וֹמֹמֹכוּן וֹבוּן מּוּבְרָא מּוּבְרָא

はだいなでて:

څل_ ځښځمبل ないはいがん

צוּרוֹשֶּׁרו:

ליהודה נקשון בר עמינדב:

לְנֹמִּמְתַבְּׁר נְעַנִאָץ בַּר אַנּמָר:

לְנְׁבוּלְוּן אֶלְיִאָּב בַּר חֵלְן:

בו פָּדְהצוּר:

land of Egypt, saying: year after the were come out of the of the second month, in the second the tent of meeting, on the first day Moses in the wilderness of Sinai, in AND THE Lorp spoke unto

their polls; number of names, every male, by fathers' houses, according to the Israel, by their families, by their to negregation of the children of Take ye the sum of all the

their hosts, even thou and Aaron. Israel: ye shall number them by all that are able to go forth to war in from twenty years old and upward,

fathers' house. of every tribe, every one head of his And with you there shall be a man

Reuben, Elizur the son of Shedeur. that shall stand with you: of And these are the names of the men

ς

Zurishaddai. 9 Of Simeon, Shelumiel the son of

Amminadab. Of Judah, Nahshon the son of

Of Issachar, Nethanel the son of

Of Zebulun, Eliab the son of Helon.

the son of Pedahzur. Ammihud; of Manasseh, Gamaliel Ephraim, Elishama the son of To :hdesol do neathlide of Joseph: of

מנאן לידע מנין הנוחרים כשבא להשרוח שבינחו עליהן מנאן. באחד בניםן הוקם המשכן ובאחד באייר מנאם: (1) וידבר. במדבר סיני באחד לחדש. ממון מיצמן לפניו מונס לומס כל שעס כשיללו ממלריס מולן וכשופלו צעגל

(2) למשפחחם. דע מגין כל שנע ושנע: - לביח אבחם. מי שלניו מצנע למד ולמו משנע לתר יקוס על שנע לניו (נ"נ

קט, ב): לגלגלחם. על ידי שקלים בקע לגלגולמ:

(E) כל יצא צבא. מגיד שלין יולם בלבם פחום מבן עשרים:

(+) ואחכם יהיו. כשמפקדו מומס יסיו עמכס נשימ כל שנע ושנע:

17	מּאִיִּת: (פּ) מִּאִּיִת: (פּ) בּאַרִנִּם לְמִּמָּר רָאִּיבָּוֹ		those that were numbered of them, of the tribe of Reuben, were forty and six thousand and five hundred.	17
ع د،	ניהִיִּי בְּנִי־רְאִּיבֵּן בְּבָּר יִשְׂרָאֵל הּוֹלְדֹתָם לִמִּשְׁפְּחֹתָם לְבֵּית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שֵׁמּוֹת לְגָלְגְּלֹתְם בְּל [ַ] זָּלָר מִבֶּּן עֲשִׁרִים שְׁנְתֹ וָמַעְלְּח כִּל יֹצֵא צְבֶא:	נְלְמִּגְלְאִ כִּגְ לָבָּגִּע בֵּנְלְבִּגִּע בְּגְ גְּבִינִא מִבָּר מִּמְּנִגוּ מִּנְלְ בְּגִּנְיִנְאִ מִבָּר מִּמְּנִגוּ מִּנְלְ בְּנִנְיִנְאִ מִבְּר מִּמְּנִגוּ בְּנִנְיִנְאִ כִּגְ לָבִּינִי בְּנִלְנִינִאַ בְּנִלְנִינִי בְּנִלְנִינִי בְּנִלְנִינִי בְנִלְמִינִי בְּנְלְמִינִים	And the children of Reuben, Israel's first-born, their generations, by their fathers' houses, according to the number of names, by their polls, every male from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;	07
61	כּאֲשֶׁר צְנָּה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה וְיִפְּקְּדֵים בְּמִרְבָּר סִינֵי: (ס)	בְּמֵץ דְפַפֵּיד וְיָ יָת מֹשֶׁה יִּמְנְנוּן בְּמֵּךְבְּרֶא דְּסִינְי:	As the Lord commanded Moses, so did he number them in the wilderness of Sinai.	61
81	ﺯﻏﺪﯨ ﭼﯜﺕ ﺗﭙﯜﯬﺕ ﺗﺮﺝﯬﺭﻩ ﭼﻐਜ਼ﻦ ݣݒݑݺݭ ݻݭݙݚ ݵݙݺݙݙݚ ݵݲ ݥݡݝݥݵݠݙݵݡݑݚݠݤݗݕݠ ݡݥݖݦݦݙݳݡݡݚݖݠݡݔݚݫݵݡݙݜ ݣݚݣݙݣݕݻݠ	ילְהֿוּלְא לְיִּילְיִּׁלְטִׁיבִוּ!: בְּמִּנְוֹ אָמָטוֹ מִבָּר אָבְטִּינִינִוּ זְרְהִּנִּטִׁינִוּ לְבִּיִּט אָבְטִּינִינִוּ לְנְרִׁטְא טִּנְיָנִא נִאָּנִינִסִי מַּלְ נְנִי כָּלְ בְּנָאָטֵא בָּנָאִי בָּנִאִּי	And they assembled all the congregation together on the first day of the second month, and they declared their pedigrees after their families, by their fathers' houses, according to the number of names, from twenty years old and upward, by their polls.	81
ישרחל	וּיַקַּח מֹשֶׁה וָאַהַרָּוֹ אָת הְאַנְשָׁים הְאַלָּה אַשֶּׁר נִקְּבִּי בְּשֶׁמָּה: (בספרי ספרד ואשכנו בָשֶׁמָוֹת)	הַאַבְּּין הַאָּהְפְּרֵשׁוּ בִּשְׁמָהָן: הְבָר מֹשֶׁה וְאַהֵרֹן יָה גּּיִבְרֵיָא	And Moses and Aaron took these men that are pointed out by name.	۷ı
91	בְאָמֶּר (כ׳ קריאי)[ק׳ קָרוּאָי] קַעֶּלְה נְשִׁיאָי עַפָּוֹת אֲבוֹתָם אָלֶה נְשִׁיאָי מַפּּוֹת אֲבוֹתָם	בׁנֹמֶּבֹאֵלְ אִנּנּוּ: מֻּבְׁמֵּנְ אִּבְּׁבִּנִא אִבְּנוּ מִׁמְבַׁמִּנִּא בִּלְבָּנִא אִבְּנוּ מִמְבַׁמִּנִּ בִּּנְמִּטֵּא בַּבְּבַבִּי	These were the elect of the congregation, the princes of the tribes of their fathers; they were the heads of the thousands of Israel.	91
ζI	خْرََطْفَخِ، ݣَفَادِكُم كَالِمُدَاِّ:	לְנָפְּשַׁלְוּ אֲּטִוּנֵת בּּר הֵּוֹלִן:	Of Naphtali, Ahira the son of Enan.'	§ 1
† I	לְנְּׁע אַלְוֹסִׁנ בּוֹ בְּנִאַנְ:		Of Gad, Eliasaph the son of Deuel.	† 1
٤١	رُغَمِّد فَنْمَنَّكُم قُلْ مُخْدًا:	לְאָמֶּר פּוֹמִיאֵלְ פַּר מְּכְּרָן:	Of Asher, Pagiel the son of Ochran.	٤١
71	خِيًا لِمَنادَمُيْد قَالِمَقْدِمَيْد:	לְבֹּן אֲטִוּמִנְר בּּר מַּמִּיְמָבִּי:	Of Dan, Ahiezer the son of Ammishaddai.	71
11	خْرَبْرُهُا هُدَيْدًا قَالِيْلُمِنْ.:	לְבֹנֹוֹמֵוּ אֲבֹוֹבוֹ בַּב נַּבְׁמְנָנִי:	Of Benjamin, Abidan the son of Gideoni.	11

(עו) האנשים האלה. אם שנים עשר נשימים סללו: אשר נקבו. לו כאן צשמים:(או) ויחילדו על משפחותם. סביאו מפרי ימומיס ועידי מוקת לידמס כל אחד ואחד לסתיימם על סשבע:

(16) אלה קרואי העדה. סנקרמיס לכל דבר משיבות שבעדם:

כַּל יְצָא צַּבְאָ: זְבְר מִבֶּן מֶשְׁרֵים שְׁנָה וָמַעְּלְה בְּמִסְפַּר שֵׁמִוּתְ לְנִּלְנָּלְנָּלְהָיִם בָּלִ **LET** كالم خدد wadir

נפוק הולא: جنززرا לזְנֹמֹנִעוּעוֹ לִבָּיִע אָּבַעוֹעִינוּן الإذكافالإل שממון

forth to war; and upward, all that were able to go every male from twenty years old number of names, by their polls, numbered thereof, according to the their fathers' houses, those that were generations, by their families, by Of the children of Simeon, their

those that were numbered of them,

מאות: (פ) عَيْمُمُّكَ لَكُمْ هُلُو الشَّكِيمُ عَلَيْهِمُ النَّهُمُ لِمَا لَنَهُمُ لاَ خُولًا نَتَكُمُ لَا يَتَ र्देख्यूप

אָמְלְאָנְן מִינְינִינִן לְאָבְׁמֹּא בַּאָמָתִוּן

their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Gad, their hundred.

and nine thousand and three of the tribe of Simeon, were fifty

גווא הַבוּא: מבן שְּהַרִים שְׁנָה וַמָּעְלָה כָּל خختر بد سبخينت خيفه فينت خختر

ילמילא כל נפיק הילא:

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty

נאַבְבָּמִים אָבֶב וֹמֵּמִה מֹאִנִי וַנַימִּמָּא אַלְפָּגוֹ וֹמָגִינִי מֹאַנִי $_{
m 2.5}$ අඉත්ත්ත ද්රාමූත දැන්වෙන් අදදාත්ව ද්වාදශ්m z අදදාවේ අද්ධාර දැන්වෙන් අද

וְחַמְאָגוֹ:

the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Judah, their

five thousand six hundred and fifty.

of the tribe of Gad, were forty and

those that were numbered of them,

וֹמָהֹלִע כִּל יִצָּא צַּבְּאַ: בְּמִסְפַּר שֵׁמִת מִבֶּן עֶשְׁרֵים שְׁנְּה 25 ÇAWÇTÇO نالنبُلا שולגונם לבני

ולְמָּגלָא כָּלְ לָפָּגלַ עַגלָא: במלנו שמיון מבר משריו שניו אָבְעָה לְזַנְמְּוֹטְינִן לְבִּיִם אָבְּהָהָהָוֹיִנוֹן الالأكالالالم بالنيال

of the tribe of Judah, were those that were numbered of them, able to go forth to war; years old and upward, all that were

threescore and fourteen thousand

וְשִׁבְעֵּים אֶלֶךְ וְשִׁשׁ מִאִית: (פּ) حَدَّ فَكَلَّدَيْكَ خُمْشِد بْدَائِدَ هَلْ فَرَيْدَ مَرْزَدْرَدِيا خُمْجُمْع يَدَدَائِدَ

מִבֹּמֹנו וֹאַבֹבֹּמֹא אַלְפֹּנו וֹמִנִי

לַנּגֹע אָבֹעַעִין לַבִּגע אָבַעַעַעוּן

שמקקן מבר עשירון שנין

years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Issachar, their and six hundred.

וֹמָהֹלִע כִּל יִצָּא גַּבְּא: בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׁרַים שְׁנָה שלבעלם

ושְׁשְבָּרְ מִנְיְנֵירוֹן לְשִׁבְּטָא דִּישִּׁשִּכָר

ילמילא כּל נפול הולא:

hundred. and four thousand and four of the tribe of Issachar, were fifty those that were numbered of them,

able to go forth to war;

Lτ

97

57

77

٤٦

מָאִנְת: (פּ) عَلَّةُمُّكُ لَكُمْ مِنْ الْمُكَالِّةُ مِنْ لَكُمْ لِمُلْقِمْ لِمُلْفِمْ مِنْ فِي الْمُلْقِمِ **イロ型**口

וֹמָהֹלִע כִּל יִצָּא צַּבְּאַ: בְּמִסְפָּר שֵׁמִע מִבֶּן מַשְׁרֵים שְׁנָר בְּמִנְין שְׁנִין מִבּר עַשְׁרִין שְׁנִין كابكهانا خلاته

ילְמִּגלָא כָּלְ לֹפָּגלַ עַוּלָאִ: אָבְעָשׁם לְזַנַהְוֹנִישִׁיבוּן לְבָּוִע אָבְעַעַיבוּן

מָאִוּת: (פּ) מְבְּלְנֵי נְעִׁמְׁנִם אָבְנְבּ וֹאַבְבָּה עַנְיָּהֵוּ וֹמְבָּלִא אַלְבּוּ וֹאַבָּה فكترثت 4位銀口

שובולן מלוניהוו לשבשא הובולון

ጟ፟፟፟፟፟፟፟፠፧ מְּמְבֹּנִם מְּלִּנִוְ נְמָּהְלִנִי כִּלְ יִצְּאֵ ربقلع خختر

מֹמִבׁנוֹ מִּנוֹ נּלְמִנּלְאִ כָּלְ לֹפֿוּל אַבוּטַבון בַּמִנוֹן שִּמְבוֹן מִבּּר خمية فبثات خدّرت سيختضيا خينة ثفيا خدره \$\$Lip 4tt, ... idl 4tt, \$\$Lip

นี่หูเน: (ਫ਼) عادي ÄĹĊά.□

رَلُوْمِ عَلَٰخُمْنا عَذِهَا رَلُوْمِ مُعُكِ אָפְּרָיִם מִנְינִיהוֹן לְאָבְטָא דְאָפְּרָיִם

מַּלִּעְ וֹמָהֹלַעַ כַּעְ יִגָּאַ גַּבָּאַ: שולַגוֹם לַבֹּנּי ÇÇĞL

ולְמֹּגלִא כָּלְ לֹפֿגלַ עוגלָא: המנוט מפו מֹמִבׁנם בֹמִנוֹ מִמִּטִוֹ מבּר מֹמִּנִוֹ מִּנִּוֹ אָבְעִים לְזִוֹבְהֹוֹטִׁבִיוּן לְבִּיִם אָבְּטִטְּבִיוּן

וּשְׁלַשְׁהַ אָּלֶב וּמֹאָשָׁוֹם: (פּ)

שׁלִטוּן ישְׁבוּן אַּלְפּוּן ימֹאַטוֹן:

וְמָהְלְע כִּלְ יִצָּא צִּבְּאִי בְּמִסְפַּר שֵׁמִת מִבֶּן עֶּשְׁרִים שְׁנָת שולגונם לבני

ולַמּגלא כַּב לֹפֿגַל בוגלא: למלנו אמיו מכר אאבנו אנון אַבְעָה לְזָרְעָּוֹלְיבוּוֹ לְבָּוֹת אָבְּהָהָהוֹי

מָאִנת: (פּ) لَاظِهُلِ بَمْدِهُ,ם كُذُكِ لَمَلَقَمَ فَكُنِيا لِمَظْهُم مَذَقِيا لَمَلَقَمَ فكترث **小口は**

בלנמו מלנישוו למבמא בבנומון

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Zebulun, their

hundred. and seven thousand and four of the tribe of Zebulun, were fifty those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by of the children of Ephraim, their Of the children of Joseph, namely,

thousand and five hundred. of the tribe of Ephraim, were forty those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Manasseh, their

hundred. and two thousand and two of the tribe of Manasseh, were thirty those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Benjamin, their

hundred. and five thousand and four of the tribe of Benjamin, were thirty those that were numbered of them,

Ζ٤

98

38

ŧξ

78

ı٤

מְשְׁרֵים שְׁנְּהוֹ נְמִעְּלְהו כָּל יצֵא ﴿ إِذِرَ هِ خَلِيدًا هِ خَنِ فِي اللَّهِ عِن إِن إِن اللَّهِ إِن اللَّهِ إِن اللَّهِ إِن اللَّهِ إِن اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّا اللَّالِمُ اللَّلَّا اللَّالِمُ اللَّا اللّل خختر بال سبخيات خميه فياتاه خختر

ילְמִּילְא כָּלְ לָפִּילַ עִוּלָא: במלנו המטו מבר ההנון הלון

וֹמְמָּגִם אָּלְבּ וּמְבָּׁת מֹאִנִע: (פּ) וּטִבוּן אַּלְפּוּן וּמָבַת מֹאַנִי: وو פְּקְּבֵיהָם לְמַמָּה דְּוֹן שְׁנַיָּם מִנְיָנִיהוֹן לְשִׁבְּטָא דְּדָן שִׁמִּין

וֹמָהֹלִע כִּל יִגָּא גַּבְּא: בְּמִסְפַּר שֵׁמִת מִבֶּן עֶשְׁרִים שְׁנְת ڂڐ؞ٮ שולגונם ללני ÄÄL

ולְהָּגַלְאַ כָּלְ נָפָּגַלַ עַגַלָּאָ: במלנו המטו מכר משרון שנון אָבִלוֹם לְזָוֹבְהֹּיֹטַׁבִיוֹ לְבִּיִם אָבְבַיטַבִּיוּוֹ Χ̈́ÜL

מאָנו: (פּ) מְאָנו: (פּ) מְאָנו: (פּ) מְאָנו: (פּ) र्यक्षा

אַשֶּׁר מִנְיָנֵיהוֹן ム谷口母女

וֹמָהֹלִע כִּל יִצָּא צַּבְּאַ: جِمْوَوْد שֵׁמֵע מִבֶּן מַשְּׁנִים שְׁנָת جַמָּנִון שְׁמָהוֹן מִבּר מַשְּׁרִין שְׁנִין שולגונם לני

ולְמָּגלָא כָּלְ לָפָּגַלַ עַגלָא: אָבִנִים לְזַנְהְיִנְיִנִע לְבִּיִת אֶּבְּנִתְּנִוּ تظفخ،

מָאָוָת: (פּ) שְׁלְשֶּׁר וַהַמִּשִּׁים אֶלֶך וְאַרְבָּע הַמִּשִׁיוּ וּהָלְהָא אַלְפִּין וְאַרְבַּע מְאַרִה: (פּ) 4点倒し

رَفُفُكِرُ مُثَرَّدُ بِيلًا كِمُحُمَّة لِمَنْفُونِ

אַ⊏טֿו בֿוֹני: עַשֶּׁר אָישׁ אִישׁ־אָחָד לְבֵיתַ- עַּשָּׁר גּוּבְרָץ נּוּבְרָא חַד לְבֵית אַבְחָמוּ הַוּי: אַכֶּה הַפְּקַדִּים אַשֶּׁר פְּלַד מֹשֶּׁה אִלֵּין מִנְיָנִיָּא דִּמְנָא מֹשֶׁה

tiát%4: שְׁנְה וְמִּעְלְה בְּלְ־יֹצֵא צְבָא שִׁנִין וּלִשְׁיִלְא בָּלְ נְפִּיק הֵילְאִ ¿ ְ לְבֵּנִע אֲבִנְעָם מִבֶּּן מֵּמְבִּנִם לְבִּנִע אֲבִנַנִם מִבָּן מִמְּנִנִם לְבִנִע אֵבִנַנִּטִרוּן מִבּר מִמְנִין تَنْكُنُو خُرِ فَطُولَا خُتْرِ نَشِلَهُم تَكُالِ خُرِ مَثْنَا خُتَا نَشِلُهُم

באָנה וַהַמִּשְׁים: אُكِكُ الشَّكِيَّةُ لَا يُطَخِّدُنَ الْلَقَامِ الْلَكِيَّةُ مَكِظَا الْلَقَامِ طَعُن

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Dan, their

hundred. and two thousand and seven of the tribe of Dan, were threescore those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Asher, their

one thousand and five hundred. of the tribe of Asher, were forty and those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Naphtali, their

hundred. and three thousand and four of the tribe of Naphtali, were fifty those that were numbered of them,

٤ħ

77

ΙÞ

68

one for his fathers' house. being twelve men; they were each numbered, and the princes of Israel, numbered, which Moses and Aaron These are those that were

go forth to war in Israel; old and upward, all that were able to fathers' houses, from twenty years of the children of Israel by their And all those that were numbered

and fifty. three thousand and five hundred were six hundred thousand and even all those that were numbered

ς

ַבְיִּהְפָּקְרֵי בְּתִּיְכֶּם: (פּ) المُعْرَانُ لَا كُرَمَةُ لَا يُعْرَفُونَ لَيْ الْجَرَامُ لَيْ الْجَرَامُ لَا يُعْرَفُونُ لِللَّهُ الْمُتَافِين

לא אֹטֹמֹנואוּ בּונוּיווֹ:

١٤٠ נִיְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

i 点 L 以 < : נְאָטַ בְאָמְחֶׁם לָאָ עַמְּאָׁ בְּעַנְוֹבְ בְּנֵי, נִיִּטְ עַנְּמָבְּנִעְן לָאִ עַּלַבָּנִלְ בִּיִּנ אַר אָת־מַמֶּת לֵוֹי לַאַ הִפְּלֶּר בְּרַם יָת שִׁבְּטָא דְּלֵוּי לָא הִמְנִי

וְאָבׁנִיעוּ וֹסְבָּיב לַמִּאָבוֹ יַחַנִי: ڠٮٮٮٙڟۿڂٳڶڠٮڂےۦڿڿ۪۫؞ڔڶؾؙڡ וְעַלְי בְּלְ־אַשֶּׁר־לֹוֹ הַמְּהוֹ יִשְּׁאָר וִעַּלִי בְּלְ דְּלִיה אָנּוּן יִשְּׁלִּוּ ٥٥ ظهُمُوا لِنَمْبُكِ لَمْرَ خُمْ حَجْدِ لِـ فَلُدِينَهُ لَمْمُ خُمْ مُدِينِهِ لْهَيُّا لِلْغُكِّالِ هُلِـ لِلْخُلِيْتِ مَرِ لِهُنَا مُنْ مُنْ يُنْ ذِينَهُمْ مَرْ مَهْ خَتْهُ

אָטִוְ וַיַלְוּיֶׁם וְוַיַּגָּר וַלַּנֶר וּמֶּט: تَذَرُبُهُ بَحَثَيْنِ تَفِهُ إِلَّا تَكْنَمِهِ خِرْتُمْ يَخْمَهُدُ، مَهُ فَتُعَانَظِ مَا يَكُمُ الْعَالَةِ الْ بجزولا המשְׁבְּן יוֹרֵידוּ אַתוֹ יִבְּמִשֵּל מִשְׁבָּנָא יָפְּרָקוּן יָתִיה

ľä.a **CILLIT** لْلُالُا كُذِّلَ نَشِكَكُمْ كُنُم مَرْحٍ لْنَشِدِيا كُنِّ نَشِكُكُمْ لِأَكْ مَرْ

אָנַ מְאָמֶבֶׁנִ מָאֶבָּן הַמְּרִנִי: מַבע בּוֹנְ וֹמִּבְאָב וַמִּמִבוּ עַלִוּיָם
 **
 הְמֶּלְת וְלְאַיִהְנֶת בֶּשֶׁר עַלַ
 لْسَجْرَايُهِ مَسْتُدُا فَحَدِر خُرَفِهُ قَلْ لَكُرَنَهُا نَهُدِيا فَعَابِد فَعَابِدَ

לַמַּמְבַּרָא וֹמָבוּוֹ: נְתְּ מַשְּׁבְּנָא וְיָה בְּלִ מָנִיהִי נְאָנּוּן יְשַׁמְּשׁנְנֵיה וּסְחוֹר סְחוֹר

زنظمرح: למוש לולאי לשולוני בולבר

خت،ځ،۲۰۱: הקרדגלו משרוהי הגבר על מקסיה

מַמְּבַע מַמְּכִּנְא בְּסְבַּבוּתָא: וֹמְבֹאָב ווֹמִבוּן בֻוֹגָאָו וֹטַ וֹנו, בוּנוֹא מֹל כִּנֹמָטֹא בַבֹנוֹ, לַמַּמְּכֹּוֹא בַסְבַּיבוּטָא וֹלָא

> among them. their fathers were not numbered But the Levites after the tribe of

And the LORD spoke unto Moses,

the children of Israel; thou take the sum of them among shalt not number, neither shalt Howbeit the tribe of Levi thou

round about the tabernacle. minister unto it, and shall encamp furniture thereof; and they shall shall bear the tabernacle, and all the over all that belongeth to it; they over all the furniture thereof, and the tabernacle of the testimony, and but appoint thou the Levites over

draweth nigh shall be put to death. up; and the common man that be pitched, the Levites shall set it down; and when the tabernacle is to forward, the Levites shall take it And when the tabernacle setteth

standard, according to their hosts. camp, and every man with his own their tents, every man with his own And the children of Israel shall pitch

75

18

84

4

tabernacle of the testimony.' shall keep the charge of the children of Israel; and the Levites upon the congregation of the testimony, that there be no wrath about the tabernacle of the But the Levites shall pitch round

גוירה על כל הנמנין מבן עשרים שנה ומעלה שימוחו במדבר אמר אל יהיו אלו בכלל לפי שהם שלי שלא מעו בעגל: (9+) אך אח מטה לוי לא הפקד. כדלי סול לגיון של מלך לסיות נמנס לבדו. דבר אתר לפס סקב"ס שעתידס לעמוד

GG'7'G: (02) ואחה הפקד את הלוים. כמרגומו מני לשון מנוי שררס על דבר שסום ממונס עליו כמו (פעמר ב, ג) ויפקד סמלך

משר ישכון שם סענן וימנו שם ומקימין מומו: והזר הקרב. לעצודמס זו: יומה. צידי שמים (מנסדרין פד, מ): (IE) יורידו אחו. כמרגומו יפרקון כשבאין לישע במדבר ממשע למשע היו מפרקין אומו מהקממו ונושאין אומו עד מקוס

(בב) ואיש על דגלו. כמו שהדגלים מדורים במפר זה שלשה שבמים לכל דגל:

לכם (במדבר יו, ים) כי ילם סקלף וגוי: (33) ולא יהיה קצף. אם מעשה כתלומי לא יהיה קלף ואם לאו שיכנמו זרים בעבודמם זו יהיה קלף כתו שתלינו בתעשה

מַחֲנָה יְהוּדֶה לְצִּבְאָתָם וְנָשִׁיאַ מַשְּׁרִית, יְהוּדָה לְחֵילִיהוֹן וַהַחַוּנִים בַּוֹבְמִּיה מִוֹּבְחַה בַּגָל וִדִּשְׁבוּן קדּימָא מַדְנְחָא מֶיקס סְבֶּיב לְאִהֶל־מוֹעֵד יַחַנִי: משביל סחור סחור למשפן אַבְּטְׁם נְשׁׁנֹּי בֹּנָגְ נֹמְּבַׁאָּגְ מִנְּיֵנִי אָבַטִּטִּינוּן נְאָבוּוּ בֹּנָגְ נֹמְבָּאָגְ אַנשׁ עַלְ־דְּיִלְוּ בְאִנוֹתְ לְבָּוֹנִי בְּבִר עַלְ מִלְסִיהִ בְּאָנִוֹנוֹ לְבֵּיתִ ב אַבְרָן לֵאמָר: خيرشد: ַ פּליפּי וַיְרַבֶּּר יְהַלְּה אֶל־מֹשֶׁה וָאֶל־ וּמַלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה וּלְאַהַרֹן אַשְׁר צְנָה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה בֵּן דְּפַבֵּיד יִיִּיְתִ מֹשֶׁהֹ בֵּן עַבְּדִּיּ: מְשְׁיּ: (פ) النَّمُ النَّمُ اللهِ اللهِ اللهُ ال چٰچے ועבדו בני

מַטׁנַבְּבְי ֻּלְבְנֵנְ יְהְנִּיְבְׁיִ נְּהְשְׁנִן בֵּוֹ וְהַבָּאֵ לְבָנֵנְ יְהִנְּבְׁי נַּהְשְׁנֵן בַּר

וְמִבְׁמִּנִם אֶּבֶנְ וְמָּהָ מִאָּנִנִי: بۈڭلىش

لْلْمُعْ كِخْلْدُ نَهْمَجُد لْكَنْكُمْ قُلْ لِينَهْمَخُد لْنَفْعَ كِخْلَد نَهْمَخُد ، וְהַחִּנְיִם ְ עְּלְיִוֹ מִמָּהַ יִשְּׂשְׁכָר וְדִּשְׁרֵן סְמִיכִּין עַלְּוֹהִי שִׁבְּטָא

אָלָב וֹאַבַלָּה מֹאִנִי: ° יִצְּיְבְאָׁיִ יִפְּׁעִׁבְיִׁ אַבְּבְּקְּׁיִ וְעֵׁמְאָּהֶם וְּעִוּכְיִּעִ יִּמְּנְּתִּיִּנִי

ೱ៲ឩ៓∟:

ح מַמָּה וְבוּלֻוֹ וְנְשִׁיאַ לְבְּנֵי וְבוּלֻוֹ שִׁבְּמָּא דּּוְבוּלוּו וְרַבָּאַ לִבְנֵי

אָלֶב וֹאַבַלָּה מֹאִנִי: « نَجْرُهُا نَطَطُلُانَ هَدُمُكُ لَيْنَ مَشْرَتِ لِيَظِيْنِ لِيَامِيْنِ لِيَامِنِينِ لِيَظْرَبَانِ لِيَامِينِي

ואַבְבָּעָא אַלְפָּין וְשִׁיה מָאָה: هَلَوٰمُنَا لِتَارَبِ لِمُثَرِّتُهِ لِمُثَرِّتُهِ لِمَا

לעלאָל בּר צוּעָר:

וֹאַבְבֹּהֹא אַלְבֹּגוֹ וֹאַבַבֹּה טִאָבי:

זְבוּלְוּן אֶלְיאָב בַּר חֵלְוּן:

וְמִּבֹׁמֹא אֹלְפֹּגוֹ וֹאַבְבֹּת מִאַב: 口はない

> commanded Moses, so did they. according to all that the LORD Thus did the children of Israel;

and unto Aaron, saying: And the LORD spoke unto Moses

meeting. they pitch round about the tent of the ensigns; a good way off shall with his own standard, according to their fathers' houses; every man The children of Israel shall pitch by

Amminadab, deing Nahshon the son of prince of the children of Judah Judah, according to their hosts; the they of the standard of the camp of side toward the sunrising shall be Now those that pitch on the east

fourteen thousand and six hundred; numbered of them, threescore and and his host, and those that were

being Nethanel the son of Zuar, prince of the children of Issachar shall be the tribe of Issachar; the and those that pitch next unto him

thousand and four hundred; numbered thereof, fifty and four and his host, even those that were

Eliab the son of Helon, of the children of Zebulun being and the tribe of Zebulun; the prince

thousand and four hundred; numbered thereof, fifty and seven and his host, and those that were

8

9

Π

ŧ۶

(3) קדמה. לפנים סקרוים קדם ומיוו זו רוח מורחים וסמערב קרוי מחור: וביניו כאלפים אמה שיוכלו לבא בשבת משה ואהרן ובניו והלוים חונים בקמוך לו (תנחומא שם ע): שדכוס וכו' כדלימל בתנמומל בפרשה זו: מנגד. מרמוק מיל כמו שנלמר ביהושע (יהושע ג, ד) אך רמוק יהיה ביניכס ממלרים שנאמר (בראשים נ, יב) ויעשו בניו לו כן כאשר לום יהודה ויששכר וובולן ישאוהו מן המזרח וראובן ושמעון וגד מן וממוך כך יכיר כל אחד אח דגלו (מנחומא במדבר יב). דבר אחר באוחות לבית אבוחם באוח שמער להם יעקב אביהם כשנשאוחו (2) באחח. כל דגל יסיס לו אות מפה לבועה תלויה בו לבעו של זה לא כלבעו של זה לבע כל אחד כגוון אבנו הקבועה במשן

בְּנֶלְ מַנְחָנָהְ רְאִּיבֵן מַימֶנְהָ מִימְלָ מִשְּׁרִית רְאִיבֵּן דְּרוֹמָא ראשנה יפְעוּ: (ס) אַלַפּֿים וְאַרְבַּעַ מַאָּוֹת לְצִּבְּאָנָה וְאַרָבַע و طِهْد هُجُاء بَهُطِيْدَتِ هُجُاء لِشِهُد عَهُد يَطِهُد يَصِونَا لِهَمَهُ هَٰذُهَا בְּלְתַפְּקָדְׁים לְעַהַנָּה יְהוּדָה בְּל מִנְיָנִיִּא לִעַשָּׁרִית יְהוּדָה

בַּבַרְמֵיקָא נָטְלִין:

אֹלוּגוֹנו בוֹן הַבוֹאנו: לאלאלס וֹנֹמָגאַ לְבֹלוֹ. בֹאִנְין לְמַנֹלְינוּ וֹבַבֹּא לְבֹלוּ. בֹאִנְין

אָלְיצוּר בַּר שָּׁבִיאָנר:

אָבֶּׁלְבּ נֹוֹיַמָּהָ מָאִנִיני: الإجهار الجهرير العلاقي العلاجين المريشان

וְאָשֹׁא אַלְפֹּגוֹ וֹשְׁמִגְאָ מִאָּשִׁ:

בּוֹבְתַּבְינִ لأشبع كِكُرُّد مُصْمِيا مُكِنَّدَةُ كِيمُضُمِيا لَلَّهُ عَكِدَد مُضْمِياً إتى بنو مُحْرَد مَقِب سُمِعِنَا إيسُدا مِمَردنا يَحَابَ سَجِهِ*

הְאַנְמִׁנְאֵבְ בַּר צִּנְרִישָּׁבְּיִי:

נְחַמְאָּנִם אֶבֶּל יִהְלָהַ מָאִנִם:

ןּצִּבְאָרְ

ַ וְּתִאָּמֹא אַלְפֹּגוֹ וּהָלָע מִאָּע: نهٰڈب ئتردن بھڑئٹربال تھٰھٰرا

בו_במואל: יי נמטּע זְּגַר וֹלְמָּגִאָ לְבְרֹוֹ, זְּב אֵלְיִמָר וֹמִהְבֹּמֹא בַּיִּר וֹבַבֹּא לְבִּוֹ, יִּב

אָלְוֹסִבּ בַּר רַמוּאָל:

[∐¢à.□: لْمَلْخُمْرَ مُّكِلًا لْشَمِ صَمُرِنَا لْنَفْمُهُ مَرْفِنًا لْمُنْ فَهُنِ נאֹבֿאַנ نظكيث

نتظهرا: بَارَهُ لِ إِيَّارَبِ يَمَاثِرُتُ لِللَّهِ الْمُعَالِّ الْمُتَالِّ الْمُتَالِّ الْمُتَالِقِينَ الْمُتَالِقِينَ

לַגַּבְאָנַים וַמְּנִים וֹפֹּמוּ: (ס) אָבֶּלְ וֹאַבְעַהַ מָאָנָע ſĦĊŔŢ ³¹ מִאַּה אֶבֶּן וְאֶהָר چَر ـ بَوْكَ يُرِبُ خُرِيْ فِي مِرْبُرُهُ خُرِيْهُ بِي الْهِيدُا

נְשְׁמְאָּהַם מִאָּר וְחַמְאָהוּן וְחַר אַּלְכָּין

خلاخ، شو: (۵) וֹבְוֹנוּ בַּוֹ וֹפְׁמוּ אָנְחָ הַּלְ_וֹבְוֹ עַלְוּנִם בַּעַוֹּב עַמַּעַנִים כַּאָמֶב כַּנִאָּנ itāa אָבֶל_מוִמָּד

אַנְבִיה קְטִקְסֵיהוּן: מַטַבַּר וָנְמָיל מַשְּׁכַּן וִמָּנָא מַשְּׁרִיח

> set forth first. according to their hosts; they shall thousand and four hundred, and fourscore thousand and six bash being a hundred thousand all that were numbered of the camp

Elizur the son of Shedeur, of the children of Reuben being according to their hosts; the prince standard of the camp of Reuben On the south side shall be the

thousand and five hundred; numbered thereof, forty and six and his host, and those that were

¿indantina Zurishadai, deing Shelumiel the son of prince of the children of Simeon shall be the tribe of Simeon; the and those that pitch next unto him

thousand and three hundred; numbered of them, fifty and nine and his host, and those that were

the son of Reuel, the children of Gad being Eliasaph and the tribe of Gad; the prince of

thousand and six hundred and fifty; numbered of them, forty and five and his host, even those that were

S١

٤ı

01

they shall set forth second. fifty, according to their hosts; and thousand and four hundred and thousand and fifty and one of Reuben being a hundred all that were numbered of the camp

their standards. forward, every man in his place, by as they encamp, so shall they set forward in the midst of the camps; camp of the Levites, shall set Then the tent of meeting, with the

מניימן סלוים וסעגלום באמלע דגל יסודה במורה ושל ראוצן בדרום ושל אפרים במערב ושל דן בלפון: (9) ראשונה יסעו. כשכואין סעון מסחלק חוקעין סכסניס בחלולכוח ונוסע מחנס יסודס חחלס וכשסולכין סולכין כדרך

(עו) ונסע אחל מועד. לאחר שני דגליס סללו: באשר יחנו בן יסעו. כמו שפירשמי סליכחן כחנייחן כל דגל מסלך

	לרוח הקבועה לו (שם יב): על ידו. על ידו. הינשו"ן היש"ה בלע"ו: (20) ועליו. כחרגומו ודסמיכין עלוהי:	מקומו ואין לשון יד זו ממשמעו כוח של צ	בו לכו _י תך יבו <i>ס</i> סמוכם קו קכך <i>ס</i> ושמט	
82	וֹאַבְבְּאָנִ וּפְּקְרֵינִם אָטָר. נִצְּבְאָנִ וּפְּקְרֵינִם אָטָרֵ	וְחֵילֵיה וּמִנְיֵנִיהוֹן צַּרְבְּעִין וְחַר צַּלְפִין וַחֲמֵישׁ מָצְּה:	and his host, and those that were numbered of them, forty and one thousand and five hundred;	82
Lτ	לְבְּנֵרְ אַמֶּרְ פּּנְעִיאָל בָּן־עָּבְרָן: לְבְנֵרְ אַמֶּר פּּנְעִיאָל בָּן־עָּבְרָן:	פּנֹמֹנִאָּלְ פּֿר מַּבְּבוֹנִי בְּאָמֶּר וְנַבָּא לְבָּנִּוּ אָמֶּר וְבְאָבוּן סִמִיכִּוּן מֵּלְנִינִי אָבָמָא	and those that pitch next unto him shall be the tribe of Asher; the prince of the children of Asher being Pagiel the son of Ochran,	<i>L</i> τ
97	אָלֶב וְאָלֵת מֵאִנְט: װְאָבְאַן וְפַּׁלֵבונִנִם אָלָנִם וְאָאָּנִם	אַלְפִּין וּשְׁבַע מָאָה: וְחֵילֵיה וּמָנְנֵנִיהוֹן שִׁחִין וּחְְבֵין	and his host, and those that were numbered of them, threescore and two thousand and seven hundred;	97
९ ७	מַּמִּישָׁבֵּי: וְנְשִׁיאַ לְבָבֵוּ דְּוֹ אֲחִיעָּנִיר בָּוֹ בַּנְלְ מִחֲבָּרִי דְוֹ אַחִיעָּנִיר בָּוֹ	אַטִיעָּטָריַת דָּן צָפּוּנָא לְחֵילִיהוֹן וְרַבָּא לִבָּנֵי דָן מִיקַס מַשְּׁרִים דָּן צָפּוּנָא	On the north side shall be the standard of the camp of Dan according to their hosts; the prince of the children of Dan being Ahiezer the son of Ammishaddai,	Şτ
† 7	בְּל־תַפְּקִדְּׁיִם לְעַחֲנָת אָפָרַיִם מְאָת אָלֶרְ יִשְׁמְנִת־אַלְפָּים יִמֵּאָת לְצִבְאֹתָם יִשְׁלִשִּׁים יַפְּעוּ: (ס)	לְּנִוּלְּיִנִיּוּ בִּּהְלְיִנִינִהָא נְּמֶלְיֵּוּ: מְאָּה יּהְטְּנִיְא אַלְפִּין יִּמְאָה לְנִילִיהוֹן בְּהְלִינִינִהְא נָמֶלְיִּוּ:	all that were numbered of the camp of Ephraim being a hundred thousand and eight thousand and a hundred, according to their hosts; and they shall set forth third.	† 7
१र	ױשָׁלְשָּׁים אֶלֶךְ וְאַרְבָּע מֵאִית: װְשְׁלְשָּׁים אֶלֶךְ וְאַרְבָּע מֵאִית:	نتظهٰ هَٰذِهٰ لَهٰلَقَمَ شَعْبَ: نتنظِيف يَصْرُشُنيا شَرْضَا	and his host, and those that were numbered of them, thirty and five thousand and four hundred;	٤٦
77	אַבידָן בָּן־גְּדְעַנְי: אָבִידָן בָּן־גִּדְעַנִי:	בֹּוֹמֵנוֹ אַבְּנֵבוֹ בַּבְ יִּבְמְנָנִ: וְמִבְּמָא בְּבִּוֹמֵנוֹ וְבַבָּא לְבִּנָּנ	and the tribe of Benjamin; the prince of the children of Benjamin being Abidan the son of Gideoni,	रर
17	אָלֶב וּמֹאַטַנִם: נִגְּבְאַנְנִפְּלֵבְנִים מִּדָּנִם וּמִּלְמֵּנִם	ىۋىدا ھۆۋدا ىۋىمتا: ئەرچىك ئىپئىدىنا ئۆزىدا	and his host, and those that were numbered of them, thirty and two thousand and two hundred;	17
07	מְנַמְּׁה גַּמְלִיאֵל בָּן־פְּּדְהִצִּיר: וְעְּלֵיִי מַמָּה מְנַשְּׁה וְנָשִׁיה וְנִשְׁיה	וּמִלְגִאֵּלְ בַּר פַּבְרִצִּיר: בְּמִנְשֶּׁר וְרַבָּא לְבָנִי מִנְשֶּׁר וְדְסְמִיכִּין מְּלְחָא	and next unto him shall be the tribe of Manasseh; the prince of the children of Manasseh being Gamaliel the son of Pedahzur,	70
61	נְחֲמָהְ מֵאִנְּים: נְאֵבְאַנְ נְפְּקְרֵינִים אַּרְבָּעָים אֶּלֶב	אַלְפָּון נְחֲמֵישׁ מָאָה: נְחֵילִיה יִמְנְיְנֵיהוֹן אַרְבָּעִין	and his host, and those that were numbered of them, forty thousand and five hundred;	61
81	يُرْنِهُمُمْ جَالِمَوْنَانِي: يَوْب اِزْمُنَّهُ كِجْبَرَ هُخَبِّنَات يَوْرُ مِنَاثِب هُخَارِنَا كِمْخَهُنَات	אָפְׁבוּים אֶלְוּשְׁמֶת כַּר תַּמִּיהוּד: לְחֵילִיהוֹן מַעְּרְבָּא וָרַבָּא לִבְנֵי מִיקַס מַשְּׁרִים אָפְּרֵיִם	On the west side shall be the standard of the camp of Ephraim according to their hosts; the prince of the children of Ephraim being Elishama the son of Ammihud,	81

ֿ װְאָבֶּׁרְ שְׁמְּוֹתְ בְּּנֵירִ אַּהֵרָן הַבְּּבָּר וּ נְאָבֶּרִן And these are the names of the sons ٥١<u>٢</u>: בְּטִוּרֶא דְּסִינְי: Sinai. ג בְּיוֹם דִּבֶּרְיְהְוְהָ אָתַ־מֹשֶׁה בְּתַרְ בְּיִּנְמְאֵ דַּמַבֵּיִל יִיְ יָת מֹשֶׁה LORD spoke with Moses in mount Aaron and Moses in the day that the III ַכּנּיפּי וְאֶבֶּה תּוֹלְדְת אַהָרֹן וּמֹשֶׁה וְאָבֵין תּוֹלְדָת אַהַרֹן וּמֹשֶׁר Now these are the generations of אָבֹקֵיו: (פּ) yonses. families, and according to its fathers' ַ מַּלְ-בֵּיוּע לְזַנְׁהִימִיה עַּלְ בָּיִת אֶבְּהָתִיהִי: forward, each one according to its בובילו לבילקיהם ובו נסמו למלסיהוו ובו נמליו גבר by their standards, and so they set אָת מְשֶׁר דְּפְּפֵּיר יְיָן נְתְשֶׁה בָּן שְּׁרֵן commanded Moses, so they pitched according to all that the LORD וֹהְבֹּעוּ בֹנוּ וֹמְנִאֵּלְ כֹּכִלְ ڿؙڿۮ 10LXC Thus did the children of Israel: 더饮다: יְשְׁרָאֵלְ כַּאֲשֶׁרְ צְּנְּחִ יְחְנְוֹהְ אָחַרְ יִשְׁרָאֵלְ כְּמָא דְּפַפֵּיר יִיָּ יְתִּ משה: LORD commanded Moses. among the children of Israel; as the أنِكِذِنِت كِي ثَانَهُكُادٍ، خُنَالًا خُتَا أَرْبَلُمُ، كِم يُخْتُثُنُمُ، خُنِ خُتَا But the Levites were not numbered [∐¢à.□: five hundred and fifty. بِمُكِمُ لِي الْأَخِبِ لَلَاثِمِ مُعْبِلًا عَذْخِنا لَلْمُنِم مُغْبِ لَلَمْمِنا: thousand and three thousand and to their hosts were six hundred ŸŸŢ₩ŸŢŢ אָבֶׁבְ לְחַילִיהוֹן שִׁית מִאָּה וּהָלְהָא numbered of the camps according خُرِ فَطِينًا. لِيَشِيَرِي يُخَيَّنُهِ إِنْ مُثِنِّرًا مُمْلِينًا خُرِ مُثِنِّرًا مُمْلِينًا عُرِي fathers' houses; all that were אַבְּע פֿענוּג בֿוּג וֹמִּבֹאָץ לְבָּגע אַבָּגוֹ מִּנְיֹנִג בֹּנִג וֹמִבֹאָץ לְבָּגע of the children of Israel by their These are they that were numbered ځلېزېتات: (ق) hindmost by their standards.' יִסְעָּרְ וְשֶׁית מְאָה בְּבְּחָרֵיתָא נְשְׂלִין וְמֵּהָ מִאַנִע לִאַּנוֹרָנָר hundred; they shall set forth الْهُ يُحْرُبُ الْسُجِيْدُ الْيَطِيْدُ يُحَرُّبُ مِهُمَا السَّطِيِّةِ الْأَجْدِةِ لَا يُعْدَلِهِ الْمُجْتِةِ الْمُجْتِدِةِ الْمُجْتِدِةِ الْمُجْتِدِةِ الْمُجْتِدِةِ الْمُجْتَدِيدِةِ الْمُجْتَدِيدِةً الْمُجْتَدِيدِةً الْمُجْتَدِيدِةً الْمُجْتَدِيدِةً المُجْتَدِيدِةً المُحْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِةً المُحْتَدِيدِةِ المُتَلِقِيدِةِ المُحْتَدِيدِةِ المُعْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِةِ المُعْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِيدِ المُحْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِيدِ المُحْتَدِيدِيدِ المُحْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِةِ المُحْتَدِيدِ المُحْتَدِيدِيدِ المُحْتَدِيدِيدِ المُحْتَدِيدِ المُحْتَدِيدِ المُحْتَدِيدِ المُحْتَدِيدِيدِيدِ المُحْتَدِيدِ المُحْتَدِيدِيدِيدِ المُحْتَدِيدِ الْعُمَاتِيدِ المُحْتَدِيدِ المُحْتَدِيدِيدِيدِيدِ المُحْتَدِيدِ ال and fifty and seven thousand and six ıξ bnseuodt berbnud a gnied msc To خَرِـ بَغُكُدُرِ خُرِيْ لَائِنَةُ لِمَ يُعْلَى خُرِ مَثِيْتُهُ خُرَمُهُدُرِي يُل all that were numbered of the camp נְחָמְמָּׁתְם אֶּלְבְּׁ נְאַבְׁבָּׁת מָאִנְע: יִהְלָטָא אַלְפָּּיוֹ נְאַבְּבָּת מָאָנִע: thousand and four hundred; numbered of them, fifty and three بوج يتربت فبالأس بوديد بمديد تا توفه ا and his host, and those that were تَظْفُذِ، كَتَابِدُم قُلِـمْنَا: Ahira the son of Enan, נפּטַבו אַטובה פּר מִינָן: of the children of Naphtali being 67 - تَقْفُكُ، لَأُمْهِ كِخُدٍّ، لِمُحْمَّه لِمَقْفَحِ، لَدَقْه كِخُدُ، and the tribe of Naphtali; the prince GEL ECTEL - GFWR ECTEL - GTF K - III stadmuN

ַנְבְרֵבְנִאָּבְרִבְּנִאְ אָלְהֹזֹרַ וֹאִנִיםְמֶּר: נְאָּבְרִבְּנָאְ אָלְהִזֹרַ וֹאָבִרְרִנּאְ אָלְהִזֹרַ נִאָּבִרְרִנּאְ אָלְהִזֹרַ

Abihu, Eleazar, and Ithamar. of Aaron: Nadab the first-born, and

מס שלמד מפי סגבורס: בן מבירו מורס מעלם עליו סכמוב כאלו ילדו (פנסדרין ימ, ב): ביום דבר ה׳ אח משה. נעצו אלו סמולדום צלו צלמדן (ו) ואלה חולדת אהרן ומשה. ולינו מוכיר ללל בני לסרן ונקרלו מולדום משם לפי שלמדן מורס מלמד שכל סמלמד לם

ځځتا: يُخْرَبُ שְׁמִוֹתُ جِيْرٍ هِيَاتًا بَاحَٰتِيْهِ هِذِٰٓ ا שְׁמֶּהָה

ליובלרון לשמשא: هُمُد مُرْء بُنُو خَفَرَهُ لِمُنْدَدِهِ لِمُنْكُورِ

minister in the priest's office. anointed, whom he consecrated to Aaron, the priests that were These are the names of the sons of

מֹלְ פְּנֵי אַנִירָן אָבִיהָם: (פּ) خَتُات رَزَحَتَا هُخُمُنُا لِهُرْنَفِل هُخُمُنُا لِعُرْفُلِ مُخِمُّا لِعُرْفُلِ مَحِ هَقَا هَتَالِا בְּמִּלְבָּרִ סִינְּי וּבְּנִים לֹאִ חָנוּ וּבְנִין לְאִ חֲנִוּ לְחֵיוֹ וְשִׁמֵּישׁ + בְּהַקְרְבְם מֹשׁ זְרָה לִפְּנֵי יְהֹנְהֹ נימט נדב נאַביהוא לפָנֵי יְהוֹה

בְּעַרְבְּרָא דִּסִינִי לפֿרוביהון אַישָּׁהָא נוכביתא ומות נְדֶב וֹאֶבוּהוּא קַדָם יִי

the presence of Aaron their father. ministered in the priest's office in children; and Eleazar and Ithamar wilderness of Sinai, and they had no strange fire before the LORD, in the the Lord, when they offered And Nadab and Abihu died before

ניְדַבֶּר יְהֹוֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִּמַלֵּיל יְיִ עִּם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:gaiyas And the LORD spoke unto Moses,

הַלִּבֶּקְ אָּטַ מַּמָּהַ בְוָּגְ וְנַוֹּהֵּמָבְהַ לֹבִיב וֹטַ אָּבְהָא בְּבְוֹג וּטִּלִים

וְמֵיה בֵּדָם צַּהַרֹן כְּהָנָא יִישְׁמְשׁוּן יְמֵיה:

the charge of the whole And they shall keep his charge, and

them before Aaron the priest, that

Bring the tribe of Levi near, and set

they may minister unto him.

XUL: אֹהֹו לְפְּנֵי אַהֲרָוֹ תַכֹּהֵוֹ וְשֶׁרְתִּי

خظتر خح خنفض كثات مفحا نفئه لِيُّنِ لَيْهُدِيا يُن مُهَلِّقِينَ لِيُن مُهُلِن

tabernacle. meeting, to do the service of the to the tent of order of the tent of

Tawel: كَالَامُ لَانِفِيدَ كُلِيْكِيدٍ هُلا لِيُحَالِمَ خُمْوَكُم بِهِ هَاذِهُا لِاسْجِبِهِ: حر_تيتاب אָת־מִשְׁמַרְתּוֹ וֹמֶתׁנִינוּ

do the service of the tabernacle. charge of the children of Israel, to of the tent of meeting, and the And they shall keep all the furniture

تۈشڭ!: אָת־צַבֹרַת לְמִפְלַח יָת פּוּלְחַן מַשְּׁכְּנָא: וֹמֹלֹא וֹנֹט מֹסֹבַט בֹּנָג וֹמַּבַאַב CILÄL אָ<u>ה</u>ֹלְ וֹיִּמְׁבֵּוֹ זִּנִי כִּלְ מִדָּוּ מַּאָבּוֹ \$U_&<_&<_ וֹמִּטְׁבוּי

מאט בוו ומְבאב: ליה מן בני ושֶׁרָאֵל: بخُكُثُنًا ثُنَائِت ثُنَائِت تَوْلًا كِي نُخِدُرِنَا مُمْنِا نُنْتِنًا هُولًا אָטַ עַלְנְגָּם לַאַּעַרָן וֹטִטּגוּ זִט לָגִּאָּנַ לַאַּעַרָן

children of Israel. wholly given unto him from the unto Aaron and to his sons; they are And thou shalt give the Levites

6

8

9

- (+) על פני אהרן. נמייו (נמ"ר נ, כו):
- . אסה ובניך ובים אביך אסך משאו אם עון המקדש והלוים הללו מסייעין אומס זו היא השירום: (6) ושרחו אחו. ומסו סשירום ושמרו אם משמרםו לפי ששמירם סמקדש עליו שלא יקרב זר כמו שנאמר (במדבר ים, א)
- שהמכו בבגמן ומכש והלה הין משמכהי ומשמכתך שוה (מגילה יג, ב) וכן משמכות כהונה ולויה: (ע) ושמרו אח משמרחו. כל מנוי שקאדס ממונה עליו ומועל עליו לעשומו קרוי משמרם בכל המקרא ובלשון משנה כמו
- מסס סמעשרות בשכרן שנאמר (לסלן ית, לא) כי שכר סיא לכס חלף עבודתכס: (8) ואח משמרח בני ישראל. שכילן סיי וקוקין לנרכי סמקדש אלא שסלייס באיס מחמיסס בשליחוחס לפיכך ליקחיס
- וסוא נתנס לו שנאמר (שם ת, יע) ואתנה את הלוים נתונים וגוי: (9) נחונם המה לו. לעורס: מאח בני ישראל. כמו ממוך בני ישראל כלומר משחר כל סעדס נבדלו לכך בגורם סמקוס

הַפְּרֶב יּינֶת: (פּ) וֹאָט_אַבֿוֹלְן וֹאָטַבַּלֹּנִין שַׂפַּלְּעַ וֹנִט אַבַּוֹן וֹנִט בּׁתָטַנִ שַּׁמִּנִּי

בולבד וטלמון: וֹבֹגַיב וֹישִׁבוּוֹ יִנִי בִּעִינִּטִּעוּן וִנִיכְוָנִּי

ווִ וַיְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

וֹבַׁנוּ בֻ, בַּלְוּוֹם: خَدْيِد ۖ فَمَد ثَيْتِ مَخْتَدْ نَمْدُهُمْ خَنِي رَجْيُهُ مَخَدْ نَمْدُهُمْ رَبِيا בּ מִשִּוּשׁ בַּׁנֹּוֹ וֹמִּבֹאֶכְ שַׂשׁשׁ בֹּלְ בַּנֹבְנֵא נּאָלֶג עַיּנְּע לְאַטְׁשַׁג אָע עַלְנִנְּם נִאָּנֹא עַא פֿבּיבִית נָת לֵינָאַ מִּנּוֹ

מֹמִּמֹמָהֵוֹ בֿבֹתוּ בְּוֹאֵנִי

יַהְיִי אֲנָי יְהַוְּה: (פּ) בְּיִשְׁרָאֵל מֵאָדֶם עַּדְ־בְּחֵמָה לֵי בּיּכְּרָא בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָנְשָׁא עַּר **止さずるい** נו כְּלְשְּׁכְּוָר בְּאַבֹּא מְאַבְּיִם בִּקְּמַלְיִנוּ כָּלְ בּוּכְּרָא בְּאַבְּעָּא בּׁ, כִּ, כֹּלְ בַּׁכִוּנְ בֹּוּנִם ְ עַכִּטָּ, אָבֿ, צִּילִ, כֹּלְ בּוּכֹבֿא בֹּוּמָא

בְּמִירָא בִּילִי יְהִין אָּלָא וֹן: בְּלְבַבְּרֵוּ בְּמָגִּנִם אַלִּבְּיָהִנִי אָנִבּהָ בְּלְ

סנלג לאלור: ממישי נוְדַבֶּר יְהֹנְתְ אָבְתְמֶהְי בְּמִוֹבֶר וּמִבֶּיִבְ יִּנְ מִם מְמֶּה בְּמַרְבָּרָא

בּסׁננג לְמֶנמָב:

the wilderness of Sinai, saying: And the LORD spoke unto Moses in

לְּמְמְּשְׁשְׁעִיםׁ כְּלְ-זְבֶּרְ מִבֶּּוֹ-חָבֶה אֲבִּחָם מִּנִּי יָת בְּנֵּי לֵנִי לְבֵּית אֲבֹחָם מִנִּי יָת בְּנֵּי לֵנִי לְבֵּית אֲבֹחָם מִנִּי יָת בְּנֵּי לֵנִי לְבֵּית אֲבֹחָם מִנִּי יָת בְּנֵי לֵנִי לְבִּית אֲבֹחָם

נמגלר הפקברם:

שׁבוֹבנו : בנובא מפר ירוא ילמילא

בּאָמֶר צָּוֶה: ا וִיִּפְּקְּד אֹמָם מֹשֶׁה עַל־פַּי יְהֹנְה וּמְנָא יְהְהוֹן מֹשֶׁה עַל מֵימְרָא

בּוּיִ כְּמָא בַּאִנִפַּפַר:

according to the word of the LORD, And Moses numbered them them.'

old and upward shalt thou number

families; every male from a month

their fathers' houses, by their 'Number the children of Levi by

they shall be: I am the LORD.'. in Israel, both man and beast, Mine

the day that I smote all the

shall be Mine;

death.

01

hallowed unto Me all the first-born I 1979E To band of Egypt I

for all the first-born are Mine: on

children of Israel; and the Levites

Israel instead of every first-born that Levites from among the children of

openeth the womb among the

And I, behold, I have taken the

And the LORD spoke unto Moses,

that draweth nigh shall be put to

priesthood; and the common man

his sons, that they may keep their

And thou shalt appoint Aaron and

as he was commanded.

91

Ş١

גּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמִרֶרֵי: <u>י וֹבְינוּ אַבְּנוּ בֹלוּ. בַהְּמְטַׁם וֹבִוּוּ אַבְּנוּ בֹּהַ בְּהַבְּיוֹי בַּהְתְּבִים וַבִּוּוּ הַבְּּהַ</u>

and Merari. their names: Gershon, and Kohath, And these were the sons of Levi by

ועבודות המקורות לכהנים: (10) ואח אחרן ואח בניו חפקד. לשון פקידומוליני לשון מנין: ושמרו אח כהנחם. קנלמ דמיס וזכיקס וסקערס

ינומון יקקת ימרוי:

מממיסס (מדרש מגדס): וכימי בהם ולקחמים חמורחם לפי שהיחה העבודה בבכורום וכשחמאו בעגל נפסלו והלוים שלא עבדו עבודת אלילים נבחרו (בו) ואני הנה לקחתי. ומנימסיכן זכימיבק: מחוך בני ישראל. שיסיו ישכאל שוכרין מומן לשיכומ שלי על ידי סבכוכות

ai): ונמנים בשבעים נפשום שכשאתה מונה חשבונם לא המלאם אלא שבעים חשר אחת והיא השלימה את המנין (תנחומא במדבר אומו סשבע לסיום נמנס מן סבען שנאמר (לסלן כו, נע) אשר ילדס אומס ללוי במלרים עס כניסמס בפחח מלריס ילדס אומס (15) מבן חדש ומעלה. משילא מכלל נפליס סוא נמנס ליקרא שומר משמרת סקדש. אמר רבי יסודס ברבי שלוס למוד סוא

באסל זה לכך נאמר על פי ה' (שם): ואני אששה שלי הלך משה ועמד על פסח האהל והשכינה מקדמם לפניו ובח קול יולאם מן האהל ואומרם כך וכך מינוקום יש (16) על פי הי. אמר משה לפני הקב"ה היאך אני נכנם לחוך אהליהם לדעם מנין יונקיהם אמר לו הקב"ה עשה אחה שלך

71

pertaineth to the service thereof. הֻבֹּבֹנֵינ: (ס) אַמונוְנוֹי לְכָל פּוּלְנוֹנִינוּ: the cords of it, even whatsoever עמּוֹבּע סַבְּיִב וֹאָעַ מִיּטַבְיוּ לַכְּבַ וֹמַלְ מַבְבְּהָא סְחוֹר סְחוֹר וְיָה and by the altar, round about—and عَ تَالَمُ لَا يُؤَلُّ لَا يُرَالُونُ فِي اللَّهُ لِي اللَّهُ اللَّاللَّا الللَّهُ الل court—which is by the tabernacle, בטבה בוטא בהכ מהפלא 97 the screen for the door of the نظِرَمْر يُنْمَدِ نَهُمَا مُولِ قُمَا ilu ėlėx and the hangings of the court, and the door of the tent of meeting, וּמְסַׁךְ פָּתַח אָהֶל מוֹעֵר: covering thereof, and the screen for יפְּרְסָא דַּתְּבַע מַשְּׁכַּן זְמָנָא: מוֹעָּר הַמִּשְׁכֵּן וְהָאָמָל מִכְּסֶהוּ tabernacle, and the Tent, the וְמְנָא מַמְּבְנָא וְפְּרֶטָא חוּפָּאִיה ⁵² נִמְאֵׁמֹנִע בַּנִגְיַנְאָהָנְן בַּאָּבִיבְ 57 Gershon in the tent of meeting the ומּסְבוּע בַּנֹג נַבְחָגָן בַּמַחָּכַן and the charge of the sons of son of Lael, هُذِٰ أَفُكَ قَد كُهُمْ: the Gershonites being Eliasaph the **†**7 לי עלהָגא ביום אָב לַנָּרְהֻּנֹּג אָלְנִסָּל וֹנַב בּיִם בֹּא לְבִים נַּרְהָוָן the prince of the fathers' house of westward; د משְּפְּחָת הַגּּרִשְׁגַּיִ אַחַבֵּי הַמִּשְׁבָּן זַרְעַנִה גַּרְשׁוֹן אַחוֹבִי מִשְׁבָּנָא יִשְׁרוֹן מַעְּרָבָא: יַהַנִּי יֶמָּה: were to pitch behind the tabernacle ٤٦ The families of the Gershonites thousand and five hundred. numbered of them were seven הְבֹּלֵע אֶׁלְפּֿיִם וַחֲמָשׁ מֵאִית: הְבֹּהֹא אַלְפֹּגוֹ נֹשׁמִיִה מֹאַנִי: upward, even those that were מچן ווֹגָהְ וֹמְהְלְע פַּצְּבֵינְיִם מכּר יַרְחָא יִלְמִילְא מִנְיִנִיהוֹן males, from a month old and 77 according to the number of all the <u> בְּלְ זְבְּרַ מִּנְינִינִוּ בְּמִנְיוֹ בְּלְ דְּכִירָא</u> Those that were numbered of them, מהפוות הגרשני: the Gershonites. אַבְּע עְם מִּמִמֹּג אִבְּנוֹ אִנּוּוֹ זַבְמֵּנִע יַּבְּחַ מִמֹמֹג אִבְּנוֹ אִנּוּוֹ זַבְמֵּנִי יִּבְ Shimeites; these are the families of ומה פור בשקעיי Libnites, and the family of the תַּבְּבָּרָ לְנִּרְשִּוּן זַרְמִּית לְבָּנִי וְזַרְמִּית 17 מִשְׁפַּעַע Of Gershon was the family of the לְבָּית אֲבִקָּם: לבית אַבְהָהָהוֹן: according to their fathers' houses. ומוּשָׁי אֵכֶּה הָם מִשְׁפְּחָת הַלֵּוֹי וּמִישִׁי אַלֵּין אַנּוּן זַרְעַיָּה לֵוֹי are the families of the Levites families: Mahli and Mushi. These بختر مُلَــــــ ذِمْهُفَانِكُم مَنَكِرَ. بختر مُلـــــ ذِيْلـمُنْكِالِ مَنْذِ. And the sons of Merari by their וֹגֹּבֶׁר מַבְרוֹן וֹמֹּוּאֵכְ: and Uzziel. انخلا بخدبا لمُنهج: families: Amram and Izhar, Hebron פּוּ וּבְגַּיִי קְּהָיִי לְמִּמְּפְּׁיוֹתָה עַמְרֶה וּבְנֵי קְהָה לְזָרְצְיִּיְהִוֹּ עַמְרָה 61 And the sons of Kohath by their देवलंबमपेंच देवीर दिलेताः and Shimei. לַזַבְעָּנִינְן לַבָּנִי נְמָּטָמִי: of Gershon by their families: Libni 81 בור בורשון ואבון שְּמָרה בּנִי בּרִשְּוּן And these are the names of the sons

(IS) לגרשון משפחת הלבני. כלומר לגרשון סיי ספקידיס משפחת סלצני ומשפחת סשמעי פקודיסס כך וכך: (AS) המשכן. יריעות סתחתונות: והאהל. יריעות עזיס סעשריות לגג: מכסהו. עורות מיליס וחחשיס:

(26) ואח מיחריו. של משכן וסאסל ולא של מלר:

פתה. סול סוילון:

تَطْتُنْ، كَذِيهُ قَالِمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ ٥٤ الْإِينَاءُ **ぱ、ヒム_タネロ** לְמְאָפּׁטִׁע וֹנַר בּית בָּא לְזַרְעָּנִת קַּהָת بتظهوا مريزين: מְּבָא בְּמַמְּכָנְאִ בְּרוֹמָאִ: מְשְׁפְּׁטִׁים בֹּדִּי ַ לְטֵוֹם זְעֵוֹנִי מָּכְ זְנֵבוֹ זְנְבְּעֵּנִים בַּדִּי לְטֵוֹם זְשִׁרֵוֹן מַכְ ظهرب مخدر بي فرد بالمحدد بالمحدد المحدد المح מְאָר נְטְרֵי מַשַּׁרְקָא דְּקּירִשְׁא: زير بإذر بإذر بالأرجات الياض الألادري وبوزيه يالأجا النالم בּמִסְפּּרִ בּּלְ-זַּלְר מִבּּן-טִבְּה בּמִלוֹן בּלְ גַּכוּבָא מִבּר וֹבִטָּא ಜ್ಞರೆಗ ದ್ರರ ಛಠ್ಯಕ್ಷಗೆಗೆ ಗತ್ತಗ್ಗಳ: ಣಭಿತ್ರಗ ַ עַבְּלֵגְ בְּיִבְּעָבְ אַבְּגָן אָתּוּ זַבְעָּבָי פֿטַי: ĽĽĊĻţ, יִּבְּיַרְ וֹזַרְמִּית מַלְּרוֹן וִזַּרְמִית ra raweina ڷڹڿؙڷڶ۪ڔ؞ ומשפֿחַת ולְלַבְיִת זְרִמִית עַמְרֶם וְזַרְעִית نظيلا

لبَهْمُك لَحُد مُحِدُنُهِ: יפָרַסָא וַכָּלְ פּוּלְטַנִּיה: ĖΫŪ ХÄL וְהַמִּינְרֶב והמובחת بخڌر にはアヸロッメ المَشَكِينَا بَرَهَالَفُكِيا يُحَالِهِ بَقَطِينًا * اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال ב*ו*אָבוֹ (וּמִמְתַבשׁם

מממבי בעבה: אַבְרָן הַכְּבֵוֹן פְּקְבָּה שִּמְבֵי,

خلائائي ದಉತಗಗ

מהפוש מבו ĽŒĿÄ.

וֹמֶאמֵים: מפּן־חַבְּשׁ נְמִעְּלְא שֵׁשְׁאַ אֵלְפָּים מִ~~כּּ~~ר יַרְחָא יִלְעִּילָא שִׁמָּא

אָלְוּגְפּׁן בַּר מָּוּאָלִ:

מַמַּבְיּבָא בַּלִיבְיִּאָ: משטוע געוני ממופּו למני. קינאי אַלְמִּזָר בַּר אַנַרוֹ כָּנַנִיאַ נְנְׁמִיאֵ נְמִיאֵּי הַלְּוְי אֶלְהֹּוֹר בּׁן וֹאַמּרַבִּלְאִ בַּמְמִׁנִּאִ הַּלְ בַּבְּרָבִי

אַבְּע בַיִם מוּשִׁי אַבְּין אַנּוּן זַרְעָּיָה מָרֶרִי:

אַלפֿגן ימָאַעוֹ: בּמֹספֹּב בֿקַוֹלָב וּמֹוֹנוֹנוּעוִן בַּמֹוֹנוֹ בֹּק גַבוּבֹא

> the Kohathites: Uzzielites; these are the families of Hebronites, and the family of the the Izharites, and the family of the the Amramites, and the family of And of Kohath was the family of

the sanctuary. hundred, keepers of the charge of upward, eight thousand and six males, from a month old and according to the number of all the

tabernacle southward; were to pitch on the side of the The families of the sons of Kohath

Elizaphan the son of Uzziel, the families of the Kohathites being the prince of the fathers' house of

pertaineth to the service thereof; minister, and the screen, and all that sanctuary wherewith the priests altars, and the vessels of the table, and the candlestick, and the and their charge the ark, and the

sanctuary. them that keep the charge of the Levites, and having the oversight of being prince of the princes of the Eleazar the son of Aaron the priest

Merari. Mushites; these are the families of Mahlites, and the family of the Of Merari was the family of the ₽€

٦٤

ıε

о٤

82

Lτ

hundred; upward, were six thousand and two all the males, from a month old and them, according to the number of And those that were numbered of

לקו מסס דמן ואבירס ומאמיס וחמשיס איש עס קרח ועדחו שנמשכו עמסס במחלוקחס (חנחומא במדבר יב): (29) משפחת בני קחת יחנו וגוי תימנה. וממוכין להס דגל ראוצן המוניס מימנה (לעיל ב, י) אוי לרשע ואוי לשכנו לרך

(IE) והמסך. סיל ספרכת שלף סיל קרויס (שמות מ, כל) (פרכת) סמבן:

CL(Q: (SE) ונשיא נשיאי הלוי. ממונס על כלס ועל מס סילו נשילומו: בקוד ח שומרי משמר ח הקודש. על ידו סיס פקוד מ

بير المرابع ا הוניאל פו אַבוּנוֹיל מַלְ יִנֵוֹנ הוניאל פּר אַבינוֹל מַלְ מִּנֹא ַנּוֹמְּגַא בֿיִנר אָבַ לְמָמָפַׁנַוֹּט מִבְרָיִ, וֹנַב בּיִנו בֹּא לְזַנֹבֹּזֹיִם מִבְנִי

בְּמַמְּכֹּלָא נְמָבְנֵן גִּפּוּלָא:

וֹאָבׁלְגִׁוּ וֹלְּכִ_כֹּלְגִוּ וֹלִכְ הְּדָבִעֹיִנִי: ³⁶ קרְשֶׁילְ הַפִּשְׁבְּּלְ וּבְּרִיחָיִי וְעַּמְּבָּרִי

וכל פולחניה: لمُعيدين، لَفَفُحين، لَحُم مُتين، מַשְׁכַּנְא بظكاتا مه في تر خات الكام الكواد المعال المعالية المعالمة المعالمة

וותרקם ומוקריהם: ל נְעָּעָרֵ, מִיטְבֶּר סְבָּיִר נְאַרְנֵינָה וְעָּמִירִ, דְּרְתָא סְחִיִּר סְחִיִּר

וֹסְמְבִיבוּו וֹסְבִּיבוּו וֹאַמּוּנִיבוּו:

וּהְבֹאָל וֹבּזָר בַפַּבר וּמָט: مُمُثَرُدُتِ يَامَكُدُم خُمُمُثُرُدُتِ خَيْرً משָּבוּו וֹאַבַּבוֹן יבְּנִיו שְּמִבוּים الاد رَفِيرَ لِمُلِيرًا مَائِيًا النَّائِلَالِ النَّائِلِيَالِ إتمثراء לجير موتائر جرام

וטילוני היקנב יתקטיל: בלודשא למטרת בני ושראל שבו ממכן ומנא מדנהא משה וֹוְמָבוֹ צֹבוֹם מַמִּכֹּלֹא צֹבוּמֹא

\$\$\delta \(\alpha\) لَاثُم لُمِهٰذِب مُثَنَّ لَمُمْكُنَ لَيُعَالِمُ فَرُمَّذُم مُمْكِنَا فَتَالًا לְמִאָּשִׁבְּעִנִים בֹּלְ-וֹכִירִ מִבּוֹ- לִזִּוֹהְנִינִיוּ בִּלְ גַּכִּינִאִ מִבּּנ פּנּ מֹשֶׁה וְאַהְרֶן עַל־פָּי יְהֹנֶה וְאַהַרֹן چَرُ - چَرَادُ لَا رَازُادُ لَا يَخَيْدٍ خَرَا مِنِيدٍ، كَانِهِ، بَهِنِهِ مَهِدَ

מְסְבַּר שְּׁמְעַבוּ מְבֶּן־חִׁדֶשׁ וְמֶעְלְּה וְשֶׁא אָה מִבָּר יַרְחָא יִלְעֵילִא וְקַבִּיל יָת מספר שמתם: عم، خُرِـ خُدِد أَحُد رِجُدُا ، نَشِدُ بِجَرِ خُدِيدَ أَبِهِ خُرِدَا ، نَشِدُ بَعِر رِدْهُ فِي بِينَ مِنْ مِنْ فِلْ لِهِوْدِ بِي رَفِقِي فِينَ فِرَ

northward; pitch on the side of the tabernacle the son of Abihail; they were to the families of Merari being Zuriel the prince of the fathers' house of

the service thereof; thereof, and all that pertaineth to thereof, and all the instruments the pillars thereof, and the sockets tabernacle, and the bars thereof, and Merari being the boards of the the appointed charge of the sons of

pins, and their cords. about, and their sockets, and their and the pillars of the court round

٧٤

35

be put to death. common man that drew nigh was to the children of Israel; and the the sanctuary, even the charge for and his sons, keeping the charge of sunrising, were Moses, and Aaron tent of meeting toward the the tabernacle eastward, before the And those that were to pitch before

thousand. upward, were twenty and two males from a month old and the LORD, by their families, all the numbered at the commandment of Levites, whom Moses and Aaron All that were numbered of the

number of their names. old and upward, and take the the children of Israel from a month Number all the first-born males of And the LORD said unto Moses:

בינה וגו' מהתים ראשי קנהדרהות ומובולן (שופעים ה, יד) מושכים בשבע קופר (תנתומה שם): של משה שהיה עוסק בחורה נעשו גדולים בחורה שנאמר (חהלים ס, ט) יהודה מחוקקי (דה"א יב, לג) ומבני יששכר יודעי (85) משה ואהרן ובניו. וסמוכין לסס דגל ממנס יסודס וסמוניס עליו יששכר וובולן מוב ללדיק מוב לשכנו לפי שסיו שכניו

(04) פקד כל בכור זכר וגר מבן חדש ומעלה. מעילא מכלל מפק נפליס: המנין לפדיון אמכו רבוחינו במסכח בכורוח (ה, א) אוחן שלש מאוח לוים בכורים היו ודים שיפקיעו עלמס מן הפדיון: . אלפיס ומאמיס. ולמה לא כללן עם השאר ויפדו את הבכורות ולא יהיו וקוקים השלשה ושבעים ומאמים בכורות העודפים על ו בפרמן אמה מולא שלש מאות ימרים בני גרשון שבעת אלפים וממש מאות. בני קהת שמונת אלפים ושש מאות. בני מררי ששת (95) אשר פקד משה ואהרן. נקוד על ומסרן לומר שלם סיס צמנין סלויס (צכורות ד, מ): שנים ועשרים אלף.

לכְּוָר בַּבְּבַבְּמִנִי בַּנָּג וֹאָבְאָג: ן אָת בָּהֶמָת הַלְוּיָּם מַּחַת בָּלְ יַּ מַחַת בְּלְבַבְּלֵר בִּבְּנֵוֹ וְמֶּבְאֵלְ וְיִ

וְהַנְּעִ אָעַנְ אֶשַׁבַבָּלְ_בָּבְנִר בִּבְנָנִ ี่สี่เ็⊔

מְׁלַמֵּׁע וֹמִבֹּמֹנם וּמִאָּטִנֹם: (פּ) خفكترية هنزه نمهدرم هجك ** שֵׁמָת מִבֶּן־חָדֶשׁ וּגְּעִי בְּלְבְבָּנְנִע זְּלָּע בַּמִּטְפָּע

i為L器<:

++ נִיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

עַלְנִנְם אָּדָּג נְעַזְּע: עלוים עַנות בְּטִמְתָּם וְתִיּבֶלִי לַט אָט_עַלְוֹיִם עַּעַע פַּלְ-פַּכוִיךִ אָנִיִר זָט בְּוֹאָ, שַׁלְנַ פַּלְ

מבליר בני ישְרַאָּל: لْكَافَّةُ لَا يَامَٰلُ فَالَّا مَرْ لِكَالَاِلَا النَّارُانَةِ لَا يَنْذِلَا لَا مَرْ كَرَاهَا

מַשְׁרֵים גַּרָה הַשְּׁקָל: كِيْرُيْرُكُ فِي فِي الْمُكِينِ مِنْفِط كِيْكِيْكِمْ فِوجُور طِيلَهُمْ

פֿרונֵי הַעְּרָפָּים בָּהָם: ه٠ إنه المربوب المناه ا

שׁלָב פֿל פוּכָבא פַּבָּמִינָא וֹמִבְאָׁבְ וֹנִט בֹּהִנִא בַּקְנִאָּנ שׁלְנֹׁ כֹּלְ כּוּכֹבֹא בֹּבֹנוּ וֹלְפֹטִׁשְׁ אָּעַ-עַלְוֹנֶּם לְ, אָׁנָּג וֹעַנְעַ נִיַּפָּב, בֹ נִעַ לְּנִאָּג פֿבַתּג אָּנֹאִ

וֹטוּני וֹט כֿל בּוּכַּבֹא בֹּבֹנוּ ומוא ממו פמא בפפור ונ

יטבו אּלְפוּו ימֹאַטוּ וֹמִּלּהוּוּ וֹנִונִ כֹּלְ לַכוְנֵיּא צַכוּנִיּא

ימַבְּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

אַלָּא ::: וובון מהמהו פבתו בוגיו בְּמִירָא בְּלֵינְאֵי חֲלָבְ בְּמִירָהוֹ וֹאָטַבְבְּבְּבְּבְּיִלְעִי בּוּבְּבָרָא בִּבְּנִוּ וֹהֶבְאֵלְ וֹנְט

מְבְּׁכִוְבִוֹּא צִבְנֵי וֹמְּבְאַבִּי: إيُمَا جِدِيرٍ يَاضِّكِمُكُ إِنَّاضِكِهُ مِا إِنْ هَالِهَا فِهُمَا إِنْ كُهُ إِنْ لِمَا إِنْ كُولًا

שׁפַּב מֹמְנֵגוֹ מִמֹגוֹ סֹלְמֹא: لْكُوَّانُونَ لَا يُتَّاهُمُ لِيَرَّهُمُ هُكُرُ لِي لَافَدَ لَيُعْدِهِ لَيُعْدِهِ فَكُمْرًا

هناكا أنندا خدرا:

the cattle of the children of Israel.' gnoms sgnilterft fits fla fo basteni Israel; and the cattle of the Levites the first-born among the children of Me, even the LORD, instead of all And thou shalt take the Levites for

among the children of Israel. commanded him, all the first-born And Moses numbered, as the Lord

77

thirteen. hundred and threescore and were twenty and two thousand two those that were numbered of them, tom a month old and upward, of according to the number of names, And all the first-born males

:gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

LORD'S. Levites shall be Mine, even the instead of their cattle; and the Israel, and the cattle of the Levites To norblido ohr gnoms nrod-terñ Take the Levites instead of all the

above the number of the Levites, children of Israel, that are over and thirteen of the first-born of the two hundred and three score and And as for the redemption of the

them—the shekel is twenty gerahs. sanctuary shalt thou take the poll; after the shekel of the thou shalt take five shekels apiece by

cons sid ot them are redeemed unto Aaron and wherewith they that remain over of And thou shalt give the money

(6+) ואח פדויי השלשה וגוי. ואם הצכורום הלריכין להפדוח בהם אלו השלשה ושבעים ומאחים העודפים בהם וימרים של בן לוי פטר כמה פטרי המורים של ישראל הדע שהרי מנה העודפים באדם ולא מנה העודפים בבהמה (שם ד, ב): (פ4) ואח בהמח הלוים וגוי. לא פדו בהמום הלוים את בכורי בהמה עהורה של ישראל אלא את פערי המוריהה ושה אחד

על הלוים מהם מקח חמשת שקלים לגלגלת כך היחה מכירתו של יוםף עשרים כפף שהיה בכורה של רחל (צ"ר פד, יח):

بشري مين نهرك خشكر تهندا تنميم مخمدا خمخمد וְשִׁשְּׁים וָת כַּסְפָּא אֶלֶב וּהָלָת מְאָה KU_LCOL מאָט פֿבּוֹע פֿנֿוּ וֹאָבֹאַך לְצַוֹע מוּ פֿבוּנוֹא צַבֹנוּ וֹאָבֹאַך נַסוּב בַלְנִיֶּם: ַ הַמְּבַׁבְּּים מַּלְ פַּּבוּוֹ, מִן בִּיִטִּירִון מַלְ פָּבוּטֵּי לְוֹאָי: ريمِا طَفِّد كِمِ جِوْل بَعَرِيْك بَرَوْد طَهِد بِم جَوَا هَرْجِيْدَا أ

اً ﴿ جُلِهِ لِبَالِ الْأَصِيرَا لِاحْرَاقِالِ الْأَصِيرَا الْأَصِيرَا الْأَصِيرَانِ لِاحْرَاقِيرَا لِأَصِيرًا נימׁן משָׁה אָת־בָּטֶף הַפְּרָיָם וִיהַב משָה יָת בְּסַף פְּרִיקַיָּא

هِتِرَا رَهِرَاد: خيريد: שנים, ניְדַבֶּר יְהַנְּה אֶל־מֹשֶׁה וָאֶל־ וּמַלֵּיל יָן עָם מֹשֶׁה וּלְאַדַרוֹן

לל. בוג במהפעטם בבני מין לני בוג בוג בולהיטיון בבני לַמְאַ אָּטַרַאָּמְ בְּנֵוֹ, לַנְיָטַ מִּטְּוֹבַ לַבִּילִי יָטַ חַוּשְּׁבַּוֹ בְּנֵי לַנְיַטַ

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ)

▓⊏╚□∶

מבּן שְׁכַשֵּׁים שְׁנָה וָמָהְלָּה וְמָּר

לְצְּשִׁוֹת מְלְאַכֶּה בְּאָהֵל מוֹמֶר: בּוֹשׁנִים הָּגֹעׁ בַּלְשִׁ לְגִּּלְא

מוּצֶּר לָדֶשׁ הַקָּדְשָׁים: י וֹאִט הֹדְבַנִי בֹּנִי בְּעוֹיִי בֹּאָנִילְ בֵּוּן פּוּלְטוֹ בֹנִי בֹעִטׁי בֹּמִמֶּכּן

וְכְסִוּ בְּה אָת אֲרָן הַעַּהְתַי: rifri ga ęfęa rągr וּבְא אַהַרְוֹ וּבְנִיוֹ בִּנְסָׁעַ תַּמַהַנְּה

الأحُلُونِ اللهِ الله

לְנוֹגְא לְמָמְבַׁר מַּבִּירָטֹא בּר חַמְּמָוֹ מְּנוֹ כַּלְ צַאָּטִי מבּב שַׁלְטִוּן אָּנוּן וּלָהִוּלָא וֹהַּב

בְּמָמְכַן וַמְנָא:

וֹמִנֹא לוִגְהַ לוּגְהַנֹּא:

<u>בְּסְבְּרוּהָא:</u> בּבְּרָסָא וִיכַסוֹן בַּה יָת אָרוֹנָא מהבולא וופבלון זע פבולטא ווומול אַהַרֹן וּבְנוֹהִי בְּמִשָּׁל

And Moses took the

redeemed by the Levites; were over and above them that were redemption-money from them that

shekel of the sanctuary. threescore and five shekels, after the thousand three hundred and of Israel took he the money: a from the first-born of the children

٥S

тhе Lord, as the Lord to his sons, according to the word of redemption-money unto Aaron and And Moses gave the

commanded Moses. ıζ

and unto Aaron, saying: And the LORD spoke unto Moses

'səsnoy their families, by their fathers? from among the sons of Levi, by Take the sum of the sons of Kohath

in the tent of meeting. enter upon the service, to do work even until fifty years old, all that from thirty years old and upward

about the most holy things: Kohath in the tent of meeting, This is the service of the sons of

testimony with it; screen, and cover the ark of the they shall take down the veil of the Aaron shall go in, and his sons, and when the camp setteth forward,

(64) העדפים על פדויי הלוים. על מומן שפדו הלויס בגופן:

- (ב) נשא אח ראש הרי. מנס מסס מם סרמויין לעבודם משמ וסן מבן שלשים ועד בן ממשים שנס וספתים משלשים למ נממלם שקלים בללן ונמנן בקלפי אמר להן בואו ועלו פחקיכם לפי הגורל (במדרש רבה ד, י. מנהדרין יו, א): . אני מפדויי הלוים מה עשה הביא שנים ועשרין אלף פחקין וכחב עליהן בן לוי ומאחים ושבעים ושלשה פחקין כחב עליהן הי בכורום שלש מאום וחמשים שקל לשלש בכורום חמשה עשר שקל אמר כילד אעשה בכור שאומר לו מן חמשם שקלים יאמר לי (02) חמשה וששים ושלש מאות ואלף. כך סכוס המשבון המשה שקליס לגלגלה לתההיס בכורות הלף שקל לשבעים
- (+) קדש הקדשים. המקודש שבכילן המכון והשלמן והמנורה והמובמות והפכוכת וכלי שרת: כמו מכאן אמכו (אבות ה, כא) בן שלשים לכח והיותר על בן המשים כחו מכחיש מעתה:
- (3) ובא אהרן ובניו וגוי. יכנימו כל כליוכלי לנרמקו סמפורשלו צפרשס זוולא ילערכו סלוים צני קסמ אלא לשאמ: בנסוע

מַלְמָאַלִּע וֹמִּמִוּ בַּבַּוּוּ:

مَحْدُر لِلْ لَكِيْلِ : جَرَفِيهِ يَرْفُكُ عَرَفُكُ خَرَفُكُ لَا يُعَالِمُ خَرَفُكُ الْخَرَفُ لَا يُعَالِمُ خَرَفُكُ الْخَرَفُ الْحَر וֹאָטַ עַכּפָּעָ וֹאָטַ עַמְּנְפֹּיָט וֹאָטַ הַכְּנָטַ, נֹט מִּיּפּנָא וֹנִטַ בּוֹכּנָא ע שַׁכֵּבְע ֶ וֹנִעְנָוּ אֶּבֻׁנוּ אָת־הַקַּעָּנִי יִפְּרָסוּן לְבוּשׁ תַּבְּלָא וִיהָנוּן نظرا هَٰذِنَا نَافَئِتُ نَفْلُهِ قُرْبُ

וֹמֹּטִׁנְ אָטַ_בַּבַּנֵינִ: וְכְסַּוּ אָטְוֹ בְּמִרְסֵה עַּוֹר מְחַשׁ

수다 무디다: בַּלְ בַּבְינִ הַמְּלִינִי אַהָּב וֹהָבונוּיַ מַלְלַבְוֹיִהְ וֹאָתַ מַּוֹטִּמָיִהָ וֹאָתַ מִנְבַע בַּמֹאָנַב נְאֵט_דַּבְּנְיָנִב נְאָנַב لْجُكُلْدِا كُثُلِ لَأَجَمُ لِا لَٰحُودِ \$1.

הַמוּם: مُخْصُد مِّنِد فَيْتِهِ لَرُنْدُهُ مَرِ خِينَظِمُ يَـضَمِكَ مُمْدِيثِمُ لِنَفْدِيا <u>וֹלְילְנִיּ אִילִישִ וֹאֵטַ בֹּלְ בַבְּיְיִנִי אָלְ ווִיּהַנוּ וֹיִם בֹּלְ הַנִּנִיא</u>

שַׁבַּבַּבְיוֹי אָעַרַבַּבְּיוֹי מִעַיַּבַי קַבְּקָת וְכְסַּיּ אָתְוֹ בְּמִכְסֵת עַּוֹר יי וְעַּלְיִ מְוְבָּח הַנְּהְב יִפְּרְשׁיׁ בָּגָ*ר*

הַטְוּם: בּמבכטר עור הַתַע וְנָתָנוּ עַלַרַ עַּרַ אָבַבַּלוֹג טַבְבָנו וֹכַסַּנ אָנָטָם בּוּ אָמֶהׁר וֹמֶבוֹעוּ בָבָם בַּלֶבְמָה וֹלְטִׁוּן نَحُطُكِ اللَّهُ عَلَي خُمْ خُجْرًا

ינמור הַכַלא מַלְמָּילָא וִישָּׁוּוֹן أزئي وأأد جودا وأالك الأمان الموالا بالمعهد والإلالا

וֹבְשַׁמֹא שַּׁבִּינָא הַּבְוָעִי וֹעֵי: ונע מכולמא ונע פֿסָנע נפוּכֹא נעל פַרוּרָא דּלְחִים אַפּוֹא

袋に,口(亡(: בּמְשַׁך סְסְגוּנְאַ וִישִּוּוֹ יָת זְהורִי וִיכַסוֹן יָהֵיה בְּחוּפְצָּה بعِرسُه بِيرَانِه بِجِيد مَارَلِمِ سُئِد إِنجِرَهِ لا يُرَدِنُ جِحِد

וֹנִים כַּבְ מִנִּי הִפּוּהִש צִּיהִפּּהִהוּן ונט גולטטא נוט מטטנטטא מֹנֹבעֹא בּאַנביָב, וֹנִט דוָגֹנוֹבַא נופבנו לבנה שללא נולפגו זע

מַלְ אֲבִוּהָא:

יַת אַרִיחוּהי: בְּחוּפְאָה דִּמְשַׁךְ סְסְגוֹנָא וִישִּׁוֹן לְבוּהְ שַּׁכְלָא וִיכַּפוּן וָתִישִּ iác altúx liútx itlou

וושנון על צַרוּקא: נְתְּהוֹ בְּחוּפְּאָה דִּמְשַׁךְ סְסָגונָא נוטוון ללבוח שכלא ווכפון וֹנֹסְׁבוּוֹ נִעַ כָּלְ מִנֵּוּ מִּמִּוּמָאִ

> staves thereof. cloth all of blue, and shall set the sealskin, and shall spread over it a and shall put thereon a covering of

thereon. continual bread shall remain wherewith to pour out; and the pans, and the bowls, and the jars put thereon the dishes, and the they shall spread a cloth of blue, and And upon the table of showbread

set the staves thereof. with a covering of sealskin, and shall cloth of scarlet, and cover the same And they shall spread upon them a

minister unto it. vessels thereof, wherewith they and its snuffdishes, and all the oil light, and its lamps, and its tongs, and cover the candlestick of the And they shall take a cloth of blue,

sealskin, and shall put it upon a bar. vessels thereof within a covering of And they shall put it and all the

and shall set the staves thereof. cover it with a covering of sealskin, shall spread a cloth of blue, and And upon the golden altar they

11

them on a bar. covering of sealskin, and shall put cloth of blue, and cover them with a in the sanctuary, and put them in a ministry, wherewith they minister And they shall take all the vessels of

משר יוםך בהם: (ד) קערות וכפות קשות ומנקיות. כבר פירשמי במלאכת המשכן (שמות כה, כע): הנסך. הכסוי לשון ממן. (שס) המחנה. כשקעון מסמלק סס יודעין שיסעו:

ו הין לה ממילה לפנים הלה מלדיה ומומה בה הם דשן הנרום כשממיבן: - גורחיה. לולי"ש בלע"ו שנומנים בהן השמן והפמילום: (9) מלקחיה. כמין לבם שמושך בה את הפתילה לכל לד שירלה: מחחחיה. כמין כף קמנה ושוליה פשומין ולא סגלגלים

(1) אל מכסה עור חחש. כמין מרלוף (כליס לב):

בּצוֹר אַרְנְּטֵּוֹ: בּ וְדֵשְׁתְּי אָתְדְהַמִּוְבֵּתְוּ וּפְּרְשְׁיִּ עְלְיִי וִיִּסְפּוֹן יָת ְקִּשְׁעָאִ דְּעִּדְבְּתָא

וֹאַבוֹי בַּבֵּיו: יפְּרְשָׁי עַלְיו כְּטָוּי עָוֹר תַּוֹדַשׁ تفأثيه خر خُدِّ، تفأقن אָם_הַמּוֹלַנְתַ וֹאָם_הַוֹּהָנֶם וֹאָם_ ÷፣ װְשְׁרְתַּוּ עְּלֶנוּ בְּהֶם אָת־הַמַּהְתִּי لْرُبُولِهِ مِعْرِدٍ كَلِي خُرِ حَرْجٍي لَا هُمْ لَا نَفِيهِ لَا فَدِينِهِ ثَنْ خَرِ مُبْيِنِهِ

לבי באָביל מוּצָר: עַלְּבֶשׁ נְמֶתוּ צֶּבֶּר מַשָּׂא בָּנֵי־ בְּנִי קְהָאָת וְלָאָ יִנְּעָנִי אָלִ בּוֹלָהֹ עַמּטְנִי וְאַטְבִי בְּן נִבְאִנּ ١٠٠ لَظِيُّم لَمُن خُر خَرْ، لَظِيُّم بُن طِيلُمُم لَيْن خِر مُدْ، طِيلُمُم וְכִּלְוֹע אַנִוֹנְן וְנִבֹּלָּוּו לְכַפָּע אָנוַ

וּבְבֶּלֶיוּ: (פּ) עמה לן ולכן אַהר בו דלובה Ū₫Ċ.□ 口口はいし ₃₁ הַכְּהֵן שֻׁמֶּן הַמְּּאִיר יקִּטְּהָת ٤٦٤٩

ר אַהָרְן לֵאמָר: מפמיר וַיְרַבֶּר יְהֹלְה אָל־מֹשֶׁה וְאֶלֹ־ וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה וּלְצַּהַרֹן

أنظلوبا لأحبين خحبم بخلائا:

ÄL,ULL: חופְאָר דִּמְשַׁךְ סְסְגוֹנָא וִישִּוֹוֹן מני מדבקא ויפרסון עלוהי מֹנְרופֹּוֹטְא ווֹט מִוֹבְלוֹא כּב מֹשׁשׁמֹשׁא וֹנע אַנוּבוֹנא וֹנע הישמשון עלוהי בהון יח

זַטְבָּא: בון מסוב לנו לבי לממלו ופרבון לקודשא ולא ומותון ההלגו לה פטט למסג ולא בְּמִמָּל מַשְּׁרִיקָא וּבְתַר בֵּן انسَّاءً، هَلَالًا اجْتَلَادَ جُرَهُمُك

בקודשא יבמנוהי: מֹסׁבַע כֿבְ מַמִּכֹּנֹא וֹכַבְ גַּבִּינִי نظميثك בוסמוא ומושא كَلْتَكُ は急止め 上名さ上に立め נֹבמֹסִיר לַאָּלְמִּזָר בַּר אַנַרוֹ

خيريد:

cloth thereon. from the altar, and spread a purple And they shall take away the ashes

staves thereof. covering of sealskin, and set the and they shall spread upon it a basins, all the vessels of the altar; flesh-hooks, and the shovels, and the minister about it, the fire-pans, the vessels thereof, wherewith they And they shall put upon it all the

meeting. sons of Kohath in the tent of These things are the burden of the touch the holy things, lest they die. to bear them; but they shall not that, the sons of Kohath shall come the camp is to set forward—after furniture, and all the holy vessels, as made an end of covering the holy And when Aaron and his sons have

sanctuary, or the furniture thereof.' all that therein is, whether it be the charge of all the tabernacle, and of anointing oil: he shall have the the continual meal-offering, and the the light, and the sweet incense, and Aaron the priest shall be the oil for

And the charge of Eleazar the son of

and unto Aaron, saying: And the LORD spoke unto Moses

Δt

91

ŧт

٤і

טפנימי: (21) אח כל כלי השרח אשר ישרחו בם בקדש. נמוך המשכן שהוא קדש והן כלי הקטרם שמשרמין נהם במזנח

(17): מן סשמים רבולה מחח הבגד כארי בשעח המסעוח (יומא כא, ב) ואינה שורפחו שהיו כופין עליה פסכחר של נחשח (עירובין (13) ודשנו את המובח. מזכח סנחשת: ודשנו. ימלו חת סדשן מעליו: ופרשו עליו בגד ארגמן. וחש שירדס

מזלגות. לנוכיום של נחשם שבסן מכין באברים שעל סמובה לספכן כדי שיהעכלו יפה ומהכ: יעים. הם מגרפוה ובלע"ו (41) מחחח. שבק מומיס גמליס למכומת קדשן שעשויק כמין ממבת שלין לה אלה שלש ממילות ומלפניה שוהבת הת הבולים:

בידי שמים: (פו) לכסח אח הקדש. פלרון ופמונה: ואח כל כלי הקדש. סמנורס וכלי שרה: ומחו. שלס יגעו היינין מיחס ווידי"ל וסן של נמושמ ובסן מכבדין אם סדשן מעל סמובמ:

שכמוב בפרשמ (של (לסלן פסוק כמ): המשכן וכל אשר בו כל הפדורים למעלה בפרשה זו אבל משא בני גרשון ומררי שאינן מקדש הקדשים על פי איחמר היה כמו ולסקריב בעם מניימן: – פקדה כל המשכן. ועוד סיס ממונס על משל בני קסם ללוום ליש ליש על עבודמו ועל משלו וסול (16) ופקדה אלעוד. שקוח ממונה עליהם לשחם הוחם שמן וקטרם ושמן המשחה ומנחם הסמיד עליו מוטל ללוום ולורו

צֵל מַבְרֶּיתוּ אֶת־שֶׁבֶם מִשְׁפְּחָת לְא חָשִׁיצוּן יָת שִׁיבַם זַרְצֵּיְת.

לבות מנו בינאי:

among the Levites; families of the Kohathites from 'Cut ye not off the tribe of the

CIWNI: אַישׁ אָישׁ עַל־עָבְרָהָוֹ וְאֶלְ- וִישִּפּוֹן יָהְהוֹן בְּבָר בְּבַר עַלְ אַבְרָן וּבְּנָיוֹ יְבֵאוּ וְשְׂמֵנוּ אִנְטְם מּוּדְשִׁיָּא אַבְרן וּבְנִיהִי יִישְׁלִי 6ı בוֹלֵחֲעָׁם וְוָאָתוּ עַשְּׁיּ לְנִיִם וְחִינּ וְלָא יָמְתוּ וְדָא עַּבִידוּ לְחוֹן וִייחוֹן וֹלָא

פּוּלְעוֹנִיה וּלְמִּמוּלִיה: אָע_อี่โด บีซี่โด้เอ เีตเบเ! ธ่ต่อได้บน! לפוֶגิด

covered, lest they die.' holy things as they are being but they shall not go in to see the

service and to his burden;

appoint them every one to his

Aaron and his sons shall go in, and approach unto the most holy things:

may live, and not die, when they

but thus do unto them, that they

ַ הַקְּבֶשׁ נְמֶתוּ: (E) ליים וְלְאֵינִיבְאִיּ לְרְאֵינִי בְּבַלָּת אָתַ וְלָאִ יִינְּלְיִוּ לְמִחְנִי בַּר מְכַפּּוּ

נְתְ מְנֵי ְלֵיִּהְאֵ נְלָא נְמִיתִינוֹ:

The Haftarah is Hosea 2:1 – 2:22 on page 200. On Erev Rosh Hodesh, read the Haftara on page 225.

ىغۇ ﺯﯦﺘﯧﯟﺕ ﺑﯩﻨﯘﺕ ﮬﯜ־מּשָׂה ﴿אַמְר:

ימַבְּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

הַם לְבֵית אֲבֹהָם לְמִשְׁפְּחֹהָם: יי למא אטבנאמ ללו ינומון **י**ם

خَمَلُـ لَمُرَالُكُ لِللَّهُ اللَّهُ ا אַּנּ אָנּוּן לְבֵּית אֶּבְּהָהָהוּ לכנג ונו שוּמִבּן כֹנוּ ינוֹמָוּן

אַבְרָר בְּאָהֶל מוֹעֵר: כַּלְ עַכָּאַ לַגִּבָּאַ גַּבָּאַ כַהְּבָּע the striction of the strict o ַמְבֶּן שָׁלַשָּׁים שָּׁנְה נָמַעְּלָה עַּר

ÇÇĞÇU פּוּלְעַוֹא בַּמָמָכּן וּטַׁבוּוֹ פַֿלְ בַּאִנוּ. לְחַוּלָא מִילָא בּב עַבְּמָתוּ מִּנָוּ שַׁבָּנִי מבר טַלְטוּן מָּנוּן וּלָמּוּלָא

לְמִפַּׁלְע יִלְמִּמָּלִ: אָר עֲבֹדָת מִשְׁפְּחָת תַגַּרְשִׁנְּיִ בֵּין פּוּלְתַן זַרְעֵּיָת גַּרְשׁוֹן

משְׁכּן זִמְנָא חוּפָאָרה וְחוּפָאָר נוֹמַבְנּוֹ נִנוֹנִתְּטִ מַּמִּבֹּוֹא נוֹנִי

בְּסְסְגוֹנְא בַּמְּלְוִיִי מִלְּמִּילָא וֹנִת

פַּבְסָא בּטְבַע מַשְּׁכַּן וַמְנָא:

they shall bear the curtains of the bearing burdens: the Gershonites, in serving and in This is the service of the families of

wait upon the service, to do service

number them: all that enter in to

from thirty years old and upward

until fifty years old shalt thou

houses, by their families;

:gaiyse

Gershon also, by their fathers'

And the Lord spoke unto Moses

Take the sum of the sons of

in the tent of meeting.

إلْمُمَ تُولِ قُومَ الْمُهَالُ فَأَنَّا الْمُعَالِمُ اللَّهِ الْمُعَالَمُ اللَّهُ الْمُعَالَمُ اللَّهُ الْمُعَالَمُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّا اللّلْلِيلُولِ اللَّا لَا اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّا اللَّال עַתַּעָשָׁה אָמֶבְעַלְּיִנ מִלְמָעָּלְע ל" אָהֶל מוֹעָּר מִכְּסֶהוּ וּמִכְּסֶה וְלָּמְאָנ אָע_וֹבוּתְע בַּמָּמָבֹן וֹאָע_

ַבְּעַבְּר וּלְמַמֶּא:

the screen for the door of the tent of sealskin that is above upon it, and its covering, and the covering of tabernacle, and the tent of meeting,

:gnitəəm

t7

٤٦

17

61

- (13) אל חבריחו. אל מגרמו לסס שימומו:
- אומו במכסה פלונים ובלוע שלו הוא כסויו: (as) ולא יבאו לראוח כבלע אח הקדש. למוך נרמק שלו כמו שפירשמי למעלה צפרשה זו ופרשו עליו צגד פלוני וכמן
- (בב) נשא אח ראש בני גרשון גם הם. כמו שלוימיך על בני קסמ לראום כמס יש שסגיעו לכלל עבודס:
- מילים מאדמים: מסך פתח. וילון המורמי: (25) אח יריעה המשכן. עשר המתמונות: ואח אהל מועד. יריעות עוים העשויות (166 עליו: מכסהו. עורות

לַבוֹם וֹמֹבּדעני: הְבְּבִינִים וֹאָט כֹּלְ_אָּאָהׁר וֹהֹאָנִי וֹאָעַ מִּיטַביּבָם וֹאָעַבַלַּגַבַבַּנִי עמּשְׁבֶּן וְעַלְיַבְיִם מִּוְבָּעַ סְבָּיִב 🍇 פָּתַחו שַׁעַר הָחְצֵּר אֲשֶׁר עַל־ דְּטִעֲלֹנְא דַּתְּרַע דְּרָהָא דְּעַל ַוֹאֵתְ לַלְמָּג עֵּטַבְּגָּר וַאָּת־מָסָךּו וְיָה סְרָבֵי דָּרְהָא וְיָה פְּרָסָא

בְּמִהְמְּנֶבׁע אֵע בַּלְ_תַּהָּאֶם: بذركم لتحتلناه بغكالثاه لتحتاص حم עַבֹדַת ְבָּנֵי הַגֵּרְשִׁנְּי לְלָּלְ־עַשְּׂאָם מַּלְ פִּי אַנְוֹיךְ וּבְּנְיוּ מִּהְיָּה כְּלִ

בּוֹרְצַהַרוֹ הַכֹּהֵוֹ: (ס) ※「はは一 וּמָמָתַרְתָּם ロイア 82 הגרשׁבָּי 世後にく עַבֹדַת משָפַּהָת

אַבְנִים הִפְּקָר אַנִים: ^{معدور} ځزر ډائار، ځرېڅخبانات ځرري څر، ډائار، ځائارنانا ځرري

אָבַר מוּצָר: עַבָּאָ לְהֵּבְא לְהֵבְּע אָנַ הַבְּעִר עָּנַ בְּלְ בִּאָנֵי, לְנִיּלְא לְמָפֹּלְע וֹנִי ود چן־הַמִּשִּׁים שְׁנָה הִפְּקְבֵה בְּלִ- וִעַּרְ בִּרֹ הַקְּשִׁין שְׁנָיוֹ הִקְּנִינוֹן ַמְבֶּן שְׁקַשְּׁים שְׁלְּה וָמָּאְלְה וָעָּר מִבָּר מִלְמִין שִׁנִין וּלְמִּילִא

וְעַבּוּיִלְיוּ Tääčl بخذيأي מַבְבַבְרָה בְּאָבֵיל מוֹמָד קַרְשֶׁי פּוּלְחָוָהוֹן בְּמִשְׁכּן וִמָּנָא דַפּּי

ជុឃ្ ۻڟٚڎٮ څلا_ځ۲٬ نظظيه בְּלֵיהָם וּלְכָּלְ מַבְדָהָהָם וּבְשָׁהָת عد أباللال بظربة لابثם וְעַמּוּדִי הֶחְצֶּר סְבְּיב וְצַּדְנִיהֶם וְעַמּוּדִי דְּרְתָא סְחוֹר סְחוֹר

> בושמסר להון ויפלחון: כֿל מָנֵי פּוּלְטַנִעוָן וֹנִע כֿל סֿעור וֹיִנע אַמוּנִיהון מַמְּבְּנִא נְעֵּל מַדְבָּחָא סְחוֹר

> בל מַמּילְהוֹן: נְיִמְנִוּן עֲבַיהוֹן בְּמַמָּבָא נָת بذرد هبذلانابا לא פּילְטוֹ לֹנִי דֶּבְׁמִוּן לַכֹּלְ מַל מֵימַר אַהַרֹן וּבְנוֹהִי יָהַי

> בּאִנְטַמֶּר בַּר אַנַּרן כְּנַנָּא: בְּמָהֻכּוֹ וֹמִלֹא וַמִּמּוֹבַשִּׁבְיוֹ בִּירָא בון פולטן זרענה בני גרשון

> الأخففيان في المناه المناه المناه المناه المناه المناه المناء المناه ال

פּילְחַן מַשְׁכַּן זְמָנָא:

מֹמֹבְלֹא וֹמֹבֹרוהִי رابيم مَا مُرَدُدُ مِنْ مُنْ مُن كَرَّحُ لِيهُ مَا مُدَا مَامَدُ لِمِن الْمُرْدِيل كَرْجُمُ

מַמּילִדוֹן: יבשְׁמִבוֹן הַמְנִין נִים מִנִּי מַשָּׁבִים خُرُم مُتنسبا بخرج هنخُشنسبا וְסְמְבֵיהון וְסְבֵּיהוֹן נַאֲּשׁוּנִיהוֹן

> therein shall they serve. there may be to do with them, of their service, and whatsoever their cords, and all the instruments and by the altar round about, and the court, which is by the tabernacle the screen for the door of the gate of and the hangings of the court, and

charge all their burden. and ye shall appoint unto them in their burden, and in all their service; of the sons of the Gershonites, in all and his sons shall be all the service At the commandment of Aaron

the son of Aaron the priest. shall be under the hand of Ithamar tent of meeting; and their charge the sons of the Gershonites in the This is the service of the families of

their fathers' houses; number them by their families, by As for the sons of Merari, thou shalt

work of the tent of meeting. entereth upon the service, to do the number them, every one that even unto fifty years old shalt thou from thirty years old and upward

sockets thereof; and the pillars thereof, and the the tabernacle, and the bars thereof, To sbraced of secting: the boards of burden, according to all their service And this is the charge of their

purden. instruments of the charge of their name ye shall appoint the pertaineth to their service; and by appurtenance, and all that pins, and their cords, even all their about, and their sockets, and their and the pillars of the court round

7€

٥٤

67

82

97

אשר יעשה לחם. כמרגומו וימ כל דימממר לסון לבני גרשון: (62) אשר על המשכן. כלומר הקלעים והמשך של מלר המוכנים ומגינים על המשכן ועל מובח הנחשח פביב: ואח כל

(27) על פי אהרן ובניו. וליוס מסגניס ממונס עליסס ביד ליממר בן לסרן סנסן:

אַבְעָה אַלְפָּוֹם וְהֵהָה לְבֵּיִה אָּבְהָהָהוֹ הָבוֹן אַלְפָּין them, by their families, by their οt र्प्यं विप्रतिव विद्या מללניהון לַזַרְעַּנְיהַ even those that were numbered of לַצְּלָא לַמְּבְנֵיה בָּאָמַל מוִמֶּר: service in the tent of meeting, خترخع خوبخفته فمهوا שְּׁנְגִי בְּלְ-הַבְּאִ בָּרְ חָמִשְׁיוֹ שְׁנִין בְּלִ דְּאָמִי that entered upon the service, for even unto fifty years old, every one 68 מבּן שְּׁלְשָּׁים שְּׁנְהֹ וְמַּמְלְה וְעָּה מִבּר הְּלְהִין שִּׁיִין יִלְעִּילְא וְעַּר from thirty years old and upward ילְבָּית אָבִטָּם: ילְבֵית אֲבְהַהָהָהוֹ: families, and by their fathers' מיי יפַּלייב' בְּנַלְ צַּבְׁאַוֹן לְמִאָפְבווְטִם יִמְנִינִי בְּנָּ, צַבְאָוֹן לְזַבְׁהֹּנִינִיוִן the sons of Gershon, by their 88 And those that were numbered of hand of Moses. . commandment of the LORD by the בירָא דַמֹשֶׁר: فك منهد لهُتَدِا مَح فِي نُدِيْت مِهْد الْمُثَالِ مَع مَرفُد مَنفله عَينَا numbered according to the meeting, whom Moses and Aaron $_{76}$ ਫ਼੍ਰੇ $^{-}$ ਜ੍ਪੰਸ਼ਾ ਸ਼ੁਲ੍ਹੇਨ ਨਾਪ੍ਰਿਸ਼ ਸ਼ੁਖ਼ੰਸ਼ ਸ਼ੁਖ਼੍ਰਾ ਸ਼ੁਫ਼੍ਰੇਜ ਸ਼ੁਖ਼ੰਸ਼ ਸ਼ੁਖ਼੍ਰਾ ਸ਼ੁਖ਼੍ਰੇਸ਼ ਸ਼ੁਖ਼੍ਰਾ ਸ਼ੁਖ਼੍ਰੇਸ਼ ਸ਼ਿਖ਼੍ਰੇਸ਼ ਸ਼ੁਖ਼੍ਰੇਸ਼ ਸ਼ੁਖ਼੍ਰੇਸ਼ ਸ਼ਿਖ਼੍ਰੇਸ਼ ਸ਼ਿਖ਼ਰੇਸ਼ ਸ਼ਿਖ਼੍ਰੇਸ਼ ਸ਼ਿਖ਼ਰੇਸ਼ ਸ਼ਿਖ਼ਰ all that did serve in the tent of Ζ٤ אַּכֶּה פְּקוּדֵי מִשְּׁפְּחָה הַפְּקְהִי אַלִּיןְ מִנְיָנֵי זַרְעֵּיָה קָהָה כְּל of the families of the Kohathites, of These are they that were numbered אַלְפָּוֹם מֻּלַת מֹאִנִע נֹעַמִּמִּים: thousand seven hundred and fifty. äĠĠĹ מְבַׁמ מִאָּע them by their families were two $_{\delta_{\epsilon}}$ ithit agrical day 98 מְנְיָנֵיתִיוֹן ختلةئكلابا And those that were numbered of לַצְּבָא לַמְבַרָר בָּאָרֶל מוֹמֶר: service in the tent of meeting. خترخم خوبخنائم فمهوا that entered upon the service, for מְּלֹנִי כַּלְ-תַּבָּאָ בּר חַמְּמָוֹ מְּנוֹ כֹּלְ צַאָּטִי even unto fifty years old, every one 38 ظۋا شَارِشُنَا شَرْبَا نُوَمُرُكِ لَمُ لَا لَا يُعْدِلُ لَا لَا يُعْدِلُ لَا لَهُ لَا يُعْدِلُ لَا لَهُ لَا يُع מבּב שַׁלְטַוּן מָּנוּן וּלָמִוּלָא וֹמַּב from thirty years old and upward their fathers' houses, לַמָּהָפּׁעִטַּם יַלְבָּיִנִי אָּבְטַבּי אַלטֿבון וּלַבִּים אָּבַבטֿטבון: Kohathites by their families, and by numbered the sons of the princes of the congregation ניפְלְּד מֹשֶׁה וְאַהַרָּן וּנְשִׁיאֵי ימֹלא מָמֵּע וֹאַנִירָן וֹנַלַנִילָּ And Moses and Aaron and the בְּוֹנִא: of Aaron the priest.' לנג אַנטֹמָר בּוֹראַבָּרוֹ הַכּבוֹן: under the hand of Ithamar the son מ"כנמול לְבֶל־עַבֹּדְהָם בְּצִּהֵל מוֹנֵגַה לְבָל פּּילְחָוְהוֹן בְּמִשְׁכַּן יִמְנָאִ their service, in the tent of meeting, ٤٤ the sons of Merari, according to all וֹאָט הַבְּנַט מֹמִּפְׁטִטְ בַּנֹג מִבְנַי. בֹּוֹ פּוּלַטַוֹ זַבְהָּנָט בַּנָּ, מָבָנַי, This is the service of the families of

and six hundred and thirty.

fathers' houses, were two thousand

(22) ויחדחם ומיחריהם. של עמודיס שסרי ימדומ ומימרי סקלעיס במשל בני גרשון סיו וימדום ומימרים סיו ליריעות

וְשֶׁית מְצֶה וּתְּלְתִין:

מאָנה ושָׁלשָׁים:

فَكَ لَا مُشِدَ لِهُكَذِا مَرْ فَذَ ذَلَٰكِ: مِشِد لَهُكَذِا مَرْ مُنْفِدُهُ فَذَ: בְּלְ הַעְּהֵר בְּצְּהֵל מוֹעֵר צֵשֶּׁר בְּלְ דְּפְלַח בְּעַשְׁבּן וִמְנָא דִּמְנָא אַלְע פְּקּוּבִי מִשְּׁפְּחְתְ בְּנֵינִ דְּרְשְׁוּן אָלְיִן מִּנְנִנִי זַרְעַּנְרִ בְּנִי גַּרְשׁוּן

commandment of the LORD. Aaron numbered according to the tent of meeting, whom Moses and Gershon, of all that did serve in the of the families of the sons of These are they that were numbered

לַמְאָפֹּׁעִנִים לַבָּגִע אָּבִנִים: مه بغطیت، می فیاد خدر مائن،

לַנְרְשְׁנְיִם לְבָּיִם אָבְּבִימִינִוּ:

their families, by their fathers' the families of the sons of Merari, by

And those that were numbered of

לַצְּבָא לַמְבַרָה בָּאָהֶל מוֹמֶר: הְּלֹנִע כַּלְ-תַבָּא מבּו הַּבְהַּים הַּנְהַ וַמָּגַלָּה וְמָּר

ŢĊŢX: לְבוּלְא לְפּוּלְחָוֹא בְּמָהְכּּן בֿר חַמְּשִׁין שְׁנִין כָּלְ בַּאָּטִי מפֿר שַּׁלְטִין אָנִין וּלְמִּילָא וֹמַר

service in the tent of meeting, that entered upon the service, for even unto fifty years old, every one from thirty years old and upward

הַּלְהֵּע אַלְפּֿים וּמָאַמָּיִם:

שׁלִטֹא אַלְפֹּגו וּמֹאַעוֹו: מללניהון לזרעומהו These are they that were numbered thousand and two hundred. them by their families, were three

even those that were numbered of

יְהְוָה בִּיַד־מֹשֶּה: هُمُّد فَكُد مِمْدِ لَمُتَدِا مَحِ فَي يَعْدُمُ مِمْدَ لَمُثَادِا مَحِ مَيضَدُهُ ¾
¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾

¾</

בּייָ בִּידְא דְּמִשֶּׁה:

All those that were numbered of the the LORD by the hand of Moses. according to the commandment of whom Moses and Aaron numbered of the families of the sons of Merari,

אַבטֶּם: く다싹륵다다ㅁ $_{9^+}$ וֹאַנְינוֹ וּלְּמִּיִאָּיִ יִּמְּבְאָרָ אָּעַ וֹנְבַּרְבָּיִ יִּמְּבָּאָרָ זִּע קָּיִנְאָּיִ چِל הַפְּקְדְׁים אֲשֶׁר ְ פְּלַּד מֹשֶׁה כְּלְ מִנְיָנֵיְא דִמְנָא מֹשֶׁה וְאַהַרֹן

يَخْدُرن خُيَلُمُنْكِيلِ يَخْدُن هُدُكُنُكِيلِ:

fathers' houses, by their families, and by their and the princes of Israel numbered, Levites, whom Moses and Aaron

עשָא בְּאָבֶל מוִמֶּר: לְמְבֶׁר מְבִנִית עְבְּנִית וַמְבִנִית דְאָהָי לְמִפְּלִים פּוּלְטוֹ פּוּלְטוֹלִא ⁷⁺ Çſ¯∏αಀೣ್ರಂ מפָּן הַּבְהַּגם הָּלִנִי וֹמָהֹבֹנִי וֹהֹג מבּנ שׁלְטִוּן הָּוֹנוּ וּלְהַּגַּלִא

יפילְעוֹ מַמוּלְ בַּמַמָּבֹּן וַמִּנָא: <u>הְּלְנְעִׁ כַּלְ עַבְּּאַ וֹהַעַ כַּעַ עַמְהָהִוֹ הָּנִוּ כַּעַ</u>

burdens in the tent of meeting, service, and the work of bearing that entered in to do the work of even unto fifty years old, every one from thirty years old and upward

נְעַמְתְ מָאָנִע נַמְּמָלִים: 8+ ניהיו פּקריהֶם שְׁמֹנָת צֵּלְפֹּים נהַתֹּ מִנְינֵיהוֹן הְמְנְיָא צֵּלְפִין

נְחֲמֵנְשׁ מְאָב יִהְמְנָוֹ:

hundred and fourscore. them, were eight thousand and five even those that were numbered of

יְהֹוֶה אֶת־מֹשֶׁה: (פּ) וֹמֹלְבְתֹּמִּאִׁוּ וּפֹּׁלֹבֶוּנוּ אָׁמָּבַ בֹּנֹנִי ⁶⁺ מֹשֶּׁה אָישׁ אָישׁ עַל־עַבְרָהָוֹי מַּגַשָּׁה יְהַנְיִר פַּבוֹר אִנִּקְם בְּיַרַ

ימוניור דפקיד יין יח משה: על פולְחָנֵיה וְעַל מַטוּלֵיה מֹלְ מִוּמִבֹא בַּוֹּוֹ מִּלֹא זִטְבוּוֹ

commanded Moses. also numbered, as the LORD service, and to his burden; they were the hand of Moses, every one to his the Lord they were appointed by According to the commandment of

6t

84

۷ŧ

94

++

٤ħ

77

ΙÞ

כמשממו: (פן) עבודה עבודה. סול סשיר במללמיס וכנורות שסיל ענודס לענודס לחרת (ערכין יל, ל): ועבודה משא.

אלישי נַיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

And the LORD spoke unto Moses,

מַמָא לַנָפָּמִ: עַפּּעִינִי בְּלִ-צְּרִוּמִּ וֹכְלִ-זְּבִ וֹכְלִ מִוּ מַשְּׁבִּיִנִאׁ בָּלְ בַּסְנִיר וְכָּלְ גו אָט_פֿדָר וֹמִּבְאָכְ וֹיִהְּלִּטוּן מֹן _ פּפֿיר יָה בָּנִי יִשְׁרָאָכְ וִישִּׁלְּטוּן

נקשָא: בבאיב וכל דמסאב לשמי

the dead; issue, and whosoever is unclean by leper, and every one that hath an that they put out of the camp every 'Command the children of Israel,

מכו בתקם: וְשַׁמְאוּ אָת־מַחֲנִיהָם אֲשֶׁר אָנִי מְטִוּאַ לְמִּשְׁנִי שְׁמֻּלְטִיּם וֹלְאָ לְמָבַּנֶּא מּנְּבֶר עַר־נְקַבָּר מִשְּלֶרוּ אֵלְ־

בֿינִיהון: **く**点は下になる מגבר ער ניקבא השפרוון

camp, in the midst whereof I dwell.' them; that they defile not their out, without the camp shall ye put both male and female shall ye put

בֿנֹג וֹמְבֹאֹב: (פּ) بَهِد بِהَنِّر هِرَ طَهُد جِل مِهَد جَمِّه بَعَدَّر بَر هِا طَهِد جَا ַ אִילִם אָלַ מִּעִוּיוּאַ לַמִּעִוֹנִע כַּאַמֶּב יִטְּבוּוּ לַמִּבָּבֹא לַמַמָּבוּיִם אַ تَامُّمُهِ حَالِ خُدُّدٌ نَشِٰلُهُمْ تَنْمَعْكُ لَهُ تَمُّلُهِ ذَا خُدُّدُ نَشِلُهُمْ لَمَعْكِ لِهُ

Moses, so did the children of Israel. camp; as the Lord spoke unto and put them out without the And the children of Israel did so,

נוֹדְבָּר וְחְוֹח אֶלַ מֹמֶּח לֵאמֶר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מִמֶּח לְמֵימַר:

:gaiyss And the LORD spoke unto Moses,

נְאֶשְׁמֶבוּ הַנָּפָשׁ הַבְּיִרא: הְאָבְׁם לְמִעָּלְ מָעַלְ בַּירוּוְהְ אַנְשָׁא לְשַּקְּרָא שְׁסֵר בִּוָרִם יִי אַ אָּהֶּע כּֿג נֹהְּתִּינְ מִכַּבְעַנַהַּאָע אִטַא אָבַג נֹהְבָּעוּן מִכָּבְ עוִבָּג בּבּר אָבְ-בֹּדֹנ וֹהַבֹאֹבְ אַנְה אִּנְ- מִבְּיבְ מִּם בֹּדֹנ וֹהַבֹאֹבְ נִּבֹר אִנְ

וּיחוּב אֲנְשָא הַהוּא:

LORD, and that soul be guilty; to commit a trespass against the commit any sin that men commit, When a man or woman shall Speak unto the children of Israel:

المُ الله נְשְׁמִישְׁעִי יִמֶּב מִּבְּיִוּ וֹנִתָּוּ כִאָּאָב √ עשו וְהַשִּׁיב אָח־אַשְׁמוֹ בִראִשׁוֹ וְיָחִיב יָח חוֹּבְתִיה, בְּרֵישִׁיה %**ロ**_ロ&&���

נחומשיה יוסיף עלוהי וימין אָאָה וּיוַדּיוֹן יָת חוֹבֵּיחוֹן דַּעַּבַרוּ

guilty. respect of whom he hath been thereof, and give it unto him in and add unto it the fifth part make restitution for his guilt in full, which they have done; and he shall then they shall confess their sin

- (94) ופקריו אשר צוה ה' את משה. ולומן הפקודים היו במלוה מבן שלשים שנה ועד בן ממשים:
- שמיק ממים שמיק עלמום: נפשח דחנשה חומר הני שהוה לשון עלמום הדה בלשון הרמי והרבה יש בברהשית רבה (י, ה. כה, ב. עה, ה. ועוד) הדריהנום ואינו משולה אלא משל שכינה. וכל זה דרשו רבוחינו מן המקראות במשכת פשחים (פו, א־ב): שמא רובש. דמשאב לממי ביא מחנה ישראל. הלכוע נשחלח חוץ לכולן. הוד מוחר במחנה ישראל ומשולח מן השחים. וטמא לנפש מוחר אף דשל לויה . הלויס פגיב כמו שמפורש בפרשח במדבר סיני (לעיל א, נ) היא מחנה לויה. ומשס ועד סוף מחנה הדגליס לכל ארבע הרוחות בפרק סנוקין (ם, א־ב): דישלחר מן חמחנה. שלש ממנים סיי שם בשעת מנייתן. מרך סקלעים סיא ממנס שכינם. מניית (ב) צו אח בני ישראל וגוי. פרשה זו נאמרה ביום שהוקם המשכן ושמנה פרשיום נאמרו בו ביום כדאימא במסכת גימין
- עד שיודה בדבר והשני על גול הגר שהוא ניתן לכהנים (פפרי נשא ב): וכמש בעמיפו וגו' ונשנים כאן בשביל שני דברים שנמחדשו בה האחד שכחוב והמודו לומר שאינו חייב חומש ואשם על פי עדים (6) למעל מעל בהי. סרי חור וכמב כאן פרשם גוול ונשבע על שקר סיא סאמורס בפרשם ויקרא (ס, כא) ומעלם מעל בסי

עَحْفُلِينَ كَمْلِينَ نُحَفِّلِ فَكَرِّنَا: خَصِيلَةُ لِمُنْ خَصِيلَةً لِمُنْ فَرَيْنَا: ליהוָה לַבּהֵן מִלְבָּר אֵיל הֵדָם יִיָּ לְבְהַנָּא בָּר מִדְּכִר " הְאִשְׁם צֵלְיוּ הְאִשְׁטֵם הַפּוּשְׁב חוֹבְהָא לֵיה חוֹבְהָא דִּמְהִיב نغط غِدا خَغِدِه بِغِم خَلْمُرَد نُعُم جَنْ خَبْدُد قَلْدَ خَلْمُنْكُم

نَشُلَهُمْ لِمُسُلِينًا كِن يَخِدُرُ نَشِلُهُمْ يَدِعُلُ حِنا ذِحْتَاءً لِمُلَاءً " וֹכֹּלְ שִׁרוּמֶּע לְכֹּלְ לֵּבֹלְ בַּוֹבְתְּהֹּג בְּנִי. וֹכֹלְ אַפֹּבְתִּנִּשׁא לְכֹלְ לִנְּבַתְּהִּיֹּא

ناتا، كالكانا

لِهُمُدِ : نَوْلًا كَامِياً لَمْ يَانَانُكِ: ﴿وَ﴾

المركبات المالية ביליה יהי גָּבַר דִימִין לְבְּהָנָא · וְאָיִשׁ אֶחַ קְּדְשְׁיִר לַוֹּ יִהְיָּוֹ אָיִשׁ יְּנְּבָר יָת מִנְשְׁר קּיִּדְשׁׁוֹהִי

ַ נְיָדְבֵּר יְהְוָה אֶל־מֹשָׁה לֵאמִר: ב

וּמַבַּיל וְיָ עִם מִמָּה לְמֵימַר:

אָשְׁעִּוּ וּמְעַּלְת בוּ מֶעַל: אַלְנִים אָישׁ אִישׁ בְּירִתִּשְׁמָת לְחוֹן וְּבָרְ וְּבָרָ אֲבֵי תַּסְמֵי يتحر څح ختر نښلېح لغملك

אַטְתֵיה וּהְשַׁקַר בֵּיה שְׁקַר: מּבִּגק מֹם בֹּנוּ וֹמִּבֹאָק וֹשׁוּמִּב

נְהָיא נְטְּמְאָר וְעֵּר אָון בָּה וְהָוֹא נּ ְ וֹנְמְּלְםְ מִמְּנִינֵּ אִּיִּמְּׁשׁ וֹנִסְׁשָׁבֵּע וֹנִיםִ, מֶכִּנִּסָּא מִמְּנִּנִ בַּמְּלְש

כני פֿע וֹנִיאַ לָאַ אַנִאָּנוֹנִיני: ומהמבא ובוא מסאלא וסבור ְוְשְׁכָּב אָנִשׁ אָטַה שָׁכְבַת־זֶּבַעַ וְיִשְׁכּוִב וְּבַר יָתַה שִׁכְבַת זַרְעָּא

> the atonement, whereby atonement even the priest's; besides the ram of Which is made shall be the LORD'S, the guilt, the restitution for guilt whom restitution may be made for But if the man have no kinsman to

shall be his. which they present unto the priest, holy things of the children of Israel, And every heave-offering of all the

shall be made for him.

giveth the priest, it shall be his. shall be his: whatsoever any man And every man's hallowed things

:gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

against him, wife go aside, and act unfaithfully and say unto them: If any man's Speak unto the children of Israel,

neither she be taken in the act; and there be no witness against her, husband, she being defiled secretly, it be hid from the eyes of her and a man lie with her carnally, and

٤ı

ΙI

OI

- (ע) אח אשמו בראשו. סול סקרן שושבע עליו (נ"ק קי, ל): לאשר אשם לו. למי שומחייב לו (כמונות ימ):
- שסום לריך לסבים: חבהן. קנאי סשס ינמני לכקו שבאימי משמר (ספרי נשל ד. ב"ק קמ, ב): - מלבה איל הבפהים. סאמיר בייקרא (ס, כס) ממשפחם אביו למעלה עד יעקב אלא זה הגר שמם ואין לו יורשים: האשם המושב. זה הקרן והחומש (ב"ק קי, א): לה׳ שונו ואמכו רבוסינו (ספרי נשא ד. ב"ק קט, א) וכי יש לך אדס בישראל שאין לו גואליס או בן או בח או אח או שאר בשר הקרוב (8) ואם אין לאיש גאל. שמת התובע שהשביעו וחין לו יורשים: להשיב האשם אליו. כשנמלך זה להתודות על
- לכקן לו יסים בא סכמוב ולימד על סבכורים שיסיו ומנין לכקן (פפרי ושא ה): לומר אשר יקריבו לכהן אלו הבכורים שנאמר בהם (שמוח כג, ימ) חביא ביח ה' אלהיך ואיני יודע מה יעשה בהם חלמוד לומר (9) ובל חרומה וגוי. אמר רבי ישמעאל וכי מרומה מקריבין לכהן והלא הוא המחור אחרים לבית הגרנות ומה מלמוד
- לעשות: איש אשר יחן לכהן. ממנות סרלויום לו: לו יהיה. ממון סרנס (נרכות סג, ל): קדשיו לו יסיו מי שמעכב מעשכומיו ואינו נומנן לו יסיו המעשכות מוף שאין שדהו עושה אלא השד מעשר שהימה למודה לו יסיו מגיד שמובת הנאתן לבעלים (שם ו) ועוד מדרשים הרבה דרשו בו בספרי. ומדרש אגדה (מנחומא ראה י) ואיש את (10) ואיש אח קדשיו לו יהיו. לפי שנאמרו ממנום כסונס ולויס יכול יבואו וימלוס בורוע מלמוד לומר ואיש אם קדשיו
- מעליו ועבור (שם ז, כה) אל ישמ אל דרכיה לבך: ומעלה בו מעל. ומהו המעל: וכתיב בו (משלי ו, לב) נואף אשה משר לב. ופשומו של מקרא כי משמה מע מדרכי לניעות ותחשד בעיניו כמו (שס ד, מו) שמה (מנסומל נשל ק): - כי חשטה אשתי. שנו כצומינו (שס) לין המנלפין נולפין עד שמכנס בק כום שמום דכמיב כי משמה שמלטרך לבא אללו לסביא לו את סמומס (שס): איש איש. ללמדך שמועלת בשמים באיש מלממס של מעלס ואישה מלממס (21) איש איש כי חשטה אשחו. מה כמוב למעלה מן הענין והיש הה קרשיו לו יהיו הם החה מעכב מהנות הכהן חייך

אָנר־אִשְׁעִּי וָהָיא לָאִ נִּטְמְאָר: מְבָּר מְּלְוּו בְוּיִם־קְנְאָבוֹ וְקְנֵּא מָבַר עַלְיָהוּ רוּיִם קּנְאָר וְקַנִּי יִתְּ +¹ מֶת־אִשְׁתֻּוֹ וְהַוֹּא נִטְמְאָר אוֹ־ וֹמֹבָר מֹלֵוּנ רוּטַ שׂנֹאֵיר וֹשׁנֹא ווֹמִבָּר מַלְוָטִי רוּטַ שׂנֹאָר וּשֹנֹּ

עוא מֹנְעַע וֹכָּעוֹ מַוְבָּעָ מִּוֹע: מּלֵיוֹ לְבַּנְּעׁ בִּי־מִנְתַוֹע לְנָאָע לאַיַנַבּט הַּלָּיִר שָּׁמָן וַלַאַיַנַיַּן עשיים האיפה קמה שְעוּרִים י עַכְעַן וְעַבָּיא אָעַ_לַוְבָּלִּעְ הַּלְּיִנִי וְבַבְּגא בַאָּנָה אָנַבאָהָטוּ אָלַ

וְנִיקְרָר אָטְבְי הַכּבוֹן וְבֵּמְמָבֵב וּלְבִיר יָתַבּ כְּבַּוֹא וּלִימִנַּב

עַכְעַן וֹלָעַן אֶּלְעַעַּמָיִם: نثثب خطلطم بنشهٔ בכלי הומן המן השפר

> אַטְתֵיה וְהִיא לְא מְסְאֲבָא: נְת אָהַתְּיה וָהִיא מִסְאַבָּא אֹוֹ

> ענא מֹנִעוּע צַנְּכְּבְנִא מַּגְבַבְּנִע לְבוִנֹטִא אָבוּ מִנְחַע עֹנְאָטֹא הֿבוִני מֹהָּנִא נֹבֹא ישׁוֹ הֿבוִנִי, סָאָן קְמָה שְׁמָּרִוּן לָא וָרִיק עַלַה חַד מון עַשָּׂרָא בָּתָלָת לנט פֿעַלא נונטו נט פונבלנע אַנַבְרָא יָת אָהָתִיה

וושון למוֹא: דאוסורי משפנא יפב פַּוֹנָא בַחַפַב יִמָּן לבמום וופר פֿבוֹא מו כיוָר בַּמָאַן

> warned his wife, and she be not jealousy come upon him, and he and she be defiled; or if the spirit of upon him, and he warned his wife, and the spirit of jealousy come

remembrance. memorial, bringing iniquity to jealousy, a meal-offering of thereon; for it is a meal-offering of no oil upon it, nor put frankincense ephah of barley meal; he shall pour offering for her, the tenth part of an unto the priest, and shall bring her then shall the man bring his wife

and set her before the LORD. And the priest shall bring her near,

91

the water. the priest shall take, and put it into that is on the floor of the tabernacle in an earthen vessel; and of the dust And the priest shall take holy water

ומפשה ושכל עמה (קפרי ז): (מומס ב, ב. לא, ב): ועד אין בה. במומאס אבל יש עדיס לממירס (שס ב, ב): נחפשה. ואנמס כמו (דבריס כב, כח) ונסתרה. עיעיר שמרלס לעומלת בילה: ועד צין בה. סל לס יע בס לפילו עד למד עלמר נעמלת לל סיתס עותס בועיני אישה. פרט לקומה הה הם היה רוחה ומעמעה (מ"ה ומעליה) הין המים בודקין הוחה (קומה כו. ספרי ז. הנהומה פוסלם אוחס ואין שכיבם אחוחס פוסלם אוחס כמטשס בשמי אחיים שהיו דומוח זו לזו (יבמוח נס. מנחומא שס): 👚 וועלם (13) ושכב איש אחה. הישפרט לקטן ומישלינו היש (מומס כה. הנהומה נשהו. מפריו): אחה שכבה זרע. שכינהס

המקום וקנאת הצעל (פפרי ה): ס. מנמומא שס): בי ענחת קנאת הוא. סקמה סוס. קמה לצון וכר: ענחת קנאת. מעורכה עלים שהי קואות קנאת נשלג): ולא יחן עליו לבנה. שהאמהומנקראומ לבונה שנאמר (שיר ד, ו) אל גבעת הלבונה והיא פירשה מדרכייהן (מועה מו, ז. ספרי שם): - לא יצק עליו שמן. שלל יסל קרזנה מהודר שהשוקרוי לורוהיל עשהה זחשך (סומה מו, ל. הנהומל (EI) קמח. שלא יהא מקלת (מפרי נשא ה): שעורים. ולא המים היא עשחה מעשה בהמה וקרבנה מאכל בהמה (מומה שם איש פלוני: - והיא נשמאה או עבר עליו וגוי. כלומר סוא סמרס בס ועברס על סמראמו ואין ידוע אם נממאס אם לאו: (14) ועבר עליו. קודס לממירס: דוח קנאה וקנא. פירטו רבומינו (מומס ג, א) לשון סמראס שממרס בס אל מסמרי

- השקמה את הנואף יין משובת בכומות משובתים לפיכך השתה מים המכים במקידה בזויה של הכם (פומה ז): מדרכיסן שסיו ובעלים לבעליסן במזריס מחם החפוח וזו קלקלה לאחר מבדק בו (חנחומא פקודי ע): 🗈 בכלי חדש. היא (קו) מים קדשים. שקדשו בכיור (שם י. כמובות עב. קומה עו, ב) לפי שנעשה הכיור מותשת מרלות הלובלות וזו פירשה

וְהָצֵּמִׁיִר הַפֹּהֵן אֵת־הָאִשִּׁיהֹ גּּיִ לְפְּנֵי יְהֹיְהֹ וּפְּרַעֹ אָת־רָאִשׁ הֵאִשְּׁה וְנְתַּן עַל־כַּפָּיהָ אֵת מְנְתַת הַוְּּכְּרִוֹ מְנְתָת קְנְאָת הֻוּא וְבְיֵד הַפֹּהֵן יִהְיּוּ מֵי הַמְּהֵים הַמְאֲרְרִים:

ן הִשְׁבִּיעַ אֹהָה הַכֹּהַן וְאָמָר 2. אָל־הַאִּשְׁרֹ אָם־לֹא שָׁכָּב אִישׁ אֹהָּךְ וְאִם־לָא שָׁמָיִת שָׁמָאָה תַּחָת אִישֵׁךְ הִנְּלֵּי מִמֵּי הַמְּרִים הַמְאָרְרִים הְאֵלֶה:

ְּמְּכִּׁלְשְׁוְ מִׁפַּלְמְּדֵׁוּ אִּיִמֶּׁוּ: מְּמְנִאֵּט וּנִּעָּוּ אִּיִּמְ בָּּוּׁיְ אָטַ ' מְאַטִּׁ כִּּוּ מְּמָנִט עַּטִט אִיִּמֵּוּ וְכִּיּוּ

װְ בְּשִׁבְעָּת הַאָּלְה וָאָמָר הַכּהֵן בְּשִּׁבְעָּת הָאָלְה וְאָמָר הַכּהֵן לְאִשְׁׁה יִמֵּן יִתְּה אִיתָּך לְאָלָה יְתְּהָׁר אָת-יְבִבֶּךְ נִפְּׁלֶת וְאָת-בְּשְׁנֵּךְ צְּבֶּה:

> מָר הַפָּרִים מְלְמָּמֵּגְיּ: ז פְּגִּיה אָר עָלְמָטֵּגְיּ בּפִּּיה אָר עֵלְינָא יָה מְנָהַרָּ עָלְהָרָ אָר עֵלְינָא יָה מִנְחָה דִּכְּיִרָּ אָר הַאָּשׁ יִיפָּרִי יָה הַיִּהְאָ דִּיִּא הָרָי אָר הַאָּשׁ יִיפָּרִי הָיִרְאָשׁ יִינִּא יָרִי אָהָהָא יִינִּ יִין הַלְּהָרָיִי אָרְהָאָשָׁ יִינִי אָהָהָאָ

נְים מְּכַּבְׁשִׁיה בָּר מִבַּמְּלְיְרְ: נְאָרֵי אַסְׁמָּבְיִּהְ וְיִתְּבִּ נְּבָּר בִּיִּךְ נְאָהְ אָרֵי סְמִית בָּר מִבָּמְּלִיךִּ

מֹסְנֹא נֹנִי מִׁמְּכִּי נִפִּיְטִין: פּֿנְיְ מִּשִּׁיְבֵּ פַּבְנִיםּוּ נִבְּׁיִבְּ נִיבְּוֹ מִּיְ נִבְּיִבְּ בְּלְנְמָא נִנְמִּבְ בְּצִּשְׁיֵא בְלְנְמָא נִנְמִב בְּצִּיִּמִּב בְנִמָּר בְּנִבְּיִא בִּעִמְּנִא

And the priest shall set the woman before the LORD, and let the hair of the woman's head go loose, and put the meal-offering of memorial in her hands, which is the meal-offering of his hand the priest shall have in his hand the water of bitterness that causeth the curse.

And the priest shall cause her to swear, and shall say unto the woman: 'If no man have lain with thee, and if thou hast not gone aside to uncleanness, being under thy husband, be thou free from this water of bitterness that causeth the water.

but if thou hast gone aside, being under thy husband, and if thou be defiled, and some man have lain with thee besides thy husband—

then the priest shall cause the woman to swear with the oath of cursing, and the priest shall say unto the woman—the Lord make thee a when the Lord doth make thy when the Lord doth make thy when the Lord doth make thy swell;

(81) והעמיד הכהן וגרי. וסלה כבר נהתר וסעתידה לפני ה' הלה תמיעין היו הומה מתקום לתקום כדי ליגעה ומערף דעמה ומודה (שם מ, ה): ופרע. מומר הם קליעת שערה כדי לבוותה תכהן לבנית ישרהל שגלוי הרהש גנהי להן (שם יד. כמובות עב, ה. מפרי): לפני הי. בשער נקנור הוה שער העורה המורחי דרך כל הנכנמים (מפרי. מומה ז, ה): ונחן על כפיה. ליגעה הולי מערף דעתה ומודה ולה ימתה שם המיוחד על המים (שם יד, ה): המרים. על שם מופן שהם מרים לה (מפרי נשה יה): המאררים. המתמרים הותה מן העולם לשון (יחוקהל כה, כד) מילון מתהיר ולה ימכן לפרש מים הנרים שהרי קדושים הן ולה הררים כמב הכמוב הלה מהררים הם החרים והף הונקלום לה מרגם ליעיה הלה מנעמיה שמרה הנופה של זו:

בגופס בניו: (פו) והשביע וגוי. ומס סיא סשבועס אס לא שכב סנקי סא אס שכב מנקי (מ"א לא מנקי)שמכלל לאו אתס שומע סן אלא שמלוס לפתות בדיני נפשות תמלס לוכות:

- (סב) ואח כי שטיח. כי משמש בלשון אס:
- (12) בשבעת האלה. שבועם של קללס: יחן ה׳ אותך לאלה וגו׳. שיסיו סכל מקללין ביך יבואך כדרך שבא לפלויים: ולשבעה. שיסיו סכל נשבעין ביך לא יארע לי כדרך שאירע לפלויים וכן סוא אותר (ישעים שם, עו) וסנחמם שמכם לשבועם לבחירי שהלדיקים נשבעים בפורענותן של רשעים וכן לענין סברכה (בראשים יב, ג) ונברכו וגו' (שם מת, כ) בך יברך ישראל לאמר (מועה ית. שבועות כד): את ירבך. בקללה הקדים ירך לבען לפי שבה התתילה בעבירה תתלה: צבה. כתרגומו נפומה:

لْغُمُلْكِ لِيُعْشُكِ غُمَّا الْغُمَّا: ظمهرنك حمضيط فقا نحزفح نتك וּבָאוּ הַמַּוֹם הַמִּאָרְרָים הָאֵלָהֹ

אַמו אַמו: וּלְאַמְסְאָׁב וֹנְבַב וְמִימָּב אַטְּמָא ביאבון במהכי לאפיא מהין מַלְמִׁמּנֹּא

בַּמַפֶּר וּמְחָה אֶל־מֵי הַמְּרִים: 🥴 וְׁבְתַּב אֶת־הָאְלִת הַצֵּלֶה הַפֹּהָן

בְּבַבָּא בְּסִבְּבָא וְיִמְעוִע לְמִוֹא וולשוב זה לְוֹמּוֹא הַאִּבְּוּן

בּמִּנִם בַּמִּאַבונים לַמָּנִים: עַמָּבְיִם עַמְאָבְרָיִם וּבָאוּ בָה מָרִירָיָּא מִלְמִּמִּיִּא וֹנִינְּלְעִוּ בַּּה

מוֹא מֹלַמְמַמּוֹא לַלְוֹמִי אַמַר הַאָּשָּׁר אָת־מֵינ וִישְׁקּר נָת אָהָהָא נָת מַנָּא

אַטַה אֶל־הַמִּוְבֶּחַ: במּנְחָה לְפְּנֵי יְהְנָה וְהָקְרִיב َّهُ بِبُرِيرَ يَوْلُغُمُ اِيَرِبُهُ عُنِي يَعِيرُهُ عُنِي الْعَالِمُ عَنِي الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ ا וְלְאָם תַכְּעוֹן מִיּגַר עָאָשֶּׁר אָת

מֹנֹטִלא פֿבֹם וֹנִ וּלַבִּיב נִסִּצִּ מֹנְשַׁלֵא בַּלִנְאָשׁא וּירִים וופר פֿבֿלא מוֹבא באַטַּטא וֹט

고합:□: אַוְבָּרְמְה וְהִקְשָׁיר הַמּוְבָּחָה וֹשׁׁמָּא עַכְּעֵוֹן מִן עַמִּוֹטִׁעְ אָטַ וֹנִשְׁמִוּא כִּעִוֹלָ מִן מִּנְטַמָא נִע

בוֹיָא: וּלִטַר כַּן וֹמִּבוּ וֹטְ אַטַּטָא וֹטַ אַבְבְרְתַה וִיַּמִיק לְמַּדְבְּחָא

₽ ﴿ وَاللَّهُ اللَّهُ الكلا الأنكاب بالاقلا المركاب למְנָים וֹצְּבְתָּה בִּמְּנָה וָנְפַּלָה יבְאוּ בְה הַמַּיִם הַמְּאֶרְרִים t
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 q
 וְהִאְּלֵה אָת־הַפּּיִם וְהָיְהָה אָם־

ללומא ביו עמה: מבממנא בבנת נופעון ממעא

> 'Amen, Amen.' fall away'; and the woman shall say: thy belly to swell, and thy thigh to shall go into thy bowels, and make and this water that causeth the curse

bitterness. them out into the water of curses in a scroll, and he shall blot And the priest shall write these

and become bitter. causeth the curse shall enter into her the curse; and the water that the water of bitterness that causeth And he shall make the woman drink

bring it unto the altar. meal-offering before the LORD, and woman's hand, and shall wave the meal-offering of jealousy out of the And the priest shall take the

shall make the woman drink the smoke upon the altar, and afterward memorial-part thereof, and make it of the meal-offering, as the And the priest shall take a handful

people. woman shall be a curse among her her thigh shall fall away; and the bitter, and her belly shall swell, and shall enter into her and become that the water that causeth the curse unfaithfully against her husband, if she be defiled, and have acted the water, then it shall come to pass, And when he hath made her drink

Lτ

57

٤٦

ונשוקם שומכת יבס וכנוקם (שם ית, א): אנון אנון. קבלה שבועה אמן על האלה אמן על השבועה אמן אס מאיש זה אמן אס מאיש אחר אמן של שמיחי ארוסה ירך. במנו וירכו של בועל או אינו אלא של נבעלם כשהוא אומר אם ירכך נופלם ואם במנך לבה הרי של נבעלם אמור (מומה כה, לראומכס בדרך אשר מלכו בה וכן לנפיל ירך להנפיל ירך שהמים מלבים את הבען ומפילים את הירך: – לצבות בשן ולופל (22) לצבוח בשן. כמו להלצוח צמן זהו שמוש פחח שהלמד נקודה צו זכן (שמוח יג, כה) לנחוחם הדרך (דצרים ה, לג)

בעבירס ממלס לפיכך סממיל מסס ספורענומ (שס מ, צ): למרים. לסיומ לס רעיס ומריס: למרים לפי שנאמר בען וירך מנין לשאר כל הגוף מלמוד לומר ובאו בה בכולה אם כן מה מלמוד לומר בען וירך לפי שהן המחילו (+2) והשקה את האשה. מין וס פדר סמעשס שסרי במחלס סקריב מנחחס חלל סכחוב מבערך שכעישקנס יבחו בס

זו סים סגשמס בקרן דרומים מערבים של מובה קודס קמילס כשמר מנחות (שס יד, ב): (25) והגיף. מוליך ומביא מעלה ומוריד ואף היא מניפה עמו שידה למעלה מידו של כהן (שם ימ, א): ו הקריב אוחה.

(32) אוכרחה. סול סקומן שעל ידי סקערמו סמנמס בלס לוכרון לגבוס (פפרי (של יו):

ווא וֹנשׁטוֹב וֹנוֹוֹבֹאֹב זֹבַת: 82 ןאִם־לָאׁ נִטְמְאָהֹ הָאִשְּׁה יִּטְהֹרֶה

نائمة المكانات וֹבֹכוֹא בייא וִהִפּוּק IND ZN NOŪNĒU NŪŪN

cleared, and shall conceive seed. but be clean; then she shall be And if the woman be not defiled,

אַשָּׂר תַּחַר אִישָּה וָנִשְּׁמָאַר: وم זְאָת תּוֹרֶת תַקְּנְאָת אֲשֶׁר תִּשְׁמֶר

אַטַּעָא פֿר מִבַּעְּלַה וָתַסְּאָב: בא אוָבוֹיִם דְּקוֹנִאָּהָ דִּיִּסְׁמִי

goeth aside, and is defiled; wife, being under her husband, This is the law of jealousy, when a

לַהְ הַכּהָוְ אָת בְּלְהַתּוֹרֶה אָת־הָאִשְׁר לפָּנֵי יְהְנָה וְעָשְׁה אָן אָיִה אַמְּר שַׁמְּלָר מַלְיוּ רָוּחַ

כּוֹנֹא וֹנו כֹּל אַנְבֹּוֹנֹא נִיבֹא: נו אַטַּטָא פֿבַם װָ וְנַהְבָּנָב כַעַ לְּגָאַר וִיקַנֵּי יָר אָהְתָּיִה וִיקִים או גְּבַר דְּתִעְבַר עֵּלוֹהִי רוּחַ

her all this law. and the priest shall execute upon set the woman before the LORD, jealous over his wife; then shall he cometh upon a man, and he be or when the spirit of jealousy

השָא אָת־עַנְהָ: (פּ) וּנְקְּה הָאָישׁ מִעְּוֹן וְהָאִשֶּׁה הַהֹּוֹא

ה* נְיָדְבֶּר יְהְנֻה אֶלְ־מֹעֶה לֵאמִר:

נאטטא בביא טַלבּיל יָת זָכָא גוּבָרָא מַחוֹבִין

וּמַלֵּיל וְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

מֹבִּילְ מֹם בֹּנוֹ וֹמִּבְאֵלְ וֹטִימִּב

למבר גדר גזירו למנר קדם ינ: לַבוּוֹ נְבַב אוּ אִמָּא אָבוּ וְפָּבוּיִמָּ liquor of grapes, nor eat fresh grapes drink, neither shall he drink any vinegar of wine, or vinegar of strong strong drink: he shall drink no he shall abstain from wine and

consecrate himself unto the LORD,

man or woman shall clearly utter a

and say unto them: When either

Speak unto the children of Israel,

And the LORD spoke unto Moses,

iniquity, and that woman shall bear

And the man shall be clear from

vow, the vow of a Nazirite, to

:gaiyss

her iniquity.

ΙΛ

ı٤

30

ניבשום לא יאבל: مُثَلَّدُ مِ كِي يَهُفِكِ لَمُّتُكَمَ كِنَابِهِ ַ מִּכִּר לָאִ יִמִּטִּׁע וֹכִּלַ מִמָּנִע

خلاب ثثاب أبد خلائد حدالك

אַלְנִיִם אָישׁ אָוֹ־אָשָּׁה כָּי וַפָּלָא

يَتُدر هُر خُدُر نَهُدُهُم نَهُمَالُكُ

וֹנְבִימָּוֹן לֵא הַכִּוּלְ: וְאָטֵּוּ וֹאַנֹבִוּן בַּסִּוּבִוּן לא וְהַשׁׁי וֹכֹב, מִטַּבוּשׁ מֹּוֹבִּוּן בשמב שבט נשל בשמר עמיל מזון וְהַבֶּׁרְ זַּנְּיִר חָמָא זִיון וְחָמָּא מְשַׁמָר שַבַת וְעַּמִיק יוַּר חַל

- במקום שניכר לאדם הממנוול במקום שאינו ניכר (פפרי יד): כדרך כנים מן בס: והיחה האשה לאלה. כמו שפירשמי שיסיו סכל מלין בס: בקרב עמה. ספרשיש בין מדס סממנוול אלא אם כן אמרה עמאה אני (מועה כו): וצבחה בשנה וגוי. אף על פי שבקללה הוכיר ירך החלה המים אינן בודקין אלא (TS) והשקה את המים. לרצום שלם למרס ליני שומס ללמר שנמחקס המגלה מערערין לוחס ומשקין לוחס בעל כרחס
- ונורעה זרע אם היחה יולדת בלער מלד בריות אם היחה יולדת שמורים יולדת לבנים (שם יע. קומה כו, א): (82) ואם לא נשמאה האשה. צקמירס זו: ושהורה היא. ממקוס אמר: ונקתה. ממיס סמארריס ולא עוד אלא
- (05) או איש. כמו (שמוח כל, לו) לו נודע כלומר לם ליש קנלי סול לכך וסעמיד לח סלשם:
- בסימר ונקס מעון שספומס אפורס לבעלס (פפרי כא): (IE) ונקה האיש מעון. אם בדקום סמים אל ידאג לומר מבמי במיממס נקי סוא מן סעונע. דבר אחר מעיעקנם מסא אללו
- מביא לידי ניאוף (סומס ב, א): בדר בזיר. אין נוירס בכל מקוס אלא פרישה אף כאן שפירש מן היין: להזיר להי. (2) בי יפלא. יפריש למה נקמכה פרשה נויר לפרשה שומה לומר לך שכל הרוחה שומה בקלקולה יויר עלמו מן היין שהוח
- ו בלשון משנס יש סרבס אין שורין דיו וסממניס (שבם יו, ב) נויר ששרס פסו ביין (נויר לד, ב): (3) מיין ושכר. כמרגומו מחמר חדם ועחיק שסיין משכר כשסום ישן: וכל משרח. לשון לביעה במים הו בכל משקם לסבדיל עלמו מן סיין לשם שמים (נדרים מ, ב. ספרי כב):

نېڭل: מׁנֹפּׁׁן בַיָּוֹן מִנְוֹבְגַּנִים וֹמַרַ זֹנִ לְאַ מִנִּפּׁנִאַ גַּנַנְמָבָאַ מִפּּׁבַּגַּנִן וֹמַרַ ﴿ خُرَ زِيرٌ، بَإِرَا مُحَرٍّ كُيْشِد يَوْشِك حَرَّ بَيْنَ بَيْدَ بَارَتِه مُحَرِّ لِمَانِقَدَتِهِ

מצורין לא ייכול:

نَابُت لِآخِ قُلَم هُمُل لِهِهُإِ: הַנְּמָׁם צַּשֶּׁר־יַנְּיר לַיהֹּנְת קַדָּשׁ ¿ וֹמְּבְׁר מַּלְ־רֹאִמֻּוֹ עַּדְ־הָלְאָת בּלַקַנְמֶּנְ זָבְוֹבְ נֹוֹבְוָ עַׂמַּב לַאָּבַ

ְּנְבְּׁנְ בְּּנְנְנְתְ מֵּׁמְּרֵ בְּנְמֶּנְעֵי נְנְתָּלְּא בִּנְנְנְרַ בְּנִבְּׁתְ נְבֵינִ וְמְבַּר עַלְ הֵישִׁיה עַד מִשְׁלַם בְּלְ יוֹמֵי נְדַר נְזְּרֵיה מַסְפָּר לְא

ַ מַט לַאַ נִּבְאָי בְּלְהַנְתֵּׁי תַּוּירִוֹיְ לַנְרַוֹּיְנִע מַּלְ נִפְּמִּת בְּלְ נִיְמִּנוֹ צִּנְיֵנִר בְּוֹבְם וֹנְ מַלְ

נְפְּשָׁט מִיקָא לָא יִיעוֹל:

אָלְבַוֹּנו מַלְ_רַאָּמִּוּ: \frac{\psi_taga \frac{\psi_ta

על הישיה: בְּמִוֹטִבוּן אֲבֵי נוֹרָא בַּאֶּלְבִירה

چל יְמֵי נוְרֵי קֹדִשׁ הִוּאּ לֵיהוְה:

כל יומי נוְרֵיה קדִישׁ הוא

ראשו בוום שהדרתו בוום ¿ פּטֹאָם וֹמִמֹא בֹאָמִ נוֹבִוּ וֹנִלְם בּטַבּּוּב הֵלֵנִ וּנַסָּאִּב בּנִמִּ וֹבְיִינִי מִּנִי הַבְּּנִינִי בְּפָּנִינִי נִמִּנִי מִנִים הַנְיַנִי בְּפָּנִינִי

פַתַח אָהֶל מוֹעֵר: אַן אָלִּגְ בְּנֵגְ וּוְלְּעַ אֶבְעַבְעַבְעָן אֶבְן - אַפְּנִגִּנוֹ אַוָ טִבֵּנוֹ בָּנָג וַנְּנִי בְנִינִי بخأبه تهمرن ثخع هُقَا بإبه بخيمُه فمنهُد ينت فترا

ليَهْدُنهُ، نُدَّخُلُادَ:

בְּעַרַע מִשְׁבַן וִמְנָא:

even to the grapestone. grape-vine, from the pressed grapes he eat nothing that is made of the All the days of his Naziriteship shall

grow long. the locks of the hair of his head LORD, he shall be holy, he shall let consecrateth himself unto the be fulfilled, in which he come upon his head; until the days Naziriteship there shall no razor All the days of his vow of

come near to a dead body. himself unto the LORD he shall not All the days that he consecrateth

unto God is upon his head. they die; because his consecration his brother, or for his sister, when for his father, or for his mother, for He shall not make himself unclean

holy unto the LORD. All the days of his Naziriteship he is

8

he shave it. cleansing, on the seventh day shall shave his head in the day of his consecrated head, then he shall beside him, and he defile his And if any man die very suddenly

the tent of meeting. pigeons, to the priest, to the door of two turtledoves, or two young And on the eighth day he shall bring

(+) הרצוים. סס סגרעינין: זג. סס סקליפוח שמבחון שסחרלניס בחוכן כעובל בזוג (ספרי כד. נזיר שס):

- כאשו פרע של שער ופירוש של פרע גידול של שער וכן (ויקרא כא, י) את ראשו לא יפרע ואין קרוי פרע פחות מל' יום: (פ) קדש יהיה. השער שלו לגדל הפרע של שער ראשו (ספרי): פרע. נקוד פחח קטן (סגול) לפי שהוא דצוק לשער
- (8) כל ימי נזרו קדוש הוא. זו קדושת סגוף (מפרי כו) מליממא לממים:
- מות עליו. באסל שהוק בו: ביום שהרחו. ביום היימו או אינו אלא בשמיני שהוא עהור לגמרי מלמוד לומר ביום השביעי (פ) פחע. זה אונק: פהאם. זה שוגג (ספרי כה) זיש אומרים פתע פתאום דבר אחד שוא מקרה של פתאום: זכר ינווח
- אי שביעי יכול אפילו לא הזה מלמוד לומר ביום טהרמו (שם):
- למקריבין מה קרבין הכשיר שמיני ומשמיני והלאה (ויקרא כב, כו) אף מקריבין שמיני ומשמיני והלאה (ספרי כט): (10) וביום השמיני יבא שחי חרים. לסוליא את סשביעי או אינו אלא לסוליא את סשציעי קבע ומן לקרבין וקבע ומן

ראַשִוֹ בַּיִּוֹם הַהָּוּא: טַמָא הַּלְ עַנְּפָּׁהְ וֹלַבַּהְ אָּטִי הַבְּטִר הַלְ מִנִיאָ וִלַּבַּוּהְ וֹטִ יי וְאָתְּדְ לְעִלְּדְ וְכְפָּר עַלְיוֹ מֵאֲשֶׁר וְתַד לַעֲלְהָא וִיכִפָּר עַלוֹהִי וְעְשְׂח הַפֹּהַן אֶחֶד לְחַפְּאִת וְיַעֲבֵיד כְּחָנָא חַד לְחַפְּקָא

נְבְיּלְמִׁיִם בַּרְאַמְּנִים ְוֹפְּבְיְיִ כִּי מְמֵא נִינְמִּיֹא עַבְמָאִ. וֹבְמִבְיִּן אָבִי ין וְעִבְּיִא פַּבְשׁׁ פַּוֹ שְּׁוֹבְיִא בְּאָשְׁׁם וְנִינִי אָשָּׁר בּּר שָּׁמִיה לַאָּשְׁמָּא וְנִינְּגִר לַגִּעוֹּנְעְ אָטַגַּלְמָג נוֹנְגָן וְנִינַר בָּוֹבֶם גֹוֹ וֹטַ וְמָג נוֹנַגִּיבַ

אָבֶל מוֹעֵר: ְּיְמֵי נִיְּלְיָּוְ יְבְּרֵיא אָעְוּ אֶלְ־פֶּתַח מִּאָּלִם וּוֹמֵי נִיָּרִיה נִיָּמִי נְתֵּי ני וְנְאָח חּוֹרֶח הַנְּזְיִר בְּיֹוֹם מְלֹאֵח וְנְדְא אַיִרְיָהָא דְּנִירְא בְּיוֹם

فقره خشخقره: שְׁמִימֶּע לְחַמָּאִע וֹאִנִלַ אָּחָר לַּמְלֵּע וֹכֹּבֹמֶּע אַנוֹע כַּע מִּוֹנִינִי ÷ı כְּבָּמִ בַּּוֹ מִּלִינְוּ עַמָּנִם אָטַבִּ אָנַ_לַבְּלָנָ

حَشَمًا نظئنيُه لَنهُ حَنهُما בּמּמוֹ ווֹבְלִיקֵי מִצִּּיִנִי מִמְּנִים ¿ ְנְסַלְ מַצִּוֹת סָלֶת חַלֹּת בְּלוּלְיה

ווקריב הפהן לפני יהיה

וֹמֹמֹב אָני_נַסֹּאנו וֹאָני_מַלַנוֹנ:

עַכּבוֹן אָטַבְמִנְטַנְטַנְיַ נְאָטַבַנְסָבְּוּיִ לַיהוָה עַל סַל הַמַּצָּיִה וְעִּשְׂה י נְאָמִי הְאָנִל יַנְשְּׁה זֶבָּח שְׁלְמִים

בישיה ביומא ההוא:

אַסְהַאַב נִוָבִיה:

לְעָרַע מִשְׁכַּן זִמְנָא:

ער שְלִים לְנָכְסָת לַנְרָשָׁנָא: מַשַּׁע מַלְמִּעֹא לְעַמּּעֹא וּגַרַע לְהְלִטֹא וֹאִמּוֹנִיא עוֹבָא בֿע אַמָּר בַּר שָּהֵיה שָּׁלִים חַד ליהלה ויקביב ית סורבניה קדם יי

نظئفيدرا زنودردرا: ٣٩٠٠٠٢ ĖĊŴIJ נאספוניון ĘĊŒĦ פַּמִּיר סוֹלֶת

יָר חַשְּׁמִיה וְיָה עַּלְמֵיה: ווטבור כבולא טבם גל נוגבוג

מְנְחָתְיה וְיָה נְסְבָּיה: לוּבְׁהַנֹּא פֿבֹם וֹנֹ הַגְ סַבָּא

> shall hallow his head that same day. sinned by reason of the dead; and he atonement for him, for that he burnt-offering, and make a sin-offering, and the other for a And the priest shall prepare one for

> his consecration was defiled. . former days shall be void, because year for a guilt-offering; but the and shall bring a he-lamb of the first LORD the days of his Naziriteship, And he shall consecrate unto the

the door of the tent of meeting; are fulfilled: he shall abring it unto when the days of his consecration And this is the law of the Nazirite,

blemish for peace-offerings, a sin-offering, and one ram without of the first year without blemish for burnt-offering, and one ewe-lamb first year without blemish for a unto the Lord, one he-lamb of the and he shall present his offering

their drink-offerings. oil, and their meal-offering, and and unleavened waters spread with cakes of fine flour mingled with oil, and a basket of unleavened bread,

sin-offering, and his burnt-offering. before the LORD, and shall offer his And the priest shall bring them

and the drink-offering thereof. offer also the meal-offering thereof, unleavened bread; the priest shall LORD, with the basket of sacrifice of peace-offerings unto the And he shall offer the ram for a

Δı

91

Ş١

þΙ

٤ı

7 I

ΙI

- ראשו. למוור ולסממיל מנין נוירומו (שס): (11) מאשר חשא על הנפש. על מוסר ממומחם סמם רבי חלעור סקפר חומר שליער עלמו מן סיין (עס ל): וקדש אח
- (12) והזיר להי את ימי נזרו. ימונריימוס נויכומו כנממלס: והימים הראשונים יפלו. לא יעלו מן סמנין:
- עון אשמה אם עלמה כיולא בו (דברים לד, ו) ויקבור אומו בגי הוא קבר אם עלמו (ספרי לב): (13) יביא אחו. יביא אם עלמו ווס אחד משלשס אסיס שסיס רבי ישמעאל דורש כן כיולא בו (ויקרא כב, מו) וסשיאו אותס
- (15) ומגדחתם ונסכידתם. של עולה ושלמיה לפי שהיו בכלל וילאו לידון בדבר חדש שימעינו לחה החירן לכללן שימעינו
- (עב) זבח שלמים לה׳ על סל המצוח. ישמע מת השלמיס על מנת לקדש מת הלמס (שס מו, ז): נסכים כדין עולק ושלמים (שם לד): חלות בלולות ורקיקי מצות. עשר מכל מין (מנמות עת, ת):

ַ <u>ਰੁ</u>ਸ਼ੁਰ ਸ਼ੁਦੂਸ ਸੁਘ੍ਰੋਫ਼ਾਂ¤: لَهِم بَأَبِ لَرُسَالٍ مَحِ لَهُم هُمُد_ אָת־רָאִשׁ נוְרָוֹ וְלָלַת אָת־שָׁעַר וְגַקַּח הַנָּזִיר פָּתַח אָהֶל מוֹעֵר

אָנוַ_נֹוְרֵנ: על־כַּפָּי הַנְּיִיר צַּחָר הָהְנַּלְּהָוֹי הַסָּל וּרְקֵיק מַצָּה אָחָד וָנָתַן था य्राप्तिंद्र्यं त्यं ह्रेप व्यक्तं श्राप्तं य्राप्तं וְלְאָט תַכְּנָן אָט תַוְּרָגִּ בְּשָּׁלָעָ

הַמְּרוּמְת וְאַתָּר יִשְּׁמָּה הַנָּוֹיִר אַל חֲזַוַר הַהְּנִיפָּה וְעָל שִׁוֹק o≤
⟨בַּנַר יְהוָה קֹדֶשׁ הוּאׁ
⟨בֹּהַרְ וְהַנִיף אֹוֹהָם הַכֹּהֵן ו הְנִיפָּה וֹיִרִים יָהְהוֹן כְּהָנָא צָּרָמָא

غُمُد نَكُا خُوْد نَكُدا غُمُد יאָט טוָנַט נַנּוּיר אָשֶׁר יִדּר

ו ניְדַבֶּר יְהְנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמִלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

וֹמִּבֹאֹל אַמִּוָר לַבִּים: (ס)

אַישָּׁתָא דַּתְחוֹת דּיּדָא דָּנְכָסָת מְּמֹר בוֹמִ לִוֹבוֹע וִנִשָּׁוֹ מַּכְ ומלא לע בוף ווביה וופב ות ווגלה נוירא בתרע משפו

ביגקח ית גוביה: תר וומון על ידי נוירא בתר שַׁבְא מִן סַלָּא וְאָסְפּוֹג פַּמִיר מו גלבא עלביצקא פּמירקא ונפב פֿבֿלא נע בַבַּלא פֿאָנלא

נְיִירֶא חַמְרָא: בּאַפּּבוֹמוּטֹא וּלִטַר כּן וֹמִטֹּוּ הג עוביא באבמולא והג הלא שבות בי מושמא ביא לכבולא

כן יעביר על אורותא מְהְמַרְבֵּיק יְדֵיה כְּפּוֹם נְדְרֵיה בא אוְבוֹנִא בּלוּנִגא בּנֹבּב

نَشِدُهُم حَد شَرَفُدِيا خُيبًا: ַ כַּבְּ עַבְּבְבַבְיּ אָעַבַבְּנָגָ לְמָנִמָּב כַּבַּנוֹ טַבְּבַבוּוֹ נִטַ בִּנָּנ אָק_אַבוּוּן נאָקַבּוֹנוּ מִגָּיִק מֹם אַבֿוּוּ וֹמֹם בּׁנִינִינ

> sacrifice of peace-offerings. put it on the fire which is under the hair of his consecrated head, and tent of meeting, and shall take the consecrated head at the door of the And the Nazirite shall shave his

consecrated head. Nazirite, after he hath shaven his them upon the hands of the unleavened wafer, and shall pur out of the basket, and one sodden, and one unleavened cake shoulder of the ram when it is And the priest shall take the

Nazirite may drink wine. of heaving; and after that the the breast of waving and the thigh is holy for the priest, together with wave-offering before the LORD; this And the priest shall wave them for a

of his Naziriteship. voweth, so he must do after the law according to his vow which he that for which his means suffice; LORD for his Naziriteship, beside voweth, and of his offering unto the This is the law of the Nazirite who

:gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

say unto them: bless the children of Israel; ye shall sons, saying: On this wise ye shall Speak unto Aaron and unto his

٤7

77

17

81

(18) וגלה הנזיר פתה אהל מועד. יכול יגלם בעורס סרי ום דרך בויון אלא וגלם סנויר לאמר שמיעם סשלמים שכמוב נסכו. על איל:

כויר סיו ממבשלין בעורס שלריך לימול סכסן סורוע אחר שנחבשל ולסניף לפני סי: בסן (ויקרא ג, ב) ושממו פמח אסל מועד (ספרי לס): אשר חחח זבח השלמים. מחם סדוד שסוא מבשלן בו לפי ששלמי

(19) הזרוע בשלה. לאמר שנמנטלה (20 לו):

שלמיס מופף על שלמי נויר סורוע סוס לפי שסיו שלמי נויר בכלל ויצאו לידון בדבר החדש להפרשח ורוע סולרך להחוירן לכללן (0s) קדש הוא לכהן. המלה והרקיק והורוע מרומה הן לכהן: על חזה החצופה. מלצד מוה ועוק הרלוים לו מכל

יששה. מוסף על מורם נורו (שם לם). על מורם הנויר מוסף ולה יחסר שהם המר הריני נויר המש נוירום על מנה לגלה על ג' (IS) מלבד אשר חשיג ידו. שאס אמר סריני נויר על מנח לגלח על ק' עולוח ועל ק' צלמיס: כפי נדרו אשר ידר כן

(ES) אמור להם. כמו זכור שמור צלע"ו דישנ"מ: אמור להם. שיסיו כולם שומעים (שם לע): אמור. מלא לא בסמום סללו אין אני קורא בו כאשר ידור כן יששה:

בְּיִבְיֹבְיֹבִיּ over them that were numbered. <u>הַם הַעַּמְדִים:</u> the tribes, these are they that were מְבַּסוֹא אַנּוּן בַּלוֹמִין מַב בַּנת אַבקָם הַם נִשִּׁיאַנ הַפַּפֿת offered—these were the princes of בוס אולביטבון אוון בלב"בי ั נּגלע, בין לְּמְגִאָּג וֹמְבְאָץ בֹאְמֵּג וֹלֵבוּרֵנּ בּבּעבר וֹמָבְאָץ בּוְמָּג of their fathers' houses, that the princes of Israel, the heads וּלַבַבָּה אָטָם: anointed them and sanctified them; ולביש וההון: עמובת ואָת־כְּלִ-בַּלְיֵּר וַיִּמְשְׁתֵם מַדְבָּחָא וִיָה כָּלְ מִנְיהִי וַרַבִּנִּוּן all the vessels thereof, and had furniture thereof, and the altar and וֹאֵט_פֿלְ-פֿלְ_יג וֹאָט_ וֹפֿדִיהָה זִינִינּי וֹנִט פֿל מִּנְינִי וֹנִטּ ЯЦĽ it and sanctified it, and all the ααιαι אַרדַהַפִּשְׁבֶּן וַיִּמְשָׁר אַרְוֹ וַיְקַבָּע לְאָקְמָא יָה מַשְׁבְּנָא וָרַבִּי יָהֵיה up the tabernacle, and had anointed $II\Lambda$ Moses had made an end of setting וַיִהְי בִּיוֹם בַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקֵים וַהָוָה בִּיוֹמָא דְשִׁיצֵי מֹשֶה And it came to pass on the day that נאָנִי אַבְרְבָם: (ס) וֹמְבֹאֹלְ נֹאֹלֹא אַבְּבוּכִנּוּן: children of Israel, and I will bless לי וֹמְּלֵנִ אָּטַ מְּלֵנִ מֹלֵן בְּבֹּנֵוֹ וֹמִּבְאַלְ וִנְמִּנָּוֹ יִׁטְ בַּבֹבַע מָּלֵנִ מַּלְ בַּנִּגִּ So shall they put My name upon the ₩Çi¤: (0) 440: upon thee, and give thee peace. ٥٠ نَهُمُ يُعِيْنِ ا فَثِيرِ هَجْ لِكَ أَنْشِهِ ذِلْكَ يَوْدُ بِنْ هَوَيِنِدِ ذِئْنِكَ يَنِهَدَّ ذِك The LORD lift up His countenance יאָר יהוָה וְיחָנֶּךְ: (סֹ) ו פּֿנָגוּ אֶצְגוּב גֹנִיב גֹנִ מִּכֹּגנִינִינִי אַכְגוֹב גֹנִיב גִּנִים מָטִּבּ: upon thee, and be gracious unto The Lord make His face to shine +z יִבְרֶכְןְיִי יִהְנְת וִישְׁמְרֶןְדִּ: (a) The LORD bless thee, and keep thee;

- מברכס במפוון ובבהלות אלא בכונה ובלב שלם (במדרש רבה. מנחומא י):

  (+≤) י⊆ר⊂ך. שימברכו נכפיך (שפרי מ. מנחומא י): וישטרך. שלא יבאו עליך שודדיים ליטול ממווך שהנותן מתוה לעבדו אינו יכול לשמרו מכל אדם וכיוון שבאים לפטים עליו ונוטלין אותה ממנו מה הנאה יש לו במתוה זו אבל הקב"ה הוא הנותן הוא השומר (תנחומא י). והרבה מדרשים דרשו בו בספרי:

  (פב) יאר הי פונו אליד נהאה לה מנות שומתות מנות להוצות (תחרונה את מנותות לי). ווחדה ימולה מנות המנות הנות הבהוצות (תחרונה את המנות הביות (תחרונה).
- ((אר ה' פניו אליך. יכלה לך פנים שומקום פנים לסובום ((מפרי מל. מנמומל י): ויהור. ימן לך מן (((מפרי שם): ((אר ה' פניו אליך. יכבוש כעמו ((גמ"ר יל, ז):
- (SE) ושמו את שמי. בלכוס בשם המפורם (פפרי מג): ואני אברכם. לישראל ואפנים עם הכהנים. דבר אחר ואני
- לברכס לכסניס (מולין ממ, א):

  (1) ויהי ביום בלוח משה. כלומ כמיב (ר"ל בפמ"מ ולא כלומ בצו"א ודו"ק) יוס סקמת סמצכן סיו יצראל ככלס סנכנסת למופס (במדרב בנס. מנמומא נצא כ):

  בלוח בחיב. בגלאל ואסליאב וכל מכס לב עצו את סמצכן ומלאו סכמוב במצס לפי למופס (במדרב בנס. מנמומא נצא כ):

  בלוח בחיב. בגלאל ואסליאב וכל מכס לב עצו המסמצכן ומלאו סכמוב במצס לפי ממסר נפצו עליו לכאום מבנית כל דבר ודבר כמו צסראסו בסר לסורות לעוצי סמל סכ ולא מעס במבנית את מינו בלוח במצו על יווי לפיכן מלינו בדוד בלוח במינו למכס ולא מעס במבנית את מני בלוח מציי בל הני (מסליס קלב, א־ב) זכור ס' לדוד אם כל ענותו אשר לצו מצע לס' וווי לפיכן נקלא על על בעוד ומסרקו ובאים ומסידו ובים בלוח משה להקים. ולא נמתר ביוס סקיס מלמד שני בל צבעת ימי סמלואים סיס מצס מעמידו ומסרקו ובאים ומיס לשניה ולא פרקו לכך נאמר ביוס כלות מצס לסקיס אומו מיוס כלו מקמומיו וראש מודש נישן סיס בעני מרפס ספרס בצלישי סוו סייס ראשונים ובצביעי גלמו (גימין ם. מפרי מדי (פס המים ומסידו וווי בשניו ובאים ובאים ומסר (במרו מס בליס במלים ימיו מור השנודים על הפקודים. צעמדו עם מצס ומסרן כצמנו לת יצילל צומתר (במדבר ה, ד) ולמכס יסיו (פסרי מס):

  (בסרי מס):

  הם העומר הבי הבקודים. צעמדו עם מצס המסרן כצמנו לת מיש ברלל צומת (במדבר ל, ד) ולמכס יסיו (מסרי מסיד):

III;

تريم كا: לְאָנוֹע נַיּפְׁנִיבוּ אָנְטִּם לְפְּנֵי, נַבְּנְבִּיָּאָ וְטִיְנָאָ לְטַע וֹפִינִיבוּ עַּנְקְרָת עַל־שְׁנֵרְ הַנְשְׁאָרִם וְשָׁוֹר שִּשִּׁר חּוֹרִין שַּנִלְקְּאַ עַלְ חְּבֵין ، הָהְבְמִּלְטִ אֶּבְ יָהְהֹוֹ מֹהְׁבִ בֹּלְב !! הִינִ מִּיִּלְן כּב מִנִּפֹּוֹ יִיִבִי. וּלְיאוּ אָטַ לַבְּלָם לָפָּוֹנִ יְבַנָּנַי

וַיְּאִמֶּר יְהְוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

אָבְעַבַלוּנְם אָנְהַ כַּפָּׁנ הַּדְבַעַנִי: עַבוּדָת צָּהֶל מוֹעֶּד וְנְתַּהָּה אוֹתָם קַח מָאִמְּם וְהָיֵּי לַעֲבֶר אָת־

עַבְּקָר וּיִהָן אִינִים אָלַ עַלְוּיִם:

בַבְרָהָם: עַבְּקָר נְתָּן לְבְנֵינְ גַּרְשָׁיִן בְּפָּנִ מִוְרִוֹיִנִיב לְבְנֵינִ גַּרְשִׁין בְּמָסַע אַנו הָשׁׁ. בַּהֹלַבְוָנו וֹאֵנוְ אַבְׁבֹּהֹנו זִנו שַּבְשׁוּוֹ הֹלִלְן וֹזִנו אַבַבֹּהֹאַ

<u>הְבְּבְּעִּׁם בִּיִּרְ אֵיִטְמָּר בֵּּוֹ אַנִּדְרָן פּוּלְטַּנְּטִוּ בִּיִּדְא צַאִּיִּטְמָר בַּר</u> עַבְּקָׁר נְתָּן לְבְנֵינִ מְנְרֵנִי בְּפָּנִ שִּוְרֵנוּ יְעַבְ לְבְנֵּנִ מְנְרֵנוּ בְּמָפַּע

برظية لإكثاب وجيه بهد:

خظر بيواظت: וּנֹבֹינֻ בּוּ בַּוֹּמִגאָם אָּעַבַלוֹבְּלוֹם וּנֹבְלוֹנִיבוּ עַוֹּמְאִים אָט עַוֹנַכַּט וֹבָּוֹנִיבוּ נַבְּנַבְּנָּא זָט עַוֹנִכַּט

> נְהָהְיִלְ לְקְּדָם מַמְּבָּנָא: לאַנטגאי זם פוּבְבָּנְבוּוְ לְפַבְם

נאַמר וְיִ לְמִימֶּר לְמִימָר:

זְהְהוֹאֵי נְבָר בְּמִפַּת פּוּלִטוֹ מַמִּכֹּן וֹמֹנֹא וֹטִשֹּׁין סב מנְהוֹן וִיהוֹן לְמִפְּלַח יָת

שוְבֵּי וְיִתַבְ זְּהְתִוּן לְלֵוֹאֵי:

נאַטן אַבַבּה בַהַּלַבְיַב נאַטְ הַּמְלַט נוֹט אַבַבּה הַּנֹלָן נוֹט טַמָּנִוֹא

אַבַרן כָּהַנָא:

בכופא נמלין: なるいにん וֹלְבֹלוֹ, לֵחֵשׁ לָאֵ לֹמֹן כֹּיִ מְּבֹנִי וֹלְבֹּלוֹ, לֹמִשׁ לָאֵ וֹמַב אָנֵוּ

حَظَيْتِ مَلَحُنَةِ: מֹבְבְּׁנִא בְּנִמֹּא בַּבְּנִאוּ וֹנִינִי

> them before the tabernacle. each one an ox; and they presented for every two of the princes, and for wagons, and twelve oxen: a wagon before the LORD, six covered And they brought their offering

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

his service. Levites, to every man according to and thou shalt give them unto the do the service of the tent of meeting; Take it of them, that they may be to

Levites. the oxen, and gave them unto the And Moses took the wagons and

according to their service. unto the sons of Gershon, Two wagons and four oxen he gave

Aaron the priest. the hand of Ithamar the son of according unto their service, under gave unto the sons of Merari, And four wagons and eight oxen he

bore them upon their shoulders. things belonged unto them: they none, because the service of the holy But unto the sons of Kohath he gave

before the altar. the princes brought their offering the day that it was anointed, even dedication-offering of the altar in And the princes brought the

ΟI

וסמלואים לאפוד ולחשן לכך התנדבו כאן חחלה (ספרי שם): שראו שהשלימו לבור את הכל שנאמר (שמות לו, ז) והמלאכה היתה דים אמרו מעתה מה לנו לעשות הביאו את אבור השוהה בממלס ובמלאכם סמשכן לא סמגדבו ממלס אלא כך אמרו סנשיאים ימגדבו לבור מס שימגדבו ומס שממפרין אנו משלימין כיון ויקריבו אוחם לפני המשכן. שלא קצל משה מידס עד שנאמר לו מפי המקום. אמר כצי נתן מה כאו הנשיאים להתודב כאן (5) שש עגלה צב. אין לב אלא מחופיס וכן (ישעיה סו, כ) בלבים ובפרדים (ספרי שם) עגלות מכוסים קרוים לבים:

(ק) כפי עבדתם. שסים משל בני גרשון קל משל מררי שסיו נושלים סקרשים וסעמודים וסלדנים:

(9) כי עבדה הקדש עליהם. משל דבר הקדושה הלרון והשלמן וגו'לפיכך בכמף ישלו:

_ 다하[유다: (a) וּפֿוּ, בוּ אָטַבַפֿוּבֹּוָם קַנוֹנפֿט וּפֿוּבוּוֹ וֹטַ מַנּוּבּנוֹנוּן קַנוֹנפּט ¹¹ אֶּחְד לַּנֹּוֹם נְשָׂיא אֶחְד לַנֹּוֹם לְיוֹמָא رَبُّهُ شِل بِسَائِت هُكَ مَنْ شِل بِشِّنَا يَهُمَا بِنِ كُمَاسِ لَجِهِ بِيَالًا

देवश्य 'पार्माः אָנַבַ בְּוֹבְבְּנִיְנְ וֹנְהַמְּנִן בּוֹבַ הַמִּנִינִבֹי בִּיַ וּנְתִי תַּמַּלְבֶּיִר בַּיּנְם עַבֹּאַמֻּנְן וַעַּנִי בַּמָּלַבִיב בַּיוֹמָאַ לַבְמָאַנִ

בְּלִילְת בַּשְּׁמֶן לְמִנְחַת: تَجْرَتُ لِنَّ الْإِذَيْنِ الْأَرْيُ لِمَ الْأِلْةِ الْأَلْقِينَ الْأَرْبَةِ الْأَلْقِينَ الْأَرْبَةِ الْأَلْق عْنَارِ جُمُكَ مِكْمُرَاتِ مُكْرِ خُمُلًا مُ שַׁלְשָּׁיִם וּמֵאָרוֹ מִשְּׁקְלְהוֹ מִיְּרֶל كلةدى څوك

<u>ځ</u>ېد: ÷₁ פַּף אַחָּת עַּשְׂרֶה זָהָב מְּלֵאָה

څڅم_هُٹد څا_هٔئند ځمځد: ני פַּר אָהָד בָּוֹ־בָּלָר אַנִל אָחָד

بزيَّر تَهٰزُمْنِي خُيَّاتِ هُٰذِنَيَ or שְׂמִּגוֹע_מִגַּוֹם אֲעוֹע לְעַמָּאִנוּ:

בְּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה חֲמִשְׁה זֶוָה

عررت يتظهن عمدرات يتظهن

מַמִּינְרֶב לְמִּבְּטָא בִּיהוּדָה:

ڂڟڶڟڰ: מְלַן סִילְמָא דְפִּילָא בִמִּשָּׁח **ムドブジメ** ά¢αι מְטַׁלַבְעַ מִוֹבְלֵא עַר דְּכַסְפָּא שבא מאַר ינילָנין סלְמָן הַנָּי

למובע בוסמיא: סלמון הוא דדהב מליא בּוֹכֹּא עוֹבֹא מִעַלַכִע הַּהָּר

אַמַּר חַד בַּר שָׁמֵיה לַעַּלְחָא: שור עד בַּר מוֹבֵי דְּכַר עַד

אַפּֿיר בַּר עוּין חַד לְחַשְּׁהָא:

ליוְבְבָּלָא בַּנְוֹיְמֵוּן בַּרַ מַּטְּיִנְבַי: אמבון בני הוא המהא בון חַמָּשָא גָּדֵי 口はほど ולוכסת לודשיא תובי תבין

> dedication of the altar.' each prince on his day, for the They shall present their offering And the LORD said unto Moses:

and thirty shekels, one silver basin the weight thereof was a hundred and his offering was one silver dish, Amminadab, of the tribe of Judah;

the first day was Nahshon the son of

And he that presented his offering

meal-offering; of fine flour mingled with oil for a of the sanctuary; both of them full of seventy shekels, after the shekel

of incense; þΙ one golden pan of ten shekels, full

burnt-offering; he-lamb of the first year, for a one young bullock, one ram, one

:gnirəfto-nis one male of the goats for a

91

11

Nahshon the son of Amminadab. first year. This was the offering of five he-goats, five he-lambs of the peace-offerings, two oxen, five rams, and for the sacrifice of

סמוזכח לחנכו: - ויקריבו הנשיאים אח קרבנם לפני המזבח. כי לא קבל משה מידס עד שנאמר לו מפי הגבורה (ספרי (10) ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח. לאתר שהתנדנו העגלות והנקר לשאת המשכן נשאם לבם להתנדב קרבנות

עד שנאמר לו מפי הקב"ה יקריבו למקעות איש יומו (שם. ובחים כא): (11) יקריבו אח קרבנם לחנכת המזבח. ועדיין לא סיס יודע משס סאיך יקריצו אס כפדר מולדומס אס כפדר סמפעות

- מלמוד לומר זה קרבן נחשון משלו הביא (ספרי מח): למשה יהודה. ימסו הכסוב על שבטו ולא שגבה משבטו והקריב או אינו אומר למטה יהודה אלא שגבה משבטו והביא (21) ביום הראשון. אומו היוס נעל עשר עמרות ראשון למעשה צראשית ה' לנשיאים וכו' כדליתה צקדר עולם (פ"ו):
- (13) שניהם מלאים סלה. למנחת נדנה (21) מניהם מלאים סלה.
- המילון אלא זו בלבד והוראת שעה הימה (מנמות נ, ב): (14) עשרה זהב. כמכגומו משקל עשר שקלי סקדש סיס בס: מלאה קטרת. לא מלינו קערת לימיד ולא על מובח
- (BI) פר אחד. מיומד שנעדרו (מפרי נ):
- (16) שעיר עזים אחד לחמאת. לכפר על קבר המהום (מס נא) (עיין ברא"ס) ומותאת פפק:

ג' מיניס כנגד כסניס ולויס וישראליס וכנגד מורס נביאיס וכמוביס. שלש ממשיות כנגד ממשס חומשין וממש הדברות סכמובין

(ES) ולזבח השלמים בקר שנים. כנגדמשקולהקן שנתנו שלוס נין ישרהל להניקס שנשמים: אילם עחודים כבשים.

(22) שעיר עזים. לכפר על מכירה יוסף שנהמר בו (שם לו, לה) וישחמו שעיר עזים:

סאיל וגוי: כבש אחד. כנגד יעקב (שס ל, מ) וסכשביס ספריד יעקב:

(IS) פר אחד. כנגד לברסס שנלמר בו (ברלשים ים, ו) ויקם בן בקר: איל אחד. כנגד ילפק (שס כב, יג) ויקם לם

של קטרה הרי"ג מלום ובלבד שהחליף קו"ף בדלי"ה על ידי א"ה ב"ש ג"ר ד"ק (במדב"ר יג, מו): (02) כף אחת. כנגד סמורס שומוס מידו של סקנ"ס: עשרה זהב. כנגד עשרה סדנרום: מלאה קשרת. גימטרים

כמו שנאמר בקערה לומר שאף אוחיום של אחד מנטרפום למנין: שבעים שקל. כנגד שבעים אומום שינאו מבניו: מולדומיו כמו שפירשמי אלל (שם ו, ג) והיו ימיו מאה ועשריה שנה לפיכך נאמר מורק אחד כסף ולא נאמר מורק כסף אחד מזרק אחד כסף. בגימטריא מק"כ על שם נח שהעמיד מולדוח גן מ"ק שנה ועל שם עשרים שנה שנגזרה גזירם המצול קודם שכשסעמיד מולדות לקיוס העולס בן מאס ולי שנס סיס שנאמר (בראשית ה, ג) וימי אדס שלשיס ומאת שנה ויולד בדמותו וגוי:

(91) קערה כסף. מנין אומיומיו בגימטריא ממק"ל כנגד שנומיו של אדס סראשון: שלשים ומאה משקלה. על שס מלאמי אמר רבי פנחם בן יאיר נחנאל בן לוער השיאן עלה זו:

ומבני יששכר יודעי בינה לעמים ואחח שהם נחנו עלה לנשיאים להחנדב קרבנות הללו (ספרי גב) ובימודו של רבי משה הדרשן ומסו סקריב סקריב ב' פעמיס שבשביל ב' דבריס זכס לסקריב שני לשבטיס אחם שסיו יודעיס בחורס שנאמר (ד"ס א יב, לג) כסדר מסען לדגליסם לכך אמר סקרב אם קרבנו וסוא מסר יו"ד שסוא משמש סקרב לשון לווי שמפי סגבורס נלמווס סקרב ששבמים לפי שבא כאובן וערער ואמר די שקדמני יהודה אחי אקריב אני אחריו אמר לו משה מפי הגבורה נאמר לי שיקריבו

(19) הקריב נחנאל בן צוער. הקרב את קרבנו. מס מלמוד לומר סקריב בשבטו של יששכר מס שלא נאמר בכל

كَلْخَلْ ثَنَثَمُّكِ قُلِ مِنْمُّلِ: (G) בְּבְשָׁים בְּנֵי־שְׁנָה חֲמִשְּׂה זֶה $^{\epsilon^{2}}$ ਕ਼ਾਨ੍ਰੇਸ਼ ਸੁਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ਿਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ਿਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ਿਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ਿਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ਿਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ਿਖਾਂ ਸ਼ੁਖਾਂ ਸ਼ਿਖਾਂ ਸ਼ਿਖਾ ਸ਼ਿਖਾਂ ਸ਼ بَرُيْكَ لِيَهُرُمُنِي قُولًا هُٰإِنَانِ

לובבלא בלעלאל, בר צוער: אַמּוֹנוֹ בֿנוֹ מוֹלָא וַנְעָמֹא צַוּן בַבְרֵי חַמְשָּׁא נָבִי חַמִּשָּׁא ילוכסט לידשיא חובי תבין

Nethanel the son of Zuar. first year. This was the offering of and he-goats, five he-lambs of the peace-offerings, two oxen, five rams, and for the sacrifice of

אַפֿור בַּר עִּוּין חַד לְחַשְּׁהָא:

Sin-offering; one male of the goats for a

٤7

څڅم څٽر څا_ښئن ځمځد:

אַמַּר חַד בַּר שָׁמֵיה לַעֲּלְתָא:

burnt-offering; he-lamb of the first year, for a

יַג פַּר אָהְד בֶּן־בְּלָּר אַנִל אָהָד תּוֹר חַד בּר תּוֹרִי דְּכַר חַד

17 one young bullock, one ram, one

ظَمْدُلا:

למובע בוסמיא: סלמון הוא דדהב מליא

of incense; 07

one golden pan of ten shekels, full

דמהַ למנטלא: שֹבוּיהוֹן מְלַן סִילְמָא דְפִּילָא

oil for a meal-offering; them full of fine flour mingled with the shekel of the sanctuary; both of

ۇڭى جەدىرى جىۋىل جىدئىتىد: جَهُرَا مَغِيْهُ مِيْنَاتُوا مِرْجُرُهُ وَخُرِدًا מוֹנֵע אָטִר כָּפָר שִּבְעָים שָּׁפָר

ĖĠĠĸ ער דְכַסְפָּא מַהָקְלֵיה שָׁבָּעִין סלָּהֹוֹ עִוֹי מִעַּפֿלִעִי מִוֹנִבֹּא בּבְסַל הַדָּא מָאָר וּתָלָתִין לביב נת לון בּנִיה מִנְסְּתָא

silver basin of seventy shekels, after hundred and thirty shekels, one silver dish, the weight thereof was a he presented for his offering one

פּ אַהַת שְׁלֹשֵׁים ימִאָּה מִשְּׁקַלָּהֹ נאוב אָנו אַנוּבּיוָ אַהָּנִע בּּסָּנּ

גומֹר רַב שִּבְּטָא דְיִשְּשׁכָר:

of Zuar, prince of Issachar, did offer: On the second day Nethanel the son

גוּהְגר לְהָוֹא וֹהַּהַלֶּב: قَارِمِ كَمْدُر نَاظُالُ لَا ثُلَاثِكُمْ قُالِ خَالِمُ عَائِثُهُ كَارِدَ ثَاثِثَهُمْ قَالِ

لهنتا څخرځند څا څناغند: באובן אָבותוב בּב הָבואוב: °° בֿיּנִםְ בַּבְבֹנֹגִי נַמְּגאַ לַבְבֹנֹג לּוּוְמָא בְבֹוֹמֹאָנו בַבָּא לַבְנוֹי לינבלא באליאָב בַּר חַלְיוֹ: Eliab the son of Helon. בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְּׁה זֶנִה first year. This was the offering of אמוון בו מוא שממא בון ^{62} ਕ਼ਾਨ੍ਰੇਰ ਜੁਖਘਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਰ ਜੁਖਘਾਂ and he-goats, five he-lambs of the בְּבֶרֵי חַמְּמָא גָּדִי חַמִּמָא peace-offerings, two oxen, five rams, بَرْغُرُكِمَا لِيَهْجُمُونِي فَخُوْلِ هُؤَنِيَ بَرْزَجُونَا طَيْلَهُمْ طَبَيْدٍ، فَيُثَرَا and for the sacrifice of sin-offering; 🤞 ឃុំ៥៤ ៥ ២ ខ្លាំង កុំកាញ់អក : אַפּֿיר בַּר עִּיִּין חַד לְחַטְּהָא: one male of the goats for a څڅم 🛪 تا د څا ښځن ځمځان: burnt-offering; אַפַּוּר חַד בַּר שַׁהֵיה לַעֲּלְתָא: he-lamb of the first year, for a מור תד בר מובי דכר תד one young bullock, one ram, one למובע בוסמוֹא: ظفيتا: סלמון היא דדהב מליא of incense; one golden pan of ten shekels, full לְמִנְתַׁמָא: מְלַן סִילְמָא דְפִּילָא בִמְמָּח בליקה בשמן למנחה: meal-offering; ムデジタ fine flour mingled with oil for a تَجْرُتُ مِ مُدْرِثُونَ فَرَيْ حُوْمُ مِ the sanctuary; both of them full of ά¢αι خذيرا seventy shekels, after the shekel of מְעַקְקָה מִוְרְקָא תַּר דְּכַסְפָּא thirty shekels, one silver basin of sz שְׁלְשֵׁים וּמִאָּדוֹ מִשְּׁקְלָהֹ מִוְּרֶל מֹאַע ישַׁלְטִין סַלְמִּין שַׁנִי weight thereof was a hundred and שלהבע_פֿפֿוּ his offering was one silver dish, the לירְבְּנֵיה מְוִסְּתָא דְּבְּטַר חֲדֶא אָליאָב בָּוֹ־חַלְּוֹ: זְבוּכְוּן אֶבׁיִאֶב בַּר בוּכְוּן: :unlud₂Z Helon, prince of the children of ⁺ בּיּנִםְ עַהָּלְיִהְיּ לֹהָוֹא לַבְּׁלֹוֹ וֹבִינְלֵוֹ בּׁיִּתֹּא שַׁלְיִּטִאָּע עַבָּא לַבְּׁנִי On the third day Eliab the son of OGL CALCH - GLAR (WX - HAVAY - IIV stedmuN

קְרְבְּנֵיׁר קִצְּרַת־בָּסָף אַחָׁת זּ שְׁלִשְׁים וּמִאָּחֹ מִשְׁקַלִּהֹ מִזְּרֵק אָחָר בְּסֶף שִׁבְעִּים שֵׁקֵל בְּשָׁקֵל הַתְּדָשׁ שְׁנֵיחָםו מְלִאִּים סָלֶת בְּלּוּלֶת בַשָּׁמֶן לְמִנְחֲה:

On the fourth day Elizur the son of Shedeur, prince of the children of Reuben:

his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and

82

Zτ

97

†7

his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;

על לוח אחד וחמש הכחובין על השני. עד כאן מימודו של רבי משה הדרשן: (24) ביום השלישי נשיא וגר. ביום השלישי היה ושלים המקריב לבני ובולון וכן כולם אבל בנחנאל שנאמר בו הקריב נחנאל נופל אחריו הלשון לומר נשיא וגר. ביום השלישי בשיא וגר. ביום השלישי בשיה מורקרבחו ובשאר שלא נאמר בהן הקריב נופל עליהן לשון זה נשיא לבני פלוני אוחו היום היה הנשל המקריב לשבע פלוני:

בּוּבְישַׁבְּי: (פּ) Shelumiel the son of Zurishaddai. first year. This was the offering of בני שנא הקשא בין five he-goats, five he-lambs of the 日代録め ؞ٵڬ۬ۮ peace-offerings, two oxen, five rams, ולוכסט לויוֹהַגָּא שוֶב, שֹבוּן and for the sacrifice of بذأتُ ليهٰذِفي خَكِّد هُزِيَ sin-offering; •• שְּׁמִּירַ־עִּוָּים אֶּחָד לְחַמָּאָת: אַפּֿור בַּר עוּין חַד לְחַשָּׁהָא: οt one male of the goats for a حُثم هُثل حُل مُثلان جُمِجُن: burnt-offering; אַמָּר חַד בַּר שָּׁמֵיה לַעֲּלְחָא: he-lamb of the first year, for a 68 وو والهائد والوائد هائد هائد עד בר תובי דָּכַר תַד one young bullock, one ram, one שמובע בוסמיא: ظفيت: סלמון הוא דדהב מקיא of incense; se פַּףְ צַּתָּה צַשְׂרֶה זָהָב מְלֵצֶּה 88 בּוֹכֹּא שַׁבֹא מִנִילַלְעַ הֹמָּע one golden pan of ten shekels, full خْرَدُلْكُمْ: בְּלוּלֶה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲה: מְלַן סִילְמָא דְפִּילָא בִמִּמָּח meal-offering; fine flour mingled with oil for a עַלְּבָׁהַ הָּנִינַבַםוּ בִּלְאָנִם סָבְעַ the sanctuary; both of them full of àça.l عُلَا جُمُكَ مَحْمًا لِمُ اللَّهِ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى seventy shekels, after the shekel of מְטַׁלַבְעַ מִוֹבְלֵא עַר דְּכַסְפָּא על שָׁלשָׁים וּמִאָּדוֹ מִשְּׁקְלָהֹ מִוְּרֶק thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and كترة لل حوال **X**LL his offering was one silver dish, the كبلختيد فينفضع يحخمك تتلع בורושָּרו: <u>הְּמְׁמְּוֹן הְּלְמִוּאִׁלְ בָּוֹרַהַנְּוֹיִהְעַוֹּיִי</u> children of Simeon: לבני שמעון שלומיאל of Zurishaddai, prince of the 98 ⁶ בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נשיא לבני On the fifth day Shelumiel the son **口ならる女**口 שָּׁבִיאָנר: (פּ) ځL~~E~~l Elizur the son of Shedeur. 上浴亡にたに first year. This was the offering of 口は登口 five he-goats, five he-lambs of the 58 peace-offerings, two oxen, five rams, بَرَاثَتِ لِهَٰرُمْنِي فَكُلِ هُٰإِنَانِ ולוכסט לוג'שיא שובי שבין and for the sacrifice of :gninəfto-nis *• שְׁמִּיר־עִּיִּים אָקָד לְחַמָּאָת: אַפּֿור בַּר עוּין חַד לְחַשָּׁהָא: one male of the goats for a څڅم_هُٽار څا_هُڙئير ځمځار: burnt-offering; אַמַר חַד בַּר שַׁמֵיה לַעַּלְתָא: he-lamb of the first year, for a ٤٤ יי פֿר אָטְד בָּוֹ־בָּלָר אַנִל אָחָד תּוֹר יתד בַּר תּוֹבֵי דִּכַר תַד one young bullock, one ram, one ظمٰدُلا: בַבְבַב מַלָּגֹא of incense; בּ כַּרְ צַּחָת צַשְׂרֶה זָהֶב מְלֵצְה ٦٤ לולא שבא מטלקה עשי one golden pan of ten shekels, full

څڅم_هُتٰد څا_هٔځئږ ځځځن۰ burnt-offering; אַפַּר חַד בַּר שַׁמֵיה לַעֲּלָתָא: he-lamb of the first year, for a τS ı، פַּר אָהְׁר בָּן־בָּקְר אַיִּל אָהָר מור תד בר מובי דכר תד one young bullock, one ram, one למובע בוסמוֹא: <u>ځ</u>ېد: סלמו נוא בדהב מליא of incense; o פָּף אַתָּה עַשְׂרֶה זָהֶב מְלֵאָה פִּיּפְּא תַּדְא עַהְקַלַה עַשִּׁר ٥S one golden pan of ten shekels, full בַּלוּלָת בַשָּׁמֶן לַמִּנָחַת: מקן סילמא דפילא במשח meal-offering; fine flour mingled with oil for a הַלְּבְשׁ שְׁנֵיהָםו מְלִאָּים סָלָת **ムド下資※** the sanctuary; both of them full of ά¢αι 🗴 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 seventy shekels, after the shekel of מַטַּקר מִוְרָקא חַד דְּכַּסְפָּא thirty shekels, one silver basin of
 e+
 박주교

 e+
 박주교
 weight thereof was a hundred and מאַע יַהְלָתִין סְלְעִין הָיִי كلة لـ ي كثول ÄŪĽ his offering was one silver dish, the עינ בּיניה מְגִּפְּהָא דִּכְפַר חַדְא אُפֿבוֹם אֶבְוּהְמָּת בּּוֹרַתַּמִיהָוּה: children of Ephraim: אַפֿבום אַבוּמִמָּמ פֿר עמִיהור: son of Ammihud, prince of the י פֿיּוֹם ווֹשֶּׁבִימָּי נָשָּׂיא לְבָנֵי בּׁוּוְמָא מֻּבֹוּמֹאִנוּ וַבָּא לַבְנִינ On the seventh day Elishama the كَلَّالًا هُذُنُّكُ قُلِيلًا لِمِنْهُمِ: (ق) ליובלא באליסף בר העואל: Eliasaph the son of Deuel. בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְּׁה זֶה first year. This was the offering of אַמּבוו בּנו הָלֹא עַמָּהָא בּון $^{7+}$ ਕ਼ਾਟ੍ਰੇਰ ਜੁਧਾਘੁਂਜ ਪ੍ਰਸ਼੍ਰਾਰ ਜੁਧਾਘੁਂਜ five he-goats, five he-lambs of the בְּבֶרֵי חַמְּמָאִ נְּדֵי חַמְּמָאִ peace-offerings, two oxen, five rams, ולְנֹכִסְע לוּגְהָּגֹּא עוָבוּ, שַּׁבוּ, بإزرت تשלمنت جور שנים and for the sacrifice of :gninəfto-nis 하 ॷय़ॱ여성<l> ה אַפֿיר בַּר עוּין חַד לְחַשָּׁתָא: 9t one male of the goats for a څڅم_هُٽِد څا_ۿئن ځمځِد: burnt-offering; אַפַּוּר חַד בַּר שַׁהֵיה לַעֲּלְתָא: he-lamb of the first year, for a St s+ פֿר אָטַׁר בָּוֹ־בְּקָר אַנִּל אָטָר שוור עד בר הובי דכר עד one young bullock, one ram, one לַמונֶע בּוּסְׁמִּיָּא: ڄَڟ۪ڎ٦: סלמון היא דדהב מליא of incense; one golden pan of ten shekels, full בַּלוּלָת בַשָּׁמֶן לַמִּנָחַת: מְלַן סִילְמָא דְפִּילָא בִמְמָּע :gnirəfto-lsəm ムデジジ fine flour mingled with oil for a עַקְּבְשָׁ מָּנִינִיםוּ מָלָאָים סָלָת the sanctuary; both of them full of ببنظري שְבְעִין خخيرا 🗴 🚊 🖒 🌣 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 seventy shekels, after the shekel of מְטְקְלַבְה מִוְרְקָא חַד דְּכַּסְפָּא thirty shekels, one silver basin of ٠٠ שָׁלְשֵׁיִם וּמֵאָדוֹ מִשְׁקַלָּהוֹ מִוְּרֶל weight thereof was a hundred and מֹאַנ ישַׁלְטִין סַלְאָון שַׁנִי كلةك بدر كثوك 必口口 his offering was one silver dish, the לירְבְּנֵיה מְנִסְּתָא דִּבְּטַר חֲדֶא אַלְוֹסוֹב בּוֹן בּוֹהואָל: אָלְיָסְׁרְ בַּרְ דְּעִיאֵלִ: Deuel, prince of the children of 77 عمر جَرَاطِ يَاضِفُر بِشِهِ حَجْدِرٍ بِهِ جَرَاطِهِ ضِمَانِهِمَا يَجِهُ خَجْدٍ رَبِ On the sixth day Eliasaph the son of

36

09	אַבּידֵן בָּן־גְּדְעַנֵי: בַּיוֹם הַהְשִׁשִּׁינִי נְשָׁיא לִבְּנֵי בִּנְיָמֵן	בְּנִוֹמֵא שְׁמֵּנִמֹּאִ בַּבָּא לְבָנֵוּ בְּנִוֹמֵא שְׁמֵנִמֹּאִי בַבָּא לְבָנֵוּ	On the ninth day Abidan the son of Gideoni, prince of the children of Benjamin:	09
6\$	ּילְזָבַח תַשִּׁלְמִים בָּקֵר שִׁנָּיִם אֵילָם חֲמִשְּׁה עַהָּדֵים חֲמִשְּׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשְּׁה זֶה קְרְבַּן נַּמְלִיאֵל בָּן־ פְּדְהְצִיּר: (פ)	בְּנִבְסָנֵ לֵנְדְשָׁהָ אֵ תִּנְרֵ, תְּנְאָ בְּנֵן לְנְרְבָּנָא בְּנָתְלְיִאֵלְ בַּר אַמְּרֵין בְּנֵי הָנְאָ חַמְּמָא בְּלָנִי חַמְמָא יָּנִדִּ חַמְמָא נְלְנְלְסָנֵ לֵנְרְשָׁהָ	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five rams, five he-lamb of the first year. This was the offering of Gamaliel the son of Pedahzur.	6\$
88	שְׁמִּיר־מִּוִּים אָחָר לְחַמְּאִתּ:	אָפָּיר בַּר עִּיִּין תַד לְתַשְּׁמָא:	one male of the goats for a sin-offering;	88
۷۶	פַר אָחְׁד בָּן־בִּּלָר אַיֵל אָחָד בֶּבֶשׂ־אָחֲד בָּן־שִׁנְתִּי לְעֹלֶה:	תור תד בַּר תּוֹרֵי דְּכָר תַד אָמַר תַד בַּר שָׁתֵּיה לַעֲלְתָא:	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a burnt-offering;	۷5
95	בּף אַתָּת עַּשְׂרָה זָהָב מָלֵאָה קִּטְּהָת:	לְּמִינִה בּוּסְעַנְא: בְּוְבְּא חֲדָא עַהְקָלִה עַלְיָא בְּוּבְּא חֲדָא עַהְקָלִה עַלְיָא	one golden pan of ten shekels, full of incense;	9\$
\$\$	קרָבְּנֵיׁר קְעָּרַת־בָּסֶף צַּחָּת שְׁלִשֵּׁים וּמֵצְּתֹ מִשְּקֵלִהֹ מִיְּרֶק צִּחָד בָּסֶף שִׁבְעִים שֵּקֵל בְּשָׁקֵל הַאֶּדֶשׁ שְׁנֵיהֵםו מְלִצִּים סָלֶת בְּלּיּלֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲה:	לְמִּנְחָהָא: מְלֵן סִּנְלְמָא בְּפִּנְלְא בִּמְּהָּ מְלֵלְנְה מִּנְהָא מַּנְיִנִינִוּ מִּהְקְלְה מִוֹנְקָא חַּר דְּכַסְפְּא מְהָלְלְה מִוֹנְקָא חַר דְּכַסְפָּא מְאָר הְהָלְתִּין סִלְמִין חַנִּי מִּנְקְלְהָיִי מִנְקְלְהָיִי מִנְקְלָהְיִי מִנְקְלָהָא בְּכָּסְר חֲבָא	his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;	\$\$
+ \$	װַק הַשְּׁמִינִי נָשָׂיא לִבְנֵיַ מִנָּשָּׂה בּיוֹם הַשְּׁמִינִי נָשָׂיא לִבְנֵיַ מִנָּשָּׂה	מְנַמֵּא הְמִינָאָה רַבָּא לְבָנֵי מְנַשֶּׁה נַמְלִיאֵל בָּר פְּּדָרצִיר:	On the eighth day Gamaliel the son of Pedahzur, prince of the children of Manasseh:	† \$
٤ς	ּילְזָבַח חַשִּׁלְמִים בָּקֵר שִׁנַּיִם צִּילָם חַמִּשְׁרִ עַתְּדֵים חַמִּשְׁׁר כְּבָשִׁים בְּנֵי־שְׁנָח חֲמִשְׁׁר זֶה קְרְבַּן צֵּלִישְׁמָע בָּן־ עַמִּיהְוּד: (פּ)	עַּמְירוּר: קּנְיְבְּנָא דָּאֵלִישְׁמָע בַּר אַמְּרִין בְּנֵי שְׁנָא חַמְשָׁא דֵּין הְבְרֵי חַמְשָׁא גָּדִי חַמְשָׁא הְלְנְבְּטָּת קּנְיְיִשְׁ	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five rams, five he-lambs of the first year. This was the offering of Elishama the son of Ammihud.	٤٤
τ\$	שְׁעִיר־עִּנִים אֶחֶר לְחַמֶּאת:	אָפִיר בַּר עִּוּין חַד לְחַשְּׂמָא:	one male of the goats for a sin-offering;	τς

oΔ	שְׂמִיר־עִּוִּים אָחָר לְחַמְּאִתּ:	אַפּּיר בַּר עִּיִּין חַד לְחַטְּּהָא:	one male of the goats for a sin-offering;	oΔ
69	פַר אָחְׁד בָּן־בְּּלָר אַיִּל אָחָד בֶּבֶשׂ־אָחֲד בָּן־שְׁנְחָּי לְעֹלֶה:	תור תד בַּר תּוֹרֵי דְּכָר תַד אַמַּר תַד בַּר שַׁתֵּיה לַעֲלְתָא:	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a burnt-offering;	69
89	פַף אַתָּת עַשִׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְּטְהָה:	בְּוִכְּא חֵדָא עַחָקֵלִה עַשִּׁר סִלְּעִין הִיא דִּדְחַב עַלְיָא קְשִׁיְהֶת בּוּסְמַיָּא:	one golden pan of ten shekels, full of incense;	89
4 9	קרְבְּנֵיׁר קְעָרַת־בָּסֶף אַחָּת שְׁלִשָּׁים וּמֵאָתׁ מִשְׁקַלִּהֹ מִיְרֶּק אַחָד בָּסֶף שִׁבְעָים שֵּקֵל בְּשָׁקֵל הַאָּדֶשׁ שְׁנֵיהֵםו מְלִאִים סָלֶת בְּלּיּלֶת בַשָּׁמֶן לְמִנְחֲה:	לְמָנְחָהָא: מְלֵלְ סִּילְמָא בְּפִּילָא בִּמְשָׁ מְּלְלְנִי שְׁבְּעִין סִלְמִין מְתְּקְלְהִי שְׁבְּעִין סִלְמִין מְתְּקְלְהִי שְׁבְּעִין סִלְמִין מְתְּקְלְהִי מִוְּרְקָא מְלְתִּין מִינְקְלְהִי מִוֹּהְקְאָ מִינְקְלָהִי מִינְסְהָא בְּכְּסָר חֲדָא מִינְקְלָהִי	his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;	4 9
99	אַטגמּזֶר בָּן־עַמִּישְׁבֶּי: בַּיּוֹם הְעַּשְׁיִי: נְשָּׁיא לִבְּנֵי דָוֹ	אָטִגמִּזֶר בַּר מַמִּנְמָּבְי: בִּינִמָא מַּמְנִרְאָט רַבָּא לְבָּנִי בַּן	On the tenth day Ahiezer the son of Ammishaddai, prince of the children of Dan:	99
\$9	‹ڔؙؗؽؚڮٮ۩؈ؘٷڔؙۻ؞ڞۦڿؚڝٛ۩؈ؙڎؙٚڹڞ ؉ڗڕؙڡۦڝۻٷۺؗ؆؈ڔ؞ڡۦڝۻٷٚ۩ ڿڿٷٚ؞ڡۦڿڍ؞ٷڽؠڎۦڝۻٷ۪ؠڽۦڽڽ ڄ٦ڄۄڔ؉ۣڿڎڽڔڎٵڿ٦؞ڋ٣ڬڋڎ؞(٩)	לינְבְבְּנְא בַּאֶּבְינְגְן בַּרְ יִּנְתְיָנִי: אִמְּנְגוּן בְּנֵי הֵּנְא טַּנְשָׁא בֵּין בְּבָרֵי טַנְשָׁא יָּבִי טַנְשָׁא יַלְנְכָסַׁטַ לַיּנְאָהָא שִוְרֵי שָׁרֵין	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five regare, five he-lambs of the first year. This was the offering of Abidan the son of Gideoni.	\$9
~~†~~ 9	שְׁמִּיר־מִּוִּים אֶחָר לְחַמְּאִת:	אָפִּיר בַּר עִּיִּין חַד לְחַשְּׁמָא:	one male of the goats for a sin-offering;	~~†~~ 9
٤9	פַר אָחְד בָּן־בְּּלָר אַיֵל אָחָד בֶּבֶשׁ־אָחֲד בָּן־שְׁנְחָיׁ לְעֹלֶה:	תור תד פַר תּוֹרֵי דְּכָר תַד אַמַּר תַד פַר שַׁתֵּיה לַעֲלְתָא:	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a burnt-offering;	٤9
79	פַף אַתָּת עַשְׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטְהָה:	לְּמִנְנֵע בּוּסְׁמֵּנְא: סְלְמָּגוֹ נִיא בִּדְּחַב מַלְנְא בּוּבָא נוֹנִא מִנִּקְלָּא	one golden pan of ten shekels, full of incense;	79
19	קרבְּנֵוֹ קְעָרַת־בָּסֶף צִּחָׁת שִׁלִשְׁים וּמִצְּחֹ מִשְׁקַלִּהֹ מִוְרֶק צִּחְר בְּסֶף שִׁבְעִים שֵׁקֵל בְּשָׁקֵל הַקְּדֵשׁ שְׁנֵיחֵםו מְלֵצִים סָלֶת בְּלוּלֶת בַשָּׁמֶן לְמִנְחֲה:	 לַמִּנְחָהָא: הַלְּמָּנְ הַנְּלְּאֵ בְּכָּלְאֵ בְּמָהַהַּה הַלְּמָּנִ הַיְּלְהָא הַּבְּילְאַ בְּהָשָּׁא הַרְבְּכְלְּאֵ הַוֹּרְקְאַא הַרְבְּכְלְּאֵ הַנְיְנְיִלְּאַ הַּבְּעָלְאַ הַּנְיְרְהָאָא הַרְבְּכְלְּאַ הַּנְיְרְהָאָא הַרְבְּכְלְּאַ הַנְיְרְבְּעָלְהַיְּלְהְיִנְ הַבְּעָלְאָב הַהְבְּעָלְהָיִ הְּנְהְבְּעָלְהָא בְּכְּסְךְ הַנְיְרְאָבְאַלְהַבְּעַלְּאַב הַבְּעָלְהָא בְּכְּסְךְ הַנְיְרְאָבְאַלְהַיְּבְּעַלְהָאַב הַבְּעָלְהָאַב הַבְּעָבְּעַלְּאַב הַנְּבְּעָבְיִבְּעָב הַנְיְבְּעָבְיִבְּעָב הַבְּעָבְיִבְּעָב הַנְיְבְּעָבְיִבְּעָב הַבְּעָבְיִבְּעָב הַנְיְבְּעָבְיִבְּעָב הַנְיְבְּעָבְיִבְּעָב הַבְּעָבְיְבְּעָב הְבְּבְּעָב הַבְּעָב הְבְּעָב הְבְּעָב הְבְּעָב הְבְּבְעָב הְבְּעָב הְבְּעָב הְבְּעָב הְבְּעָב הְבְּעָב הְבְּעָב הְבְעָב הְבְּעָב הְבְּבְּבְבְּעָב הְבְּעְבְּבְּבְּבְּעְבְּבְּבְּעְבְּבְּבְּבְּבְּעְבְבְּבְּבְבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְבְּבְבְּבְּ	his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;	19

ΙÞ

		خْمَدُنْكُمْ:		
	תַּאָדִשׁ שְׁנֵיתֵםוּ מְלֵאִים כָּלֶת בְּלִּילֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲת:	בְּסָלְעֵּי קוּדְשָׁא תַּרְוֵיחוֹן מְלַן סוּלְמָא דְפִּילָא בִמְשָׁח	the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;	
64	קָרְבְּנֵיוֹ קַעְּרַתַ־בָּסֶף צַּחָת שִׁלִשְּׁים וּמִאָּחֹ מִשְׁקַלְהֹּ מִזְרָק צְּחָר בֶּסֶף שִׁבְעָים שֶּׁקֵל בְשֶׁקֵל	מְנְקְקְנְיה שֶׁבְּשִׁין סְלְמִין מְנְקְלְה מִוְרְקָהין סִלְמִין הָנִי מְנְקְלְה מִוְרְקָהין סִלְמִין הָנִי מִּיְרְהָהְיִים מִיְנְסְׁהָא הַבְּסִף הָדֶּא	his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary hoth of them full of	64
87	ַנְפְּׁטְּׁלְ, אֲטִירָת בֶּּן־עֵּינָן: בְּיוֹם שְׁנֵים עְּשָׁר יִּוֹם נָשִׁיא לְבָּנֵי	לְבְנֵי נְפְּמֵלְ אֲטִירַת כַּר מֵּינָן: בִּיוֹם שְּׁבֵי מְסֵר יוִמִּין רַבָּא	On the twelfth day Ahira the son of Enan, prince of the children of Naphtali:	87
LL	ילְזָבַח חַשְּׁלְמִים בָּקֵר שְׁנִּים אֵילָם חֲמִשְּׁה עַהָּדֵים חֲמִשְּׁה בְּבָשִׁים בָּנֵי־שְׁנָה חֲמִשְּׁה זָה קְרְבָּן פַּנְעִיאֵל בֶּן־עְּבְרֵן: (פ)	לינְבְבְּנְא בְּבְּנְתְיאֵלְ בָּרְ תְּבְּנְוּ אִמְּבְוּן בְּנִי מִּנְא טַמְמָא בֵּוּן בְּבָבִי, טַמְמָא נְּבִּי, טַמְמָא ילְנְבָסָט לִינְאָמָיִא טִיְבִי, טְּבִּוּן	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five rams, five he-goars, five he-lambs of the first year. This was the offering of Pagiel the son of Ochran.	ZZ
94	שְׁמִּיר־עִּזִּים אֶחֶד לְחַמֶּאִה:	אָפִיר בַּר עִּוּין חַד לְחַטְּקָא:	one male of the goats for a sin-offering;	94
\$4	פַר אָהְׁר בָּן־בָּּלָר אַיִּל אָחָר בֶּבֶשׂ־אָחָר בָּן־שְׁנָהִוֹ לְעֹלֶה:	תור תד בר תובי דְּכָר תַד אַמַּר תַד בַּר שַׁמֵיה לְעֲלְתָא:	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a burnt-offering;	۶∠
+4	פָף אַחָת עַּשְׂרֶה זָהָב מִלֹאָה קְּטְׂרֶת:	לְּמִּגְרֵע בּוּסְמָנְא: בּוּבְּא חֲדָא מַהְקָלִה מַלְיָא בּוּבָא חֲדָא מַהְקָלִה מַמָּר	one golden pan of ten shekels, full of incense;	~~+~~ ∠
٤٧	קרְבְּנֵוֹ קְעֵרַת בָּסֶף צִּחָת שְׁלִשֵּׁים וּמִאָּחֹ מִשְּקִלְהֹ מִזְרֵק צִּחְדִ בְּסֶף שִׁבְעִים שֲקֵל בְּשֵׁקֵל הַאָּדָשׁ שְׁנֵיחֲםו מְלֵאִים טָּלֶת בְּלוּלְת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲה:	לְמִּנְטִינְאֵי: מִלְן סִילְטִּא בַּפּוּלְא בֹמְהָּטִ בְּסִלְּהִּוּ מִּנְיִהְאָּ שִּׁנִינִינִוּ מִּטִיפְלְנִי מִּבְׁהִוּ סִלְהָוּ מִטִּפְלְיִי מִוֹנִבְּא חַב בִּכְסָפָּא מִאָּנִי יִּחְלְמִיוּ סִלְהָוּן חַנִּי מִנְיִבְבָּנִייִ מִּנְסְּטָּא בִּכְּסָּב חַבָּא	his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;	٤٧
שביתי	אָמֻׁר פּנִּמִיאֵל בָּן־עְּבְרָנֵי בִּיוֹם עַּשְׁתַּיִּ עִּשְׁרָ יִּוֹם נְשִׁיאַ לִבְנָוֹ	לְבְׁנִוּ אָמֶּוּ פּּנְמִּגְאָלְ פַּר מְּבְּנֵוּ: בּׁנִים עַב הַמֶּב נִימָּנוֹ נַבָּא	On the eleventh day Pagiel the son of Ochran, prince of the children of Asher:	٦∠
īΖ	ﺮځﻨﯿﮑﺒ ﺗﻦשֶלְמִים ﭼﮑﺒﺖ שְׂצִּים ﻳﺪځם װִִִּמִשְׁה עַתְּדִים װִִּמִשְׁה ﭼִבְשָׁים ﭼִּנִּ־שְׁנָה חֲמִשְׁה ﭘﻦ קְרְבָּן צִּחִיעֵּיֶר ﭼָּן־ עַמִּישַׁבְּיִּ: (פּ)	מּמּנְמָּבְׁנִי בּגּן לַנְנְבְּלֵּא בַּאִנְנִמְיֵּנְ בַּּנ אִמּנְנוּ בִּּוֹּ מִּלָּא נַנְמָּ בַּבְנִי נַנְמָמָא יָּנִי נַנְמָמָּא נַלְנְכָסַנַ לַנְנְבְׁמָּא עַוְבִּי טִּנְנִי נַלְנְכָסַנַ לַנְנְבְׁמָּגָּא עַוְבִי טִנִינּוֹ	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five relams, five he-lambs of the first year. This was the offering of Ahiezer the son of Ammishaddai.	īΖ

	(48) ביום המשה אותו. בו ביוס שנת סמשמ לאמר זמן ולא בא ללמד ביוס סמשמ א ביוס ומס מלמוד לומר ביוס סמשמ אומו בי ולא אירע בסס פמול (מפרי שם. במ"ר): (58) שלשים ומאה הקערה האחת וגוז	לא לומר שנמשח ביוס כשסוא אומר (ויקנ יס שנמשח סקריב (ספרי נג): - קערת:	יל ז, לו) ביוס משמו מומס למדנו שנמשמ כסף שחים עשרה. הס הס שהמנדנו	
98	و فن بيد نوم الله و فن بيد نوم الله في الله	בְּתַבְ בְּנְבֵּנְא מָאָר וְמֶּמְּרֵנְ: בְּלֵנְא בְּסְלְמָּנְ טִנְּ מָּנִשְׁא כָּלְ מַלְיֵן לְּמִנְיֵׁט בִּנְסְמָּיִא מַּטְׁלֵּלְ בִּנְכֵּנִ בְּנִינִׁטְ בִּנְסְמִּיִּא מַטְׁלֵּלְ בִּנְכֵּנִ בְּנִינִיבָּא מַרְתַּא מַמְּרֵנִ	twelve golden pans, full of incense, weighing ten shekels apiece, after the shekel of the sanctuary; all the gold of the pans a hundred and twenty shekels;	98
\$8	שְׁלִשֵּׁים וּמִאָּׁה הַקִּעְּרֶה הֵאַחַת פֶּסֶף וִשִּׁבְּעִים הַמִּזְּרֵק הָאָחָד כִּל פֶסֶף הַכֵּלִּים אַלְפָּיִם וְאַרְבַּע־מֵאָוֹה בְשָׁקֵל הַקְּדֶשׁ:	נאְנְבּה מֹאַנֵי בַּסְלְהָּ, פִּנְּנְהָּא: בְּלְ כַּסְׁבֵּּא נְהָבְהָּנִו בְּמִנְנֵלֵא נַוַר בְּלְפָׁא נְהָבְהָו בְּמִנְסָׁא נַוְרָא מִטְפְלְנֵי בְּמִנְסָׁלֵא נַוְרָא מִאַנִי נִיטְלְנִין סִלְהָּוּן נִוֹנִ	each silver dish weighing a hundred and thirry shekels, and each basin seventy; all the silver of the vessels two thousand and four hundred shekels, after the shekel of the	\$8
+8	رْݣﯩﺮﺩﺍ ﺗﯧﭙﭙﺮﭼﺮﺩ ﺗﯩﯟﯦﻐﯩﺮ ﭼﯩﻨﯩﯔ ﺑﯧﯟﯨﻐﯩﺮﺩ ﮔﯩﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨﺪﯨ	בְּוֹכֵּׁו בְּנִוֹבֶּׁא טַּבְׁטָּא מָּמֶּבֵּו: מַמְּבִּוּ מִּוֹבְׁתְּ כִּסְפָּׁא טַּבְּוּ מִּמְּב וֹמְבְאֵּבְ מִנְּסֵּוּ כַּסְפָּא טַּבְּטָּא בְּבַבְּאֵנִּ וֹנִינִי מִן בַּבְּבָּוּ בְּבַבְּאֵנִּ וֹנִינִי מִוֹ בַבְּבָּוּ בְּאַ טְׁתִּכָּטִי מִנְבְּּטָּא בִּיוָמָא	This was the dedication-offering of the altar, in the day when it was anointed, at the hands of the princes of Israel: twelve silver dishes, twelve silver basins, twelve golden pans;	+ 8
٤8	ּילְזָבַח הַשִּׁלְמִיםׁ בָּקֵר שִׁנָּים אֵילִם חַמִּשָּׁה עַּהָרִים חַמִּשָּׁה כְּבְשִּׁים בְּנֵי־שָׁנֶה חֲמִשָּׁה זֶה קְרְבָּן אֲחִירֵע בָּן־עֵינֵן: (פ)	לוּבְבְּנְא בַּאֲטִיבַת בַּב תְּינָן: אַמְּבוּן בְּנֵי מְנָא חַמְּמָא בֵּין בְּבְבִי חַמְמָא נְּבֵּי חַמְמָא וּלְנְבָסִׁם לוּדְשִׁנְּא טִוְבֵּי מְבֵּין	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five rams, five he-goars, five he-lambs of the first year. This was the offering of Ahira the son of Enan.	٤8
78	שְׁמִּיר־עִּזִּים אָחָר לְחַשְּאִת:	אַפּיר בַּר עִּיִּין חַד לְחַשְּׁהָא:	one male of the goars for a sin-offering;	78
18	פַר אָחָׁד בָּן־בְּּלָר אַיֵל אָחָד בֶּבֶשׂ־אָחֲד בָּן־שְׁנְחָּי לְעֹלֶה:	תור תד בַר תּוֹרֵי דְּכַר תַד אַמַּר תַד בַּר שַׁמֵיה לַעֲלְתָא:	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a burnt-offering;	18
08	בָּף אַחָת עַּשְׂרֶה זָחָב מְלֵאָה קְּטְׂרֶת:	לְּמִּגְנֵע בּוּסְמִּנְא: סִלְמָּגִּן הָנִא צִּדְהַבַּ מַלְנְא בּוּכָּא הַדָּא מַטִּקְלָּנִי מַשְּׁנִ	one golden pan of ten shekels, full of incense;	08

אינו אלא כף אחח של כסף ומשקלה עשרה שקלי והב ושקלי והב אין משקלם שוה לשל כסף חלמוד לומר כפוח והב של והב היו (88) כפוח זהב שחים עשרה. למס ומתר לפי שומתר כף מחם עשרה וסב סים של וסב ומשקלס עשרה שקלים של כפף מו

ושנאס כאן וכלל בכולן כל כמף סכלים בשקל סקדש (מפרי נד): בל בסף הבלים וגוי. למידך שסיו כלי סמקדש מכוונים

במשקלן שוקלן אחד אחד ושוקלן כולן כאחד לא ריצה ולא מיעע (ספרי שם):

(467, 47):

לְחַמּאני: מפמיר פְּרִים אֵילָם שְׁנֵים מְשֶׁר יִּמְנְחָהָ הְשְׁמִירֵי מִזִּים שְׁנֵים מְשֶׁר יִּמִּנְחָהָ מפמיר פְּרִים אֵילָם שְׁנֵים מְשֶׁר כְּבָשָׁים לְחַמָּאני:

رَكُرُ جِهِرَا يُرِم nَשِّرُفْرَهُ 38 يَهِنَرِنَ إِيَّالِةِ مِنْ هِرَنَ يُبَرِّهُ كِفْرُهُ مِيْرِنَ كِفِيْنَ جِنِفِرَهُ جِدِرْ كِفِرِيْنَ كِفِيْنَ كِفِيْنَ كِفِرْنَ الفَرْقِيَ كِيَالُ، القِّنِيَ كَيْنَ:

> לְטַמֶּטְׁאֵי נְגְפָׁנְרֵי בְּנֵי מְיִּי טְׁבִי תְּמָּר בְּנִי מְּנָא טְבִי תְּמָּר יִמְנְטִיְטִין שְנְבִין בְּבְרֵין מְבִי תְמָּר אָמְּרִין בְּלְ טִוְבִי לְתְּלְטִׁא טְבִי תְּמָּר

בְּבַבְּיאֵנְ יְמֵירֵנְ שְׁמֵּיִן בְּא חֲנִוּכָּת מָדְבְּחָא בְּתַר שְׁמִין בְּצִי שְׁמִין אָמֶרִין בְּבָרֵי מְמִין וְאָרְבְּמָא מִוְרִין בְּבָרֵי בְּלִ מְוֹרֵי לְנְבָסָת לִּוּדְשׁׁהָּיִ

לעיר אָתּוֹ וַיִּשְׁלֵע אָת־הַפְּוֹל יִהִּגָּא לְעִּלְּלָא שִּמִּיה וְשָׁמִּע מִיּי לְרַבֶּר אָתּוֹ וַיִּשְׁלֵע אָת־הַפְּוֹל יִה קּלָא דְּמִהְעִּלֵל שִּנִּיה אַשֶּׁר עֵלְיוּ מִעָּלִי מִעָּלִי הַפּּנִרְ יָה קָלָא דְּמִהְעִּלֵל שִּנִּיה הַבְּרָבְיִר אָתִוֹ וַיִּשְׁלֵים מִבֵּין שְׁנֵי בְּפִּירָתְא מִבּיו תְּעִילִ הַקְהַרִּיִּא מִמִּיה: (ב) הְּמְרָבִּי מְמֵּיה:

> all the oxen for the burnt-offering twelve bullocks, the rams twelve, the he-lambs of the first year twelve, and their meal-offering; and the males of the goats for a sin-offering twelve;

78

and all the oxen for the sacrifice of peace-offerings twenty and four bullocks, the rams sixty, the he-goats sixty, the he-lambs of the first yeat sixty. This was the dedication-offering of the altar, after that it was anointed.

And when Moses went into the tent of meeting that He might speak with him, then he heard the Voice speaking unto him from above the ark-cover that was upon the ark of the testimony, from between the two cherubim; and He spoke unto him.

The Haftarah is Judges 13:27 - 13:25 on page 202.

^{בסעלמך} יַיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה קֵּאִלְר: וּמַקִּיל יִיִ שִּם מֹשֶׁה לְמֵימַר: ה

בּבּׁר אֶּלְ-אַנִירוּ אָלְ-מִוּלְ בִּאַּרְלְטִּיּטָּר יָנְאַיִרוּ אָלְבּמָרָלְ אָנּה יָנְאָרָר אָלְ-מִוּלְ בִּאַרְלְטִּיּטָּר יָנִי בּוָאֵנִיּא יְהִוּלְ
בּּבַּר אֶלְ-אַנִירְ יָאָיִרוּ אָלְ-מִוּלְ בִּאַרְלְטִּיּטָּר יָנִי בּוָאֵנִיּא יְהִוּלְ
בּבַּר אֶלְ-אַנִירְ יָאָיִרוּ אָלְ-מִוּלְ בַּאַרְלְטִיּטָּר יָנִי בּוָאֵנִיּאי
בּבַּר אֶלִ-אַנִירְ יָאָיִרוּ אָלְ-מִוּלְ בַּאַרְלְטִיּטָּר יִי אַנִּייִי אָלְ-מִוּלְ

asying:
AIII And the Lord spoke unto Moses,

'Speak unto Aaron, and say unto him: When thou lightest the lamps, the seven lamps shall give light in front of the candlestick.'

(98) ובבא משה. צוי כמובים התכמיטים זה אם זה בא שליטי וההכריע ביייהם כמוב אחד אותר (ויקרא א, א) וידבר ה'
אליו מאהל מועד והוא חון לפרכת וכמוב אחד אותר (שמות כה, כב) ודברתי אחן מעל הכפרת בא זה והכריע ביייהם משה
בא אל אהל מוע ושד ושם שומע את הקול הבא מעל הכפרת (מפרי שם): מברן שני הברובים. הקול יולא מן השמים לבין שני
הכרובים ומשם ילא לאהל מועד: וישמע את הקול. יכול קול נמוך מלמוד לומר את הקול היא הקול שודבר עמי במיני
וכשמיע לפתח היה וכפק ולא היה יולא חון לאהל (במדבר רבה. מפרי שם): מדבר. כמו מתדבר כבודו של מעלה לומר
בן מדבר ביינו לבין עלמו ומשה שומע מאליו: וידבר אליו. למעת את אהרן מן הדברום (מפרי נת):

(2) בהעלחך. למה נתמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים. לפי שכשרה אהרן מנוכת הנשיאים מלשה או דעתו כשלא
היה עמה במוכה לא הוא ולא שבעו אתר לו הקצ"ה הייך שלך גדולה משלהם שאתה מדליק (שבת הל, א) ועוד דרשו רבותיור
על שם שהלהב עולה כתוב בהדלקתן לשון עליה שלייק הרק עד שתהא שלהבת עולם מאליה (שבני המנורה. אל מולנר האמצעי שליים

בקנים אלה בגוף של מנורה: יאירו שבעה הגרוח. ששה שעל ששה הקנים שלשה המורחיים פונים למול ההמלעי הפחילות

צְנְת יְתְנֶת אֶת־מֹשֶׁת: עַמְּנוּלְע עַמְּלְע וַרְעָּיִהְ כַּאַמֶּר מְנְרָהָא אַּרְלֵיק בּוֹצִינַהָא כְּמָא ווֹמֹתִּהְ כֹּן אַבֹּיבֶן אַבְ-מוּבְ פֹּדֹנוֹ וֹהֹבֹר כֹּוֹ אַבִּיבוִ לְפַבוֹנִק אַפֹּנּ

אָת־הַמְּנֹרֶה: (פּ) ַ הַרְצָּה יְהֹנְהֹ צָּתַ־מִּשָּׁה בֵּן עְשָׂה וְזָה מַצְשֶׂה הַמְּנְרָה מִקְשָׁה

ליי ניְדַבֶּר יְהֹוָה אָל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

וּמִּבֹאֹג וֹמִבּבני אָטִם: ⁹ עו אָעַרַהַלְוֹיָם מִעִּיוֹנְ בַּנָרְ מַבִּרְ בַּנְרְ מַבְּרָ בִּנְיִ בְּנָגִּי מִנְּוְ בַּנָּרְ

בגדיהם והטקרי: עַמָּע מַּגַבַלַ בַּאַהָּם וֹכִבַּסׁנִ ַ עַּלִיהָם מָי חַמָּאָת וְהָצֶּבָיוּ וְכְּה תַּעֲשֶׂה לְהָם לְמַהֲלָם הַזָּה

בּוֹשַבְּקר הַמָּח לְחַמֶּאת: סְלֵת בְּלוּלֶת בַשְּׁמֵן ופַר־שֵנֵי סוּלְמָא דִפּילָא בִמְשָׁת וְתוֹר نْݣَاكْلِيد قَد قُلْ قُكِد يَمْتُلُكِ بِنَيْكُمِ يُنْفُدِنَا مِنِدَ قَدْ مِنِدَ، يَمْتُلُمُنَذِيهِ

כֿו הֹבֹּע נִׁנ מִלְנַנִאַ: היא בְּחָוְנְא דְּאַחְוִי יִיְ נְיִם מֹשֶׁה ער שְׁרַה ער שׁוֹשְׁנָה נָגִירָא נבול מוכב מונבמא נגידא דהב

וּמַבֶּיל וְיָ מָם מָמֶּע לְמֵימָר:

וּהְבֹּאֵלְ וּטִוֹבַה וֹטִבוּוֹ:

לבוּמִירוֹן וֹיִדְכוּוֹ: הג לג להוביו ויהוריו מוֹא בְּעַמּטֹא וֹוֹהֹּבַּבוּוֹ מַסַּפַּב קדבואיהון ΧĿι

שׁלֵגוֹ בַּר מּוָבִי מַסַּב לְטַמָּטָא:

LORD commanded Moses. front of the candlestick, as the lamps thereof so as to give light in And Aaron did so: he lighted the

made the candlestick. the LORD had shown Moses, so he according unto the pattern which flowers thereof, it was beaten work; unto the base thereof, and unto the candlestick, beaten work of gold; And this was the work of the

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

children of Israel, and cleanse them. Take the Levites from among the

9

clothes, and cleanse themselves. their flesh, and let them wash their them cause a razor to pass over all of purification upon them, and let to cleanse them: sprinkle the water And thus shalt thou do unto them,

sin-offering. young bullock shalt thou take for a mingled with oil, and another and its meal-offering, fine flour Then let them take a young bullock,

(E) ויעש כן אהרן. להגיד שנחו של אהרן שלא שינה (מפרי נהעלמך ם): שבסן וכן שלשם המערביים ראשי הפחילוח למול האמלעי ולמה כדי שלא יאמרו לאורה הוא לריך (חנחומא בהעלחך ה):

המנורה. מי שעשלס ומדרש לגדס (מנמומל בסעלמך ג) על ידי סקב"ס נעשימ מלליס: הראה וגוי. כמבנים אשר סראסו בסר כמו שנאמר (שמות כס, מ) וראס ועשס בתבניתם וגוי (ספרי שם): בן עשה אח מעשס דק שבס סכל מקשס ודרך עד לשמש בלשון וס כמו (שופעיס מו, ס) מגדיש ועד קמס ועד כרס וימ: 👚 במראה אשר עד ירכה עד פרחה. כלומרגופס של מנורס כולס וכל סמלוי גס: עד ירכה. שסום פגר גדול: עד פרחה. שסום אינריס על ידי מבור: עד ירכה עד פרחה. ירכה היא השידה שעל הרגלים חלול כדרך מנורות כמף שלפני השרים: דא לדא נקשן (דניאל ה, ו) עשה של ככר זהב היחה ומקיש בקורנם וחותך בכשיל לפשע איבריה כחקונן ולא נעשים איברים (4) וזה מעשה המנורה. שהראהו הקנ"ה באלבע לפי שנהקשה בה לכך ואמר זוה (שם סא): מקשה. במדי"ן בלע"ו לשון

(6) קח את הלוים. קמס נדנריס משריכס שמוכו לסיומ שמשיס למקוס (מדרש מגדס):

(8) ולקחו פר בן בקר. והוא עולה כמו שנאמר ועשה אם האחד עולה והוא קרבן לבור בעבודת אלילים: ופר שני. לפי שנסנו כפרה על הצכורום שעבדו עצודם אלילים והיא קרויה וצחי מחים והמלורע קרוי מס הוקיקס מגלחם כמלורעים: (ע) הזה עליהם מי חמאת. על אפר ספרס מפני ממאי ממיס ענסס: והעבירו חער. מלאמי נדנרי רני משס סדרען

פר העולה: לדבריו במורם כסנים (ויקרא מובס פ"ג ד) ואומר אני שסוראם שעס סימס ששעיר סיס לסס לסביא למעאם עבודם אלילים עס מס שלמוד לומר שני לומר לך מס עולה לא נאכלת אף חעאת לא נאכלת (עד כאן דברי רבי מאיר) (הוריות ה, ב) ובוו יש שמך

94

בוני ושְּבַאָּל: מוָמֹג וֹנְלַבַלְלְּ אֶנַרַבֶּלְבַהֹּגַע וֹמִּנָא וַטִּבְּנִהָה זָנַ בָּלְ בִּנְהָשִּׁא لْنَظُرَحُنْ \$ن بَرَجْرَةٍ عَرْفَتُرْ كَبْنَاحِ النَّكُرَادِ ثَن كِيْنَةِ. كَلُو مَهُوَا

لْمُمُّكُه ۖ كُدِّد ـ نَهْلُة هُمْ هُلا ـ نُلَّدُنُكُ اللَّهُ فَدُه لَهُدُهُمْ بُلا يُدَدِيلِا וְנַיִּלְנִבְּׁיִהָ אָּטַ נַבְּלְנִיּם כְפֹּוֹ, וְנַיְנִי וּנִילְנִיה יִנִי כְּוֹאִ, בֹּבָם יִּיִּ

וְהְיֹּי לַעַּבְר אָת־עַבְרָת יְהֹוֶה: رْجُرْدُ أَبِينِهِ مُعَنَّا خُرْدٌ مَا خُرْدٌ مَا جُرْدٌ مُنْدِهُم السَالِ فَيْلُ مُعَالِبًا مُعَالِمًا خُرْدُ السَالِ السَّالِيَّةِ مُعَالِمًا مُعَالًا مُعَالِمًا مُعَالِمًا مُعَالِمًا مُعَالِمًا مُعَالًا مُعَالِمًا مُعَالًا مُعَالِمًا مُعَلِمًا مُعَلِمًا مُعَلِمًا مُعَلِمًا مُعَلِمًا مُعَلِمًا مُعَالًا مُعَالِمًا مُعَلِمًا مُعَلِمًا مُعَالًا مُعَلِمًا مُعَلِمًا مُعِلِمًا مُعِلِمً

خرقد مرينخانات חַשְּׁאָת וְאֶתְ הַאָּתָר עֹלְהֹ לֵיהוְה חַשְּׁמָא וְיָת חַרְ עַּלְתָא בֵּיָם יִי יי רַאַט הַפְּרָים וַנְּטֵּה אָת־הָאָהָר נְנַבְלְנִיםְ יִסְמְּבָׁנִ אֶּעַ־יְבַיִּנְיִם מָּבְ נְבְּיִנְאָּי יִסְמְבִּיּן יָּע יְבִינִין מַּבְ

הנופה ליהוה: هَلَالًا لَكِفَرْا خُثْرًا لِللَّهُ فَي فِلْ لَا וֹבֹהֹמֹבׁשֹׁ אָנַרַבַּלְוּיָם

וֹמְּבֹאָגְ וֹנֵיוּ כִי נִבְוּוֹם: ** וְהִבְּיַלְמְ אָתְ־הַלְוּלָם מִמְּוֹךְ בְּנֵנִ

וְבִוֹפַׁטַ אָטִם טַוּוּפָּב: אָר־אָהֶל מוֹעָּד וְמְהַרְהָּ אָהָם וֹאַבוֹבו. בֹן וֹלָאוּ נוֹלְוֹנְם לַהֹּלָּג

حُطَانَ، بِلُه حُر: بُثا خذب جر مختر نهُلُهُم יי בְּנֵי יִשְׁרָאָלְ הַעַתְ פַּטְרָע כָּלְ_ خر زَيَرْدَت زَيَرْدَت يَاقِيرَ جُر مُعَيَكًا *

מַל בֿינְאָי:

לְמִפְּׁלְע וֹע פּוּלְעוֹלִא צַּיוֹ:

خرحقت هر خرنهن ביש הוריא ועביר ית חד

אָבֹמֹא פֿבֹם :נֹ: ילבם לוני. ילנים נקהון וטפֿים נָת בִינָאֵי בֶּדָם אַבַּרָן

٢.١٤.٠ וֹמִבְאָבְ וּיְהוֹן מִשְׁמִּשִׁין בַּרְמִי וֹטַפַּבוּה וֹטַ בְנוֹאָנ מִנּוְ בַּנוֹ

ייבי ייבון ייבום זיבון إ المقطال 4,18,

تَالُمُ اللَّهُ اللَّاللَّهُ اللَّهُ اللَّ מבונ ושְּׁבַאַן פֿבובוע וֹטַעוָן פֿעו כֿל וֹלְבָא בּוּכְרָא כּוּלָא שבת מנו בני ושְרַאַל הַלָּף אָבוּ אַפּבֹמָא מִפּבֹמוּן אִנוּן

> Israel. to natiblida of the children of thou shalt assemble the whole before the tent of meeting; and And thou shalt present the Levites

the Levites. of Israel shall lay their hands upon before the LORD; and the children And thou shalt present the Levites

Говр. may be to do the service of the from the children of Israel, that they before the LORD for a wave-offering And Aaron shall offer the Levites

for the Levites. unto the Lord, to make atonement and the other for a burnt-offering, offer thou the one for a sin-offering, upon the heads of the bullocks; and And the Levites shall lay their hands

unto the LORD. and offer them for a wave-offering before Aaron, and before his sons, And thou shalt set the Levites

and the Levites shall be Mine. from among the children of Israel; Thus shalt thou separate the Levites

wave-offering. them, and offer them for a meeting; and thou shalt cleanse to do the service of the tent of And after that shall the Levites go in

unto Me. children of Israel, have I taken them womb, even the first-born of all the instead of all that openeth the from among the children of Israel; For they are wholly given unto Me

(מזרם לגדק): (9) והקהלה אח כל עדה. לפי שהלויס נמוניס קרנן כפרס מממיסס ינואו ויעמדו על קרניס ויממנו אמ ידיסס עליסס

קרשים ביד משל בני מררי) הנרלות בבית קודש הקדשים והשלישית לבני מררי (מדרש לגדה): וגוי. סשנים לבני גרשון לכך נאמר בס מנופה לה' שאף עליהם הימה עבודת הקודש יריעות וקרשים (לריך לומר וקרשים דאלו . נאמרו בפרשה זו הראשונה לבני קהם לכך נאמר בם והיו לעבוד אם עבודם ה'לפי שעבודם קדש הקדשים עליהם הארון והשלמן (11) והניף אהרן את הלוים הנופה. כדרך שמשס מנוכע מעון מנופס מי (ויקרמ יד, ז. מדרש מגדס). שלש מנופות

ײַלַבַּאָטִּר אָטָם לֵי: לי בְּאָרֶם וּבַבְּהַתְּמָה בְּיֹהַם הַבּתָּי יִשְׁרָאֵל בַּאַנְשָׁא וְבִּבִּעִירָא

בֹּכִוְר בֹּבֹנָ, וֹמֶּבֹאָן: ⁸¹ נֹאֵפֿע אָעַעַלְוּיָם עַּעַע בָּלְ וֹפֿרֵיבִית נָת לְּנִאָּי עַלְּוּ בָּלְ

نَّمُلُعُمْ ثِلْاً خُلْمُنَ خُلْاً نَمُلُعُمْ מּלְ-בֹּנוֹ, וֹמְבֹאֹלְ וֹלְאִ וֹנִייְנִי בֹּבֹנוֹ, מּלְ בִּנוֹ, וֹמְנִאָּלְ וֹלְאִ וְנִוּ בֹּבֹנוּ, نَشِلُهُمْ خُهُلُمْ مَابِقِهِ الْأِحْقَالِ نَشِلُهُمْ خَمْشِوْا نَظُرُهُ الْأِحْفَلُهُ نَشِلَةُكِي كِمُّرِيد عُلِيمُ لِمُلَالُ فَتُنَا نَشِلُهُمْ كُمُوْمِنَا بُن هَنْكُنَا فَتَنَا ⁶¹ לְאַנְוֹן יִּלְּבְּנְוּוּ מִשִּוּבְ בְּנֵּוּ לְאַנִּרוּ וְלְבְּנִוּנִי מִנִּי בְּנֵּוּ

הה לנים בנו והבאל: צְנְּה יְהְנְה אֶת־מֹשֶׁה לַלְוּיִם בֵּן־ حد فقد نشلةم مَكْ النَّا فَحِمْ الْمُسْدِ فَيْمُلْمُ لَاحْدَ نَشِلَةُمْ كِذِرْ لَهُمْ ניּעשׁ משָּׁה וֹאַהָרוֹ וְכְּלִ־שְׁנִת נִשְּׂרִ

הַגִּינִם אַנִינִן לַמִּנִינִם: مرابع المراب المراب المرابد المرابع ال יי בּגָּבִישָׁם וַלְּמֶּר אַבַּרְן אָבָּם לְבִּישִׁיהוֹן וֹאָבִים אַבִּרוֹ יָהְיוֹ にには口むない لآذاب

لَّهُ اللهِ الْحَالِينَ (مَ) لِمُنْ الْمُنْ الْحَالِينَ (مَا اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ الله יְהוְה אָת־מֹשֶׁה עַל־הַלְוּיִם בֵּן هَلَالًا لَاحْفَرْ خُرْدٌ حَهِمُدٍ جَزِّكَ عَنْ هَلَالًا نَعْدُه خَرِيدٌ، خُمْهِ בּ אָט הַּלְטַׁלִם בַּאָּטַע מִוּמָּר לִפַּוֹּנִ יָּט פּוּלְטַוֹּטוּוִ בַּמַּמָבּן וַמִּוֹא נאַטבי. בַּן בּאַנ בַלְנַנֶּם לַהֹּלָּב נּבָּטב בּו הֹאַנְנִ בְּנִאָּג לְמִפֹּלְנִ

יהרון בודמי: מצרים ביומא דמצרים אקרישית מצרים ביומא דמצרים בל ביכרא פּֿג לְג כֹּלְ_שַּׁכִוּגְ שַּׁבְּוֹג וֹמְבֹּאֶלְ אָבוּג צַּגלְג פֿרְ שַּּבְּבָּג פַּבְּנָג

דוכבא בבני ושְּבָאַ:

نْشِلْمُكِ خُطِيلُهُمْ: וֹמִּבֹאָץ מוִנֹא בֹמֹלַבַב בֹּנֹי אָע_הַלְנִנְּם וֹעַלָּנִם וֹנִהַבִּנִע זֹע לְנִוֹאָג וֹנִיבִּנִל

\<u>@</u>L\\\ לְלְוֹאֵּג בֹּן הְבֹּבוּ לְנִיוֹ בֹּנִי בְּכִג דְפַפֵּיד יִיָּ יָתְ מִשְׁה משה ואַהַרֹן וכָל

אַבֿרן לְדַכּוֹאֵיהוֹן: אֹבֹמֹא שׁבֹם זֹג וֹכֹפֹּב הֹלַגִינִוּן לוכבסן וֹאַבַּכּיאַנ בוֹגָאַנ نىلآنىد

בן עַברו לְהוֹן: בְּפַפֿיר יִיְ יָת מֹשֶׁה עַלְ לֵיוָצִי

> Myself. of Egypt I sanctified them for smote all the first-born in the land man and beast; on the day that I children of Israel are Mine, both For all the first-born among the

children of Israel. of all the first-born among the And I have taken the Levites instead

81

۷ı

coming nigh unto the sanctuary.' through the children of Israel among the children of Israel, Israel, that there be no plague make atonement for the children of Israel in the tent of meeting, and to to do the service of the children of from among the children of Israel, are given to Aaron and to his sons And I have given the Levites—they

the children of Israel unto them. Moses touching the Levites, so did unto all that the LORD commanded Israel, unto the Levites; according the congregation of the children of Thus did Moses, and Aaron, and all

them. atonement for them to cleanse before the LORD; and Aaron made Aaron offered them for a sacred gift and they washed their clothes; and And the Levites purified themselves,

Levites, so did they unto them. ommanded Moses concerning the his sons; as the LORD had meeting before Aaron, and before do their service in the tent of And after that went the Levites in to

- (16) נחנים נחנים. נמוניס למשל נמוניס לשיר (שס): פשרח. פמיממ:
- ועכשיו ואקה את הלוים: (דו) בי לי בל בבוד. שלי סיו הצכורות בקו הדין שהגנתי עליהם בין צכורי מלרים ולקחתי אוחם לי עד שמעו צעגל
- מורס וכך כאימי בב"ר (ויק"ר ב, ד): ולא יהיה בבני ישראל נגף. שלא ילערכו לגשת אל סקדש שאס יגשו יסיס נגף: (19) - ואחגה וגרי. ס' פעמים נאמר בני ישראל במקרא זה להידיע חבתן שנכפלו אוכרומיהן במקרא אחד כמנין ס' הומשי
- (02) ויעש משה ואהרן וכל עדת וגוי. משה העמידן ומהרן הניפס וישראל קמכו אם ידיהם:
- (22) כאשר צוה הי הוי כן עשו. לסגיד שנת סעושין וסנעשס נסס שלחד מסן לל עכנ:

CICL: ַלְאָבְא אַבְּא פַּמְּבְעַע אָעִרְ לְטַנְּיִלְא עִילָא בִּפּיּלְטַן מַאָּפּן נְּלָא נִילָא בִּפּיּלְטַן מַאָּפּן ְוְשֶּׁתְּיִם שְׁנְּדְוְ וְמְּמִלְיִ יִבוֹא נִחֲמֵישׁ שְׁנִין וּלְמִּילָא יֵיתִי קאת אַשֶּׁר לַלְוֹיָם מִבֶּן חַמָּשׁ דָא דִּלְלֵינָאַי מִבַּר מַשִּׂרִין

הְעָּבְרָה וְלְאָ יַעְּבָר מְּוָה: י עלבן שׁמְאָּנִם אָּלָּע לְאָנִר מִאָּבָּא עלפֿר חַמָּשִׁוּ שָׁנָוֹ וְתִּיב מִחֵיל

פּילְטַנְא וְלָא יִפְּלָח עּוֹד:

בְּמִמְּמֶרְהָם: (פּ) יעַבְּר בֶּכְה חַעַּשָׂה לַלְוֹיָם לֵא יפְּלָה כְּּדִין חַעַּבִּיר مَهُ رَضُولَ وَضَوْلُولَ وَقِلَهُ مِنْ فَلَهُ وَضُولًا وَضَلِّهِ الْفُولِةِ خُرَافِلًا وَضَلَّا وَاذْ أَرَافِه ְוְמֵּבְע אֵטַ־אֶּטְוּו בְּאָבֵל מוֹעֵד וִישִּׁמֵּישׁ עִם אֲחוֹהִי בְּעַשְּׁכּן

לַבְּוֹאָ, בֹּמִמֹּבִעִיוּ:

הָראשִׁון לַאִּמְר: לצאָטָם מַאָּבֶין מִצְּבָיִם בַּחָבֶשׁ לִמִפַּקְהוֹן מֵאַרְעָּאִ דְּמִצְּרִיִם

בּוֹבְהָא מַבְּמָאָר לְמֶוּמָר: אָל־מֹשֶׁת וּמִלֵּיל יִיָ עָם מִשֶּׁת בְּמִרְבָּרָא

ּ וֹגֹהֹמִּׁנּ בְּנִגְיִמְבְּצִּגְ אָטַרַעַפְּסָּטִ וֹגַהְבָּגוּן בְּנָגִימְבָּגִּגְ יָטִ פַּסְטָאַ

בְּמִוּמֶּדְוּ:

בּישׁבּׁמוֹנו שַׁגַּמוֹנוּ אַטַווּ:

בְּוִמְנֵיה:

ן בון שמשנא העברוו בּאַבְבְּעִת מַשְּׁבָּא וְנָמָא בַּנִבְעַא

And the Lord spoke unto Moses,

٤7

of the tent of meeting; in to perform the service in the work years old and upward they shall go the Levites: from twenty and five This is that which pertaineth unto

work, and shall serve no more; shall return from the service of the and from the age of fifty years they

their charges.' thou do unto the Levites touching no manner of service. Thus shalt keep the charge, but they shall do brethren in the tent of meeting, to but shall minister with their

were come out of the land of Egypt, month of the second year after they the wilderness of Sinai, in the first And the Lord spoke unto Moses in

passover in its appointed season. Let the children of Israel keep the

keep it.' all the ordinances thereof, shall ye the statutes of it, and according to appointed season; according to all at dusk, ye shall keep it in its In the fourteenth day of this month,

מכאן למלמיד שלא כאס קימן יפס במשנמו בממש שניס ששוב אינו כואס (מולין שס): ובמקום אחר אומר (במדבר ד, ג) מבן שלשים שנה הא כילד מבן כ"ה בא ללמוד הלכוח עבודה ולומד חמש שנים ובן ל' עובד (+ב) זאח אשר ללוים. שנים פופלים נהס וחין המומין פופלים נהס (פפרי פנ. חולין כד, ח): מבן חמש ועשרים.

לחיו עם לחוסי כמרגומו: (32) ולא יעבוד עוד. ענודה משל בכמף לבל מוזר הול לנעילם שערים ולשיר ולמעון עגלום (ספרי פג) וזהו ושרם לת

(62) לשמר משמרת. למנות קביב לאסל ולסקים ולסוריד בשעת המקעות:

פפח זה בלבד: (פסחים ו, ב) ולמה לא פחח בזו מפני שהוא גנוחן של ישראל (ספרי סד) שכל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר לא הקריבו אלא (1) בחדש הראשון. פרשם שבראש הפפר (לעיל א, א) לא נאמרם עד אייר למדם שאין עדר מוקדס ומאותר בתורס

(s) במועדו. מף בשבת במועדו מף במוממה (שם):

קרבו. שמון לגופו. מלה וביעור חמן): אחר כגון שבעח ימיס למלס ולביעור חמן. (ק"א מלוח שבגופו. שה חמים זכר בן שנה. שעל גופו. ללי אש ראשו על כרעיו ועל (3) ככל חקחיו. אלו מנות שבגופו שה ממים זכר בן שנה (פסחים לה, א): וככל משפטיו. אלו מנות שעל גופו ממקום

द्ध्यंत त्वुवाः וֹנְבַבַּר מָמֵּנִר אָבְבַּדֹּוֹ, וֹמְּבַאַבְ וּמִבָּוּבְ מָמֵּנִר מִם בֹּנִּוּ וֹמְבַאַבְ

האו בנו ואָבאב: אַשֶּׁר צְנָה יְהנְה אָת־משֶּׁה בָּן בה במועל סיני בכל י בְּאַרְבְּעָה עַשְׁר וְיִם כַעַוֹּדֶה בֵּין בְּאַרְבָּעִה עַשְׂרָא וּיִטָּא לִיַרָּחָא %⊓_⊓Ģ₫U בואמון ועברו

בַבַבַּא: לפְּנֵי מְמֶּבִי וְלְפְּנֵי אַבַּוֹלְן בַּיָּנִם הַפֶּסְח בַּיִּוֹם ְחַהְוּא וַיְּקְרְבֵיּ לְמַעְּבָר פִּסְחָא בְּיִוֹמָא חַהִּוּא לַנְפָּׁמְ אֹבְׁם וֹבְאָבִלֹנִלְנִּ לַמְּמֵטֵב בַמְּמֵנִ נּפַּמָּא נַאֵּנֹמֵא וֹבְא נֹכִיבְנִּ וּנִינוֹנוֹ אַלְאָנִם אַאָּב עַנְיִּנְ מְּמֵאָנִם וַעַּוּנְ וּנִּבְרָנֹאְ בַּעַנִוּ מְסָאָבִּנִּן

نظ۪ڶ؉ڂ٤ שְׁרְבְּן יְּחְנְתְ בְּמָּהְבְוִ בְּתִיוֹבְ בְּנִי בִּלֵא לְשָׁרִבָּא נִת מִּוֹבְּנָּא בִּיִ נֹלּבָה לְבֹלְעָּי. עַלֹלְיָיִר אָעַר גַאָּנָהָא לָמָא נִטְמָׁהַ בּּצִינִ ע אַנֹעונו הְמִאִּנִם לַנְּפָּה אַבִּעׁם לַהָּע אַנִעוֹנִא מִסְאָבוּו לַהִּמּוּ נִפְּהָאִ ַנַּיּאַמִּרְוּ הָאַנְשָׁים הָהַמָּה אֵלֶיו נַאֲמַרוּ הּבְּרַיָּא הָאָנּוּן לֵיה

देवैवः (ख) <u>ಜ್ಞರದ ದೆ</u>ಜ್ಞಗ

נִיְדַבֶּר יְחְנְוֹח אֶלְ מִמְּנֵר בֹאמְר: יִמִּלֵּיל יִיְ עִם מִמְּח לְמִימַר:

לִבְנִינִיכָּם וֹמֹמֻׁע פֿסַע לַיִּתֹוֶת: אוֹ בְּדֶבֶרְ רְחֹקְּהֹ כְכֶם אֵי $^{\circ 1}$ ଖୂ'ଓ ଖୂ'ଓ ୧୮୮୮ ପୃଥିବ । ପୃଥିବିଓ

לְמַמְּבַר פַּטְּחָא:

מֹבֹעוּ בֹנוּ וֹמִבֹאָנ: לכל דפקיד ין יח משה בן בון שמשיא במדברא דסיני נת פּסָהָא בָּנִיסָן

אַבֿרן בְּיוֹמָא הַבוּא: ילביבי לבם קמנ ילבם

בְּוֹמְנִוּע בַּנִוּ בְּנִוּ וֹמְבַאֶּבְ:

ין על היקכון: יהן האשמע מא האהפפר מו ברם שְׁמְבְוּ נַאַמָּר לְחוֹן מִמָּה אוֹרִיכוּ עַּד

أَنْهُ دُنِكِ فَضُمَامُ كُلُم أَنَّ: בטיקא לכון או לדביכון לְמְמֶׁגְ נַפְּׁמֵא בַּאֵּנְמָא אַן בַאוֹבַע לבו לבו אוו נוי מסאד لَـ قَدْ عُمْ فَدْ نَشِلُهُمْ كُهُمْ لَهُمْ فَرْدَمُ مَنَ فَدْرَ نَشِلُهُمْ كُمُّنَا لَا يَعْمُ فَدُ

> passover. of Israel, that they should keep the And Moses spoke unto the children

> so did the children of Israel. that the LORD commanded Moses, wilderness of Sinai; according to all of the month, at dusk, in the first month, on the fourteenth day And they kept the passover in the

> Aaron on that day. came before Moses and before the passover on that day; and they man, so that they could not keep were unclean by the dead body of a But there were certain men, who

among the children of Israel?' of the LORD in its appointed season back, so as not to bring the offering man; wherefore are we to be kept are unclean by the dead body of a And those men said unto him: We

command concerning you.' that I may hear what the LORD will And Moses said unto them: 'Stay ye,

:Saiyss And the Lord spoke unto Moses,

01

passover unto the LORD; journey afar off, yet he shall keep the reason of a dead body, or be in a generations shall be unclean by saying: If any man of you or of your 'Speak unto the children of Israel,

(4) וידבר משה וגר. מס מלמוד לומר וסלא כבר נאמר (ויקרא כג, מד) וידבר משס את מועדי ס' אלא כששמע פרשת

- יודע אסרן מנין לו (ספרי סח): (6) - לפני משה ולפני אהרן. כששניסס יושנין בנים המדרש באו ושאלוס ולא ימכן לומר זה אחרן. כששניסס יושנין בנים המדרש באו ושאלוס ולא היס מועדים מקיני אמר להם וחור והוהירם בשעת מעשה (קפרי קו):
- אלא שוכו אלו שמאמר על ידיקן שמגלגלין וכום על ידי וכאי (פפרי שם): שכל זמן שסים רולס סיס מדבר עם סשכינס (סנסדרין פ"ק) וראויס סימס פרשס זו לסאמר על ידי משס כשאר כל סמורס כולס (מ"ה למסורים כן גירמה רה"ס) המר להם עתדו והשמעה כהלמיד המוצמה לשמוע מפי רצו. השרי ילוד השה שכך מוצמה (ע) למה גגרע. ממר לסס מין קדשים קרבים במיממם ממרו לו יורק סדם עלינו בכסנים מסורים וימכל סבשר למממים

מֹגַּנְעַ וּמִׁבְנִים יַאָּכַבְעַנִי: נִים בּׁנוֹ בַּמֹבׁנֹם נֹמַמָּוּ אָנַוִ מֹלְ_ حَيِيْم بَهْرَ، خَعَلَحُمْن مُمْن خَنَلَاء فَالْمُ خَعَلَحُمْن مُمْنِه

חַקָּת הַפֶּסָח יַעֲשָׁי אָהָוֹ: וֹמֹּמֹם לַאָּ וֹמִּבֹּבוּיַבְיוֹ כַּכַּלְ וֹנִיְבְמָא לָא וֹטַבַּבוּוֹ בִּיִּבַ כַּכַּלְ לא נְאָאַרוּן מִמְנּוּן מַּדְ בַּבֶּער לָא נִהְאָּרוּן מִנּיה עַּר צַּפָּרָא

בְּטָׁגַרו הָשְׁאָנו יָשָאָ הָאָנש הַבְּוֹנִאָּ: בַּיו קְרְבַּן יְהֹנְה לָאִ הִקְרִיבֹ וְנְכְּרְתָּה הַנָּפָשׁ הַהָּוֹא מִעַּמָּיִיה פּי לאַ־הְיָה וְחָדַל לַעֲשָׂוֹת הַפֶּּסָח إتهِ:سَ هِپُد - لَـنه مِئَاد نَجِهِنَ إِ

וֹכַצִּר וּלִאָּוֹרַט בַאָּבוֹל: (ס) בַּן יַעֲשָׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיָה לְכָּם בְיהוֹה בְּהָפָּת הַפֶּסָח יְּבְּמִשְׁפְּטִי וְבֶי־יַגְוּר אָהְבֶם גַּר וְעָשֶׁה פָּסַת

עמְשְׁבֶּן בְּמָרְאֵרַאֵם עַּרְבְּקָר: עַעָּרָת וּבְעָּבָר רניעי בּסָּה הֵעְּנְן אָת־הַמִּשְׁבָּן לְאָהָלְ נבׄיוִם 止心.□ %u_idà₫€l

ימֹבְאָרַ־אָּמִ לְיִלְּרִי פו בו יהנה סמיר העגר יכסגי בו הני מדירא ענגא חפי ליה

מֶּם וֹשׁנוֹ בֹּנוֹ וֹמִּבֹאֵן: יבמקים אַמֶּר יִשְּׁכָּן־שָׁם בַּעִּלָּן בּ וֹאַנְוֹנִי כְּן וֹסְמֹּוּ בֹּנֹוֹ וֹמְנִאֹלְ תַּמִּבֹּנֹא ּ וּבַּעַר בּן נֹמִלְוּן בֹּנִי וּלְפָּׁי הַעְּּלְוֹת הָעְּנְן מִעַּלְ הַאָּהֶל וּלְפּוֹם אִסְתַּלְּלוּת עֲנָנְא מֵעָלְוּי

> מכן פּמוּר וּמֶבוֹנוֹן יוּכְלְנִּיהוּ: ווְמֹא בּוֹן הַמֹּהָהֹגֹּא נֹהֹבֹּעוּן וֹטִינִי

> فترت خفية تهجدنا نيرب:

לומניה חוביה יקביל גוברא אָבׁוּ לוּוֹבְלֹא בּוּוֹ לָא לַבוּר נישְּׁהְצָּי אָנְשְׁא הַרוּא מִעַּמִיה בור ויקטנע מקמעבר פּסָּהָא וֹנוּבְרָא בְּרוּא דְּכֵי וּבְאוֹרַח לָא

ולַנֹּהֹובֿוֹא בַּאַבְׁהֹא: לומא עד יהי לכון ולגיוניא פּסְׁטַא וּכְּבַטְוֹיִג בִיה בַּן יַעֲּבָיר נוגבור פּסְקא בורם ין כּגוּירת וֹאָבׁוּ וֹשׁנּוֹנוֹ מֹמַכוּוֹ נֹיוָבֹא

צַּפְרָא: תַּהְבּוֹא בִּנוּנוּ אִנהּנֹא מַנ בּסְבַיבוּטָא וּבַבַמָּמָא בַנוּ מַּב הווא יו מהבוא למהבוא ולונמא באטפם ממכוא שפא

וֹבוווּ אֹוּמִּלֹא בֹּלִילִּיֹא:

הְּנִוֹא שַמֵּוֹ הְבוֹ בֹּנִי וֹהְבֹאָב: וֹמִּבֹאָטַר בַּאָּטַר בַּמָּבוּ טַמָּוֹ

> unleavened bread and bitter herbs; keep it; they shall eat it with fourteenth day at dusk they shall in the second month on the

> passover they shall keep it. according to all the statute of the morning, nor break a bone thereof; they shall leave none of it unto the

man shall bear his sin. LORD in its appointed season, that brought not the offering of the off from his people; because he the passover, that soul shall be cut on a journey, and forbeareth to keep But the man that is clean, and is not

for him that is born in the land.' statute, both for the stranger, and so shall he do; ye shall have one according to the ordinance thereof, to the statute of the passover, and passover unto the LORD: according among you, and will keep the And if a stranger shall sojourn

appearance of fire, until morning. upon the tabernacle as it were the testimony; and at even there was tabernacle, even the tent of the was reared up the cloud covered the And on the day that the tabernacle

and the appearance of fire by night. So it was alway: the cloud covered it,

91

ŧт

11

encamped. abode, there the children of Israel and in the place where the cloud that the children of Israel journeyed; up from over the Tent, then after And whenever the cloud was taken

(10) או בדרך רחקה. נקוד עליו לומר לא שרחוקה ודאי אלא שהיה חוץ לאמקופת העורה כל ומן שחיעה (פסחים לג, ב.

(14) וכי יגור אחכם גר ועשה פסח. יכול כל הממגייר יעשה פסח מיד מלמוד לומר מקה אחם וגו' אלם כך משמעו וכי . מפרי מע). פמח שני מלה וחמץ עמו בבים ואין שם יום עוב ואין אימור חמץ אלא עמו באכילחו (פמחים לה, א):

(פו) המשכן לאהל העדות. המשכן העשיילסיות אסל ללותות העדות: יהיה על המשכן. כמו הנס על המשכן וכן יגור אמכס גר ובא עת לעשות פקח עס חביריו כחקה וכמשפט יעשה (פקחים לג. קפרי עא):

(עב) העלות העגן. כמרגומו אממלקות וכן ונעלה הענן ולא יחכן לכתוב ולפי עלות הענן ועלה הענן שאין זה לצון מלוק כל לשון הפרשה:

(סב) ויש. כלומרופעמיס: ימים מספר. ימיס מועמיס:

בין בין א דמשה:

מומבא בוו למבון גע מומבא

מומבא בון למלון זה ממבה

מֹלְ מִוֹמֹבֹא בַוֹּנֹ מִבֹּן נֹמֹלְ

אַבן בָּנִי וֹאָבִאָּל וֹלָאִ לֹמֹלָין

מַּבְ מַּמִּבֹּלֹא בְּטִמָּבִי, מַבְּוָנִי,

מבו למבו לאובכונו הללא

אַן שֹבוֹל ווְמִוֹ אַן וֹבִעֹאַ אַן

خَمَّفُدُ * لَأَمْكِنَا *بِيَنَمُ لَكِيدِي

תר צפְּרָא יִמְסְחַלָּק עַּנָנָא

וֹאִנו בַבוֹנו הֹלֹלִא מִבַמֹהַא

هُدَا لَمْحِ قَافُكُمْ يَانُ ثَمْخِياً:

וֹאִנע בַּבוֹנו הֹּלֹלֹא וַנְמִוּן בַּמֹלֹנוֹ

וּמִּבֹאָכ נֹט מֹסֹבַט מִוּמִבֹא בּוּנִ

וגמון סַנּיאָין וְיִשְּׁרוּן בָּנֵי

ולאוָבׁכוּנוּ הֹלוֹא הֹב מַהַּכֹּלֹא

כֹב יוִמִּין בַּמָּבו הַּנָּגא הַב

וֹהְבֹאָכ וֹתֹכ מִוּמִבֹא בּוּוֹ הָבוֹ

מכן מומבא בול למכון בנו

OEL CATEL - ELWA ERACAF - FERY - X SIDOMINN

וֹלָא לֹמֹלָגוֹ:

מַמִּבֹּנֹאַ מְּבַוֹ:

بْجُهُوٰمَوْݣِرانتين زْمُكِرا:

ימסְתַּלַל עַנְגָּא וְנָמְלָין:

(פד): ועל פי הי יחוו. ניון שסיו ישראל חונים עמוד סעון מחמר ועולס ונמשך על גבי בני יסודס כמין חוכם ולא סיס יסודה כמין קורה מקעו והריעו ומקעו ולא היה מהלך עד שמשה אומר (להלן י, לה) קומה ה'ונסע דגל מחנה יהודה זו במפרי

(18) על פי ה' יסעו. שנינו במלאכת המשכן (פי"ג) כיון שהיו ישראל נוסעים היה עמוד הענן מחקפל ונמשך על גבי בני

:Saring:

journeyed.

journeyed.

And the LORD spoke unto Moses, the LORD by the hand of Moses.

the LORD, at the commandment of

journeyed; they kept the charge of

commandment of the Lord they

At the commandment of the LORD

not; but when it was taken up, they

remained encamped, and journeyed

tarried upon the tabernacle, abiding

when the cloud was taken up, they

continued by day and by night,

morning, they journeyed; or if it

And sometimes the cloud was from

to the commandment of the LORD

days upon the tabernacle; according

And sometimes the cloud was a few

children of Israel kept the charge of

the tabernacle many days, then the

And when the cloud tarried upon

abode upon the tabernacle they

they encamped: as long as the cloud

at the commandment of the LORD

the children of Israel journeyed, and

At the commandment of the LORD

remained encamped.

the cloud was taken up in the evening until morning; and when

the Lord they journeyed. to the commandment of

they remained encamped, and

the LORD, and journeyed not.

thereon, the children of Israel

month, or a year, that the cloud

Whether it were two days, or a

they encamped, and at the

Χ

٤٦

61

81

ם ניְדַבֶּר יְהֹוֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יִּמַלִּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

עַל־פָּי יְהֹוֶה בְּיַר־מֹשֶׁה: (פ)

יַסְעִּי אָת־מִשְׁמֶּבֶת יְתֹּדְּוֹ שְׁמָרִיּ

מַלַ פּֿי יְהֹנְה יַתְנַי וְעַלַ פָּי יְהַנָּה

كِهُجُا مُكِيد تَكَاثِد خُدْر نَهُدُ يُحَدِ

וֹלֹטְׁמִי אַן יוֹמָם וֹבְוֹלִם וֹנַהַּלָּם

וֹנָה אַהָּבוֹנִינִי בַּלְּלָן בַּלְּנָב

بيُّك كِيْفِ بَبَيْدَ يَبِيْدَ يَوْبُوا بَوْرَا

אָם־מִשְׁמֶרֶה יְהוָה וְלָא יַפְּעוּ:

וֹמָנִם בַבַּנִם וֹמִּמִבוּ בַּנִּי_וֹמָבַאָּב

بختيجتيك شفظ مح بضفكا

نِمُحُلِ ثَمْثُلُ مَح لِنَفِمُكُلُ نَتَالُا:

العِذَ جِن إِسَالِه بِهِيْ جِذَ "زِيْن هِيْلِي

מַּלְ־פָּוּ יְחְנָה יִסְעוּ בְּנֵנִי יִשְׁרָצֵּׁל

ַ <u>הַ הְצֹר וֹנהֹלְיוֹ מִיֹּהֹלוֹ בּּלְצֹר</u>

נְעַנְי וְעַלְרַ פָּר יְתְנָת יַסְעוּ:

וְלָאִ וֹפֹֹמוּ וּבְּבוֹתְלְנִין וֹפֹֹמוּ:

سُمُثًا لَٰتُصُمِنَ

מספר מַלְ-חַמִּמְבְּבוֹ מַלְ-פָּי יְרוֹיִן מַלְ מַמְבְּנִיּא מַלְ מִימְרָא בִּין

אלא למוח ועלייה כמו (מלכים־א יח, מד) והנה עב קענה ככף איש עולה מים:

נפרש עד שמשה אומר (להלן י, לו) שובה ה' רבנות אלפי ישראל הוי אומר על פי ה' וביד משה (מלאכת המשרן פי"ד):

(בב) או ימים. שנה כמו (ויקרה כה, כע) ימים ההיה גהולמו:

- לַמִּפְׁנֵא נְיִמְּבָּׁה יִלְתַּפָּׁת אָּעִי וְיִנְיִנְוֹן בְוּ לְמָּנִמָּא פִּנְשָּׁטַא ַ מִלְּמְּׁע מַלְּמִּׁע אָטָׁם וְהְיָיִ לְּךְּ יִּבְּסָר נְּיִיד ,מַנְּבֵּיִד
- קַמַּדְה אֶל־פָּתַה אָהֶל מוֹעֵּד: ث لَنْظُمُ خُتِلًا لَائِيمُكُ بِجُرِكٍ خُدٍ _ •
- للأشبغيط لهيمًا هَجُقْد نَشِلَهُج: וֹאִם_לֹאַנוֹט וֹטְלֹמוּ וֹנוְהֹֹצוֹ אֵבְּוֹלַ
- החנים קדמה: י יקקשְמָם מְריּצְה וְנֶסְעִי הַפַּּחַנְיוֹת
- نظمه خمفمنيات: קַמַּחֲנְיֹת הַחֹנָים מֵימֶנָה מְּרוּעָה יהקקעמָם הריעה שַּנִית וְנָסְעוֹי
- וֹלְאָ שַׁבְּיִהַנִי: ל ולֹנוֹלוֹנִי, אֶנוַ נוֹלוֹנִי, טִנְילֹמֹנִי וּלִמְלַנְּמִּ זֹנִי לַנִּלְאִ טִנְלַמְּנּוֹ
- מולם לדרהיפם: قَلَامُمُدُنِهِ لَكِنْدُ كُرُفُهِ كُلُولًا فَيُعْرَدُنُهُ لَاللَّهِ لَا يُحِيلًا كُولًا كُولًا كُولًا וּבְּנוֹ, אַנִּיבוּן נַבְּנַנְיָנִם וֹעַבְּמֹלְ וּבְנוֹ, אַנִיבוּן בְּנִינִגֹּא וֹעַבַּמוּן

- ילְאַמֶּלְא זִׁנִי מִאָּבוֹנִיא: עַשָּׁה קְדְּ שְׁמֵּל חֲצִּוֹצְרָת בֶּסֶף עַבֵּיד קַּדְ חַרְמֵּין חֲצוֹצְרֶן
- זַלְוֹלֶא: בלק בוֹאָטֹא לַטַּבַת תַּאָבּן לוטפתו בביו ווודמנו לוטב
- ٢:١٩٢٤ לַנֹטִב בַבְבַבְנֹא בַנְהָּג אַלָפּנֹא נאם בּבֹבא נטפֿמנו נוגבמנון
- מֹהְבְינִתְא בַּהְבְינִן לַבִּינִתְא: النانظمال וֹפֹבֹעֹא וֹוֹמֹקוּן
- <u> ځ</u>۵څ۲۰۲۲۲: نظهنا 上し(は)と עַרָבְיבָא שׁבֹּלֵלֶנוּע
- וֹלָא טִוֹבַּבוּוֹ:
- מְלַם לְבַבּיכוּן:

- forward. and for causing the camps to set for the calling of the congregation, them; and they shall be unto thee of beaten work shalt thou make 'Make thee two trumpets of silver;
- door of the tent of meeting. gather themselves unto thee at the them, all the congregation shall And when they shall blow with
- themselves unto thee. thousands of Israel, shall gather the princes, the heads of the And if they blow but with one, then
- take their journey. camps that lie on the east side shall And when ye blow an alarm, the
- journeys. shall blow an alarm for their the south side shall set forward; they second time, the camps that lie on And when ye blow an alarm the
- ye shall not sound an alarm. gathered together, ye shall blow, but But when the assembly is to be
- ever throughout your generations. they shall be to you for a statute for shall blow with the trumpets; and And the sons of Aaron, the priests,
- (פפני ענ): סיו נוסעים על פי הקצ"ה ועל פי משה ועל פי מלולרות (מלחכת המשכן פי"ג): מקשה. מהעשת תעשה בהקשת הקורנם מקראס על ידי מלולרומ: ולמסע אח המחנוח. בשעת מלוק ממעות ממקעו בסס למימן נמלאם אתס אומר על פי שלשס עושס ומשממש בסס ולא אחר) (שס): למקרא העדה. כשמרלה לדבר עם הסנהדרין ושאר העם ומקראה לאפוף אליך (2) עשה לך. (שיסיו מוקעין לפניך כמלך (דבריס לג, ס) ויסי בישורון מלך): עשה לך. משלך: עשה לך. (חמס
- (3) וחקעו בהן. צשמיסן וסום סימן למקרם סעדם שנפתר ונועדו פליך כל סעדם פל פתח פסל מועד:
- ומווכם שום סוח בח בחפרי (עג): (+) ואם באחח יחקעו. סוא סימן למקרא הנשיאים שנאמר ונועדו אליך הנשיאים ואף הן יעידתן אל פתח אהל מועד
- (4): (3) וחקעחם חרועה. מימן מפע סממנום מקיעס מרועס ומקיעס לך סול נדרע בפפרי (עס) מן סמקרלום סימריס (ר"ס
- ומשע המחנות בשמים על ידי חרועה וחקיעה (ספרי עד): מרועה למקרה העדה והוה הדין לנציהים הרי מימן לצלצמם מקרה העדה בצמים וצל נציהים בהמת וזו זוו הין בהם תרועה שולש ומכיש ושוקש ומשסה אין חילוק בין מקרא השרה למסע את הממנות שלמוד לומכ ובהקסיל את הקהל וגו' לומכ שאין כסנים ובשמיסן שנאמר ומקעו בסן וגו' אף מסע סממנום בשמיסס יכול מס מסע סממנום מוקע ומריע ומוקע אף מקרא סעדס (ע) ובהקהיל את הקהל וגוי. לפי שסים מומר וסיי לך למקלם סעדס ולמפע מם ממנים מס מקלם סעדס מוקע בשני
- (8) ובני אהרן יחקעו. למקרלום ולמפעום סללו:

מאובוכם: خفتر نبإت אלביכם لريمةقם וְנִוֹכַנִים כַּנִוֹקְגֹּנִי וֹנִוֹכַנִים וֹכֹּגַעֹּבָאוּ מִלְעַמִּע בֹאַבֹּגַכֶּם

برښځېدربا: äto ii sąboul lubelau דוכְרָנְכוֹן לְמֶבָא לכון ינולבין פּנוֹגוּגנוֹניא בֹאֶבֹהֹכוָן הֹל מִהִים, בַּמָהִיקוּן וֹאָבׁוּ טוּהַלְוּן לְאִנִּטֹא פֿוֹבֹא

saved from your enemies. LORD your God, and ye shall be shall be remembered before the an alarm with the trumpets; and ye oppresseth you, then ye shall sound against the adversary that And when ye go to war in your land

יְּחְיָה אֶלְהַיבֶם: (פּ) خنخدبا خظتر للأخيدة בּשְׁאָבְעַי מַּלְ מַלְעַוּכָּם וֹמֹלְ וֹכִסַע לוּדִּשִּׁיכוּוֹ וֹיִעוֹן לַכוּוֹ ספרר ואשכנו חַוְשְׁבַשְׁכָם) וּהְקַלַמְּהָהָ בַּחֲצִיצְרָהָא עַלְ עַלְוֹהָכִוּ וְעַלַ יליום שְּמִיתְבַיבֶם וְלִמִיתְּבַינִם

נג אָלְבַּכּוָן: خُرُدُ خِدرَدُنْهِ كَالُو يُخْرَبُونِا يُرْبُع تيترجل لنفظمنا יליום טְדְוַהְכוֹן יִבְמוֹעֲבִיכוֹן

the LORD your God. memorial before your God: I am and they shall be to you for a sacrifices of your peace-offerings; burnt-offerings, and over the with the trumpets over your in your new moons, ye shall blow and in your appointed seasons, and Also in the day of your gladness,

מגל מאָכּו הַעַּהַרָּי: ממישי رزن جَهٰزُك كَهَرُك جَلِكُم كَهَرُرُ

FQTLFQX: אַסְטַבַּל מַנָּנְא מָמַלָּנִ, מַמָּכַנָּא וֹנִוֹנִ בֹּמֹטֹּא טֹלִוּנִלֹא בֹּוֹבַבֹּא

خمُمُدُره حَنِيُم مَمَّرُ لِ يُعْمَلُ

رَيْضُمُّو كُرِّدُ بِيْمُكِيِّحِ كُمِّضُمِّينَاهِ فِيْمَجِهِ كُرِّيْمُكِيِّ كُمِّمُكِرِّينِهِ لِمُعْرِدُينِهِا

abode in the wilderness of Paran. wilderness of Sinai; and the cloud forward by their stages out of the And the children of Israel set

the tabernacle of the testimony.

the cloud was taken up from over

twentieth day of the month, that

year, in the second month, on the

And it came to pass in the second

خٰذِلَٰذِر فَهِدًا: ממֹבַבר סִינְי تنفذا يثغثا

בְּמָבְבְּרָא בְּפָאבוֹן: ממּוֹבֹנֹא בֹסִנֹנִ נְחָבֹא מֹּנֹנֹא

the LORD by the hand of Moses. according to the commandment of And they took their first journey,

יי ניפֿע הָגֶל ִ מִחְנֵה בְּנֵי־יְהּדֶּה EIT COT:

ದೇವರ は役げって

בּייָ בִּידָא דְּמֹשֶׁה:

Nahshon the son of Amminadab. hosts; and over his host was Judah set forward according to their of the camp of the children of And in the first place the standard

ַנְהַשְׁנֵלְ בֵּנְרָבִיּ בואַמָּנִי לַגֹּבֹאָנִים וֹהָּלַ_גֹּבֹאָנִ

עמינדב: נעובע ללבמושא למולועון

the son of Zuar. children of Issachar was Nethanel And over the host of the tribe of the

וֹמִּמִבֹּר נְעַנִּאָץ בַּר אַנִּגָּר:

son of Helon. children of Zebulun was Eliab the And over the host of the tribe of the

91

SΙ

þΙ

٤і

7 I

ΙI

לעלאל בו־צוקר: יּ וֹמְּלַ צִּבְּא מַמֵּטִ בְּנֵוֹ וֹמִּמְכֵּיַׁ וֹמֹלָ טִילָא בַּמִּבְמָא בּבְנִי

אָלואָר בּוֹן־חַלְוֹי זְבוּכְוֹ אֶבוֹאָב בַּר מַבְוּוֹ: י וֹמָּלְ גִּּלְא מֹשֵּׁר בְּנֵי, וְבִוּלְן וֹמֹלְ בִוּלְא בְּמִבְּשָּׁא בּבָּנִי,

יּ וּוֹסְׁמֹּוּ בְּרֹאָמֻוֹּנִע מַּלְבַפֹּּוּ יְעוֹנָע וּנְטַלְוּ בְּקַרְמֵוּטָא מַלְ מֵוּמָרָא

- וכרונים ושופרום שנאמר ומקעמס הרי שופרום לוכרון הרי וכרונים אני ה' אלהיכס זו מלכיום וכו' (ספרי שם): (10) על עלחיכם. בקרבן לבור סכמוב מדבר (מפרי עו. ערכין יא): אני ה׳ אלחיכם. מכאן למדנו מלכיום עס
- א) ולא נקעו עד עשריס באייר לשנה הבאה (קדר עולם פ"מ): (II) בחדש השני. נמללת לתה לומר שנים עשר חודש תקר י'ימים עשו בחורב שהרי ברלש חודש קיון חנו שם (שמות ימי,
- היה ושם הנו ממקע זה: (12) למסעיהם. כמשפע המפורש למפע דגליהם מי ראשון ומי החברון: במדבר פארן. קברות המהוה במדבר פארן

אָלְישְׁמָע בַּר עַמִּיהוּד: בַּן־עַמִירָוּד: לְאַבְאָנִים וֹמָּלְ_אַבְאָוּ אֵלְיִמְּמֵׁמְ אָפֹּבְיִם לְחַיִּלְיִנִיוּוּ וֹמִּלְ חַיִּלְיִנִי لْأُوْمَ كُثْرٌ مَلَاثُكَ خُدًّا يُخْفُلُنُكَ لَأَمْرًا مُنْكُو مَمْكِلِكَ خُدًّا עד מיתיהון: וְבַלֵּימוּ אָנַרַבַּמְשְׁבָּן עַּרְבַּאָם: מֹלֵבְשָׁא וֹמִלִנִינוּ זִינִ מַשְּׁכִּינִא יי וְנְסְעִּנְ חַפְּּחְלִים נִשְׁאָּר חַפִּקְדָיִשׁ וְנָטְלֵוֹן בְּנָר שביי למבי בָּן־דִּעוּאֵל: אָלְיָסָרְ בַּר דִּעוּאֵל: יי וֹמַלְ גַּבְּא מַמַּע בְנֵירְנָדְ אָלְיָסָׁב וֹמַלְ עִילָא בַּמִּבְמָא בַּבְנִי נִדַ : תובות ביו הִּלְמִיאָׁלְ בּוֹרַהוּבִׁינִי מִלוֹנִינִאָּל פּּי וְעַּלְ־צְּבְּׁאְ עַּמֵּחְר בְּנֵרָ שִׁמְּעְעִוּן וְעַלְ חֵילֵאְ דְּשִׁבְּטְאִ דְּבְּנֵר בּוֹשְבוּאָנו: בַר שֶּבֵיאָנר: كُمْكُمْكُم لَمْحِ مُخْمِدٍ كُكِرْمُوك كِتَارَحُرِدِيا لَمْحِ تَارَدِيكِ كُرْمَوك באַנבוֹן וֹנֹמִילָ מִוּלַם מַּאָּבוֹע באַנבוֹ מעננע דַמָּהֶבֶּן: נהאג בני גרשון יבני מררי נטלי ۲۵ ا שַׁמְמִבֹּל וֹנִסְמִּנ ימניפבל GET ECTET - ETWR ERKÄRF - OFF & - X sradmuM

لآظرنهم قالفتسفند: ^٤ וֹמָּלְ_גַּבְּא מִמּטִר בִּנֵיּג

אַבׁנבו בוביבותני: דּ וֹמְּלַ אֹּבְא מַמִּטְ בֹּדֹוֹ בֹּוֹנִמֵּוֹ וֹמַלְ שִׁילָא בַּמִּבְמֹא בַבִּדִּוֹ

אַבאַנ אַטוּמוֹר בּּן־עמּמִישְּבָּי: לְבְּׁלְ_עַמְּשִׁנִיּע לְאַבְאָעִים וֹמָּלְ_ בֵּוֹן מֶבִּנִּהָה לַבְּלִ מָהֶבֹנִיםׁאַ مع إرْفِع يَدِيْرٌ قِيلِينَ جِيدَ لِمَا مِهِوَا ۚ اَبْعِيرَا

מְנַמְּע נַמְלְגַאָּלְ בַּר פַּבְרַבּנָר: לונמשׁע ומק שולא במלמא בלני

בְנְיִמְין אֲבִידֶן בַּרְ נְּדְעוֹנִי:

אַבוּגמוֹב בּב הּמִּנִּמּבִּי: ليتر מוקס משרות

> tabernacle, set forward. sons of Merari, who bore the and the sons of Gershon and the And the tabernacle was taken down;

Elizur the son of Shedeur. their hosts; and over his host was Reuben set forward according to And the standard of the camp of

the son of Zurishaddai. children of Simeon was Shelumiel And over the host of the tribe of the

son of Deuel. children of Gad was Eliasaph the And over the host of the tribe of the

their coming. tabernacle might be set up against the sanctuary set forward, that the And the Kohathites the bearers of

.budimmA his host was Elishama the son of according to their hosts; and over children of Ephraim set forward And the standard of the camp of the

the son of Pedahzur. children of Manasseh was Gamaliel And over the host of the tribe of the

the son of Gideoni. children of Benjamin was Abidan And over the host of the tribe of the

son of Ammishaddai. and over his host was Ahiezer the torward according to their hosts; rearward of all the camps, set children of Dan, which was the And the standard of the camp of the

57

17

61

81

Δı

במדבר יב): קסם עומדים מכופין ונפונין על סמופום עד שנפע דגל מפנס כאובן ואפר כך ונפעו סקספיס (מלאכם סמשכן פי"ג. מנפומא ם) ובא אסרן ובניו בנסוע סממנס ובני גרשון ובני מררי פורקין סמשכן ומוענין אומו בעגלות וסארון וכלי סקדש של משא בני (פן) והורד המשכן. כיון שנופע דגל יסודס נכנפו לסרן וצניו ופרקו למ ספרכם וכפו גס לם סלרון שנלמר (צמדצר ד,

dag: ומכניפין בו האכון והשלאן והמנורה והמובחות ווהו משמעות המקרא והקימו מקימי המשכן אותו עד ערם בואם של בני מאחריהם עם שני דגלים האחרונים היו בני גרשון ובני מררי מקימין אח המשכן וכשבאים בני קהח מולאים אוחו על מכונו שני דגלים סיו מקימין את המשכן כשהיה העון שוכן ומימן התנייה נכאה צדגל מתנה יהודה והם תונים ועדיין בני קהת באים (וב) נשאי המקדש. נושלי דבריס המקידשים: והקימו אח המשכן. בני גרשון ובני מררי שהיו קודמיס להם מפע

פּוֹמִגאַב בּוֹ_הַבְּבוֹו: وَ لَمْرِ خُرِّهِ مَقَالٍ فَتَلَ هُمُلِ لَمْرِ تَارِجُهُ لِمَحْمَهُ لَـٰحَتَدَ هُمَلِ

אַבונבֿה בּוֹבהנדֹנ: ^ע וְעָּלְ אֵלְא מִפְּּוֹע בְּנֵנֵי נַפְּּמְּלְיִי וְעַּלְא דִּשְׁבְּטָּא דִּבְנֵי

לְגַּבְאָטַׁם וֹנְפַּמנִי (ס) ŪĊÄ.

וְהַשַּּבְנוּ לֶךְ בְּי־יְהְוָה דִּבֶּר־שִּוֹב יְהְנְהְ אִתְּיִ אָתַן לְבֶּם לְבֶּה אִתְּנִי בַּאַמֵּר יִי יָהִיה אָתֵין לְכִּוֹן אַנְעוֹנוּ אָבְעַבַּמִּלוִםְ אָּהָגֹּב אָבִּוֹב ود برمرېز منها دنوېرتا ۱۳۵۶ ניאמר משה לְחַלֶּב בָּוֹ רְעִנְּאָל נִאָּמָר

אָל־אַרְצֶי וְאֶל־מוֹלַדְּהָי אֵלֶר: ° וֹלָאָמֶׁר אַלְוּו לָאָ אָלְדַׁ כּֿוּ אָם.

וֹבְינִים: مَح حَلَا يُلِمُنُ لَارِتِرَا فَفِلُجُد וַ בְּאִמֶּר אַּלְ־נָא שַּׁהַנָּד אָלַנִנּ בָּנוּ

פּנֹמֹנאֵלְ בַּר מְּכִבוֹן:

וֹשְׁעֹלִי אֲעִוּעַה בּע הַּוֹלֵוּ:

ځتیځیدبل پژهځږ: בדו וֹמְבֹאֹל אַלְוּן מִמֹּלְדִּוּ בֹדִּוּ וֹמִּבֹאַלְ

<u>i</u>фĹ%4: ין מַלְיל לְאִיהָאָה שָבְהָא עַל אַניא המלא לווָמוּב לַשַּׁ אַנוּ בׁמְמֵּע לֹמֹלָן אַנֹעֹלָא לָאַעֹרָא משָת לחובר בַר

خُمَّلُهُ، نَجْرَجُكِنِكُ، مُنْدَرِ: וֹאַמֹּר כִיה לָא אָיוִיל אֶלְבִיוֹ

خڌرئك: ドガロベロバ ۷۱ٌΣ בוולא אבן למגלבא ולכובן אַבו מַל בוּן יָדַעְּמָא פַּד נֹאַמָּר לָא כְּעָּן הַאָּבוּק יָהַנָּא

> of Ochran. children of Asher was Pagiel the son And over the host of the tribe of the

son of Enan. children of Naphtali was Ahira the Lτ And over the host of the tribe of the

hosts.—And they set forward. children of Israel according to their Thus were the journeyings of the

concerning Israel.' тот the Lord hath spoken good with us, and we will do thee good; said: I will give it you; come thou unto the place of which the LORD father-in-law: We are journeying son of Reuel the Midianite, Moses' And Moses said unto Hobab, the

land, and to my kindred.' go; but I will depart to mine own And he said unto him: 'I will not

instead of eyes. wilderness, and thou shalt be to us how we are to encamp in the thee; forasmuch as thou knowest And he said: 'Leave us not, I pray

ıε

ואים דאמרי כקורה היו מהלכין ומפיק לה מן מאשף לכל המחנות: וכל מי שסים מאבד דבר סים מחזירו לו. אחיא כמאן דאמר כחיבה סיו מסלכין ומפיק לס מן (במדבר ב, יו) כאשר יחנו כן יסעו. (25) מאסף לכל המחנות. מלמוד ירושלמי (עירובין ס, א) לפי שסיס שבמו של דן מרובס באוכלומין סיס נוסע באחרונס

(82) אלה מסעי. זה קדר מקעיהם: ויסעו. ניום ההוא נקעו:

נכנם (פפני שם): לסכנס לארץ ישראל אלא שמעאו בממאוננים ומפני מה שמף מעה עלמו עמהם שעדיין לא נגורה גורה עליו וכסבור שהוא סמורס וכו' (ספרי עמ): - נסעים אנחנו אל המקום. מיד עד ג' ימיס אנו וכנסין לארך שנמסע זס סראשון וסעו על מומ . אביסן מלמד שסמינוקום קורין לאבי אביסן אבא ושמום סרבס סיו לו ימר על שם שימר פרשס אחם במורס חובב על שחבב אח (es) חובב. סוא ימכו שנאמר (עופטים ד, יא) מבני חובג חומן משה ומה הלמוד לומר (שמום ב, יא) והבאנה אל רעואל

(95) אל ארצי ואל מולדחי. אם נשניל נכקי אם נשניל משפחחי (קפרי עמ):

עלינו כגלגל עינינו שנאמר (דברים י, יע) ואהבתם את הגר: "לעיגים. לשון עבר כמרגומו. דבר אמר לשון עמיד כל דבר ודבר שימעלס מעינינו מסיס מאיר עינינו. דבר אמר שמסא מביב כן לא נחחים לשלה בני (שם יח, ה) כי על כן עברחם (שם יע, ח) כי על כן באו (שם לג, י) כי על כן ראימי פניך: והדייה לגר מנומנו במדבר וראים נקיס וגבורות שנעשו לנו (שס): כי על כן ידעה. כמו על אשר ידעה כמו (בראשית לה, כו) כי על שראס שאין לסס חלק סניחס וסלך לו (שס פ): - בי על בן ידעה חנחנו במדבר. כי נאס לך לעשוח ואח על אשר ידעת (18) אר גא חעזב. אין נא אלא לשון בקשה שלא יאמרו לא נמגייר ימרו ממבה סבור היה שיש לגרים חלק בארן עכשיו

ממנו נבמלנו לַב: הַפַּוֹב הַהֹוּא אֲשֶׁר יִיפֶיב יְהְוָה פְּבָא הַהִּוּא דִּיוֹפֵיב יָן עִפּנְא וֹנְינִינִ כִּיַנִבְּ גַּמָּנִוּ

לְנִוּר לְנֵוֹם מְנִוּנְוֹנִי: לפְּנִיהָם בְּבֶּרְ שְׁלָמֵּׁת ^{εε} נְמִים נַאֲרֹוֹן בְּרִיתַ יְהַנְהֹ נֹסֵעַ ניִסְעוּ מִתַר יְהוֹה הֻרֶּךְ שְׁלַשֶּׁת

بالإنتان المراثة المراثقة المراثق المراث לוּמֶבוּ וְבְּנָב וֹנְפָּׁגוּ אָנְבְּנִבּ וֹנִנִים מָמֵּב אָטַּוּלָנִ נִיָּ וֹנִטַבּוּבוּוּ ז וַיְהֵי בְּנְסְעַ הְאָרְן וַיְאַמֶּר מֹמֶת וַהָּנָה בְּמִשֵּל אֲרוֹנָא נַאַמַר

"בְבְבְוּנִי אַּלְפֶּׁוּ וֹמִּבְאָלִי ז (פּ) ובנחה יאמר שובה יהוה

בקצר קמקנה: נשׁבְעָר בָּם אָשׁ יְהוֹנָה נַתְּאָכַל ידי יְהְנְהְ וַיִּשְׁמֵע יְהְנָהֹ וַיָּחַר צַּפֹּוֹ נובו בעק בְּמִרְאָנָנִים בע בְּאָנָנִי

> ונומיב לף: ַ נְבַוֹנְעוּן וֹנְבֵי, אָבֵּי, שַׁנִגִּילְ הֹּמָּוֹא וֹנִבִי

تنمُد: לאַטַלַנָא לְהַוֹּן אַתַר בָּית בַּבְמֵיהוֹן מַהַלַךְּ הַּלְתָא יוֹמִין ומול נאבון לומא בוו למוב וֹפֿרָא בּוֹל מִנִיקֹנִיא ונמלו ממורא האתגלי עלוהי

מַמְבּיקֹא: は、はは、 けれられてこ וֹהֹנוֹ וֹלֵבֹא בּוֹ מֹסֹּלְ הֹלְנִינִוּן

مَا كَلُمُكَ: אָלאָב וֹנֹהֹבַלוּן בַּהָּבָ, בַּבַבַב

١١٥١٨٤: בּוֹלֵבֶב בֹּיוִ בַבֹּנִוּט אַלְפּוֹא ובמהבוני אמר שוב נו הבי

מַמַבוּיקא: מוֹ בוֹבם ווֹ וֹמֵוּגוּאַט בֹּסִוֹפּוּ עולזיה ודליקת בהון אישקא בנם ג' ישמיע בנים ג' יהבור וֹנִינִע הֹמֹּא כֹּב מִסְׁעַּפֹּגוֹ בֹּנִת

> soever the Lord shall do unto us, yea, it shall be, that what good And it shall be, if thou go with us,

resting-place for them. three days' journey, to seek out a of the Lord went before them journey; and the ark of the covenant mount of the Lord three days? And they set forward from the

forward from the camp. over them by day, when they set And the cloud of the LORD was

Thee flee before Thee.' be scattered; and let them that hate up, O Lord, and let Thine enemies set forward, that Moses said: 'Rise And it came to pass, when the ark

thousands of the families of Israel.' 'Return, O Lord, unto the ten And when it rested, he said:

of the camp. and devoured in the uttermost part of the Lord burnt among them, His anger was kindled; and the fire LORD; and when the LORD heard it, speaking evil in the ears of the And the people were as murmurers,

שנאמר (שופטים א, טו) ובני קני חוחן משה עלו מעיר החמרים וגוי (ספרי פא): על מ"ק אמה והניחוהו מלחלוק אמרו מי שיבנה בים המקדש בחלקו הוא יעלנו ובין כך ובין כך נחנוהו לבני יחרו ליונדב בן רכב (28) והיה המוב ההוא וגוי. מס מונס סמינו לו למכו כשסיו ישכלל ממלקין למ סלרך סיס דושנס של יכימו מ"ק למס

בריח ה' נסע לפניהם דרך שלשח ימים. זה הארון היולא עמהם למלחמה וצו שצרי לוחום מונחים ומקדים לפניהם (33) דרך שלשת ימים. מסלך שלשת ימיס סלכו ביוס אתד שסיס סקב"ס תפן לסכניסס לארן מיד (שס פב): וארון

מומיך אם הגבוס ומגצים את הנמוך וסורג ומשים ועקרצים (ספרי שם): – מן המחנה. ממקום תנייתן: (46) - ועבן ה' עליהם יומם. שבעס ענייס כמובייס במפעיסס ארבע מד' כומות ואחד למעלה ואחד למעה ואחד לפניסס דרך שלשמ ימים למקן להם מקום מנייה (פפרי פג. ב"ב יד):

ומשנאיך נשאו ראש ומי סס על עמך יערימו קוד (קפרי שס): . אלו סרודפים: – משנאיך. אלו שוואי ישראל שכל סשווא אמי ישראל שווא אמת ישאתר וסיד סעולס שואתר (מהליס פג, ג־ד) אומר עמוד וסממן לנו ואל ממרמק יומר (מנמומא בויקהל ז): ויבוצו אויביך. המכונפין (מפרי פד): וינסו משנאיך. לפורעניים וכו' כדאימא בכל כמבי סקדש (שבם קמו, א): - קומה ה׳. לפי שסיס מקדים לפניסס מסלך שלשם ימיס סיס משס (35) ויהי בנסע הארן. עשהלו ממניים מלפניי ומלחמריי לומר שליין זה מקומו ולמה נכחב כאן כדי להפמיק בין פורעניים

השכינה שורה בישראל פחוחים משני אלפים ושחי רבבוח (קפרי שם. יבמוח קד, א): (18) שובה הי. מנסס מרגמו לשון מרגוע וכן (ישעים ל, מו) בשובס ונסס מושעון: - רבבות אלפי ישראל. מגיד שלין

the same will we do unto thee.'

7€

98

38

ŧ€

٤٤

مَهُمَ عُمِ لِعَيْدِ رَفِهُكُم بَعُمَ: انجنوح بنول هِا مُنافِح انبوقي لا بنول بنول بنول منهد بنود بنود

בום ווֹ וֹאַהְטַׁלַהַּט אָנהֹּטָא:

and the fire abated. and Moses prayed unto the LORD,

And the people cried unto Moses;

י מּבְעַּרָה בְּּרְבְעַבְה בָם אֵשׁ דְּלִיקִהְא אָרֵי דְּלִיקִה בְּהוֹן שֶׁם עַמְלַוָם

אַנְאָּטֹאַ מִן בַּבַב וֹנִי: עווא יקנא שְמִיה דְאַהְנָא הַהוא

the Lord burnt among them. called Taberah, because the fire of And the name of that place was

ئىل: וֹמְבְׁאָל וֹגְאַטִּׁבְנִי מָנִ נֹאָבֹלְנִי נֹמָבְנִּלָּאַ נֹאָמָבִי מּוֹ וְכִּילְנָּלֹּאַ ַ עַאָּנְרְ נַּיְּמֶּבוּ נַיְּבְבְּוּ נַם בְּנֵרְ מַאֵּגְלָטִא נְטִבוּ וּבְבוּ אַלַ בִּנִּי ئىلامۇمۇل يېلات جېرىد ئىمۇن ئىجىدى ئەدىيىدى ئىلادى

given flesh to eat! part, and said: Would that we were children of Israel also wept on their among them fell a lusting; and the And the mixed multitude that was

עַבְּגַלְים וְאָת־תַשִּוּמִים: בְּאָבַשְּׁיִנִים וְאָּטִ בְּיִבְּשְׁיִנִים וְאָטַ בְּיִבְּשְׁיִנִים וְאָטַ בְּיִבְּשְׁיִנִים וְאָטַ בְּיִבְּשְׁיִנִים וְאָטַ בְּיִבְּשְׁיִנִים וְאָטַ בְּיִבְּשְׁיִנְיִם וְאָטַ בְּיִבְּשְׁיִבְּיִם וְאָטַ בְּיִבְּשְׁיִבְּיִם וְאָטִים וְאָטִים וְאָטִים וְאָטַ בְּיִבְּיִם וְאָטִים וְאָים וּאָים וּאָים וּאָים וּאָים וּאָים וּאָטִים וְאָים וּאָים וּיִּים וּאָים וּיִּים וּאָים וּאָים וּאָים וּאָים וּאָים וּאָים וּאָבְיים וּאָים וּאָבים וּאָים וּאָים וּאָים וּאָים וּאָים וּאָּים וּאָים וּיִים וּיִים וּאָים וּאָים וּאָים וּאָּים וּאָבְיים וּאָים וּאָבְיים וּאָים וּיִים וּאָים וּיִיבְּים וּאָּים וּאָים וּאָים וּייִים וּאָבְיים וּאָים וּייִים וּיִיבּים וּיִיבְיים וּאָים וּיִיבְּים וּאָים וּיִיבּים וּיִיבְיים וּאָים וּייבּים וּיִיבְיים וּאִים וּיִיבְים וּייבּים וּאָים וּיִיבְים וּיִיבְים וּיִיבְים וּיִיבְיים וּייבּים וּייבּיים וּייבּים וּייבּים וּייבּיים וּייבּיים וּייבְייים וּייבּים וּייבּים וּייבּיים וּייבּיים וּייבְייים וּייב , בְּמִאְרֵנִם שִׁנְּם אֵנִי עַפְּאָאָנִם נְאָנִ עַ עַנִינִיּאָ אָבְלֵנִן בַּמִּאָרִנִם מַנִּּוֹ זְּבֶּנִנְיְ אֶשְׁרַיַנִּגְּנְעִ אֶּהֶתְרַנְאָבָלְ דְּבִּינִין אֵנָחָנָא יָח נוּנָיָּא

וֹכֿבֿעֿי וּבוּאַבִּי וֹעוּמָי:

onions, and the garlic; melons, and the leeks, and the nought; the cucumbers, and the were wont to eat in Egypt for We remember the fish, which we

בּלְטֹּו אֶּלְ עַמֵּן מִּינִינוּ: ا لَمَكُنَّا تَغَمِّرُهُ لَتُمُّنَّا خُذِا نَخُمَا تَغَمَّلُم فَيُدَلُّمُ ذِينَ خَذِ

מֹבַּמֹם אֶּלְבֵּעוֹ לְמִּנָּא מִתָּנֹא:

וֹטוֹנוֹע בַּטוּנוּ בָּרוּלְטְאֵי:

nought save this manna to look there is nothing at all; we have but now our soul is dried away;

עַבְרַבְוּי: ל נְבַּשְּׁן כּּנְּבַתְּבַעָּבְ בַּנִא נְמֵּנִלְ כָּמֵּנוֹ נְמָנָּא כָּבַר זְּבַתְּ עִּנָּא בַּנָּא

the appearance of bdellium. seed, and the appearance thereof as Now the manna was like coriander

(1) ויהי העם במהאנגים. אין סעס אלא רשעים וכן סוא אותר (שמות יו, ד) מה אעשה לעם סום ואומר (ירמים יג,

- בקצה המחנה. במוקלין שנסס לשפלות אלו ערב רב רבי שמעון בן מוסיא אומר בקליניס שנסס ובגדוליס: לנו כמה לבענו בדרך הוה שלשה ימים שלה נחנו מענוי הדרך: - ויהור אפו. הני היימי מחכוין לעובחכם שחכנםו להרך מיד: ד) כי מואנה הוא מבקש (מפרי שם): דע באזני ה. מואנה שהיא רעה באוני ה' שממכוונים שמבא באוניו ויקניע אמרו אוי במהאגנים. אין ממאינגיס אלא לעון עלילה מבקשים עלילה האיך לפרוע מאחרי המקוס וכן הוא אומר בעמעון (עופטים יד, י) שעם הרע הוה. וכשהם כשרים קרואים עמי שנאמר (שמות ז, מז) שלת עמי (מיכה ו, ג) עמי מה עשיתי לך (ספרי פה):
- (פפרי פו): וחשקע האש. שקעם במקומם בארן שאילו חורם לאחם הרוחות היחה מקפלת וסולכת כל אותו הרוח (שם): (2) ויצעק העם אל משה. משל למלך בשר ודס שכעם על בנו וסלך סבן אלל אוסבו של אביו ואמר לו לא ובקש עלי מאבא
- וסלא בכניסחס לארץ נאמר (במדבר לב, א) ומקנס רב סים לבני ראובן וגוי אלא שמבקשים עלילה (ספרי שם): יאכלגי בשר. וכי לא סיס לסס בשר וסלא כבר נאמר (שמות יב, לח) וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר וגו' ואם תאמר אכלום (4) והאספסף. אלו ערב רב שנאספו אליסס בלאמס ממלריס (שס): וישבו. גם בני ישראל ויבכו עמסס (שס): מי
- פוריל"ש ומרגומו ימ בולינים וכוי: משל למלך כו' כדאימא בספרי (שס): הקשאים. הס קוקומברו"ש בלע"ו: אבשחים. בורק"ש: החציר. כרישין רבי שמעון מפני מס סמן משמנס לכל דבר מוך מאלו מפני שסן קשים למניקום אומרים לאשה אל מאכלי שוס ובלל מפני סמינוק אס מגן לא סיו נומנין לסס מנס דגיס סיו נומנין לסס מנס ומסו אומר מנס מנס מן סמלומ (ספרי פו): אד הקשאים. אמר (פ) אשר נאכל במצרים חנם. מס ממתר שמלרייס נומניס לסס דגיס מנס וכל מבר נמתר (שמום ק, ימ) ומבן למ יימן לכס
- (ש) אל המן עינינו. מן בשחר מן בערב (שס):
- בדלח. שם אבן מובה קריםמ"ל: וגו' כלומר ראו באי עולם על מה מהלוננים בני והמן כך וכך הוא השוב (הפרי פה): בזרע גד. עגול בגידא זרע קוליינד"ר: (ע) החבון בזרע גד. מי שלמר זו לא למר זו ישראל אומריס בלמי אל סמן עינינו וסקב"ס סכמיב במורס וסמן כזרע גד

جَفِعِت جَفِّد بَهِٰمِ!: וֹמֹמִה אַטַוֹ מֹנִינו וֹבִינִב הַמֹּמָוִ 8 אָן דָכוּ בַמְּדִלְּה וּבִשְּׁלוּ בַּפְּרוּר אָסוּ בַּלְם וֹלֵלַסִּוּ וֹסִבְוֹנִים בּבַבְינִם

יבד הפון עליוו: ולבבי במל על בק המודנה לילה וכד נבר עמלא על משרים

משֶׁר בֶע: נייַחר־אַף יְהוֹה מָאָר וּבְעִינֵי י לְמִשְׁפְּׁחִילִיוּ אָישׁ לְפָּתִח אָהְלִי לְיִּהְעָּׁהִיוֹ יִי

מַמָּא בַּלְ הַנְגָם הַנָּה עַלָּי: מֹאַנוּ שׁוֹ בַּמּתוֹיב בְמָוּם אָנוַ_ ַ װַ װַבְּמָלָ לְמַּבִּיְּנְּהּ וְלֶמֶּנִי כְאָ*ַ* וַיּאַמֶּר מֹשֶּׁה אֶל־יָהוָה לָמָָה

ـ בְּאַבְלֵינ אַמֶּב נְמִּבֹּמִׁנִי לַאָּבְלֵינו: בַּצִּשְׁר יִשְּׂא הַאִמוֹן אָת־הַיּנִק עַּל עאָמָר אָלַי שָאָהוּ בָּחִיקָּף בּוּ עַבְּּע אָם אָנְכֹּג נֹלְבַעַּנִינוּ כּֿג בּּנִג אִנּוּן בּאָמָבַעַ לַג סִוּבֹבַעַינ בְּאַנְכָּי בְּרִיתִי אָת כָּלְ בְּתְמָהַ

> וֹנוֹנ סֹּמֹמִנני כֹּסִמֹּנִם צַּלַנְמָ ומבשלין ן בְּוֹנִינִא יַבְּבָּרָי בַּאָנַבַּ הְהֹנֹמִנוֹ הַפֹּא וֹלְלַמָּנוֹ צַּבּּבִינִ

לבגלגא לשנט מלא הבנטני

לְעַבְאַ וּבָעָינֵי מִשָּׁהַ בִּישִׁ: מהפניה וקקיף רוגיא דיי וַיִּשְׁמַע מֹשֶּׁר אָת־הָעָּם בֹּכֶּה יִשְׁמַע מֹשֶּׁר יָח עַמָּא בָּכַן

לְשִּׁנְאָב נְתְ מִמוּלְ כָּלְ עַּמָּא לא אַהַבּטוני בעַמון פֿבמוֹש בְעַבְיָה יִלְמָא נאַמר משה קדם ין קמא

בְּקַיִּימְמָא לַאָּבְהָתוֹרִיי: שוּבְבְּוֹלֵא זִט זְנְלֵא מָלְ אַבְּמֹא ĊÜX ַ עַאָּר אַנָא לְכָּלְ מַמָּא עַבַּוּן אָם

> cake baked with oil. the taste of it was as the taste of a in pots, and made cakes of it; and or beat it in mortars, and seethed it gathered it, and ground it in mills, The people went about, and

—.ii noqu camp in the night, the manna fell And when the dew fell upon the

greatly; and Moses was displeased. anger of the LORD was kindled man at the door of his tent; and the weeping, family by family, every And Moses heard the people

beoble upon me? Thou layest the burden of all this not found favour in Thy sight, that Thy servant? and wherefore have I Wherefore hast Thou dealt ill with And Moses said unto the LORD:

11

ΟI

Have I conceived all this people?

didst swear unto their fathers? child, unto the land which Thou nursing-father carrieth the sucking them in thy bosom, as a Thou shouldest say unto me: Carry have I brought them forth, that

וקטופה בדבש וחרגום של אונקלוס דמחרגם דליש במשחא נוטה לפחרונו של דווש שהטיסה הנלושה בשמן לחלוחית שמן יש בקמץ גדול ואינה נקודה בפחח קטן מפני שהוא מוף פסוק. דבר אחר לשד לשון נוטריקון ליש שמן דבש כעיסה הנלושה בשמן . למ"ן קטן וטעמו למטה מחם המ"ם עכשיו שהמ"ס נקוד פח"ח קטן (סגול) והטעס מחח השי"ן לשון שמן הוא והשי"ן הנקודה לשון שדים אך אין ענין שדים אלל שמן ואי אפשר לומר לשד השמן לשון (דברים לב, מו) וישמן ישורון שאם כן היה המ"ם נקוד - דונש ודומס לו (מסליס לב, ד) נספך לשדי במרבוני קיץ וסלמ"ד ימוד נספך למלומי במרבוני קיץ ורבומינו פרשוסו (מפרי פע) אלא משמנה היה מעמו לנמחנין ולנדוכין ולמצושלין (שה פמ): בפרור. קדרה: לשד השמן. לחלוח של שמן כך פירשו (8) שטו. אין שיים אלא לשון מייל אישבני"ר בלא עמל: וטחנו ברחים וגוי. לא ירד ברימיס ולא בקדירה ולא במדוכה

עס, א) למשפחומיו על עסקי משפחומ על עריות הנאסרות להס: (10) בכה למשפחתיו. משפחים משפחים נאספים וביכים לפרקם מרעומתן בגלוי (ספרי ל) ורבומינו אמרו (שם. יומא

לשממם במיקי: וילוס אל בני ישראל על מנת שיסיו קוקליס אתכס ומתרפיס אתכס: על האדמה אשר נשבעה לאבוחיו. אתס אומר לי (21) בי האמר אלי. שלחס לומר ללי שלסו בחיקך וסיכן למר לו כן (שמוח לב, לד) לך נחס לם סעס ולומר (שמוח ו, יג)

בְּנוּ בְשֶׁר וְנִאָכֵלְנִי: הַנְּגְׁרְ בְּיִרִיְבְבְּנִי עְּלֵילִ לֵאמֹר הְנְרִר הָבֵין צָּבִי בְּבִּן עַלִּי לְמִימִר הַב - מֹאָגוֹ בִי, בֹּהֶּע בַנִינִע בַבֹּב, עַהָּם - מִּוֹּוֹ בִי, בֹהִּנִא בְמִעּוֹ בְבִב, הַּמִּא

אָטַ־בְּלִיהְעָשָׁם הַנַּגָּה בָּר בְבָּר לְסוּבְרָא יָה בָּל עַמְּשָׁא הָדֵין יו ל^{א־או}כָל אַנֹכִי לְבַדִּי לְשֵׂאַת לֵית אַנָא יָבֵיל בִּלְחוֹדִי

וֹאַגַ-אַבאַב בּבֹּלִטִי: (פּ) לאַ בֿבְיג אִם בֹּהֹאָטִי. בוֹן בֹהֹנגֹנִ בְּהַן בִּבְּלָנִ, בֹהַן בִּבְּהַלָּ וֹאִם_כַּכֹּעוּ אִּשַּׁ_הָּמֶּע בַּיִּ עַבְּעָּרָי

مرقد ئيميةجد قو مقلا: لْمُمْكُنِدُ لَٰذِكَانُكُ هِنُو هُجِهِثَدِ אַמָּר יִדְעִים יִלִינִ עַעָּם יִלְינִי עַעָּם . לֵ, מִּבְׁמִּׁנִם אִנְתַ מִּנְּלֵנָוֹ וֹמִּבְאֵבְ מִּבְּמִּנוֹ יוּבְּבָא מִפְבֵּי וֹמָבָאֵבְ וַיּאַמֶּר יְחוֶֹח אֶל־מֹשֶׁה אֶסְפָּחַ וַאֲמַר יָיָ לְמִשֶּׁה בְּנִישׁ קֵּדְמַיִּ

نظيّة: בְּטַשָּׂא הַעָּׁם וְלֹא־הִשָּׂא אַמָּה בִּטָּטוּל עַמָּא וְלָא הַסוֹבַר צַּהָּ لْهَمْنَ. مُرْبَيْنِ لَأَمْهُ: هَنَاكِ يَجُهُد مُرْبِيا لِرَوْبَالِ مَمَّكَ עז נֹאַגֹּלִטֹּו מִן בִינוֹנוֹ אַמֻּוֹר הֹבִּינִ וֹאַנִבּיוּ וֹנְבוֹשׁׁנִ וֹבַבְּשׁׁנֵּי הֹמֹּוֹבַ הָּסְ נִאָּטִוּלָ, נִאָּמַלָּיִלְ הֹמֹּנַ שַמֹּוֹ

לְנֹא בֹמִּבֹא נֹגיכוּל:

אָטִוֹג בֹבֹמִטֹג: אַהְכּטִית בַחַמִין בַּרְמָּךְ וֹלָא וֹאָם כֹבׁוֹן אַטַּ הַבָּוֹג לַנ

خمَمُوا نَفْتُهُ أَنْكُمَفُكِ الْ فَقَالَا لَا فَأَلَّا בּידַעָּהָ אַבוּן סָבֵּי עַּמָּא

saying: Give us flesh, that we may trouble me with their weeping, unto all this people? for they Whence should I have flesh to give

myself alone, because it is too heavy I am not able to bear all this people

wretchedness.' let me not look upon my have found favour in Thy sight; and me, I pray Thee, out of hand, if I And if Thou deal thus with me, kill

Ş١

þΙ

٤і

may stand there with thee. unto the tent of meeting, that they officers over them; and bring them to be the elders of the people, and elders of Israel, whom thou knowest Gather unto Me seventy men of the And the LORD said unto Moses:

thyself alone. with thee, that thou bear it not shall bear the burden of the people will put it upon them; and they the spirit which is upon thee, and with thee there; and I will take of And I will come down and speak

מופרים במורה לכינוי ולמקון לשון (מכילמה שירמה פ"י. מנמומה בשלח מו): . אמר לפניו אם כן הרגני ממלה (מפרי לא): - ואל אראה ברעהי. ברעמם היה לו לכמוב אלא שכינה הכמוב זוה אחד ממקוני (פו) ואם ככה את עשה לי. משש כמו של משס כנקבס כשסראסו סקב"ס ספורענות שסוא עמיד לסביא עליסס על ואת

שם עמך. כדי שיכלו ישכאל וינסגו בסס גדולס וכבוד וילמכו מביבין אלו שנכנסו עס משס לשמוע דבור מפי סקב"ס (ספרי שנינעערו בירמן (ספרי לב): ולקחת אותם. קחס בדבריס אשריכס שנמתניחס פרנמיס על בניו של מקוס: והחיצבו בעבודת פרך והיו מרחמים עליהם ומוכים על ידם שנאמר (שמוח ה, יד) ויכו שוטרי בני ישראל עחה יחמו בגדולתן כדרך מורס ופרע לסס כאן (מנמומא בסעלמך עו): אשר ידעה כי הם וגרי. אומן שאמס מכיר שנממנו עליסס שועריס במלריס וימוו את האלהים שנהגו קלות ראש כנושך פתו ומדבר בפני המלך ווהו (שם) ויאכלו וישתו ולא רלה הקב"ה ליתן אבלות במתן שמסס שנאמר (שמום ג, טו) לך ואספה את וקני ישראל אלא באש הבערה מתו וראוים היו מתיני לכך דכתיב (שמות כד, יא) (15) אספה לי. הרי משובה למלונתך שלמרת לא אוכל אנכי לבדי והוקנים הראשונים היכן היו והלא אף במלרים ישבו

מרמניס ומרגניס (שס לב): ולא תשא אחה לבדך. הרי משובה למה שהמרת לה הוכל הנכי לבדי (מפרי): וסכל מדליקין הימנו ואין אורו חשר כלוס (שפרי שם): - וגשאו אחך. החנה עמהם על מנח שיקבלו עליהם עורח בני שהם וארבי כמו (שמוח כד, יא) ואל אנילי בני ישראל: ושמחי עלידם. למס משס דומס באוחס שעס לנר שמונח על גבי מנורס (קו) וירדתי וו אחם מעשר ירידום סכתובות בתורס (שס לג): ודברתי ענוך. ולא עמסס (שס): ואצלתי. כתרגומו

ڗۿٚڂڬڟ۩: خْطَمَّلُنَا لَثَمَا لَٰكِيْنَ كُرُثُا خُشِكِ لَيْسَالُ لَا كُرِيا خَشِكُ لَسَرَكُمِوا: עָּנִ יַאָּבֹעָנִי ְ בַּאֲבַר בַּנַמִּיִב עָנִי בַּאָּבִא אָבִי מִּד עַנָּא בַּמִּגָּבִנִים

לְּמָבֶׁר וְמָנִם וְלְאָ מְמָבָוֹם וְנְם: יוֹמָיִם וְלָאוּ חֲמִּמֶּׁם יָמִים וְלִאִּ יוֹמִין וְלָא חַמִּשְׁא יוֹמִין וְלָא לַא וִיִם אַבוֹר שאַכֹלוּן וֹלַא לַא וִמֹא עַר שִּוֹכֹלְוּוֹלָא שִׁבוּוֹ

לַמַּׁע זִּע גֹּגֹאַנוּ מִמָּגַבְינִם: ללבלפת נשלפו לפלון לאטר יען בְּי־מְאַסְמָם אָת־יְהֹוָה אֲשֶׁרַ בַּרו חַבְשׁ הַנִים בַּר אַמֶּר־

וֹאַבְלוּ חָדֵשׁ יָמִים: إيجور بخضام جوا لإراء ַ בֿלֹלֶ, בֹמֶּם אָּמֶּב אָנָכֹּ, בֹּלֹבְבֹּנִ رتخرر منهت سف مجنم خراء

تَعْمُلُ كِيْنَا نِمُثِّمُ كِيْنَاتِ: (وَ) לְנִים אָם אֶּעַ-פְּלְ-גַּיִּגִּי עַיִּנֶּם עַבְּאָן יִבְּקָר יִשְּׁתָם לְנֵים יִמְּצָּא

> שבם גל למומר מו יוכולנגא וֹטובׁקוּו בֹאָבֹא אָבוּ בַּבוּעוָן ילְמַּמֹּא שׁימָר אִּוֹבְּעִוּי לִמְחַר

> ער ירַח יוֹמִין עַר דָּהָקוּצוּוֹ مُشِلِّهُ بيضًا لَكِّهُ مُشِلًا بيضًا:

> בנו נפקנא ממצרים: יבביתון בדמוהי למימר למא שלש בלגטון למומבא בול

אַשׁגּוּ בַּעוּנוּ וֹנִיכַבוּנוּ וֹבַע נִמָּנוֹ: בנגעו לאַט אַמּבָט בֹּהֹבָא עוברא בילאָר עמָא דַאָּנָא וַאֲמַר מֹשֶׁה שֵׁית מָאָה צַּלְפִּין

يقه بمويسا جمار تروومه היְסְפְּקוּן לְהוֹן אָם יָת כָּלְ נוּנֵי שהאו ושוריו יהנקסיו להוו

> shall eat. LORD will give you flesh, and ye with us in Egypt; therefore the given flesh to eat! for it was well LORD, saying: Would that we were ye have wept in the ears of the to-morrow, and ye shall eat flesh; for Sanctify yourselves against And say thou unto the people:

nor twenty days; days, nor five days, neither ten days, Ye shall not eat one day, nor two

came we forth out of Egypt?' with weeping, saying: Why, now, among you, and have troubled Him have rejected the LORD who is loathsome unto you; because that ye out at your nostrils, and it be but a whole month, until it come

flesh, that they may eat a whole Thou hast said: I will give them thousand men on foot; and yet among whom I am, are six hundred And Moses said: 'The people,

17

07

for them, will they suffice them?' fish of the sea be gathered together will they suffice them? or if all the If flocks and herds be slain for them,

(18) החקדשו. סומינו עלמכס לפורענות וכן סול לומר (ירמיס יב, ג) וסקדישם ליוס סריגס (ספרי לד):

לא גבה לבבכם ליכנק לכל הדברים הללו (שם): שס) ובדברי רבי משס סדרשן רלימי שיש לשון שקורין למרב זרל: אח ה׳ אשר בקרבכם. אס לא שומעמי שכיימי ביייכס ממנו יומר מדלי עד שיולל ונגעל למון דרך סלף: - והיה לכם ליהא. שמסיו מרמקין לומו יומר ממס שקרבמס (ספרי יום והכשרים הצשר עודנו בין שניהם: - עד אשר יצא מאפכם. כתרגומו די מקולון ביה יהא דומה לכם כאילו אכלתם בין שניסס כך סיא שנויס בספרי (נד) אבל במכילמא (ויסע פ"ג. יומא עס, צ) שנויס חילוף סרשעיס אוכלין ומלמערין שלשיס (02) עד חדש ימים. וו בכשרים שמחמלין על מעוחיק ולחר כך ושמחן יולחה וברשעים הול לומר (להלן לג) הבשר עודנו

שיללו ממלרים: (12) שש מאוח אלף דגלי. לא מש למנום את הפרע שלשם הלפים היתרים. ורצי משה הדרשן פירש שלא צנו הלה אומן

על דעמו של אומו לדיק כך מי שכמוב בו (שם יב, ו) בכל בימי נאמן הוא יאמר אין המקום מספיק לנו אלא כך אמר שש מאומ מימך לו הכמוב ולא נפרע ממנו ווו של מריבה הימה בגלוי לפיכך לא מישך לו הכמוב. רבי שמעון אומר אש ושלום לא עלתה בענין שנאמר (ויקרא כה, כו) ומלא כדי גאולמו ואיוו קשה זו או (במדבר כ, י) שמעו נא המורים אלא לפי שלא אמר ברבים שקיבא אומר שש מאום אלף רגלי ואחה אמרם בשר אחן להם ואכלו חדש ימים הלאן ובקר וגו' הכל כמשמעו מי יספיק להם (22) הצאן ובקר ישחש. זה לחד מלרבעה דברים שהיה רבי עקיבל דורש ולין רבי שמעון דורש כמוחו (ר"ה יח, ב) רבי

בולבב בלב, אם לא: וּנֹאַמֶּר יִהֹוָהַ אֶּלְ מַמֶּה הַנֵּר וַאָּמָר יָיִ לְמִמֶּה הַמִּימָרָא דַּיִי

פּעוֹלמו אָם לָא: ַ עּּהְקָּה הַיְּהְעָּב בְּעָּן הַהְיָּבֶּר בְּעָּן הַהְיָּבֶּר בְּעָּן

shall come to pass unto thee or not.' shalt thou see whether My word the LORD'S hand waxed short? now And the LORD said unto Moses: 'Is

لِكُلُالِا: מופני השם וישמר אקם סבילת דְבְרֵי יְהְנְהַ נֵיּצֶּסֶר שְבְעִים אִישֹ ניצא משֶׁר נוֹדַבֶּר אָל־הַלָּם אָת

יַמְהוֹן סְחוֹר סְחוֹר לְמַשָּׁכָּנָא: אַבְרָא מִסְבֵּי מַמָּא נָאַבִּים נע פּטַינֹמוֹא בַּנוֹ וּכַּנָהָ הָּבַּהֹנוֹ ונפק משה ומקיל עם עמא

elders of the people, and set them people the words of the LORD; and And Moses went out, and told the

בַבְנִם נּיִטְנַבּאַ נְלָאַ נְלֶבָּיִ הּוְּקְנִים וַיְהִי בְּנְוֹחַ צֵּלֵיהָם כּר שִׁרָת צֵּלִיהוֹן רוּחַ וָּבוּאָה הֹבְּת וֹנְשֵׁן הֹבְ_חִבְּהֹנִם אָתְה הַבְ חִבְּהֹנִ זִּנְבְּנָא סְבַּנֹּא נְעִינִׁנִ ַ אַ אָלִגוַ נַּנְאַגָּלְ מִּלְעַבְנִיםְ אַּהְּוֹב וֹנַבָּי מִלְ בִּנִּשֹׁא בַּנְּלְנְיִנִי וֹנִיַב יה בְּעְלָנו ו בָּעְּלָן נַיְרַבָּר

ימטובן ולא פַּסְקּין: וֹאִטֹיּלִי, וֹן בֿהֹּלֹלִא יִמֹבַּׁיִלְ הֹמִיבִי they prophesied, but they did so no when the spirit rested upon them, elders; and it came to pass, that, him, and put it upon the seventy took of the spirit that was upon cloud, and spoke unto him, and And the LORD came down in the

round about the Tent.

77

٤٦

he gathered seventy men of the

נוטולאו למטונע: בּבֹטַבְּים וְלָאִ יָּבְּאִ הַאָּנִי הַאָּנִילְעַ מידְר נַקְּנַת שַּבְתָּם הָרַיּתַ וְתַּמָּת ๑๔ พื่อ บุ่งผู้น ו งู่
ผู้อ บุ่งผู้เ ווֹמָאַבוּ מִדּוֹבְאַלְמָנִם ו בַּמִּעַדָּיִב

لْمُكْتَفِيهِ، خُرَمُكِينَهِ: בכטובוא ולא נפקו למשכנא ומום שלולא מובע בְּטִמְבוּיקא שׁוֹם חַד אֶלְדַּד ڶۼ۩ؙڬۼٙۮ ئاترا

in the camp. unto the Tent; and they prophesied were recorded, but had not gone out them; and they were of them that Medad; and the spirit rested upon Eldad, and the name of the other camp, the name of the one was But there remained two men in the

וַנַגַּר לְמֹשֶׁר וּרְחַם עוּלֵימָא וְחַוּי לְמֹשֶׁר

camp.' Medad are prophesying in the told Moses, and said: 'Eldad and And there ran a young man, and

EQÜËL: וּיאַמִּר אֶלְבַּר וּמִידָּר מִטְוּבּאִים וֹאָמִר אָלְבָּר וּמִידָר מִטְּוּפּוֹ

יאמרו שקלרה ידי הטוב בעיניך שיד ה' מקלר בעיניהם יאבדו הם ומאה כיולא בהם ואל מהי ידי קלרה לפניהם אפילו שעה . אכילה זו מספקמן עד עולם וכי שבמך הוא זה אומרים לו לממור עול כור שעורים ונחמוך ראשך השיבו הקב"ה ואם לא אמן שלף כגלי וגוי ואמה אמכם בשר אמן לפדש ימים ואמר כך מהרוג אומה גדולה כוו הלאן ובקר ישמע להם כדי שיהרגו ומהא

וילה משה וידבר הל העם כיון שלה שמעו לו ויהפף שבעים היש וגוי (ספרי לה): . מקלר (מהלים עת, כ) הן הכה לור ויוובו מים וגו' הגם למם יוכל מת אמרו פשרה היא זו אין בו כת למלאות שללמנו ווהו שנאמר הילך ומפייםן אמר לו עמה מראה היקרך דברי שלא ישמעו לך הלך משה לפייםן (זה קאי גם לרש"י לעיל) אמר להם היד הי לסס דקס יאמרו גסס בקשנו מיס ועוף בקשנו דגיס וחגביס בקשנו אמר לו אס כן יאמרו שקצרס ידי (שס) אמר לפניו סריני מבקשים אלא עלילה לא מספיק להם סופן לדון אחריך אם אחה נוחן להם בשר בהמה גסה יאמרו דקה בקשנו ואם אחה נוחן (33) עחה חראה היקרך דברי. רפן גמליאל פנו של רבי יסודס סושיא אומר אי אפשר לעמוד על סעפל מאחר שאינן ממת (מוספתה קומה ו, ד):

מטם: (32) ולא יספו. לא נמנגאו אלא אימו היום לגדו כך מפורש במפרי (שם) ואונקלום מרגם ולא פמקין שלא פמקה נצואה

שעלם בידו וקן נמקדש ומי שעלם בידו מלק אמר לו סמקום לא מפץ בך (ספרי לם): נמל ע"ב פחקין וכחב על שבעים וקן ועל שנים חלק וברר מכל שבע ושבע ששה והיו ע"ב אמר להם עלו פחקיכם מחוך קלפי מי ושבט מוץ משני שבטים שאיץ מגיע אליהם אלא ממשה המשה אמר משה אין שבט שומע לי לפחות משבטו וקן אחד מה עשה במבוררים שבהם לסנהדרין ונכחבו כולם נקובים בשמוח ועל ידי גורל לפי שהחשבון עולה לי"ב שבמים ששה עשר לכל שבע (32) וישארו שני אנשים. מלומן שנפתרו למרו למלו למר כדלין לגדולס זו (ספרי. מנמומל בסעלמך יב): והמה בכחבים.

ट्रे%□: מבּטַבו ניאַמַר אָבוָנ מָמָטַ ينعر بتانوع جرائا ونهره منهر

בּי־יִמַּן יְהְנֶה אָת־ריּחִי עַּלֵיהֶם: וּמָּי וַמַּוֹ בֶּל־עַם יְהוָה נְבִיאָּים

لنظر نهٰلۃے: ענימי נַיִּאְסָר מֹשֶׁה אֶל־הַפַּהַנָּה הוּא וְאִהְפָּנִישׁ מֹשֶׁה לְמַשְׁרִיהָא הוּא

بر אַ מָּטִוֹם מַּלְ פַּגָּי, טַאָּבֶּא: יום פֿר סְבִיבָוֹת חַמַּחֲנָה השהנה جגבר וים בה יجגבר ı: שַּׁלְוּים מִן־הַיָּם וַיִּּמִּשִׁ עַּלְ- <u>יַּ</u> וְרִיּחַ נְסַעוּ מֵצֵּתַ יְחַנְּה נִיְּנָיִּ

خِرَتِط שְׁמִּנְתַ סְבִּיבִּנְת תַּמַּתַנֶּת: لافراء المنافري المنافرة المنا וּוֹאַסִׁפּוּ אָנוַ עַמְּלָנִ עַמָּלְנִים ¿ וֹבֹל עַלַּיְלְעַ וֹבָּלוּ וֹנִם עַמְּׁשְׁבְּׁעַ נַיֶּקְם הַעָּׁם כָּלְ־הַיּוֹם הַהָּוֹא

יְהוִֹה בְּעָּׁם מַכֶּה רַבָּה מְאָֹד: יְבְּבֵתְ וְאֶלֵב יְהֹנְתְ חָבְתַ בְּעָּׁם וֹיָךְ הבְשָּׁר עוֹדֶנוֹ בְּוֹן שִׁנֵיהָם מֶרֶם

> משֶה צַּסְרַנּוּן: ころびに ממילימותיה

רוּחַ נְבוּאֲמֵיה עֲלֵיהוֹן: המוש בול לביול אבו ישול ול לע מלפני רשינא פון דיהון כָּל נּיְאִמֶּר לְוֹ מִשְּׁה הַמְּקְנֵּא צַּקְּה לִי נִצְּמָר לִיה מֹשֶׁה הַקּנְצָּהִי צַּקָּ

וֹסִבׁי וֹמִבְאַב:

שַּׁבְשֵׁוּ אַפָּוּן מַּלְ אַפָּּוּ אַבְעָּאָ: לְמָּהְוֹנִיא וּכְּנִים ילְמַבְלָב יוֹמָא לְכָּא סְחוֹר מַהְבוּטֹא בַּמִנִילַב ווָמֹא לַכֹא הַּלְנוּ מִוֹ נֹפֹא וּבֹמֹא הַכְ וְבוּטִא נֹמּל מִן בְּבָם יִי נָאַפָּבַע

ڂڟۿۮٮڟ؉؞ קהון מַשְּׁמְחִין סְחוֹר סְחוֹר כֹּנָה הֹהֹבֹא בַּינָבוּוֹ וָהָהַםוּוּ ולְנַמֵּנ נִע מִּלָנו צַאַּוֹמָר ליליא וכל יומא דבתרוהי וְקְם עַּמְא בְּל יוֹמָא הַהוּא וְכָל

סַנּג לַטִדְא: בהמא ולמכ גל בהמא למוכ מב לא פֿסַל וְבוּלִוֹא בַּוֹן שַׁכֿוּלַ בּשְּׁבֶא מַר בְּעַן בֵּין שָׁנֵּיהוֹן

> Moses, shut them in.' up, answered and said: 'My lord minister of Moses from his youth And Joshua the son of Nun, the

His spirit upon them! prophets, that the Lord would put that all the LORD'S people were thou jealous for my sake? would And Moses said unto him: Art

he and the elders of Israel. And Moses withdrew into the camp,

the face of the earth. camp, and about two cubits above the other side, round about the on this side, and a day's journey on by the camp, about a day's journey quails from the sea, and let them fall the LORD, and brought across And there went forth a wind from

ıε

э٥

87

themselves round about the camp. and they spread them all abroad for gathered least gathered ten heaps; day, and gathered the quails; he that and all the night, and all the next And the people rose up all that day,

.əngald smote the people with a very great against the people, and the LORD anger of the Lord was kindled their teeth, ere it was chewed, the While the flesh was yet between

(27) וירץ הגער. ים לומריס גרשוס כן משס סיס (מנמומה שס):

מכנים אם ישראל לארן (סנסדרין יו, א. ספרי לו־לה): (82) בלאם. הְמַלְ עליהם לרכי לבור והם כלים מחליהם. דבר חחר חום חל ביח הכלח לפי שהיו מחובחים משה מח ויהושע

לנקוס או לעזור אנפרמנ"מ בלע"ז אוחז בעובי המשא: (92) המקדא אחה לי. סקנאי אחם לי סקנאמי אחם מקנא: לי. כמו בשבילי כל לשון קנאס אדם סנומן לב על סדבר או

ב) ואספחו אל חוך ביחך. ואב לכולם (חהלים למ, ז) ילבור ולא ידע מי אוספס מלמד שלא הביא עליהם פורענום עד שנכנסו (19) ויאסף משה. מפתח אסל מועד: אל המחגה. נכנסו איצ לאסלו: ויאסף. לשון כניס אל הבית כמו (דברים כב,

ימושים על פני כל הארן (יחוקאל כמ, ה) ונמשמיך המדברה: - וכאמחים. פורחות בגובה עד שהן כנגד לבו של אדם כדי (IE) ויגו. ויפרים וכן (מהליס ל, י) כי גו מיש וכן (נמוס א, יב) נגוזו ועבר: וישש. ויפשוע כמו (שמואל־א ל, מו) והנס הלדיקים חיש לחהלו (ספרי לו):

(Ad (d): (28) הממעים. מי שאמף פחוח מכולם העללים והחגרים אמף עשרה חמרים: וישטחו. עשו אוחן משעיחין משעיחין שלא יהא מורח באקיפתן לא להגביה ולא לשחות (קפרי לו):

אָרַ הָעָם הַמִּהְאַוּים: לבְרָוֹת הַמַּאָנְה כִּי־שְׁם מְבְרֵי קבְרֵי דִּמְשָּׁצֵיִי צָּרִי תַּמָּן וּוֹבְלַבָּא אָטַבַּהֶּם ַנַּמָּלַנִם נַנַּנִא וּבָּבָא זָטַ הַמָּנִי בַּאַטַּבָא נַנַנִּא

לַבַרוּ יָר עַמָּא דָשָּׁאַילוּ:

לְחַבְּרוֹת וֹהָוֹוְ בַּחַבְּרוֹת: עַבּיוֹע נּיִבְיִי בַּעַבְּרִית: (פּ) יַּ מִמְבְרְוֹת הַמַאְּנֶה נְסְעִּי הָעָם מִמְבְרִי דִּמִשְׁאַלִי נִשַּלִי עַמָּא

על־אַדְוֹת הַאִּשְׁה הַכַּשִׁית אֲשֶׁר עַל עִיסָק אִהְּהָא שַפִּירָהָא וַמְּדַבֶּר מִרְיֶם וְאַהַרֹן בְּמֹשֶׁר וּמִכֵּילַה מִרְיָם וֹאַהַרֹן בְּמֹשֶׁר

דומיב דחיק: בּוֹכֹּיב אַבוּי אַנְּקְאָ שָּפִּירָקָא

יְרְלְּיִר תַּלְאִ עַּם בַּּנִינִ עַבַּיר וַיִּמְּטִת מִבָּיל יִיָּ בְּאָ אַרְ עִּמָּנָאִ מִבִּיל ניאָמְרוּ הַרָק אַף־בְּמֹשֶׁהֹ וְבֶּבֶר נַאֲמָרוּ הַלְחוֹד בְּרַם עָם מֹשֶׁה

ושְׁמִיעַ בְּוֹדְם וְיָ:

וֹבְאָנְהַ

מכל אַנְשָא דִעל אַפּר אַרעָא: ווייבְרָא מֹשֶׁה שְּנְוְתָּן לַחָּדָא

ַנּיֵבֹא*ׁנ* מֻלְמִּטִּׁם: ָ₊ נֹאֶגְ-אַנִוֹרָן נֹאָגְ-מִנֹיִם הֹאָנ נּלְאַנִירָן ניאמר יְהוֹה פּהָאָם אָל־מֹשֶה נאַמר יִי

نذرت، برا: מוּמֶד הַלְמִיכוֹן לְמַשָּׁכּן וִמָּנָא וּנָפַלוּ

וּמִבְיָם וֹנֹאֹאַנ מֻהַנִּבִּם: ימבים ינפלי פרניהון: פֿטּט עַאָּטַכְ וּיַלְבֹאָ אַעַרוֹן בַּעָּרַה מַהַּבּוֹא יַלְנַאַ אַעַרוֹ ريْدُ لِي بَارْبِ جَمَوْنِ مَٰذِا رَيْمُرُبِ لِهُنَائِرِ لِزُ خَمَوْنِهِ لَمُثَالُهُ لَكُولُ

> there they buried the people that called Kibroth-hattaavah, because And the name of that place was

abode at Hazeroth. journeyed unto Hazeroth; and they From Kibroth-hattaavah the people

Cushite woman. married; for he had married a Cushite woman whom he had against Moses because of the And Miriam and Aaron spoke

IIX

58

₽€

—.in beard it. hath He not spoken also with us?' indeed spoken only with Moses? And they said: 'Hath the LORD

the face of the earth. above all the men that were upon Now the man Moses was very meek,

came out. the tent of meeting.' And they three Miriam: 'Come out ye three unto Moses, and unto Aaron, and unto And the LORD spoke suddenly unto

forth. and Miriam; and they both came door of the Tent, and called Aaron pillar of cloud, and stood at the And the LORD came down in a

(33) שרם יכרת. כמרגומו עד לא פסק. דבר אחר אינו מספיק לפוסקו בשיניו עד שנשמחו יולאה (שס לו):

- הקורל את בנו נאה כושי כדי שלא תשלוע בו עין רעה (שם): בי אשה בשיח לקח. ועתה גרשה (שם): נאס ביפיס ואינס נאס במעשים במעשים ולא ביפיס אבל ואח נאס בכל: האשה הכשיה. על שם נויס נקראם בושיח כאדס (מנמומא לו, יג): על אדוח האשה. על אודות גירושיה: כי אשה כשיה לקח. מה מלמוד לומר אלא יש לך אשה האשה הכשיח. מגיד שהכל מודים ביפיק כשם שהכל מודים בשהרומו של כושי (שָם): - בושיח. בגימערים יפת מרחם ממני ומשס ידעס מריס וסגידס לאסרן ומס מריס שלא נמכוונס לגנומו כך נענשס ק"ו למספר צגנומו של חצירו (ספרי שס): במחנה כיון ששמעה לפורה אמרה אוי לנשוחיהן של אלו אם הם נוקקים לנצואה שיהיו פורשין מנשוחיהן כדרך שפירש בעלי הימה יודעת מרים שפירש משה מן האשה רבי נתן אומר מרים הימה בלד לפורה בשעה שנאמר למשה אלדד ומידד מתנבאים דברי (ספרי למ). כל נא לשון בקשה: וחדבר מרים ואחרן. סיא פממס בדבור ממלס לפיכך סקדימס סכמוב ממלס ומנין . אמירה בכל מקום אלא לשון ממנונים וכן הוא אומר (בראשית ימ, ז) ויאמר אל נא אתי מרעו (במדבר יב, ו) ויאמר שמעו נא (I) וחדבר. פין דבור בכל מקוס פלפ לשון קשס וכן סופ פומת (ברפשים מב, ל) דבר ספיש פדוני ספרך פמנו קשום ופין
- (3) ענו. שפל וקבלן: (S) הרק אך. עמו לנדו דנר ס': הלא גם בנו דבר. ולהפירשנו מדרך הרך (מפרי ק):
- מס שלי אפשר לפס לומר ולאון לשמוע (ספרי קב): מסמר שנגלים עליו שכינס מדיר ופין עם קבועס לדבור (מנמומס שס): צאו שלשחכם. מגיד ששלשמן נקרסו בדבור פֿמד (4) פחאום. נגלה עליהם פמלום והם ממלים בדרך לרך והיו לועקים מים להודיעם שיפה עשה משה שפירש מן הלשה

- אَّלْرِد אُטְנִבְּׁה בַּטְלְנִם אֹבַבֶּׁב. אָנֹא מִטְנִּנְיָנְ לְטִנְן בְּטַלְמָנו אָנֹא יַהְיֶה נְבֶּיאֲבֶם יְהֹנְה בַּמַּרְאַה יְהוֹן לְכוֹן נְבִייוֹ אֵנְא יִיְ בְּחָזְוִין
- نِهُٰڎِٳ הִיא: ל אַבלּוֹ הֹבֹינוּ. מָמֵּע בֹּבֹלְ בַּנִעוֹ. לָאִ כֹּוֹ הֹבֹינוּ. מָמִּע בֹּבֹלְ הֹפֹּנִ
- בְּעַבְרָרֵי בְמִמֶּרִ: ימֹגוּתְ לֹא וֹבֹאטָם לַגַבּב ⁸ וְלֵא בְחִידְת וּחָמְנָת יְהְנָת יַבְּיִשׁ עִּמִּיה בְּחִיזִּר וְלֵא בְּחָדְנִן
- و بياد هُلُه بمثرة جه بيرك:
- אַבְרָן אֶּלְ־מִרְיָם וְהַנָּה מְצִּבְיַנִי מבונם מקבומט פּמָּביר נוֹפֹּן
- נוֹאַלְנוּ וֹאַמֻּׁב שַׁמֹאַנוּ: אַלְ-נָא שַׁמְּשׁׁ מַּלְ, וּנִי שַּׂמְאִש אַמָּר בַבּוּנִי. לָא כַּמֹּן שַׁמִּנִי. מַּלָנֹא رَزِهُمُاكُ هِلَا أَمْ كُمْ فَيْهِا جِنْ هِلَاذًا لِهُمَاكُ هِيَانًا كُمْنَهُا جِجَعَةً

- ממקיל עמהון: וּגְאַמֶּר הָמָּמִתּיַלָּא בַבְּבָרָ, אָם וַאָּמָר הָמִתּה בַתֹּן פַּטִוֹמָ, אָם
- מְהֵימֶן הוּא:
- בְעַבְרִי בִּמִמֶּה: ימבון לָא בְּבוּילְשִוּן לָתּלָלָא וּבֹבְמוּט וֹצִבֹא בַּוֹ מִסְׁטַכַּבְ פָּה אָל־פֶּה אַַרַבֶּר־בֹּוֹ וּעַרְאָה עַמְלַל עִם עַמְלַל עַלֵּילְנָא
- لْمُصْلَحْظ: النظراء سالألم
- **جَارُد**لًى: נאַטַפּֿנִי אַבַּירַן לַנִים מִבְיָם וְבַאַ וֹבֵא מֹבֹנֹם בַּוֹבֹא בַּעַלְנָּא إبرعنا جد يعوذ بغرة الميد العبية عجموذم يعدزا وشجبه
- חוֹבָא דְאִמְפַעְּנָא וָדִסְרַחְנָא:

- with him in a dream. unto him in a vision, I do speak the Lord do make Myself known if there be a prophet among you, I And He said: 'Hear now My words:
- trusted in all My house; My servant Moses is not so; he is
- Moses?' speak against My servant, against wherefore then were ye not afraid to the Lord doth he behold; dark speeches; and the similitude of mouth, even manifestly, and not in with him do I speak mouth to
- departed. kindled against them; and He And the anger of the Lord was
- behold, she was leprous. Aaron looked upon Miriam; and, was leprous, as white as snow; and from over the Tent, behold, Miriam And when the cloud was removed
- sinned. foolishly, and for that we have upon us, for that we have done my lord, lay not, I pray thee, sin And Aaron said unto Moses: 'Oh

ΙI

- בנויפתו של אסרן (פפרי שם): בנח שלא בפניו נאמר (בראשים ו, ע) איש לדיק סמיס ובפניו נאמר (שס ז, א) כי אומך ראימי לדיק לפני. דבר אחר שלא ישמע (שם): ויצאו שניהם. ומפני מה משכן והפרידן ממשה לפי שלומרים מקלם שבחו של לדם בפניו וכולו שלל בפניו וכן מלינו מח, יח) רכב אלסים רבוחים אלפי שנאן (מפרי שם): - ויקרא אהרן ומורים. שיסיו נמשכין ויולאין מן סחלר לקראם הדבור במועעים ומדת הקב"ה יוצא למלחמה יחידי שנאמר (שמות טו, ג) ה' איש מלחמה ויוצא לשלום באוכלוסין שנאמר (ההלים (5) בעמוד עגן. ילא ימידי שלא כמדת בשר ודס מלך בשר ודס כשיולא למלחמה יולא בארכלוםין וכשיולא לשלוס יולא
- אליו אחודע. שכינת שמי אין נגלית עליו בהשפקלריה המהירה הלה בחלום וחזיון: (6) שמעו גא דברי. אין גא אלא לשון בקשה (מפרי קג): אם יהיה גביאכם. אם יהיי לכס גביאים: ה' במראה
- במשס אפילו אינו עבדי כדאי סיימס לירא מפניו וכל שכן שהוא עבדי ועבד מלך מלך סיה לכס לומר אין המלך אוהבו מנס ואס וראים את אחורי (ספרי שם): 👚 בעבדר במשה. אינו אומר בעבדי משה אלא בעבדי במשה בעבדי אף על פי שאינו משה לומר (שמום לג, כ) לא מוכל לראום אם פני (ספרי קג): וחמנה ה' יביש. זה מראה אחרים כענין שנאמר (שמום לג, כג) במראים פנים שבו ואיני מוממו לו בחידום כענין שנאמר ליחוקאל (יחוקאל יו, ב) חוד חידה וגו'. יכול מראה שכינה חלמוד ואמס פס עמוד עמדי (קפרי. מנמומא לו, יג): ומראה ולא בחידות. ומראס זס מראס דבור. שאני מפרש לו דבורי (8) פה אל פה. אמרמי לו לפרוש מן האשה והיכן אמרמי לו בסיני (דברים ה, כז) לך אמור להם שובו לכם לאהליכם
- שיודיענו פרמונו (פפרי קד. מנמומה שם): (9) ויחר אף ה׳ בם וילך. מאמר שהודיעם פרמונס גור עליסס נדוי קל ומומר לצשר ודס שלא יכעום על מצירו עד מלמכו ליני מכיר במעשיו זו קשס מן סכלשונס (שס. מנמומל שס):
- שרחמי עליו (ספרי קס. מנחומה שס): (10) והעגן סר. ואמר כך והנה מרים מצורעת כשלג משל למלך שאמר לפדגוג רדה את בני אצל לא תרדנו עד שאלך מאצלך

מֹבַבְם אֹמֶוּ נַיֹּאָבָץ שַׁגָּוּ בַּמָּבוּי: ¾ אַכְ לֹא טַׁנוֹ, כַּמִּע אַמֻּׁר בַּבּאַנוּ,

מכן בשְּבָא מִיקָא הָדֵין דְּבַּה אַרו אַחָתָנְא היא צַּלְּי כִעַּן לא להן שטבעל בא מבונגא

אָלְבִוֹא פַּבְעוּ אַסִּי כְעוֹן יָתַהּ: וַצַּלִּי מֹשֶׁה קֵרָם יָיָ לְמֵימַר ¿יַ וַיִּצְעַלַ מֹשֶׁׁר אֶל־יְרוֹּוֶה לֵאמָר

מהוץ לַמַּהַנָּה וְצַּהַר הַצְּּסֶר: מְבֹׁמֹּנו נֹמִנִם טַּפַּׁיָּר מִבְּמֹנו נֹמִנם מפמגנ ינול ינול בְּפּּוְיִנִי נִזְלְאָ עִבְּלִם رنخير بمزم عِرَ مَقِم بِعِجْرِنَ

אֶׁלְ נֵאׁ בְּפֹא נֵא לְע: (פּ)

שׁבְעָּת יָמִים וְהַעָּם לָא נָסַע עַד־ נפּפְגַר מְרָנָם מָחָנִּץ לַמַּחַנָּה

ذاً لـأ□: לא נטל עד דאָתְבָּנִישָׁת לְמַמְבוֹנוֹא מִבֹּהֹא וְמִוֹן וֹהֹפֹּא لغفيٰلاتي άĽἰ□

וומון מבּבא לַמַּמָבוּטֹא וּבַּטַב

מְבֹּהֹא יוָטִון טַסְטַיַּנַר מָבָהָא

מׁנִיּוֹב נִינֹב בַּעִי עַבְאָ עִעָּבְּלִים

נּאַמַר וָן לְמִמֶּר וָאָלוּ אַבּוּהָא

בן התקבניש:

نشد، ځمَلځئې لُـځېئا: יבְתַר בֵּן נְמַלוּ עַּמָא מֵחֲצֵרוֹת

> 'dmow when he cometh out of his mother's of whom the flesh is half consumed Let her not, I pray, be as one dead,

beseech Thee.' saying: 'Heal her now, O God, I And Moses cried unto the LORD,

shall be brought in again.' camp seven days, and after that she days? let her be shut up without the should she not hide in shame seven her father had but spit in her face, And the LORD said unto Moses: 'If

brought in again. journeyed not till Miriam was the camp seven days; and the people And Miriam was shut up without

wilderness of Paran. from Hazeroth, and pitched in the And afterward the people journeyed

91

٤і

71

The Hastarah is Zechariah 2:14 - 417 on page 204.

(11) נואלנו. כמרגומולשון מויל:

^{לל"} וְאַתַּר נְסְעִּי הְעָם מֻתַּצֶברָת וְיַתְּרָ

בְּמִבְּרָ פַּאִבֶּן: (פּ)

האַפֶּר מְרָיָם:

- וכק אמר אין בעולס ווסו אשר בלאמו מרמס אמו (מנמומא שס): כא מסי כמס אס אינך כופאס במפלס מי מסגירס ומי מטסרס אני אי אפשר לראוסס שאני קרוב ואין קרוב רואס אס סגגעים בצאחו. מאחר שיצא ום מרחם אמו של וה שיש כח בידו לעוור ואינו עוורו הרי נאכל חלי בשרו שאחיו בשרו הוא. דבר אחר אל . אשר לו לומר אלא שבינה הבמוב אשר מאחר שילאה מרחם אמנו היא לנו כאילו נאכל חלי בשרנו בענין שנאמר (בראשים לו, כו) כי ב. ספרישם. מנסומא שם): אשר בצאחו מרחם אמו. אמנו סיס לו לומר אלא שכינס סכסובוכן חלי בשרו מלי בשרו מיס (12) אל גא חדר. אמומנו זו: 🖯 בנוח. שהמלורע השוב כמת מה מת מעמה בניהה אף מלורע מעמה בניהה (נדריה סד,
- בשבילנו אינו מאריך במפלה) (ספרי שם. מנמומא שם): אומרים אחוחו עומדת בלרס וסוא עומד ומרבה בחפלה. (דבר אחר שלא יאמרו ישראל בשביל אחוחו הוא מאריך בחפלה אבל ואממנן אל ס' בעת ההיא לאמר השיבו רב לך (ספרי שה): רפא גא לה. מפני מה לא האריך משה במפלה שלא יהיו ישראל עמס מראס וגו'. כיולא בו (במדבר כו, עו) וידבר מעס אל ס' לאמר יפקד ס' אלסי סרומות לכל בער. כיולא בו (דבריס ג, כג) לאו. כיולא בו (שמוח ו, יב) וידבר משה לפני ה'לאמר וגו',מה חלמוד לומר לאמר השיבני אם גואלם אחה אם לאו עד שהשיבו שסשיבו ואבים ירק ירק וגו' רבי אלעור בן עורים אומר בד' מקומות בקש משה מלפני הקב"ם להשיבו אם יעשה שאלומיו אם כן יבקש שאלומיו (ספרי שם. מנחומא שם): - לאמר. מה חלמוד לומר אמר לו השיבני אם אחה מרפא אומה אם לאו עד (13) אל גא רפא גא לה. בא סכמוב ללמדך דרך ארן שסשואל דבר ממבירו לריך לומר שניס או שלשס דברי ממנוניס ואמר
- בכנפב: . אני כל האפיפות האמורות במנורעים על שם שהוא משולת מחוץ למחנה וכשהוא נרפא נאסף אל המחנה כחוב בו אפיפה לשון אלא דיו לבא מן סדין לסיוח כנדון לפיכך אף בנויפחי חשגר שבעח ימיס (ב"ק כס, א. ספרי קו): ואחר האסף. אומר (+1) ואביה ירק ירק בפניה. ומס מניס סרמס לס פניס וועפות סלמ מכלס צבעת ימיס קל וחומר לשכינס י"ד יוס
- וששלב ששושו מרשוק וגו' (שושה ש, ב): (EI) והעם לא נסע. זה הכנוד חלק לה המקום בשביל שעה אחח שנחעכנה למשה כשהושלך ליאור שנאמר (שמוח ב, ד)

9

11	ਪ੍ਰੰਥਕੁਨ ਪੰਕ੍ਰੀ ਪ੍ਰੰਥਕੁਨ ਖ਼ੁਖ਼ਘੁਨ ϵ_F ਂ ਫ਼੍ਰੀ-ਰਾਰ੍ਾ:	בְּמְבַּמְא דִּיוֹסֵף לְשָּׁבְמָא דְשְׁבְמָא דִּיוֹסֵף לְשָּבְמָא	Of the tribe of Joseph, namely, of the tribe of Manasseh, Gaddi the son of Susi.	11
01	לְמַמָּה זְבוּלֶן זַּדִּיאֵל בָּן־סֹוֹדֵי:	לְשֶׁבְּטָא דִּיְבִוּלִין גַּדִּיאֵל בַּר סֹידִי:	Of the tribe of Zebulun, Gaddiel the son of Sodi.	01
6	לְמִמָּה בּוֹנִמְן פּּלְמָּר בָּוֹ־רְפִּיּא:	בְּפּנּא: לְמִּבְׁמֹּא בַּבְּנִימִון פּּלְמִּוּ בַּר	Of the tribe of Benjamin, Palti the son of Raphu.	6
8	לְמַמָּׁה אֶפְּרֶוִם הוֹשֵׁעַ בּּן־נְיוֹ:	לְשִׁבְּטָא דְאָפְּרֵיִם הוֹשֵׁעַ בַּר נין:	Of the tribe of Ephraim, Hoshea the son of Nun.	8
۷	לְמַמָּה יִשְּׁשִּבְּר יִגְּאָל בָּן־יוֹסָף:	לשׁבְטָא דְיִשְׁשִׁכֶּר יִגְּאָל בַּר לְשְׁבְטָא דְיִשְׁשִׁכֶּר יִגְּאָל בַּר	Of the tribe of Issachar, Igal the son of Joseph.	L
9	לְמַמַּה יְהּיּדְה בְּלֵב בָּן־יָפְּנָה:	לְשָׁבְּטָא דִּיהוּדָה כְּלֵב בַּר יְפְּנָה:	Of the tribe of Judah, Caleb the son of Jephunneh.	9
ς	לְמַמָּה שִׁמְעִּנְן שְׁפָּט בָּן־חוֹרֶי:	לְשִׁבְּטָא דְשִׁמְעוֹן שָׁפָט בַּר חוֹרְי:	Of the tribe of Simeon, Shaphat the son of Hori.	ς
ζιι	ְנֵאָלֶּה שְׁמוֹתָם לְמַמָּה רְאִּיבֶּן שַּמִּיעַ בֶּן־זַבְּיר:	בְּרְאִיבֶן שְׁמִּינִעַ בַּרְ זַפִּיר: הְאָבֶּין שְׁמְּהָהָהָא	And these were their names: of the tribe of Reuben, Shammua the son of Zaccur.	†
٤	رَّبُّوْل אُوْם מُשָּׁה מִמָּדְבָּר פְאָרָן עַל־פַּי יְהֹנְה כָּלָם אָנְשִׁים רָאשִׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה:	וּשְׁלַח יָחָחוֹן מֹשֶׁח מִמַּדְבָּרָא הַפְּאָרַן מַל מֵימָרָא דַּייִ בּוּלְחוֹן גּוּבְרִין בֵישֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אָנּוּן:	And Moses sent them from the wilderness of Paran according to the commandment of the Lord; all of them men who were heads of the children of Israel.	٤
τ	שְׁלַחַ־לְּוַּ אֲנָשִׁים וְיָתָׁרוּ אָתַ־ אָהַץ פְּנַעַן אַשָׁר־אָנָי נֹתַן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אַישׁ אָחָר אִישׁ אָחָר לְּמַשָּׁה אַבֹּתָיוֹ הִשְׁלְחוּ כָּל נְשָׁיא בְּחֵם:	שָׁלָּח לָּוֹּ גּּיּבְּרִין וִיאַלְּלִּין יָת לְשִׁבְּשָׁא יַּצְּבְּרָא חַד גּּיּבְרָא חַד יִשְּׁרָאֵל גּיּבְרָא חַד גּיּבְרָא חַד בּל רַבָּא דִּבְנַעוֹן:	'Send thou men, that they may spy out the land of Canaan, which I give unto the children of Israel; of every tribe of their fathers shall ye send a man, every one a prince among them.'	τ
בלמ לך רב	וּיִרְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאִּמְר:	וּמַבְּילְ יִיְ עָם מִשֶּה לְמֵימַר:	And the Lord spoke unto Moses, saying:	III

(3) על פי ה׳. ברשומו שלא עכב על ידו: בלם אנשים. כל אנשים שבתקרא לשון משיבות ואומה שעה כשרים היו (בת"ר

לסס שהיא מובה שנאמר (שמוח ג, יו) אעלה אחבה מעני מלרים וגו' חייהם שאני נותן להם מקום למעוח בדברי המרגלים ואמרו (דברים א, כב) נשלחה אנשים לפנינו כמה שנאמר (שם) ומקרבון אלי כלכם וגו' ומשה נמלך בשכינה אמר אני אמרתי ראו ולא לקחו מושר (במדבר רבה. מנחומא שלח ה): שלח לך. לדעמך אני איני מלוה לך אם מרלה שלח לפי שבאו ישראל (ב) שלח לך אנשים. למס נממכס פרשם מרגלים לפרשם מרים לפי שלקחם על עפקי דבה שדברס בחמים ורשעים הללו

a1'a):

למען לה יירשום (במדבר רבה. סומה לד, ב. מנחומה שם):

70	וּמָּה הְאַׁבֶּץ הַשִּׁמֵּנָה הָׁוּא אִם־רָזָה הַנִשׁ־בָּה עֵץ אִם־אַּוּן וְהָהְתַזּקִהָּם וּלְקַחָהָם מִפְּרֵי הְאָבֵץ וְתַיִּמִּים יָמֵי בִּפּוּרֵי עַנְבְים:	הֹנְבָּוֹ: בְּאֵבְהָא וְׁתְמָּנְא תְמָּוְ בַּבְּנְבִּי בְא וֹטִטַּלְפֵּוּן וִטִסְּבִּוּן מָאִבָּא מִסְבָּּוֹא בַאִנִי בַּּבִּ אִנְלְנִּוֹ אִם נִּמָא אַבְׁהָא בַּנִּמְנִירָא בִּוּא אָם	and what the land is, whether it is fat or lean, whether there is wood therein, or not. And be ye of good courage, and bring of the fruit of the land.'—Now the time was the time of the first-ripe grapes.—	oz
61	וּמָח הַאָּבֵץ אֵשֶׁר־הוּאִ ישֵׁב בְּה הַמּוֹבֶּח הַוּא אָם־רָעָּח וּמָה הֵעָּרִים אֲשֶׁר־הוּאִ יוֹשֶׁב בְּהַנְּח הַבְּמְחַנִים אָם בְּמִבְצְרָים:	הַבְּפַּגְּטַוּן אָם בְּבָּרְכִּוּן: מְרְנִיְּא בְּרֵנְא יָמֵיִּר בְּרֵנְוּ הַמְּבָא הָרֵא אָם בִּימָא יִמָא וּמָא אַרְעָּא דְּרֵנָא יָמֵיִר בָּה	and what the land is that they dwell in, whether it is good or bad; and what cities they are that they dwell in, whether in camps, or in strongholds;	61
81	ירָאִיתָם אָת־הָאָרֶץ מַה־הָוּא וְאָת־הָטְּםׁ הַיּשָׁב עָלֶּיהָ הָהָזָּק הוּאַ הַרְפָּה הַמְעָט הָוּא אָם־ רְב:	וְתָחָוּוֹן נְת אַרְעָא מָא הִיא וְיָת עַמָּא דְּיְמֵיב עֲלִה הַתַּקִּיף הוּא אָם חַלְּשׁ הַוְּעֵיר הוּא אָם סַּגִּי:	and see the land, what it is, and the people that dwelleth therein, whether they are strong or weak, whether they are few or many;	81
ישרחל	ַנִּשְׁלָח אֹמָם משָׁה לִתָּיִר אָת־ אָהַץ פְּנָעֵן וַנְאִמֶּר אֲלַהָּם עֵּלִיּ זֶה בַּנְּגֶב וַעֲלִיתֵם אָת־הָהֶר:	בא בְּדְרוֹמָא וְתִסְּמִּר לְשִּנְא: אַרְעָּא דִּכְנְעַן נִאָּמַר לְחֹוֹן סַמִּּ הְשְׁלְח יְחָחוֹן מִשֶּׁח לְאַלְּלֶא יָת	And Moses sent them to spy out the land of Canaan, and said unto them: 'Get you up here into the South, and go up into the mountains;	Ľ١
91	אָלֶה שְׁמַוֹּה הֲאַנְשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלָה משֶׁה לְהַוּר אָּת־הָאָהֶץ וַיִּקְרֶא משֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בּוֹרְוּוְ יְהוֹשֶׁעַ:	אַלֵּין שְׁמָהָה גּּּבְרַיָּא דִּשְׁלַה משֶה לְאַלְלֹא יָה אַרְטָא וּקְרָא משֶה לְהוֹשֵׁעַ בַּר נּוּן יְהוֹשֶׁעַ:	These are the names of the men that Moses sent to spy out the land. And Moses called Hoshea the son of Nun Joshua.	91
ζī	לְמַמָּׁע לְּב לִּאִנִּאְלְ בָּוֹ_מָבֶּוּ:	לְמִבְּמֹא בַּנְר נִּאִנִאָּלְ בַּר מָכִּי:	Of the tribe of Gad, Geuel the son of Machi.	Şī
† I	לְמִמָּׁע וֹפִׁשֹׁלְ, וַעִּבּׁ, פַּּן ַנְפַּטִּי:	زۈم: ځ <u>م</u> خمٰ× لازۈنخ، زنو، در	Of the tribe of Naphtali, Nahbi the son of Vophai.	† 1
٤١	לְמִּמָּה אִּמְֶּר סְׁתִּוּר בָּּן־מִיכְאֵל:	מולאק: לְחִּלֹּמֹא צִאֹחָר סִׁנוּר בַּר	Of the tribe of Asher, Sethur the son of Michael.	٤١
71	לְמִּמִּׁע בְּוֹ מַּמִּיאֵלְ בִּּוֹרַיִּּמִּלְי:	לְּמִלְּנִ: לְמִּבְׁמֹּא בְּבֵוֹ מִּמִּנִאָּכְ בַּב	Of the tribe of Dan, Ammiel the son of Gemalli.	71

(91) הבמחנים. מרגומו סבפלמין כרכין פלומין ופמומין מאין מומה: הטובה היא. במעינום ומהומום מונים

(81) אח הארץ מה היא. יש ארן מגדלם גבוריס ויש ארן מגדלם מלשים יש מגדלם ארכלופין ויש ממעמם אוכלופין (במ"ר. מנמומם שם): החזק הוא הרפה. פימן מפרלס אם בפרוים יושבין מוקים הם שפומכין על גבורמס ואם בערים

(דו) עלו זה בנגב. סוא סים ספסולם של ארן ישראל שכן דרך סמגרים מראין את ספסולם מחלה ואחר כך מראין אם

(15) ויקרא משה להושע וגרי. התפלל עליו יה יושיעך מעלת מרגלים (במ"ר. קומה שם):

וברימים:

סשבם (מנמומה שלם ו):

בלורות הם יושבין מלשים הם (במ"ר. מנתומה שם):

ַבְאָר לְבָאָ L ממושבר־צו מיי לַיַּהַּלְנִּ

לְמָמֵי וַוֹמָת: ממובלבא באון עד רחוב אָטַ טַאָּבֹּא וּסִלְיִלוּ וֹאַלְיִלוּ זִּע אַבֹּמֹא

Hamath. unto Rehob, at the entrance to land from the wilderness of Zin So they went up, and spied out the

tċtċu ¿פֿנו אָהּו מִאַנוֹם: בְּבְּלֵע נְחָבְרָנְן מֶּבָת מָּנִים בּ וְמֶּם אַטִּימִן מִשְּׁי וְמַלְמָּי יִלְיבֵי טַבְּרִוּן וְמַשִּׁוּ אַטִּימִן מִשִּׁי וּנֹהְלַנְּ בַּנֵּלֶבְ וֹנִבָּאָ הַּגַ שַבְּבוּלְ נִסְלַנְעַוּ בַּבַּבוּמָא וֹאָטוּ הַּגַ

下はなじ!ロ: מוו אטבואט שבם מאוס וְעַבְמָּ, בֹּנִ, יַבְּבָׁא וְשַׁבַבְוּן מָבַת

seven years before Zoan in Egypt. there.—Now Hebron was built children of Anak, were Ahiman, Sheshai, and Talmai, the and came unto Hebron; and And they went up into the South,

ימִן_בַבְּבַּמְלֵים ימִן_בַהְּאַלִּים: אָטַר נִישְּׂאָרוּ בַּפְּוֹט בִּשְׁנָיִם דְּעָּנְכִין חַד וָנַטְלְיּהִי בַּאָרִיקָא دُ מְשֶּׁם וְמִוּבְׁעִ וְאָשְׁכִּוּלִ עַנְבְרִים וְקִצּי מִתְּשָׁן עּיִבַּרְחָא וְאָהְכָּלִ וּנְבַאנּ עַּד נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיִּכְרָחָנִי נַאָּחוּ עַד נַחָלָא דְּאָהָכָּלָא

בּטַבון ימו במונגא ימו שונגא:

Pomegranates, and of the figs. between two; they took also of the and they bore it upon a pole branch with one cluster of grapes, Eshcol, and cut down from thence a And they came unto the valley of

מֹמֶּם בֹּנֹג נֹמֶּבֹאָב: אָבוּוֹת הָאָשְׁבּוֹל אֲשֶׁר־בְּרְתִוּ דְאָהְבָּלָא עַל עִיסַק אָהָבָּלָא حَقِرَات بَنَاهُ كِرِهُ لِوَاحُ هُنِّ فِيرَاحُ خُهُرَبُهُ بَنَانِهُ كِرِهُ لِوَجُهُ

בְּקְצֵי מִתְּמֵן בְּנֵי וִשְּׁרָצֵל:

from thence. the children of Israel cut down Eshcol, because of the cluster which That place was called the valley of

אַבְבְּעִין: אַבְבָּעִים יִום: נישְׁבוּ מִהַּוּר רַאָּבוֹן נִשְׁבוּ מִלְאַלָּא אַרִעָּא מִפוּוּ

the land at the end of forty days. And they returned from spying out

57

17

- בבכונ: (02) היש בה עץ. אס יש בהס אדס כשר שיגין עליסס בוכוחו (ב"ב מו, א): בכורי עובים. ימיס שהעוביס מתבשלין
- מסטי (להלן לד, ז): גבול מערבי על שפח סים עד לבה חמה שסוה הלל סר ססר במקלוע מערבים לפונים כמו שמפורש בגבולות סהרן בפרשה הלס שד מקלוע מערב כמו שלוס משס עלו זס בנגב דרך גבול דרומים מורחים עד סיס שסיס סוח גבול מערבי ומשס חזרו וסלכו כל (וב) ממדבר צן עד רחב לבא חמת. הלכו בגבוליה באורן וברוחב כמין גאס הלכו רוח גבול דרומים ממקלוע מזרח
- המלכים שנחמר (ישעים ל, ה) כי היו בלוען שריו והיחה חברון מובה ממנה שבעה חלקים (סומה שם): ואין לך מעולה בכל ארלות כמלרים שנאמר (בראשית יג, י) כגן ה' כארן מלרים ולוען היא המעולה שבארך מלרים ששם מושב שמד משבעה בלוען ובא להידיעך שבחה של ארך ישראל שאין לך מרשין בארך ישראל יומר מחברון לפיכך הקלוה לקברוח מחים בבנחה. אפשר שבנה הם את הברון לכנען בנו הקמן קודם שיבנה את לוען למלרים בנו הגדול אלא שהיהה מבונה בכל עוב על (דברים א, לו) ולו אמן את הארך אשר דרך בה וכמיב (שופעים א, כ) וימנו לכלב את תברון (שועה לד, ב): שבע שנים (22) ויבא עד חברון. כלג לגדו סלך שם ונשממם על קברי אנום שלא יסא ניסח למבריו לסיום בעלמם וכן סוא אומר
- **4):** משקל כל אחם מי שאס וגמירי מונא דמדלי אינש על כחפיה אינו אלא שליש משאוי ממשאוי שמסייעין אומו להרים (סומה לד, ולמד מאבנים שהקימו בגלגל (יהושע ד, ה) הרימו להם איש אבן אחח מן הירדן על שכמו והקימוה בגלגל ושקלום רבוחינו כלום לפי שכל עלמם להוליה דבה נחכרונו כשם שפריה משונה כך עמה משונה והם חפץ החה לידע כמה משהוי החד מהם לה שהוא בשנים מה מלמוד לומר בשנים בשני מוטוח הא כילד שמונה נטלו אשבול אחד נטל חאנה ואחד רמון יהושט וכלב לא נטלו (ES) זמורה. שוכת גפן ואשכול של עוביס תלוי בס: וישאהו במוש בשנים. ממשמע שנאמר וישאוסו במוע איני יודע
- לפני הקב"ה שיגוור עליהם יום לשנה קלר לפניהם את הדרך (תנתומא שלת ת): אדם בינוני עשרה פרסאות ליום (פסמים לד, א) הרי מהלך ארבעים יום מן המזרח למערב והם הלכו ארכה ורחבה אלא שגלוי (es) וישובו מחור הארץ מקץ ארבעים יום. וסלא ארבע מאות פרסס על ארבע מאות פרסס סיא (מגילס ג, א) ומסלך

בְּלִׁ־הֵעֵבְׁה וַיַּרְאָנִם אָתַ־פְּרָי וִיָת כְּלְ בִּנִשְׁמָא, וַאַהְזִיאִּנוּו יָת הארא: לַבְּשְׁתְּבִּנְ אָטְׁם בִּבְּבְ נְאָטַ בְבַפַם נָאָטִּיִבְנִּ נְהָבִּנְן פּהָנָהָא \$4_#\t\t\ ĊÜ._ וַיֵּלְכֶנּ וַיִּבְּאנּ אָלְ־מִאָּנִי וָאֶלְ וַאָּלִר וַאָּנִינִי נְאָתוּ לְנֶת מִאָּר וּלְנֶת

טַלֶּב וּגַבָּה טַנא וֹזִיב פַּבוֹיבי: הְאָבֶרְ אֲשֶׁרִ שְׁלַחְהְתְּי וְנְבָּם זְבָּת לְאַרְשָּׁא רִּשְׁלַחְהַנָּא וֹאַרְ עְבְּדָרָא נְיִסְפְּׁבִוּ בְּגִן נִיֹּאֲלֵּוְנִוּ בְּאֵנוּ אֶּלְ

וֹנִם וֹלִבְוֹ עֲהַׁלֹּע בֹאָנוּ הֶשׁם: וְהֶשְׁיִהְ בְּצְּרְוֹתְ מְצְּרִ הְצְּרִ אָפָס בִּי־עַוּ הִעָּם הַיִּשֶׁב בָּאָבֶץ

لقر تد تناتنا: ְנְּמֶלְ זֶרְ הַנְּבְּבְּנְי בְּּחָר וְהַבְּנְצִי: בְּחָר וְהַבְּנְצִי: מַלְ-הַנְּח בְּמִּרָא וּבְנְעָּגָּי הֹמֹלַל יוְהָוֹר בֹּאָבוֹא

ځد نځېځ ډنځ ځك ניֹאמֶר עַּלְּה נַעֲּלֶה וְיְרֶנְיִּעְרִי יִתְּה נִאַּעַר מִפְּק נִפַּק יְנִירַת יָתַה

חַזָּק הָוּאַ מִמֶּנוּ: לא נוכל להֹלְוּנוֹ אָלְ-עֹמֹם בֹּנִי לָא נִכּוּלְ לְמִפַּט לְנִנוּ מֹמֹא אָבּוּ יַּ וְהְאֵׁלְאָה בֹּ אֲמֶבׁ בֹּלְי הְמֵוּן אֵמְרִי וְיִיּבְרַיִּא דִּסְלִיקוּ עִמֵּיה אֲמָרוּ

> ظَعْدُا نَشِدُهُم مِٰمَادُوْمُهِ لِأَمْادُوْمُ لِمُعْدَا אַנוֹעוּ בֹּלִנִי בֹּלְ בֹּנֹחֲטֹא צַבֹּנוֹ,

הַלְב וּבְבָּה הִיא וֹבֵין אָפַּה: יים בייא וֹבון אָפַּה: שׁמְשׁמֹנוֹאוּ בִינִי נֹאַמֹּבוּ אַנוֹנוֹא

הזינא הפון: בלבלו בַטַבא וֹאַנ פֿה נּפֿבא לְעוָע אָבוּי הַקּיף עַמָּא דְּיָהָיב

וְשִׁשְׁאֵּג וִנְדוּסְאֵּג וֹאֵמְוָבְאָג וֹשִׁנִד הַנָּגָּב עַּמְלְקְאָה יָהֵיב בַּאַרַע דָּרוֹמָא

אָבׁוּ מִיכָּלְ נִכּוָלְ לַשִּי וניַדַס כְּלֵב אָת־הַעָּם אָל־מֹשָׁה וָאַצִּיה כְּלֵב יָה עַּמָּא לְמֹשָׁה

הַקּיף הוא מִנַּנְא:

fruit of the land. congregation, and showed them the unto them, and unto all the to Kadesh; and brought back word Israel, unto the wilderness of Paran, To nearly and to noise sergen of and to Aaron, and to all the And they went and came to Moses,

milk and honey; and this is the fruit sentest us, and surely it floweth with came unto the land whither thou And they told him, and said: 'We

Anak there. noreover we saw the children of fortified, and very great; and the land are fierce, and the cities are Howbeit the people that dwell in

82

South; and the Hittite, and Amalek dwelleth in the land of the

well able to overcome it.' at once, and possess it; for we are Moses, and said: 'We should go up And Caleb stilled the people toward

stronger than we.' against the people; for they are qu og ot alds for are aW' :biss But the men that went up with him

אחם דבר. מממשס וממ מסרן: (62) וילבו ויבאו. מסווילכו לסקיש סליכחן לביאחן מס ביאחן בעלס רעס אף סליכחן בעלס רעס (סומס לס, א): וישיבו

10): (TS) זבח חלב ודבש היא. כל דבר שקר שאין אומריס בו קלם אמת בתחלתו אין מתקייס במופו (במדרש רבס. מועס

(82) בצדות. לשון מווק ומרגומו כרכין לשון בירניום עגולום ובלשון מרמי כריך עגול:

כמשמתו שלל הירדן ולה תוכלו לעבור: (92) עמלק יושב הרי. לפי שנכוו בעמלק כבר סוכירוסו מרגליס כדי לייראס (מנמומא שלמ ע): על יד הירדן. יד

מדס הרולה לשמק מגודת מנשים מומר שי"מ (מ"מ הם): ועלו שם נגליח בכל דבריו (שם): ויהם. לשון שמיקה וכן (זכריה ב, יו) הם כל בשר (עמום ו, י) הם כי לה להזכיר. כן דרך בני וסוריד לנו את סמן וסגיו לנו את סשליו (במדבר רבה. סומה שם): עלה בעלה. אפילו בשמים וסוא אומר עשו סולמות סיס סבור שבא לספר בגנומו שסיס בלבס על משס בשביל דברי סמרגליס שמקו כולס לשמוע גנומו אמר וסלא קרע לנו את סיס (30) ויהס כלב. סשמיק את כולס: אל משה. לשמוע מס שירבר במשס לוותו אמר וכי זו בלבד עשס לנו בן עמרס סשומע

(IE) הוק הוא ממנו. כניכול כלפי מעלה חמרו (זמדבר רבה. קועה שם):

אַנְשֶׁי מִדְוֹת: לְּנִנְּע אֵּלְהָּגוּ בְּעִנְכֵּע בְּנִנְּע אֵלְהָּגוּ בְּעִנְכֵּע בְּנִנְּע אֵלְהָּגוּ בְּעִנְכֵּע בְּנִנְּע אֵלְהָּגוּ בְּעִנְּעִי בְּעִנְּעִי בְּנִנְּע אֵלְהָּגוּ בְּעִנְּעִי אָלְהָּגוּ בְּעִנְּעִי אֵלְהָּגוּ בְּעִנְּעִי אָלְהָּגוּ בְּעִנְּעִי אַבְהַ אָבֶרֶן אַבֶּקְרָת יוּשְׁבֶּירָן הָוּא לִאַּלְלָא יָתַה אָבַע מִקּשָּׁלָא הַאַּבְּעֹ אַמֶּבְ מִּלְּבְׁנִתּ לְּעִ לְנַוּנִב לְמָנִמָּב אַבְעָּא בּוּבְבְּנָלִא בּעִ וּגִּגאוּ בַּבַּט בַאָבוּא אַהָּב טַבוּ

לְנַוֹלְכִים וְכֵּן תַוְיוּנִי בְּעִּינִיהָם: ענק מן־הנפלים ננהי בעינינו וְמֶּם בַּאָּנוּ אָטַבַוּנֹפֹּגלָים בַּנֵּי, וְטַמָּן שַׁזִּנִּא זִט יַּבָּבוֹא בִּוֹ, הֹוֹלַ

<u> Г</u>_Г_Г_Г_К לוְלְטְׁם וֹוּבְׁכֹּנִ עַבְּמֹם בַּבְּיְנְלְע זָּט פֿלְעוּוְ וּבָּכִוּ מַמֵּא בִּבְיִלְנָא וַטּמָּאַ כַּלְעַנְיַנְיָּנְיַנִי וֹיִּהְנִי אָנַעַ וֹאָבִימִּע כַּלְ כִּוֹמָּטַא וִידַבוּ

אָוֹ בַמִּדְבֶּר תַזָּה לוּ־מֶּהְנוּ: הְעַּבְה לוּ־מַהְנוֹ בְּאָבֶין מִצְּבַוֹם ءِ خُدْرُ نَهُلُكُمْ لَا يَكُمُ لِلهُ كُمْ لِيُنَا خَرِ خُدْرُ نَهُدُ لِهُ مُلِكُ لِكُمْلِ لِكُمْلِ

מָּוִב לַנוּ מִּוּב מֹגַּבְוֹנִמַב: לְמֵּגננ 'נְסְפּׁנְנִ יְבְיֹנִגְ לְבְּנִגִּ בְּלְנִא נִהְפֹּלְגִּא יִבְנְוֹ לְבִּנִּא בַּלְאִ הָּבַ ְ עַאָּבֶּא עַנִּפָּׁלְ בַּטְבֶר עַדָּא לְמִפָּלְ בַּעָבָר בַּעָבָר וְלְמָּׁנִי יְּיִינְיִי מִּבְּיִא אִנְּיִנִי אָלְ - יּלְמָא יִיְּ מִמִּיִלְ יָתַנָּא לְאַרְעָּא

באה וֹלְהוּבְר מִצְּבֶוֹנִמְר:

رْفْتِ، قُرْ كَلْرْ مُلَا خُرْ، كَلْتِ خُرْ كَلْرُمْ خُرْشُنْهُ لَـحُرْ، رَزْفِر مَنْ فِي الْمُلِيارُ لِا مِرْ فِينَيْنَ الْبُورُ مَنْهِا لِمُلِياً مِرْ مُوْاالًا

> נאַפּולו שום ביש על אַרְעָא

בְּלַמְּגִּוּ וְכֵּן שַׁוֹנִאָ בַּהַנִּיִשְוּ: מו ילבוֹא וֹבׁונֹא בֹהנוּ. וֹפֹחַלֹּא

ביבון לַנוּ בַּמִּיהָנָא: באַבהא במגבום או במבבבא לעון כל כְּנִשְׁמַא לְנִי בְּמִיחָנָא נילנו על משה ועל אַהרן כל ואָהרעמו על משה ועל

לְנֹא צַנְתוּב לְמִגָּבוֹם:

בוּאֵא ולעוּב לִמֹּגֹבוֹם:

are men of great stature. and all the people that we saw in it eateth up the inhabitants thereof; passed to spy it out, is a land that The land, through which we have unto the children of Israel, saying: the land which they had spied our And they spread an evil report of

"were in their sight." sight as grasshoppers, and so we Nephilim; and we were in our own sons of Anak, who come of the And there we saw the Nephilim, the

people wept that night. their voice, and cried; and the And all the congregation lifted up

 ΛIX

this wilderness! of Egypt! or would we had died in Would that we had died in the land congregation said unto them: against Aaron; and the whole murmured against Moses and And all the children of Israel

better for us to return into Egypt?' ones will be a prey; were it not the sword? Our wives and our little bring us unto this land, to fall by And wherefore doth the LORD

into Egypt. us make a captain, and let us return And they said one to another: 'Let

Israel. congregation of the children of faces before all the assembly of the Then Moses and Aaron fell on their

(שם): אנשי מדות. גדולים וגבוסים ולריך למת לסם מדס כגון גלית (שמואל-ה יו, ד) גבסו שש המות וורת וכן (שמואל-ב (22) אוכלה יושביה. בכל מקום שעברנו מלמנס קוברי ממים. וסקב"ס עשה לעובה כדי לערדם במבלם ולמ ימנו לב למלו

בקוממן (שם לד, ב): בעיניהם. שמענו אומריס זה לזה נמליס (רא"ס ובמ"א חגביס) יש בכרמיס כאנשים (קומה שם): ענק. שמעניקים חמה (33) - הופילים. ענקים מבני שמחואי ועואל שנפלו מן השמים בימי דור אנוש (נדה שא, א. יומא שו, צ): - וכך היינו כל, כ) ליש מדון (ד"ס־ל יל, כג) ליש מדס:

כל העדה. קנסדרלות (תנתותם שלת יג):

(ב) לו מחנו. סלוליוממנו:

(+) בחבה ראש. כמכגומו נמני רישל נשיס עלינו מלך ורצומינו פירשו לשון עצודה ללילים (פסיקמל זוערמל):

מַן הַשַּׁבְיה אָנר הָאָגֶדֶן קַרְעִי יָפַּנָה מִן מָאַלְלֵי אַרְעָא בַּנַעוּ

۲⊏ننه، ۲۱۱: بالمانيون جراندر بجيَّد چرابعؤد بالمانيون جد بدر بجيَّد جد

land, rent their clothes. were of them that spied out the Caleb the son of Jephunneh, who And Joshua the son of Nun and

ַבְּאָרַ יְאָרַ יִּאָרַ יִּאָרַ יִּ עַבְרְנוּ בְהִ לְתַוּר אֹהָה שוֹבֶה יַיִּצִּבְרָנְא בִּהְּ לְאַלְלָא יָתַה ر نَشِلَهُمْ كُهُرُبُ لِنَهُلُهُ لَا يُقَلِّمُ نَشِلُهُمْ نَشِلُهُمْ %<u>\</u>_&_&\!

מַבָא אַרְעָא לַהְדָּא לַהְדָּא בּׁנִّוֹ, וֹאֹמֹרוּ לְכַּלְ כֹּנִחֲשֹׁא בַּבֹנוֹ,

exceeding good land. passed through to spy it out, is an Israel, saying: 'The land, which we to natiblida of the children of And they spoke unto all the

נובלה: בְּנֵה אֲבֵּל אַמְּבבינוּא זֹלִינּ טַלְב <u>כְּנָּא אֵ</u>בהָא בַּנִיגִא הַּבָּבָא טַלְב אַלַנּנְ אָלְבוֹלְאַבֶּוֹ עַּנְּאָנוּ נּוֹטֹלִיִּטּ נֹיֹטֹלִיּצּ לְאַנַהֹּא בֹיֹצִא וֹנִטֹלִיִּטּ אָם בַּבְּלֵא בְּּנִגְ יִבְינֵע וְיִבְינֵע אִם בַבְּּלֵא מִן בְּנִגְ יִבְינִע וְיִבְּרָא אִם בַבְּּלֵא מִן בְּנִגִּ

with milk and honey. it unto us—a land which floweth will bring us into this land, and give

If the Lord delight in us, then He

ַּנְיהְנָה אָמָנִנּ אַּל_מִּינְאֶׂם: כְטַמְנִי בַיִּם סְרַ צִּכָּיָם מִהְּכִינִים ַ אַּכְשַׂינְאַנְ אָטַ הַּם עַאָּבוּלְ כַּיּ אַף בַּיהוָהֹ אַל־הִמְהֹדוֹ וְאַהָּם

שבול מלביון: ומומבא בול בסהבלא לא מֹסִירוֹן מַּדְא מוּקְפְּהוֹן מִנְּחֹוֹן מו ממא באבמא אבו בובלא שמבו לא שבול לא בו במומבא בוו לא

neeting unto all the children of the LORD appeared in the tent of them with stones, when the glory of But all the congregation bade stone

and the LORD is with us; fear them

defence is removed from over them,

land; for they are bread for us; their

neither fear ye the people of the

Only rebel not against the LORD,

ĖĶĽ ひんなア י בְּאָבְנִיִם וּכְבָוֹד יְחִנְּה נִרְאָהֹ رَبْعِمُدرِ خُمِ لِنَمْلِد خِلْتِهِ عِنْهِ

אַטִּינְלְ, בַּמֹחֲכּן וַמִּנֹא לְכַבְ בַּנִי נטעון באבניא ויקרא דיי וֹאַמֹרוּ כֹּלְ כֹּנֹחֲטֹא לַמֹרַנִּם And the LORD said unto Moses: Israel.

האונו לטבלו: וֹאָמָׁנוּ דָּוּ בַּׁכִּלְ בַּאָעָוִט אָּמָּב ַנְאָּצְנִי הַעָּהַ הַנְּיָה וָעַר־אָּנָה לֹאַ־ ניַאַמֶּר יְהוָהֹ אֶל־מֹשֶׁה עַּד־אָנָה

לכַג אַנוֹא בּהֹּבֹבונו בּננגענו: אַמּשׁׁנִ לַא וֹבִימִׁנוּן בַּמִּימָבוּ מֹנְצִּוֹנְן בֹּבְמִי מַמָּא בִּבְיוֹ וְמַבַ נצַּמָר וַן לִמֹשֶׁה עַּד אָמַּהַי וְהֹוֹן

I have wrought among them? believe in Me, for all the signs which Me? and how long will they not How long will this people despise

ΙI

אָטַבְּ לְגוּי־בָּדַוֹל וְשָׁצִים מִמֶּבּוּ: יו אַכֿנּוּ בַבַּבֶר וְאָנְרָמֻנִּוּ וֹאָמָמְעִ

נאַגביר וָהָךְ לִעָּם בַב וָהַפָּיוּ אַמְבוון בַּמובא וֹאָמֵגגוון

and mightier than they.' will make of thee a nation greater pestilence, and destroy them, and I will smite them with the

- איוב שסים מגין עליסס (סומס לה. ב"ב מו, א) דבר אחר ללו של המקוס שר מעליסס: (9) אל חמרדו. ועוב ואמס אל מיראו: בי לחמנו הם. נאכלס כלמס: סר צלם. מגינס ומוקס כערים עבסס ממו
- (10) לרגום אותם. את יסושע וכלנ: וכבוד ה'. סענן יכר שם (נמדנר רבה. קועה לה, א):
- בידי לקיים הבמחתי: (11) עד אנה. עד סיכן: ינאצני. יכגיזוני: בכל האחוח. בשביל כל סיפוס שעשימי לסס סים לסס לסאמין שסיכולת
- (5015((50): (21) ואורשנו. כמרגומו לשון מרוכין ואס מאמר מס אעשה לשבועם אבום: ואעשה אחך לגוי גדול. שאמה מורעס

הְעָּם הַנָּה מִפָּרְבָּוּ: מֹאַנִים כֹּיִ עַמְּבְיִּטְ בַּכְעַבְּ אָטַ מִאָּנִאָּ בַּאַפּנִפֿטָא בַעַנִלְנַ זִּטַ ניאטר משה אל־יָהוָה וְשְׁמִעִּי

ځ'ډځپ: לפְּנִיהֶם יוֹמָם ירְעַמִּיר אַלָּב יִּבְעַּמָּר עָלָן אַּמָּר הֹלָן לבאַבו אַפָּב יְבוָב וַעָּגָד יַבּוֹב בּעָר תַּגָּה אֲשֶׁר־עַיִן בוֹלֵה שְׁמְעִיּ בְּי־אַמָּה יְהְנָה בְּקָרֶב וָאָמִרוּ אֶל־יוֹשֶׁבַ הָאֶרֶץ הַוּאָתֹ

אָר־שִׁמְעִיב: אָבוֹע וֹאֵמֶבוּ בַינִיִם אָּמָב מָמִמֹמִי וְהַמְמָּה אָת־הָעָם הַזָּה בְּאַישׁ יִהְקַפֵּיל

نَمُوۡمَ كُلُوۡتِ لَيۡمُلُمُوۡ فَقَلَٰظُرِ: אָתַ_הְעָּהְ הַבְּּהַ אָלְ_הָאָרֶן אַשֶּׁרַ

بحراد [ַ] 'נְעַּטְׁרַ 'נְּנְדַּלְ דָּא בָּהַ אֲדָנְיָ בַּאֲמֶׁרַ '

הַבְהַוּם וֹהַגְ וַבְּהָּוּם: פֹקֵר עַּוֹן אָבוּת עַל־בָּנִים עַל־ ַ₈₁ נַשָּׁא מַּנְוֹ וֹפַּאָמַת וַנַּפַּעַ לַאָּ נָנַפָּׂע יְהְנָה אָבֶרְ אַפַּיִם וְרַבַּהָטָב

> מַּמָא בַבון מִבּינִיהון: נאַמר משה בורם זן וישְּׁמִינוּ

> באישְׁלַא בַּלִילָנֹא: בובוו ביממא יבשמורא ובהמובא בהללא אַטַּ מָבַבּּנ וֹפֿבֹשׁ וֹוֹ וֹהֹּלֹלשׁ מַסָּב הַבַּוֹישִוּן בין דּבְּעִינִיהון הַזּוֹ שְּׁכִינַת מכונעד שריא בנו עובא בשמעער אַבר אַפּ ייַ ڬ؞ٙڷ؞ڗ ダレダス

> خُرْدَرَد: בהמה ים הומה יבובטב כׁנּנִבֹבְא טַב נִינִמָבוּן הַמִּמִּנֹא کاہ עמַא הַדֵּין

לְעִוּן וֹפֿמּגלִנּוּן בַּמָּגבּנֹא: וֹט הֹמֹא בַבוֹן לַאַּבְׁהֹא בַּלַוּים מבּלְטֵּוּ וְבָּבְט וְעוֹנָע לְטַבִּוּאָ מִבְּלִית וּבְּלָאִ פֿבַם וֹיִ לְאַמֹּלָא

בְּמָא בַּמִבְּילְטַא לְמִימָר: ילמן סני למן הילָא בָּדְמָר יִי

ביקאי: מַלְ בַּר טַּלְינַאִי וֹמַלְ בַּר שוְכֹּו אַּבֹבוֹן מַכְ בֹּנוֹן מָבִבוּן וֹלְבַלְא שׁוֹבׁוּן לָא מִוֹכֹּו מַסְׁמַּר סַבְּע בְגַשׁוֹּבִיגוֹ בְאַנְבוֹיִנִינִי מבול מביק לעוון ולמרוד וֹ מֹנְשֵׁיל רְנִוּ וְמַסְנֵּוּ לְמִׁהְּבַּר

> Thy might from among them— Thou broughtest up this people in When the Egyptians shall hear—for And Moses said unto the LORD:

٤і

day, and in a pillar of fire by night; before them, in a pillar of cloud by standeth over them, and Thou goest art seen face to face, and Thy cloud people; inasmuch as Thou LORD Thou LORD art in the midst of this this land, who have heard that they will say to the inhabitants of

speak, saying: have heard the fame of Thee will one man, then the nations which now if Thou shalt kill this people as

wilderness. therefore He hath slain them in the which He swore unto them, bring this people into the land Because the LORD was not able to

Thou hast spoken, saying: of the Lord be great, according as And now, I pray Thee, let the power

generation. third and upon the fourth fathers upon the children, upon the guilty; visiting the iniquity of the and that will by no means clear the forgiving iniquity and transgression, plenteous in lovingkindness, The LORD is slow to anger, and

- לסלמס. וזו סים: . שומס מקרבס וכשישמעו שאמס סורגס לא יאמרו שמעאו לך אלא יאמרו שכנגדס יכולמ לסלמס אבל כנגד יושבי סארך לא יכולמ (13) ושמעו מצרים. ושמעו את אשר תהרגה: כי העליה. כי משמש צלשון אשר והם ראו אשר העלית בנתך הגדול
- סנס (מנמומא שלמ יג): ס' בשביל ששמעו כי אמה ה'שוכן בקרבם ועין בעין אחה ה'נראה להם והכל בדרך מבה ולא הכיכו בך שנמקה אהבתך מהם עד (+1) ואמרו אל יושב הארץ הזאח. כמו על יושג סלרן סולם ומס ילמרו עליסס מס שלמור בפוף סענין מצלמי יכולם
- (15) והמחה את העם הזה כאיש אחד. פמלוס וממוך כך ילמכו קגויס לשל שמעו למ שמעך וגוי:
- סמרן סומת (ברכות לב): מבלחי יכלח. מתוך שלת סיס יכולת בידו לסבימס שתמס: יכלח. שם דבר סומ: (15) מבלחי יכלה וגוי. לפי שיושני סארן חוקים וגנורים ואינו דומה פרעה לשלשים ואחד מלכים ואת יאמרו על יושנ
- (ען) יגדל נא כח ה׳. לעשות דנורך: באשר דברה לאמר. ומסו סדנור:

تَبُد مُفِجُدُنِهِ لَمُدِيثُونِ: חַסְבֻּוְדְּ וְכַאֲשֶׁר נְשְּׁאִתְּהֹ לָעָם ور סְלֵח־נָא לַעֲנָן הָעֶם הַנָּה פְּנָּהֶל - פְּנַהֶּל

ממגבום ותר כתו: וכֹמֹא בַמִּבַלטֹא לַהַּמָּא טַבוּוֹ בְּטַגִּיאַוּת シロト جريزا ζĽļ~~Ľ~~ι

יְהְנָה אָת־כְּל־הָאֶבֶץ: יי וֹאוּלֶם עַוּ.אָנוּ וֹוֹמֶּלָא כֹבוָעַ וּבֹנִם בֹּוּם אָנֹא וּמִלְוֹא וֹבֿנִא

~~خ~~طيخ.: בור מַשָּׁר פִּעָים וְלָאַ שְׁמָעִינִי בְּמִגְּבְוֹם וּבַמִּגְבַּר וֹנִנָּסַוּ אָטִוּ בב כְּבִוּ, וֹאֵטְאַנְיִנְיּ, אַֹמִּבְ הֹמָהִינִי נְלֵּבִי, וֹנִט אַטִּוֹטָי, בּהַבְּרִיִּט בַּי כָל־הָאֲנָשִׁים הָרֹאָים אָת־

حُامِ اللهٰ ال نشقفن كهتنا لخرينهم كهجننيا نخر يعدي

שְׁמָּׁה וְזַרְשִׁי יוֹרְשֶׁנְה: لْلَاحْدِيْكِيْدِ هُجِ لِلْغُرْدِيْرِ غُيْمُكِ خُعْدَةُ لِمَادِخُوْدِ نُعْدَدِوْدِي خُعْدَةُ لِمَا בּ אַהֶרֶת עַמּוֹ וַיְמַלֵּא אַחַרָי אוּחָרִי עִמּיה וְאַשְׁלִים ָבְּתַר וֹמּבְינֵּוּ, כְּבֶר מֹפֶׁר טֵיֹנְטֶׁנו בַנּינוֹ וֹמּבְּנִי, כְּבֶר טַבְּנָר בַּנִינִט בנּינוֹ

בּוֹג וֹנו כֹּלְ אַבְׁמֹּא:

וֹאַמֹּר וֹן מְבֹלִית כִּפְּטִׁינִמֹּב:

كأفرد خقرهكر: אַרִי כִלְ גּוּבְרַיָּאִ דַּחָוֹוּ יָת

בְּבְתַּגְ לָאִ נְחִזְנְנִיב: אָר הָאָרֶץ אַשֶּׁר אָם יִהְוּן יָה צַּרְעָּא דְּקַיִּיִמִיה

<u>בְּעְּאַלְ לְתַמֶּן וּבְנוֹהִי יוֹרְתְנַהַ</u>

this people, from Egypt even until and according as Thou hast forgiven greatness of Thy lovingkindness, this people according unto the Pardon, I pray Thee, the iniquity of

pardoned according to thy word? And the LORD said: 'I have

glory of the Lord the earth shall be filled with the But in very deed, as I live—and all

hearkened to My voice; proof these ten times, and have not wilderness, yet have put Me to wrought in Egypt and in the My glory, and My signs, which I surely all those men that have seen

77

17

61

despised Me see it. neither shall any of them that which I swore unto their fathers, surely they shall not see the land

went; and his seed shall possess it. bring into the land whereinto he hath followed Me fully, him will I had another spirit with him, and But My servant Caleb, because he

- (O2) בדברך. נשניל מה שלמרת פן ילמרו מגלמי יכולת ה": קים, מ): ונקה. לשניס: לא ינקה. לשהיק שניס (יומה פו, ה): ובמרגלים המפלל משה לפניו בארך אפים אמר לו הקב"ה והלא אמרת לי לצדיקים אמר לו והלא אמרת לי אף לרשעים (סנהדרין לו ללדיקים אמר לו הקב"ה אף לרשעים אמר לו רשעים יאבדו אמר לו הקב"ה חייך שאחה לריך לדבר כשחעאו ישראל בעגל (81) הי ארך אפים. ללדיקים ולרשעים כשעלה משה למרום מלאו משה להקב"ה שהיה יושב וכוחב הי ארך אפים אמר
- (IS) ואולם. כמו אבל ואם אעשה להס: הי אני. לשון שבועה כשם שאני חי וכבודי ימלא אם כל הארך כך אקיים להם כי
- (SS) וינסו. כמשמעו: זה עשר פעמום. שניס ביס שניס במן ושניס בשליו וכו' כדאימא במסכת ערכין (מו, א־5): כל סאנשים סרואים וגוי. אם יראו את סארן:
- ארבעים שנה מעט מעט:) לא יראוה. לא יראו אם הארך: ימלא אם כל הארץ שלא יממלל שמי במגפה הואם לאמר מצלמי יכולם ה'להציאם שלא אמיםם פמאום כאיש אחד אלא צאימור (32) אם יראו. לא יראו: (אם יראו את הארץ. סרי זס מקרא מפורם חי אני כי כל סאנשים אם יראו את הארץ. סרי זס מקרא מפורם חי אני כי כל סאנשים אם יראו את הארץ.
- במקום יירשנה: בא שמה. מזכון מומן לו: - יורשנה. כמכגומו ימככיום יוכישו אם סטוקים ואם סעם אשר זס ואין למכגמו ייכמיוס אלא אומו דבר כאשר עם לבבי ולא כאשר עם פי (במדבר רבה): דימלא אחרי. זימלא אם לבו אמרי זוס מקרא קלר: אשר היה בו כח להשחיקם כמו שנאמר (לעיל יג, ל) ויהם כלב שהיו סבורים שיאמר כמוחם זהו שנאמר בספר (יהושע יד, ז) ואשיב (PS) רוח אחרת. שמי רומות אמת בפה ואמת בלב למרגלים אמר אני עמכם בעלה ובלבו היה לומר האמת ועל ידי כן

מַחַר פְּנוּ וּסְעָּוּ לָבֶם תַמִּרְבֶּר בְּמֵישֶׁרְאָ מְחַר אָחְפְּנוֹ וְמִילִּוּ النُمَّتُرَكُ، الأَخْتَمَّا، الشِّحَ خَمَّتُكُ المَّذِكِعَةِب

هَلَالًا كِهِرُال: ַכנים, וַיְדַבֶּר יְהַנְּה אֶל־מֹשֶׁה וָאֶל־ וּמַלֵּיל יִיָ עָם מֹשֶׁה וּלְאַהַרֹן

מֹלְנִנֶּנִם הֹלֵו הִּמְׁמֹמֹלִינִי: مَرَافِينَ فِينَ يَشِدُهُمُ هِفِدَ لَيُقِبَ صَالِهُمُنَ فِينَ يَشِدُهُمُ يَهِمَا עז אָאָהָר הַמְּּה עַמְּינִים עַּלְינִים עָלְי אָתַר הָדָא דְּאִפּּוּן מִהְרָעָּינִים עָלְינִים

בּן אֶמֶשֶׁר לָבֶם: אָם בֵאָ כֹּאֹמֶׁר בַבֹּרְטִּם בֹּאֹוֹנִ אָם לָאַ כֹּמָאָ בַּמֹבְּיִלְטִיּוּ טְּבָׁה אָבֶּוֹר אַבְהָה חַרְאָנִי נְאָם יְהְנָה אֵימֵר לְהוֹן קַיָּים אָנָא אָמַר יִי

בַלְינִים הַּלֶּי: طچا مُضِرِّب فِين نِمْمُرِب يَضِد طحد مُصِدا فِبِدا نَزِمْرَهِ ود الأح فكترث خرّح منفدرا الأحر منتزرا خرج سيفخنرا حَمْلُ قِلْ لِيَبُكِ نَفِرٍهِ فَرُدُرِهُ لَ خَمْلُ فُلُهُ لَكِياً نَفْرِهِا فَرُدَيْرِهِا

נפנה ויהושע בו־נון: אָשְׁבֶּׁם עַּׁעִ עַּג אָם_בָּבֶּעָר עָּוֹ אַמָּב דַּמְּאָטִי, אָטַ־וֹּבְי, לַמִּכֵּוֹ בַּלַיּנִמִּנִי בַּמִּמָּבוֹ לַאַמָּבוֹאַנִי אָם אַּטִּםְ טַבָּאַנ אָבְ_טַאָּבוּן אִם אַטּוּן שַּׁנֹּגַלְוּן לְאַבֿהֹאַ

لِهُلُمْ كَيْشِكُ مُعْمُقُونَ قُلِي: لْمُعْجُون كَيْمُد كَمْدُكُون كِجْلِ لَمُعْجُدِيا لَـٰهُمْدُعِيا خُدُنُهُ يُتِيا

: יונים

לכון למוברא אורח ומא

خيريد:

מטבהמו הכו המוה פבלו: ער עָתַי לְעָבֶר הֶרְעָה הַיֹּאָת עַר אָמָּתִי לְבָנְשָׁקָא בִּשְׁקָא

בן אַנְבֵיד לְכוּן:

באַטבהמטון מַלָּי:

יפונה ויהושע בר נון: זטכע פֿע אָלְבַע פֿב פֿר

בְקַעְתוּן בַּה:

خَمَلُخُدُم بُدَرا: و العالم المال العالم العالم العالم المال نظكانا

> Red Sea.' the wilderness by the way to the tomorrow turn ye, and get you into Canaanite dwell in the Vale; Now the Amalekite and the

:gniyes, norsA ornu bas And the Lord spoke unto Moses

against Me. Israel, which they keep murmuring To narblida of the children of against Me? I have heard the congregation, that keep murmuring How long shall I bear with this evil

Mine ears, so will I do to you: LORD, surely as ye have spoken in Say unto them: As I live, saith the

murmured against Me; old and upward, ye that have whole number, from twenty years numbered of you, according to your wilderness, and all that were your carcasses shall fall in this

Jephunneh, and Joshua the son of dwell therein, save Caleb the son of My hand that I would make you land, concerning which I lifted up surely ye shall not come into the

which ye have rejected. in, and they shall know the land would be a prey, them will I bring But your little ones, that ye said

ıε

22

Lτ

fall in this wilderness. 78 But as for you, your carcasses shall

- (25) והעמלקי וגרי. אם מלכו שם יסרגו המכם מהמר שהיני עמכם: מחר פנו. להמרכיכם וקעו לכם וגוי:
- עלי: אח חלנוח בני ישראל אשר המה מלינים. סמרגליס מליניס אומס עלי שמעמי: (TS) לעדה הרעה וגר. אלו המרגלים מכאן לעדה שהיא עשרה (מנהדרין ב, א): אשר המה מלינים. אם ישראל
- במדבר סוס לו ממנו: (82) חי אני. לשון שבועה: אם לא הר כן אעשה. כביכול מיני מי: באשר דברחם. שבקשמס ממני (לעיל ב) מו
- לכל אומן מספרום ימומו ואלו הן מבן כ' שנה וגו' להוליא שבמו של לוי שאין פקודיהם מבן עשרים (ב"ב קכא, ב): (92) וכל פקדיכם לכל מספרכם. כל סומוס לכל מספר שאחס ומוין צו כגון לנאח ולצא ללצא ולחח שקליס כל סמווייס

ĒĊĹĖL: וְבֹנוֹכְם וֹנִיוּ נְמָנִם פֿמּצַבּרָ וַבְּנוֹכוָן

הונטוכם אַבְבָּמִים שְּנָה וֹיִדְעְּמָם ַלשְּנְּה וָיִם לַשְּנְה תִּשְׁא*וֹ* אֶת־ ÷÷ אָנַרַ רַאָּבְוֹא אַבְבָּעִים יוֹם וָוֹם בַּמִסְפַּר הַנְּמִים אָשֶּר הַרְהָהַם

וֹטֹבְׁמוּן נִטְ בַּאַטֹּבְתְּטִּטוּן הַּבְּנִי: זה חוביכון אַרְבָּעִין שִּׁנִין לַהַּטֹּא וְמֹא לַהַּטֹּא טַׁלַבֹּלְעוֹ אֹבׁמֹא אֹבֹבֹמֹנו נוְמִנוֹ נוְמֹא בַּמְנֵין יוֹמַיַּא דַּאַכַּילִחוּן יַת

בַּגָּר יַמַּמוּ יְשָׁם יָמֶתוּ: עוּאָט עוּהְגַים הֹלִי פֿמּגַבָּר יני וְאַת אָעֵשֶׁה לְבְּלֹ־הַעֵּהַה הֵרְעָה הֵרְעָה לָא דָא אַעַבִּיד לְבָל בִּנִשְׁהָא

: לינונול: למובליא ביון יסיפון ותמן בשה האודעו עלי אָלָר יְהְנְּהְ הְּפְּרְתִּי אָם לְאָן אָלָא :: מָּוֹרִית בְּטֶּיִקְיִה אָם

\$\frac{1}{8}\tau_1: בַּלְ חָמָּדְׁנוּ לְנוּגָּיִא בַּבַּנוּ וילונו) לי נילינון מַלִיוֹ אָנַרַ 9٤ كُلْنِد \$U_كُمُّدُمُ لَيْهُدِد (ح.

הְאָהֶץ רְעָהְ בַּמַּגָּפָּה לְפָּגָי יְהֹוֶה:

²⁵ וְנְּמְׁעִוּן עֵאֶבְּנְאָּיִם מוּצְאָיִי דְבַּתִּר וּמִיִתוּ נְּיִּבְרַנָּא דְּאָפִּיקוּ שׁוֹם

מום ביש על אַרְעָא: ה הֹקוִנוּ וֹנו כֹּק כֹּוֹמִּטֹּא לְאַפַּׁלֹא נו אַבֹּא וֹטִבוּ וֹאַבֹאוֹנוּ וגובריא דשלח משה לאַלָלא

ביש על אַרְעָא בְּמִוֹחָנָא הָדָי ביש על אַרְעָא בְּמִוֹחָנָא

the wilderness. until your carcasses be consumed in years, and shall bear your strayings, wanderers in the wilderness forty And your children shall be

displeasure. years, and ye shall know My ye bear your iniquities, even forty forty days, for every day a year, shall which ye spied out the land, even After the number of the days in

and there they shall die.' wilderness they shall be consumed, together against Me; in this congregation, that are gathered will I do unto all this evil I the Lord have spoken, surely this

against the land, him, by bringing up an evil report congregation to murmur against they returned, made all the spy out the land, and who, when And the men, whom Moses sent to

plague before the LORD. evil report of the land, died by the even those men that did bring up an

Ζ٤

38

- לומר אמם: (22) ופגריכם אחם. כמרגומו (דילכון) לפי שדבר על הבנים להכניםם לארץ ובקש לומר ואמם ממומו נופל לשון זה כאן
- ארז הוחיכם. כמכגומו ויקבלון ים מוביכון: מושאו אח הוחיכם. כמכגומו ויקבלון ים מוביכון: עונומיכס ולא עונמכס שמי עונות של עגל ושל מלונה ומשב להם במנין חייהם מקלת שנה ככולה וכשנכנסו לשנת ששים ממו לסס עד שמממלא פאמס רוסי שנאמר (שמימ לב, לד) ובייס פקדי במרגליס ופקדמי עליסס מעאמס ואף כאן נאמר משאו אמ ושנה ראשונה הימה בכלל ואף על פי שקדמה לשלוח המרגלים לפי שמשעשו את העגל עלמה גוירה זו בממשבה אלא שהממין (33) - ארבעים שנה. לא מם אחד מסס פחות מבן ס'לכך נגור ארבעיס כדי שיסיו אותס של בני עשריס מגיעין לכלל ששיס
- (+€) אח חנואחי. שהנילומס לת לבככם מלחרי. מנולה לעון הקרה כמו (במדבר ל, ו) כי הניל לביה לומה:
- כאן מוליאי דבת סארן רעס שיש דבס שסיא מובס: דבה. פרליר"ש בלע"ו: דבה לשון חינוך דברים שמלקיחים לשונם לחדם לדבר בו כמו (שיר ז, י) דובב שפחי ישנים וישנה למובה וישנה לרעה לכך נחמר (18) וישבו וילינו עליו. וכששנו ממור הארך הרעימו עליו את כל העדה צהולאת דנה אותם אנשים וימותו. כל הולאת
- יולאיס מלשונס ובאין למוך עבורס לכך נאמר במגפס וזסו לפני ס' באומס סראויס לסס על פי מדומיו של סקב"ס שסוא מודד (פ) במגפה לפני ה׳. באומס מימס ססגונס לסס מדס כנגד מדס סס ממאו בלשון ונשמרבב לשונס עד מבורס ומולעיס

לַנוּר אָנַ־הָאָבֶּץ: קיוּ מִן־קְצְּנְשָׁים הָהָם הַהְּלְכֶּים ַ

וּוֹטֹאַבֹּלוּ בֹמֹם מֹאָב: עַאָבֶע אֶבְבַּבְבַּדֹנוֹ וֹמִּבַאַבְ עַאִבֶּוּ מִם כֹּבְ בַּדֹנוּ וֹמִבָּאַב

יַוְשֶׂאֵנוּ: עַמְּלַנֶּם אָמֶּבְאַמָּב יְּנִנְיִנִי כָּיִ אַנְּטִּרָא סַלְמָן לְאָטַרָא בַּאָמָר בְּבְרִישׁ מוּרָא לְמֵימַר הָאָנּוּ וְעָּלֵינוּ אֵלֹך לְבֵישׁ מוּרָא לְמֵימַר הָא لَنَهُ كُمَّا لَتَهُكُ لَنَّمْكُ لَا يُعْمَلُ لِهُمْ لَهُ كُلِّيمًا لِمُكَالِدُمِ الْمُخْلَعُ الْمُكْرِكِ

نظڭلا: מְבְרָרִים אָת־פָּי יְהֹוְגָה וְהָוֹא לְא עְּבְרִין עֵלְ מְּיִנְיַה מִימְרָא דִּייִ וַנְאַמֶּר מֹשֶּׁה לֶמֶּה זָּה אַמֶּם נַאֲמַר מֹשֶּה לְמָא דְנָן אַתּוּן

%¦<u>`</u>;" *4_4 21

וְלֹאְ־יִהְיֶה יְהֹוֶה עִּמְּכֶם: מּלְבֵּן מֻּבְּמָם מֵאַנִוֹנֵי, יִבְיְנִי מַלְ כֵּן מַבְּמִּוּ מִבְּמַר פּוּלְנִינִא בּ לְפֹּנִיכְם וּנִפּּלְטֵּם בּּעֲבֶר בִּיַבְ צֵּנִימָנִנוֹנִטִפּּלְנוֹ בִּעַבָּא אָנֵי. ביהמכלי והקניניי

والمراج المنازات: וֹאֶרְוֹן בְּרִיתְ־יְהֹוֹתְ וּמִמֶּר לֹא־ וַאֶּרוֹן קִּנְמָא בִּייִ וּמֹשֶׁה לָא צַּרוֹ

בּאַנגו בַאַּלָא וֹע נפונע אַשַּׁלוּגמו מו זולבוּא ווחוֹשֶׁעַּ בּן־נְּיוּן וְכְּלֵב בָּן־יְפְּנָה וִיהוֹשָׁעַ בַּר נִיוּן וְכָלֵב בַּר

וֹאִטְאַבַּלוּ עַמָּאַ לַחָהָא: משה אָת־הַדְּבָרָים וּמַלָּיל משָה יָת פַּהְנָמִיָּא

וְהִיאַ לָא עַבְּלָה:

בּהַבוּ בַבְּבַיכוּן: الْمِيْ عَنْتُنْجِه كِفْتُدُ عَدِدُ خُدَّدُ حِيالًا كَيْتِ عَنْفَدُدِيا كَيْتِ יְהְוָה לָא הִפְּקוּן צָּבֵי לֵית שְׁכִינָהָא

בְּסַמְּגְׁכְנְן: בֵּנִי נְלָאְ נִבִּי מִנִּמְבָאְ בַּנִי אָם אָבּר עַּמְלְקָאָר וּכְנִעָּנְאָר חַמָּן

מינו מֹמֹבׁנִעֹא: ניּהְפְּׁלְנִי לְהַלְנִים אָלְ בַאָּמְ בִּבְיִנִי נְאַבְּמָהִנִי לְמִפַּל לְבִיִּתְ מִּנְבָא

> went to spy out the land. remained alive of those men that Caleb the son of Jephunneh, But Joshua the son of Nun, and

people mourned greatly. all the children of Israel; and the And Moses told these words unto

promised; for we have sinned.' place which the LORD hath we are here, and will go up unto the top of the mountain, saying: 'Lo, morning, and got them up to the And they rose up early in the

ot

68

88

prosper? of the LORD, seeing it shall not do ye transgress the commandment And Moses said: 'Wherefore now

down before your enemies. among you; that ye be not smitten Go not up, for the LORD is not

be with you.' the LORD, and the LORD will not ye are turned back from following shall fall by the sword; forasmuch as Canaanite are before you, and ye For there the Amalekite and the

and Moses, departed not out of the the ark of the covenant of the LORD, top of the mountain; nevertheless But they presumed to go up to the

למיים (ב"ב קימ, ב): (85) ויהושע וכלב חיו. מס מלמוד לומר מיו מן סלוטים ססס אלא מלמד טנעלו מלקס של מרגלים צארץ וקמו מחמיסס

לממס לנו שס נעלס: כי חשאנו. על אשר אמרנו (לעיל ג) סלא עוב לנו שוב מלרימס: (0+) אל ראש ההר. וסול סדרך סעולס למרן ישראל: הננו ועלינו אל המקום. למרן ישראל: אשר אמר ה:

(I+) והוא לא הצלח. זו שלחס עושין לל מללמ:

(34) כי על כן שבחם. כלומר כי ואת מבא לכס על אשר שבתם וגוי:

לב, יד) עופל ובחן. ומדרש מנחומה (ישן שלח יע) מפרשו לשון הופל הלכו חשכים שלה ברשות: (44) וישפלו. לשון מוזק וכן (מבקוק ב, ד) סנה עפלה. מינגרי"ש בלע"ו לשון עוזמ וכן (מיכה ד, מ) עופל בת ליון (ישעיה

다다다다(G) בְּחֵר הַהְנִּאְ נַנְּכָּנִם וַנְּכְּּקְנִים עַדְ בְּיָנְתִּר בְּטִּנְאְ הַרִּנִאְ נִּטְנִנּוּן

\$\frac{1}{2} \frac{1}{2} \fr

ישְׁבַרוּנוּן עַּר חָרְמָה:

And the LORD spoke unto Moses, unto Hormah. them and beat them down, even hill-country, came down, and smote Canaanite, who dwelt in that Then the Amalekite and the

יד וַיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִּמַלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶה לְמֵימָר:

come into the land of your and say unto them: When ye are Speak unto the children of Israel,

habitations, which I give unto you,

מוְאַבְּעוֹבְם אַאָּב אָנֹו נִעוֹן לַכֶּם: אַבְנַנִים בּּי טַבָאוּ אָבְאָנָאְ בְּעוּן אַנִּי טִיהַבְוּן בַאָּנַה يَقر هُج خُدْرُ نَشِلَهُم نَهُمَلُكُ مَجْرَمُ مَن خُدْرُ نَشِلُهُمْ نَتَامَدُ

מוְהְבְּנֵילוֹ דַּאָּנָא יָהֵיב לְכוֹן:

לַיהנְה מִן־הַבְּּקֶר אָּוֹ מִן־הַצְּאַן: בְּמִגְּרֵנכֶם לַגִּמְּוִע בֹינִם נִינְעַנַ ַ זְבַח לְפַּלֵא_נֶגִר אָּוּ בִנְדְּבָה אָוּ ַנעַשִּׁיהֶם אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלְה אוֹ־

שוב. או מו מֹלא: לְאִנֹיכֹלֹלְאִ בְּנֹתְהֹנִאְ בְּנִהְנֹאִ בְּנִהְנֹאִ בְמוֹעֲדֵיכוֹן לַפַּבוֹאָא נוֹבוֹא אַנְ בֹנֹבַבַּטֹאַ הֿלִטֹא אוַ נֹכַסֹנוּ לוּגַהָהֹא וֹטַהְּבָּׁרֵוּן טִוּרְבָּנָא בַּוֹרָם וֹיִ

fourth part of a hin of oil; ephah of fine flour mingled with the meal-offering of a tenth part of an offering present unto the LORD a then shall he that bringeth his

savour unto the LORD, of the herd,

appointed seasons, to make a sweet

a sacrifice, in fulfilment of a vow

and will make an offering by fire

unto the LORD, a burnt-offering, or

freewill-offering, or in your clearly uttered, or as a

or of the flock;

לבוג לבלגים בינון המו: حزامين مببيد فريد موابار

なみはな: ממונא בפול בנבעות הונא בולְטֹא פולְטֹא ויקביב דְיִקְקבור קוּרְבְּנִיה

for the sacrifice, for each lamb. prepare with the burnt-offering or fourth part of a hin, shalt thou and wine for the drink-offering, the

: ئاڭلات מַלְ-הַמְלְּה אָוּ לְזְּבְה לְפַּבְשׁ מַעֲבִיר עַלְ עֵּלְהָא אִוּ לְנִכְּסִת י ְנְיִנְיִם בְּנְיִם בְּנִים בִּינִין הַעְּמְהָ וְחַמְּרָא לְנִסְכָּא בַּבְּמִיּת הִינְאִ

בְּמְמָּח מַלְתוּת הִינָא: אַן לַאַּיִלְ עַּהַּמְּׁעַ מִּנְּטְוֹע סְלֵּע מִּנְיַ אִן לַבְּלָבָא עַהַּבִּיד מִנְחָתָא לוּדְשׁנְא לְאָמֶּרָא חַד:

the third part of a hin of oil; an ephah of fine flour mingled with a meal-offering two tenth parts of Or for a ram, thou shalt prepare for

מְּשְׁרְנְיִם בְּלְנִלְיַר בַשְּׁמֵן שְׁלְשָׁית סּוּלְמָא מָבֵין עַשְּׁרְוֹנִין דְפִּילָא

בול: שַׁלִּבוּר לְאִטְׁלַבּּלְא בָּבְהֹּוֹא ל נְיֵנֵן לְנָּסְבְּ הֵּלְהַּנִע עַנִין עַלֵּנִיר נְעַבְּּגָא לְנִסְבָּא עַלְעִּיִּת עִינִא

wine, of a sweet savour unto the present the third part of a hin of and for the drink-offering thou shalt

Ζ

9

 ΛX

54

בית ניהת ליהוֶת:

(פ+) ויכחום. כמו (דברים ע, כא) ואכות אותו מכח אחר מכה: עד החדמה. שם המקום נקרא על שם המאורע:

(ג) כי חבאו. נשר להס שיכופו לחרן:

(ε) ועשיתם אשה. אין וס לווי אלם כשמבלו שם ומעלס על לבבכם לעשות לשס לסי: ריח ניחח. שיסיס נחם רום לפני:

במקכם קוכם (מם, מ): (+) והקריב המקריב. מקריבו נסכים ומנחם לכל בסמס סמנחס כליל וסשמן נצלל במוכס וסיין לספלים כמו ששנינו לפלא גדר או בגדבה וגוי. מו שמעשו סמשס בשביל מונמ מועדיכס שמיינמי ממכס לעשות במועד:

(5) לכבש האחד. על כל האמור למעלה הוא מוקב על המנחה ועל הצמן ועל היין:

(6) או לאיל. ואם איל הוא. ורבומינו דרשו (מנחות לא. חולין כג, א) או לרבות את הפלגם לנסכי איל:

ځ،پاڼپ: זַבָּח לְפַּלֵא נָבֶר אָנְיַמְלָמִים

נבבא או נכסט פודשיא בדם אַן נֹכַסֹע לַנִּגְׁהָגֹא לַפַּבְהָא וֹבֹּי תַּהְשָׁר בְּלְע אִיַ נִאָּר, תַהְּבִּי, בּר שִּיִר, הַּלְטִא

peace-offerings unto the LORD; clearly uttered, or for sacrifice, in fulfilment of a vow for a burnt-offering, or for a And when thou preparest a bullock

ಕಾಮಿರಿ ಗಳ್ಳು ಗಳ್ಳು: וְיַלְנִיר מַּלְבֶּלְ עִּלְּטָׁר מִלְטָׁר

בִּלְעִּתְ הַלְּגִּיתִ הִינָא: וולבוד גל פֿר פובו מוֹשׁמֹא

mingled with half a hin of oil. tenth parts of an ephah of fine flour the bullock a meal-offering of three then shall there be presented with

هَيْ تربار بربان جربازات: ·· וֹנֵוֹ שַּׁלֵבוֹרֵ כַנָּמֵבׁ שַׁגֵּּוֹ עַעַוֹן

::، ۵۱۵ נולא מינדן במטמדל בנהלא נְעַמְבָא שַּׁלִבִּיב לְנִסְכָּא פַּלְיִנִים

savour unto the LORD. an offering made by fire, of a sweet drink-offering half a hin of wine, for OI And thou shalt present for the

בְּבְּה וַעְּשָׁה לַשׁוֹר הָאָהְד אָוֹ בְּדִין יִהְעָּבִיד לְחֹוֹרָא חַד לְאַנִל הְאָהְד אִרֹלְשָּׁה בַבְּבְשָׂים אוֹ לְזְבְּרָא חַד אוֹ לְאִפַּר

בְאָמֶבוֹא אַן בְעִנְיָּאָ:

of the he-lambs, or of the kids. bullock, or for each ram, or for each Thus shall it be done for each

לְאָנוֹר כְּמִסְפַּּרֶם: حَفَّكُ لَا يُمْ لِي ثَمْرُهُ فَرَّكِ لَا لَمْهُ فَمُثِنَا لِمَفْطُدِنا فِينَا فَفُخُدِنا אָנ בַּמִּיָּים:

לעד למנגנהון:

these things after this manner, in All that are home-born shall do one according to their number.

may prepare, so shall ye do for every

According to the number that ye

ځ،١١٠: אַכֶּר לְחַלְּרֶיב אִשָּׁר בֵיחַ־נִיחָׁחַ יָּתְּ בְּלְ הַאָּוְרָח יַעֲשְׁהַ בְּכָּה אָתַ

במטפלבל ברענא שבם יו: אַבָּגוֹ לַלַבְרָא טַנְנְבַּוֹ וֹגַּיבָא וֹמַבֶּיד כָּבַין

of a sweet savour unto the LORD. presenting an offering made by fire,

جْلِ يَمْمُكِ: ביחַ ניחָת ליהוָה פּצִּשָּׁר תַּצָּשׁר בְּתְּיִבְּכֶם לְבְנְבִיבְם וֹמְּמִּיה אָהָ דְּבִּינִיכוֹן לְבָנִיכוֹן וְיַצְּבִּיר וֹב'._וֹנוּנְ אִשַּׁכֶּם נְּרַ אַוְ אַהָּמָרַ.

וֹו כַּמָא בַּעַּהְבָּרוּן כַּן יַעֲבָּיר: לינבן במטטפל בנענא טבס וֹאָבׁוּ וֹשְׁנּוּנִב מֹמֶכוּן נּיּוּבְא

do, so he shall do. a sweet savour unto the Lord; as ye will offer an offering made by fire, of throughout your generations, and or whosoever may be among you, And if a stranger sojourn with you,

עַגָּר חָקָת עוֹלָם לְדְרָתֵיכֶם עַפְּלֶּכְ עֲשָׁע אַעָת לָכֶּם וְלַצֶּוֹר

לבויכון פוטכון ניורא יבי

the stranger be before the LORD. your generations; as ye are, so shall you, a statute for ever throughout the stranger that sojourneth with be one statute both for you, and for As for the congregation, there shall

בְּבֶם כַּגַּר יִהְיָה לְפְּנֵי יְהֹוְה:

نظلاندلتئ אַנְבְוֹטְאַ עַבְּאַ נְבִּנִאָּ עַבַ יִבִּי

that sojourneth with you. both for you, and for the stranger One law and one ordinance shall be

91

71

ΙI

6

תוֹרֶה צַּחָת וּמִשְׁבָּּט צָּחָד יִהְיָה

- (10) אשה ריח. אינו מוקב אלא על המנחה והשמן אבל היין אינו אשה שאינו ניחן על האש:
- (II) או לשה. בין שהוא בכבשים בין שהוא בעוים כבש ושה קרוים בתוך שנתם: איל. בן י"ג חדש ויום אחד:
- מפפרס של נפכים: (12) במספר אשר העשו. כמספר הצהמוח אשר חקריצו לקרצן ככה מעצו נסכים לכל אחד מהם: כמספרם של צהמוח
- כמול כממי כממל: (EI) ככם כגד. כמומכס כן גרוכן דרך לשון עברים (ברלשים יג, י) בגן ס' כלרן מלרים כן לרן מלרים. (מ"ל כב, ד) כמוני

observe all these commandments, 77 וֹבָׁ, שַׁמְּאָנִ וֹלַאָ שַהְּמָנִ אָשׁ כַּלַן וֹאָבׁוּ עֹמִשֹׁלְוּוֹ וֹלָא עַמֹּבֹּבוּוֹ וֹעַ And when ye shall err, and not gift throughout your generations. שַׁרוּמָב אַפַּבְשׁוּהָא לְדָבִיכוּן: ح،لاأب نانازا give unto the LORD a portion for a 17 מְּבַלְּטִּילֶם מִבִּישׁ אַּגְּוֹטְכִּוּן מִּהָּיִם נִּיִּ ほにを違った Of the first of your dough ye shall אַבְרָא בֵּן תַפְּרָשׁוּן יָתַה: threshing-floor, so shall ye set it עַרוּמָת פַּתְרוּמָת גַּבוֹ פַּן מַרִימוּ אַפַּרְשׁוּתָא פָּמָא רַמַפּּרִשׁיוּ מִוּ which is set apart of the set apart a cake for a gift; as that באשׁית עַרַטָּבֶבֶם חַלָּה מְרַיִמוּ בִישׁ אָצְנָהְכוּן חַלְּהָא תַּפְּרָשׁוּן Of the first of your dough ye shall בול: קרַימוּ קרוּמָה לַיהוָה: apart a portion for a gift unto the kalak udlad adlada the bread of the land, ye shall set 61 וובו במוכלכון מפחמא then it shall be, that, when ye eat of אָלָנִ מִבָּנִא אֶנִבְּכֶם מֻּמְּנִי: ממיל יהכיו לתמו: into the land whither I bring you, هُمْ يُنْ فَرَيْكُ مِ هُمْ لِيَّالًا هُمُّكَ فِي الْفَرْدَةِ فِي الْمُلْمَةِ فَيُدَّاهِ فَيْدَاهِ فَي الْمُلْمَةِ فَي الْمُلْمِ اللّهِ فَي اللّهُ فَي اللّهُ فَي اللّهُ فَي اللّهُ فَي اللّهُ فِي اللّهُ فَي اللّهُ لَا مُلْمَا لِي اللّهُ فَي اللّهُ فِي الللّهُ فِي اللّهُ فِي اللّهُ فِي اللّهُ فِي اللّهُ فِي الللّهُ فِي اللّهُ فِي and say unto them: When ye come 81 لَـقـر عُرـ خُدْر نَمُلُعُر لَعُمَلُكُ مَرْبِح مَه خَدْر نَمُلُعُح لَقَامَهِ Speak unto the children of Israel, ששי וַיְרַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִּמַלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר: ۷ı And the Lord spoke unto Moses,

ي אַתְּ כְּלְ־אֲשֶׁר צִּנְיַה יְהְנָה אֲלֵיכֵם יָת כָּל דְּפַּמִיד יִי לְכִיוֹ בִּידִא בְּיַד מֹשֶׁה מִן הַיֹּהׁם אֲשֶׁר צִנְּה דִּמֹשֶׁה מִן יוֹמָא דְּפַּמִיד יִי יְהְנָה נְהָלְאָה לְדִרֹהֵיכֶם: יֹלְהַלְאָה לְדָבִיכּוֹן:

ترفع إن بهذا هِن حَدِيد نبير خر فوندن بهذا بمذر بي

ಭ⊡ ದೆೡಗ:

\$<u>4_</u>दांक्षेपः

even all that the Lord hath commanded you by the hand of Moses, from the day that the Lord gave commandment, and onward throughout your generations;

which the LORD hath spoken unto

٤٦

Moses,

(18) בבאכם אל הארץ. משונס ביאס זו מכל ביאות שבמורס שבכולן נאמר כי מבא כי מבא ולפיכך כולן למדות זו מזו זכיוך שפרע לך הכתוב באתת מהן שאינה אלא לאתר ירושה וישיבה אף כולן כן אבל זו נאמר בה בבואכה משוכנתו בה ואכלו מלחמה נתחייבו בחלה (מפרי קי. כתובות כה, א):

נמחיבו במגים (שפרי קר: כמובות כס, מ).

(02) ראשירו ערסחכם. כשמלושו כדי ערימומיכס שאמס רגילין ללוש במדבר וכמס סיא (שמום מז, ימ מז) וימודו בעומר

(02) ראשירו ערסחכם. כשמלושו כדי ערימומיכס שאמס רגילין ללוש במדבר וכמס סיא (שמום מז, ימ מז) וימודו בעומר

עומר לגלגלם (ושיעורו מ"ג בליס ומומש בינס) מרימו מראשימס כלומר קודס שמאכלו ממנס ראשים מלקח מלס אמת מרומס

לשס ס": חלה. עורמי"ל בלע"ו: כחרומת גורן. שלא נאמר בס שיעור ולא כתרומת מעשר שנאמר בס שיעור אבל

מכמיס נתנו שיעור לבעל סבית אחד מעשריס וארבעס ולנחמוס אחד מארבעיס ושמונס (מלס ב, ז):

(וב) מראשית ערסתיכם. למס מתר לפי שנאתר ראשים עריפוח מליני לאשים ערסתיכם. למס מתר ליתר מראשים מראשית ערסתיכם. למס מתר לפי שנאתר כאשים עריפוח מליני לאשים ערסתיכם. למס מתר מינה (שס):
 (22) רכי חשגו ולא חעשו. עבודת אליליס סימס בכלל כל סמנות שסלבור מביאין עליסן פר וסרי סכתוב מוליאס כאן מכללן לידון בפר לעולם ושעיר למעאת (שס קיא): רכי חשגו וגרי. בעבודת אליליס מדבר או אינו אלא באחת מכל סמנות החלם מנוס החלם מסים בסיל כנוס מחיבר על כל סמנות פריק עול ומפר ברים ומגל סמנות מחלים ומרי מחלים מלים מלים מחשסיא ככל סמנות מס סעובר על כל סמנות פריק עול ומפר ברים ומגלס פניס אף מלוח וו עבודת אליליס (שט. כרימות ו. סוריות ה, א): אשר דבר הי אל משה. אור כל אשר צוה וגרי. מגיד שכל סמודס בעבודת אליליס כרופר בכל סמורס בולס ובכל מס שנהנאו מנילים בעבודת אליליס בכופר בכל סמורס בולס ובכל מס שנהנה מוביאים

ישְׁמִּיך עַׁהָאָ ם אָקָד לְחַמָּת: ליהוְה ימִנְקְתְי וְנִסְכָּוֹ כַּמִּשְׁבָּמ בְּקְר אֶהְר לִמְלֶר לְבָיה נִיחֹת المع كَا اللَّهُ اللَّ וְהָוֹה אָם מִעִּינֵי הָעֵּדָה נָעֶשְׁהָה

לְהַלְעַא לְאִעַלַבּלָא בּוֹהְהָוֹא אַטֹהְבָּיגַט לְהַּלְנִי וֹנִהְבַּעוֹן כּל

יְהְוָה עַּל־שָׁגְנְהָם: אַמָּר לִיהוָה וְחַמָּאַנָם לִפְּנֵי הוא והם הביאו אָת־קַרְבָּנָם عم نَشِلَهُم لَرُفَرِيا كِثِيُّا جُدِيهُرُلِيا أخظَّد يَحِيًّا مَّحٍ خُحٍ مَّلًا فَتَرْ

שָׁלוּהְהוֹן: נעובטעון פגם גג iu dilėtul dilėta älo אָבוּ שֶׁלְוּטָא בִיא וֹאָנּוּן אָיִנִיאַנּ يختر نهُلُهُج أنهُفُدُو خُيلِا נוכפר בְּהָנְא עַל בָל בִנְשָׁתַא

لَيْمُ لَا لَيْ اللَّهُ اللَّالِي اللَّهُ اللَّا اللّل וֹלְצִּר עַלָּר בְּעוּכִים בָּי לְכָּלְ_

نهُدُهُم بخُرْدبدَءُه كَنْكَاتَةُ دُدبا لنفرَب ذِخْرِ مُتَدِير خُدَّر نَهُدُ يُجْرِ إِنهُفَدِيْرِ ذُخْرِ خَبْهُفَمُ يَخَدُرُ

ئنځڙيځپ שביעי נֹאִם_נָפֹּמ אַנוֹע טַּנוֹמָא בֹמִּנֹנִי

44444 نظدي

र्पेष्ठपः

خُرَقِد مُحُد لأَفَرِّنا خِنِهُ בְּחָשְׁאָר בִשְּׁנְגָר לְפָּנֵי زجور بوثا والبيون بالأيد

וֹאִוּבֹא בֹבֹנוּ וֹמִבְאָב וּלַנִּיוָבוּא

a sin-offering. the ordinance—and one he-goat for drink-offering thereof, according to the meal-offering thereof, and the sweet savour unto the Lord—with bullock for a burnt-offering, for a congregation shall offer one young from their eyes, that all the by the congregation, it being hid then it shall be, if it be done in error

the LORD, for their error. LORD, and their sin-offering before an offering made by fire unto the and they have brought their offering, shall be forgiven; for it was an error, of the children of Israel, and they atonement for all the congregation And the priest shall make

people it was done in error. among them; for in respect of all the and the stranger that sojourneth children of Israel shall be forgiven, And all the congregation of the

first year for a sin-offering. then he shall offer a she-goat of the And if one person sin through error,

Lτ

57

forgiven, atonement for him; and he shall be before the LORD, to make when he sinneth through error, atonement for the soul that erreth, And the priest shall make

that doeth aught in error. them: ye shall have one law for him stranger that sojourneth among the children of Israel, and the both he that is home-born among

جُمِهُد جَهُرُلاد: בְּתּוֹכְם תּוֹרֶה צַחַתֹּ יִהְיֶה לְכֶּם

עולס סמעאם קודמם לעולס שנאמר (ויקרא ס, י) ואת סשני יעשס עולס וזו עולס קודמם למעאת (סוריום יג, א. זבחיס ג): שבידות שסיה מותרת לעבוד עבודת הלילים בכך: לחשת. חקר ה' שהינו כשהר מעהות שכל העהות שבתורה הבהות עם (+s) אם מעיני העדה נעשתה לשגגה. אם מעיני סעדם נעשמם ענירס זו על ידי שוגג כגון ששגגו וסורו על אממ מן שנאמר למן היום אשר לוה ה' והלאה (פפרי שם):

(קב) - חחשא בשגוח. בעבודת הלילים (מפרי קיב): - עו בח שנחח. שהר עבירות יהיד מביה כשבה הו שנירס ובוו קבע וה השעיר:

(פג) הביאו את קרבום אשה לה', זס סממור נפרשס סומ פר סעולס שוממר משס לס' (ספרי, ינמות ע): והשאחם.

(0 44,60 (40):

نيجرا لايناء: עוא מְנַצֵּל וְנְכְּרְנָה הַנָּפָשׁ הַהָוֹא ינּ מן־הֶאַנְרִוֹ יִמִּן־הַגַּּר אָת־יִהְנָה لْلَاثِمْ هُمُّلِ لَامُنَا خُنْكِ لُمُكِ

הַרוּא מָגּוֹ עַמֶּיה: בוא מובנו וומשובו אלמא זגובוא ומן נוונוא שבם נאנה בוהבור בביש גלי מן

people. soul shall be cut off from among his blasphemeth the LORD; and that home-born or a stranger, the same high hand, whether he be But the soul that doeth aught with a

הַהָּוֹא עֲוֹלָה בֶּה: (פּ) يرور ا مِورِي ا مِورِي الرووة ַנְּ בְּי רְבַר־יְהֹנְהֹ בְּנְה וְאֶת־מִצְנְתִּוֹי

Ē.Ľ: יְשְׁמֵיצֵי אֲנְשָא הַהוּא חוֹבֵיה וני פּקודוהו צַשְׁנִי אָשְׁהֵיצָאַה אָבוּ מַלְ פַּטִוּמָא בַּוּוֹ בַּסַב

be upon him. utterly be cut off, his iniquity shall commandment; that soul shall of the LORD, and hath broken His Because he hath despised the word

were in the wilderness, they found a

And while the children of Israel

ī@ţr: النظفي يخبم ططيقه مقدط خنبط

בומא בַּמַבּטֹא: נאַמכּעו יבר כּר מִנְבִיב אָמִין خُدُر ـ رَمُلِ كُذِر لِكُنِي خُدُر لَكُنِي خُدُر لِمُلِيَّةُ لِمُ لِمُنْكِدُ خُدُلُكُ لِمُنْ لِمُنْكِدُ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمِ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمُنْكُم لِمُنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمِنِكُمُ لِمِنْكُمُ لِمِنْ لِمِنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمِنْكُمُ لِمِنْكُمِ And they that found him gathering sabbath day. man gathering sticks upon the

אַנְרָן וֹאָל כָּלְ־הַמֶּבֶר: ַ מִלְמָהָה מֹּגַּיִם אֶּלְ-מִהָּעְ וֹאֶלְ- כּיַ מִּנְבִּיב אָבִּין לַנִּי מָהָּים ניקרַיבוּ אֹמֹוֹ הַמֹּצְאָים אֹתֻוֹ וְקַרִיבוּ יָתֵיהּ דְּצִּשְׁכַּחוּ יְתֵיה

ולִנע אַבֿרָן וּלָנִע כּֿלְ כַּנֹמִשֹאַ:

congregation. Aaron, and unto all the sticks brought him unto Moses and

מַה־יִּעְשָׂה לְוֹּ: (ס) ÷÷ נֹיַנִּיחוּ אָטִוּ בַּמִּשְׁמְׁלֵּר בָּי לָאָ פִּרְּתִּ

رُم مُنْفَرَمَ ذِيبًا مُم يُنَمُخُينًا נֹאַסַבוּ נִטִגע פֿבֿיַע מַמָּבָא אָבַי

should be done to him. it had not been declared what And they put him in ward, because

جِحَ - بَرَيْخِ لَا مِن اللَّهِ خِفِينِيْلَ: וומט באוח ביום אלו באבורם ניַּאַמֶּר יְהוָהֹ אֶל־מֹשֶׁה מָוֹת

לְמָּמְבׁינִםׁא: בּאַבׁנֹגָא בֹּגְ בַּנֹחֲשָׁא מִבּּבָא ושלמוק נולבא בנומו ושוע נּאַמּר יָנְיָ לְמִשָּׁה אִּחָקְּשְׁלֵּא

stone him with stones without the death; all the congregation shall The man shall surely be put to And the LORD said unto Moses:

ַנּיּצָיאּי אַלוּ כְּל־הָעֵּדָה אָל־

. נְתְיה בְּאַבְנָנְאַ וּמִית בְּמָא לִמְבַּרָא לְמַמָּבוּנִים יִבוֹנִמִי נאפולו ימוח כָל כְּנְשְׁמָא

Lord commanded Moses. him with stones, and he died, as the him without the camp, and stoned And all the congregation brought

ಜ್ಞ⊓ದಭ್ಞ⊓: (ಡ) בְּאֲבְנִים נִיְמָת כַּאֲמֶר צִּנְת יְתְנָת ^{२६} क्षतार्थ देखतादीत <u>स्ट्रा</u>ह्स्

מפטיר וַיָּאַמֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאַמָּר: נאַמר ייַ למשה למימר:

:Saryns: And the Lord spoke unto Moses,

٧٤

98

ŧ٤

33

т٤

ı٤

- (35) ביד רמה. במויד: מגדף. ממרף כמו (ימוקאל ס, טו) וסימס מרפס וגדופס (ישעיס לו, ו) אשר גדפו נערי מלך
- (IE) דבר ה׳. לוסרת ענודת הלילים מפי הגבורס והשאר מפי משה (ספרי שם): עונה בה. בומן שעונה בס שלא עשה אשור. ועוד דרשו רבומינו (כרימום 1, ב. מנסדרין ל) מכאן למצרך אם סשם שהוא בכרם:
- (22) ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו. בגנומן של ישכאל דבר סכמוג שלא שמרו אלא שנת כאשונה ובשניה בא זה
- (33) המצאים אחו מקושש. שהמרו זו ולה הניה מלקושם הף משמל ההו יה מרו זו (ספרי שם. מנהדרין מה, ה): ומללה (כרימות ז. ספרי קיג):
- קנהדרין עה, צ): (48) 😅 בי לא פרש מה יעשה לו. לא סיו יודעים באיוו מיחס ימוח אבל יודעים היו שהמחלל שבח במיחה (ספרי קיד.
- (פצ) דגום. פשנ"מ צלע"ו וכן הלוך הלנ"מ וכן זכור ושמור:
- (95) ויוציאו אחו. מכאן שבים הפקילה מון ורמוק מבים דין (פפרי שם. פנהדרין מב):

مَح_مُنمُن يَخْتُكُ فَنْنِحِ نُخَدُن: حَنْظ، خِنْدَ، يُنُو خِيرِيْنُ لِأَنْثِنُهُ ្ន៖ אַּקֹנְיִם וֹמֹמָנִי לִנִים גּיצָּע מַּלְ_ يَتِد جُرِخَتَ نَشِلَجُرِ لَجُمَلَكُ

אַמֶּב_אַטֶּם זָנִים אַחַבינהָם: אַעַר, לְבַּלְכֵּםְ וֹאַעַרָ, הֹּנִיבָּם إبريت تقية عربي عرب بالأم الإلا الأمانية الألاء الإلاء الإلاء الإلاء الإلاء الإلاء الإلاء الإلاء الإلاء الإلاء פּגּ אָעָוִ װְלַבְרְמָבְ אָתַ־כָּלִ־מִצְּוָת וֹבׁוֹנִי לַכַּבַ לַּגִּיגִּעַ וּבֹאִיטָם

۲۶۲۳۳۵۵۰ לַמָּמוֹ שׁוֹבְּׁנִי וַמַּמְיִטִם אָטַ בַּבִּילְ בַּטִּבְּבַרוּן וַטַּמְּבַּבוּן יָטַ

לְהְוָת לְבֶם לֵאִלְהָים אֲנֵי יְהַוְּת קי"ע הוצאהי אַרְכָם מַאָּרֶץ מִצְּרַיִם

> חושא דַּחָכִילְתָא: על כרוספר כנפא מל כַנְפֵי כְסוּתָהוֹן לְדֶבֵיהוֹן كبيا أنفخدنا كبيا خدنفغدنا מבוג מם לנו ומלאג וטומר

> האַמון שְעוּן בְּתְּרֵיהוֹן: ללכנו ולער שנוו הנוכנו ולא המעון בָּתַר וְמִטְוּנְן יְמֵיה וְמִדְכָרוּן יַת כַּכ

> > ¿ċ∟ŀġĠĹ.¦

نكنيثت كيميت خرخوبني يندبا عديما كنه

אנא נו אַלְנַוֹכוּוֹ הַאָּפּוּלִינוֹ

the fringe of each corner a thread of garments, and that they put with fringes in the corners of their throughout their generations and bid them that they make them 'Speak unto the children of Israel,

which ye use to go astray; heart and your own eyes, after ye go not about after your own of the LORD, and do them; and that remember all the commandments that ye may look upon it, and And it shall be unto you for a fringe,

unto your God. My commandments, and be holy that ye may remember and do all

LORD your God. Egypt, to be your God: I am the brought you out of the land of I am the Lord your God, who

The Haftarah is Joshua 2:1 – 2:24 on page 206.

- (88) ועשר להם ציצה. על שם הפתילים התלוים בה כתו (יתוקאל ת, ג) ויקתני בלילית ראשי. דבר אתר לילית על שם
- כואס וסלב מומד וסגוף עושה את סעבירות (תנתומא שלת עו): החורו אחרי לבבכם. כמו (לעיל יג, כה) מחור הארץ. הלב והעינים הם מרגלים לגוף ומסרסרים לו אח העבירות העין (93) ווכרחם את כל מצוח הי. שמנין גימטרים של נינים שש מסום ושמנס חוטים וחמשם קשרים סרי מרי"ג: ולא וראימס אומו כמו (שיר ב, מ) מלין מן החרכיס: - חבלח. לבע ירוק של חלוון (מנחוח מב):
- ימיס ששהו ישראל משילאו ממלרים עד שאמרו שירה על הים: מרגוס של שכול מכלה. ומכמס סימס בלילס וכן לבע סמכלת דומס לרקיע סמשמיר לעת ערב ושמונס מועים שבס כנגד שמונס גאולה שנאמר במולרים (שמוח ו, ו־ו) והולאחי והללחי וגאלחי ולקחחי (ובחים יח, ב): פחיל חבלח. על שם שכול בכורוח בגדרחם. כנגד (שמום ימ, ד) ואשא אחכס על כנפי נשריס. על ארבע כנפות ולא בעלם שלש ולא בעלת חמש כנגד ד' לשונות של (חולין ה) ואף פרשח לילים לכך ושמכה לאלו לפי שאף היא שקולה כנגד כל המלוח שנאמר ועשיחם אח כל מלוחי: על כנפי ככל סמלום וכן סוא אומר בעוכא (נסמי' מ, יג־יד) ועל סר סיני ירדם וסמן לעמך מורס ומלום ואם שבת קדשך סודעם לסס העמקמי למה נסמכה פרשח מקושש לפרשח עפודת אלילים לומר שהמחלל אם השפח כעופד עפודת אלילים שאף היא שקולה של בכור אני סוא עמיד לסבמין ולספרע מן סמולס קלא אילן בבגדו ואומר מכלמ סוא (ב"מ סא, ב) ומיסודו של רבי משס סדרשן . המלוך עליכס (שבת פת. ספרי שם). דבר החר למה והה ליה מלרי הולה הלרים הני הוה שהבהנהי במלרים בין מפה של בכור לשהינה שנעשה ונטול שכר אנו לא עושים ולא נוטלים שכר על כרחכם אני מלככם וכן הוא אומר (יחוקאל כ, לג) אם לא ביד חוקה וגוי אמכס שמקבלו עליכס גורומי (שס): אני ה' אלהיכם. עוד למס נאמר כדי שלא יאמרו ישראל מפני מס אמר סמקוס לא (I+) אני ה'. יאמן לשלס שכר (מפרי קמו): אלהיכם. יאמן לספרע (שס): אשר הוצאחי אחכם. על מנת כן פרימי

בׁנֹג בּנג אֶלְגאָב וֹאֵנְן כַּר פַּלְטַ בָּנִג - נֹאַבֹּינִם בֹּנֹג פֿבַע פֿב כָנִי נֹבַעַּוֹ נַאַבִּינִם _{קינם} ניפָּח, לְנַרָה בָּּן יִצְּהָר בָּן קְּהָה וְאִהְפָּלֵיג לַנַה בָּר יִצְּהָר בַּר

מְבָּר קְרָצֵי מוּצֶר צַּנְשֶׁרַשֶּׁם: וֹמִבְאָב בַבֹּמִמִּנִם נַמָּאַלַנִם נַמָּגִּצִּי נֹלֵמוּ עִׁפְּנוֹ מִמְּט נֹאֹלְמִּוּם מִבְּנוֹ.

אַנְשִׁין דִשְּׁקָא: בלבבי כוֹמִשֹא מִמֹבוֹמִי וֹמִוֹ מבו ושְבַאָּב מֹאַטוּ ועַמִּהָוּוּ וֹשׁמוּ לְאִפּּוּ מְמֵּע וֹנוּלָנוֹא

על־קַּוַל יְהַנְּה: ילטוכם יהוה ימדיע הקנשאי Ҁ҅Ҁ_Ҵ҅ӓ҄ҍ҅Ҵ Ċ\$**=** ֝֝׃ [؞ִּאִמֹּבׁוּ אֵׁלִבְבׁם בַּׁרִ וּפְּבַבּי עַלְ־מַּטָּה וַעָּלְ־צַּבַרוֹ

﴿ نَاهُمُمْ مِهُكِ نَافِحِ مَحِ فَثُلا:

ימֹבון אַשוּן מִטַּבַבַּבַבון הַּבַ יבוניהון שְּרִיָּא שְׁכִינְהָא דַּייָ בֿל בְּנְשְׁמֵא כּוּלְעוּו לַצִּישִׁיוּ נֹאֵמֹנוּ לְעִוּן סֹנִּי לְכִוּן אָּנִי ואִטִבּנִישׁוּ עַל משָׁה וַעַּל אַבַרוֹ

ישְׁמַע משֶׁר וּנְפַּל עַל אַפּוֹהִי:

sons of Reuben, took men; Eliab, and On, the son of Peleth, Dathan and Abiram, the sons of son of Kohath, the son of Levi, with Now Korah, the son of Izhar, the

of renown; the elect men of the assembly, men were princes of the congregation, two hundred and fifty men; they with certain of the children of Israel, and they rose up in face of Moses,

above the assembly of the LORD? wherefore then lift ye up yourselves them, and the LORD is among them; congregation are holy, every one of too much upon you, seeing all the Aaron, and said unto them: 'Ye take together against Moses and against and they assembled themselves

upon his face. And when Moses heard it, he fell

עלמס (מנמומל ב): בני רצובן. דמן ולבירס ולון בן פלמ: פטורה אמר להם חייבת התחילו לשחק עליו אפשר עלים של מין אחר חוט אחד של מכלת פוטרה זו שכולה מכלת לא מפטור את א, עו) אלה קרואי העדה והלבישן עלימום שבולן מכלם באו ועמדו לפני משה אמרו לו עלים שבולה של מכלם חייבם בציצים או רובן משבט ראובן שכיניו והם אליצור בן שדיאור וחביריו וכיולא בו שנאמר נשיאי עדה קריאי מועד ולהלן הוא אומר (במדבר לעמרס וסוא מנס נשיא אם צן אמיו סקען מכולס סריני מולק עליו ומצעל את דצריו. מס עשה עמד וכנס ר"נ ראשי מנסדרלות קסס וגוי עמרס סבכור נעלו שני בניו גדולס אחד מלך ואחד כסן גדול מי ראוי ליעול את סשנים לא אני שאני בן ינסר שסוא שני בן עוזיאל שמינסו משס נשיא על בני קסם על פי סדבור (שם א). אמר קרח אחי אבא ארבעה היו שנאמר (שמוח ו, יח) ובני נשמחפו עם קרם במחלוקחו אוי לרשע אוי לשכנו (חנחומא ד). ומה ראה קרח לחלוק עם משה נחקנא על נשיאוחו של אלילפן ד): ודחן ואבירם. בשביל שסיס שבע כאובן שכוי במניימס מימנס (לעיל ב, י) שכן לקסמובניו סמוניס מימנס (שס ג, כע) בסמיחסם על הדוכן בדברי הימים שנאמר (ד"ה־או, כב־כג) בן אביאסף בן קרח בן יצהר בן קהח בן לוי בן ישראל (חוחומא שבקש רחמים על עלמו שלא יוכר שמו על מחלוקחם שנאמר (בראשים מע, ו) ובקסלס אל חחד כבודי וסיכן נוכר שמו על קרח כס) קח אם אסרן (סושע יד, ג) קחו עמכס דבריס (מנחומא קרח א): בן יצהר בן קהה בן לוי. ולא סוכיר בן יעקב לבך לוקם אומך לספליגך משאר בני אדם. דבר אמר ויקח קרח משך ראשי פנסדראום שבסס בדברים כמו שנאמר (במדבר כ, שעדה לעורר על הרהינה וזהו שמרגם אונקלוס ואמפלג נמלק משאר העדה להחזיק במחלוקת וכן (איוב טו, יב) מה יקחך (I) ויקח קרח. פרשם זו יפס נדרשם במדרש כבי מנמומל: ויקח קרח. לקם לם עלמו ללד למד לסיום נמלק ממוך

אלסיך כל סעדם שמעו (מנמומא ד): ומדוע חחנשאו. אס לקחח אחם מלכוח לא סיס לך לברר לאחיך כסונס לא אחס לבדכס שמעחס בסיני (שמוח כ, ב) אנכי ס' (5) רב לכם. סרפס יומר מדלי לקממס לעלמכס גדולס: כלם קדושים. כולס שמעו דבריס בקיני מפי סגפורס:

לא יקבל עוד ממני (מנחומא ד): על אביו ופיים עליו אוסבו פעם ושמים ושלש כשפרה רביעית נחרשלו ירי האוהב הסוא אתר עד ממי אטריה על המלך שמא יא, צ) וימפלל משה במרגלים (שם יד, יג) ויאמר משה אל ה'ושמעו מלרים במחלוקחו של קרח נחרשלו ידיו משל לבן מלך שסרח (+) ויפול על פניו. מפני הממלוקם שכבר וה בידם פרחון רביעי המאו בעגל (שמות לב, יא) וימל משה במתאוננים (במדבר

83

IΛX

בו יקור אליו: لْنَكُلُارِ جُكِّرٌ لِيُقَالِ كُيُّمُ لِيَخْلِدِ ـ لِللَّهِ لِيَقْلِدِ لِكُلَالِ ـ الْخُلَالِ ـ الْخُلَالِ וְאֶת־הַקָּדִישׁ · עַּדְתוּ לֵאמִר בַּקָר וְיִּדָּע יְהִוֹּדִר וּגְּבַבְּב אָּלְ-לֻבַּע וֹאֶלְ-פָּלְ-

كإلى أحُد لِمَكُنُهِ: , זֹאָם צַּעִּיּ קְחוּ־לֶבֶם מַחְמֹּוֹה דָא צַבִּידִּי סַבִּי לְכוֹן מַחְהְיֵן

עַפֿגוּמ עַבַבַלפָם בָּנָג בַנוּ: הַאָּישׁ אַשֶּׁרְ־יִבְּחָר יְהְנָה הַיּא جمقياء جوير بمزم يهزم بمزم انځو څيرا الېم نښمر لاځانا ا

خڌر څڙر: י_{שר אל} רַיְּאִמֶּרְ מֹשֶׁה אֶלְ־קְּרַח שְׁמְעִּרְּנָא נַאֲמַר ִ מֹשֶׁה לְלִרַח שְׁמַעִּי בְעַן

> ÇWAFWFF: בלביש ויקביב לקדמוהי וּמַבַּגַל מִם לַנַע וֹמִם כַּלַ

> <u>:</u> : וו עוא פונה פני לכון בני וֹל מִבוֹר וובו עוּבְרָא דִּיִּתְרָהוֹ מַּבִירוֹן קטוֹרֶת בוּסְמִין בַדָּם בהון אישקא ושוו

לְנַע וֹכָל כָּנְאָּמֵיה:

خڌر څار:

He cause to come near unto Him. . even him whom He may choose will cause him to come near unto Him; are His, and who is holy, and will onw work lliw arod oth gnirriom all his company, saying: 'In the And he spoke unto Korah and unto

and all his company; This do: take you censers, Korah,

upon you, ye sons of Levi.' he shall be holy; ye take too much man whom the Lord doth choose, to-morrow; and it shall be that the upon them before the LoRD and put fire therein, and put incense

now, ye sons of Levi: And Moses said unto Korah: 'Hear

III. בקר לערב כן מוכלו לבעל את זו שנאמר (בראשית א, ס ד) ויסי ערב ויסי בוקר ויבדל כך (דס"א כג, יג) ויבדל אסרן לסקדישו מוכים כן ויקרב לקדמוסי יקרב לשמושיה. ומדרשו (שס) בקר אמר להס משה גבולום חלק הקב"ה בעולמו יכולים אחם להפוך בקר ויודע הי את אשר לו. לענודת לויס: ואת הקדוש. לכסונס: והקריב. מותס מליו (שס), וסקרגוס (3) בקר ויודע וגוי. עמס עמ שכרות סוא לנו ולא נכון לסראים לפניו וסוא סיס ממכוין לדמומס שמא יחזרו בסס (מנמומא

- וכולכס אובדיס (מנמומא ה): מחחוח. כלים שמומין בסס גמליס ויש לסס בימ יד: בקדושמו וכי אין אנו יודעים שמי שיבמר הוא הקדוש אלא אמר להם משה הריני אומר לכם שלא מממייבו מי שיבמר בו ילא מי הקרבנים ושם המוח נחון בחוכו שבו נשרפו נדב ואביהוא לפיכך החרם בהם והים האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש כבר הוא וכסן גדול אחד ואחם ר"ן איש מפקשים כסונס גדולה אף אני רולה בכך הא לכס משמיש מביב מכל היא הקטרת החביבה מכל וכומכים סרבס וכולם (ס"א ואין כולם) ממקבלים בבים אחד אנו אין לנו אלא ס' אחד אכון אחד ומוכס אחת ומובח אחד (a) זאח עשר קחר לכם מחחוח. מס ראס לומר לסס כך אמר לסס בדרכי סעובדי כוכבים ומולות יש נימוקים סרבס
- ולא כאס יפס לפי שבניו עשו משובס ומשס סיס רואס. (מנמומאס): דב לכם. דבר גדול נעלמס בעלמכס למלוק על סקב"ס: . אדוס לכך נשממף לבוא לאומה מוקה ששמע מפי משה שכולם אובדיים ואמד נמלע. אשר יבמר ה' הוא הקדוש מעה ומלה בעלמו ממגבאים ברוח הקודש שנאמר (ד"ס־א כה, ה) כל אלה בנים להימן אמר אפשר כל הגדולה הואה עהידה לעמוד ממני ואני שלשלת גדולה יולאה ממנו שמואל ששקול כנגד משה ואהרן אמר בשבילו אני נמלע וכ"ד משמרות עומדות לבני בניי כולם נפשוחם שנאמר (להלן יו, ג) את מחחות החעאים האלה בנפשוחם. וקרח שפקח היה מה ראה לשמות זה עינו המעתו ראה (ד) דב לכם בני לוי. דבר גדול המרחי לכס. ולה מפשים היו שכך החרה בהם וקבלו עליהם לקרב הלה הם חמהו על
- ישמחפו שאר השבעים ויאבדו עמו אדבר גם אל כולם החחיל לורז בהם שמעו וא בני לוי (שם ו): (8) ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי. החחיל לדבר עמו דברים רכים כיון שרחסו קשה עורף אמר עד שלח

خظر بيري خياب خ אָת־עַבְרַת מִשְּׁכַּן יְהַנֶּה וְלַצְּמָּר לַנַלַנוּר אָנַכָּם אָלָוּנ לַהַּבָּר וֹמִּבֹאֵלְ אֵטַׂכֹּם מִהְּבַע וֹמִּבַע בַּבְּבַעְ

خلائك: בְנֵי אָטַׁוֹבְ וּבְּלַמְּמְטֵּם נַם בַּנָּי בְנִי מִמֵּוֹבְ אָטֵּוּ אָבּ رَزَطُتِ هُنَانِ لَهُن خُرِ هَنْ لِهُ لَطُتِيدَ نُنَانِا لَيْن خُرِ هُنَانِا

(כ, עלונו)[ל, עַלְינוּ] עָלְינוּ: מַלְיִנְיִה וְאַהַרָּוֹן מַה־הֹרִא בָּי דְאִוֹּדְטִנְהוּן עַלְ יִיָּ וְאַהַרֹּוֹ מָא حُجِّا هَفُكِ لَحُح مَثَكُنَاكِ لَاقِمُكُ، صَافِحًا

לאַ נֿמֿבֿע: וֹלַאְבוֹנִם בֹּוֹנִ אֶלְנִאָּב וֹאַמְנוֹנִ וֹלָאָבוֹנִם בֹּוֹנִ אֶלְנִאָּב וֹאָמָנוּ ي يونورا منشد جوري جزيرا

בּמֹוּבַלוּ בּיַנְמָּטִבוּר הַּבְּינוּ נִּם_ זְבְּה הְלְבָּה לְנִיתְינִינִי הְבְּרָא הַלְרַ יִּרְבָּה לְפַמּּלְיִהָּנִא

بَعْرَشِهِ مِنْتُم فِرْهَا لِمُعْرَفِهِ لَمُعْرَفِهِ מיי וּדְבַעִּ אַב לא אָל־אָבוּץ וַבָּת חַלָּב

> كُلُو خُنَهُنَٰءٌ كُمُوْمِينَكِياً: פּגלַטּוֹ מַמִּבֹּלָא בּגֹּ וֹלְמִלִם יְהְכֵּוֹן לְקְּדְמוֹהִי לְמִפְּלַח יָת עלומשא בומבאל ללולא 下に位におく הקענט מבֶּם בְּי־הִבְּדִּיל אֱלֹהֵי הַוְּעִיר לְכוֹן אָרֵי אַפְּרֵישׁ

בְּרוּנְּתָא רַבְּתָא:

עוא אווי מטרעמטון עלוהי: ićy ćtabi

לא לפֿל: ىشرى مېشد خمرات، خلائل

הַלָּגֹא אַנ אַטַבַבְּבַרָא: בּמֹבְבֹּבֹא אָנִי, ظئلألكظ ַ װֵמְּלְיִלְנִינְ מֵאָּבְאֹ הַוֹמִּנִר אֵבְיִּ אַפַּנִלְּעַּדָּאָ מָאָבַת

لِم نوط: אולבוֹא טֹאַנוּן טַהָּבָע לַהַּוֹבָא אַטְסְנָת חַלְּלְין וְכַּרָמִין הַמִּינִי וּבְׁתַּא אַמְּגְלְעַנָּא וְיִעַבְּהָ לָגָא אַב לאַ לאָנה הֹבָּרָא װַלָּב

> them; congregation to minister unto LORD, and to stand before the service of the tabernacle of the bring you near to Himself, to do the from the congregation of Israel, to the God of Israel hath separated you is it but a small thing unto you, that

priesthood also? with thee? and will ye seek the and all thy brethren the sons of Levi and that He hath brought thee near,

is he that ye murmur against him?' the LORD—; and as to Aaron, what that are gathered together against Therefore thou and all thy company

said: 'We will not come up; Abiram, the sons of Eliab; and they And Moses sent to call Dathan and

make thyself also a prince over us? the wilderness, but thou must needs with milk and honey, to kill us in Briwoft brast a to two qu su thguord is it a small thing that thou hast

not come up. out the eyes of these men? we will fields and vineyards; wilt thou put honey, nor given us inheritance of into a land flowing with milk and Moreover thou hast not brought us

þΙ

٤і

ΙI

- (9) ולעמוד לפני העדה. למיר על הדורן:
- (10) ויקרב אחך. למומו שירום שסרמיק ממנו שמר עדם ישרמל:
- 010: (II) לכן. צשביל כך אמס וכל עדמך הנועדים אמך על ס'כי צשלימומו עשימי לממ כסונה לאהרן ולא לנו הוא הממלוקמ
- מנמומלי): לא נעלה. פיסס סכשילס שלין לסס אלא ירידס (שס ו): (12) וישלח משה וגוי. מכאן שאין מחזיקין במחליקם שהיה משה מחזר אחריהם להשלימם בדברי שלום (סוהדרין קי.
- מינינו מס למ נעלס מליך למ נעלס: האנשים ההם. כמדס סמולס קללמו במביכו: שלמרם לנו (במדבר יד, כע) במדבר סוס יפלו פגריכס: העיני האנשים ההם חנקר וגוי. אפילו אם שולח לנקר את יו) אעלה אמכם מעני מלרים אל ארן וגו' משם הולאמנו ולא אל ארן ובת מלב ודבש הביאומנו אלא גורם עלינו להמימנו במדבר (14) והחן לנו. סדבר מוקב על לה סאמור למעלס כלומר לה סביאומנו ולה נחה לנו נחלה שדה וכרס אמרה לנו (שמוח ג,

בַבּמַנוּ אָנרַאַנוֹר מַהָם: הַמִּוֹר אָהָר מִהָם נִשְּׁאִהִי וְלָאִ إبرأب هِمَارِهُمُ هُمَامِرُهُمُ فِي أَبِيرُ اللَّهُ مِنْ أَنْكُمُ فِي أَنْهُمُ أَنْهُمُ أَنَّا اللَّهُ مِنْ أَن וַיָּחַר לְמִשָּׁר ְמִאָּר וַיּאַמֶר אֵל־

عَقْد نَتْه لَعَدُا مُقَاد: لْحُدِ لِمُكْتَانِ لِثَانَ خَفَرْاً يربخيد يثهد هج خرت هوت يهود يثهد جزدت هم إجد

אָישׁ מַחָהָרָ: נמֹאַנוֹם מֹשׁשׁׁ נֹאַנֵּעׁ נֹאַנִים נֹאַנִים יהוה איש מחקהו גַּי מַבְינִם לַמְנֵע וֹנִלַנַלַמָּם לַפֹּנֹּג にひじこ ジンジ

מוער ומעה ואַברן: אַז מְּלֵיהָם אָמִּ וֹנְמִּימוּ מַלִּיהָם הַּלֵּיהוֹן אִישְׁהָא וְשִּׁוּאִי מְלִיהוֹן מַטַעוּ

84_64_ 18064 הָעֵבְה אָל־פָּתַח אַהֶל מוֹעֵד בְּנִשְׁהָא לִהָרַע מִשְׁכַּן וִמְנָא וּנֹפְׁנְיַבְ הַּבְּיִנִים לַנַעַ אָּטַ כַּבְ וֹכַנִּיִּשִ הַּבְּיִבִיוּן לַנַע וֹע כַּבְ

אַנְיוֹן לֵאִמֶּוֹ: אַל־מּשָּׁה וָיָדְבָּר יְיְהְנְה אָל־מֹשֶׁה וָאֶלְ־ וּמַלֵּיל יָן עָם מֹשֶׁה וּלְאַחַרֹן

וֹאַכֹבְעׁ אָטִם כַּבְּנֵה: יַג הְבְּיַלְיּ מִחְּוֹךְ הַעַבֶּר הַוֹּאָת אִהְפָּרְשִוּ מִנִּוּ כְּנִשְּׁהָא הָרָא

> קחַר מנְּהוֹן: מּנְבּיוֹ שְּבַיבוּים וֹלֵא אַּבֹאָישִׁים לוּרְבָּנְהוֹן לָא חֲמֶרָא דְּחַר שנם ג' לָא טַפֿבּילְ בָּרָהָּנֹא יים וויים למשה להדא נאַמר

אַט וֹאַנוּן וֹאַבַוֹרן מִטַר: יהווֹר בְּנְשְׁמַר הַוּוֹ זְמִינִין לִמָּדָם יִי

تباناريان: מִטְהְיִן וְאַהְ למגבע וֹסבוּ וֹבֹר מִטִּמִימִיה וֹמִמַּנוּן

מַהַבּן וֹמִנֹא וּמִהָּר וֹאַנִּדְן: למובע בוסמון ולמו בעבה ניקני ונסיבו גבר מקהמיהיה ויהבו

نظل×

نَكُمُرجُد تُكْلِيل خُمُمُكِ:

one of them.' ass from them, neither have I hurt their offering; I have not taken one unto the LORD: 'Respect not thou And Moses was very wroth, and said

and Aaron, to-morrow; Defore the LORD, thou, and they, thou and all thy congregation And Moses said unto Korah: 'Be

cach his fire-pan.' fre-pans; thou also, and Aaron, his fire-pan, two hundred and fifty bring ye before the LORD every man and put incense upon them, and and take ye every man his fire-pan,

Moses and Aaron. the door of the tent of meeting with laid incense thereon, and stood at fre-pan, and put fire in them, and And they took every man his

the congregation. glory of the Lord appeared unto all door of the tent of meeting; and the congregation against them unto the And Korah assembled all the

:gniyes, north otnu bns And the LORD spoke unto Moses

consume them in a moment.7 this congregation, that I may Separate yourselves from among

- מרמי כך נקרמת מנגרים של מלך שחוור (ב"מ עת, מ. ב"ב מו, מ): . אשמי ואת בני על החמור והיה לי ליטול אוחו החמור משלהם לא נטלחי אלא משלי (חנחומא ז). וחרגם אונקלום שחרית לשון ולה מהכלנו: לא חמור אחד מהם נשאחי. לה המורו של ההד מהם נעלהי הפילו כשהלכהי ממדין למלרים והרכבהי הה . אל מפן אליהם והמדרש אומר (מנמומא ז) יודע אני שיש להם מלק בממידי לבור אף מלקם לא יקובל לפניך לרנון מנימנו האש (פו) ויחר למשה מאד. ולמער עד למלוד: אל חפן אל מנחחם. לפי פעומו סקערם שסס מקריניס לפניך מתר
- (16) והם. מדמך:
- (עו) והקרבתם וגרי איש מחחחו. סממשיס ומממיס מיש שנכס:
- וירא כבוד ה׳. במ בעמוד ענן: מקפיד איני מקפיד אלא בשביל כלכס אלו באין ונוטלין כל הגדולום לו המלכום ולאחיו הכהונה עד שנחפחו כלה (הנחומא ז): (e1) ויקהל עליהם קרה. בדברי לילנות כל סלילה ההוא הלך אלל השבמים ופתה אותם כתבורין אתם שעלי לבדי אני

אָחַר' יָחֵטְא וְעַל בְּלְ־הַעֵּהָה הּרְרָא חַד יְחִיב וִעַּל בְּלִ הְקְשְׁהְא יָתֵי רְיֹּגְיָא: ¿ אָלְהֵי הַרוּחָת לְבָלְ בַּשְׂר הָאֵישׁ אֶלָה רוּחַנָּא לְבָל בִּשְׂרָא رَبْطُرُهُ مَرْ خُرْدُتُ مِنْ أَنْ يُجْدُبُونَ يُجْرُ فِرْطَاهِ مَرْ يُحْدَدُونَا لِيُحْدَدُ يَحْرُ

'Snoitsgargnoa wilt Thou be wroth with all the of all flesh, shall one man sin, and said: 'O God, the God of the spirits

And they fell upon their faces, and

قد ניְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

And the LORD spoke unto Moses,

נֹ*אֵׁבׁ*גנֵם: לְמִמְּכַּן בְּנִנוּ בִּנֵן אָסְתַּלְמוּ なゆけんり ÷ַ דַבָּרְ אֶלְ־הְיָעֵהָה לֵאמָר הַעְּלֹּי עַפִּילִ עַם בְּנִשְׁהָא לְמֵיעַר

לְמַּאֲכֹּלְא בַּלְרַח בְּקָן וַאָּבִירָם:

of Israel followed him. Dathan and Abiram; and the elders And Moses rose up and went unto

dwelling of Korah, Dathan, and

Speak unto the congregation,

saying: Get you up from about the

57

77

Abiram.

i 点 L 以 < : וֹאְבֹּנְבְׁם וֹנְּלְבָׁנִ אַּםְבְּנֵנְ וּלְבֹּנִ וֹאָבִנְבָם וֹאָזַבְנִּ בַּּטַּבְוָטִּ סִבָּּנִ ور يرجم منش يدياء ها جميا بجوا بجو منهد يهير جند جميا

their sins.' theirs, lest ye be swept away in all wicked men, and touch nothing of pray you, from the tents of these congregation, saying: 'Depart, I And he spoke unto the

בְּבְלַק_חַמּאָטֶׁם: בּבְלִ אָמֶוֹנ לְנִים פּּוֹ שִׁפֹבּוּ עַלֵּוֹבוּוּ בּבָּלְ גִילְנִוּוֹ גַלְמָא تالـهُمْرِ بَهُمُ لِ الْعَرِ فَادُرُهُ وَاحْدُهُ فَادْرُهُ فَاعْدِرًا لَمْهِ סַּרַרוּ נְאַ מֵעַּלְ אַבְּלֵי הְאַנְשָּׁים זוּרוּ בְעַּוֹ ĪĠĀĘL

שלמון בבל חוביתון: לאַקָּר וּמַלַּיל מִם כָּנִשְּׁהַא לְמֵימַר wives, and their sons, and their little the door of their tents, with their and Abiram came out, and stood at Abiram, on every side; and Dathan dwelling of Korah, Dathan, and So they got them up from the

بزهريت بجيريم إمواه נְצְיּה נְצְּבְיִם פְּתָּם אֶבֶּלְיִם ر الأحدث موفرد للبال الأحرب ניהבן מהל מהפן לַנַע בַּטוֹ וֹאִסְׁטַבַּעוּ מהבּנוֹ. מַהָּבּנֹא

ىزھ.حبا بختىدبا نھۈڭدبا: ĖĽĪĀ מַשָּׂכַנִידון סְׁשִוּר וְבְּשָׁן נַאֶּבִינִם נָפַּקּוּ בְּקְנִים בְּשָׁן נַאֶּבִינִם מִסְּשִוּר וֹבְטַוֹּ וַאֶּבִוּבִם וָפַעוּ

not done them of mine own mind. to do all these works, and that I have know that the Lord hath sent me And Moses said: 'Hereby ye shall

עַּמְעָּמִים הַאָּלֶּה בִּי־לָאַ מִלְבֶּי: ניאמר משה ביאת הדעו בר נצמר

تالمناند: כֿל מוּבֿבוֹא טַאַבֿון אַבוּ לַאַ

- המועא ואמה על כל העדה מקלוף. אמר הקדוש ב"ה יפה אמרת אני יודע ומודיע מי העא ומי לא העא (שם): - האיש אחד. סוא לפיכך כשקוא כועם נפרע מכולס אבל אחה לפניך גלויות כל המחשבות ויודע אחה מי החועא: - האיש אחד. הוא (בב) אל אלהי הרוחות. יודע ממשנום מין מדמך כמדם נשר ודס מלך בשר ודס שמרמס עליו מקלם מדיינס מינו יודע מי
- (24) העלו וגרי. כמרגומו לממלקו מפגיבום משכן קרם:
- (22) ויקם משה. כקנור זימלו לו פניס ולל עמו (מד"ר. מס ת):
- מעלה עד כ' שנה וכאן אבדו אף יונקי שדים (שם ג): ובניהם ושפם. בא וראס כמס קשס סממלוקם שסרי בים דין של מעס אין עונשין אלא עד שיביא שמי שערות ובים דין של (22) יצאו נצבים. בקומס וקופס למרף ולגדף כמו (שמומל-ל יו, מו) וימילב מרצעיס יוס דגלימ (מנמומל מ): ונשיהם
- (82) לעשות את כל המעשים האלה. שעשימי על פי סדבור לממל סרן כסונס גדולס ובניו קגני כסונס ואלילפן נשיא

:Sarives אַל־מֹשֶׁה לֵאַמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר: ΙΙΛΧ And the LORD spoke unto Moses, תֹלֵבׁוּבֵּי נַלֵּמְבָּנִי: (ס) למגבע fifty men that offered the incense. אָר הַהָּמִשְׁים וּמָאַתִּים אָישׁ וֹאַכֿלַע וֹע מֹאַטֹּן וֹעַמֹּאָוֹ and devoured the two hundred and 38 וְאֵשׁ נְצְאָה מֵאֵת יְהֹנְה וַהֹאַכַל וֹאִישְׁיָא נְפַּקַת מִן בֵּוָדִם יִי And fire came forth from the LORD, نَكُدُا ؛ בּלְתֹא טִבְלִתֹּנֹלִא אַבֹּתֹא: לֹסּי לְמִלְשׁ כֹּי אֹמִירְיּ פֹּוֹ שׁבֹלְמֹנִי הַנַּמִי לְמַבְּׁיִנְוֹ אָבִי. אָמָרִיּ they said: 'Lest the earth swallow us ⁺⁶ וֹכֹּלְ וֹמִּבְׁאָלְ אַמְּרֵ סִבִּיבִינִים וֹכֹּלְ וֹמִּבְאָלְ צִּבְּסִּוֹנִנִינִוּ them fled at the cry of them; for ₽€ And all Israel that were round about assembly. ניאּבְרוּ מִתְּוֹדְ תַּקְּהֶל: אַרְעָא וַאַברוּ מָגוּ קַהָלָא: and they perished from among the שְׁאָלְה וַהְּכַס עַּלִיהָם הָאָּרֶץ חַיִּין לִשְּׁאִיל וַחָפָּה עַּלִיהוֹן and the earth closed upon them, 33 them, went down alive into the pit; וַבְּבֹבְנִי בַיֹם וֹכֹּלְ אֵאָה לַבָּיָם הַנִּים וּנִּטִינִי אִנּוּן וֹכֹלְ בִּילְבִיוִן כִּב So they, and all that appertained to בַוְרֶבְינָהָ: הְאָרָם אֲשֶׁר לְלְנַרְח וָאָת בְּלִ- בְּחִיהוֹן וְיָת כְּלְ אֲנְשָׁא דִּלְלְנַח their goods. appertained unto Korah, and all אָנְים וֹאָעַבְּטִּינִים וֹאָנִ כְּלִי יִבְּלַמָּנִי households, and all the men that and swallowed them up, and their رَمَوْمِ لَا يُغَرِّهُ إِي هُمَا فِيلَ رَمَجُكُم الْوَمَٰلِينَ الْمُورِدِينَ الْمُؤْمِنِ الْمُؤْمِنِ ダブダン And the earth opened her mouth בּאַבְקָה אַמֶּר פַּהְפִיהָם: was under them. אַרְעָא דִּהְחוֹהַיִּהוֹן: בְּלְרְתַוֹּבְרָרִים תְאַבְּרוּ וַשִּבְּלֵמ בְּלְ פְּהְנְתִּיִּא הָאִבְּוּן וֹאִיְבְּוֹמִי the ground did cleave asunder that end of speaking all these words, that ۲<u>ټ</u>۲ אָע וֹעֹנִע כֹּג מֻּגֹּג לִמִּלָּלְא וֹע And it came to pass, as he made an הַאָּכֶה אָת־יְהֹוֶה: لِيُعْرُشُنِكَ عَلَيْنِيدِ يَوْجُرُنُهُ فِي فَعَجْرِا كَانُكَ نُرُهُ despised the LORD. understand that these men have לְנֶם וֹלֶבְנִי עַנִּים הְאָלִע עַנּגן לְהָאִנְלְ וֹעִיִּבְׁמִנּוֹ אָבִּגִּ down alive into the pit, then ye shall יבְלְעָּהָר אָטִם וֹאָנַרַכְּלְאָהָר וֹנִים כָּלְ דִּילְבוּוֹ וְיִנִיםְנוּוֹ כִּדַ appertain unto them, and they go and swallow them up, with all that אַבְעָא יָת פּוּמָה וְתָּבְלַע יָתְהַיוֹ 口浴下貸口 %u_**ë**,L and the ground open her mouth, נאָם בּוֹנאָט וֹבָנוּ גֹֹן וֹטִפּׁטַּטַ ĽĊĽΧ But if the Lord make a new thing, אַליהָם לֹא יְהֹוָה שְׁלְחָנִי: יַסְהָעָה עַּבְיַהוֹן לָא וֹן שַּּלְחַנִי: hath not sent Me. אַבְּע שְּבְּעׁ בַּעְבַעְ בַּעְבַעְאַבְּע שְּבָּעוּ שִּבְעוּ שִּבְעוּ שִּבְעוּ בַּבְע visitation of all men, then the LORD of all men, and be visited after the 67 אִם בּׁמִנִים בַּבְ עַשְׁאַבַׁם נֹמִנוּנוּ אִם בֹמִנִים גַּבֹבְ אַנְּאָא נֹמנּנוּנוּ If these men die the common death

88

(10) ואם בריאה. מדשה: יברא ה'. לסמים אומס במימס של ממ בס אדס עד סנס ומס סיא סבריאס ופלמס סאדמס אם פיס ומבלעס אזוידעמס כי נאלו סס את ס'ואני מפי סגבורס אמרמי ורבומינו פירשו (שס יא. סנסדרין קי, א) אס בריאס

פס לחרן מששם ימי בראשים מועב ואס לאי יברא סי: (46) נסו לקולם. בשביל הקול היולא על בליעתן:

סלסמי:

(92) לא ה' שלחני. אלא אני עשימי הכל מדעמי ובדין הוא מולק עלי (שה מ):

ځ، ځتي: ַבּשְּׁבַפְּׁב וְאָתַ־הָאָשׁ זְּבֵבַ־הָּלְאָב הַכַּהַן וְיָהֶם אָת־הַמַּהְמִּלְ מִבֶּין چ١٧٠٠١

أَلَّكُنُ لَا كُفُرِكَ كَأَثَرُ لَهُلِّكُمْ: נלניבם לפְּנִייָה נִיקְּדָשׁ žėi. נ בּוֹבֹאָטַם וֹמֹאֵנ אָטַם וֹבַּמֹה. אָת מַחָתּוֹת הַחַשָּאִים הָאָכֶה

تألك فأمنت غضر كفأظت: تَبْتِهُم يُهُد بَكِرُ بِدِ يَهُدُونِهِ וַיּפְּח אֶלְעָּוֶר הַכּהָן אָת מַהְתַּוֹת

יְהוְהָ בִּיַד־מֹשֶׁה לְוֹּ: (פּ) לַלְנַעַ וֹכֹּאָבׁעָוַ כֹּאָאָב צַּבָּב קטֶבֶת לְפְּנֵי יְהְוְּהְ וְלְאִייִהְיֵה קְטִיּהֶת בּיִּסְמִין קָדֶם יִיָּ וְלְאִ מַנְוּרַע אַהַרֹן הוא לְהַקְמָיר מִיּרִעָּא דְּאַהַרוֹ הוּא לְאַסְּקָא י לאַ וֹלוֹרָד אָּנְתּ וָּר אֲּמָב לָאַ בַּלָא וֹלוֹד וּדָר טוּלְוּוֹי בַּלָאַ نخيبا خِطْرٌ نَصْلَهُمْ خِمِّمَا هُمُ لَا يَبَعُلُهُ خَلْدًا نَصْلُهُمْ فَلَامِ

<u>. בלוב:</u> באַגָּר אַהָּם הַמָּהָם אָרַעַּ ַ מְמְּשְׁבְּיִע הַּלְבַמְאָשׁב וֹהַּלְבַאַבוֹרָן וֹאָרָאָרְ בּּוּוָמָא בַּבְּטַרוִנִי הַּלְ נּוֹלְְנֵוּ כֹּלְ הֹֹנֵע בֹּלוֹ וֹמִּנִי אָלְ וֹאִעַוֹנִמִּנוּ כֹּלְ בֹּנִמְּעַׁא צַּבֹּנוּ

> ※立己下心が: كالكانك בוולא נופונה これ はにはこれ אַימַר לאָלעּזַר בַּר אַהרוֹ

> أنكأذا كلأن كحد نهدهج: ..כונו בבם ול ואטפֿבאא ניעקביון נקהוו שסיו רדידיו נת מַחַמָּנָת חַנִּיבָנָא הַאָּבֶּין

לְמָּגְׁבְּׁנֵאֵ: וֹבוֹגוֹא וֹבוֹגועוּלוּגוֹ Trężr בְבַנְאַ יָת ガイダゴト

בּמַבַּיל יוַ בִּידָא דַּמֹשֶׁה בַיה: נה בקרח וכבנשמיה במא

גְּבַלְּוְתִּוּן דְּמִית עַּמָּיה דַּינְ: משָׁה וְעַל אַהַרוֹן לְמֵימַר אַתּוּן

> are become holy; scatter thou the fire yonder; for they bns, gninrud 5ht do tuo snaq-5th Aaron the priest, that he take up the Speak unto Eleazar the son of

Israel.' may be a sign unto the children of offered before the LORD—that they are become holy, because they were for a covering of the altar—for they and let them be made beaten plates have sinned at the cost of their lives, even the fire-pans of these men who

beat them out for a covering of the were burnt had offered; and they brazen fire-pans, which they that And Eleazar the priest took the

him by the hand of Moses. company; as the LORD spoke unto fare not as Korah, and as his incense before the LORD; that he seed of Aaron, draw near to burn common man, that is not of the of Israel, to the end that no to be a memorial unto the children

killed the people of the Lorp. against Aaron, saying: 'Ye have Israel murmured against Moses and To natiblida aht to noitagargnoa But on the morrow all the

- משקום כלי שרת: (s) ואח האש. שנמון סמממום: זרה הלאה. למרן מעל סמממום: כי קדשו. סמממום ואמורין נסנאס שסרי
- סכסונס ונשכפו: מסין מכודדין מינבי"ש בלע"ו: - צפוי לטובח. למוזם הנסשם: - ויהיו לאוח. לוכרון שיאמרו אלו היו מאומן שנסלקו על (ε) החמאים האלה בנפשותם. מועמו פושעיס נופשותס שותלקו על סקנ"ס (יותח לו): רקעי. כדידין: פחים.
- (+) וירקעום. הינמינדר"ם בלע"ו:
- בידו שנאמר (שמום ד, ו) ויוליאס וסנס ידו מלורעם כשלג ועל כן לקס עוזיס בלרעם (דס"ב כו, כ): ומדרשו (פנסומא לו, יא) על קרס ומסו ביד משס ולא כמב אל משס רמז לחולקים על סכסונס שלוקין בלרעם כמו שלקס משס - סוא ובניו כסנים לפיכך לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אסרן וגו' וכן כל לי זלו זלסס ססמוכים אלל דבור פחרונס כמו על. (פ) ולא יהיה בקרה. כדי שלא יסים כקרם: באשר דבר ה' ביד משה לו. כמו עליו על אסרן דבר אל משם שיסים

ללוג געוני: מוֹמֶב וְהַנֵּה כְּפָּהוּ הָעָּנְן וַיֵּרֶא לִמִּשְׁכּּן וִמְנָא וְהָא הַפְּהִי עַנָּנְא رزأر جبوررك ريوبال وكانتها يبينا جهوديساء جننوع وك

لَمُنْاذُرُ لَكُلُّم لَدَانًا: אָלְ-אָבִילְ מָמֵּנִ וֹמֹלְ אַבַּוֹנְן וֹאִנִיפּׁנִיאָנּ and the glory of the Lord appeared. and, behold, the cloud covered it, looked toward the tent of meeting; Moses and against Aaron, that they congregation was assembled against And it came to pass, when the

digr: (0)

front of the tent of meeting. And Moses and Aaron came to the

And the LORD spoke unto Moses,

רכישי ניְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יִמִלִּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

Set you up from among this :gaiyse

them in a moment.' And they fell congregation, that I may consume

upon their faces.

فريات: لَهُمَرُبُ هِنُاهِ خُلُلَامَ لَانْظَرُهِ مَرْ لِيُهُمُرُهُ. يُنْسِيلُ خَهُمُن يَرْطَرِهِ הַרְמוּ מִתּוֹךְ הַעָּדֶה הַלְּאָה אָהָפָּרַשׁוּ מִוּוֹ כְּנִשְׁמָא הָדָא

על אַפּיהוֹן:

'.nugəd si əugalq wrath gone out from the Lord: the atonement for them; for there is the congregation, and make thereon, and carry it quickly unto from off the altar, and lay incense thy fire-pan, and put fire therein And Moses said unto Aaron: 'Take

מִלְפְּנֵי יְהֹוֶה הַתֵּל הַנְּגָף: וכפֿר עליהה קיינְצָא הַקּצָּרָ מִבוֹבִיב ※く_じばむに ממל המוְבָּהַ וְשָּׁיִם קַטְרֶת יי אָט דְּהַמִּטְהָּט וְמָן־עְּלֶיהָ אָשִׁ עַּהָהָיִא וָהַב עַּלָה אִיּשְׁרָא אָשׁ עַּהָהָיִא יִידּ ניאמר משָה אֶל־אַהַרֹּן קַח

מושלא: לפֿל בולגא מן בוב ג' הַבוּ לְכְּנְאָשֹׁא וְכַפַּר מַלֵּיִהוֹן אָרֵי בוסמון מֹמֹלֵנִוּ מֹוֹבְבֹּטֹא וֹמִוּ לַמִּוְנִים נאַמר משָה לְאַהַרֹן סַב יָת

atonement for the people. he put on the incense, and made was begun among the people; and assembly; and, behold, the plague and ran into the midst of the And Aaron took as Moses spoke,

עַלְּמֶבֶע וֹנְכַבֶּּע גַּגְעַבְּאָם: בבל בזונ במם ניפו אָת־ ء، تزدُمْ هُم نَبِك يَغَبُم نُنَاثِن וַיּפְּח אַהַרֹן כַּאֲשֶׁרוּ דְבֶּר מֹשֶׁה יּנְסִיב אַהַרֹן בְּמָא דְּמִבּׂיל

נַמָּא: למוְבַע בּוּסְמוֹא וֹכַפַּב מַּב מובי מושלא בעמא ויהב יח משֶה ירְהַם לְגוֹ קְהָלָא וְהָא the living; and the plague was stayed. And he stood between the dead and

נמעצר המגפה: יו ניצְלְּיַר בְּיוֹ הַמַּמִים וּבֵּיוֹ הַחַיִּיִם וְקִם בִּיוֹ מִיתִּיָּא וּבִיוֹ חַיִּיָּא

ונון במוטו במוטוא אַבבּמַט

וֹאִטְבְּלִי מוֹחָנָא:

מבייליא בלבח:

about the matter of Korah. hundred, besides them that died were fourteen thousand and seven Now they that died by the plague

þΙ

٤і

7 I

המהים על־דְּבָר־קֹרַה: מַשְׁר אָבְלִב וּשְׁבַּע מַאַנִע מִלְבַּר מַשָּׁר אַלִפּוֹן וּשְׁבַע מִאָּני פּר וּיִרְיִּי הַמְּתִים בַּמִּנִּפָּׁר אַרְבָּעָר

4): ידו נשרפו ממשים ומאמים איש אמר הקב"ה מראו שעולר מגפה הוא והחעא הוא הממית (מכילמא וימע פרשה ו. ברכות לג, מו). דבר אחר למה בקטרם לפי שהיו ישראל מליזין ומרננים אחר הקטרם לומר סם המום הוא על ידו מחו נדב ואביהוא על . אין אמס מאמין סרי סקצ"ס ומשס אל פמח אסל מועד בא עמי ושאל ווסו שנאמר וישב אסרן אל משס (מכילמא. מנחומא מצוס פוני לעכב על ידך אמר לו אני שלוחו של מקום ואחה שלוחו של משה אמר לו איץ משה אומר כלום מלבו אלא מפי הגבורה אם (13) - ויעמוד בין המחים וגוי. אחו את סמלאך וסעמידו על כרחו אמר לו סמלאך סנת לי לעשות שליחותי אמר לו משס (II) וכפר עליהם. רוזס ממר לו מלאך סמות כשעלה לרקיע שהקערת עולר המגפה כדאיתה צממכת שנת (פע, ה):

रर	ريوں משֶׁר אָת־הַמַּטָּת לִפְּנֵי יְהְנְהְ בְּאָהֶל הְעֵּרֵה:	וֹן בְּמַשְׁבְּנָא דְּסְחֲדוּתָא: יִן בְּמַשְׁבְּנָא דְּסְחֲדוּתָא:	And Moses Isid up the rods before the Loan in the tent of the testimony.	てて
17	וִיִדְבָּר מֹשֶׁה אָל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל וּיִּחְּנִי אֵלְיִי ו בֵּל־נִשִּׁיאִיהֶֻם מַשָּׁה לְנָשִּׁיא אָחְׁד מַשָּׁה לְנָשִׂיא אָחְד יְמַשָּׁה אַהַלְם שְׁנֵים מְשֶׂר מַשִּׂיה וּמַשָּׁה אַהַרְן בְּתְּוֹך מַשּׁוֹהֶם:	וּמַלֵּיל מֹשֶׁה עִם בָּנֵי יִשְׂרָאֵל וּיחַבוּ לֵיה כָּל רַבְּרָבְנִיהוֹן הוּשְׁרָא לְרַבָּא חַד הוּשְׂרָא לְרַבָּא חַד לְבֵית אֲבָהְתָהוֹן הְצַּחֲרֹן בְּגוֹ הוּשְׁרֵיחוֹן:	And Moses spoke unto the children of Israel; and all their princes one, him rods, for each prince one, according to their fathers' houses, even twelve rods; and the rod of Aaron was among their rods.	17
07	װְסְ מִּלְּינִם מְּלֵיכֵם: מָּמַרוּ יִפְּׁנָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הַם מַלְּינִם מְלֵינִם בְּנָי יִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר הַם מַלְינָם מְלִיכֶם:	מטֹבׁמֹמוּ מֹבְיכוּ!: זֹט טּוּבְׁמֹט פֿדּ. זֹמִבְאָבְ בַּאִדּוּ! טְוּסִבְּיִנְי זִּלְמֵּ זִּאִנִּים מִן צְּבָׁמִּ וּיִנִי. זּוּבְּבֹא בַּאָטִבׁמִּ, בִּינִי	And it shall come to pass, that the man whom I shall choose, his rod shall bud; and I will make to cease from Me the murmurings of the children of Israel, which they murmur against you.'	07
61	ְּהְנָהְהָּם בְּצִּהֶל מוֹעֵּד לִפָּנִי הְעֵּדְוּה צִּשֶׁר צִּנְעֵר לְבֶם שֲמָה:	שَמَّا: סְנֵבְינִיא בַּאִּזֹמִוּ מִנִמָּבִּ, לְכָּוָ וְטַאֵּנֹמִנֵּוּ בַּמַמְּבַּן וִמִּנָא בַּנִבִּם	And thou shalt lay them up in the tent of meeting before the testimony, where I meet with you.	61
81	ְנֵאֵתׁ שֵׁם אַהַרֹּן הִּכְּהָּב עַל־מַפָּה לֵוֵי בִּי מַפֶּה אֶהְד לְרָאִשׁ בֵּית אֲבוֹהָם:	לְבִישׁ בֵּית אֲבָהְהָהוֹ הִּכְּחִּיבׁ עַלְ הוּשְׁרָא דְּלֵוִי אֲבֵי הוּשְּׁרָא חַד הישְׁבָא הַלְיִי	And thou shalt write Aaron's name upon the rod of Levi, for there shall be one rod for the head of their fathers' houses.	81
Δī	דַבָּרו אָל־בְּנֵוּ יִשְּׁרָאֵל וָקַח מִאָּמִׁם מַמֶּה מַמָּה לְבָּית אָב מֵאָת בְּלִ־נְשִׁיאֵהָם לְבָּית אַבֹהָם שְׁנֵים עַשֶּׁר מַמָּוֹת אַיִּשׁ אָת־שְׁמֹוּ מְבְּהְבּ	מַלֵּיל עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְסַב אָבְּא מָן כְּל רַבְרְבְנִיחוֹן לְבֵית אָבְא מָן כְּל רַבְרְבְנִיחוֹן לְבֵית גְבָר יָת שְׁמֵיה תִּפְרִוּ עַּל חוּשְׁרֵיה:	'Speak unto the children of Israel, and take of them rods, one for each fathers' house, of all their princes according to their fathers' houses, twelve rods; thou shalt write every man's name upon his rod.	Δī
ממישי מז	ניִדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמָר:	וּמַלֵּיל יְיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:	And the LORD spoke unto Moses, saying:	91
Şī	ַנְיֵשְׁב אַהַרֹּן אָל־מִשָּׁה אָל־ פֶּתַח צִּהֵל מוֹעֵּד וְהַמַּנֵּפֶּה נְעֶצְּרְה: (פ)	וְמָב אַהֵרֹן לְנָת מֹשָׁה לִתְרַע מַשְּׁכּן וִמְנָא וּמוֹתָנָא אִתְּבָּלִי:	And Aaron returned unto Moses unto the door of the tent of meeting, and the plague was stayed.	ζI

(18) כי מטה אחד. אף על פי שמלקמיס לשמי משפחת משפחת כסינק לבד ולויס לבד מכל מקוס שבע אחד הוא:

ניצא ציץ ניגלל שקרים: אַבְרָן לְבָּיִת לֵיִנְ וַנְּצֵא פָּרָדוֹ יִנְאָ חוּשָׁרָא בְּאַבְּרוֹ לְבִית אַהֶל הְעֵּדְיּת וְהַנָּה פְּרָח עַמֵּה־ מֹשֶׁה לְעַשְׁבְּנָא דְּסְהַדִּיִהְא וְהָא

וֹכפֿות שִּגְּדִין: בוו נאפוט בלבלון נאווא וא رَبْرَ، מְמְּׁנִדְּיָׁת יַיְּבְא מִמְּעִ אֶלְ - יַנִינָת בְּיִּיִמָא דְּבְּהָרוֹהִי וְעָּאִלְ

bloomed blossoms, and bore ripe budded, and put forth buds, and Aaron for the house of Levi was testimony; and, behold, the rod of that Moses went into the tent of the And it came to pass on the morrow,

ಭಜ್ಞಗಣ (ಡ) וֹנֹבֹאֵנ וֹנֹבֹעוֹנ ٚۺؙڶ؉ٚۮ

מן שבם וו לכל בנו ושְבַּאַל משָׁה אָת־כְּל־הַמַּמֹת וַאַפֵּיק משָׁה יָה כְּל הוּטְרַיָּא

and took every man his rod. children of Israel; and they looked, from before the LORD unto all the And Moses brought out all the rods

77

: نائان: ינובל נינונים ממי אָת־טַמָּה אַהַרֹּן לְפָּנֵי הַעַּדִּיּה הוּשָּׂרָא דְּאַהַרֹּן קָּדָם סְהַרוּהָא ניאמר יְהוֹה אָל־מֹשָׁה הַשֶּׁב

ויסיפו הודעמקה או קדשי לַמַּמַבָּא לַאָּע לַתַּמָּא סַבַּבַּנָא וַאַמַר וָן לְמִשָּׁה אֲמִיב וָת

Me, that they die not.' end of their murmurings against children; that there may be made an token against the rebellious the testimony, to be kept there, for a Put back the rod of Aaron before and the LORD said unto Moses:

אָתְוֹ בֵּן עְּשֶׁה: (פּ) \$ ניַנַעשׁ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צְּוְּהְ יְהְנְה נַעֲבַר מֹשֶּה כְּמָא דְפַפֵּיד יִי

יְמֵיה בוּ עֲבַר:

perish, we are undone, we are all unto Moses, saying: 'Behold, we And the children of Israel spoke

commanded him, so did he.

Thus did Moses; as the LORD

אַבֶּוֹיַבוּ: בְאַמְּר בֵן מַּנְמְנוּ אָבַרְנוּ כַּלְּנִי לְמֵימִר הָא מִנָּנִאָּ קַמֵּילִר

בא מולא מושו במושלא: עובלא עא מפוא לכמע אומא آلِهُ مُلك لِهُ لَذِي يَشِكُمُ هُمُ لِمِيْهُكَ لِهُمُكِ فِيْنَا يَشِكُمُ خُرِمِهُكَ

Every one that cometh near, that .andone.

٢٢١٤ (٥) משְׁבָּן יְהוֹה יְמִיּת הַאָּם הַמְּנוּ דַּיִי ְמָאִית הָא צַּנְחָנָא סְיָפִין

אַבַ כַּבְ בַּלַבִּיב מִלַבַב בָמָהָבֹּנֹא

'Sherish?' the LORD, is to die; shall we wholly cometh near unto the tabernacle of

וסלרעת ורחס במלחו (מדרש אגדס) וחרגומו וכפית שגדין כמין אשכול שקדיס יחד כפומיס זס על זס: הוא הפרי הממהר להפריח מכל הפירום אף המעורר על הכהונה פורענותו ממהרת לבא כמו שמלינו בעוזיה (ד"ה־ב כו, יש) לשון (בראשית כא, ת) ויגדל הילד ויגמל ולשון זה מלוי בפרי האילן כמו (ישעיה ית, ה) ובוסר גומל יהיה נלה. ולמה שקדיה, (33) ויצא פרח. כמשמעו: ציץ. סול מנעת ספרי כשספרת נופל: ויגמל שקרים. כשסוכר ספרי סוכר שקן שקדים

שם דבר בלשון ימיד ואפילו הם מלונות הרבה: לשון זה שם מפעל ימיד לשון נקבה כמו מלונמס מרמורי"ש בלע"ז ויש מילוק בין מלונומס למלונמס מלונמס מלונה אמת מלונומס (25) למשמרה לאוח. לוכרון שבמרמי באסרן סכק ולא ילונו עוד על סכסונס: וחבל הלונחם. כמו ומכלס מלונמס

(82) בל הקרב הקרב וגרי. מין אנו יכולין לסיות וסירין זכך כולנו רשאין לסכנת לחלר אסל מועד ואחד שיקריז עלמו

יומר ממזריו ויכנק למוך אסל מועד ימומ: האם המנו לגוע. שמא סופקרנו למימס:

IIIAX וּבְבָּרֶרְ וּבֵית־אָבִירְרִ אִּטְבַ הִשְּׁאִנּ וַיָּאַמֶּר יִהוָהֹ אֱל־אַהַרוֹן אַהְּה

אַטַּב טַמְאָנ אָטַ בְּנָוֹ בְּעַנָּטִבְּים: אָת־עַּנוֹן הַמִּקְבְיִשׁ וְאַמָּה וּבְּנֵוֹךְ

خظر אָבֹל הַמָּבַעיּ וישְרְתָּוּך וְאַמָּר וּבְבָנֵיף אִמָּף ַ אַּבְּעַבְּ עַפֿעַר אִשְּׁבּ וֹנִבְּעָ הַבְּעָבַ וַגָּם אָת־אַמֶּיף מַפֶּה לֵוֹי שֶׁבֶם

ַנְמָתוּ נִם_הַם נַם_צַּמָם: וֹאָקַ עַמְּוֹשְׁנְעָ לָאִ וֹלַבְּדוּ וֹלְאִי וּלְמָּבִבּטֹא לָא וֹלַבַּוּוּ וֹלָאִ إلىمادا يالالإياب الالإلايات

וֹזְר לאַ־וֹלַרָ אָלִוּכֶם: אַבְל מוּעָּד לְכָל עֲבַבַּת הַאָּהֶל מִשְּׁרֵת מִשְּׁכּוּ וִמְנָא ְלְכִּל انځ آن مې اد نېښې به هد دېښې تر به

مْبِدِ كَامُّكُ مَحِ خَتْرُ نَهُلُمُّحِ: لْهُن مَهُمُّلُاثِينَ يَمَائِكُمَ لَكِهِ_نَكِّنُانِ بِمُمَّلُ ثِبُ لَا مُمُمَّلُاتًا لَاظِيْمَ أَنْفُدِنا نُن مَفْدَن كَنْلِهُ لِأَنْ

עלבות אָהֶל מוּעָר: מְּמִלְנִי נְתַּנִים לַיִּהֹנְה לַעֲּבֶׁר אָתַ־ ، يَكْرُنُونَ مَنْ إِلَّا خُدْرٌ نَهُلُهُمْ كَيُّونَ וַאָּנִי הִנָּה לְלַהְהָּיִּ אֶת־אֲהַיכֶּם וַאֲנָא הָא מְבִיכִיה יָה אֲהַיִּכוֹן

> הסקחון על חובי בחונקכון: עוכ, מֹלֹבְמֹא וֹאַטֹּ יִכְּלָב הֹמָּב יבית אַבוּף עִמָּף הָסַלְחוּן עַל נאַמר ין לְאַהַרוֹ אַהְ יִבְנָרִ

> <u> הַטְהַרוּהָא:</u> נאַט יִבְּנָר עִּמָּר בָּרָם מַמָּבָּנָא iiuiqail kit iiwawiif מְבַּסְא בַּאָבוּב לַנִיב לַנְטַב וֹאַב זֹט אַטֹב אַבֹּמֹא בַּלָוּי

ן מותון צוף אַנון צוף צַתון: מַּמְבֹּלִא בַּבִם לָמִנִּג לַנִּגְמָאַ ווּשְׁבוּן מַשַּבְתַּף וּמִשְּבַרת כָּל

نظرت خثفربا: פּילְעוֹ מַמִּכֹּנֹא וַעִילְוָנִי לָא ליהוספון עלף וישרוו נת

עולוֹא מֹל בָּנֵי וֹמִּבְאָל: מֹמֹנִים מֹוְבְּטִא וֹלָא וֹנִי מִוָּר

נְת פּוּלְחַן מַשְּׁכַּן זִמְנָא: משלא געובון פוב גו למפלע בולאו מינו לנו ואָלאַב לכון

> iniquity of your priesthood. and thy sons with thee shall bear the iniquity of the sanctuary; and thou house with thee shall bear the Thou and thy sons and thy fathers? And the LORD said unto Aaron:

ΙΙΙΛΧ

testimony. thee being before the tent of the unto thee, thou and thy sons with be joined unto thee, and minister thou near with thee, that they may Levi, the tribe of thy father, bring And thy brethren also, the tribe of

they die not, neither they, nor ye. furniture and unto the altar, that shall not come nigh unto the holy the charge of all the Tent; only they And they shall keep thy charge, and

man shall not draw nigh unto you. the Tent may be; but a common meeting, whatsoever the service of and keep the charge of the tent of And they shall be joined unto thee,

upon the children of Israel. altar, that there be wrath no more holy things, and the charge of the And ye shall keep the charge of the

do the service of the tent of meeting. are given as a gift unto the LORD, to the children of Israel; for you they brethren the Levites from among And I, behold, I have taken your

ואחה ובניך. סכסניס: חשאו אח עון בהונחכם. שלינס מסורס ללויס ומוסירו סלויס סשוגגיס שלא יגעו אליכס בעסקי הדברים המקודשים המסורים לכם הוא האהל והאכון והשלחן וכלי הקדש אתם משבו וחוהירו על כל זר הבא ליגע: ובניך וביה אביך. סס פניקסם לפי עמרס (שס קמו): - השאו אה עון המקדש. עליכס לני ממיל עונש סוריס שיחמלו (ז) ויאמר ה׳ אל אהרן. למשס אמר שיאמר לאסרן לסוסירו על מקנם ישראל שלא יכנפו למקדש (פפרי קיו): אחה

בשמירת השערים ולמנות מהם גוברין ואמרכלין (שם. ובחים נו): (ב) וגם אח אחיך. בניגרשון ובנימרכי: וילוו. וימחברו אליכס לסוסיר גם אם סורים מלסמקרב אליסם: וישרחוך. במבוגעכם:

(+) וזר לא יקרב אליכם. ממכס מני מוסיר על כך:

- (E) ולא יהיה עוד קצף. כמו שסיס כבר שנחמר (במדבר יו, יח) כי ילח סקלף (ספרי):
- (6) לכם מחגה נחגים. יכול לעפודמכס של סדיוע מלמוד לומר לס' כמו שמפורש למעלס לשמור משמרם גופריון ואמרכליון:

26

וְהַזְּרְ הַפְּרֵבְ יִימֶת: (פּ) עַבְרַת עַמְּנְה אָמֵן אָת־פְהָנַּהְכֶּם はくなだいい ∠ĠĻĈư ے خُنۡۃَنۡجُם حٰخُم لِحُد تَمۡاٰقُنَا أهَيَّا نَجِيْرَكُ عَايَكِ مَاثِيْنِ لَا يُعَنِّ

יל~~לו~~וב לטט_מולם: نَشُدُهُم كَلَّهِ تَصَفَّرَهَ كُرَّمُشِيَّاتِ نَشُدُهُمْ كُلِّكَ نَتَخُفُونِا كَلْحَوْ בַּנַה נָתַמִּי לְבְּ אֵטַ מִּמְּמֵנֵט בַּא יְהַבִּיה לְבַ יְה מַמְּרַה נְיְבְיּבֶׁר יְהִיְּנְעֵ אֶבְאַבְּוֹבְן נְאֵבֹּי, יִמְבָּיִלְ יִיְ מִם אַנְּבוֹ נַאֵּנֹא

אַּמִּבׁר יָמָּיבוּ לָי לַבָּמִ מּנְחַמֶּם יּלְכָּלְ_חַמָּאִיָּם יּלְכָּלְ_ מוֹשַבְּלֵבְ מִנְעַבּ يِمَارِيم حُلِّ مَوْتُهُ مَيْ لِيَّالِهُمُ عَنَا رَبَرَ حُلِّ مَوْتُهُ مَنَا هُذِهِ

זְבֶר יאָבָל אָנְוּ אָבָה יִהְיָה יִהְיָה בָּוֹבְיּ

XL: מּוֹלְטְׁם פּֿלְ-שְּׁנִינִר פַּבֵּינִינְרִּ יִאָבָלְ לְפִׁנִם מִּלְם פִּלְ גַּוֹנִבֵּי פָּבִינִינְרִּ يَحْجُدُنُكَ لَحْجُدُنُكَ هُمُكُ خُلِكُم يُنْجُمُونَ لَرْجُدُكُ لَحْجُدُنَكِ هَمُّكِ זו טוופע בוו ישְׁבַאָּכְ לְנַ וֹעַטִּים לַכֹּלְ אָּבְמִנִּט בּוּוּ ישְּׁבָּאָלְ לְנַ نَيْنَ فِهُ مِنْدِيْنِ مِنْزُهُ ذِكِرٍ نِيَا كُلِّهُ هَفُدُهِينَ مَنْتُرْبُدِياً

> זט פֿעונּטֿכוּן וְטִילְוָנִי בְּיִלְבַב ننخزيدا هنزيا مَفْتُم هُقيا

> נלבנה לקנם עלם: אַפֿבֹאָוֹטֹּג לַכֹּל לַנּגַאָהָּגֹּא צַבְרָנִי

طناها الالله الالخالة: אַּמֹּטִׁבִּוֹל בַּוֹטִיבוּן צַבְּטָּי כוּהָמ **XごびごX**

בנובא ייכול יחיה קודשא ·· בְּלִבְהָה עַבְּבְּבְהָה שִאְבְבְנְנִי בְּלִי בְּלִים מִיּדְשָׁיִם הַיִּבְלְנִנִיה בְּלִ

shall be put to death.' the common man that draweth nigh priesthood as a service of gift; and and ye shall serve; I give you the altar, and to that within the veil; everything that pertaineth to the shall keep your priesthood in And thou and thy sons with thee

portion, and to thy sons, as a due for given them for a consecrated children of Israel unto thee have I of all the hallowed things of the charge of My heave-offerings; even And I, behold, I have given thee the And the LORD spoke unto Aaron:

holy for thee and for thy sons. may render unto Me, shall be most guilt-offering of theirs, which they sin-offering of theirs, and every meal-offering of theirs, and every offering of theirs, even every things, reserved from the fire: every This shall be thine of the most holy

it shall be holy unto thee. thereof; every male may eat thereof; In a most holy place shalt thou eat

ОТ

eat thereof. one that is clean in thy house may with thee, as a due for ever; every and to thy sons and to thy daughters Israel; I have given them unto thee, wave-offerings of the children of of their gift, even all the And this is thine: the heave-offering

- (ד) עבדת מתנה. לממנה נממיה לכם:
- לריך לשמרן במסרס: למשחח. לגדולס (מפרי שס): ונמן לו כ"ד ממנום כסונס בברים מלם עולס ולכך וסמכס פרשס זו לכאן (מולין קלג. ספרי קיו): - משמרת תרומתי. שאמס יצא ויערער לנגדך הריני כוחצ וחוחם לך ומעלה צערכאין אף כאן לפי שצא קרח וערער כנגד אהרן על הכהונה צא הכחוצ למלך שנתן שדה לאוהבו ולא כתב ולא חחס ולא העלה בערכאין בא אחד וערער (עליו) על השדה אמר לו המלך כל מי שירלה (8) ואני הגה נחחי לך. בשממס. לשון שממס סוא זס כמו (שמוח ד, יד) סנס סוא יולא לקראתך וראך ושמח בלבו משל
- אשר ישיבו לי. זקגול קגר (מס): (9) מן האש. לאחר סקערת סאטיס: כל קרבנם. כגון זכחי שלמי למילבור (שס): מנחחם חשאחם ואשמם. כמשמעו:
- (10) בקדש הקדשים האכלנו וגוי. למד על קדשי קדשים שלין נמכלין אלא בעורה ולוכרי כהונה (שם):
- שהור. ולא ממאים (ספרי). דבר אחר כל מהור לרבות אשתו: (11) חרומה מהגם. המוכם מן התודה ומהשלמים ואיל נויר: לכל הגופוה. שהרי אלו מעונין הנופה (שם): כל

نهز، جانائہ جانے بریوں: שׁנְבְוּהְ וֹבְיֹנִן בֹאָהְנִיםׁ אֹֹהֶבְ וֹהֹכִינִ בִּיְהְנִיֹבְוּן גִּיִּטְׁנִן צְּנִם ַבּלְ חֲלֶב יִצְּהְרִ וְכְלְ-חֻלֶב כִּלְ שִּיִּב מְשִׁה וְכְלְ שִּיִּב חֲעֵּר

שָׁנְוָר בְּבִיהָךְ יֹאִכְלֶנוּ: نْتُنه رَبْلِيْك ذِلَّا نَكُنُكُ خُدٍ كَانُه لَهُ يَدَرُكُ نُسْرَ خُدِ لِمَنْكُ בּנוּבֵי, כִּלְקְאַמְּׁב בְּאַבְאָב אַמְב בְּפִנּב, כִּלְ צִּבְאָבּהְנִיוּן צִּיִיחוּן

נאָנ בּלור הַבְּהַנְיה 戸母は必に ĖĆLL Üάҍ⊓ بحجيقي ببيد جية لاجا هرِّة נו אָאָרַינַקרי קיהוְנָה בָּאָדָם

ון לַב יִתַבְּתִּנוּי:

ְּנְתֵּי: בְּלְ חַבְּתְּא בְּנִמְּבָׁאַלְ בִּנְלְבַּ

וֹנִע דוּכִבא בַבֹּמִנבא מַסִאַבא שַּׂבוּע וֹט דוּכֹבא בַאַנֹמא יִבְבְּעִי לְבַ בְּרָם מִפָּבַל בולנכון לבם נו באומא כֿל פֿתַח וַלְדָּא לָכָל בָשְׁרָא

הַקְּבֶשׁ עַשְּׁרֵים גַּרֶה בְּסְלְעֵי מּיִּדִשְׁא עַשְּׁרִין מָעִין הוא: أُورَ عِنْ لِهِ إِنْ فِي الْمُرْسُ اللَّهِ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللّلِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّالِي اللَّلَّالِي اللَّالِيلُولِ الللَّهُ اللَّاللَّالِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ שְׁבְּבְר וּפּוּרְקְנֵיה מִבָּר יַרְחָא הִפְּרוּק

ניהות קיהוֶה: نْعُن عَاذِقُه فَكُمْ رَبِي هُمُن ذِنْ يَا يرُه هُمَـــــُـــثُوه مَائِــٰحَ مُحَــــتَفَاقِيرَ זי אָרֹבְכָוֹר עֵוֹ לָאׁ תִפְּדֶּה לַדֶּשׁ אַף בְּכוּר־שׁוֹר אִוֹ־בְלוֹר כְּשֶׁב בַּרִם בּוּכְרָא דְתּוֹרָא אוֹ

לְאִטְׁעַבּׁלָא בְּנִהְוֹא עַנִים וֹנִי: וְנִים שַּׁבְבְּחֵון שַּׁפֵּים מִּוְבַּן נת דַמְּהוֹן מִזְרוֹק עַל עַדְבָּהַא בְּעִּלְאִ עִבְּרוּכִן קוּדְשְׁאָ אָנוּוּן בּוּכְרָא בְּאִמֶּרָא או בּוּכְרָא

> given them. give unto the LORD, to thee have I the first part of them which they best of the wine, and of the corn, All the best of the oil, and all the

thereof. that is clean in thy house may eat the LORD, shall be thine; every one their land, which they bring unto The first-ripe fruits of all that is in

٤і

71

thine. Every thing devoted in Israel shall be

thou redeem. the firstling of unclean beasts shalt man shalt thou surely redeem, and be thine; howbeit the first-born of LORD, both of man and beast, shall of all flesh which they offer unto the Every thing that openeth the womb,

the sanctuary—the same is twenty shekels of silver, after the shekel of be, according to thy valuation, five old shalt thou redeem them—shall redemption-money—from a month

by fire, for a sweet savour unto the their fat smoke for an offering made against the altar, and shalt make are holy: thou shalt dash their blood a goat, thou shalt not redeem; they freeling of a sheep, or the freeling of But the firstling of an ox, or the

thigh, it shall be thine. as the wave-breast and as the right And the flesh of them shall be thine,

(12) ראשיחם. סיל מרומס גדולס:

עקניפָּר

Ľ(X:

שלא מאמר כמוס ושוק של מודס שאינו נאכל אלא ליוס ולילה (קפרי שם): שבכור נאכל לשני ימים ולילם אחד (זבחים נו. ספרי קיח): לך יהיה. בא רבי עקיבא ולמד סומיף לך הכחוב סויה אחרת (13) בחזה החגופה ובשוק הימין. על עלמים ענהכלים לכהנים לנעיהם ולענדיהם לעני ימים ולילה החד

: النَّالَا خُلُط مَرَا خُدَيْتٍ فُرَا مَرَاتٍ مَقُك خِطْنُ مُرَا غُرُه هُرَا ¿ ¿¿ċċ; ¿¿ċ; ¿¿ċ; ¿¿¿; בְּלוּ הַרוּמְת הַקָּדְשִׁים צַּשֶּׁר

בּׁנִינְ בַּנֹוֹ וֹמֻבְּאֵבְ: (סַ) خَدِيدُت لَاثَ، عُدُر عُذِ لَرْتَكُرْنَانِ رَجْعَمُات بِتَأَلِّت كُمْ عَيَاتًا جَعَلَمُ لَ يَعْمَد بُرُ خَعَيَانًا جَعَدَهُ بَا رَجْعَ

אָבֿל מוּעָר: אַשֶּׁרִ בַנַם מְּבְדִּים אָת־עֲבֹרָת הַלָּף פִּיּלְהָנִהוֹ דְּאִנּוּן פְּלְהִין عدره، ځنهٔ لِهُم خُرْتَاخُ لِا تَاجُلَا هَٰ خَلَيْتُ مِ مِنْ هُنِهُ خَنهُ لِهُمْ خُرِهِ نَاخُرُه مُ لْجُحُدُرُ جُإِدِ يَاثِدَ دُلَّافِد خُدٍ كَلَمُّهُدِ لَجُحُدُد جُدِد يَاهِ نُلَحَدُنَ خُدٍ

څڼښ: אָל־אַהֶל מוֹעֶד לְשָׁאַת הַשְּׁאַ לְמַשְׁכּן וִמְנָא לְקַבָּלָא חוֹבָא וֹבְאָבוֹבְוֹבׁוֹ הַּנְעַ בַּנֹוֹ וֹחֲבַאֵב וֹבָא וֹבַוֹבוּוּ הַנָּעַ בַּנוֹ וֹחָבַאַב

خُدُرُ نَهُلُهُم كُمْ نَبُلُكُمْ بَلِيَا لَهُ اللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ لَلَّهُ لَا يَعْلَىٰ اللَّهُ שׁמּשׁ מִגִּלִם לְגִנִינִיכָּם וּלִעוּנִי ל אַבֻל מוֹעָּר וָהָם יִשְׂאָר עַוֹּנָה · וְעְבְּרַ חַלֵּוֹי הֹוּא אָת־עֲבֹרַת וִיפְּלְחוּו לֵינָאֵי אָנּוּן יָת פּוּלְחַוּ

לַנְיִם בַּעוּבְ בַּנָגָ וֹאָבָאָכִ לַאָּ לְלְנִיֶּם לְנָּשַׁלְיַע מַּלְ_כֵּן אָמָּוֹשׁי +2 יָרָימוּ לַיהוֹה הָרוּמָה נָתָהִי چ، אُں_مَمْمَّد خُرِّر_نَمُلِّعِے كَمَّمُد

(יז) וַיְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַבָּיל וְיִ מִם מִמֵּר לְמֵימַר:

> הֹלְמָא נוגא צוֹבִם וֹוֹ לַנַּ וֹלְכַלָּנַנַ ئتخرب كك لذخئك لذخئفك

אַנגן עולַלַב וֹאַטַסְנָעַב בּּיוָ בַּנִי בניהוו מְטַּנוֹ דִיהַבִּית כַּדְּ עה ביה לף ביי לף

נְת פּוּלְחַן מַמְּכּן זִמְנָא:

خېران:

ÄÜÖİX: יבׁנוְ בֹנוֹ וֹמֻבֹּאֵל לֵא וֹשַׁסְׁנוּן שוביהון קים עלם לדביכון מהבן ומלא נאנון נפלבנו

לְא יַחְסְנוּן אַחְסָנָא: אמנית להון בגו בני ושְׁרָצֵל נְיבַית לְבֶוֹאֵי לְאַהְסָּוֹא מַלְ בַּוֹ Lidland äto it salands אָבוּ, וֹטַ מַמֹּמָב בֹּנוּ, וֹמָבֹאָב

And the LORD spoke unto Moses,

ζαιζο: כרם ברים עס אסרן בדבר סבריא וממקייס ומבריא אם אחריס (שס): 🗈 בדיות מלח. כברים סכרומס למלח שאינו מסרים (91) כל חרומת הקדשים. ממינמס של פרשס זו כללס נממלס וכללס נמוף ופרט נאמלע (שס): ברית מלח עולם.

(20) וחלק לא יהיה לך בתוכם. אף צניוה (פפרי קיע):

(23) והם. סלויס ישלו עונס של ישראל שעליסס לסוסיר סוריס מגשת אליסס:

(P2) אשר ירימו לה׳ חרומה. סכמונ קרמו מרומס עד שיפריש ממנו מרוממ מעשר (מפרי שס):

with thee.' the LORD unto thee and to thy seed everlasting covenant of salt before with thee, as a due for ever; it is an thee, and thy sons and thy daughters offer unto the LORD, have I given things, which the children of Israel All the heave-offerings of the holy

among the children of Israel. portion and thine inheritance any portion among them; I am thy their land, neither shalt thou have Thou shalt have no inheritance in And the LORD said unto Aaron:

meeting. even the service of the tent of for their service which they serve, Israel for an inheritance, in return behold, I have given all the tithe in And unto the children of Levi,

meeting, lest they bear sin, and die. Israel shall not come nigh the tent of And henceforth the children of

77

inheritance. children of Israel they shall have no your generations, and among the be a statute for ever throughout they shall bear their iniquity; it shall service of the tent of meeting, and But the Levites alone shall do the

inheritance.' children of Israel they shall have no I have said unto them: Among the Levites for an inheritance; therefore unto the LORD, I have given to the Israel, which they set apart as a gift For the tithe of the children of

57

בּהְמֵּב בוֹ עַנִבּהַ בּּהָ <u> נְהַרֵּמְהַם מִמְּנוּ הַרוּמָת יְהוְּה</u> לשל לכני מאשם בלשלה %u_idāāāL אַלטִם בּירֹתְקְחֹוּ מֵאָת בָּנֵיר לְחוֹן צַּבִי תִּפְבוּוֹ מִן בִּנֵי נאָק עַלְנִים טַּבַּבֶּע נֹאָמָנַטָּ נֹמִס כְּנִאָּג טַמַבָּיִלְ וֹשִׁימָר

خربا شثيا جهنافتندبا אַּהָּב וֹהִבֹאַן וֹט מֹהֹהֹבֹא בּוּטַבִּים

LORD, even a tithe of the tithe. shall set apart of it a gift for the them for your inheritance, then ye tithe which I have given you from ye take of the children of Israel the Levites, and say unto them: When Moreover thou shalt speak unto the

مَالِـ سَرِيْلًا لَحَمْكِمُ لِمَالِـ سَرِّكُ الْحَمْكِمُ لَا الْحَمْكِمُ لَا الْحَمْكِ الْحَمْلِ الْحَمْلِ לי וֹנְשְׁמָּב לַכֵּם שַּׁרִנִּמִּהָבָים כַּדְּנִן

מׁן מֹהֹּגַּבְעַמֹּא: כֿהַבוּבא מוֹ אֹבַבא וּכַמֹלַאָּטֹא ליקשיב לכון אפרשותכון

عالا

كانادا

and as the fulness of the wine-press. were the corn of the threshing-floor, be reckoned unto you, as though it And the gift which ye set apart shall

بريزيز هِلا مِحادِيرِه بِحارَب جِهِيَابًا שׁבַּעוּ מִאָּע בַּדָּג וּהָבָאָב, וּנָעַשַּׁם 85 יְהוְה מִכֹּל מַעְשְׂרָהִיבֶּם אֲשֶׁרַ כן סַבומו נם-צַּמַםְ סַבוּמָת

קרומָת יְהוֹוֶה מִבְּלְהַלְבֵּוֹ אֶתַ

⁶² מכּלְ מּשׁׁלָּטִיכְּם שַּׁבְּימוּ אָט בָּלְ-

בַּבְרָא: אַפֿבֿמוּטאַ פֿבֿם نظِلُمْد لنفريا ÇİĞLL ĖÏ QC4

ūĠĹſĸļ

מכן משונשכון שפרשון ים

Therefore thou shalt say unto them: thereof out of it. thereof, even the hallowed part unto the LORD, of all the best set apart all of that which is due Out of all that is given you ye shall

LORD to Aaron the priest.

gift which is set apart unto the

Israel; and thereof ye shall give the

To neathlide of the children of

unto the LORD of all your tithes,

Thus ye also shall set apart a gift

כטביאָט צַבון וֹכטביאָט וֹשִׁב: كُلِّ مَقِيد لَيْكِهُم كَذِنْهِ لَيْكِهُم مِنْ الْعَالَةِ الْعَالِمُ الْعَالَةِ الْعَالَةِ الْعَالَةِ الْعَالَةِ الْعَالَةِ الْعَالَةِ الْعَالَةِ الْعَالَةِ الْعَالَةِ الْعَالَةِ الْعَالَةِ الْعَالَةِ الْعَالَةِ الْعَالَةِ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَيْكُ الْعَلَامُ الْعَلْمُ الْعَلَامُ الْعَلْمُ الْعَلَامُ الْعَلْمُ الْعَلْمُ الْعَلْمُ الْعَلْمُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلْمُ الْعَلْمُ الْعَلْمُ الْعَلْمُ الْعَلْمُ الْعَلَامُ الْعَلِمُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعِلْمُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعِلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعِلْمُ الْعَلَامُ عِلَيْهِ عَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلِمُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعِلْمُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعَلَامُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلَامُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ لَعِلْمُ الْعِلْمُ لِلْعُلِمُ الْعِلْمُ لِل מפמיר וְאֵמֶּוֹנִיםׁ אַּלְנִים בּּנִינִריִמְכָּם אָתַ

यद्गिष्टा यद्गाः

בבבן:

ڂؚڮ؞ڶ؆؞ **☆**上亡× בית שופביה מניה ווקקשיב לעון באפרשוטכון

שופְרֵיהׁ יָת קוּדְשׁיה מִנֵּיה:

כֿל אַפֿרַמִּוּטָא צַּבָרם וֹוֹ מִכַּלַ

increase of the wine-press. the threshing-floor, and as the unto the Levites as the increase of from it, then it shall be counted When ye set apart the best thereof

о٤

82

Lτ

ַבְּבְרַהְבָּבְרַ בְּאָבֵל מוֹעֵר: יבולכם בי־שַּבר הוא לבם יַּגַ נַאָּכַלְמָם אָעוֹ בְּבְלִ־מְלִוֹם אַמִּם

יד, י) יקבי סמלך סוא יס אוקיינוס מפירה שמפר מלכו של עולס:

ŢĊŢŹ: خربا تتخك هنخائدبا خمهدا נאָלָה בֿשׁיכוֹן אַבי אַנְרָא הוא נמיקלון ימיה בכל אַתַר אַתוּו

יִכְעַלְעַ עַעַּצַּבָעַ

the tent of meeting. reward in return for your service in and your households; for it is your And ye may eat it in every place, ye

לשון בישול מבואס שנממלאמ: יקב. סוא סבור שלפני סגם שסיין יורד למוכו וכל לשון יקב מפירם קרקע סוא וכן (וכריס כמרומס גדולם שנקראם ראשים דגן מן סגורן: ורבמלאה מן היקב. כמרומם מירוש וילסר סניעלם מן סיקבים: מלאה. (קב) ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן. מרומת מעשר שלכס אמורס לוריס ולממאים וחייבין עליס מימס ותומש

(82) בן חרימו גם אחם. כמו שישראל מרימים מגרנס ומיקניסס מרימו גם אמס ממעשר שלכס כי הוא נמלמכס:

ויפרים מרומת מעשר (ספרי קכת): מעשכרמיו קודס שיעול כהן מכומה גדולה מן הככי לכיך להפכיש הלוי מן המעשר ממלה אמד מממשים למכומה גדולה וימוור (92) מכל מחנחיכם חרימו אח כל חרומה ה. נמרומס גדולס סכמוצ מדצר שלס סקדיס לוי למ סכסן צכרי וקצל

יכול יסא כולו אפור מלמוד לומר ונמשב ללוים כמבואם גרן מה של ישראל מולין אף של לוי מולין (שם קכב): בחבואח גרן. לישראל שלא מאמר סואיל וקראו סכמוב מרומס שנאמר כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לס' מרומס (35) בהרימכם את הלבו ממנו. לאחר שחרימו חרומת מעשר ממנו: ונחשב. המותר ללויס חלין גמורין:

46

עַתְלְּלֵוּ וְלָאָ עַמְוּעוּ: (פּ) لْمُلاكِ كَالُمُّ درم قلتالدلثاثات これない これがん

יובויבון: בים ולא הקבלון עַלוֹהי הוֹבא

children of Israel, that ye die not.' profane the holy things of the it the best thereof; and ye shall not it, seeing that ye have set apart from And ye shall bear no sin by reason of

.222 9grd no waitaH bna 128 9grd The Hafrarah is I Samuel 11:14 - 12:22 on page 208. On Rosh Hodesh, Mafrir is Numbers 28:9 - 15 on

هَلَالًا كَهُرُد: خيريد: عظم يَرْبَهِد بِمَرْبَ هُمْ مَنْهِد بَهُمْ فَعَرْدُ بِرُ مِن مَهْد اِمْنَ هَيَدَا

:gniyes, norsA ornu bas And the LORD spoke unto Moses

XIX

מִנִם אַֹמֶּב לאַ־עְּלָה עָלֶר עָלֶיה עָלִי אַדְּמָּה הָמִימָה אַשֶּׁר אֵין־בָּהּ שַׁלְמָהָא דְּלִיה בַּה מוּטָא דִּלָא ישֶׁרֶאֵל וִיקְחַוּ אֵלֶיף פְּרָה וִיסְבוּוּ לְוּ תּוֹרְתָא סִמּוֹקְתָא · יְּדְוְּהַ בְּאַמְּׁרַ בַּבְּרוֹ אֶלְ-בְּנֵנֵּ לְמִּימִר מִבְּיִלְ מִּם בְּנֵּי יִשְׂרָאֵלְ

אַמ הַקַּה הַהּוֹרָה צַּשֶּׁר צָנָה דָא נְזִירַת אֹוָרְיָהָא דְּפַקּיד יָיָ

upon which never came yoke. faultless, wherein is no blemish, and that they bring thee a red heifer, Speak unto the children of Israel, the LORD hath commanded, saying: This is the statute of the law which

וְאָבוֹם אָנוֹע לִפֹּנִיוּ: إتائيره אُمِة هِكَ مِوادِّ كِفَيَاذُة ﴿ وَقَالَ مِن عِمَادِيهِ جَفَةِ الْأَمْةِ لِهِ خَفَةِ الْمَادِيةِ عَنَا الْمَادِيةِ عَنَا الْمُعَالِينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينِ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَالِينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينِ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينِ الْمُعَلِّينِ الْمُعَلِّينِ الْمُعَلِّينِ الْمُعَلِّينَ الْمُعَلِّينِ الْمُعَلِّينِ الْمُعَلِّينَ الْمُعِلِّينَ الْمُعَلِّينِ الْمُعَلِّينِ الْمُعَلِّينِ الْمُعَلِّينِ الْمُعَلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِينِ الْمُعْلِيلِينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّيلِينِ الْمُعِلِيلِينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِيلِينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلِّينِ الْمُعِلْمِينِ الْمُعِلِينِ الْمُعِلِينِ الْمُعِلِينِ الْمُعِلِيلِينِ الْمُعِلِي الْمُعِلِينِ الْمُعِلِي الْمُعِلِي الْمُعِلِي الْمُعِلِي بنتق אِنِه هُمْ عُمْ مُثَالًا يَتَجَلَّا لِيَفِيدًا خُمُمْ مُثَلًا خَلَيْهِ

ויכוס יתה קדמוהי:

shall be slain before his face. forth without the camp, and she the priest, and she shall be brought And ye shall give her unto Eleazar

が口て「はは」 なずなに جَهُمْ خُمْر السَيْد مُحِرِدَه فَرَر خَهُمُ خُمْر الْنَدِ، كِكُتِد مِهُ نَّاكِمُ لِمُ يُلْمُثَلِّلُ لَا مِنْ لِمُنْ لِمَا لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ

מְּבֹת מַמִּכּוֹ וֹמִלֹא מֹבַמַע מִבֹת וֹמִנֹוֹ: וופר אָלְמֹוֹר כַּחָנָא מִיְּעַהַי

front of the tent of meeting seven sprinkle of her blood toward the her blood with his finger, and And Eleazar the priest shall take of

ĠĠĊ.□:

ير قرنها بهاله: ערָה וְאָת־בְּשְׂרָה וְאָת־דְּלְה עִשְּׁכִּה וְיָת בִּשְּׂרַה וְיָת דְּעִה וַשְּׁבַר אָת הַפְּבָר לְמִּנְגִוּו אָת וַ וּוִבִּיר יָת תּוֹרָתָא לְמִּנוֹהִי יָת

sight; her skin, and her flesh, and And the heifer shall be burnt in his

purnt. her blood, with her dung, shall be

(ונ) בכל מקום. אפילו נגית הקנרות (שם):

- (בכונום כו' ב): (בב) ולא חשאו עליו חשא וגר. סל אם לל מרימו משלו מעל (יבמום פע): ולא חמוחו. סל אם ממללו ממומו
- קכג. פרס ב, ס): משס במדבר (במדבר כבס): אדמה חמינוה. שמסל ממימס בלדמימות שלס סיו בס שמי שערות שמורות פקולס (ספרי בם מקס גזירס סיא מלפני אין לך רשומ לסרסר אמריס (יומא פז, ב): 👚 ויקחו אליך. לעולס סיא נקראת על שמך פרס שעשס (ב) זאח חקח החורה. לפי שסשמן ואומות סעולם מונין את ישראל לומר מס סמנוס סואת ומס עעם יש בס לפיכך כתב
- (ε) אלעזר. מלומס נסגן (ספרי שס): אל מחוץ למחנה. מון לשלש ממנות (יומה סת, ה. ספרי): ושחש אוחה
- מפני שם): (+) אל נוכח פני אחל מועד. עומד נמורמו של ירושליס וממכוין ורואס פממו של סיכל נשעת סואת סדס (יומא פת, א. לפניו. זר שוחע ואלעזר רואה (יומא מב. קפרי קרג):

שְׁבַּבָּת תַפַּבָּת: بهد ببزهد ننهذ، لا هُم يَبِهُ וְלְקַח תַפֹּהַן עֵץ אָהָו וְאֵוֹיִב

וופר פווא אמא הארוא

burning of the heifer. and cast it into the midst of the cedar-wood, and hyssop, and scarlet, And the priest shall take

نَّمُثِّهُ بَحِتًا مَلِ نَمُّرُد: בַּמָּנִם נְאַטַר יָבָא אֶלְ_חַמָּטַנָּהָ إجۋه جَبَّرًا بَحْنَا إِلِيَا جَهُداً

עד רַמְשָׁא: לְמַּמְּבׁוּטֹא וּיִבוּי מִסְאַב כַּבְּנִיֹא בּאָבוּע בַּמִּגֹּא וּבְתַּר בַּן וּיִעּוֹל

בַּמִּנֹא נַנֹסְבוֹנ בַמְּבונִי בַּמִּנֹא

יובעומיד יהה יצבע לבושוהי

וגללה לְבוּמִוְנוֹ, כַּנוֹלָא וֹנֹסִנוֹ,

until the even. flesh in water, and shall be unclean his clothes in water, and bathe his And he that burneth her shall wash

shall be unclean until the even.

in water, and afterward he may

Then the priest shall wash his

come into the camp, and the priest

clothes, and he shall bathe his flesh

॰ प्रवृत्त त्रहृत स्पृत्त देवप्रहृत וְאָסַףו אַישׁ שְיֹה אָפָר אָפָר نَالِمُ لِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

וֹבְעַוֹּל בְּמָּבְוַ בַּמָּנִם וֹמִמֵּא מַּבַ_

التهتك بجند نحقه فنثار فؤنه

לְמָּמֹּבֹא לְמֵּג אַבּׁגּנִיטָא עַמּּטַאַ ٣٦٢ לְמָּמָבׁוּיִם בּאַנוּר דְּבֵי וּטִׁבִי לוכנות לבר בבי לנו פממא

וובו מַסְאַר מַר רַמָּשָא:

purification from sin. Israel for a water of sprinkling; it is a the congregation of the children of clean place, and it shall be kept for them up without the camp in a up the ashes of the heifer, and lay And a man that is clean shall gather

ịcặo ŋxôp yn xạn nạth הַמְּאַת הָוֹא: ڂڗٚ؞ۦڹۺؙڶڴٚٙڂڂۻۿڟٛڎٮڂڟ؞ڹڎٮ בְּמְקַוֹם שָהַוֹר וְהָיְהָה לַצְּבַת

نشلهم بخنيتنه فنفتنديا מְסְאַב מַּג נַמְמָא יִנְיִנִי, כְבָּנִי, בעובלא גע לבומוני ויהי ווגּבֹת בַבוֹנה בוֹע שַמֹּמֹא Ľ(X:

statute for ever. sojourneth among them, for a and unto the stranger that shall be unto the children of Israel, be unclean until the even; and it the heifer shall wash his clothes, and And he that gathereth the ashes of

בְּתוֹכֶם לְחַבַּת עוֹלֶם: ٱلمَانَيْكِ خِطْتُا نَهُدُهُم لَحَيْدُ لَالَّا لَا يُلَالًا لِللَّهِ لَا يُعْلَى لِللَّهِ لِللَّهِ ישראל אָת־בְּגָּדְיוּ וְשְׁמֵא עַּדִ־הַעְּבֶּר

יולין: בּאֹלַמִּא וֹנִנוּ מַסְאַד מָבֹּמֹא בולבר למולא ללג ולהא ביניהון לקים עַלַם:

seven days; man's dead body, shall be unclean He that toucheth the dead, even any

וֹמֹמֹא מִבֹּגֹּע וֹמִים: ··· עַנְינֹת בֹמִע לַכַּל_נָפָּׁמָ אָבִעַם

שְׁבִינְאָה לָא יִדְבֵּי: はく、は必に וֹבׁכּו וֹאִם לֵא וֹבׁו הַּלְוָנִיוּ שַׁלִּיִּטְאָר וּבְּיוֹמָא שָׁבִיעָּאָר

he shall not be clean. the third day and the seventh day, clean; but if he purify not himself the seventh day, and he shall be therewith on the third day and on the same shall purify himself

7 I

ΙI

9

בַּמִּבׁוּמֹּו לַאָּ וֹמִבוֹר: ַנְתְּחַמְּאַ בַּנְּוֹם תַמָּלִישָׁי וּבַנִּוֹם יי יביום השְבִיעִי יִשְׁבִי וּשִׁרִי וְאָם בְאָ הוא יקחשא־בו ביום השלישי

הכהן עד הערב. מכפסו ודרשסו וממא עד סערב ואמר יצוא אל סממנס: (ע) אל המחנה. לממנס שכינס שלין ממל משולם מון לשמי ממנום לללו זב ובעל קרי ומלורע (פקמיס קו, לו): ושמא

ממוי כפשומו ולפי הלכומיו קראה הכמוב ממאה לומר שהיא כקדשים להאםר בהנאה (ספרי שם. מנמות נא, ז): למי גדה. למי סזיים כמו (מיכס ג, נג) וידו אבן בי (זכרים ב, ד) לידום אם קרנום סגוים לשון זריקם: - חשאה הוא. לשון מקדשין סימנס ווס שבחיל נמון למשמרם מגוירם סכמוב שנאמר וסימס לעדם בני ישראל למשמרם (ספרי קכד. פרס ג, יא): של משמרום סים חוך לעורם לימול ממנו בני סעיירום וכל סלריכין לסמסר ווס שבסר סמשחם כסנים גדולים לפרום אחרום (9) והניה מחוץ למחנה. לשלשה מלקים מממלקם אמד נמן בהר המשמה ואמד מממלק לכל המשמרום ואמד נמן במיל זה

מוד שָּׁמְאָתִוּ בְּוּ: נְבְּה לֹא זֹרָק עְּלְיוֹ שְׁמֵא יִהְיָה עַנָּפָּמִ עַנִימָּלָאָלַ כֹּיָ מֶנִּי משפון וְהוָה שמֵא וָנִכְּרְתָּה יּ אָאָב לְטִוּט וֹלַאָּ וֹטִׁוֹסַאָּא אָטַב בַּאָּנָאָא בּיִמוּט וֹלָא זְבֵּי הַלְוָטִי בֶּלְ הַנְּנֶתְ בְּנָנֵתְ בְּנֶפְׁתְּ הְאָרָם בְּלְ דְּיִקְרָב בְּנִירָא בְּנִפְּשָׁא

;ά.□: וֹכֹלַ אָמֵּׁנַ בֹּאֲנֵלָ וֹמִּלֵא מִּבֹׁמֹּנַ ٠٠ ؋؉ٚڽڔ ڿڒۦڽڿ؉ ۼڒۦڹ؉ڽڔ؞ڿڽۺڿڹ؉ڿڔ؋ڋڒڔڂؿۺڿڹ؉ אַנו עַעוּלָנו אַבָּט פֿגוֹמָוּנו בַּא אוָבוּוָמָא אָנָה אָבו וֹמוּנו

פֿנוג הֹלְוֹנ הֹמֹא בִינּא: ١٥٠ أجر خُرْر َ فَتِينَ كَيْمُدُ عَبالِ مُثَرِيد إذر مُعا يَتَامَك فَنَيْنَ لَجْرِيه

;₽.□: אַבְם אַנְ בַלְעַבְּר וֹמְמֵא מְבַׁמָּנ בַּנְבַמָּא נַאַנְמָא אַן בַעַבְּרָא וֹנֵי. ין בּחַלָּלְ_חַנֶּר אָנִ בֹמֶט אָנִיבְמֶה בּלַמָּג עַנְבַּאָ אַנְ בַמָּנִים אָנִיבְמָה אָנִ וְבֶלְ אֲשֶׁרְיִנְּעַ עַּלְ־פְּנֵי תַשְּׂנֶה וְכָלְ דְּיִקְרַב עַלְ אַפִּי תַקְלָא

ڰٛٳۦڟٞۮ۪ڔ؞ בַּנְבַים בַּמִּבֶּע נִלְּעָוֹ הַּבְּיֵנוּ מַנִּם בַוּנִם נִפְּנִבִּע בַמְּטָא נִנְמָנוּ הַּבְנָבִי

בְּיִלְלְ אָוְ בַּמֵּע אָוְ בַּצְּבָר: בווי שָׁם וַעַּלְ הַעָּגָה בַּעָּגָם צָּוֹן בְּלְים וְעַלְים וְעָלִים וְעָלִים וְעָלִים בְּנְפִּשְׁים צְּשֶׁר عد، هَالِي لَيْنَانِ مَمْ لِهِيْثِمْ لِمَمْ لِيَدْ لِيَدْ لِيَدِي مَمْ مَهْفِئِهِ

> מְסָאַב וְהֵי מִוְד סָאִנְבְּהֵיה בֵּיה: אַבוּיוּקא לָא אָזִדִּרִיקוּ עַלּוּיִי אַלְהָא בַּרוּא מִיִּשְׁרָאֵל אָרִי מִי נְעַ מַּמְּבְּנָא בַּנִי סָאָנֶד נְנְאָשַׁנָאָנ

> מְבְּמָא וְמָוּן: בְּלְ גְּבְׁמַמְּבְּנָא נְתֵּוּ מְסְאָב

מְּנִיפַּט מְּנֵׁת מִפַּׁב הַּלְנִינִי מְסְאַב

מַסְאַב מִבֹּהָא וומָון:

מׁג מֹבוּהֹ לִמֹאוֹ: ムドなゆぶけ

בְּלַבְּבְאַ: או בקטילא או במיקא או בּבוֹנוִ שַּמֹּן וֹמַלְ בִּילִבִר בֹּנִבְמֹא וֹמֹל כֹּל מִנֹוֹא וֹמֹל נֹפֹמָטֹא إَرَٰ فِل هَائِد إِسِٰ جِنَ فِقَرِطٌ هِنَ فِي الْمِدَ هِنَاجِهُ إِنْ مِدَارً جِنَهِ هِ

> uncleanness is yet upon him. him, he shall be unclean; his sprinkling was not dashed against from Israel; because the water of LORD—that soul shall be cut off defiled the tabernacle of the and purifieth not himself—he hath the body of any man that is dead, Whosoever toucheth the dead, even

the tent, shall be unclean seven days. the tent, and every thing that is in a tent, every one that cometh into This is the law: when a man dieth in

unclean. no covering close-bound upon it, is And every open vessel, which hath

be unclean seven days. or a bone of a man, or a grave, shall sword, or one that dieth of himself, toucheth one that is slain with a And whosoever in the open field

water shall be put thereto in a vessel. purification from sin, and running of the ashes of the burning of the And for the unclean they shall take

the dead, or the grave. touched the bone, or the slain, or that were there, and upon him that all the vessels, and upon the persons sprinkle it upon the tent, and upon hyssop, and dip it in the water, and And a clean person shall take

(21) הוא יחחשא בו. נלפר ספרס (מ"ל סוס):

- שמאחו בו. אף על פי שמבל: בנפש זו רביעים דס (חולין עב, א): - אח משכן ה' שמא. אס נכנס לעורס אפילו בעבילה בלא סואת שלישי ושביעי: עוד (13) – בנוח בנפש. ואי וה מת של נפש האדם להוליא נפש בהמה שאין מומאתה לריכה הואה (ולא מומאת שבעה) דבר אחר
- (11) כל הבא אל האהל. בעוז שהמת בתוכו:
- (בראשים ל, ח) נפחולי אלסיס נפחלחי נחחברחי עם אחוחי: עליו יפה בחבור טמא הוא הא אם יש למיד פחיל עליו טהור (שם כח. ספרי קרו): בחיד. לשון מחובר בלשון עברי ורן (15) וכל כלי פחוח. בכלי מרם הכמוב מדבר שמין מקבל עומאה מגבו אלא ממוכו לפיכך אם אין מגופח למידמו פמולה
- מממק המת שם בנגיעה: (16) על פני השדה. רצומינו דרשו (מולין עב, ה. ספרי קרו) לרצומ גולל ודופק ופשומו על פני השדה שהין שם ההל

וֹבְעַּא בּמִּנִם וֹמִבַּר בַּגַּבִּי בֿוּנָם עַמָּבוֹגַג וֹכִבָּם בֹּנֹבַוֹנ ⁶¹ הַשְּׁלִישִׁי וּבַנִּוֹם הַשְּׁבִיעֵי וְחִשְּׁאֵוֹ וְהְזָּה הַשְּׁהֹר עַל־הַשְּמֶא בַּיִּוֹם

נובבי בבמשא: נוגבע לבושוהו ונסחי במיא שׁבְינִתֹא מְבִיתֹא וּבִינְתֹא מִבְיתֹאִנ ונבו בביא מל מסאבא ביומא

שָׁמָא הָוּא: שַּמֵא מֵי נְהָה לֹא־וֹרָק עְּלֶיוּ סַצִּיָב מֵי צַּדְיוּהָא לְאִצִּוְדְּרִיקוּ הַפְּהָל כִּיֹ אָת־מִקַּדִּשׁ יִהוָֹה o∞ נְנְכְרְתָּה הַנָּפָשׁ הַהָּוֹא מִהְּוֹדְ וֹאָּגְחָ אַהָּבְוַינֹתְלֹאָ וֹלַאָּ וֹטִׁוֹמָאַ וּלִבָּר בּוֹסִטַּאָּב וֹלָא זִבֵּג הֹּלְוָטִג

עַלוֹהִי מָסָאַב הוּא: לובלא אווי נו מקרשא דיי וְיִשְׁהֵא הַרוּא מִגּוֹ

בְּמֵנְ תַּנְּבְּתְ וְמְּמֵא מַּרַ תַּעְּמָרֵ: מָּגְיַבְנִגַּבְ נְכַבָּכַ בַּגָּבָגִנ וְנִבַנְגַּק וְהְיְמָה לְהֶם לְהָאָה עּוֹלָם וּמַזָּה

מַסְאַב מַּג בַמִּמָאַ: יוֹנְלַנַר בֹּמָן אַבּוּוּטָא וֹנִין מו אַבווטא וֹאַבֿת לְבוּחָוִנוֹי יטבי להוץ לקנם עלם ידמדי

מְסְאַב מָר רַמְשָׁאַ: שׁמֹמֹא מַּגַ מִפֹּאַר וֹאָנָה בִּוֹלַנִר בּוּע וֹנִי, נְבֶּלְ אְּמֶּרְ יְנִּמְּבָׁוְ תַּשְּׁמֵא יִשְׁמֵא וֹכֵלְ דִּיִקְרַבַ בַּיְהַ מְסָאָבָא יְהֵי

> himself in water, and shall be clean he shall wash his clothes, and bathe seventh day he shall purify him; and and on the seventh day; and on the upon the unclean on the third day, And the clean person shall sprinkle

unclean. been dashed against him: he is the water of sprinkling hath not defiled the sanctuary of the LORD; of the assembly, because he hath soul shall be cut off from the midst and shall not purify himself, that But the man that shall be unclean,

until even. water of sprinkling shall be unclean his clothes; and he that toucheth the the water of sprinkling shall wash unto them; and he that sprinkleth And it shall be a perpetual statute

unclean until even. soul that toucheth him shall be toucheth shall be unclean; and the And whatsoever the unclean person

- (91) וחמאו ביום השביעי. סולגמר מסרמו (קפרי):
- (02) ואיש אשר ישמא וגרי. אס נאמר מקדש למה נאמר משכן כו' כדאימא בשבועות (מו, ב):
- ממורס לממא בגדים שעליו מס שאין כן בנוגע ווס שסוליאו בלשון מוס לומר לך שאינן מטמאין עד שיסא בהן שיעור הואה: (12) נמזה מי הגדה. רצומינו למכו (נדס ע. יומל יד, ל) שהמוה עהור ווה בל ללמד שהנושל מי העלת ממל עומלה
- כך ולקמו לממא מעפר שריפת המטאת וגוי: מממא כל העוסקין בו כך פרה מממאה כל העוסקין בה וכשה שנמהרו באפרו שנאמר (שמוח לב, כ) ויזר על פני המים וגוי. שאין לך פקודה שאין בה מפקודה העגל שנאמר (שמוה לב, לד) וביום פקדי ופקדהי וגוי (סנהדרין קב, א). וכשם שהעגל שקגבוס שנמגאס וממא ישפיל את עלמו כאווב ותולעת ויקכפר לו: למשמרת. כמו שפשע סעגל שמור לדורות לפורענות ואווב ושני חולעה. ג'מינין סללו כנגד שלשם מלפי מיש שנפלו בעגל ומרו סול סגבוס מכל סמילנום ומוד נמוך מכולם פימן נעשית ענודס זו על ידו שלין קמיגור נעשס סניגור (ר"ס כו, ל): דשרך את הפרה. כשס שנשרף סעגל: אל אלעזר הכהן. כשם שנקפלו על אסרן שסוא כסן לעשות סעגל ולפי שאסרן עשה את סעגל לא מעליקס עול שמיס: ישראל שסיו חמימיס ונעשו בו בעלי מומין חבא זו וחכפר עליסס ויחורו לחמוחס: לא עלה עליה עול. כשס שפרקו על סעגל (מנחומה חקח ה): אדמה. על שם (ישעיה ה, יה) אם יהדימו כחולע שהחמה קרוי הדוס: המימה. על שם לכפרס משלסס: פדה אדמה. משל לגן שפחס שמייף פלמין של מלך אמרו מגא אמו ומקוח סלואס כך מגא פרס ומכפר שממקמי מיפודו של רבי משם סדרשן וזסו: - ויקחו אליך. משלסס כשם שהם פרקו נזמי הזהב לעגל משלהם כך יביאו זו למדנו שהמת אבי אבות הטומאה והנוגע בו אב הטומאה ומטמא אדם זהו פירושה לפי משמעה והלכומיה. ומדרש אגדה (SS) וכל אשר יגע בו. סממל סוס שנממל במת יממל: והופש הוגעה. בו בממל מת: השמא עד הערב. מכלן והנגע וגר ישמא. ומין מעון כבום בגדים:

מבום נשפבר שם: ווֹמֹב עַמֹּם בַּלִבְיֹמ וַטַּמִּט מִם ^{XX} are ^{ZX} are ^{ZX} **ロースなべ** וֹּלָאוּ בֹוֹגַיַוֹּמְבַאָּלְ כַּלְ-נְמִּבַר וֹאֵטוּ בִּוּג וֹמְבַאֵּלְ כִּלְ כִּוֹמָטֹא

قح حبقت لقح بحثالا:

خظتر نليت בְּאִמֶּר וֹלְנִי לְּוֹמֹנִי בֹּלְוֹת אַנוֹנִינִ לְמִנִּמֹר לְנִי בְּמִנְטֹא נֹינֵר בַמְּטֵׁ מִּם מָמֵּנִי נִּאָמֶרַנִּ נִּנְּאָא מַמָּא מִם מָמֵּנִי נֹאָמִרַנִּ

אַנֹּעוֹנוּ וּבְּמִּיבֵרוּ: אֶל־הַמִּדְבֶּר הַזָּּה לְמָוּת שְׁם לְמַדְבָּרָא הָדֵין לִמָמָת תַּמִּן ּוֹלְמְּׁע עַבּאַטִּםְ אָּעַ־לַּעַוֹּלְ וֹעַנְּע וּלְמָא אָּטִוּעוּוּ וֹע לַעַלְאִ בּוֹל

نَرْهُا لَلَهِبَا بَمْنَا لِجَمْنَا لِجَمْنَانِ: הַזְּהַ לַאַוּ מְקַוֹּם זֶּרַע יּהְצֵּנְה ﴿ לְחָבֶּיִא אִנְּהִי אָלְ־חַמְּקִּוֹם חָרֶע ڷڷۿڂ؞ڵڗڹ מׁמֹּגַרָוֹם

מַּלְ פְּנֵיתָ נַיּרָא כְּבוֹדְ־יְהְוָהְ וּנְפַּלִי עַלְ אַפּיהוֹן וְאִהְנְּלָי ° אֶל־פֶּׁתַּחֹ אַבֶּל מוֹעָּד וַיִּפְּלוּ קִּהָלָא לִהָרַע מִשְׁכַּן וִמְנָא נוָבאַ מִמָּׁה וָאַהַרֹן מִפְּנֵוֹ הַקְּהָל וִמְאַל מִמָּה וַאַּהַרוֹ מִוֹ בֵּדָם

> ומושט שמו מבום ואטלבנע לַבְׁמְאַר וִימִיב עַמָּא בָּרַקַם **LALELX**

> ÄÜLĮ: ΪĹĽ מוֹא לכנשהא

בּאַנוֹא פֿבֹם :::

אַנֹטוֹלא ובֹמֹנבֿלא:

וֹבׁמּוָנִין וּמִּוֹא בַיִּע לַמִּהִשׁי: זבת וֹאַב לַא שונון וֹיוּפֹּנוֹן עבין לא אַתר כָּשָׁר לְבִּית לְאִּיִםְאָר יָתַנָא לְאַהָּרָא בִּישָׂא ולמא אַפֿולטולא ממּגַרום

idix I.i 44,1;

عَدْعَهُ بِبِهِدٍ بِהَإِنَّهِ هِלَ مَنْشِدَ فِيهِذِد: قَوَرَّهُ بِهِ فِعَ مَنْشِد جُوْتِود:

buried there. and Miriam died there, and was and the people abode in Kadesh; wilderness of Zin in the first month; whole congregation, came into the And the children of Israel, even the

and against Aaron. themselves together against Moses congregation; and they assembled And there was no water for the

7

XX

Perished before the LORD! had perished when our brethren and spoke, saying: 'Would that we And the people strove with Moses,

cattle? wilderness, to die there, we and our assembly of the LORD into this And why have ye brought the

water to drink.' pomegranates; neither is there any of seed, or of figs, or of vines, or of an unto this evil place? it is no place come up out of Egypt, to bring us And wherefore have ye made us to

of the LORD appeared unto them. fell upon their faces; and the glory the door of the tent of meeting, and the presence of the assembly unto And Moses and Aaron went from

:gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

ובאסרן נאמר (במדבר לג, לח) על פי ה' באלה מקעי: (מ"ק כח, א): - וחנות שם נורים. אף היא בנשיקה מתה ומפני מה לא נאמר בה על פי ה' שאינו דרך כבוד של מעלה (שה) מימח מרים לפרשה פרס אדומס לומר לך מס קרצנים מכפרין (פ"א כמו שפרס אדומס מכפרה) אף מיםה לדיקים מכפרה (I) כל העַדה. עדס סעלמס עַכנר מִמוּ ממי מדנר ומלו פרעו למייס (מנמוממ יד): וחמה שם מרים. למס נקמכס

(S) ולא היה מים לעדה. מכלן שכל מישנה היה להם הבלר בזכות מרים (תענית מ, לה):

כמו במימם שמינו ולא ימכן לפרשו כשממו אמינו שאם כן סים לו לסנקד בגוע (במולם): (3) ולו גוענו. סלואי שגוענו: 🛘 בגוע אחינו. במימת אחינו בדבר למד שמימת למא מגונה ממנה: בגוע. שם דבר סוא

וֹאָט_בֹּהִגנִם: מן עַפָּבַת וְעַהֻּלִינָת אָעַ עַבְּעָבַת וְנְתַּן מִימֶיו וְהוֹצֵאהָ לְהֶם מַוֹם וֹבַבְנִים אֶלְבַנַפָּלָת לְתָּנִנִים הַעַּרָר צַּהָר וְצַּהַרְן צָּהִיף בְּנִשְּׁהָצְ צַהְּ וְצַּהַרוֹ צַּחִיף קַּח אָת־הַמַּטֶּה וְהַקְּהֵל אָת־

יְהְוָה כַּאֲשֶׁר צַּוְּהוּ: ॰ !!ब्त पंथूत श्रुत त्वंश्वत प्रदेव्हा

הַנְּה נוצָיא לְבֶם מֶוִם: מְּמִתְּיַבְּיִּלְאְ עַפִּיְנְיִם עַמִּוֹ עַפְּלָתְ בְּתְּוֹ סְנִבְּנִיִּאְ עַמִּוֹ בִּיפָּאְ עָבִין י אֶל־פְּנֵי הַסְּלִע יַיִּאֹמֶר לְהָה לִקְדָּם בִּיפָא יַאֵמַר לְהוֹן שְׁמַעִּיּ וַיַּקְהְלֵּי מִמְּהַר וְאַהַרָּן אָת הַקְּהָל יּכְנַשִּי מִאָּר וְאַהַרוֹ יָת קְּהָלָא

نבְעִירֶם: (ס) בלים נמשק ַ װַ בְּסָּׁבָּת בְּתַּמֶּעוּ פַּגַּמְנִים נִיּצְאִי בּיִפְּא בְּחִיּטְבִיה מַרְמֵּן וְמָנִין וַּנְבֶם מִמֶּר אָת־יָדוֹ וַיַּּדְ אָת־

ڠڔ_ڽڠڎ؇ۼۿڔۦڋڽۺڔڂؿڡ؞ לבֶן לָאִ מִבְיּאִי אָת־הַפְּהֶלְ הַנְּהְר בְּבֵין לָאִ תַּעְלִין יִתְּ קְּהָלָאִ خُلْلِكُكُ بَهِدُد خُمْدَدُد خُدْدُ نَهُلُكُمْ خُكَلُهُ مِنْ خُمْدَدُ خُدْدُ نَهُلُكُمْ בּ אַבַוֹרְן 'נְמַּן בְאַבְנִיאֶמוֹנִיטִּם בָּּוּ בַּלָּגְ בַנְמִּנְטוּן בַּמִּנְמִינִי

בְּנֵירִישְׁרָאֵל אָתֹיְהְוֹנְה נִיּפְּדֵשׁ נִשְּׁרָאֵל בָּרִם יִנְ װּ װְמָּר מֵי מְרִילְּה אֲשֶׁר רְבָנִי אִפּוּן מֵי מַצּיּהָא דִּנְצִּוֹ בְנֵי

> מו כּיפָא וַתַּשְׁבוּ יָת כִּנְשָּׁהַ יָּת ונטון מוני ונופיק להון מיא וטמלבון מם כופא למיניהון סַב יָת חוּשָרָא וּכְנוֹשׁ יָת

> בְּרָם יְיִ פְּמָא דְפַּפְּדֵיה:

נפוק קכון מיא:

בּנְמִינָא יִבְעִירָון: ונפֿלו מַנָּא סַנָּיאָר וּשָּׁרָיאָר וַאַבים משֶה יָת יָדִיה וּמָהָא יָת

ביון לְאַנְעָא בִּיהַבִּית לְּהַוֹּן: וַנְאָמֶר יְהֹוֹה אֶל מֹשֶׁה וָאֶל וַאָּמָר יָן לְמִשֶּׁה יַלְאַהַרוֹ

cattle drink.' shalt give the congregation and their them water out of the rock; so thou water; and thou shalt bring forth to before their eyes, that it give forth its brother, and speak ye unto the rock congregation, thou, and Aaron thy Take the rod, and assemble the

commanded him. before the LORD, as He And Moses took the rod from

water out of this rock?' ye rebels; are we to bring you forth and he said unto them: 'Hear now, assembly together before the rock, And Moses and Aaron gathered the

their cattle. and the congregation drank, and and water came forth abundantly, smote the rock with his rod twice; And Moses lifted up his hand, and

land which I have given them.' not bring this assembly into the children of Israel, therefore ye shall Me, to sanctify Me in the eyes of the Aaron: 'Because ye believed not in And the LORD said unto Moses and

71

sanctified in them. with the LORD, and He was where the children of Israel strove These are the waters of Meribah,

(8) ואח בעירם. מכאן שחם הקב"ה על ממונם של ישראל (במד"ר. מנחומא ע):

- (gg): מיס לכך אמר להם המורים שרבנים לשון יוני שומים מורים את מוריהם המן השלע הזה שלא נצמוינו עליו נוציא לכם מים . מכירין אוחו לפי שהלך הסלע וישב לו בין הסלעים כשנסחלק הבאר והיו ישראל אומרים להם מה לכם מאיזה סלע חוליאו לנו (10) ויקהלו וגרי. זס אחד מן המקומות שהחזיק מועע את המרובה (שם): המן ההלע הזה נוציא. לפי שלא הזי
- שמר ולא סוליא אמרו שמא לריך לסרומו כבראשונה שנאמר (שמוח יו, ו) וסכיח בלור ונודמן להם אוחו קלע והכהו: (11) פעמים. לפי שבראשונה לא הוליא אלא מיפין לפי שלא לוה המקום להכוחו אלא ודברחם אל הקלע והמה דברו אל פלע
- בקפילס שלה ירבו בתפלס על כך (תנתומה והרה ב): דבורו של מקוס קל ומומר אנו (מדרש אגדס): רבן לא חביאו. בשבועס כמו (שמואל-אג, יד) לכן נשבעמי לבים עלי נשבע דברחם אל השלע והוליא היימי מקודש לעיני העדה ואומרים מה שלע זה שאינו מדבר ואינו צומע ואינו לכיך לפרנשה מקיים שבממר ממך עליו הכמוב וכאן שבמעמד כל ישראל לא ממך עליו הכמוב מפני קדוש השם (מנמומא י): דהקדישני. שאילו המדבר שנגור עליהם שלא יכנסו לארץ כך היה עון משה ואהרן. והלא (במדבר יא, כב) הלאן ובקר ישחע קשה מוו אלא לפי (21) יען לא האמנחם בי. גלה הכמוב שאלולי מעא זה בלבד היו נכנפין לארך כדי שלא יאמרו עליהה כעון שאר דור

בַשְּׁלְאָב אַמֶּב מִבְּאָבוּי: نْمُلْجُر خَلْتُ نُلِمْكُ خَلِ خُرٍ خَلِكُ لِمُنْ لَمُنْ لَنَهُ فَائلَمْكُ نَا خُرِ هُمْ يُرْدُكُ هُدُنِكَ خُبِ هُمَالٍ هُنَاءِكَ خُزْنَ مَرْخُمُ يُهُدِنِكَ خَذِرًا هُمَالِ

מֹגַבוֹם וֹבְאָּבְשׁנוּ: בְּמִגְּבוֹם וֹמָנִם בַבְּנִם נִּיְבֵּמִנ בְנִי נייר אַבהיני מִצְירִימָת ננִשֶּׁב

بر انگان: וְהְנֵה אָנְהְנִי בְּקְבֹה עָיר קְצָּר יי וּיִשְׁלַח מַלְאָּר וּיִּבָּאָנוּ מִמָּבָּרָוֹם בּּבְוַעַנָּאַ וּנֹאַמֹּט אָּכְ'וְעוֹּעְ וּיִּמְׁמַּמִ טִלְנִוּ וֹגַּבְּינִאִּ

نظڭڭك: למון וּמְּטְאָוּכְ מֹּב אֹמֶבְבַוֹמֹבִיב וֹסֹמּג לְנִפּׁנִלָּא וֹלְמְּמָאֵלְאִ מַּב בְאֵר בְּבֶרְ הַמֶּלֶבְ נַלְבְּ לְאִ נְמֶּרְ מִּבְ בְּאִנְהַח עַלְכָּא נִינִיל לָא בּוּ בּּאַבְּיוּ וּבְּבְּבִּים וֹלַאָּ וָאֲטֵּׁנִי מָוֹ, בּּנַבֿל, וּבַבְּנַם וֹלָאִ וָאָטֵּוּ מָוּ זַּהְבָּרְרֵיבָּנָא בְאַרְצָּבְרִ לְאִ זָּהְּבְרִ

كْ، قُلِ فَكُنُادُ هَمْ مُ كِذَلُهُ فَلَهِ : ⁸¹ ניִאמֶר אֵלְיוֹ אֱדְוֹם לָאִ תַּתְּּבִר

מְלַטְא דְאַשְׁכַחַהָּא: וּיִשְׁלַח מִשְּׁה מַלְאָבֶים מִפְּדֵשׁ וּשִׁלַה מִשֶּׁה אָזְּנַּדִּין מֵרְקַם

וֹבְאֶׁבֹבוֹעוֹא: סּנִיאָון וֹאַבְאִיְחִוּ כַלָּא מִהְבָּאִי אַבֿבֿבֿנֿאַ לָמָגֹבֿוֹם

: خالتانات さしざロ ユニロメ FĘĢŒF لمُفَكِّلُهُ مَنْ خُلُبُ لِي اللَّهِ خُلَيْلًا لِمَا لِمُثَلِّكُ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ はんぞりと さしロ نظ~~ڌ~~رد

בומבר החומף: וה לה להן לאלה לא והלב

خْطَيْسِينَكِ: **キャイタウイン** ליה אַרוֹמַאַר לַא

> befallen us; knowest all the travail that hath Thus saith thy brother Israel: Thou Kadesh unto the king of Edom: And Moses sent messengers from

with us, and our fathers; time; and the Egyptians dealt ill Egypt, and we dwelt in Egypt a long how our fathers went down into

S١

thy border. Kadesh, a city in the uttermost of Egypt; and, behold, we are in angel, and brought us forth out of He heard our voice, and sent an and when we cried unto the LORD,

thy border. nor to the left, until we have passed will not turn aside to the right hand will go along the king's highway, we drink of the water of the wells; we or through vineyard, neither will we land; we will not pass through field Let us pass, I pray thee, through thy

thee.' come out with the sword against shalt not pass through me, lest I And Edom said unto him: 'Thou

ג) בקרובי אקדם (ובחים קטו, ב): דין במקודשיו סוא יכאוי וממקדש על הצריות וכן הוא אומר (מהלים סח, לו) נורא אלהים ממקדשיך וכן הוא אומר (ויקרא י, (שמות א, כב) כל סבן סילוד סיאורס משליכוסו (מועס יב, ב): ויקדש בם. שמתו משס ואסרן על ידס. שכשסקב"ס עושס (EI) המה מי מריבה. סס הנוכריס במקוס אחר את אלו ראו אלעגניני פרעה שמושיען של ישראל לוקה במיס לכך גורו

(בראשים לו, ו) וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו מפני סשטר חוב המוטל עליהם והטילו על יעקב (בראשים רבה פב, יג): יסיס זרעך ועל שנינו סיס אומו סמוב לפורעו (מנמומא יב): אחה ידעה אח כל החלאה. לפינך פירש אבינס מעל אבינו (14) אחיך ישראל. מס ראס לסוכיר כאן אחיס אלא אמר לו אחיס אנחנו בני אברסס שנאמר לו (בראשית מו, יג) כי גר

(EI) וירעו לנו. סבלנו לרוח רבוח: ולאבוחינו. מכאן שהאבוח מלטערים בקבר כשפורענוח באה על ישראל (חנחומא

בולאך. זס משם מכאן שסנביאים קרואים מלאכים ואומר (ד"ס־ב לו, טו) ויסיו מלעיבים במלאכי האלסים (מנחומא ויקרא וישמע קלנו. בברכה שברכנו אבינו (בראשית כז, כב) הקול קול יעקב שאנו לועקים ונענים (תנחומא בשלת מ):

מושפיוו (במדרש רבה. מנמומא יב): דרך הגולך גלך וגרי. אנו מושמים את בהממנו ולא ימו לכאן ולכאן לאכול (שם): נשמה ממנו אלא נקנה מכם אוכל ומים להנאמכם מכאן לאכסנאי שאף על פי שיש בידו לאכול יקנה מן החנוני כדי להנוח את ארלך: ולא נשחה מי באר. מי בורות סיס לריך לומר אלא כך אמר משס אף על פי שיש בירינו מן לאכול ובאר לשתות לא (TI) נעברה גא בארצך. מין לך לעורר על סירושה של מרך ישרמל כשם שלה פרעת התוצ. עשה לנו עזר מעע לעצור דרך

נט און בבר בנילן אמלנט: בנילן אמנני נְאָמֵׁעְ אָלָּגְ נְמִלֵּבְּגְּ נִלְּנִישִׁגְ מִכְּנִים בְּמִּגְעִוּן לְּעִיָּגְ כְּנִים פּּטִּנָם בּגָּא ⁶¹ 독취주숙대 ڗڴۮڮ íÿ¤_ä.ä.Ŀ בנו_ומְבֹאֶלְ וֹאַמָּבוּ וַיאָלוּרָנּ

מְיֵּרְרְ בְּשְׁתְּיֵּהְ אֲלֵא יִבְעִּירָרִ וְאָמֵּרֵן בְּאִנְרַרִ בְּבִימָא יָסָׁל וְאָם ŒΪί

יוייים: נּיֹאָמֹר לָאַ עֹהֹבְר נִיּגֹאַ אֶּבוִםְ נִאָּמִר לָאַ עֹהַבּר

ַחַנַּלְאַרְגִי בְּעָּׁם כְּבֵּר וּבְיָרִ אֵרִיִּמְאָּה לְקַדְּמוּתִיה בְּחִילֹ רַב וּבְיִר חַקּיפָא:

¤¢Ç'ıı: (ॿ) מובר בובלו וום ושהאל יה ישראל למפבר בהחומיה رَزْمُهُا ا كُلُالُ بَمَا يُمَا يَضُلُهُمُ إِمِٰلَاكُ هُلَالِمُهُلَا كُمْ شِحِمَ

יִסְמָא יִשְׂרָאֵל מִלְּוָתִיה:

בְּלְהַמְּהָה תָּר הָהָר: (はいない) ``a&`a`` נוטמו מפוואי הולאו לוניושבאל וומלו מרפו ברסואיו לנו ושל אל

פֿל בְּנְשְּׁמַא לְעִוָר מּוּרָא:

هَلَالًا خُلِابِ لَاللَّابِ مَرِ لِأَثْنِي مَانِهِ مَرْ فَلِينِ هَلَامُهِ يُعْلِينِ ود روني بدازات چاک طني ار پيلات بر چاطني د دې خوات ا چاد ا

خَيْرَيْد:

تَجُمُكُ عَلَالًا عُمْ مَقْدًا خَدَ كُمْ نَافِرُتُمْ عَلَالًا خُمَقِيبًا غَدَا خُمُ אֶבֶּאְ־אֶבִיה בַאִּמָּר:

ق، ځټ، ټارځد: نَشِلُةُ مِ مَرْ هُمُدِيثُكِ مُنْ عَنْ يَشِلُهُمْ مُنْ يُعْرَبُهُمْ لَمُنْ يَضِيرُ مَرْ ֶּ יְּבַאָּ אֶּלְ_עַבְּאֶבְׁתֹּ אֵּמֶהׁע לֹטִטֹּג לְבֹדֵנֹ, המגַל לְאַבֹּהֹא צִּיִּעַבִּינִע לְבִּדִּנֹּ

מומבו למו מהושא:

בְּרֵיה וְתַּפֵיק יָהְהוֹן לְהוֹר

וְתַעַּל אֹמָם הָר הַהֶּר: ss פֿע אָּע־אַבְּלְ וֹאָע־אָלְהֹזִר בְּנִי דְּבָר יָת אַבִּרוֹ וִיָּת אָלְהַזִּר

Take Aaron and Eleazar his son, and waters of Meribah.

redelled against My word at the

the children of Israel, because ye

the land which I have given unto

people; for he shall not enter into

Aaron shall be gathered unto his

border of the land of Edom, saying:

and Aaron in mount Hor, by the

And the LORD spoke unto Moses

whole congregation, came unto

and the children of Israel, even the

And they journeyed from Kadesh;

wherefore Israel turned away from

Thus Edom refused to give Israel

against him with much people, and through.' And Edom came out

And he said: 'Thou shalt not pass

thereof; let me only pass through on my cattle, then will I give the price

and if we drink of thy water, I and him: 'We will go up by the highway;

And the children of Israel said unto

my feet; there is no hurt.'

passage through his border;

with a strong hand.

mount Hor.

bring them up unto mount Hor.

57

†7

٤٦

17

עליכס במס שסורישני אבי (בראשים כו, מ) ועל מרבך מחיס (מנמומא בשלח ע): (19) – פן בחרב אצא לקראחך. אמס ממגאים בקול שהירישכם אביכם ואמרמם ונלעק אל ה' וישמע קולנו ואני אלא

(91) רק אין דבר. מין שוס דבר מזיקך:

(02) וביד חוקה. בסבממם וקננו (בראשים כו, כב) וסידים ידי עשו (מדרש אנדה):

מפוח גדול ואף על פי שסענן סולך לפניסס ומשום את ססרים שלשה נשארו בהן הר סיני לחורה והר נבו לקבורת משה והר מדבר ואלו מאומן שכמוב בקן (דבריס ד, ד) מייס כלכס סיוס (מנמומא יד): הר ההר. סר על גבי הר כמפומ קען על גבי (22) – כל העדה. כלס שלמים ועומדים להכום לארן שלא היה בהן אחד מאוחם שנגורה גוירה עליהם שכבר כלו מחי

(23) - על גבול ארץ אדום. מגיד שמפני שנמסגרו כאן להמקרג לעשו הרשע נפרלו מעשיהם ומפרו הלדיק הוה וכן הנגיא ססר לקבורת מסרן (שס):

(82) קה אה אהרן. בדברי נמומיס ממור לו משריך שמרמס כמרך נמון לבנך מס שמין מני זכמי לכך (שס יו): מומר ליסושפט (ד"ס־ב כ, לו) בסמחברך עם מחויסו פרך ס' מח מעשיך (חנחומה יד):

נעה שבי ועה שבי بتظيفه וְתַפְשֵׁט אֶת־אַהַרֹן אֶת־בְּגָרָוֹיו וְתַשְׁלַח יָת אַהַרוֹ יָת לְבוּשׁוֹתִי

וות בווי لَّهُمُ لِهُمُ لِبَادَ لِيَٰئِدَ خُمُّدَتُهُ قُحْ _ يَضُمُ مِنْ لِأَسْبِدِ هِيدُهِ خُمُّدَتُهُ قُحْ

<u>יַ</u>וֹיָר: בְּבְרָ מִמֶּבִי נְאֶּלְמִּזֶר מִוֹ בּׁנִו נֹינֹע אַנְינִן הַשְׁם בּּנִאָה אֶּלֵהֹנִנ בּנִינִי וּמִיִם אַנֵּינִן 82 בְּלְבֶׁוִנְ נַנְּלְבֵּׂמָה אָטִׁםְ אֵטַבְ אֵטַבְאֵלְמֹּזְנַב לְבִנְמִנְטִּנִ נֹאַלְבֵּנְמָה נֹטַבוּנְוֹ נִטַּ ניפּשׁמַ מְשֶּׁר אֶת־אַבֶּרן אֶת נְאַשְּׁלַח מִשָּׁר יָת אַבֶּרן יָת

בְּלְ בָּנִית וֹמִּבְאָלְ: (סִ) וּוֹבְבָּוּ אֶמ־אַבַּרֹן שָׁלֹשְׁים יוֹם אַבַּרוֹ וּבְּכוֹ יָת אַבַּרוֹ הָלְמִין נּוֹבְאִנְ כָּלְ הַנְמִּבְּׁע כַּנְ זָּנְתְ אַנִּדְּלָן נִנְזִּנִוּ כָּלְ כִּנְאָמָא אַבִּי מִנִּע

בְאָּטִבְיִם נִיּלְטִם ְבֹּיִמְּבִאְיִקְ נִיּמְבֹּ אִנְבִם בִּאִּלְנִּאְ נִאָּנִים לַבְּבֹּא עַּנְּלֶּב כּּֿג בֿא וֹמִּבְאָבְ צַבְּב וֹטִיב בַּרוִמָּא אָנוּ אָטַא וֹמָּבָאָב וּיִּשְׁקֵא עַבְּּנְאָרָ מֶלְבַׁ בַּאֹבָר יִאָּכֵּה בִּנְעִּלָאַ עַלְבָּא בּגַּרָר

> נאַברן יִהְכְּנֵישׁ וִימִּית תַּמָּן: אָטַ אֶּלַהֹּזֹנַ בֹּנֹוְ וֹטַלְבּּׁוֹהָהוּוּ וֹטַ אָלַהֹּזֹנַ בַּנִינִי

: لالأشاع ווַעַשׁ משֶּׁה כַאֲשֶׁר צְּוֶה יְהוֹוֶה וַעֲבָר משֶׁה כִּמָא דְּפָּקּיד יִיָּ

וֹאֶלְמֹּוֹר מוֹן מוּרָא: הַמְּן בְּרֵישׁ טוּרָא וּנְחַת מֹשֶׁה

יומון כל בית ישְׁרָאֵל:

לוֹמְבֹאָן וּמִּבֹא מִנִּוּע מִבֹּוֹאִ:

his people, and shall die there.' and Aaron shall be gathered unto and put them upon Eleazar his son; And strip Aaron of his garments,

congregation. mount Hor in the sight of all the commanded; and they went up into And Moses did as the LORD

the mount. Moses and Eleazar came down from there in the top of the mount; and Eleazar his son; and Aaron died garments, and put them upon And Moses stripped Aaron of his

of Israel. Aaron thirty days, even all the house that Aaron was dead, they wept for And when all the congregation saw

them captive. against Israel, and took some of way of Atharim; and he fought heard tell that Israel came by the Arad, who dwelt in the South, And the Canaanite, the king of

IXX

67

97

מימס רוסי שנאמר לו (דבריס לב, ג) כאשר מם אסרן אמיך מימס שנמאוים לס (מנמומא ישן מקם סומפס ב): מעה מולעם ונר דלוק אמר לו עלה למעה ועלה פשוע ידיך ופשע קמוץ פיך וקמץ עלום עיניך ועלם מיד ממד משה לאוחה (32) אח בגדיו. את פגדי כסונס גדולס סלבישסו וספשימס מעליו למחס על בנו צפניו אמר לו סכנס למערס ונכנס ראס

(עב) ויעש משה. אף על פי שסדבר קשס לו לא עכב (מנמומא יו):

כמו (איוב כא, ד) ואס מדוע לא מקצר רוחי וסרבה מפורשים מוה הלשון (שם יד, ה) אם חרוצים ימיו: . אסרן אבל על מרגוס וחזו כל כנישחא אין לשון דסא נופל אלא לשון אשר שסיא מגורה שמוש אי שמלינו אס משמש בלשון אשר אל מקרי ויראו אלא וייראו ועל לשון זה נופל לשון דהא לפי שהוא נמינת מעם למה שלמעלה הימנו למה וייראו לפי שהרי מת . אמרו רבותינו ז"ל כי זה משמש בלעון דהא אלא על מדרש שנסמלקו ענני כבוד וכדאמר רבי אבהו (ר"ה ג, א) דאמר רבי אבהו ובין איש לאשמו (אדכ"נ פי"ב): – כי גוש. אומר אני שסממרגס דסא מים עועס סוא אלא אס כן ממרגס ויראו ואמחויאו שלא כאו וסאמינו (במד"ר): בל ביח ישראל. סאנשים וסנשים לפי שסים אסרן רודף שלום וממיל אסבס בין בעלי מריבה שעמד כנגד המלאך ועלר את המגפה ישלוט בו מלאך המות מיד בקש משה רחמים והראוהו מלאכי השרת להם מוטל במטה (92) דיראי בל העדה וגיי. כשכמו משס ומלעור יורדים ומסרן למ ירד ממרו סיכן סול מסרן ממר לסס מת ממרו מפשר מי

אמת (ילקוע משק"ד. מדרש אנדס): המוסע לפניסס שנאמר (שם י, לג) דרך שלשם ימיס למור לסס מנוחה (חומומא יח): וישב ממנו שבי. אינה אלא שפחה האחרים. דרך סנגב שסלכו בס סמרגליס שנאמר (לעיל יג, כב) ויעלו בנגב. דבר אחר דרך סאחרים דרך המייר הגדול לבושיסס כלבושי עמלקיס ולשונס לשון כנען אמרו נמפלל פחס שנאמר אס נמון ממן את סעס הוס בידי (מדרש אגדס): דרך הכנגב ושנה את לשונו לדבר בלשון כנען כדי שיהיו ישראל מתפללים להקב"ה לתת כנענים בידם והם אינן כנענים ראו ישראל לישראל מזומן בכל עם לפורענום (מנמומא ימ): יושב הנגב. זה עמלק (שס) שנאמר (במדבר יג, כע) עמלק יושב בארך (I) וישמע הכנעני. ממע שמת הסרן ונסחלקו ענני כצוד כו' כדלימה ברהש השנה (ג, ה) ועמלק מעולם רלועה מרדות

עּנִי בּּיִדִי וְתַּחַבַּעָּהָי אָתַ ַ נּיאַמַר אָם נָתֿן מָהֵּן אָת־הָעָם رَّ بَال رَمْلَةِ حُرْ ثُلُا كِنْ بِأِلْا

ַ הַמְּלֵנִם הַבְּרְמֶּה: (פּ)

: "פֿמ_בֹמֹם בַּבֵּבֶבׁ לְסַׁלְּב אָטַ אָנֹוּ אָנִים וֹטַלַּגָּר ניִסְמֵּוּ מֵהָר הָהָר צֶבֶּרְ יַם־סוּף

التظهرد كلاب جوها ومركرد בַּמִּבְבַּר בֵּי אֵין לֶטִם וָאָוֹן מָוִם ً לְמֶּה הַמֶּלִיהָנוּ מִמִּצְרַוִם לְמִוּת ניְדַבֶּר הְעָּׁם בָּאִלֹהִים יּבְמִשֶׁה

מַם_בַב מִנְמִּבְאָב: בּשָּׁבְפִּים וְיִנְשָּׁכִּי אָת־הָעָּטְ וּיָמְת رَاשُوْل إِمَالِ جَفِّت هُمَ يَوْنَهُاتُ إِنَا إِنْ جِوْفِهِ بِمَ مَانِزًا جِكَا

> המא בבון בידי נאַנמר וֹאַמֹּב אָם מִמִסָּב שַׁמִסַב וליים ומבאל לום לבם וו

> <u> הַאַנוֹרְאַ חַרְנְּתוּי</u> וְיָהְ לַרְוִיהוֹן וּקְרָא שְׁמֵיה וּמַסְר נְת כִּנְעֵנְאָר וִנִּמָּר יָתִרוֹן ולבוק וו אקוטוש בומנאק

בָּאוֹבְחָא: בּאָרוֹם וְעַקְּהַ נְפְּשָׁא דְעַנְּמָא ומא דסוף לאקפא ות ארעא ונטלו מהור טורא אורח

يترجر والأرك ונפֹאָנֹא מֹלַט בַּעוֹנָא בַבַּגוֹ אָבוּ בִוּע בַעַתָּא וֹבִוּע תַּוֹּא ממגבום לממט במדברא משָׁר נְצוֹ לְמָא אַסִּיקְתּוּנָא נאטבותם הפא פבם גל נהם

וֹנֹכּושוּ וֹט מֹשֹׁא וּמִוּט מַם סַנּוּ

their cities.' hand, then I will utterly destroy indeed deliver this people into my LORD, and said: 'If Thou wilt And Israel vowed a vow unto the

the name of the place was called destroyed them and their cities; and Canaanites; and they utterly voice of Israel, and delivered up the And the Lord hearkened to the

because of the way. soul of the people became impatient compass the land of Edom; and the Hor by the way to the Red Sea, to And they journeyed from mount

our soul loatheth this light bread.' bread, and there is no water; and die in the wilderness? for there is no ye brought us up out of Egypt to and against Moses: 'Wherefore have And the people spoke against God,

died. people; and much people of Israel among the people, and they bit the And the Lord sent fiery serpents

- (ב) והחרמתי. מקדים שללם לגנוס:
- (3) ויחרם אחהם. נסריגס: ואח עריהם. מרמיגנוס:
- שאין יכול למובלו הוא שאין הדעת מובלתו: כגון (וכרים שם) וגם נפשם בחלה בי גדלה עלי (איוב י, מו) ויגאה כשחל חלודני כללו של פירושו כל לשון קלור נפש בדבר לשון רמבס לקבל אומו סדבר ואין לו מקוס במוך לבו לגור שם אומו סלער ובדבר סמטרים נופל לשון גודל שגדול סוא וכבד על סאדס (שופטים י, טו) ומקלר נפשו בעמל ישראל וכל דבר סקשה על אדם נופל בו לשון קלור נפש כאדם שהטורח בא עליו ואין דעמו פירש בו במה קלרה שכל מקום שהמלא קלור נפש במקרא מפורש שם במה קלרה כגון (וכריה יא, מ) והקלר נפשי בהם וכגון שד היום לפיכך קלרה נפשם בעינוי הדרך ובלשון לש"ו אנקרודלו"ר ולא ימכן לומר ומקלר נפש העם בדרך בהיומם בדרך ולא שסיקשס לסס אמכו עכשיו סיינו קרוביס לסכנם לארץ ואנו מוזריס לאמורינו כך מזרו אבומינו ונשמסו שלשים ושמונס שנס (מנמומל מקמימ): לסבב אח ארץ אדום. שלל נמנס לעצור צלרלו: וחקצר נפש חעם בדרך. צמורמ סדרך אלא שם חורו והחאבלו עליו והספידוהו כאילו הוא בפניהם ולא ובדוק במסעוח וחמלא שבע מסעוח מן מוסרה עד הר ההר מסעום שנאמר (דברים י, ו) ובני ישראל נסעו מבארום בני יעקן מוסרה שם מח אהרן. וכי במוסרה מח והלא בהר ההר מח עליסס גוירם מרגליס שנאמר (דבריס א, מ) ופעו המדברה דרך ים פוף. וכאן חורו לאחריסם (עיין פרשה פנחם) שבע (+) דרך ים סוף. כיון שמת אסרן וצאס עליסס מלחמס זו חזרו לאחריסס דרך יס עוף סוא הדרך שחזרו לסס כשנגזר
- כלוס ים ילוד אשה שמכנים ואינו מוליא (ע"ז ה. יומא עה, א): לשון קצור נפש ומחום: בלחם הקלוקל. לפי שהמן נבלע בחיברים קרחורי קלוקל חמרו עמיד המן הוה שימפח במעינו (a) באלהים ובמשה. סשוו עבר לקונו (במ"ר. מנמומל ימ): למה העליחנו. שניסס שויס: וופשנו קצה. אף וס

אָת־הַנְּהָשׁ נִיּהְפַּבֵּל מֹשֶׁה בְּעָר نائهذج بخرائب أنقد مَمْزَرِيه المها نقرني هذر كأه الزارة بر ע שַׁמַּאַנוּ כַּגְיבַבַּבַּנוּ בַּגִינְיבַ וַבְּבַּ הַבַּנָאַ אָּבַ, אַטַבְּהַמָּנָאַ בַּנִם ;; ניִבאַ הַעָּׁם אֶל־מֹשֶׁה נִיאָמָרַיּ נַאָּהָא עַמָּא לָוָה מֹשֶּׁה נַאֲמָרוּ

בְּלְ הַנְּמְוּבׁ וְרֵאָה אָעִוּ וְשֵׁי. شَبُلُهُ لَشِيهِ مَرْدَةُ لَكُنَّا مَرْدُهُ لُمِّنَا تَصْبَا مَرْ لِجُنَّا ينْعُود بِدَيْدَ عِذَ مَنْفِد يِونِدَ رَاجًا يَعُودَا بِرُ جَمْفِد يَجِدَرُ جَاءً

הַנְּחָשֶׁת נְחֲי: וויבים ※口~※ご覧 על־הַנָּס וְהַיְּה אִם־נְשֶׁן הַנְּחְשׁ וִשְּׁוִיה על אָה וְהַנֵי כַּרְ וּיַעַשׁ מֹשֶׁהֹ נְחַשׁׁ נְחֹשֶׁה וַיְשְׁמָהוּ וַעְּבַר מֹשֶּהָ חִוְיָא דִּנְחָשָׁא

ממי ניסְעִּי בְּנֵי יִשְׁרָאֵי וְיַּחָנִי בַּאָבְעִי:

מואָב מִמֹּוְרַח הַשְּׁמָשׁ: בוה בווים במודבר אשר על פני מבראי במדברא דעל אפי

בּוּ מְמֶּׁם לֹסֵׁמֵּנְ זְיֵּנְנִי בַּׁלָנִוּלְ זְוֹנֶר:

מְנַנְא יָת הְוְיָא וְצֵּלִי מֹשֶׁה עַל

ויהי כְּלְ דְיִהְנְהָנִית וְיִהְוֹי יְמִיה

בּׁטוֹנֹא צַנֹטַמָּא נִמִטַלַנִּם: לבית הווא ות גוברא ומספבל

ינסקי בני ישראל ישרו

מואָב מִמַּבְנַע הַמָּמֹאַ: ונמלו מאובות ושָרוֹ בִּמְנִוֹת

נמלו ושָרוֹ בְּנַהְלָא

people. us.' And Moses prayed for the that He take away the serpents from against thee; pray unto the LORD, have spoken against the LORD, and said: 'We have sinned, because we And the people came to Moses, and

when he seeth it, shall live.' pass, that every one that is bitten, upon a pole; and it shall come to 'Make thee a fiery serpent, and set it And the LORD said unto Moses:

serpent of brass, he lived. any man, when he looked unto the to pass, that if a serpent had bitten and set it upon the pole; and it came And Moses made a serpent of brass,

And they journeyed from Oboth, journeyed, and pitched in Oboth.

And the children of Israel

Moab, toward the sun-rising. derness which is in front of and pitched at Ije-abarim, in the

ΙI

pitched in the valley of Zered. From thence they journeyed, and

לכמה מעמים (הנהומה ימ): דבה ויפרע ממוליאי דבה יבא נחש שכל המינין נמעמין לו מעס אחד (מעס עפר) ויפרע מכפוי מובה שדבר אחד משחנה להם (a) אח הנחשים השרפים. ששורפיס את סאדס בארם שיניסס (במ"ר): וינשכו אח העם. יבא נחש שלקס על סולאת

(ד) ויחפלל משה. מכאן למי שמנקשים ממנו מחילה שלה יסה הכורי מלמחול (שם. צ"ק לב, ה):

נמוקים (נוסח אחר ניזוקים): ממים או מחים אלא בומן שהיו ישראל מסחכלין כלפי מעלה ומשעבדין אח לבם לאביהם שבשמים היו מחרפאים ואם לאו היו וגו' שלא סיס ממסר נשוך סנמש לסמרפאום אלא אס כן מציט צו צכוונס (במדבר רבס) ואמרו רצומינו (ר"ס כט, א) וכי נמש הבנסש ממהכרם להמנים לכך נאמר כאך וראה אומו ראיה בעלמא ובנשיכם הנסש נאמר והביט והיה אם נשך הנסש אם איש והביט ולפי שהוא גבוה לאות ולראיה קוראו נם: 🔾 הגשוך. אפילו כלב או חמור נושכו היה נותן ומתנונה והולך אלא שנשיכת (8) על גם. על כלונם שקורין פירק"ה בלע"ו וכן (ישעי'ל, יו) וכנם על הגבעה (שם מע, כב) הרים נםי (שם יג, ב) שהו נם

(द"८ (ते, त): (9) נחש נחשת. לא נאמר לו לעצומו של נחשת אלא אמר משה הקב"ה קוראו נחש ואני אעשנו של נחושת לשון נופל על לצון

מרן מומב למרן ממורי: על פני מואב ממזרח השמש. במזרמס של מרן מומב: וסוא מלשון יעים (ישעי'כה, יו) ויעה ברך: - העברים. דרך מעבר העוברים שם את הר ובו אל ארן כנען שסוא מפסיק בין (II) בעיי העברים. לא ידעמי למה נקרא שמה עיים ועי לשון חורבה הוא דבר המאוע במטאמא והעי"ן בו ימוד לבדה

בון מואָב ובון הַאָּמוֹר: באמני, כי אַרנין וּבוּל מוֹאָב הַחוֹם מוֹאָב בֵּין מוֹאָב וּבִין בּוּ אָמֶוֹר בַּמִּוֹבְּר הַיִּצְא מִנְּבֵל הַאָּרֵוּן הַבְּמַרְבָּר בַיִּצָּא מִנְּבֵל הַצְּרָוּן הַבְּמַרְבָּר בַיִּצָּא מְּמֶּׁם ַ נַּסֶּׁמוּ וַיַּחֲנוּ מִעַּבֶּר אַרְנוֹן מִתַּמָּן נָשַׁלוּ וּשָׁרוּ מִעָּבָרָא

אָמוֹבְאַב: משעום אמוראה אבי ארנון

the Amorites; border of Moab, between Moab and the Amorites.—For Arnon is the that cometh out of the border of Arnon, which is in the wilderness, pitched on the other side of the From thence they journeyed, and

עַנְּטְלֵים אַבְּנְיִן: יְחְוָה אָת־נְהַב בְּסוּפְּה וָאָת־ עַּבַר יִיָּ עַל יַמָּא דְסוּף וּנְבוּרָן הג_כן "אֹמָר בַּספר מִלְשׁמָׁנו הַלְכוֹלִנו הַלְכוֹ וֹשׁאַמִר בַּספר אַ צַברוּוֹ

מּלְ נֹשְׁלֵי אַבְנוּוֹ:

And the slope of the valleys That Suphah, And the valleys of Arnon, the Wars of the LORD: Vaheb in

wherefore it is said in the book of

לְמֵּבְי מִנְאֶב: ני וֹאֶמֶת עַנִּעַלְים אַמֶּר

לקחום מואָב: לעונת ומסטמוצ نهوبك ختنجني كمتخدرا Moses: 'Gather the people together, well whereof the LORD said unto And from thence to Beer; that is the

—.dsoM fo rebroder of Moab.

inclineth toward the seat of Ar, And

تَرَمُّتُ لِيُقَالِبُ كُلِيتُ قُرْتُ: (مَ) אַמָר יְהוָה לְמִשֶּׁה אֱסֹף אָתַר بظهُٰם خَعْذُك كَانِه كَخَعْد غُهُد

בְּנוֹשׁ יָח עַמְא וָאָמֵין לְחוֹן עיא בירָא דַּאָמַר יִיָּ לְמִמָּר ימִמַמָּן אָהַיְהִיבַת לְהוֹן בִּירָא

שוּמְבּטַמָא בַבָּא סַלַּג בָּגַבָּא

וֹמָבֹאָב וֹנו

שַבַּדוּ לַה:

up, O well—sing ye unto it— Then sang Israel this song: Spring

and I will give them water.'

91

þΙ

תַּנְאָנו מְּלֵי בָאָר מֶנִוּ־לֶה: י אָן יָשָׁיר יִשְּׁרְאָל אָת־תַּשִּׁירָה יִּשְׁרָּאַל אָת־תַשִּׁירָה יִּ

היושבים בער מה אלו לא נחנום לעבור בחוך ארלם אלא הקיפום סביב אף מואב כן: (שופטיס יח, יו) וגס חל מלך מוחב שלח ולח חבה. ומשה רמוה (דברים ב, כט) כחשר עשו לי בני עשו היושבים בשעיר והמוחבים מואב (כי ארנון גבול מואב והם לא נמנו להם רשומ לעבור בארלם ואף על פי שלא פירשה משה פירשה יפתח) כמו שאמר יפתח רלועה יולאה מגבול האמורי והיא של אמוריים ונכנסח לגבול מואב עד ארנון שהוא גבול מואב ושם חנו ישראל ולא באו לגבול מואב כל דרומה ומורחה עד שבאו מעבר השני לארנון בחוך ארך האמורי בלפונה של ארך מואב: - היוצא בגובול האמורי. (13) מגבול האמורי. ממוס פוף מלר שלהס וכן (דבריס ב, ימ) גבול מוחב לשון קלס ופוף: מעבר ארנון. הקיפו חרן

נפים גדולים (מנחומא כ). ומה הם הנפים: וסרבה נסים בים מוף: ו ואת הנהלים ארנון. כשם שמפפרים בנסי ים מוף כך יש לספר בנסי נהלי ארנון שאף כאן נעשו וסב וגוי: אח וחב. כמו אם יסב כמו שיאמר מן יעד ועד כן יאמר מן יסב וסב וסוי"ו ישוד סוא כלומר אם אשר יסב לסס (14) על כן יאמד. על מניה זו ונסים שנעשו זה יאמר זפפר מלחמות ה'. כשמפפרים נסים שנעשו לאזומינו יפפרו את

ונשען לגבול מואב (בס"א אינו) (ועברו ישראל על ההרים ולא ידעו הנסים האלו אלא על ידי הבאר שנכנס לשם) (שם): אומן סשדים למוך אומן נקעים וסרגום ווסו אשר נמס לשבם ער שססר נמס ממקומו ונמקרב ללד גבול מואב ונדבק בו ווסו כיון שבאו ישראל לעבור נודעוע ההר של ארץ ישראל כשפחה היולאת להקביל פני גבירחה ונחקרב ללד הר של מואב ונכנמו בליסטר אום וסיי אומן סנקעים בסר של לד מואב ובסר של לד אמוריים סיו כנגד אומן נקעים כמין קרנוס ושדים בולטין למוך הנחל אמרו אמוריים כשיכנסו ישראל [לארץ] למוך הנחל לעבור נלא מן המערות בהרים שלמעלה מהם ונהרגם בחלים ואבני גבוסים וסנחל עמוק וקלר וססרים שמוכים זה לזה אדם עומד על ססר מזה ומדבר עם חבירו בסר מזה וסדרך עובר בחוך (EI) ואשר הנחלים. מרגוס של שפך אשר שפך הנחלים שנשפך שם דם אמוריים שהיו נחבאים שם לפי שהיו ההרים

ואיברים ומוליכתן קביב המחנה וישראל ראו ואמרו שירה (חנחומא כ): פס למינוק סודיע לאמו לאחר שעברו חורו ההרים למקומם והבאר ירדה לחוך הנחל והעלחה משם דם ההרוגים וורועות (10) רנושם בארח. משם בא האשר אל הבאר כילד אמר הקב"ה מי מודיע לבני הנסים הללו המשל אומר (שבם י, ב) נחת

יִמְמָּדְבָּר עַתְּנָדָה: לביבי העם במחקק במשעים

تَلالا: פּוּ וּמְשְּׁמְבְּוֹע נַחֲלִיאֵלְ וּמְנַחֲלִיאֵלְ וּמִּדְּאִּהְיָהִיבָּת לְּהֹוֹ נָחֲהָא

מַלְ פַּנֵי עַנְּמִּימִוֹן: (פּ) מוֹאָב רָאִשׁ הַפּּסְגָּה וְנִשְּׁקְפָּה מּוֹאָב בּישׁ רָמִטְׁתַּאׁ יִּמִסְׁתַּרָּיָא וּמִבּמִוּע תַּנִּיֹאְ אָאָרִ בִּאָּרֵע וּמִרְמָּטִא לְטִלּיָּא צִּבְּחַלְּלֵי

סיחן מֶלְה־הָאָמֹרִי לֵאמִר: (LE'U')عده، رَنَهُمُ لِ نَهُدُ هُمْ مَا خُلُاكُمْ لَا خُلُاكُمْ لِهُمُ لِيهُمُ لِيهُمُ خُلُولِيهُمْ خُلُولِيهُمْ خُلُولِيهِ

المُمْدِ الْمُحُدِدِ الْمُحُدِدِ الْمُحُدِدِةِ الْمُعْدِدِةِ الْمُعِيدِةِ الْمُعْدِدِةِ الْمُعِدِدِةِ الْمُعِدِدِةِ الْمُعِدِي الْمُعْدِدِي الْمُعْدِدِةِ الْمُعْدِدِةِ الْمُعْدِدِةِ الْمُعْدِدِينَا الْمُعْدِدِةِ الْمُعِيدِي الْمُعْدِدِينَا الْمُعْدِدِيقِي الْمُعْدِدِي الْمُعْدِدِينَا الْمُعْدِي الْمُعْدِدِي الْمُعْدِينَا الْمُعْدِدِينَا الْمُعْدِدِي الْمُعْدِدِينَا الْمُعْدِدِينَا الْمُعْدِدِينَا الْمُعْدِدِينَا الْمُعْدِدِينَا الْمُعْدِدِينَا الْمُعْدِدِينَا الْمُعْدِدِينَا الْمُعْدِينَا الْمُعْدِينَا الْمُعْدِينَا الْمُعْدِينَا الْمُعْدِينَا الْمُعْدِينَا الْمُعْدِينَا الْمُعْدِينَا الْمُعْدِينَا الْمُعْدِي الْمُعْدِدِينَا الْعِيلَا الْمُعِينَا الْمُعِينَا الْمُعْدِدِينَا الْمُعِينَا الْمُع באָר בְּגַיָרְהְ הַמֶּלְבְּׁי נַלְבְּ עַבְּיִ בְּאִירַח עַלְבָּא נִינִילִ עַּר בּאָבוֹע וּבַבְּבוֹם לַאָּ נָאַטַּע מָן. בּעַלַל, וּבַבְרַם לָאֵ נָאָטוּ מָן אָמְבְּרֶר בְאַרְצֶרְ

> אָטֹנִבְיבַע בַענו: כרוהא רישי עמא ספר TTGL!TX

סְלְקָא מִמְּרוֹן לְרָמָתָא: ממְּעוּוֹ לְנָעַלִיָּא יִמִנָּעַלִיָּא

מל אפו בות ישימון:

خيرشد: はから **※ひたが**に

לא נשֶה אַמְבַּר בָּאַרְעָּךְ לָא נִסְמֵי

wilderness to Mattanah; their staves. And from the delved, With the sceptre, and with Which the nobles of the people The well, which the princes digged,

and from Nahaliel to Bamoth; and from Mattanah to Nahaliel;

the desert. Pisgah, which looketh down upon is in the field of Moab, by the top of and from Bamoth to the valley that

Sihon king of the Amorites, saying: And Israel sent messengers unto

17

thy border. king's highway, until we have passed water of the wells; we will go by the vineyard; we will not drink of the will not turn aside into field, or into Let me pass through thy land; we

- וסבאר נחנה להם מחחלת מ' ומה ראה ליכחב כאן אלא הענין הזה נדרש למעלה הימנו (שבח לה. במ"ר. חנחומא כ): מחחלת ארבעים שנה היחה עמהם אלא שירדה לפרסם את הנסים ורן או ישיר ישראל. השירה הואת נאמרה בסוף ארבעים (פו) שלי באר. ממוך הנמל וסעלי מה שאת מעלה ומנין שהבאר הודיעה להם שנאמר ומשם בארה וכי משם הימה והלא
- (19) באר חפרוה. ולת סיל סבלר לשר מפרוס שרים ולסרן: במשעותם. במעס: וממדבר. נמנס לסס:
- (91) וממחנה נהליאל. כמלגומו:
- שמם. דבר אחר ונשקפה הבאר על פני הישימון שנגנוה בימה של מבריה והעומד על הישימון מביע ורואה כמין כברה בים מח, יד) פסגו ארמנומים הגביסו ארמנומיה: ונשקפה. אומה הפסגה על פני המקום ששמו ישימון והוא לשון מדבר שהוא אוספישם אנישם ואם לאו איני הולך (מנמומא כא): דאש הפסגה. כמכגומו ריש כממא: פסגה. לשון גודה וכן (מהלים לפי שלקס על ידי סבאר וכיון שלא נוכר שמו של משס לא נוכר שמו של סקב"ס משל למלך שסיו מומנין אותו לסעודס אמר אס בא): 🗆 במחקק. על פי מעה שנקרא מפוקק שנאמר (דברים לג, כא) כי עם חלקם מפוקק ספוץ ולמה לא נוכר מעה בעירה זו כשסיו חונים נועל מקלו ומושך אלל דגלו ומחנהו ומי הבאר נמשכין דרך אוחו סימן ובאין לפני חניים כל שבע ושבע (חנחומא (02) ומבמות הגיא אשר בשדה מואב. כי שם מת משה ושם נעלה הנהר. דגר התר כרוה ודיני העם כל ושיה וושיה
- סדור כי סנשים סום סכל (מנמומם כב): אדוס וגו' סכמובים סללו לריכים זם לזס זם נועל וזס פוממ שמשס סוא ישראל וישראל סס משס לומר לך שנשיא סדור סוא ככל וכן (במדבר כ, יד) וישלח משה מלחבים מקדש חל מלך חדום וביפחח הוח חומר (שופטים יח, יו) וישלח ישרחל מלחבים חל מלך (IS) וישלח ישראל מלאכים. וצמקוס אמר מולס השלימות במשה שנאמר (דברים ב, כו) ואשלח מלאכים ממדבר קדמות וסים סבמר כך דרש רבי מנמומם (מנמומם כם. שבם לס, ם):
- (22) אעברה בארצך. אף על פי שלא נלמוו לפתוח להם בשלום בקשו מהם שלום (שם):

המּרְבָּרָה נַיָּבְא יָהְצְה וַיּקְהָם יִשְּׁרָצֵל לְמַרְבָּרָא נַאָּהָא לְיָהִץ עמו ניצא לקראח ישְרָאֵל יִח בָּל עַמְּיִהוּ וּנְפַּק לְקַּדְּמוּת בּ בֹּנְבַלְגַוַ וַיֶּאֶמֶב סִיחוֹן אֶת־בָּלַ לְמִעְבַּר בִּהְחִימִיה וּבְנַשׁ סִיחוֹן نْرِيدِ بْرَا مَيْنَا هُنِ يَشِدُهُمْ يُرَدِّبُ لَرُى شِحْط مَينِا يُن يَشِدُهُمْ

خُدُرُ مَقِيا خُد مِن يُكريح خُدُر مَقِيا: אָר־אַרְצִי מֵאַרְנוֹ עַד־יַבֹּלְ עַדּר וְיִהְיָה יִשְׁרָאֵל לְפִּהְנָם דְּחָהֶב אָר־אַרְצִי מֵאַרְנוֹ עַד־יַבֹּלְ עַדּר וְיִבִית יָה אַרְעִיה מֵאַרְנוֹגָא עַדּר יִנְיִרָּאַ יִּדְיִם יְהִיִּה

كُرُّمُونِ، خُيْمُخُرِا بِحُجْدٍ خُرِيْرِنَ: ىلىنىڭ دېھە دەلەر خۇرىقەر، וּפֿע וֹאָבֹאָץ אָע פֿק_בוֹמֹבוֹים

אַבְצָּוֹ מִיּגְרוֹ עַרַאַבְּלָוֹ: מוֹאָב הֶרֹאשׁוֹן וַיִּקַּח אָת־כָּל־ مَ بَهِمْرَ، بَرَهُ إِنَهُ بَرَانُهُ بَرَانًا قِقِرُاهِ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْكُ ال چ، پېځنا ښد وېڼا پرځ

בּ מַּלְ־בֵּן יֹאַמְרָוּ תַּמְּמִּלְיִם בָּאִּנּ מַלְ בּן יִימָרוּן מַטִּלְיָּאִ מּוּלְנִּ

نَّكُلانِكَ كُلُّكُمْ خُنْمُلِّمْحِ:

שְׁבוּנְא צַבְנֵי עַמוּן: וולמא מג לנו ממון אבו שמון

כַפַּבְרָנַבְא: לבני אמוראים במשבון יבכל עֹאָבֶּגן וויטור וֹמִּבְאָלְ לֹכֹּלְ ולסוד וחבאל זע כל לבולא

מְנֵיה עַר צַּרְנוּן: קדְמְאָה וּנְסִיב וָת כָּל אַרְעִיה אָנְיִם קְּרָבְא בְּמַלְכָּא דְּמִוְאָב מַלְכָּא אֵמוֹרְאָר הִיא וְהוּא אָבו מַמִּבוּן פַרְמָא דְּסִיחוֹן

בַרְהָא דָסִיחון: שבוע שבון ביכון ביר להשבון שהבין ההפין ההשהביל

> Jahaz; and he fought against Israel. into the wilderness, and came to together, and went out against Israel Sihon gathered all his people to pass through his border; but And Sihon would not suffer Israel

> Ammon was strong. for the border of the children of even unto the children of Ammon; from the Arnon unto the Jabbok, of the sword, and possessed his land And Israel smote him with the edge

the towns thereof. Amorites, in Heshbon, and in all Israel dwelt in all the cities of the And Israel took all these cities; and

57

٤٦

his hand, even unto the Arnon. Moab, and taken all his land out of fought against the former king of the king of the Amorites, who had For Heshbon was the city of Sihon

established! Let the city of Sihon be built and parables say: Come ye to Heshbon! Wherefore they that speak in

שמיירום ונחקבלו כולם למקום אחד ושם נפלו ומשם הלכו ישראל אל הערים ואין עומד לנגדם כי אין שם איש אלא נשים ומף שכן אלו שהיה בחשבון. אמר הקב"ה מה אני מטריח על בני כל ואח ללור על כל עיר ועיר נחן בלב כל אנשי המלחמה ללאח מן ישראל. אילו סימס משבון מלאס ימושין אין כל בריס יכולס לכבשס ואס סיס מימון בכפר מלש אין כל אדס יכול לכבשו וכל ישראל אעזרס בארלך אמר להם כל עלמי איני יושד כאן אלא לשמרם מפניכם ואמם אומרים כך (שם כג): ויצא לקראח (ES) ולא נחן סיחון וגוי. לפי שכל מלכי כנען סיו מעלין לו מס שסיס שומרס שלא יעברו עליסס גייסוס ביין שאמרו לו

- (44) כי עז. ומסו חוקו סחראחו על סקב"ס שאמר לסס (דברים ב, יע) אל חלורס וגוי:
- (25) בנחיה. לפלים הקמולים לה:
- מסס ועל ידו מסרס לישראל (חולין ם, ב): מידו. מרשוחו (ב"מ מו, ב): (62) והוא גלחם. למס סילרך לסכמב לפי שנאמר (שס ע) אל מלר את מיאב ומשבון משל מואב סימס כמב לנו שמימון לקחס
- בלק (שס כב, ו) כי ידעמי אם אשר מברך מבורך וגו' (מנמומא כד): חבנה וחבונן. משבון בשס מימון לסיומ עירו: המשלים. בלעס ובעור וסס המרו: באו חשבון. שלה סיס מימון יכול לכבשה והלך ושכר הה בלעס לקללו ווהו שהתר לו (TS) על כן. על אומס מלחמס שנלחס סיחון במואב: "אמרו המשלים. בלעס שנאמר בו (במדבר כג, 1) וישא משלו:

בּהַבו בַּמִוִנ אַבְּוֹן: מפרינת סיהן אַבְלַה עַנְאַב בִּשַּלְהָבִיהָא מפּרִהָּא דִּסִיחוֹן בּוֹ־אָמִ זֶּגְאָנו מֶטַמְּבָּוּן כְטַבָּנוּ

خَمْحُك هُمِد، فينابا: ثرًا حُدُّر، فَكِرَمَٰ لِحُرْثَادِ فَهُجُدِكَ لِـفَكِّنِدَا كِخْمِيهِ مُوْدٍ خُرَيْنِ،

Ü.L₽%: וַנְשָּׁים עַד־נֹפַּח אֲשֶׁר עַד־ וּנִּגְנִים אַלַּגְ טַמְּבְּנוֹ הַגְיַגִּינַוֹ

··· נּיָמֶׁבְ וֹמֶּבֹאָבְ בֹּאֵבֵא בֹאֵבוּוּ בֹאֵבוּוּי:

تَزُرُدُما عُن لِغُمْدُ، غَمُد ِمُّاتِ: וֹגֹלְבֹּבׁוּ בֹּנִעֿוּבֹ (כֻ, ווובמ) עַ וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה קְרַגֵּל אָת־יַשְׂזֶר

لْخُر_مَقْدِ كَفَرْنَاقُكِ هُلُكُمْ:: עוג מֶלֶךְ־תַבְּשָׁן לִקְרָאַנְם תַּיּאַ تنظر تنقي يثثك يخفقا تنقه

خشھخرا: ثركك للهمبار ÄÄL וְּעְשְׁיִהְ כְּגִּ בַּאָשֶׁר עְשִׁיתָ לְסִיחֹן אָטַּוְ וֹאָטַ כַּלְ ַ הַּמִּוּ וֹאָטַ אַבֿוֹהָוִ מפמיר הירָא אֹהוֹ בֵּי בְיָּדְרָּ נָתָהִי ניאמר יְהוָה אָל־מֹשָה אַל־

> בּבְלַנוּ בְּמָהָא בְּאַבְנוּן: מוֹאָב כּוּמְרַיָּא דְּפְּלְחִין בֵּית למולו עמא דשרו בלחנית נפט מטמבון מלב, טנלא לעום טַלוּר כָּאָישָאַ

אָמוֹרְאָה סִיחוֹן: אובון ובושוני בשבוא למלפא אוּג לְנַ מוּאָּׁר אַבּוֹנִיםׁ מּם בּמוֹנְהַ זִּגְ לְבַנִוּ מוּאָּבֹאָר אַבּוֹנִינוּ מּמֹאַ

נופח דַּסְמִיךְ עַל מֵידְבָא: שוקטן מהיבון וַצַּהיאוּ עַר פַּסַבַּע מַלְכוּ מֶטֵמֶשִׁבּוּן צֵּדְא

XCIŢŸT: نشُلُمّ EXLA

וכֹבֹתוּ כֹפֹבוֹנֹבא וֹטִבוּג וֹטַ ישׁלַח משֶה לאַלֶּא יָת יַעִּזֶר

كَمُلْكُمْ كَالْكُمْ كُمُلُكُمْ لَهُ لَا لَهُمْ لَا كُمُلُكُمْ لَهُ لَا لَهُ لَا لَهُ لَا لَهُ لَا لَهُ لَا لَ לַפַבְּמוּהָהוֹן הוּא וְכָל עַמֵּיה משלו ולפט מוג מלפא במשלו لْمُنْفَنِهِ، بَوْذِيظِ، خِمِيدَى

※ない 「次に וֹטֹהְבֹּגִר כֻּנִי כַּמֹא בַהְבֹּבַעֹּא וני בל ממיה ונה צרעיה מניה אַבי בידף מְסַרית יָמִיה וַאַמַר יִן לִמֹשָׁה לָא תָדְחַל

> the high places of Arnon. devoured At of Moab, The lords of flame from the city of Sihon; It hath For a fire is gone out of Heshbon, A

Sihon king of the Amorites. his daughters into captivity, Unto hath given his sons as fugitives, And undone, O people of Chemosh; He Woe to thee, Moab! Thou art

Medeba. Nophah, Which reacheth unto we have laid waste even unto perished—even unto Dibon, And We have shot at them—Heshbon is

Amorites. Thus Israel dwelt in the land of the

ı٤

87

were there. and drove out the Amorites that and they took the towns thereof, And Moses sent to spy out Jazer,

and all his people, to battle at Edrei. of Bashan went out against them, he the way of Bashan; and Og the king And they turned and went up by

Hesppon. king of the Amorites, who dwelt at do to him as thou didst unto Sihon people, and his land; and thou shalt him into thy hand, and all his Fear him not; for I have delivered And the LORD said unto Moses:

בלשון הרמי: ער מואב. ער של מוהב: (82) כי אש יצאה מחשבון. משכנשס מימון: אכלה ער מואב. שם אומס סמדינס קרוי ער בלשון עברי ולמיים

בנייו של מוחב: פלישם. נסיס ופלימיס מחרב וחח בנוחיו בשביח וגוי: (es) אוי לך מואב. שקללו אם מואב שימסרו ביהו (שס): כמוש. שס אלהי מואב (שופטים יא, פד): נהן. הנושף אוי

ונשים. שי"ן דגושה לשון שממה כך יאמרו המושלים ונשים אותם: עד נפח. השימונים עד נפה: מרגוס של פר עד, כלומר פר ניר מדיבון. ניר לשון מלכום ועול וממשלם היש כמו (מלכים-ה יה, לו) למען היוח ניר לדוד עבדי: (35) ונירם אבד. מלכות שלהם: אבד חשבון עד דיבון. מלכות ועול שהיה למות בתשבון הצד משם וכן עד דיבון

(מנמומל כד): (22) וישלח משה להגל אח יעזר. המהגלים לכדום המהולה נעשה כההשונים במוחים הנו בכח הפלחו של משה להלחם

7.TT

זַּ ַנַיַּבְּנִ אָטַׁוְ וֹאֵטַ בַּּנְיִן וֹאֵטַ בְּלַ וּמְטוּ יָחֵיה וְיָחַ בְּנֹוֹה וְיָחַ בְּלֹ

בְּשָׁתְיַבְ וּוֹבִיתוּ בְּתְ אַבְעָּיִבּייִ עַד בָּלְתַּי הְשְׁאִיר־לוֹ עַמֵּיה עַד דְּלָא אִשְׁהְאַר לֵיה

possessed his land. none left him remaining; and they and all his people, until there was So they smote him, and his sons,

<u>'ГП': (а)</u>

בְּעְרְבָוֹת מוֹאָב מִעָּבֶר לְיַרְבֵּן בְּמֵישְׁרַיָּא דְמוֹאָב מִעִּבְרָא

Jericho. of Moab beyond the Jordan at journeyed, and pitched in the plains And the children of Israel

IIXX

35

.221 and Haftara on page 222. The Haftarah is Judges 11:1 - 1:13 on page 211. On Rosh Hodesh, Maftir is Numbers 28:9 - 15 on page

ים אַשָּׁר־עַשְׁר יִשְּׂרָאָל לְאָמִרֶּי: אַט נּגָּעׁ בֿגַעׁ בּּוֹרַאָּפַוּר אָנִי כַּלִרְ נִנִּיוֹאָ בָּלָעַ בַּר אָפּוָר יָט כָּלְ

בּעַבְר יִשְׂרָאֵל לֶאֶמוֹרָאָר:

Amorites. that Israel had done to the And Balak the son of Zippor saw all

בבענא נוֹשֹׁן מוֹאָב מפֹּנוֹ בֹנוֹ וַלְּלֵּר מוֹאָב מֹפְּנֵי, הַמָּם מִאָּר כֵּי

מָלֶבְ לַמִּנְאֶב בַּמָּנִי הַנִּוֹעִי בַּיַנִיאִי:

ثَلُمُ لَيُهُلُكُ لِحُمُّكُ لِللَّهُ اللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ لِللَّهُ ل

סְבֶּיבֹהָינוּ כִּלְחָדְ חַשְּׁוֹר אָת

+ שַמְּה יְלַחֲכָּוּ הַפְּקִילִּ אָת־בְּלִ

ιἀμάς: וֹמּשַׁנוּ לַמְוָאֹּבֹאָ, מִן שָׁבַׁם בַּנָי מַמָּא כְטַבְא אָבוּ סַנּי הוא ירְהֵיל מוֹאַבְאָה מִן קָּדְם

אַפּוִר מַלְכָּא לְמוָאָר בַּמִּבְיָּא זט זבוָלא בֿטַלַלְא יּבָלָע בַּב סַטְרָנָנָא בְּמָא בַּמֶלְטִירְ תּוֹרָא בְּעַן יְשְׁיַבְּאָ נְתַ בְּלַ וֹגְאַמֹּר מִנְאָּר אָבְוַלְלוֹנָ מִבְּיָן וֹאָמַר מִנָאַר לְסַבּי, מִבְּיָן

—.əmit Zippor was king of Moab at that field.'-And Balak the son of the ox licketh up the grass of the lick up all that is round about us, as Midian: 'Now will this multitude And Moab said unto the elders of

because of the children of Israel.

people, because they were many;

And Mosb was sore afraid of the

and Moab was overcome with dread

aredia ((10 dd): שוג שפלט מן הרפאים שהכו כדרלעומר וחביריו בעשחרות קרנים שנאמר (דברים ג, יא) כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיחר (אַב) אַל חירא אוחו. שסיס משָס יכח לסלחס שמח מעמוד לו וכומו של חברסס שנחמר (ברחשים יד, יג) ויבה ספליט סוח

- (35) ויכו אוחו. משה הרגו כדלימל בברכות (נד, ז) בהרולה עקר עורל בר תלמל פרקי וכו":
- בפניסס אנו על אחח כמס וכמס לפיכך ויגר מואב (חנחומא בלק ב): (ב) וירא בלק בן צפור אח כל אשר עשה ישראל לאמורי. אמר אלו שני מלנים שהיינו במוחים עליסם לא עמדו
- (+) אר זקני מדין. וסלא מעולס סיו שונאיס זה את זיס שנאמר (בראשית לו, לה) המכה את מדיץ בעדה מואב. עבאו מדיץ (3) ויגר. לשון מורא כמו (איוביט, כט) גורו לכס: ויקץ מואב. קלו בחייסס (כמו קלחי בחייוסוא מקרא קלר):
- בעה ההוא. לה סים כחיי למלכום מנסיכי מדין סים וכיון שמם סימון מנוסו עליסס לנורך שעם: עליסס באדס שכמו בפיו (מנמומא ג): בלחוך השור. כל מס שסשור מלמך אין בו פימן ברכס (במדבר רבס. מנמומא ג): שלא כמנסג העולם אמרו מנהיגם של אלו במדיץ נחגדל נשאל מהם מה מדחו אמרו לו אין כחו אלא בפיו אמרו אף אנו נבוא של מואב למלחמס. אלא מיראחן של ישראל עשו שלוס ביניסס. ומס ראס מואב לימול עלס ממדין כיון שראו אם ישראל נולחיס

यंद्रंद्रः בּסָה אָת־עֵין הָאָהֶץ וְהָוּא יֹשֶׁב הְנָּה עַם יָצָא מִמִּצְרַיִם הַנָּה אָבֶּא בְּנִי־עַּמִּוֹ לְקְּרַאִּ־לְוֹ לֵאִמֹר جِفَرَد) فِكَرَدُت هِيُهِد مِحْ تَوْتِرَد בּוֹן בַּלְגַר (בספרי ספרד ואשכנו וּוֹמֵלָע מֹלְאַּכְּים אָּלַבְּלֹמֶם

שַּׁלִבְנְ מִבְנְנִי נִאָּמָב שֹׁאָנ מו_טַאַבוּא בַּי יָדִינְיִה אָנוּ אַמָּרַ אנל. אנכל, ופֿע בְּנִ נֹאֹנֹרְמִנּנּ מִנָּ, מֹאָם אִכּנִלְ לְאָנֹטֹאַ בֿיִנִּ הַעָּה הַנְּה בְּרַעְצְרִּה הוּא מִמֶּנִי עַמְּא הְבֵּין צְּבֵּי הַפִּיף הוֹא וְעַמְּהֹ לְכָּה בְּּא אֶבֶה לָּי אָתַ

בּלְקָּם וֹנְגַבְּנִי אֵלְנִו צִּבְנִי בּלְהָם וַמִּלְנִן הִמִּנִי פֹּטִינִמִּנִ ע ופְסְמִים בְּיָדָה וַיִּבְאִי אָלְ וְפַסְמִיּא בִּיִדִיהוֹן וֹאָתוֹ לְנִת וּנְּלַכְנּ זַלֵּנֹגְ מִנְאַׁבְ נִוֹלֵנֹגָ מִבֹּוֹן נֹאַנֹגְנִ סִבּג מִנִאַב וֹסִבּג מִבֹּוֹן

رعدور تَلَاهِٰجِنَا، هُنُادُو يُخِد خَهُهُد خَرِّرَاٰهِ تَهُتِيد نُنُحِيا فَنَائِمُهِ ניאמר אַליהֶם לִינוּ פֹּהֹ הַלַּיָלָה נַאַמָּר ₫₫₫:

מואֶב מִם_בֹלְמֶם:

: الْكُلَّال:

בּאַבֹּהֹא וֹבוּא הָבֹוּ מִלְּלַלָּיִ: בים אוֹם מוֹ מּלוֹמָמֹא לְמִׁנִמָּב עַׂאַ הַּמָּא נָפַּל מִמָּגַבוֹם אָבׁת בֹּנִי תַּמִּיה לָמִלְבִי לִיה בְּעוֹר לְפְּתוֹר אֲרָם דְּעַל פְּרָת ישְׁכַע אִנְּנִיגוּ לְנִע בֹּלְמָם בַּר

יבענא יה דקברה מברד לבר וֹאַטַבּבינע מון אַבַּמֹא אָבַן ילמן אועא למן לוט לי וָת

בַבְרָבְי מוְאָב מִם בַּלְמָם: יְבַבֶּׁב יְבִוֹנְע אֵבְׂיְ וֹנְאָבֹוּ אָבֹוּ אָבִוּב כֹּמֹא בִּנִמּבָּוּבְ וֹיֹ הֹמִּוּ וֹאִנְבִּיכוּ

> earth, and they abide over against behold, they cover the face of the people come out from Egypt; him, saying: 'Behold, there is a the children of his people, to call which is by the River, to the land of Balaam the son of Beor, to Pethor, And he sent messengers unto

he whom thou cursest is cursed.' whom thou blessest is blessed, and of the land; for I know that he them, and that I may drive them out shall prevail, that we may smite too mighty for me; peradventure I curse me this people; for they are Come now therefore, I pray thee,

spoke unto him the words of Balak. and they came unto Balaam, and rewards of divination in their hand; elders of Midian departed with the And the elders of Moab and the

with Balaam. me; and the princes of Moab abode word, as the Lord may speak unto this night, and I will bring you back And he said unto them: Lodge here

- מפר כמיב קרובים סם לסכרימני כמו (מסלים קימ, י) כי אמילס (מנמומא ד): מויקך: - חנה כסה את עין הארץ. פימון ועוג שסיו שומרים אומנו עמיו עליסס וסרגוס (שס): - והוא יושב מנולי. ל): לקרא לו. סקריסס צלו סימס ולסנסמו שסיס פוסק לו ממון סרבס (שס ד): עם יצא ממצרים. וסס מסמר מס למועב העמיד להם נביאים והם פרלו גדר העולם שבתחלה היו גדורים בעריות ווה נתן להם עלה להפקיר עלמן לונות (שם למלוך. ואס מאמר מפני מה השרה הקצ"ה שכינמו על גוי רשע כדי שלא יהא פממון פה לאומות לומר אלו היו לנו נציאים מורנו של מקרם כך שם סמקום: ארץ בני עמו. של בלק (במד"ר. מנחומה ד). משם סים וום סים מחובה והומר לו עחיד החם (3) פחורה. כעולמני סוס שסכל מרילין לו מעום כך כל סמלכים מרילין לו אגרוסיסם (צמד"ר. מנסומא ד) ולפי פעומו
- מנמומא ד): בי ידעהי וגוי. על ידי מלממת סימון שעורמו להכות את מואב (שם מקת כד): (6) נכה בו. אני ועמי נכה דהם. דדר אחר לשון משנה הוא (ד"מ קה, ד) מוכה לו מן הדמים לחשר מהם מעט (דמר"ר.
- הנימוהו והלכו להם שנאמר וישבו שרי מואב עם בלעם אבל וקני מדין הלכו להם (שם. מנמומא ה): אמרו אם יבא עמנו בפעם הואם יש בו ממש ואם ידמנו אין בו מועלת לפיכך כשאמר להם לינו פה הלילה אמרו אין בו מקוה (ד) וקסטים בידם. כל מיני קסמים שלא יאמר אין כלי משמישי עמי (במד"ר). דבר אחר קסס זה נעלו בידס זקני מדין
- לשון מכבה: הי אלי. אם ימליכני ללכם עם בני אדם כמומכם אלך עמכם שמא אין כבודו לממי להלוך אלא עם שרים גדולים מכם: וישבו. (פראשים לא, כד) ויבא אלסיס אל לבן הארמי בחלוס הלילה. כאדם ההולך אלל פלגשו בהחבא (ויק"ר א, יג): באשר ידבר (8) - לינו פה הלילה. אין כוח הקודש שורה עליו אלא בלילה וכן לכל נביאי אומוח העולם וכן לבן בחלום הלילה שנאמר

PTT

מָּ בְאַנְשָׁים בָאֵכֶּה עַמֶּּך: ⁶ [בְּלָא אֶלְנִים אָלְבַלָּהְשׁׁ וַבְּאָמֶר

ڲڋڹ בַּלְטַ בּוֹן־צִפָּר מֵלֶן הוֹאָב שְׁלָח בַּר צִפּוּר עַלְפָא דְּמוֹאָב שְׁלַח

نتلشكيد: לְּ, אִנְוֹ אִנְלֹ, אִנְכֹּלְ לְעִלְּטִׁם בֹּוָ ¾ אָת־עֵּין הָאֶגֶרֶץ עַּהְּה לְבֶּה הֶּלְהַי הגה העם היצא ממצרום ויקס

ڈ، ځکريك بارى: ַ בַבְּלְבַ מִּמְבַבְים לְאַ שַׁאָרַ אֶבַרַ הַמְּם בִּמְּרִוּן לָאַ הָלִיִם יָה עַּמָּאַ צָּבַרִ ניאְמֶר אֶלְהִים אֶלְבּלְמָּם לְאָ

مَجْلَ نُعِيْدِ خُنفُ، حَتَخِكَ مَفَدُه: (طسرعر) هُذَّ، حُجُط خُحُه هُذِ هُذَا خُدُ מיי וֹנֹלִם בֹלְתֹּםְ בַּבֶּעֵבׁר וֹנְאָמֶרְ אָבִ_

מַטֶּונו: בְּלְע וֹגִאְמִרְוּ מֵאֵוֹ בֹלְמֶּם דֵלְוּ בִּלְמַ וֹאֵמָרוּ סָבִיב בִּלְמָּם ⁺¹ וֹּבְלְּנְתִּנְ הֵּבְּרֵׁ תִּנְאֶׁבְ וֹבְּבְׁאֵנְ אָבְׁ וֹלֵמֵנִ וֹבְּבָרֵבִ תִּגִּאַב וֹאָנַנְוְ לְּנִׁנִ

בלנם וֹנֹבְבַּרִים מִאֶּבֶנִי: ז וּיָמָף עיר בְּבְּקָה שָׁלַחַ שָּׂרִים

نفتم متكزك هجر: י בְּרֵ אֵמֶר בְּלֶלְ בָּןְ בִּפְּוִר אַלְ־נָא בָּרְנָן אַמָר בְּלֶלְ בַּרְ צִפּוֹר לִאְ נְיָבְאִוּ אֶלְ־בִּלְעָהְ וַיֵּאִמְרוּ לֹוֹ נִאֲחוּ לְנִח בִּלְעָם נַאֲמָרוּ לִיהּ

> بهجرا يحفيك לַנֹט בֹלַמֹּם נֹאֵמָר מֹן װּבַרֹנֹא מו בבם ונ וֹאַבֹא מִימַר

خُلْكَ،: الْهُمُالِ خَذِمُوا هُدٍ لِأَهُّرِينَا لَهُمَالِ خَذِمُو كَالْتِو اللهُ خَذِمُ

לְאִׁנֹטְאַ בִּיהַ לְּבֶר נַאֲּטָּׁבְׁכִּנֵּיהַ: אַנעאַ בוּשׁ בְּיִ זְמִיה מֹאָם אַכּוָב וֹנו הֹוֹ הַמֹּמָהֵא בַאַבַּהֹא כֹהֹן בא מַמָּא בּוֹפַל מִמָּאַבוֹם וַבַּפַא

サンド トにない וֹאַמֹּר וֹוֹ לְבֹלִמֹּם לָא שׁוּוֹגַ

בְּלֶא לְמִהְּבֹּטִׁ, לְמִנִזְלָ הֹּמֶּכִוּן: לאַנהכון אָנו נהוא פֿנם וו וֹשְׁם בֹּלַמֹּם בֹּאַפֹּבֹא וֹאָמָּב

לְמֶוְטֵוּ מִּמָּנָא:

ULT

להן שטמה מלמים, לומי:

thee? said: 'What men are these with And God came unto Balaam, and

hath sent unto me [saying]: the son of Zippor, king of Moab, And Balaam said unto God: 'Balak

against them, and shall drive them peradventure I shall be able to fight earth; now, come curse me them; of Egypt, it covereth the face of the Behold the people that is come out

blessed.' not curse the people; for they are shalt not go with them; thou shalt uodT' :maslad otnu bias boD bnA

".uoy diw og LORD refuseth to give me leave to Get you into your land; for the and said unto the princes of Balak: Raintom 5dt ni qu 5201 maslad baA

Balaam refuseth to come with us. and they went unto Balak, and said: And the princes of Moab rose up,

þΙ

٤і

OI

more, and more honourable than And Balak sent yet again princes,

hinder thee from coming unto me; Zippor: Let nothing, I pray thee, to him: 'Thus saith Balak the son of And they came to Balaam, and said

((α(α(α(α(α) α) α(α (9) מי האנשים האלה עמך. לסמעות צל למר פעמים שלין סכל גלוי לפניו לין דעתו שוס עליו לף לני לכלס עת שלוכל

(10) בלק בן צפור וגוי. אף על פי שאיני חשוב בעיניך חשוב אני בעיני המלכים (שם):

מן הארך איני מבקש אלא להמיעם מעלי ובלעם היה שונאם יותר מבלק (במד"ר. תנחומא ה): (II) קבה לי. זו קשס ממרס לי שסומ נוקבומפרש (במדבר רבס. שס): וגרשחיו. מן סעולם ובלק למ ממר מלמ ומגרשני

לברכמך כי ברוך סוא משל אומרים לגרעה (מ"א לדבורה) לא מדובשיך ולא מעוקציך (במד"ר. מנמומא ו): (21) לא חלך עמהם. אמר לו אם כן אקללם במקומי אמר לו לא מאור אם סעם אמר לו אם כן אברכם אמר לו אינם צריכין

ימום לפיכך ויושף עוד בלק: (13) להלך עמכם. אלא עם שרים גדולים מכם למדנו שרוחו גבוס ולא רלה לגלוח שסוא ברשוחו של מקום אלא בלשון

לאַ עַבְּרַבַלַּי אָת הַעָּם הַזָּה: אַמְּבַשְאַמָּב אַלְ, אֶמְמְּבִי וּלְכַבַר בַּנִימָב לְ, אַנְּבִיב וֹאֵינַא כָּעַן خدخظد هُخفُلْكِ ظهِد لَجْح هُد، نَقْدُم هُنَفَافُكَ مِنْكُم لَجِح

לַעַּשְׁוֹת קְשַנָּה אָוֹ גְּדוֹלֶה: לְעֲבֹר אָת־פִּי יְהֹנֶה אֶלֹהָי בּיּתְיּ בְּמָב וֹזְבְּבַר לְאֵ אִיכָּלְ בִיתִיה בְּסָר יִדְתַב לִית לִי sı בְּלֶט אָם וְטֵּוֹ בְּיִ בְּלֶט מֵלְאַ בִּלָט אָם וִטֵּוּ לִוְ בִּלְטִ מֶּלְ וּנֹמּן בֹּלְמָּם וֹיָאמֶר, אֶלְ-מֹבֹדֵי וֹאָטִיב בֹּלְמָּם וֹאָמָר לְמַבֹּדִי

يَظِر مَثِر: הַלְּיֵלְה וְאֵּדִשְׁה מַתְ־יֹּמָף יְהְוָה צַּתּיָן בְּבִילִיִא וְאָנִע מָא יוֹמִיף

ŔIJĿĿŧťĿŔĠĿŔĿťĿŔĊĿĿ جُمْد بَهُرُمُره كِنْ جُلِّهُ فَي الْمُعْلِينِ فِي اللَّهِ اللَّهِ فِي اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ oz בְּוֹלְעֵ וֹנִאָמֶׁר בְוִ אִם-לְלֵוֹרָאִ לְּוֹּהְ בִּבֹלְמָּם בְּוֹלְנֹא וֹאָמָר בְוִנִי אִם וּנֶבא אָבְעַנִם וּ אָבְבַבְלְמָּם נַאָּטֹא מֵנמָר מוֹ בַּנָם נִי

אַּעִּנְוִ וֹגְּעֲבׁ מִם_מָּבַוּ מִוּאָב: אַנים נּיָּקְם בַּלְּמָם בַּבְּפֶב וֹיִנְם אָנוַ וֹפָם בַּלְמָם בַּצְּפָּבא וֹזָביי

מַּבְאַנְיָנְ יָמִׁנָּי לֹמָבִיוּ מֹמִּיִי: בּבּבר לְשִׁמֹּן לְוָ וִעוּאָ וְכֹּב בי הוא ניתיַצֶּב מַלְצַּף יְהוָה נייַחַר־אַַף אָליהִים בִּי־הוֹלֵךְּ

לוט לי נְת עַמָּא הָדֵין:

זְּמֵירְהָא אִוְ רַבְּהָא: מומבא בון אלבו לממבר چَے

וֹן לְתַּלָּלְאִ הֹמָּוּ: וֹמֹטְׁע מֻּבְנּ לֹא בֹוֹע נִּם אַטִּׁם נִכֹּמּן אַנְבוֹכנּ כֹמּן עַבֹא אַב

בּאָמִבֶּיל עִּמֶּך יָמִיה תַּעָּבִיר: אַנוגע המִבוּוֹ וּבְרַם יָת פּטִוֹמֹא למלב, לו אין נולבוא מום

ひばがけ: ני אָלוניה נאָזל עם רברבי

מילימוֹהי עמיה: בְאוֹרְחָא לְשְׂטָן לֵיה וְהוֹא ענא נאטמטע מלאלא בֿינ וטַבוּל בוּגָּוֹא בּוּגֹ אָבוּג אָנוּג

> people. therefore, I pray thee, curse me this sayest unto me I will do; come great honour, and whatsoever thou for I will promote thee unto very

do any thing, small or great. the word of the LORD my God, to silver and gold, I cannot go beyond To llut seuod sid sm svig bluow unto the servants of Balak: 'If Balak And Balaam answered and said

more.' what the Lord will speak unto me also here this night, that I may know Now therefore, I pray you, tarry ye

thou do. which I speak unto thee, that shalt go with them; but only the word men are come to call thee, rise up, night, and said unto him: 'If the And God came unto Balaam at

the princes of Moab. and saddled his ass, and went with And Balaam rose up in the morning,

17

6т

81

two servants were with him. he was riding upon his ass, and his for an adversary against him.—Now the LORD placed himself in the way because he went; and the angel of And God's anger was kindled

- מנטומטו): (פו) בי בבד אבבדך מאד. יומר ממס שסיים נועל לשעבר (רולס לומר במלחמם סיפון) אני נומן לך (במדבר רבס.
- וומובא כאן שאינו יכול לבעל הברכות שותברכו האבות מפי השכינה (שם): לשכור חיילום רבום ספק נולם ספק אינו נולם ואני ודאי נולם (שס): לא אוכל לעבוד. על כרמו גלה שהוא ברשום אחרים (18) מלא ביהו בסף ויהב. למדנו שנפשו רמנה ומחמד ממון אחרים אמר ראוי לו לימן לי כל כפף ווהב שלו שהרי לריך
- (פו) גם אחם. פיו הכשילו גם אחם מופכם לילך בפחי נפש כראשונים (שם): מה יסף. לא ישנה דבריו מברכה לקללה
- שליך אומו מעשה ואף על פי כן וילך בלעם אמר שמא אפתנו וימרלה: (02) אם לקרא לך. אם הקריאה שלך ומבור אתה לימול עליה שכר קום לך אתם: ואך. על כרמך את הדבר אשר אדבר סלואי שלא יוסיף לברך כאן נמנבא שעמיד להוסיף להם ברכוח על ידו (שם):
- **10)**: שנחמר (ברחשים כב, ג) וישכס חברסס בבקר ויחבוש חמחמורו (מנחומה ח): שם שרי מואב. לבו כלבס שוס (במדבר כבה. (IS) ויחבש אח אחנו. מכלן שהשנלה מקלקלם לה השורה שהנש הול בעלמו. למר הקב"ה רשע כבר קדמך לברהם לביהם

برلإمنا جميم ميجية: رَقَحُكُ فَهُلُال رَبِّكَ فَخُمُٰمُ هُلًا בְּיָדוֹ וַתְּשׁ הָאָתוֹן מִוֹדַבְבֶּרֶך د نظر خيثك نتائر هربطب رورة بغمنا غمعزغو بمثم

הַכְּרָמָים גַּבֶר מִזָּה וְגָבֵר מִזָּה: <u>יי וַיַּעַמִּר מַלְצַּף יְהוָֹה בְּמִשְׁעַוֹּל </u>

ځتجٿك: ثَاثُم خَذِمُت مُجِــتَظَّاد لَيْقُك بُن لِيُرْجُ لِحَذِمُت ذِحِينَةِ * دَّ نِمَكِٰتِهُ هُمُ ـ يَظِيدُ نِمَكِٰتِهُ هُنَا ۗ رشِتِه بَهِمُنَا هِمَـ مَخِهِٰتِ بِمَزْت

شَيْك خِدْمُبِي نَصْبا بِهُمْهِيحِ: יין וּיִעְיּרׁ בְּמְקְּוֹם צְּרְ צֵּעְׁעֵר צֵּיִן בְּאַתַּר עָּקְיִר אִוֹרַח לְמִסְטֵּי יִיּיִים בְּעִּיִּרִם בְּעִיּהַ בְּאַתַּר עָקְיִים אִרָּח לְמִסְטֵּי מַלְאַנִּ יְנִינְיִ מַּלְיִנ

בּלְמְּׁם וֹנֵעַ אֶּטַ הַאָּטִׁוּן בַּמַּפֵלְ: ושבלא ששע בלמם ושב אַב נפָּרֶא הֵאָמוֹן אָתִּשְׁלְצַּוְּ יְהֹנְה

בָּי הִכִּיתָׁנִי זֶה שֶׁלְשׁ רְגָלִים: 82 رَمِغَيْد לְבִלְּעָם מָה־עָשָׂיהָי לְּדְּ וּנִפְּמַח יָהוָה אָת־פָּי הַאָּתִין

> 4%に1%: בלמֹם נֹע אַטֹּלָא לָאַסְמָּוּנִעַּעַ אוְבְׁחָא וֹאָוֹלְעַ בְּתַלֵּלְא וּמִּתָא מָלְיפָא בִּידִיה יִּסְטָּת אֲהָנָא מִן ממשע פֿאַנְבוֹשָא נִעוֹבַבּנִע וְנְוֹנִי אַנְוֹלָא נִי מַלְאָּכֹא בּיִי

וֹלִבְינָא מִכָּא: כּוֹמוֹא אַנוֹנא צַלִּבוּנֹא מֹכֹא וֹשׁם מֹלִאֹלֹא בּוֹ דֹמָּלוּ,

נאוסיף לממחה: וֹאַבְחֵיקת עָם כּוּהָלָא וּדְחַקת וְנְוֹנִי אַטְּגָא נִי מַלְאָּכֹא בּוֹנִ

לַנְּמִּנְא וֹלְמִּמְאַלְא: ואוָסוף מַלְאַבא דַין עַבר וְקָם

בְּחוּטְרְא: עולוֹא בַבֹלַמָּם וּמִּטַא נִט אַטַּלֹא ינְבַעַּת הָחוֹת בָּלְעָּם יהָבֵּיף וְנְוֹנִי אַטְּגָא בִין עַלְאָבָא בַּיִּי

לְבְּ אֶבׁוּ מִׁנוֹנִינִי צַּּנִוּ שַׁלָּע נאַמֹנע לְבֹלְמֹם מֹא מֹבֹנִיע ופְתָה יִין פוּמָא צַאָּטְנָא

> smote the ass, to turn her into the went into the field; and Balaam ass turned aside out of the way, and sword drawn in his hand; and the LORD standing in the way, with his And the ass saw the angel of the

and a fence on that side. vineyards, a fence being on this side, in a hollow way between the Then the angel of the LORD stood

against the wall; and he smote her the wall, and crushed Balaam's foot LORD, and she thrust herself unto And the ass saw the angel of the

57

†7

the right hand or to the left. where was no way to turn either to further, and stood in a narrow place, And the angel of the Lord went

his staff. kindled, and he smote the ass with Balaam; and Balaam's anger was LORD, and she lay down under And the ass saw the angel of the

times? thou hast smitten me these three What have I done unto thee, that of the ass, and she said unto Balaam: And the Lord opened the mouth

לשמשו ומווכים ומשמשים זה אם זה (שם): מלסעוא שלא יחעא ויאבד (במד"ר. מנסומא ס): ושבי בעריו עמו. מכאן לאדס סשוב היולא לדרך יוליך עמו שני אנשים (SS) בי הולך הוא. כאם שהדבר רע בעיני המקום ונמאום לילך: לשמן לו. מלאך של רחמים היה והיה רולה למנעו

לא, מ) ואת בלעס בן בעור סרגו במרב: וסוא בא עליהם בפיו שהיא אומנוס שלהם אף אני אחפוש את שלו ואבוא עליו באומנוסו (חנסומא ה) וכן היה סופו (במדבר כשיכאס מויקין (מדכש אגדס): וחרבו שלופה בידו. אמר כשע זס סנים כלי אומנוםו שכלי זיינן של אומום סעולס במרב (23) וחרא האחון. וסול לל כלס שנמן סקנ"ס רשומ לבסמס לכלות יותר מן סלדס שממוך שיש בו דעת מערף דעתו

(ישעיס מ, יב) מי מדד בשעלו מיס. ברגליו ובסלוכו: גדר מזה וגדר מזה. קחס גדר של אבניס סוא: (42) במשערל. כתרגומו בשביל. וכן (מ"ח כ, י) אם ישפוק עפר שומרון לשעלים. עפר הנדבק בכפות הרגלים בהלוכן וכן

(25) ותלחץ. סיל עלמס: ותלחץ. לת למריס למ רגל בלעס:

ומדרש אגדם יש במנמומא (מ) מס ראס לעמוד בשלשה מקומום סימני אבום הראסו: (62) ויסף מלאך ה׳ עבור. לעזור עוד לפניו לסלן לסיום לפניו זמקוס אחר כמו (זראשים לג, ג) והוא עזר לפניסס.

(82) זה שלש רגלים. רמולו אמה מנקש לעקור אומה המוגגת שלש רגלים בשנה (תנתומא ע):

בּׁי עַקָּהָר הָרַגְּהָייִר: עְיִהְעָּלְיִהְ בְּיִּ יְמִהְעַנְיִבְ בִּיִּדְיִי עַיִּיִכְהָ בִּי אָבְיִּ פִּוּן אָיִת עַרְבָּא

בְּׁחַ וֹּיְאָמֶּר לְאִיּ تَلَتَفُوًّا يَفُوِّتُنَ كِيُّهُمُ لِمَ كُلُّا עַלַי מַעִּיִּדְרְ עַּדְיהַיִּיִם הַנְּהָ מִיְצִיִּקָר עָּדְצִיִּקָר עָּדִייִן oe בַּלְגְאָ אַנְכָּג אַטְוֹּלְבְּ אַמֶּב בַבְּלֵבִים אַנֹא אַטִּוֹב בַּבַבְּיִם הַּכָּגָ קאָהְוֹן 「ごびれにし

נַיּקָר נַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפֶּיוּ: جَيُدُك السَلَحْنِ مُكِظَّ خَنْكِ السَلَحَيْنَ مُكِرَظِم خَنِدَيِهِ بَحْدَم יַּג וַנְּרָא אָת־מַלְאָּךְ יְהֹנְהֹ נְצְּבַ מַלְאָבָא דַּייָ מְעַמַּד בְּאִרְהָא נוֹנלק וְבוֹנְעַ אָּטַ מִּנְנָוֹ בֹלְמִּם וּנִלְאִינִ יִּטְ מִּנְנִּ בַּלְמָּם וַעַּוֹאִ יִּט

<u>ליייר</u> בַּנְגָּרִי: בְּנְלְיִם הַנָּה אָנִכִי יָצָּאָהי לְשִּׁמְּן ^{≤₹} ἀַה הִכִּיִקִ אָּת־אֲהָּנְןּ זֶה שְׁלַוֹשׁ וּיַּאִמֶּר אֵלִיוֹ מַלְאָּבׁ יְּהַנֶּה עַּלִ

ואולי בב"וני: בָּי עַמָּה נִם־אַּהְבָּה הָרָנְהָּי בּנּ שֶׁלְשׁ רְנְּלְיִם אִּיּלִי נְטְהָה מִפְּנָי

> בידי אַבי קען קעלהיה: בּלְמֹּםְ לְאֹנְוּוֹ בֹּי וֹאֹמִר בּלְמֹם לְאֹנִילֹא אָנִי,

בְּבֵין וַאֲמַר לָאִי בְּבֶּים בְּבָּים בְּבָּים בְּבָּים בְּבַּי אָקַ בּּלְהָּם וֹאַמִּנִע אָטִּיָּא לְבֹלְהָּם עַלְאַ

יסְגֵיד לְאַפּוֹהָי:

למוזק לאוְבוֹא לַלַלָּלִי: וּבְׁי בֹּבֹתׁי בַּאַטִּ בַהָּי ומוו בא אוא ופלום לשטן מא מִבוּיסָא יָת אַסְנָּךְ דְּנָן הַּלָת וֹאַמֹּר לִיה מֹלְאַכֹּא בּיוֹ מַּלְ

ומב שמלית וימה שנימית: סמנו מן פובמי צבי קעו אַר בלו שבי ומנון אבי פון לא נَفَلُهُرْرِ لِيَّهُبِيا رَقَمَ كُوْفِرَ ثَكَ رَقَيْنَرُر هُنَوْءِ بَصْمَنَ مَا كَلْمُر

> hand, for now I had killed thee.' would there were a sword in my Because thou hast mocked me; I And Balaam said unto the ass:

thee?' And he said: 'Nay.' day? was I ever wont to do so unto hast ridden all thy life long unto this not I thine ass, upon which thou And the ass said unto Balaam: Am

bowed his head, and fell on his face. sword drawn in his hand; and he LORD standing in the way, with his Balaam, and he saw the angel of the Then the LORD opened the eyes of

ıε

contrary unto me; adversary, because thy way is behold, I am come forth for an smitten thine ass these three times? unto him: 'Wherefore hast thou And the angel of the LORD said

and saved her alive.' surely now I had even slain thee, she had turned aside from me, before me these three times; unless and the ass saw me, and turned aside

לסכוג אומס שלמס בפיו ולאמון זו לכיך לכלי זיין (שם): (92) החעללה. כמרגומו לשון גנאי ובויון: לו יש חרב בידי. גנומ גדולה סים לו דבר זה בעיני השרים זה הולך

(19) - ההסכן הסכנתי. כמרגומו וכן (איז כב, ז) הלאל יפכן גבר. ורצומינו דרשו מקרא זה צגמרא אמרו ליה מאי מעמא

ירמני מפיים ומנחס אומי על ידי רשעים שאינן אלא מקנימים: לכעסי ולהמכרמי ומקדא קלר הוא כמו (ש"ב יג, לט) ומכל דוד לישנא אחרינא ירט לצון רלון וכן (איוב טו, יא) ועל ידי רשעיס לנגדי כלומר לקומפי ולסקניעני. ולפי משמעו כי מרד סדרך לנגדי לשון רשע כי רמימי בעל סדרך שחרד ומסר סדרך שסוא (22) בי ירש הדרך לנגדי. רצומינו מכמי סמשים דרשוסו (שצם קס, א) נועריקון יראס ראמס נעמס צשציל שסדרך לא רכבת אפופיא אמר להון ברטיבא שדאי ליה כוי כדאיתא במפכת עבודה זרה (ד, ב):

המקום על כצוד הצריום וכן (ויקרא כ, עו) ואם הצהמה מהרוגו וכן (שם עו) והרגם את האשה ואת הצהמה (צמ"ר): יכולם לעמוד במוכחה כמו שכחוב ויאמר לא. הרגמיה שלא יאמרו זו היא שקלקה אם בלעם במוכחתה ולא יכול להשיב שחק סרגמי אומך כלומר לא סעכבס בלבד קראמיך על ידי כי גס ססריגס: - ואוחה החייחי. ועמס מפני שדברס וסוכימתך ולא (33) - אילי נטחה. כמו לולא פעמיס שאולי משמש בלשון לולא: - גם אחכה הרגתי. הרי זה מקרא מקורא והוד מרי וה מקרא מעורש והוד למו

בה בהונו אַהִּוּבִי בִּי: נְבֶּׁבְ לְלֵבְאִינֵי. בַּנְגַבְיּבְ וְּמִּמָּבִי אָם_ ָרְגָּ עֹמְאָעֹוּ כּֿוּ לָאְ גֹּבְהֹטׁוּ כֹּוּ אַטַּׁע װַבֹּוּ*ע* אָבוּ, לָא גֹבהֹנֹא בַּאַטַּ

שׁנְבְּלְמֹם מִם מִבְּי יִנִינִי שִׁמְּלָּיִלְ נִאָּנִלְ בַּלְמֹם מִם تَلَالًا كَيْمُ لَا يُعْرَبُ لِهُ يُنْ إِنْ فَنْدُمْ لِمُ يَعْمُونِ مُقْلِدًا مُثَلًا عَنْدُ مُعْلِدًا مُعْلًا ינּ גַבְ מִם בַנַּאַנְמָנִם נֹאָפָס אָטַ אָנוּגַל מִם עּוּבְרַנָּאַ וּבְּרַם ַנַּאָמֶרְ מַלְאָּר יְרוֹוֶר אֶלְ־בָּלְמָּם נַאָמָר מַלְאָּכֹא דַּיִי לְבַלְמָם

للأخلاج: מּלְ יִּנְבַּוּלְ אַנְוֹן אַמֶּוֹרְ בַּלְצֵּבִי בַּמְגָּבִ בַּמַלְ טַׁטִּיִם אַנְוַן $^{5\epsilon}$ ਟ੍ਰੇਰ੍ਹਾਂ ਲੇਟੇ $^{-}$ ਪ੍ਰਾਂ ਨਾਂਲੇਂਟ ਲੁਘਾਂ ਜ਼ਿਵਰ ਟ੍ਰੇਰ੍ਹਾਂ ਹਾਜ਼ ਟ੍ਰੇਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਲ ניְהְׁמָת בַּלְע בַּנ בָּא בַלְמְּם נִיגָּא יִהְמִת בַּלְע אַני אַטָא בַלְמָם

לא אוכל פַבָּבֶרָי: לַמָּע כְאַ_עַבְלְכִּעִ אָּבְיִ, עַאָּמִּנְּם دد هُجِ لَ هُجَانَات، هَجُ الْدِ خِطْلِهِ جَلَّا مَنْهُجُ لِنْ هُجَانِيْ لِحَرْفَاتِ خُطْفَتِهِ

الأكيثات خَفَا بِهِنْ لِلْآلِحُاتِ: דַבְּר מָאַיּמָה הַדְּבָּר אֲשֶׁר יָשָׂים לְמַלְלֹא מִדְעַם פְּתְּנָמָא דִּישׁוּי ג בָאט, אַבְּגוּ הַּשַּׁע וֹדִיּכָל אַנכֹּל לְנִינִיּ בָּהוֹ וַיִמִּיכָל יָבִילְנָא ~~בַּלְאָטוּ, אַבְּגוּ הַמְּיַ~~ב וֹבִילְנָא

(מפי) קרַיָּת חֻצְּוֹת: كَذَّرُمُ، لَنْكُكَ خَذِمُكَ مَن خُكُلُ لَنْكِهِ، لَهُلَا خَذِمُن مَن خُكُلُ لَهُمْكِنِكُ

יכהו אם ביש בעינה מְעַמַּר לְקַדְּמוּתִי בָּאוֹרָחָא ניאמר בּלְמָּם אָלְ-מַלְאַּר יְהוֹנִי וַאָּמֵר בּלְמָּם לְמַלְאַּכֹא בּיִי

אָלא וֹכוּג לִוֹפֿרוּטַב: עַבּּלוּשְׁמֹא עַווּטִא אָמָר כִית לְבַ לְמֹא לָא אֲׁנוֹינֹא לְוֹנוֹי رَبْهُمُ لَ فِرَامَ هُمْ فَرَامُ لَا يُعْمَلُ فَرَامَ كُورُهُ مِا فَرَامُ

נו בפומו ומוש אָמִלְילִ: أَنَّهُ مُل حَذِّمُ صَاهُم حَدِّم ثَانَا لَهُمَا حَذُمُ مَا خُدُمُ لَهُ يُلَائِنَا

לַלַבְינִים מָּעוּוּוּהִי:

displease thee, I will get me back.' way against me; now therefore, if it knew not that thou stoodest in the the LORD: 'I have sinned; for I To lagas and otau biss masled baA

Balak. Balaam went with the princes of unto thee, that thou shalt speak.' So but only the word that I shall speak unto Balaam: 'Go with the men; And the angel of the LORD said

utmost part of the border. border of Arnon, which is in the unto Ir-moab, which is on the was come, he went out to meet him And when Balak heard that Balaam

promote thee to honour?? unto me? am I not able indeed to thee? wherefore camest thou not not earnestly send unto thee to call And Balak said unto Balaam: 'Did I

mouth, that shall I speak.' word that God putteth in my power at all to speak any thing? the am come unto thee; have I now any And Balaam said unto Balak: 'Lo, I

they came unto Kiriath-huzoth. And Balaam went with Balak, and

68

98

58

₽€

- אני אם רע בעיניך לריך אני לשוב (מנמומא י): למוד הוא בכך שאומר דבר ומלאך מחזירו אמר לאברהם (בראשית כב, ב) קח גא אם בנך וגו' ועל ידי מלאך בעל את דברו אף אם רע בעיניך אשובה לי. לסמרים נגד סמקוס סיא משובס זו. אמר לו סוא בעלמו לוני ללכם ואמס מלאך מבעל אם דבריו (48) כי לא ידעתי. גס וס גנומו ועל כרמו סודס שסוח סיס משמבח שיודע דעת עליון ופיו סעיד לח ידעתי (מנמומה י):
- אדבר וגוי: לך עם האנשים. כי מלקך עמסס ומופך לסאבד מן סעולס: עם שרי בלק. אמת לקללס כמותם (שס): (פצ) לך עם האנשים. בדרך שמדס רולה לילך בה מוליכין מומו (במ"ר. מכום י, ב): ואפס. על כרמך מת הדבר משר
- מבקשים לעקור (במד"ר. שם): (35) וישמע בלק. שלח שלוחים לבשרו (שם): אל עיר מואב. חל מערפולין שלו עיר החשובה שלו לומר רחה מה חלו
- (TE) האמנם לא אוכל כבדך. נמנגא שמופו ללאת מעמו בקלון (שם):
- (95) קריח חצות. עיר מלפה שווקים מנשים ונשים ועף בתולותיה לומר רמה ורתם שלה יעקרו הלו:

خُرَجُم لَحَهُدُم يُهُدُ هُنُهِ: ﴿ خُرُجُمُ لَا يُعْلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ לווֹלֹם בֹלֹם בֹלֹם וֹגֹאֵן וֹוֹהֻנַם וּלֹכֹס בֹלִם שִּוֹנוֹ וֹהֹאו וֹהֻנַם

ರಹಿಂ ಲಿಕ್ಕೆಗ ಗಳಂ: ַּבְלְּמָּם וְיַּמְּלְ הַיְּהָשׁׁ בְּלְלִ אָתַר וַהֵּנְה בְּצְּפָרָא וּדְבַר בְּלָלִ הַלְמָּם וְיַּמְּלְהוּ בְּמָוֹת בְּעָלִ אָתַר וַהֵּנְה בְּצִּפְרָא וּדְבַר בְּלָלִ

ېرځر□: לי בֹּזֶּע שִּׁבְמָּע פַּרִים וְשִּבְמָּע mixx كِرْ جُيْد سُجُمِّد طَاقِيْن لَائِجًا لَوْجَهُ سُجُمِّهُ طَلِّقِيْرا لِهَنْظَرا וּ ַאָּמֶר בַּלְמַם אָלְבַבָּלָט בַּנָיר -

ĒĊĬËŪ: تزمر فرأط بحرما قد تكنر خرما نعقط فرط بحرما ترَمَّمَ فَجُمْ حَمَّمُ لَهُ لَا يَخْلُمُ لَا يَمْدَلُ فَخُمْ لِمُخْلِم فَيْمَ لِمُخْلِم فَيْمَ لِمُخْلِم

النلالين خلك تتكك هُفِي: نْدِبْدِ حْكَالُمُونَ، يَكْتَادُ مَناءَلُمُنَا ۡ עַל־עַלְמֶּףְ וְאֵּלְבָׁה אִילֵי יִקְּבָה

הְבְבֹשׁוּ וֹאָהֹלְ פַּׁב וֹאִוֹלְ בַּמִּוֹבֶּטֹ: וֹאִפֿוּלִינִי שִוּב וּגַבֹב הֹלְ כִּלְ אָלֶיו אָת־שִׁבְעָּת पृक्षाद्रमात् [†] נּיפֶּׁר אֶלְנִים אֶלְבֹלְמִׂם נּיִּאִמֶּר

לְבַלְתְּם וּלְנַבְרָבְיָא בְּתְּמֶּיה:

בּבַבְקביני נְבַוֹגֹא מִסַּמָּן לַבָּע מָן

לו בלא מְּבֹּמֹא שוְנֵון וֹמְבַמֹא נאֹמָר בֹּלְמֹם לְבַּלָע בֹנִי לִי

שוְר יּבְבַר מָּלְ כָּלְ מָבְבַּו:

נּאָנֹל יָטִידָי: بخنائم لايناين بهناد خك מומר מן בדם ול לפדמוניו הֹלְ הֹלְטֹּבׁ נֹאִנֹב בֹאָם הֹהֹבה ַנּאָמֶׁר בַּלְמָּּם לְבֹּלְע יִינִינְאָמֶר בַּלְמָּם לְבַּלְע אִיִנְמָּנִר וְאָמֶר בַּלְמָּם לְבַּלְע אִינִמּנִּר

מְבְקְעָם וַאָּמָר הָדָרִית בְּבְלְעָם וַאָּמַר הָדָרִית וֹמֹבת מומנ מו צוֹם

מִּנְרַ אֶּלְ-בַּבְּלְטִ וֹלְנִי וֹאֶמֵּרִ שִּנֶּרְ לְנִי בַּלְטִ וּלִּדֵּוֹ נוֹמֶם וֹעוֹנִי בַבוֹר בַבַּינוֹ בֹלַמֹם וְמִּנּוֹנוֹ פּטַׁינֹא בַּפּוּמָא בַבַלַמָּם

> princes that were with him. and sent to Balaam, and to the And Balak sacrificed oxen and sheep,

part of the people. and he saw from thence the utmost brought him up into Bamoth-baal, that Balak took Balaam, and And it came to pass in the morning

me here seven altars, and prepare me And Balaam said unto Balak: 'Build

here seven bullocks and seven rams.

IIIXX

οt

offered on every altar a bullock and sboken; and Balak and Balaam And Balak did as Balaam had

went to a bare height. showeth me I will tell thee.' And he to meet me; and whatsoever He peradventure the Lord will come by thy burnt-offering, and I will go; And Balaam said unto Balak: 'Stand

bullock and a ram on every altar.' seven altars, and I have offered up a unto Him: 'I have prepared the And God met Balaam; and he said

sbeak. unto Balak, and thus thou shalt Balaam's mouth, and said: 'Return And the Lord put a word in

- (04) בקר וצאן. דבר מועט בקר אחד ולאן אחד בלבד (במד"ר):
- (I+) במוח בעל. כמרגומו לרמת דתלתים שם עבודת הלילים:
- שמיקס: (3) אולי יקרה ה׳ לקראתי. מינו רגיל לדבר עמי ביוס: וילך שפי. כמרגומו ימידי לעון עופי ועקט שמין עמו מלמ
- פר ואיל במזבח. ומברסס למ סעלה מלמ מיל ממד: כס) ויבן שם מובח וגו' ויכרו שם עבדי ילחק באר. ויעקב בנה שחים אחד בשכם (שם לג, כ) ואחד בביח אל (שם לה, ו): ואעל . אליי (שם א) ויעתק משם ההרה וגוי (שם יג, ימ) ויאהל אברם וגוי ואחד בהר המוריה (שה כב, ע). וילתק בנה אחד (שה בו . הבומיסם של חלו בנו לפניך שבעם מובחום וחני ערכחי כנגד כולן חברסם בנס חרבעס (ברחשים יב, ו) ויבן שם מובח לס' סנרחס של ישראל (נ"ר נג, צ): אח שבעת המזבחת. שנעס מונחות ערכתי אין כתיב כאן אלא את שבעת המזנחות אמר לפניו (+) דיקר. לשון עראי לשון גנאי לשון מומאת קרי כלומר בקושי ובבויון ולא היה נגלה עליו ביום אלא בשביל להראות הבתן

עוא וֹבֹלְ_מִּבִי מִוּאֶבי و يَرْهُ لِ هَجْ مِن النوْب بَهُد قِحْ - فَجْ لِهَا، البَدَ جَزْتِيهِ البَه فُوفِيةِ فَحْ

הֿלִטֿיה הוּא וֹכָל דַבְּרָבִי

זְעָּלֶב וּלְכָּח וְעָּׁמָה וִשְּׁרָאֶל: מְעַנְרֵי לְבִּעִ אֶּנִע בָּי ַ אֲבֶׁם וֹלְעָוֹי בְּלֶלִם מֶלֶבַׁ מֵלֶבַ מִוּאָּבְ בַּבַּנִי בָּלֶם מַלְבָּא בַּמִיּאָב لنَهُم نيمُذِي لِيهُونَا

\<u>@</u>L\\ לו וֹהַלִּב וֹאִונֹא טַבוּנָ לוּ ממונו מֹבוֹנֹשׁא אושא בוס מֹן - וּנֹמֹלְ מִטְבְיִנִי וֹאָמִר מוֹ אָנִם

אָזְעֶׂם לְאִ זְעָם יְהֹוֶה: ผู้บ ผู่ผู้บ ได้ห ปิธุบ ผู้ปุ่งเป็บ ผู้ห ผู้ปุ่งผู้หาด้วย ผู้ปุ่ง ผู้ผู้บบ ผู้หาด้วย ผู้หาด ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด ผู้หาด ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด ผู้หาด ผู้หาด ผู้หาด้วย ผู้หาด้วย ผู้หาด ผู ผู้หาด ผู้หาด ผู้หาด ผู้หาด ผู้หาด ผู้หาด ผู้หาด ผู้หาด ผู้หาด ผ

ימא אַטַּרְבֵיה דְּלָא מָּרְבִיה יָן:

THUE: **LIT**L ⁶ וְמְגְּבְעְוֹת **にしばしが**る ガレィロ ÄLÄIL

הֹלְמֹא וּבֹהֹמֹמֹוֹא לֹא וֹשֹׁבַתוּן בלעוביהון עמידין דיקסנון ומֹבׁמֹשׁא סַכֿימִיה הָא עַּמַא אָבו מביש טוריא הויהיה

יְשֶׁרִים וּהְתִי אַחֲרִיהָי כְּמְרוּ: רַבּמ יִשְּׁבֹאָל שַׁמָּנו וַפַּשִׁי מָוָנו ַ מָּג מִלְּעַ גִּפַּׂב נַגַּלֶב נִמִסְפָּב אָּע_

ויהי סופי בְּנָתָהון: עמות נפשי מוקא דַּקשִּיטוּהוּ מאַבבֿת מַהַבוֹטָא בּוֹהָבָאָב יסגין בְעַבְּרָא דְאַרְעָא אוֹ חַדָּא בבית יעקב דאמיר עליהון מו וכול לממני דעף ביא

> and all the princes of Moab. he stood by his burnt-offering, he, And he returned unto him, and, lo,

curse me Jacob, And come, execrate mountains of the East: 'Come, me, The king of Moab from the said: From Aram Balak bringeth And he took up his parable, and

execrated? execrate, whom the LORD hath not not cursed? And how shall I How shall I curse, whom God hath

reckoned among the nations. dwell alone, And shall not be him: Lo, it is a people that shall him, And from the hills I behold For from the top of the rocks I see

righteous, And let mine end be like Israel? Let me die the death of the Jacob, Or numbered the stock of Who hath counted the dust of

(ד) ארה לי יעקב ולבה זעמה ישראל. זעמים ממומיסס ממר לו לקללס שמח מחד מסס מינו מוזסק:

- מס יען וגו' ומס ענס אומו בלעס וגו' למען דעמ לדקום ס' (ברכוח ז, ה. סנסדרין קד, ב): . אלא שאני יודע לכוון סשעס שסקב"ס כועם בס וסוא לא כעם כל סימיס סללו שבאמי אליך וזסו שנאמר (מיכס ו, ס) עמי זכר נא ואלס יעמדו לקלל את סעס אלא על סקללס לא רלס לסוכיר עליסס שס קללס (תנתומא בלק יב): א זעם הי. אני אין כתי מס נאמר שס (בראשית כו, לג) גס ברוך יסיס. במברכיס נאמר (דבריס כו, יב) אלס יעמדו לברך את סעס. במקלליס לא נאמר אלא אפס שנאמר (בראשית מט, ז) ארור אפס (במ"ר. מנחומא ויחי י) כשנכנס אביהם במרמה אלל אביו היה ראוי להחקלל (8) מה אקב לא קבה אל. כשסיו ראוים לסמקלל לא נמקללו כשסוכיר אביסם את עונס כי באפס סרגו איש. לא קלל
- וכשסאומום עובדי גילולים במובס הם אוכלין עם כל אחד ואחד ואין עולה להם מן החשבון ווסו ובגוים לא יחחשב: וגו' אינן נמנין עם השאר. דבר אחר כשהן שמחין אין אומה שמחה עמהה שנאמר (דברים לב, יב) ה' בדד ינחנו (חנחומא יב). לא יהחשב. כתרגומו לא יסיו נעשין כלס עס שאר סאומות עוצדי גילוליס שנאמר (ירמיה ל, יא) כי אעשה כלה בכל הגויס סללו על ידי אבות ואתסות (תנתותא יב): - הן עם לבדד ישכון. סוא אשר זכו לו אבותיו לשכון בדד כתרגותו: - ובגוים (9) כי מראש צרים אראבו. אני מסמכל בראשימס ובממלם שרשיסס ואני רואס אומס מיוסדים ומוקיס כלוריס וגבעות
- מות ישרים. לנקס: מומס וכיולא בסס (מומומא יב): - ומספר את רבע ישראל. כביעומיסן. זרע סיולא מן סמשמיש שלסס: - חמת נפשר משבון במלוח שהם מקיימין בעפר (דברים כב, י) לא מחרוש בשור ובחמור (ויקרא ימ, יט) לא חזרע כלאים. אפר פרה ועפר (10) – מי מגה עפר יעקב וגוי. כמרגומו דעדקיא דבית יעקב וכו' מארבע משרימא ארבע דגליס. דבר אמר עפר יעקב אין

01

17.1

ننتد ختخط ختك: مُشَابِنَ كُرْ خُرُالِ جُزْلَر خُرَالُوْنِكَ خِر خِطْحُم مُثَمَّر لَا تَلْفَكَ لَلْهِ נּ אָמֶר בְּלְעִ אֶּלְבַלְאָם מֶר נִאָּמָר בָּלְעִ לְבִלְאָם מָא מְבַּדְיִּ

בָּבְרָא מְבָבִיכְהָ לְבִוּוֹ:

altogether.' behold, thou hast blessed them thee to curse mine enemies, and, hast thou done unto me? I took And Balak said unto Balaam: 'What

יְהוָה בְּפִּי אָהָוּ אֶשְׁמָר לְדַבֶּר: נּיִּאְלֵּע עַּׁלָאָ אָעְ אָאָב וֹאָנִם נּאָטִיב נּאָטָר עַלָא יָּע צִּיֹאָהָּנּי יִנִּ

בְפּוּמִי יָתֵיה אָשַּר לְעַלְּא:

the Lord putteth in my mouth?' not take heed to speak that which And he answered and said: 'Must I

೭ು ದಿಡ್ಡಿದ∶ עֹבְאָׁב וְכְּלֵוְ לַאִ עַבְאָב וְלֵבְנוֹב **茶添し はし茶に は森口 落造0 さ荒しい** ממישי לְבָּהַ] אָהִי אֶל־מָּקִוֹם אַחֵר آوِهِمُد هَجُرا خُجُط (ح، ح1) إط،

לא טבוו יפליטיה לי מספו: كِللله جِهِمِين مِنِين إِحدِين كهُمَد هُتُدًا يُعنيُنَدُن مُعَمَّا נֹאַמָּב בַיה בָּלָל אַיתַא כְּעַן עִּמָּ all; and curse me them from thence.' part of them, and shalt not see them them; thou shalt see but the utmost place, from whence thou mayest see pray thee, with me unto another And Balak said unto him: 'Come, I

تَنْمَر قَل لَكُنْ حَفِاظُكَ: הפּסְגַּהְ וַיִּבֶן שִׁבְעָה מִוְבְּחֹת אַז <u>ויק</u>ַהְרוּ שְׂבָר, צַפְּים אָל־רָאִשׁ

יו וּיֹאמֶר אֶלְבַבְּלֵע הַתְּיַצְּבָּר כָּה יַאַמֶּר לְבָלָע אָהְעַּיַה הָבָא עַלִ

נֹאַסַּגַל שַוָּר וּגַבר הַּגַ כַּב במשא ילנא מלמא מגלטון וֹבַבְבוּיה לְחַבַל סְבוּתָא לְבוּישׁ

toward a meeting yonder.' by thy burnt-offering, while I go And he said unto Balak: 'Stand here bullock and a ram on every altar.

built seven altars, and offered up a

Zophim, to the top of Pisgah, and

And he took him into the field of

בַּבְר בְּפִּיִנ וֹנְאָמֶר שִּׁנִר אֶּלֶ ניקר יהוְהֹ אֶלְ־בַּלְעָּם נַיְּשֶׂם וְעָרֵע מֵימַר מוֹ קֵדָם יִי על־עלמָף וְאָנֹכֶי אָמָרֶה בְּה:

نيرزد וֹאָמָר שוּב לְוֹט בֹּלְט וּכֹבוּוֹ בְּבַלְמִּם וְמִּנִי פִּטְׁלָמֵא בְּפּנְמִירִ הֹלִטֹּלֵי נֹאָנֹא אָטַמָּמָ, הַּגַ כֹּא:

thou speak.' Return unto Balak, and thus shalt a word in his mouth, and said: And the LORD met Balaam, and put

91

11

 נִיְבָא אֵלֶיוּ וְהַנִּיֹּ נִצְּבַ עַּלְ-עַּּלְּחַוֹּ נַאָּהַא לְנְחֵיה וְהָא מְעַּתַּר עַל דַּבְלַע וֹכְע שַׁבַּדֶּנִי:

נאמר ליה בלק מא מפיל יו:

the Lord spoken? Balak said unto him: What hath princes of Moab with him. And stood by his burnt-offering, and the

And he came to him, and, lo, he

מָע<u>ַגַ בּ</u>ּר יְתְוֶת: וֹמִּבׁ, מוָאָב אַשַּׁוְ וֹגְאַמֶּב לְן בַּבְּלֵל הַלְטִיִּם וֹנִבְבֹנִב, מוָאָב הֹמִיִּם

ZEIL: וּמְּטָת אַבּוּנוּ לְמִימָבוּ בַּב צּי וֹנְשָּׁא מִשְּׁלְוִ וֹנְאָמִוֹר לַוּם בַּלְלִ נִּמָּלְ מִנִּמָלְ נִנְּמָלְ מִנְּמָלִי נַאָּמָר לַנִּם בַּלְלַ

unto me, thou son of Zippor: said: Arise, Balak, and hear; Give ear And he took up his parable, and

(13) וקבנו לי. לשון לווי קללסו לי:

וְמְּטָׁת עַאָּוֹוֹלִע מָבִוּ בַּלָּנְ גַּפָּב:

שלני רולה (שם יג): קומס כבלק ראה בלק שעתידה פרלה להפרך בישראל משם ששם מת משה. כסבור ששם תחול עליהם הקללה וזו היא הפרלה (+1) שדה צופים. מקוס גלוס סים ששם סלופה עומד לשמור אם יבא חיל על העיר: ראש הפסגה. ללעם לא סים

(פון) אקרה כה. מלח סקנ"ס: אקרה. לשון לחפעל:

אמר לו על כרחך משוב אל בלק (שס): גרשה לקלל אמר מה אני חוזר אלל בלק ללערו ונחן לו הקב"ה רמן וחכה בפיו כאדם הפוקם בהמה בחכה להוליכה אל אשר ירלה (16) וישם דבר בפיו. ומה היא השימה הואת ומה חתר המקרא באמרו שוב אל בלק וכה תדבר אלא כשהיה שומע שאינו

מקלמס (שס): מה דבר ה'. לשון למוק סוא זס כלומר אינך ברשומך (במ"ר. שס): (עב) ושרי מואב אחו. ולמעלה הוא אומר וכל שרי מואב בייון שראי שאץ בו מקוה הלבו להם מקלמס ולא נשארו אלה

الْكُد لَكِي نَظَامُونَا: النكثيَّات تبادي غَمَد إليَّة يَمْضِ الْمُحَادِدًا لِهَا لَمِي حُمَادُيًا خُدًا לא אנת אל, נוכוד נבו־אָבָם

אָבְעַנון מִמָּוְ וּטַרוּעָת מָבָר בְּוִי: באָר עַנְלָל בְּיִשְּׁרָאָל יָרוֹוָת לאַ עַבּוֹת אָנוֹן בּנֹתַּלֵב וֹלאַ

יי אָל מוֹצִיאָם מִמָּגִייָם כַּמוֹנְעָּבָּים אָל דְּאַפּיקנוּן מִמִּצְרָיִם הוּקְפָּאַ

ילִישְׂרָאֶלְ מִּנִרַפַּׁמַּלְ אֶלִּי בּוֹמִּבְאַגְ כַּמְּע וֹאַמֶּב לָוֹהַלִּבְ בּ בֹּג בְאַ לְּטַמִּ בֹּנֹהַלֶּב וֹבְאַ טֵמֹם

> וֹמְבֵיב וֹכֹל מִימְבִיב מִעְּלַזִּים: וֹטוֹלוֹ וּמִטְמַלְכוֹ בוּאַ אֶּמָר בּמְבֹא בֹאַנוּן נוֹנְיוֹ לַמָמֹהַבַּר אָלְעַא בּוֹן אָנָהָא אַנוֹרוּן לא כמלי בני אַנְשָא מימר

ÇİĞLLE: לְנֹמְּבֹאָץ וֹלֵא אָעִוּד בּבֹבֹעוּ oz הבה בהך לקחמי יבהך ולא הא ברקאו קבילית צברקניה

מַלְבְּהוֹן בֵּינֵיהוֹן: يدر پېځتىدرا چوپېتدرا نېچىزى ליאות שְׁכַר בִּישְׁרָאֵל מִימְרָא לבוני וֹהֹפָר וֹאַב לָא הֹלִבוּי אַסְׁעַבּלִית וְלֵית פְּלְחֵי גִּלְיּלִין

にはな どくべいご

ילְוֹמְּבֹאֵלְ מֹא הַבַּב אֶּלְבַאִי نشُلُمْد خُمْلًا نَكْمُول كُنَمُّطِ حَ לַסְׁמָּוֹא בְעַן בַּרְבוּת בָּית לַבְבָית יַמְּלַב וֹאַב אָבו לָא וֹשְׁמִּוֹא גֹּבוֹ בְּוֹמִב

> spoken, will He not make it good? will He not do it? Or when He hath should repent: When He hath said, lie; Neither the son of man, that He God is not a man, that He should

when He hath blessed, I cannot call Behold, I am bidden to bless; And

is among them. him, And the shouting for the King in Israel; The LORD his God is with Neither hath one seen perverseness None hath beheld iniquity in Jacob,

horns of the wild-ox. of Egypt Is for them like the lofty God who brought them forth out

77

17

God wrought! of Jacob and of Israel: 'What hath divination with Israel; Now is it said Jacob, Neither is there any For there is no enchantment with

- (שם): בנו צפר. לשון מקרא סוא זה כמו (מהלים ג,י) מימו יער (בראשים א, כד) ומימו ארץ (מהלים קיד, מ) למעינו מים: (18) קום בלק. כיון שכאסו מלמק בו נמכוון ללעכו עמוד על כגליך אינך כשאי לישב ואני שלום אליך בשלימומו של מקוס
- ו): ההוא אמר וגוי. גלשון מימס ומרגומו מייבין ומממלכין מוזכיס ונמלכין למזור בסס: (91) לא איש אל וגוי. כבר נשבע לסס לסביאס ולסורישס ארן שבעס אומות ואתה קבור להמיתה במדבר (תנתומא מקעי
- למן (נירי) ומשמו לממס: שם דבר שאם כן סיס נקוד בפחח קטן (רולה לומר סגול חחח הרי"ש) וטעמו למעלה אבל לפי שסוא לשון פעל הוא נקוד קמך (שם י, ג) ובולע ברך המהלל ומברך אם הגוול ואומר אל מירא כי לא מענש שלום יהיה לך מרגיז הוא להקב"ה. ואין לומר ברך (OS) הנה ברך לקחתי. אמס שואלני מס דבר ס' קבלמי ממנו לברך אומס (מ"א ברך כמו לברך): וברך ולא אשיבנה.
- (שופטים טו, ו) וימנה למרטהו. וכן מרגום אונקלום ושכינת מלכהון ביניהון: מכעיםין וממכיס לפניו אינו זו ממוכן: - וחרועה מלך בו. לשון מבס ורעום כמו (שמואל ב מו, לו) רעס דוד אוסב דוד (שם ז, עו) הרה עמל (שם י, יד) כי אחה עמל וכעם מביע. לפי שהעבירה היא עמל לפני המקום: די אלדור עמו. אפילו עוברין על דבריו אינו מדקדק אחריסס להחבונן באוניוח שלהס ובעמלן שהס עובריס על דחו: עמל. לשון עבירה כמו (12) - לא הביט און וגוי. כמכגומו. דבר אמר אמרי פשומו הוא נדרש מדרש נאה: לא הביט הקב"ה און שביעקב שכשהן
- (גימין פח, ז) חלו השדים: (בכחשים ה, כ) ועוף יעופף. המעופף ברוס וגובה וחוקף רב הוא זה: דבר אחר חועפוח כאם. חוקף כאמים ואמרו רבוחינו יד): בחועפות ראם לו. כמוקף כוס וגובס שלו וכן (מיוב כב, כס) וכמף מועפות לשון מעוז סמס. ומומר מני שסומ לשון (22) אל מוציאם ממצרים. אחס אתרח (לעיל כב, ה) הנה עם ילא ממלרים לא ילא מעלמו אלה האלהים הוליאם (מנחומא

مُثِلَ لِيَصِينَ خُرْبِ نِمُثَانِ: וֹשׁנֹמֹא לְא וֹמִבֹּן מֹדִ-נֹאַכֹּלְ וִשׁנָּמֹלְ לְאִ וֹמָבׁוֹ בֹּאַנֹמִנִי מַּר

ביקטול קטול ונקסי עמניא דיקטול קטול ונקסי עמניא בּוֹלְבָּנִא יַלְנִם וֹכֹאָנִי. בַאַ מַּמָּׁא בּׁלְנִיא הָּנִי נְכַאַנִיא

the blood of the slain. until he eat of the prey, And drink himself up; He shall not lie down lioness, And as a lion doth he lift Behold a people that riseth up as a

לִב לָא טַפֿבּנוּ נּם בּבוֹב לָא לָא טַלְנִּמִנּוּ אַבּ בּּוֹבָא לָא

them at all.' 'Neither curse them at all, nor bless And Balak said unto Balaam:

אַמָּב יִּנְבַבָּר יְהְנָיִר אָטִוּ אָמָהַמָּטִי: בּימַכָּיל יִיָּ יָמִיה אַנְּבִיר: בלא דברה אליף לאמר בל בלא מכילית ממף למימר כל וּנֹהֹן בֹלְהָּם וּנֹאָמֶר אָבְבַבֹּלְעׁ וֹאִטִּיִר בֹּלְהָם וֹאָמָר לְבַבָּע

And Balak said unto Balaam: that the LORD speaketh, that I must Balak: 'Told not I thee, saying: All

But Balaam answered and said unto

ĊάΩ□: יישׁר בְּעֵּינֵנְ הְאֶלְהִים וְקַבְּּתוֹ לֵי הְּהֵי רַעֵּנָא מִן בֵּדָם וְיָ וּהְלֹּיִםִיה (מבּישִּי) בָּאַ אֶּבֶּׁעֲדְּ אֶבְ_מְׁצִינִם אַנִוֹר אִנּבְיֹ, אָבִּבְּנִבָּּנִי בְאָתַר אַנֵּבוֹ מָאָם וּגְאָמֶר בָּלָלְ אָלְבַבַּלְמֶּם לְכָּרַ וֹאָמָר בָּלָלְ לְבַלְמָּם אִיתַא כֹּמַּוֹ

र्' एत्याः

me them from thence.' please God that thou mayest curse another place; peradventure it will Come now, I will take thee unto

הַנְשִׁימָן: וּשְׁט בֹּלֶע אָט בֹּלְמֹֹם בַאָּמְ וּבִּבר בֹּלָע וֹט בֹלְמֹם בוּמִ

וְמִּגְמֵנְן: מַּלְ_פְׁנָי, בְּשְׁנֵא בַּמִסְׁטַבְּיִא מָלְ אָפָּי בָּיִנִי

upon the desert. top of Peor, that looketh down And Balak took Balaam unto the

وم كِرْ جِهْد سُجِمِد مَاجِبُن لِبَجِا بَرْجِه سُجَمِّهُ مَالَّخِيْنَ الْهُمِعَالِ וּגְאַמֶּר בּלְמָּםְ אָּכְ-בּלְטְ בּּנִירַ וֹאִמּר בּלְמָּם לְבָּלְט בּּנִי לְּגִּ

۵۲۵۵۰

לְ ְ בֹּזְּע מִּבְעָּהֵע פַּנִים וְמִּבְעָּהַע לִ נִבְּאָ מִּבְעָּאָ מִּבְעָּאָ מִנְרֵן וְמִּבְעָּאָ

here seven bullocks and seven rams.' me here seven altars, and prepare me And Balaam said unto Balak: 'Build

67

22

97

(ES) בי לא נחש ביעקב. כי ראויים סם לגרכס שאין צסם מנחשים וקוסמים: בעה יאמר ליעקב וגוי. עוד עמיד

acrocl: וקוסמים אלא נמסר להם על פי נציאיהם מה היא גורח המקום או אורים וחומים מגידים להם (חנחומא יד). ואונקלוס לא שום אינן לריכים למנחש וקוסם כי בכל עם שלריך להאמר ליעקד ולישראל מה פעל הקב"ה ומה גורומיו במרום אינן מנחשים יש אלו לסס מס פעל אל וזסו שנאמר (ישעיס ל, כ) וסיו עיניך רואום אם מוריך. דבר אחר יאמר ליעקב אינו לשון עמיד אלא לשון לסיום עת כעת הואת אשר תגלה תבתן לעין כל שהן יושבין לפניו ולומדים תורה מפיו ומחילתן לפנים ממלאכי השרת והם

מוח עמסס שנחמר (יסושע יג, כב) וחח בלעם בן בעור סקוסס סרגו בני ישרחל בחרב אל חלליסס (במ"ר. חנחומה יד): דבר אחר קן עם כלביא יקוס וגוי. כחרגומו: ודם חללים ישחח. וחנבא שאין משה מח עד שיפיל מלכי מדין חללים ויהרג אם שמע על מעמו ומפקיד רוחו ביד המקום בא מחנה וגיים להזיקם הקב"ה שומרם וגלחם מלחמותם ומפילם חללים (שם) לקרוא את שמע ולסנים הפילין (שס): לא ישכב. בלילה על מממו עד שהוא אוכל ומהבל כל מזיק הבא למרפו כילד קורא (24) הן עם כלביא יקום וגוי. כשק עומדין משינתם שחרים קן מחגברים כלבים וכלרי לחעוף את המנות ללבוש לילים

(דברים לב, כה) גם בחור גם בחולה: (25) גם קב לא חקבנו. גם כאצון מופף על גם השני וגם שני על גם כאצון וכן (מ"א ג, כו) גם לי גם לך לא יסים וכן

(82) - ראש הפעור. קומס סיס גלק וראס שסן עמידין ללקומ על ידי פעור ולא סיס יודע גמס אמר שמא סקללס ממול (S2) וקבוחו לי. אין זה לשון נווי כמו וקבנו אלא לשון עמיד אולי יישר בעיניו ומקבנו לי משס. מלדיר"ש בלע"ו:

עליסס משס וכן כל סמוזיס בכוכביס רומיס ומין יודעיס מס רומיס (מדרש מגדס):

تَنْمَحُ قُل لَكُنْحُ فَقَاظُكَ: °° ניהה בֹלֶל כֹאֹמֶר אֹלֶר בֹלִהֹם

נאַפֿיק תּוֹר וּדְכַר עַל בַּל וֹהְבֹּע בֹּלֶט בֹּלֵא צַאָּמָע בֹלָהֹם

on every altar. and offered up a bullock and a ram And Balak did as Balaam had said,

וֹנְיָמֵע אֶבְעַנִמֹּבְבַּר פַּּדְּיִנִי: בְּפְעַם בְּקְּתָבְאָת נְחָשָׁים בּיִּטוּ בּיִּטוּ אֶּלְחֵין לְשִּׁדְּטוּת AIXX ﴿ كُلُّتُكَ الْمُعْدَنِينَ الْمُعَالِكِينَ الْمُحْدَلِينَ الْمُعْدَانِينَ الْمُعْدَانِينَ الْمُعْدَانِينَ

נישָא בְלְשָּׁם אָת־עֵינְיוֹ נַיַּרְא יוִקּף בּלְשָּׁם יָת עַינִיתִי נַחָּיָא

הֹּלֵוּ בִוּחַ אֶּלְבִיּים: ڠע_نۺؙڶۼ۪ڔۺڎٳڂۺڂڞٚڹڗ؈ؙڎ

ناۃ: ا בּלוֹ, בֹמֶע וּלֹאֶם עַעְּבֹע מִעָם בּלֵמֶם בּעבֹמּתְעוֹאָמָע עּוּבֹעֹא ְּ וַנְשְּׁא מְשְׁלְוְ וַיּאַמְר נְאָם בּלְתָּם וּנְשָּלְ מִנְקְיה וַאָּמָר אֵימַר

שַּׁבַּיִ יֶּנְבַוֹּיְנִ נִפַּבְ נִיָּבְנִי מִּינְיִם:

מְהַבְּיִנוֹנִי וֹהְבַאָּבִ:

נְיַהְהָּגֹא וְהָוּגְ לְמָוִבְּרָא אָפּוָיִנִי: וּנוֹנֵא בֹּלְמָּם כַּּנ מֻוִר בֹּמִנוֹּג וֹבוֹנִעְ וֹנוֹזִא בֹּלְמָּם אָנִג טַמַגו שַׁנִב וֹנִ

ישְׁרָאִנו הַּלְוָנִי רוּחַ מִּן צַבְּם נת ישְׁבֹּאֵל שְׁבֵּי לְשִׁבִּמִיהוֹן

אָל דְהַוּתוּ מוֹ בֶּרָם שָּׁרַי חָוַי אַנמָר דְשְׁמָנִת מִנמָר מִן בַּבְרם דשפיר קוי:

طهُلُكُ نَصُلُمُكُ نَصُلُمُكُ זְהְלְּעְ מָאְ מְּבָאְ אַּבְּעָּבְ הַנְעַ

מְּכֹּנֶד וּמִטְוֹּגָ, בָנִשִּי

his face toward the wilderness. meet with enchantments, but he set went not, as at the other times, to pleased the Lord to bless Israel, he And when Balaam saw that it

 ΛIXX

and the spirit of God came upon he saw Israel dwelling tribe by tribe; And Balaam lifted up his eyes, and

whose eye is opened; of Beor, And the saying of the man said: The saying of Balaam the son And he took up his parable, and

with opened eyes: of the Almighty, Fallen down, yet words of God, Who seeth the vision The saying of him who heareth the

Thy dwellings, O Israel! How goodly are thy tents, O Jacob,

על סוכרם עונומיסס ממול: וישה אל המדבר פניו. כמרגומו: ששם צ'פעמיס: לקראח נחשים. לנחש מולי יקרס ס'לקרמתו כרלונו ממר רולס ולמ רולס לקללם מזכיר עונותיסס וסקללס (ו) וירא בלעם כי שוב וגוי. אמר איני לניך לנדוק נסקנ"ס כי לא ימפון לקללס: ולא הלך כפעם בפעם. כאשר

וס שלא יניץ למוך אסל מבירו (ב"ב ב, א): וחדר עליר דוח אלהים. עלה בלבו שלא יקללם: למעלה (אבות פ"ה): שבן לשבטיו. ראה כל שבמ ושבמ שוכן לעלמו ואינן מעורבין ראה שאין פתחיהם מכוונין זה כנגד (ב) וישא בלעם אח עיניו. נקט לסכנים בסס עין רעס וסרי יש לך ג' מדומיו עין רעס וכוח גבוסס ונפט רחבס סממוריס

שמרגם אונקלום ועל שאמר שמום סעין ולא אמר שמום סעינים למדנו שמומא באמת מעיניו היה: קדוש ומשרמיו קדושים ישמכל בדברים הללו ועל דבר זה נשמים עינו של בלעם. זיש מפרשים שמום העין פתוח העין, כמו י) ומספר את רובע ישראל שסקב"ס יושב ומונס רביעותיסן של ישראל מתי מבא עפס שנולד סלדיק ממנס. אמר בלבו מי שסוא שלה נכחה פחוח ולשון משנה הוא (ע"ז סט, א) כדי שישחום ויקחום ויגוב. ורבוחינו אמרו (נדה לא, א) לפי שאמר (לעיל כג, לפור אביו בנו סוא במלכות ובלעם גדול מאביו בנביאות מנס בן פרם סיס: שחם העין. עינו נקורס ומולאת לתוץ ותור (E) בנו בעור. כמו (מהלים קיד, מ) למעינו מים. ומדרש אגדה (הנחומא יג) שניהם היו גדולים מאצומיהם צלק צנו

לעמוד על רגליו ונופל על פניו לפי שהיה ערל ומאום להיוח נגלה עליו בקומה וקופה לפניו: (+) נפל וגלוי עינים. פטומו כמכגומו שמין נרמס עליו מלמ בלילס כשסום שוכב. ומדרשו כשסיס נגלס עליו לה סיס בו כח

ed(1,0): לפי שהן משכון עליהם וחרבנן כפרה על הנפשוח שנאמר (איכה ד, יא) כלה ה' אם חמחו ובמה כלה ויצח אש בליון (חנחומא מס עובו אסליך מס עובו אסל שילס וביים עולמיס בישובן שמקריבין בסן קרבנום לכפר עליסס: בושכנחיך. אף כשסן חרבין (a) מה שבו אהליך. על שר הס פחמיסס שלינן מכוונין וה מול וה (צ"ב ם, ה): משכנחיך. הניומיך למכגומו. דבר המר

\$₹\$_\$\$\□: כּאַבְילִים נְמָעַע יְהַלָּה יְהְלָּה כַּאַבְוֹיִם דִּעַלִים לְתַּעְ בְּּהָהְיִים בַּאַבְוֹיִם בַּעָּלְ כּלְטַבְיָם נְּמֶּוּנְ כַּנְנְּטִ הַבְּיֵנְ לָטַנְר כַּנָטַבְיוֹ בַּמִּבַּבְרוֹ כַּנִנָּט הַבִּיֹנִ

ترخ ك لأب: لَخُرُهِ لَنُدُهِ مَا كُمْ فِي الْعَلَيْمِ الشَّامِ فَمَثَمَنَا فَيْهَا

:וּמֹבֶׁמִינִיבֶּים וֹלִבִים וְטִבָּּגִוּ בַּעֲּבוֹים בׁאָם לַוִּ יאָכֶּל זּוִים אַבְּיוּ אָל מוֹצִיאָוֹ מִמְּצְּרָוֹם כְּתוֹמָפָּׁת

نظرهر بخلكرك خبيك الجلائدك פֿרָת חָּכֹּד כֹאֹנֵי, וּכִלְדָׁיִא מָּי

Ġ₫Ċ.□: וְהְבֵּהְ בְּרֶכְהָ בְּבְוְּהְ זֶה שֶׁלְשׁ וְהָאִ בְּרָכָא מְבְרֵיכִהְ לְהֹוֹ דְּנִוֹ אָקַבְּלְמְּׁם לְלַבְ אִנְבֹּי, לַבְאַיְוּבּ לְבַלְמָּם לְמָלָת מִּנָאָ. לַבִּנִים בַּ סו ניספל אָנוַ כּפּׂינו נּיִאָמֶר בָּלֶל יִהְּלַפּוּוּן לִידְוָנוּ נֹאַמָּר בָּלֶל נוים באַ פֿלַלַ אָּלְבַלֹּמָם וּטִבוּנוּ בוּנוֹא בַּלַלָּ פַּבֹלָמָם

בְּאַרְזִין הְנְצִיבִין עַלְאַ:

מַלְכוּהֵיה: ווטבע מאוו מלפוע וטוסג ל 'נַבְּקְּנִםְ מִצְּלְנְיִ 'נַנְרַמִּנִם יַמְּנֵּהְ מִּלְבָּא בַנְעַרַבָּא מִבְּנִיְנִי,

ننْقَتْكِيْا لَمُلْمُنْكِيا يَكُوْرِيا: שְּׂנְאֵיהוֹן וּבְּבִוּת מַלְבֵּיהוֹן בוע וֹמְבֹאָן וֹכַבוּ הַּמִתֹּוֹא שולפא ובומא בוקוט הלקון ドダミへにけ $\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$

יהון לישין: לנולג והון בריכין וליטף וּכְלוּמֹא וְלֵית הִיקִימִנּיה וֹנוּטַ וֹמֶבוּ בֹעַלוָל בֹאָבוֹא

the LORD, As cedars beside the by the river-side; As aloes planted of As valleys stretched out, As gardens

be exalted. than Agag, And his kingdom shall waters; And his king shall be higher And his seed shall be in many Water shall flow from his branches,

And pierce them through with his shall break their bones in pieces, nations that are his adversaries, And of the wild-ox; He shall eat up the Egypt Is for him like the lofty horns God who brought him forth out of

one that curseth thee. blesseth thee, And cursed be every him up? Blessed be every one that And as a lioness; who shall rouse He couched, he lay down as a lion,

times. altogether blessed them these three enemies, and, behold, thou hast Balaam: 'I called thee to curse mine hands together; and Balak said unto against Balaam, and he smote his And Balak's anger was kindled

ה. לשון נמיעה מלינו באוהלים שנאמר (דניאל יא, מה) וימע אהלי אפדנו: הממוחין כאהל שנאמר (ישעיה מ) וימחחה כאהל לשבח (ולשון זה אינו דאה כן היה לו לנקוד כאוהלים הא' בחול"ה): בשע קס, ב): באהלים. כמרגומו לשון (מסליס מס, כ) מור ואסלומ: נשע ה). בגן עדן, לשון אמר כאסליס נמע ס' כשמיס בששמר להשים אל המדבר פניו וכשהפך המקום אם פיו ברכם מעין אוחם קללום שבקש לומר כוי כדאישא בחלק (סנהדרין (6) בנחלים נשיו. שנאכרו ונמשכו לנעום למרחוק. אמרו רצומינו מצרכומיו של אומו רשע אנו למדיס מס סיס צלצו לקללס

יירם מאנג מלכה. מלך כאשון שלסס יכנוש אם אנג מלך עמלק: וחבשא מלכחו. של יעקנ יומר ויומר שינא אמריי דוד (ד) בדרליו. מבארופיו ופירושו כתרגומו: וורעו במים רבים. לשון הללחה הוא ורעו הורע הורע על פני המים:

שסלבוע בדס נראס כאילו ממון ונגוע: של לריס יעבול וילעבע בדמס כמו (מסליס סח, כד) למען חמחן רגלך בדס ואינו זו מלשון מכס כמו (דבריס לב, לע) מחלמי וכן ימסן לשון (שופטים ה, כו) ומסלה וחלפה רקמו שיסלו אם ארלם ויש לפחור לשון חלים ממש חליו של הקב"ה ימסן בדמס ימחץ. אונקלום מרגס חליו של לריס חלוקה שלהס כמו (צראשים מט, כג) בעלי חליס מרי פלגוחא (מ"א לשון חלוקה וחליה) ואת מרשיה מגרמי. ואני אומר לשון עלם שמגרר הצשר צשניו מסביב והמוח שבפנים ומעמיד העלם על ערמימוחו: וחציו לכיו: ועצמוחידם. של לכיס: יגדם. מנחס פחר בו לשון שבירס וכן (לפניס ג, ג) לא גרמו לבקר וכן (יחוקאל כג, לד) (8) אל מוציאו ממצרים. מיגורס להם הגדולה הואת. אל המוליאם ממלרים בתוקף ורום שלו יאכל את הגוים שהם ושלמס:

(9) כרע שכב כארי. כמרגומו. ימישבו בארלם בכמ ובגבורם:

(10) ויספוק. הנה זו על זו:

מְלְגְּלֵבְ יְרְנְיִר מִכְּבְוֹר: אַמְרְחִי כַבָּר אַכַבָּרְרְ וְהַנָּה אַמָרִית יַפְּרָא צִיפְרנְּוּ וְהָא المقلا ختباكك هجافطيقك

بخمًا بخير ځك ځهنځك

honour.' Lord hath kept thee back from unto great honour; but, lo, the place; I thought to promote thee Therefore now flee thou to thy

בּבַּרָתִי כַאַּמָר: אָרְ-מִּלְאִׁכֵּׁיִּבְּ אַֹמִּרְ-מִּלְטִׁיִּם אָּלְּיִ מִּם אֵּוֹזָּבְּנִּׁ בַּמְּרְטִּטֹא לְוָטִיּ וּנְאָמִר בּלְמִּׁם אָרְ-בַּלְעַ טַּרְאָזִּם וֹאָמִר בּלִמָּם לָבָלִם טַלָא אַבּ

מַבְּיִלְיוֹ לְמִימָר:

thou didst send unto me, saying: I not also to thy messengers that And Balaam said unto Balak: 'Spoke

אַנוֹנ אָבֿדַב: בְּעָהְ מִבְּבָּיִ אָּמָּבְיִנְבַּבָּ אָם־פָּי יְהְוֹה לְעַּשְׁים טוּבָה אָוֹ נו פָּסָף וְיָהֶב לְאָ אִוּכַלֹל לַעֲּברִי פְּסָף וּדְתַב לֵיה לִי דְשׁוּ

%@\$.4: מבמנטו בומבוב ול וטוב בון לממבר סבקא או בשקא לְמִּלְּכָּׁר מַּלְ צִּוֹנִנִי מִימִּבְא אִם וְטֵּוֹ לְ, בֹּלְטִ מִּלְאִ בֿוּעוָ אָם וְטֵּוּן לִוּ בֹלְטַ מִּלְ, בּוִטִּוּ

that will I speak? mind; what the LORD speaketh, do either good or bad of mine own beyond the word of the LORD, to full of silver and gold, I cannot go If Balak would give me his house

לַתַּמָּבַ בַּאַבַבוני בַּיָּמָנִם: אַנְעָבְ שְׁמָּב יַעַּשָׁה הַעָּב הַזָּה אניעי וְעַהְּח הְנְנִי הוֹלֵלְךְ לְעַמֵּי לְכָּהֹ

לממב בסוף יומיא: לַב מֹא בַּוֹהְבִיג המֹא טִבוּן אָמֹלְכֹּפָּׁבׁ מָא בְּעַהְבָּיִר נָאָעִוּיִ וּבְשָׁן הַאָּנָא אָוֹנִל לְתַּמָּוּ אָנִיבָא And he took up his parable, and thy people in the end of days.'

to thee what this people shall do to

people; come, and I will announce

And now, behold, I go unto my

ناۃ: ا בּנוֹ בַמֶּב נּנֹאָם בַצַּבָּב הָשָׁם נישָא מִשְׁלְוּ נַיּאִמָּר נָאָם בּלְעָם

בֹלֵהֶם בַּר בָּתוְר וְאֵימָר נִיּבְרָא ונסל מהגיה נאמר אימר

whose eye is opened; of Beor, And the saying of the man said: The saying of Balaam the son

S١

þΙ

71

11

וללוי מולום: עַלְיִוּן מַחֲזָה שַׁצַּי יֶחֲזֶה נַפֶּל ַלאָׁם מִּכְּתְּ אֹמִבוֹ...אָכְ וֹּ,וַבְתֹּ בַּהַנוּ نظلائد حرب: ביוו מן בורם שני חוו שביב אַן וֹנִבַת מִבַּת מִן כֹּנִם הֹלַאִּנִי אַנמָר דְּשְׁמַעִּ מִימָר מִן בֶּרָם

Fallen down, yet with opened eyes: seeth the vision of the Almighty, knowledge of the Most High, Who words of God, And knoweth the The saying of him who heareth the

מוּאָב וֹלוֹבֹלוֹב כֹּלַבְבֹּנִגַ מֵּטִי: מָבֶּׁמְ מוּמִּבְאָב ומִבוּאַ פֹּאִנוּי ¿ לְנִוֹר בַּנְבְׁ כּוּכְּׁר מִנֹהֹפֶר וֹמִם אַראָפּוּ וְלַאַ עַּמְיִר אֲשׁוּרֶפּוּ וְלַאַ

בְּנֵן אֲנְשְׁאֵ: בלבנ מואד לומבוס בלב なうごはメ מוֹמִבֹאֹב ひかり أذأباليان ₫Ľĸ⊑ ŒĽ חַוּימִיה וְלָא כְעַן סְבֵּימִיה

of Seth. Moab, And break down all the sons shall smite through the corners of scepter shall rise out of Israel, And forth a star out of Jacob, And a him, but not nigh; There shall step I see him, but not now; I behold

(13) - לעבור אח פי הי. כאן לא נאמר אלסי כמו שאמר בראשונה (לעיל כב, ימ) לפי שידע שנבאש בהקב"ה ונערד:

(16) ויודע דעה עליון. לכוין השעה שכועם בה (ברכות ז, ל): מס שסן עמידין לסרע למואב באמרים סימים ומחך פאמי מואב. סמרגום מפרש קוצר סעברי ויקעול וכו": מו) אן הנה היי לבני ישראל בדבר בלעם: אשר יעשה העם הזה לעמך. מקרא קלר הוא וה. איעלך להכשילם ואומר לך של אלו שוגא ומס סוא כו' כדאימא בחלק (סנסדרין קר, א) מדע שבלעס סשיא עלס זו לסכשילס בומס שסרי גאמר (במדבר לא, (+1) הולך לעמי. מעמס סריני כשחר עמי שנסחלק סקד"ס מעלי: לכה איעצך. מסלך לעשומומס סיח סעלס חלסיס

/.7.T

11,5: וְהַיְה אֱדוֹם וָבְשָׁה וְהָיָה וָבַשָּׁה וֹיהַי

⁶¹ נְיֵנְרְ מְיִּהְּלָּרְ וְתְאֶבְיִר שְּׁרָיִר נְיֵנְתְּיִתְ חַדְ מְּרְבִּית יִשְּׁלִר

וֹאַנוֹנונונו הָּבוֹי אָבֶּב: ניאַמֿע באָמָגע יוָוֹם הַמַּבֶל

جورة جيرا: ניאַמֹּר אֵיהָן מִוּשְּׁבְּּוֹב וֹמִּים נַאַמַר הַפּּיף בּיה מוֹהָבָּוּ וֹשִּׁי تَنْكِم אُن لَوَّٰذِ، رَنَّهُم خُهُدُرِ لَلَّهُم ثُن هُذُمُ عُن لِثَمْرِ مَنْجُنَا

هَمْدِد نَمُكُلَّ: ··· ﺧﺪ אִם : בְּנֵינִ בְּבַּהֹּב לֵנוֹ הַעַבְּנִי אַבּי אִם : בִּי בְהָהִגֹּאִנַ הַבְּמָאִנַ

משְׁמִׁנִ אֶּב: وم וַיִּשְׂא מִשְׁלְוֹ וַיּאַמַר אֹוֹי מֵי יִחְיָה וּנְּשִׁל שִהְלֵיה וַאַמַר

> נוֹמְבֹאָן זֹגֹקְע בֹּנֹכִסׁוֹ! אַנְבְּיִנְי וְיִמְּבְאֵלְ מְּמִּנִי יְרִימָּאִ מִּמִּנִר לְבַּמְּלָ, וְבְּבִוְנִי, 炎下に口

עַּקְימַינַיַא: はほごに

לְמְּלְמָא הבּוּ. בּוֹשִּׁבֹאָל הַנְה צַּמְלֵל וְסוֹפֵּיה משלגע נאמר ביש קרביא נּנְרְאָ אָּטַרְעָּלְלְּ נִיּמְּאִ מְּמְלְוִ נְחָנִאָּ בָּי עַּמְלְבְּאָרִ נִּמָּבְ

לכב שמו מעוב:

ער מָא אַתּוּרְאָר וֹשְׁבֵּינָר:

אָלְהַא יָה אָלָין: לְנַוֹּנִבּוֹא בַּנִינוּוְן כַּר וֹהֶבֶּיִר

> valiantly. possession; While Israel doeth Seir also, even his enemies, shall be a And Edom shall be a possession,

remnant from the city. dominion, And shall destroy the And out of Jacob shall one have

end shall come to destruction. was the first of the nations; But his up his parable, and said: Amalek And he looked on Amalek, and took

And though thy nest be set in the Though firm be thy dwelling-place, took up his parable, and said: And he looked on the Kenite, and

away captive.. How long? Asshur shall carry thee Nevertheless Kain shall be wasted;

hath appointed him? said: Alas, who shall live after God And he took up his parable, and

האומות שכולם ילאו מן שת בנו של אדם הראשון: (מ"ב ימ, כד) אני קרמי (ישעיס נא, א) מקבמ בור נקרמס (משלי ל, יו) יקרוס עורבי נמל. פורוי"ר בלע"ו: כל בני שח. כל דוד שנאמר בו (שמואל־ב מ, ב) סשכב אומס ארלס וימדד שני מבליס לסמימ וגו' (מדרש אגדם): וקרקר. לשון קורס כמו דרך קשמו. שהכוכב עובר כמן. ובלע"ו דישמינ"מ כלומר יקוס מול: וקם שבש. רודה ומושל: ומחץ פאחד מואב. וה (עו) אראנו. כולס לני שבמו של יעקב וגדולמו לך לל עמס סול ללל ללמר זמן: דרך בובב. כמרגומו לצון (ליכס ב, ד)

- (13) והיה ירשה שעיר איביו. למויניו ישראל:
- (91) וירד מיעקב. ועוד יסיס מושל אחר מיעקנ: והאביד שריד מעיר. מעיר סחשונס של אדוס וסיא רומי ועל
- (02) וירא אח עמלק. וממכל בפורענומו של עמלק: ראשיח גוים עמלק. סוא קדס את כולס לפלמס בישראל וכך מלך סמשיח אומר כן שנאמר בו (חסליס עב, ח) וירד מיס עד יס (עובדיס א, יח) ולא יסיס שריד לבים עשו:
- מושבך. ממס אני מסיכן וכים לכך סלא אמס עמי סיים בעלס (שמום א, י) סבס נמסכמס לו ועמס נמישבם באימן ומעוז של אחר עמלק נסמכל בגדולסס של בני ימרו שנאמר בסס (דס"א ב, נס) מרעמים שמעמים שוכמים (ספרי בסעלמך עמ): – איחך (12) וירא אח הקיני. לפי שהיה קיני מקוע אלל עמלק כענין שנאמר (שמואל-א טו, ו) ויאמר שאול אל הקיני וגו' הזכירו מרגס אונקלוק. ואמרימו להאבד בידס שנאמר (דבריס כה, יע) ממחה את זכר עמלק:
- עם עשרת השבעים ותקיס לבער ממקום שנתישבת שם מס ברך: עד מה אשור חשבך. עד סיכן סול מגלה לותך שמל (22) כי אם יהיה לבער קין וגוי. משכיך שנמקעם למוקף וה שמירן נעכד עוד מן העולם כי מף מס ממה עמיד לגלום ישראל (מנהדרין קו, א):
- ארמיים בבירניום גדולום על אשור: אם אלה שלא ישים עליו הגוזר את אלה שיעמוד קנחריב ויבלבל את כל האומות ועוד יבואו לים מיד כחים ויעברו כחיים שהן (23) וישא משלו וגר. כיון שסוכיר אם שניים אשור אמר: אוי מי יחיה משמו אל. מי יכול לסחיום אם עלמו משומו למלח וחבור אין זה ערוד מן העולם אלא עלעול ממקום למקום וחשוב עם שאר הגליות:

וֹמנּוַ_מֻצְבׁר וֹנִם_עוֹא מַבוֹ, אַבֶּר: יי לגים מיַר בּהָים וענף אַשִּיר

لْرَو حُكُمُ لِكُمُكُ كُمُلُحُهُ: (وَ) ت تَرْكُم خَذِمُهُم تَرَكُكُ تَرْهُد ذِفْظِفُهِ لَكُم خَذَمُهُم تَجْبَحِ لَفُد ذِجْفُدَ.ك

בְּלָם לְוֹנִוּת אֶלְבַלְנִוּת מוּאֶב: حم ييرس بشتهر فهوا بيرت بشته بشته بهدا بهد

284'n'n': · נשַלֵּבֶאוֹ לְמָּם לְוּבִׁנוֹ, אֶּלְנִינִנוֹן

וּנְיִנִי בּּנִמְּבָאַל יִבוֹיִנִי בּנִמְּבָאַל: ³ וּיִּאָּמִיר יִשְּׁרָאֵל לְבָּעַעַ פַּעָּוֹר

אַר־יָהוָה מִישִּׂרָאֵל: حَربَيْت يَهُم تَهُمُ يُنْهُ يَنْهُ لِيَالِمُ لِيَالِيا ˆ בְּלְ־רָאִשֵּׁי הַלְּם וְהוֹקָע אוֹהָם ִ ניאמר יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶתַ

خُرِّمَر فَمْدِد: עובי אָנְהָ אַנְהָּגוּ עַנִּגְּמָעוֹם לַמִּגְנִיּ ¿ ַרַּאַמֶּר מֹשֶּׁה אֶל־שׁפְּמֵי יִשְׂרָאֵל נַאֲמַר מֹשֶּׁה לְדַיָּינֵי יִשְׂרָאֵל

> ואַר אַנון לְעָּלְמָא "יִבְּדוּון: לְאַשוּב וֹיְהַהְּבְּבוּוֹ לְהַבָּב פַּבַעוּ וֹסׁנְמֹן וֹאַמֹּבְעוֹן מִבְוָמָאָּג וֹנִמִּנָן

ואַף בָּלְק אָזַל לְאִוֹרְחֵיה:

מַּמָא לְמִמְּמֵּג בַּעַר בְּנָת מוֹאָב:

לַמְעַנְיָהְרוֹן: עַלְּם נַיְּמְשַׁעַוֹנִי מְשְׁמִּנִינִוּ נַאָּכִלְ מַמָּא יּסְגִירוּ 八点位と

פמור וטבוף רוגיא דיי וֹאִטְׁעַבּּר וֹמִּבְאָכְ לְבַהֹּלָא

מְמְמֵּא וֹיְעוּד שְׁלוּלְ בוּגְּוֹא בַּיִּי בְּעִינִר מְעוֹרָ בִּיִּלִי בְּיִלִּיִּרִ מְעִרָּ בִּיִּלְ בֿל בישׁי עַשָּׁא וְדוּן יקשׁוּל נאַמָר וְיָ לְמִשָּׁה דְּבָר יָת

מְנְמֶּבְאָבָ:

באטטלבו לבמלא פמור:

he also shall come to destruction. Asshur, and shall afflict Eber, And of Kittim, And they shall afflict But ships shall come from the coast

went his way. returned to his place; and Balak also And Balaam rose up, and went and

with the daughters of Moab. people began to commit harlotry And Israel abode in Shittim, and the

 ΛXX

57

t7

their gods. people did eat, and bowed down to sacrifices of their gods; and the And they called the people unto the

LORD was kindled against Israel. Baal of Peor; and the anger of the And Israel joined himself unto the

from Israel.' anger of the LORD may turn away in face of the sun, that the fierce and hang them up unto the LORD Take all the chiefs of the people, And the LORD said unto Moses:

the Baal of Peor.' that have joined themselves unto Israel: 'Slay ye every one his men And Moses said unto the judges of

- וסובד גשמס: וצים. קפינות גדולות כדכתיב (ישעיס לג, כת) ולי חדיר ובורני רבתת: (+2) ועוו אשור ועוו עבר. ועוו לוחם שבעבר סנסר: וגם הוא עדי אובד. וכן פירש (דנילל ז, יל) עד דקעילם חיומל
- (ד) בשטים. כך שמה (סנהדרין קו, ה): לזנוח אל בנוח מואב. על ידי עלת בלעם כדהיתה בתלק (שם):
- राद (वरवालव ख): (2) - וישחחוו לאלחיחן. כשמקף ילכו עליו ואומר לה השמעי לי והיא מוליאה לו דמות פעור ממיקה ואומרת לו השתחוד
- (+) קה אה כל ראשי העם. לשפוע את סעובדים לפעור (סנסדרין לס, א): והוקע אותם. את סעובדים. והוקע. (5) בעוד. על שם שפוערין לפניו פי העבעת ומולימין רעי וזו הים עבודתו: ויחד אף ה׳ בישראל. עלת בהס מגפה:
- בטומקים בחול ולפן מכודבו ובטמב זוכטט חליו: בסקילה וכל הנסקלים נחלין (סנהדרין מה, א): - גגד - השנוש. - לעין כל ומדרש אגדה (סנסומא יט) השמש מודיע אח סיא מלייה (שם לד, ב) כמו שמלינו בבני שאול (שמואל ב כא, ו) והוקענום לה' ושם מלייה מפורשת. עובדי עבודת אלילים
- (,4,4): (a) הרגו איש אנשיו. כל מחד ומחד מדייני ישר מל סיס סורג שניס ודייני ישר מל מיר בו מועמ מלפיס כד מימ מבענס דרין

الإلام مرالك : בְּנִירִיִשְׁרָאֵלְ וְתֵּמְּה בֹּלִים פָּתַה בַּלְ בִּנִשְׁהַא רַבְנִי וִשְׁרָאֵלְ וְאִנּוּן לְמִּנוֹ, תְּמְּע וּלְמִּנוֹ, כַּלְ מַּנֹע מִבְנוֹנִים אַ לְמִנוֹ, מָמָע וּלְמִנוֹ, ניקר אל־אַחִיוֹ אַח־הַמּּרְיִנִית אַחַא וְקְרֵיב לְנְת אַחוֹהי יָח וְתְּבֶּׁה אָיִשׁ מִבְּנֵי יִשְׁרָאֵל בָּא וְהָא מּרְרָא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בכן בהדע משפן זמנא:

ניקח רַמַח בְּיָרוּ: שַּהַרְן הַכּהֵן נִיְקְם מִתְּוֹךְ הֵעֵבְר שַהַרֹן כְּהָנָא וָקָם מִגּוֹ כִּנְשְׁהָא

בְּבְּתְהְיִם נְשִׁמְבֶּרְ תַּמִּנְּפְּׁר תֵמָלְ בְּנֵי, בּמִמְהַא נְאִטְבָּלְ, מִוְטִּנְא מִמְּלְ אْرِه نَشِلَאָל لَאْשَـلَאَهُك אُלٍ۔ يَبْجُنُهُ جَدِ نَشِنَهُ إِنْنَ هَفَتْهُ הַקְּבְּה וַיִּדְלֹר אֶח שְׁנֵיהָם אֵח לְקִּיְּבְּחָא יַבַּזַּע יָח חַּרְוֵיהוֹן יָח וְנֹּדֶאָ אַּעָוֹר אֶגְּהְבוֹהְבֹאָלְ אֶלְ וֹמֹאלְ בֿעֹר װּבֹרָא בֿר וֹהָבֹאִלְ

لَمْشِدُرَهِ \$\$ك: (حَ) קייר ניהוי המתים במגפה צרבעה נהוי דמיתי במוקגא עשורין

וּנִסֶּיב רוּמָהָא בִּידִיה: تَزِلُم قَرْنُامِ قُلِ مُكِٰمَٰئِكِ قُلِ تَكَنَّمُ قَرْنُاهِ قَدِ مُكِٰمَٰئِكِ قَدِ

בני ישראל:

נאַבְבָּגֹא אַלְפָּגוּ:

Weeping at the door of the tent of children of Israel, while they were of all the congregation of the the sight of Moses, and in the sight brethren a Midianitish woman in Israel came and brought unto his And, behold, one of the children of

in his hand. the congregation, and took a spear saw it, he rose up from the midst of Eleazar, the son of Aaron the priest, And when Phinehas, the son of

meeting.

children of Israel. So the plague was stayed from the and the woman through her belly. of them through, the man of Israel, into the chamber, and thrust both And he went after the man of Israel

were twenty and four thousand. And those that died by the plague

The Haftarah is Micah 5:6 - 6:8 on page 214.

نَّمُلُمُّكُمْ خُطْنُمُنْد:

לַנוְלָם וֹלְאָ_כַלָּוָנִוּ אָנַבַּנָּוּ

בַּמָּגֶב אָנַרַ עַוֹּמָנִי, מָמָּגַ בַּנָּיִ

جُا هُذِٰمُإِد جُا هَٰتَالًا بَحِبًا

לכתוב פְינָהָס ביו״ד זעירא)

פֵּינָהָס (בספרי ספרד ואשכנז נהוג

אָנו_לוֹאָנוֹי

ĖĊĖŔĻ

<u>ַנְיְדְבֶּר יְהְוְהְ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יִּמַלֵּיל יָיְ עָם מֹשֶה לְמֵימַר:</u>

نشِلَمْد فَكَاثَمُنَا:: בנובון וֹלֵא מֻוֹּגוֹנוֹ וֹנוֹ בֹּנוֹ לנו וֹמְבַאָּב לַבַעוֹנוּ וֹטַ עוֹאָטוּ כַּבְבַוֹלָא אָטִיב יָה הַמְּמִי מִעָּלִי מִעַּלַ פּגֹּטַס פֿר אָלְמִּזָר פֿר אַבַרוֹ

My wrath away from the children of son of Aaron the priest, hath turned Phinchas, the son of Eleazar, the

And the Lord spoke unto Moses,

11

in My jealousy. consumed not the children of Israel My sake among them, so that I Israel, in that he was very jealous for

ידיו. אלא כדי שיבא פינחם וימול את הראוי לו (מנהדרין שם. תנחומא כ): קנאין פוגעין בו) געו כולס בבכיס. בעגל עמד משה כנגד ששים רבוא שנאמר (שמוח לב, כ) וימחן עד אשר דק וגוי. וכאן רפו אס מאמר אקורס צמ ימרו מי סמירס לך וכו' כדאימא סמס (שס): והמה בכים. נמעלמס ממנו סלכס (כל סצועל ארמימ כדלימל בללו קן הנשרפין (שס פב, ל): אח המדיניה. כובי בת לור: לעיני משה. למכו לו. משק. זו לקורס לו מותרת (6) והגה איש וגרי. נמקבלו שבמו של שמעון אלל ומרי שהיה נשיא שלהם ואמרו לו אנו נדונין במיחה ואחה יושב וכוי

בסיגרסס סיסו ליסוי פרוונקס מיד ויקס רומס בידו וגו' (סנסדרין שם): (ד) דירא פינחס. ראס מעשס ונוכר סלכס אמר לו למשס מקובלני ממך סבועל ארמים קנאין פוגעין בו. אמר לו קריינא

ונקבות שלה וראו כולם שלא לתנס הרגם והרבה נמים נעשו לו כו' כדאיתא התם (מנהדרין פב, ב. ספרי קלא): (8) אל הקבה. אל ספל: אל קבחה. כמו (דברים ימ, ג) סלמיים (מ"ל פל סקיבם) וסקיבם. כוון במוך וכרום של ומרי

וְתְּיִלְיִנִי כִּוְ וּלְזַבְׁתֹּוְ אַנַוֹבְיוּ וּהְבִיר בִּיִה וְלְבָּנִוּהִי בְּהָבוּוִיהִ ואשכנז וי״ו קטיעא) בּנוּטֹּג הַּלְוִם: (בספני ספנד לַנְמִי הַּלְם: לַבוּ אֵבִיר יַנִּלְנִי יְנֵינוּ לַוְ אָנַר בֹּבּיּוֹ אִנֹתִר נִיאַנֹא צַּוֹר לַיִּה יְנִי יְנִי

iÀL%4: לנא לאקליו ניכפר מל-בני שבם אליניה וכפר על בני ליי בַּרָיח בַּחָנַת עוֹלֶם תַּחַת צַּשֶׁר קָנָם בָּחנּנת עָלַם חַלֶּף דְּקִנִּי

وَكُرِيهِ ثَمْنِهِ كَانِكِ هُلِ كَمْشَمِرْنِ: הְבְּה אָת־תַמּרְיִנְיִת וֹמָרֵי בֶּן־ קִמִילְא דְאִהְקְמִיִל ،، إَنَّاتُ هِٰذَتُ بَهِٰٰتِكُمْ بَهِٰٰخِ لَيَةِخُبَ عِنِيْرَا

`₩\$\$

בית בָּא לְבִית שִׁמִּמִוּן: מֹבׁנוֹנִישׁא וֹמֹבוּ כַּב סַבְוּא בַב וֹמְוָם עּוֹבֹבֹא בֿר וֹמִבֹאָץ

אֶב בַּמְרָיֵן הָוּא: (פּ) בּוֹבּׁג בֿע_גֿינַ בַּאָמָ אַמֹּנְע בּּגנַ _ מִבְּנַנִּטֹּא בּוֹבּג בַע גוּב בַנַמָּ ני וְשֶׁם הֶאִשְּׁה הַמְּבֶּה הַמִּרְנָרִת וְשׁוֹם אִהְּהָא דְּאִהְקִּשֵּׁילֹת

אומו כונו אַכֹּא בֹמֹגַוֹן נונא:

ישר 16 נַיְדְבֶּר יְהַוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶה לְמֵימַר:

: גוייון: אָנְעֶׁם: נְּעָרִים נְּתִּבְּיִנְעָם אָנִעֶּם: יְמָּרִינְעָם הַּבְּיִנְעָם אָנִעָּם: למבולאו ושלמוע

> him My covenant of peace; Wherefore say: Behold, I give unto

Israel.' atonement for the children of was jealous for his God, and made everlasting priesthood; because he seed after him, the covenant of an and it shall be unto him, and to his

house among the Simeonites. the son of Salu, a prince of a fathers' the Midianitish woman, was Zimri, that was slain, who was slain with Now the name of the man of Israel

Midian. the people of a fathers' house in the daughter of Zur; he was head of woman that was slain was Cozbi, And the name of the Midianitish

And the LORD spoke unto Moses,

Harass the Midianites, and smite

Δı

91

ÞΙ

εζα"1: קגאחי. בנקמו אם נקממי. בקלפו את הקלף שהיה לי לקלוף. כל לשון קנאה הוא המתחרה לנקום נקמת דבר אופרטמנ"ע לעבודה אלילים והרג ושיא שבע מישראל לפירך בא הכחוב ויחסו אחר אהרן (סוהדרין פב, ב. סוטה מב): בקנאו אה (II) פינחס בן אלעור בן אחרן הכהן. לפי שסיו סשנמיס מנויס אומו סכלימס גן פומי וס שפימס אני אמו עגליס

(21) אח בריחי שלום. שמסא לו לברים שלוס כאדס סממזיק מובס ומנות למי שעושה עמו מובס אף כאן פירש לו סקב"ס

לי (זכריס מ, ב) וקנאמי לליון. בשביל ליון: וכן שנינו בובחים (קא, ב) לא נמכהן פינחם עד שהרגו לומרי: לאלהיו. בשביל אלהיו. כמו (במדבר יא, כמ) המקנא אחם ולבנייו שנמשחו עמו ולחולדוחיסם שיולידו אחר המשחחן אבל פינחם שנולד קודס לכן ולא נמשך לא בא לכלל כהונה עד כאן. (13) והיחה לו. ברימי ואמ: בהיה בהנה עולם. שאף על פי שכבר ומנס כסינס לורעו של אסרן לא ומנס אלא לאסרן שלומומיו (פנהדרין שם):

של עלמו מלקנא למילול סשם לכך סודיעך סכמוב מי סוא סמוכה: "לשמער. . לאחד מחמשח בחי אביח שהיו לשבט שמעון. דבר אחר להידיע שבחו של פינחס שאף על פי שוה היה נשיא לא מנע (14) ושם איש ישראל וגרי. כשס שיימם אם הלדיק לשנה יימם אה הרשע לגולי (תנחומה פנחם ז: נשיא ביה אב

מיפס ומפר ומנוך ואבידע ואלדעס ווס סיס מלך לאחד מסס: ולפי שנסג בויון בעלמו לספקיר במו מנאו שלישי (מנמומא שס): ביה אב. ממשת בתי אבות לבות היו למדין. (בראשית כה, ד) אומות. ממד מממשם (במדבר לא, מ) מלכי מדין אם אוי ואם רקס ואם לור וגו' וסוא סיס משוב מכולס שנאמר ראש אמום (ai) ושם האשה המכה וגרי. לסידיעך שנאמן של מדיניס שספקירו במ מלך לונות כדי לסמעיל אם ישראל (שס): ראש

(עו) צרור. כמו זכור שמור לשון סווס. עליכס לאייג אומס:

קיום המגפה על דְבר פְּעִיר: עַל עֵיסַק פְּעִיר: נְשֶּׁיא מִדְיָן אֲחֹהָם תַשְּׁבֶּּת فَمْنِد لَمْحِ لَـٰجُد خَافِر ثَن مَنْ مَن فَمِيد لَمْحِ مُنْوَهِ فَافِر sı المُشَادِ نَخْرُدُ كَرُقُا هَمِـ لَـ لَـ خَرْخُرِيدِا لَـ تَحْدَرُهِ خُرِدِا هَرِ

אַבְרָן הַכְּבֵן לֵאַמֶּר: יהוֹה אֵל מֹשֶׁה וְאֵל אֶלְעָּזְרָ בֶּן־ לְמִשֶּׁה יִלְאֶלְעָּוָר בַּר אַהַרוֹ וְיָהֵי אַהַרֵּי הַפּּגַּפָּה (פ) וּיִאמֶר וַהְנָה בְּתַּרְ מִוֹחָנָא וַאַמֶּר יִיָּ

גַּבָא בִּוֹמְבָאַן: لْمُمْرَٰكِ خُرْدُنَ كُمِنْكُ خُرْءِيَّكُم يَخْمُرُمُ خُرْدُنِكَ كَمُنْكُلِيلًا خُرْ ، نَصْلُعُم طَوَّا مُصُلِّنَا مِثْلًا يَكُدُرُ نُصُلِّعُم طَحَادُ مُصَالًا مُدْنَا مُدْنَا אָאַג אָּע־רַאָאָהוּ כָּלְ־עָּרָת בְּנִי־ קַבִּילִנִּ יָה חוּשְׁבַּן כָּלְ כָּנִשְּׁהָא

יְבַחָוֹ לֵאִמֶּר: אָטָם בֹּמֹבְרָט מוָאָב מֹכְ וֹבִבוֹ

نې ۱۵ نام מצרים: بجير بשֶׁרְאֶל הַיּצְאָים מֵאָהֶץ יּבְנֵי יִשְׁרָאֵל דִּנְפַּקוּ מֵאַרְעָּאִ י באַשֶּר צְנְּה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁר בְּמָא הְפַּפִּירָ יָּיָ יָת מֹשֶׂר מבו משְּבוּים שְׁבָּה וָמָעְלָה מבּר מַשְּׁרִין שְׁנִין וּלְמִילָא

ದಭಕ್ತಗಿಗೆ ಗತ್ತೆ%: بيدنة משְפַּחַת הַחֲנֹלִי לְפַלֹּוּא רָאִּיבִוֹ חֲנֹוֹדְ זַרְעִּיֹת חֲנֹוֹדְ لْعَبْدًا خُدْبِدَ نَمْلُكُمْ خُدْرٌ لَعَبْدًا لَعَبْدًا فَبْدُنَاء لِنَمْلُكُمْ خَدْرً

באַטַבאַמוּכַע בּוּוָמָא בַּמוָעַנָּא בֿע בֿבֹּא בַּמֹבְיוֹ אַטַטַעון בּׁנ קְבְנִוֹם בִים לְכְּם בֹּנֹבֹלְיִנִים אָבִוּ מִהִּנִים. אַנּוּוֹ לְבִנִוֹ

خَلَالًا كِتَالَم خَلَالِمَالِ:

לפוט בולא בוּהְבֹאנ:

ځېرټر: במואָב על יַרְדָּנְאַ דִירִיחוֹ אַמרוּ לְמִמְנֵי וֹטִׁרוּן בְּמִישְׁרֵיִא تزيخ طهد بهرنون بمديد بصوير بمود بهرنون جيبه

לפלוא זַרְעִית פַּלוּא:

plague in the matter of Peor.' who was slain on the day of the the prince of Midian, their sister, matter of Cozbi, the daughter of in the matter of Peor, and in the wherewith they have beguiled you for they harass you, by their wiles

the priest, saying: and unto Eleazar the son of Aaron that the LORD spoke unto Moses And it came to pass after the plague,

ΙΛΧΧ

that are able to go forth to war in upward, by their fathers' houses, all Israel, from twenty years old and to negregation of the children of Take the sum of all the

:Suives Moab by the Jordan at Jericho, spoke with them in the plains of And Moses and Eleazar the priest

out of the land of Egypt.' children of Israel, that came forth LORD commanded Moses and the twenty years old and upward, as the [Take the sum of the people,] from

the family of the Palluites; family of the Hanochites; of Pallu, sons of Reuben: of Hanoch, the Reuben, the first-born of Israel: the

- לוס לסשמיד מפני רום שסימס עמידס ללאם מסס כדאמרינן (בבבא קמא לם, ב): (13) כי צוררים חם לכם וגרי על דבר פעור. שהפקירו בנותיהם לונות כדי להמעותכם אתר פעור. ואת מואד לא
- . אחר כשילאו ממלרים ונמסרו למשה נמסרו לו במנין עכשיו שקרב למוח ולהחזיר לאנו מחזירם במנין (הנחומא יד): (I) ויהי אחרי המגפה וגרי. משל לרועה שנכנסו ומבים למוך עדרו והרגו בהן והוא מונה מומן לידע מנין הנומרום. דבר
- (2) לביה אבחם. על שנע סלב ימימקו ולל למר סלס (נ"ב קע, ב):
- לסמנום: (3) וידבר משה ואלעזר הכהן אחם. דנרו עמס על ואת שליס המקוס למנותס: לאמר. אמרו לסס לריניס אתס
- מל הפקודים וגוי: (+) מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה וגרי. שיסל מנינס מגן עשריס שנס ומעלס שנלמר (שמות ל, יג) כל סעובר
- אני עליהם שהם בני אבותיהם וזה הוא שמפורש על ידי דוד (מהלים קכב, ד) שבמי יה עדות לישראל (שהש"ר ד, יב). השם הזה באמומיהם אם בגופם היו מושלים קל וחומר בנשומיהם לפירך המיל הקב"ה שמו עליהם ה"א מלד זה ויו"ד מלד זה לומר מעיד (פ) משפחח החגבי. לפישסיו סמומות מבוין מותס ומותכיס מס מלו מתיתם ין על שבעיסם סבורין סס שלמ שלמו סמלריים

לַכֿוֹמֶ, מִמֻּפּׁטַע עַכּּוֹמֶ,: אָהֶפּׁטַע עַטַבּגנְיָג לָטַבּגרוּן זַרְעָיה טַבָּרוֹן לְכַרְמִי

זְרְעִית בַּרְעִי:

the Carmites. Hezronites; of Carmi, the family of of Hezron, the family of the

וְהְבֹּה מֹאִנְע וְהִבְהָהִם: خَكَتَابُتِ مِنْ مِثْنَا لَهَلُ خُمْرِهِ عِبْدُ خَدْرُدُ بِنِيْدُ بِينَا لِهَلُ خَمْرًا אַבְּע מִאָּפַעָּע עַראַיבָּגָי נִיהְיָנִי אָבִין זַרְעָּיָת רְאִיבַן נַהָּנִי

אַלְפָּגוֹ וּמֶּבַת מָאָנִי וּטַבְּטַגוֹ:

and thirty. three thousand and seven hundred numbered of them were forty and Reubenites; and they that were These are the families of the

١١דֹלוֹג פֿבְּנְאַ אֵּבְנְאֶד:

ובני פַלוא אָליאַב:

And the sons of Pallu: Eliab.

: باللا בּגַּבע־קרה בְּהַצַּמָם אַשֶּׁר הִצּוּ עַל־מֹשֶׁה וָעַל־אַהַרוֹ מֹשֶׁה וַעַל אַהַרוֹ בְּבְנִשְׁהָא (ح. طديمر)[ط. طُدية[لَيَقلُ لا فَقَلُوا فَقَلُوا فَرَهُمُ لَا يُعْلَقُنُهِ هَذِ ⁶ נֹאֶׁבֹּגנֻם עִוּאַ דְּעַׂן بختر אַליאָב נמיאַל וֹבְתָּוֹ

מַּלְ בַּלְנַע בַּאָטְבַּנּוְמָּגעוּן מַלְ גֹֹי: וַאֶּבֹוֹבֶם וֹאַבֹּוֹבִם בַנֵּא בַּטֹּן וֹאָבִוֹבַם ולו. אֹלְואֹר וֹמוּאָלְ וֹבְעֹּוֹ

with Korah, when that company and swallowed them up together and the earth opened her mouth,

the company of Korah, when they

against Moses and against Aaron in

of the congregation, who strove that Dathan and Abiram, the elect

Dathan, and Abiram. These are

And the sons of Eliab: Nemuel, and

strove against the LORD;

ימְאַתַּיִם אָיִשׁ וַיִּהְיִי לְנֶס: בַּאָבֹל הָאָמ אָנו י אְנָם וֹאָת־קַרַח בְּמָות הַעַּיָּ נִתְּפְּתָּח הָאֶבֶץ אֶת־פִּיהָ נִתְּבְלֵע

צוּבְרָא וַהָוּן לְאָת: אַגמּטָא זָר מָאַנוּן וְחַמָּמִיּן למושא בלומשא פֿר אַכַלַם ען: אַמַּוֹאַ

they became a sign. two hundred and fifty men, and died; what time the fire devoured

ײַ יּבְנֵי־קֹרַח לאִ־מֶתּוּ: (ס)

וּבְנֵי לְרַח לָא מִיתוּ:

died not. Notwithstanding the sons of Korah

עַנְּבְׁנְנִי: מִּאְּפְּׁעַע עַנְּמִנְנִי לְנְבְּנִן מִאָּפּעַע זָרָמִנִי זָמָנן לְזָבִּנִן זַרְמָנִע מַאָּפּּעַע עַנְּמִנְנִי לְנְבְנֵן מִאָּפּעַע זָרָמִנִי בני שמעון למשפחקם לנמוצל בני

לַנְמָּנוֹ לַנְמִוּאֵל זַרְעִירָ נְמִוּאֵל לַנְמִין ختلةئكبابا warr

the family of the Jachinites; family of the Jaminites; of Jachin, the Nemuelites; of Jamin, the families: of Nemuel, the family of The sons of Simeon after their

the Shaulites. Zerahites; of Shaul, the family of of Zerah, the family of the

٤ı

71

ΙI

9

מְאָפֿעַע עַהָּאָנִלְי: זַרְעִית שָּׁאַוּל: נּ לְזֶּבִר מִשְּׁפְּּחַת בַוּּרְחָי לְשְׁאֵּיל לְזֶבַה זַרְשִּׁית זָבַה לְשָּׁאִיל

לבוע בו יו"ד בראש וה"א בסוף: מעיד עליסס לשבמיסס לפיכך בכולס כמיב סמנכי ספלאי אבל בימנס (לסלן מד) לא סוצרך לומר משפחם סימני לפי שסשס

(10) ויהיו לנס. לאות ולוכרון (במדבר יו, ס) למען אשר לא יקרב איש זר לחלוק עוד על סכסונס: (9) אשר הצו. אם ישראל על משס: בהצחם. את סעס על סי: הצו. סשיאו את ישראל לריב על משס לשון ספעילו:

בגיסנס וישבו שם (במ"ר): (11) ובני קרח לא מחו. סס סיו בעלה מחלה. ובשעח המחלוקח הרהרו חשובה בלבם לפירך נחבלר להם מקום גבוה

למוסרה שנהמר (דברים י, ו) ובני ישרהל נסעו מבהרום בני יעקן מוסרה שם מח ההרן והלה בהר ההר מח וממוסרה עד הר שכשמת אסרן נסמלקו ענני כצוד וצאו סכנענים להלמס צישראל ונמנו לצ למזור למצריס וחזרו לאחרייהם ח' מסעום מסר ססר למלרים (בראשית מו, כא) וכאן לא מנה אלא חמשה וכן אלבון לגד הרי שבע משפחות ומלאתי בגמרא ירושלמית (סומה א, י) (EI) לורח. סוא נותר (שמות ו, מו). לשון נוסר. אבל משפחת אסד בעלה וכן המש משבע בנימין שהרי בעשרה בנים ירד

रर	These are the families of Judah according to those that were numbered of them, threescore and sixteen thousand and five hundred.	מְאָׁה: שְׁבְּעִין וְשְׁהָא אַלְפָּין וַחֲמֵישׁ אַבְּין זַרְשְּׁיָה אָלְפָּין וַחֲמֵישׁ	ಜ್ಞರ್ಧೆ ದಭಿತ್ರಗೆಗೆ ;ಗೇಕ್ರಗ ನಿತ್ಯರ್ಥ,ದು ಅಜ್ಞಗ ;ಅಧರ್ಭ ಜ್ಞರ್ನೆ (ಗ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾಗ: (0)	रर
17	And the sons of Perez were: of Hezron, the family of the Hezronites; of Hamul, the family of the Hamulites.	מִּבְרוֹן לְחָמוּל זַרְעִּית חָמוּל: נְחֲנִי בְּנֵי פֶּבֶץ לְחָצְרוֹן זַרְעִּית	ر:קز: جני־פָּבֵץ לְחָצִּרֵּן מִשְׁפַּחַת הַחָצִּרִנִּי לְחָמֵּילִ מִשְׁפַּחַת הָחָמוּלֵי:	17
07	And the sons of Judah after their family families were: of Shelah, the family of the Berezites, of Zerah, the family of the Zerahites.	זְרָמִי בְּנֵי יְהִינְה לְזַּרְשָׁיִחָהוֹן לְשֶׁלֶה זַרְשִׁיִם שֵׁלֶה לְפָּרֶץ נְהֵנִי פָּרֶץ לְזֶרֵח זַרְשִׂיח	ַנּיִהְיָנִי בְּנֵי־יִּהוּדְתֹ לְמִשִּׁפְּחֹתָם לְשֵּׁלָה מִשִּׁפַּׂחַת הַשֵּׁלָנִי לְפֶּׁהֶץ מִשְׁפַּחַת הַפַּרְצִיִּי לְזֶּהַה מִשְׁפַּחַת הַזּּרְחִי:	70
61	The sons of Judah: Er and Onan; and Er and Onan died in the land of Canaan.	וֹאֵנְלוֹ בֹּאַבֹּהֹא צִּבְּלָהֵן: בְּנֵי וְשִׁנְּבִי הָב וֹאֵנְלוֹ וְמִיִם הַב	בְּנֵי יְהוּדֶה עֵר וְאוֹנְן וַיֵּטְת עֵר וְאוֹנָן בְּצֵּרֶץ כְּנָעַן:	61
81	These are the families of the sons of Gad according to those that were numbered of them, forty thousand and five hundred.	אַבְבְּׁמִּנְ אַלְפָּׁנִן וַשְׁמִּנְחָ מִאָּש: אַבְּנִן זַבְׁמִּנְתֵּ בִּנִי צָּׁב לְמִּנְיֵנִינִן	ágn αψφήα εμ''ξτ ζφμιτασ γιφασ χζη Ιμασαγία: (0)	81
LΙ	of Arod, the family of the Arolites.	זְרְמָּרוֹת אַרְאָרְיִּ לְאָרוֹת זְּרְמִית אָרוֹת לְאַרְאֵלִי	לְאַרְאֵלְי מִשְׁפַּחַת הָאַרְאֵלְי: לְאַרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת הָאַרְאֵלִי:	Δī
91	of Ozni, the family of the Oznites; of Eri, the family of the Erites;	قدر: كِمُأْثِدُ بَلَـمُدِن مُأْثِدُ كِمْدِدِ بَلَـمُدِن	ַלְאָּוֹנְיִ מִמְּפַּטִע הַאָּוֹנִי לְמִּרֶּי בְאָּוֹנְיִ מִמְפַּטַע הַאָּוֹנִי לְמִּרֶּיִּ	91
\$1	The sons of Gad after their families: of Zephon, the family of the Zephonites; of Haggi, the family of the Haggites; of Shuni, the family of the Shunites;	לְמִּנִּנְ זַבְׁמִּנְעַ מִּנְנִי: זַבְׁמִּנִע אֶפַּנְן לְטַנִּי זַבְׁמִּנִע טַנִּי בְּנֵי נְּבַ לְזַבְׁתְּנִיִּטִבְוָן לְאָפִּוָן	چير ډٽ לִמִשְׁפְּחֹחָם לִצְפֹּוֹן מִשְׁפַּׁחַתֹּ הַצְּפּוֹנִי לְחַגִּּי מִשְׁפַּחַת הַחַגִּי לְשׁנְּי מִשְׁפַּחַת הַשּׁנְי:	\$ 1
† I	These are the families of the Simeonites, twenty and two thousand and two hundred.	יִטְבוּן אַלְפָּוּן יִמְאִעוּן: אַבְּּוּן זַּבְשְׁנִים הָּמָּמִוּן הַּמְּבִּוּן	וְמֶשְׁבֵּים אֶלֶב וּמָאְתָּיִם: (ס) אָלְב מִאָפְׁבַּוֹיִם עַשִּׁמִּמִיִּנִ אָנִיִם	† 1

ססר שמונס מסעום יש למפרע אלא שחורו לאחרייסס וררפו בני לוי אחריסס לסחזירס וסרגו מסס שבע משפחום ומבני לוי נפלו ארבע משפחום משפחם שמעי ועוזיאלי ומבני ילסר לא נמנו כאן אלא משפחם סקרםי וסרביעים לא ידעםי מס סיא. ורבי מנחומא (ויחי י) דרש שמחו במגפס בדבר בלעס אבל לפי סחסרון שחסר משבט שמעון במנין זס ממנין סראשון שבמדבר סיני נראס שכל כ"ד אלף נפלו משבטו של שמעון:

(16) לאזני. אומר אני שוו משפחם אלצון (בראשים מו, טו) ואיני יודע למה לא נקראם משפחםו על שמו:

90	ۿۣڕٛڽ ڿڔڗ؞ڔ۬؇ؙڣ؆؆؞ڽٞڽڎۦۻٷۊؚڽۄ ڽ؆ڗ؈ڔڎ؞ڔٲؿڕٛڂۦۻٷۊؚڽۄ ؿڽڔٛۼڎ؞	אִלֵּין בְּנֵי גִּלְעָּר אִיעָּנָר זַרְעִית אִיעָּנָר לְחַלֶּל זַרְעִית חַלֶּל:	These are the sons of Gilead: of lezer, the family of the lezerites; of Helek, the family of the Helekites;	ο\$
67	בְּנֵי מְנַשָּׁה לְמָכִיר מִשְׁפָּחַת הַמְּכִידִּי וּמָכִיר הוֹלֵיד אָת־וּּלְעָּד לְגִלְעָּד מִשְׁפַּחַת הַגּּלְעָּדִי:	בְּנֵי מְנַשָּׁה, לְמֶּכִיר זַרְשִׁיה מְכִיר וּמֶכִיר אַנִלִיד יָת גִּלְשָׁר לְגִלְשָׁר זַרְשִׁיה	The sons of Manasseh: of Machir, the family of the Machirites—and Machir begot Gilead, of Gilead, the family of the Gileadites.	67
82	ಥ್ನ ಗರ್ಧ ನೈದಭಿಕಗೆಗ್ಗರ ಧ್ಯಕ್ಷಗ ಭಿರ್ಥ, ರ	ېغېرت: چير بنوا ځيېپېښتار ېزښت	The sons of Joseph after their families: Manasseh and Ephraim.	82
Lτ	אֵלֶה מִשְׁפְּחָת תַּוְּבִּוּלֵנֵי לִפְּקְדֵיתָם שִׁשָּׁים אָלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאִיֹת: (ס)	אָמָּגּוֹ זַּבְּמָּנִי זְבִּנְנִוּ לְמִּנְיֵנִינִוּ אָמָגוֹ זַּבְמָנִינִ זְבִּנְנִוּ לְמִנְיֵנִינִוּ	These are the families of the Sebulunites according to those that were numbered of them, threescore thousand and five hundred.	Lτ
97	جير بحدجاً לִמִשִּׁפְּחִהָם לִפָּרֶד משְּפָּחַת הַאֵּלֹגִי לְיֵּחְלְאֵּל משְפַּחַת הַיַּחְלְאֵל	לסרד זרעית סרד לאילון	The sons of Zebulun after their families: of Sered, the family of the Seredites, of Elon, the family of the Elonites; of Jahleel, the family of the Jahleelites.	97
Şτ	אָלֶה מִשְׁפְּחָת יִשְׂשִׁלֶּר לְפְּקְרֵיהֵם אַרְבְּעָה וְשִׁשֶּׁים אֶלֶר וּשְׁלְשׁ מֵאִית: (ס)	מְאָר: שִׁמִּין וְאַרְבְּעָא אַלְבִּין וּהָלְת אָמִין וְאַרְבְּעָא	These are the families of Issachar according to those that were numbered of them, threescore and four thousand and three hundred.	Şτ
~~†~~ 7	ממְּפּׂטַע טַמְּמֶׁנְנֶי: לְנְחֲיִּב מִמִּפּׁטַע טַנְמִּבָׁי, לְמִמִּנֶן	זֹבְמִּית מִּמְבִין: לְנְמִּיִּב זַבְמִית:	of Jashub, the family of the Jashubites; of Shimron, the family of the Shimronites.	~~1~~ 77
६र	בְּנֵי יִשְׁשִׁכְרֹ לְמִשְׁפְּחֹהְם הּוֹלֶשׁ מִשְׁפַּחַת הַהּוֹלְעֵּי לְפָּוְּה מִשְׁפַּחַת הַפּוּנְי:	בְּנֵי יִשְּׁשִּבְר לְזַרְשָּׁנְחָהוֹן חֹוֹלָע זַרְעִית חֹוֹלָע לְפָּנְה זַרְעִית פְּנְה:	The sons of Issachar after their families: of Tola, the family of the Tolaites, of Puvah, the family of the Punites;	६८

(AS) לישוב. סוא יוב סאמור ביורדי מזכיס (שס יג) כי כל סמשפחות נקראו על שס יורדי מזכיס. וסנולדין משס וסלאס לא נקראו סמשפחות על שמס חוץ ממשפחות אפריס ומנשס שנולדו כולס במזכיס וארד ונעמן בני בלע בן בנימין ומזאתי בימודו של רבי משס סדרשן שירדס אמן למזכיס כשסימס מעוברת מסס לכך נחלקו למשפחות כתזכון וחמול שסיו בני בניס ליסודס ומבר ומלכיאל שסיו בני בניס של אשר. ואס אגדס סיא סרי עוב ואס לאו אומר אני שסיו לבלע בני בניס סרבס ומשניס סללו ארד ונעמן ילאס מכל א' משפחס רבס ונקראו מולדות שאר סבניס על שס בלע וחולדות סשניס סללו נקראו על שמס. וכן אני אומר בני מכיר שנחלקו לב' משפחת אחת נקראת על שמו ואחת נקראת על שס גלעד בנו. ס' משפחת חסרו מבניו של בנימין כאן נחקיימס מקלת גרואת אמר שקראתו בן אוני (שס לס, יח) בן אנינותי ובפלגש בגבעס (שופעיס כ) נחקיימס כולס. זו מלאמי בימודו של רבי משס סדרשן:

حَجُنادلُ ﴿ جَمُقَدِم Belaites; of Ashbel, the family of the ĽĒĠĠ, זְבֹׁמִנִי בֹּלָמּ לְאַּמִּבֹּלְ זָבֹמִנִי 88 families: of Bela, the family of the خُدُرُ حَدُنُمُ لِ خُمْمُهُ لِينَامِ خُجُكِم خَدُرُ حَدُنُمُ لَا غُنَالُمُ نُكِالِمُ خُحُمْ The sons of Benjamin after their their families. יוסף לזרעיון: These are the sons of Joseph after נְחֲמֵשׁ מֵאַנְת אֵלֶּר בְּנֵי־וֹנְסֶף צִּלְפִּין נִחֲמִישׁ מָאָר אַלֵּין בְּנֵי two thousand and five hundred. were numbered of them, thirty and Ephraim according to those that ביני אָפַרוִם אָלָין זַרְעָּיָנִי בָּנִי These are the families of the sons of of Eran, the family of the Eranites. יּ וֹאֹבֶע בֹּדָּוֹ הַהּעַוֹלַבַע לְמֹבֶן וֹאִבֶּן בֹּדָּו הַהַּטַבַע לָמָבַן 98 And these are the sons of Shuthelah: Tahanites. משפתת המחני: of Tahan, the family of the خُرُدُد مُشَوَّنَه بَوَدُدٌ، خُرِينًا Becher, the family of the Becherites; دُ رَأْسُ شِرَا مِنْ سِوَلِي مِنْ لِيَسِمَرُ أَبْ رَاضُ مِنْ اللَّهِ مِنْ اللَّهِ مِنْ اللَّهِ مِنْ family of the Shuthelahites; of 38 their families: of Shuthelah, the هَٰذِي حُدْر هُفَٰذِينِ ذِينهُفَانِمُو هَٰذِنا خَدْن هُفَٰذِنَ ذِيْنَةُنْكَٰتِنَا These are the sons of Ephraim after מָאִנְת: (ס) and seven hundred.' مُلْأَنَا لَلْكُمُولَا الْمُكُمِّ لِمُكُمِّ لِمُكْمِدًا لِمُكُمِّ مُلْكُمُ الْمُكْمِدُ لِمُكْمِدًا لِمُكْمِدًا them were fifty and two thousand and they that were numbered of ŧξ אַכֶּה מִשְּׁפְּחָה מְנַשֶּׁה וּפְּקַבִיהָם אִבֹּין זַרְעַיָה מָנַשָּׁה וּמִנְיָנִיהוֹן These are the families of Manasseh; מלפֿע וֹעוֹבֶאָני: מִלְכַּב וִנִיבַגַּב: Noah, Hoglah, Milcah, and Tirzah. لإخْرَاء لِيَارِّات إِنْفِت لِيَرْزِت لِأَخْوَبَ لِيَارِكُن إِنْفِت لِيَرْخِت Zelophehad were Mahlah, and ្ជុះ בְּנִים בֵּי אִם בְּנִיִנִי וְמִּם בְּנִוֹנִי לִיהִ בִּיִּין אֶלְבִין בְּנָוֹ וְמִים בִּנְיִי names of the daughters of ٤٤ had no sons, but daughters; and the וּצְּלְפְּחָר בֶּן הַפֶּר לֹא הָוּוּ לָוֹ וּצְלְפְּחָר בַּר חַפֶּר לָא הַוּוֹ And Zelophehad the son of Hepher family of the Hepherites. נטפר משפַחת החפרי: īlau lēl: Shemidaites; and of Hepher, the ىشىنىئىم مىشقىت تېشمىنىنى بېمنىئىم بىلىقىن مىنىئىم ئىقد and of Shemida, the family of the نْمُدُّه مُنْفَقَلَك لَامُخُمَّدُ: family of the Shechemites; וֹמִבְם זַבֹּגנִי מִבַּם: Asrielites; and of Shechem, the تَ لَهُمُلِيهُمْ مُمُقَلَعَ لَهُمُلِهُمْ لَهُمُلِهُمْ لَهُمُلِيهُمْ لَلْمُنَا هَمُلِيهُمْ ıε and of Asriel, the family of the

Shuphamites; of Hupham, the of Shephupham, the family of the the Ahiramites;

Ashbelites; of Ahiram, the family of

family of the Huphamites.

68

של רבי משס סדרשן. אך סולרכמי לפחוח ולסומיף בדבריו: שנאמר (דברים ז, ז) כי אמם המעע וגו' ה"א מעע ממשה אמם מסרים ממשפחות כל העמים שהן שבעים אף זה הבנתי מיסודר ונמשבו בני שומלח לשמי משפחות לא וחשוב וחמלא בפרשה זו חמשים ושבע משפחות ומבני לוי שמונה הרי ששים וחמש וזהו (196) - ואלה בני שוחלה וגוי. שאר בני שומלה נקראו מולדומיסס על שם שומלה ומערן ילאס משפחה רבה ונקראה על שמו

ҀӾ҉Ҵ҅ӷ҅҅҅҅҅□

קחופָם זַרְעִית חופָם:

ليهرفكر ليهوبفت

र्नाद्व दंखेंद्वार त्ताद्वारः

בואהבל.

es que que que que es

CAGETIC

מְמֶּפַּׁעַע עַאָּעִוּבְמֶי:

(85) - לאחירם. סוא אחי (בראשים מו, כא) שיכד למולרים ולפי שנקרא על שם יוסף שסיס אחיו ורס ממנו נקרא אחירם:

﴿ كِرْنَامُجُكِم ۖ فَيُطْفَلُونَ لِلدَّنَّامُ يُعْجُرُ لِأَرْنَامُهُمْ لِأَنْذُنَّا رَبَّاهُمُ كَرِيدُن families: of Jahzeel, the family of the למאפווס בני נפסלי The sons of Naphtali after their אָלֶנ וֹאַנְבָּמ מֹאִנְנוּ: (ס) אַלְפֹּגוֹ וֹאַבְׁבֹּה מֹאָבי: thousand and four hundred. ﴿ خُولَا لَيْ مُ مُلِيُّ لَا لَيْ مُؤْلِدُ لَا لَا مُؤْلِدُ لِي اللَّهُ مِنْ مُنْ اللَّهُ مِنْ مُنْ اللَّهُ مُن اللَّهُ مِن اللَّالِي اللَّهُ مِن الللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن الل numbered of them, fifty and three Asher according to those that were בּוֹנַ אָמֻוֹב אִבָּוֹ זַבְהֹנִינַ These are the families of the sons of Asher was Serah. 9+ lão tư XâL ắlu: ומום כֿע אָמֶר מַּרַש: And the name of the daughter of the family of the Malchielites. تَلْعُخُدُ، كُمِّرُخُهُم مُهُطَّلِهِ عُجُدًا family of the Heberites; of Malchiel, ַ לְבֹׁנָ, בְּנִימְּע לְמֲבֶב מִאָּפּוֹע לְבֹנִ, בִּנִימָּע לְמַבֵּנ זַנְמִיע Of the sons of Beriah: of Heber, the ĽĖĹĸĠ.: ظِمُ فَالِي ذِكُ لِذِمُ لِا يُلْمُرِي خُلِيهُ لِيَ ڂڂڶۥڿٙڬ Ishvites; of Beriah, the family of the ** מְשְׁפַּׁתַתְ תַיּמְנְּתְ לְיִשְׁוֹי מִשְׁפַּתַת זַרְעִית יִמְנָת לְיִשְׁוֹי זַרְעִית יִשְׁוֹי Imnites; of Ishvi, the family of the בְּנֵרְ אָשֶׁר לְמִשְׁפְּחְתָּם לְיִמְּלָׁיִ בְּנֵי אָשֶׁר לְזַרְשְׁנְתְּחָרוֹ לְיִמְּלָּר families: of Imnah, the family of the The sons of Asher after their אָלֶב וֹאַבַלַּה מֹאִנִנוּ: (ס) and four thousand and four جَرْحَرَيْنِهُ مِنْ مِنْ مِنْ عَلَيْهِ الْعَلَادِةِ فَا اِيْدِيْهِ عَرْضًا اِيْدِيْهِ عَرْضًا اِيْدِيْهِ مُرْجَهِيْنَ عَبَامٍ عِلَيْهِ اِنْفُوْتُ فَيْ عَلَيْهِ الْعَلَادِةِ فَا اِيْدَادِهِ عَرْضًا اِيْدَادِهِ عَلَي numbered of them, were threescore according to those that were All the families of the Shuhamites, व्यंष्ट्रेन्त हो देवंष्ट्रेन्द्रेन: זְבְתְּלִים בַּוֹ בְזִבְתְּלִים בַּוֹן : families of Dan after their families. לְּמִּנְיִם מִמְּפְּׁטִע נַמִּנִםׁמֹי, אָבֶּיְע לְמִנִּטִם זָרָמִּיִע מִנְּטִם אָבֶּיִנִ the Shuhamites. These are the families: of Shuham, the family of These are the sons of Dan after their אָלֶב וֹמֻּמִ מֹאִנִיני: (ס) אַלְפָּין וְשֶׁית מְאָה: five thousand and six hundred. שׁמֹמָשׁׁ וֹאַבְבֹּמֹנִם וַמִּלֵּנִנִנוּן אַבְבֹּמִנוּ numbered of them were forty and ニログジメ their families; and they that were אַבְּע בֹּנִי בֹּנִימִׁן לַמִּמְפֹּעִנִים אִבְּעוֹ בֹּנִי בֹנִימִוֹ לְזִנִּהֹנִיטִיוִן These are the sons of Benjamin after משְפַּער הַנַּעָּמָי: the Naamites. נְעָּבֶּוֹן: Ardites; of Naaman, the family of خُرْتُمُولًا يَكْمُرِكُ هُلِكُ خُرْتُمُوا يَكْمُرِكُ ŢŹŗŕ Naaman; [of Ard,] the family of the השנה בדו בכת אבל ודהמו ושנה בדו בכת אבל ודהמו And the sons of Bela were Ard and

the Gunites;

Jahzeelites; of Guni, the family of

84

Δŧ

9t

St

٤ħ

74

Ιþ

οt

Beriites.

hundred..

Shillemites. of Shillem, the family of the 6t of Jezer, the family of the Jezerites;

(95) שפופם. הוא מופים (בראשית שם) על שם שהיה יותף שפוף בין האומות:

⁶⁺ לְיֵבֶּׁר מִמְּפְּׁעִיע עַנְּבֶּּלְי, לְמִבֶּיֶם לְיִבֵּר זָרְמִּנִי יִבָּר לְמִבָּם

آلمٰدلا لالأد:

(St) לשוחם. קול מושים (שם כג):

ದ್ಯತ್ತಿಗಿದ ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೇ:

לונו ממפוש בינוני:

(אי) ושם בת אשר שרח. לפי שסימס קיימת בתייס מנחס כחן (מומס יג, ה):

هَجُل فَطِيدَر خُدُرُ نَشِلَهُمْ هِمِي هَجَالَ طَنْتُ خُدُرُ نَشِلَهُمْ هَيِنَا נאַבְבָּמִים אָבָב נאַבַבָּמ מָאִנִע: לِمْשُوْمَارِينَ بَوْجِيدَبُتُ يَامِنُهُمَ خِيْدِيْدِيمَانِ بَمَدِيْدِيمَا لِاَجْعِدًا تَظَفَّذُ، هُذِياً

لَيَظُمُّهُ هَٰذِهَا لَهَٰلَهُمْ طُغُنَا: <u> ئالگڑاں</u> تظظذ

ينځني: מַאָּוֹת אֶּלֶף נְאָלֶף שְׁבָע מַאָּוֹת מְאָּה וָחַר צַּלְפִּין שְׁבַע מָאָה

ניְדְבֶּר יְחְנָח אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יְיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

בְּמִסְפַּר שֵּׁמִוֹנִי: د، ڬۼڿ٦ ۺڗڿ٦ ټ<u>ۼڎ؇ ڄڍ</u>ڽڿ٦ ڋۼۼؗڔ

เพลน์ (G)

שוּהַבוּן אַטִסְנָטִבוּן **Ž**ŲĢĘŲĽŅ 404.81 **M**OKIT באַבוֹסֹנֹא בַּמִנְיוֹ הַמְבַוֹיוּ

ككفكيد

زَيَا لِيَارَٰنِهِ: שَמְמְּתְם נְּשִׁלְעַׁוְ אָתְם לְפָּׁג פֹּטִבְּתִוּ נְלֵנִמֶּתִבֵּיֹ קרַב שַּׁרְבֶּע נַחֲלְעָוּ וַלְמִּמַּם

גבר קפום מנינוהי התיהיב

לשְׁמִוֹת מַשּוֹת־אָבַתָּם וָנָחֶלוּ: ין אָב בּינִיבְילְ יוֹטְלֶלֵל אָנַרַעִּאְנֵיהְ בָּנִם בַּמַּבַבָּא טִנִיפָּלְנִי אָבֹהָא

八谷は上げ שְׁבְמֵי אֲבְהָהָהוֹן

בָּין רַב לִמְעְמַה: (ס) אַטְסְנַתְּהוֹן בֵּין סַנִּיאֵי לִזְעֵּיבוּ: יי על־פּי הַגּוֹרֶל מַחָבֵלָק נַחֲלָהָוֹ עַל פּוֹם עַּרְבָּא הָּחָפְּלִיגוֹ

> hundred. forty and five thousand and four that were numbered of them were according to their families; and they These are the families of Naphtali

hundred and thirty. thousand and a thousand and seven of the children of Israel, six hundred These are they that were numbered

:gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

number of names. for an inheritance according to the Unto these the land shall be divided

inheritance be given. were numbered of it shall its to each one according to those that thou shalt give the less inheritance; more inheritance, and to the fewer To the more thou shalt give the

they shall inherit. names of the tribes of their fathers divided by lot; according to the Notwithstanding the land shall be

more and the fewer.' inheritance be divided between the According to the lot shall their

95

SS

ŧ۶

15

לבדו (ספרי קלב. ב"ב קיז, א): כבשו ושבע מלקו לא נעלו מלק בארך אלא אלו שש מאות אלף ואלף ואס סיס לאחד מסס ששס בניס לא נעלו אלא מלק אביסס (EE) לאלה ההלק הארץ. ולא לפחומים מנן עשרים אף על פי שנאו לכלל עשרים נערם חלוק הארץ. ולא לפחומים מנן עשרים אף על פי שנאו לכלל עשרים בערם חלוק הארץ.

הארך במדה לפי שיש גבול משובה מהברו אלה בשומה ביה כור רע כנגד ביה קהה טוב הכל לפי הדמים (הנהומה ו): של גבול סמפורש לו וסגורל עלמו סיס לוום ואומר אני סגורל עלימי לגבול פלוני לשבט פלוני שנאמר על פי סגורל ולא נמחלקס - פסקין וי"ב גבולים בי"ב פסקין ובללום בקלפי והנשיא מכנים ידו למוכה ונוטל שני פסקין עולה בידו פסק של שם שבטו ופסק - סכסן סיס מלובש באוריס ומומיס ואומר ברוח סקודש אס שבט פלוני עולס מחוס פלוני עולס עמו וסשבטיס סיו כמוביס בי"ב רבוי השבט חלקו החלקים לא עשו אלא על ידי גורל והגורל היה על פי רוח הקודש כמו שמפורש בבבא בחרא (קרב, א) אלעור (42) לרב חרבה נחלחו. לשנע שסיס מרונס באוכלומין נמנו חלק רב ואף על פי שלא סיו סחלקים שוים שסרי סכל לפי

אבחם. ילמו גריס ועבדיס (פפרי קלב): ל, כ) וימנו לכלב אם מברון כאשר דבר משס ואומר (יסושע ימ, ג) על פי ס' נמנו לו אם סעיר אשר שאל (ב"ב קכב, א): – מטוח מלרים לא היו נועלין אלו הד' אלא שני חלקים עכשיו נעלו ד' חלקים: אך בגורל. ילאו יהושע וכלב וכן הוא אומר (שופעים שנאמר לשמוח מעוח אבוחם ינחלו. שאחר שנעלו הבנים חלקוה לפי האבוח שיצאו ממזרים ואלו מחחלה חלקוה למנין יוצאי שלשם. סאמד נעל מלק אמד וסשלשה נעלו שלשה שנאמר לאלה ממלק הארך מורה נמלמן אלל אבי אביהן ומלקו הכל בשוה. ווהו יורשים אם הממים וכאן ממים יורשים את המיים. כילד שני אחים מיולאי מלרים שהיו להם בנים בבאי הארך לוה אחד ולוה (58) לשמות משות אבוחם. אלו יולאי מלריס (צ"ב קיו, א) שנה הכמוב נמלה זו מכל הנמלום שבמורה שכל הנמלום החיים

משְפַּחַת הַמְּרָרֵי: ذُكْايُلا مُهُظَلَم لَكَالُكُ، ذِمُلُاتُ، يَلْمُرِن كُلُم خِمُلُد. يَلْمُرِن משפֿחַע لْهُمْتِ خَطِيرٌ، تَمْزِي خُمْمُهُ فَيَنْصِ لَهُمْءًا مَثَلَةً، خَبْلُمُ، خُبْلُمُنْكَتِياً

لالأنهُ فِي كُرْدُه لِلسَّالِةِ لَمُنا كَرْكُ لَا لَهُ لِمَا لَا كُرُالِ لَا لَهُ لَا لَهُ لَا لَهُ ل

the family of the Merarites. family of the Kohathites; of Merari, the Gershonites; of Kohath, the families: of Gershon, the family of numbered of the Levites after their And these are they that were

הוקר אָת־עַּמְרֶם: במוּהָּג מֹהָפֹּבִע בֹפֿבְנוֹ, וּלֵבִיע וּלֵבִע אָנְגָג זֹע מֹמָבָבי لتتلكذ ά₩ĒŪU מִשְׁפַּעַע 85 444 אֵלֶהו משְׁפְּחָת לֵוֹי משְׁפַּחַת

ַ מִשְׁפַּּחַת זַרְעִית מוּשִׁי זַרְעִית לַרַח קטְבְּרִנִּי זְרְשִׁיה הָבְּרִוֹן זַרְשִׁיה מַהְלִי אַבְּוֹ זַבְמָּנִי בְנִי זַבְמִּיִּט בְבָנִי

Amram. Korahites. And Kohath begot Mushites, the family of the Mahlites, the family of the the Hebronites, the family of the family of the Libnites, the family of These are the families of Levi: the

≱⊓Ωੂ⊏: שַּהַרְן וְאָת־מִשֶּׁה וְאָת מִרְיָם בּמֹגִּבְיִם וְשַּׁלְבִּ לְמַמֹּבִים אָטַ בּמִגַּבִּים וּלְיִבָּע לְמַמִּבִם נִט os קְּוֹ אָּמֶּׁר וֹלְבְּרׁר אָלֹדּר לְקְוֹי לִקְוֹי בּים קוֹוּ בּוּלְיִבּרִי וֹּטִי לְקְוֹי

אַבַרן ווָת משָה ווָת מִדְיִם וְשֶׁםו אַמֶּט מַמְרֶם וּלֶכֶבֶר בַּתַ וְשִׁים אִמַּת עַמְרָם וּלֶכֶבֶר

Moses, and Miriam their sister. she bore unto Amram Aaron and who was born to Levi in Egypt; and Jochebed, the daughter of Levi, And the name of Amram's wife was

ېرنځار: °° וּיִּנְלֵּג לְאַנְּגְן אֵטַ לִּגִר וֹאָט וֹאִטִּילִיג לְאַנִּגִּן זֹט לָגַר

אַנְיְמֶב: אַבְּיִהְאָּ אָרַאָּלְהָזֶר וֹאָרַ וֹנִי אָבִיהוּאִ זִּי אָלְהָזָר וֹנִי

and Abihu, Eleazar and Ithamar.

And unto Aaron were born Nadab

אַשִּיזְרֶה לְפְּנֵי יְהוָֹה:

::. a أيَّا

they offered strange fire before the And Nadab and Abihu died, when

נְעַלְעַ בַּעִינִב בַּנָי, וֹמְבָאָל: בּנוֹ הֹבְאָלְ בָּנְ לְאַבְנִעוֹ לְטִׁם בַּנֵּגְ הַּבְּאָלְ אָבִוּ לְאָ אָנִינִינִינִי וֹמְמְלְעִ בַּגוּ לְאַ עִינִיפַּלְּעִי בִּעוּוּ יִלְהֵּגְאַ אָנִגְ לְאַ אָנִימָּנִגְאַ בִּינִ אָלֶב בֹּלְ וֹלֵב מֹבֹו עַבְּוֹלֵב מִבֹּוֹ עַבְהַ אַלְפָּהוֹ בֹּלְ צַבְּוֹבְא מִבַּר וֹבְעַא ينبري فهترثو فلأس بعبات بيان مبيين مبيدا بمرامه

לְעִוּן אַטְׁסְנָא בְּגוּ בְּנִי יִשְּׂרָאֵל:

children of Israel. inheritance given them among the Israel, because there was no numbered among the children of old and upward; for they were not thousand, every male from a month them were twenty and three And they that were numbered of

<u>ئالى:</u> יְמְּרָאֵלְ בַּמְּרְבָּיִם מִוּאָב מֹלְ יִנְבְּוֹן בַּמִיּמְבוֹא בְמִוּאָב מֹלְ יִנְבְּוֹא وع يتحتال אַבְּע פַּלוּבַר. מָמָּע וֹאָלַהֹּזֹר אִבְּוּן מִוֹּנִנִּ מָמָּע וֹאָלָהֹזִר

ַ אָאָר פַּקרי אָרדּבָנֵי פָהָנָא דִּטְּנוֹ יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

Jordan at Jericho. Israel in the plains of Moab by the who numbered the children of by Moses and Eleazar the priest, These are they that were numbered

٤9

79

19

85

- (68) על פי הגורל. סגורל סיס מדבר כמו שפירשמי. מגיד שנתחלקס ברוח סקודש. לכך נאמר על פי ס':
- (83) אלה משפחת לוי. מקר כאן משפחת סשמעי וסעויאלי וקלת מן סינסרי:
- וסיא סשלימה מנין השבעים. שהרי בפרמן אי אחה מולא אלא ששים וחשע (סומה יב, א): (ez) אשר ילדה אחה ללוי. משמו ילדמס במלריס [לידמס במלריס] ומין סורמס במלריס. כשנכנמו למוך סמומס ילדמס
- עשכים שנה היו בני נחלה שנאמר איש לפי פקודיו יותן נחלתו: (בם) כי לא החפקדו בחוך בני ישראל. לסיוח נמנין בני עשריס שנס ומס מעס: כי לא נמן לסס נחלס. וסנמנין מבן

عُنا خُرْدُ نَشِلَكُم خُمْلُ قَل فِيزًا: مِمْد نَعَتَذُا نَحِتًا كُمْد فَخُلُه يخُمْذِيا كِم تِرْبُ مُنِي مُخْطِياً. يَخْمُرْنا كُم يَرْبُ يُخِد مَفِرُنَّةً.

לנו וֹמְבֹאֵלְ לַמִּגַלְנֹא בֹּסִוֹנִי: משֶה וְאַהֵרוֹ בְּהָנָא דִּמְנוֹ יָה

the wilderness of Sinai. numbered the children of Israel in by Moses and Aaron the priest, who man of them that were numbered But among these there was not a

£1_til: (a) בּׁנ אִם בְּלֶב בּּוֹ וְפִּנְּיֵנ וְיִתוֹאֶמַ אֶּלְמֵין בְּלֶב בּּר וְפִּוּנִּנִי בַּמּוֹבַר וֹכְאַ־נִוּעַר מִנִיםְ אָנְהָ בַּמּוֹבַרָא וֹלָאַ אָהָשֹׁאַר מִנִּיוָן בּרְאָמָר יְתְנְתְ לְמָיִם מִנְת יָמֶתוּ אֲבִי אָמִר יְיָ לְבְיוֹן מִמָּת יְמִיתוּן

ויהושע בר נון:

Jephunneh, and Joshua the son of man of them, save Caleb the son of wilderness.' And there was not left a They shall surely die in the For the LORD had said of them:

بَغِٰٮ لٰטَٰذُكِٰں نِمَاٰحُٰكِٰ لٰنَالِٰجُٰں: יוֹמֶף וְאֵלֶה שְׁמָוֹת בְּנֹהָיו מַהְלֶּה مِنْشِد جُمْنِهُ فِينَا مِنْشِد چُرً אווא בופר בו גלמי בו מביר בר מביר בר מביר בר מביר בר מנשה رَنَجُرُ خُرُكُ لِم خُرُفُلِد قُرْلِ

וְחַלְּלְע וּמִלְכָּע וְתַּבֹּאַני: שְׁמְהָת בְּנָתֵיה מַהְלָה נִעְּה לַזְרְעָּיִה מְנַמָּע בַּר יוֹסָרְ וֹאָלֵין יקריבא בְּנָת צְלְפְּחָד בַּר הַפֶּר

Milcah, and Tirzah. Mahlah, Moah, and Hoglah, and these are the names of his daughters: of Manasseh the son of Joseph; and the son of Manasseh, of the families son of Gilead, the son of Machir, Zelophehad, the son of Hepher, the Then drew near the daughters of

ج אַלְהֹזֶר תַכִּנְן וֹלְפָׁוֹ, תַּוֹּמִיאָם رمينابن ججير ظهِد بججير

خيريد: בְּנֹחִשׁא בִשְׁבַת מַחָּבּן וַמָּלָא כּבוֹלא יקדם בברביא וכַל إكمٰع كَلُم مِمْكِ بَكِلُم عُكِمْلِكِ

:gaiyse at the door of the tent of meeting, the princes and all the congregation, before Eleazar the priest, and before And they stood before Moses, and

אַבֶּינוּ, מָנוּ בַּמִּוֹבַבְּי וְנְוּאַ כַאָּרַ ٢٨٢١: וָכְלִרהְעֵּדְהָה פָּתַח אָהֶל־מוֹעֵּר

בְּחֶמְאֵּוֹ מֶת וּבְנָים לֹאְ־חֶיוּ לְוּ:

ַ הַלְּה בְּתַּוֹךְ הָצֵבְה הַנּוֹצְבֶים

על יְהוָה בַּעָּבַת קַּרַח

בְּחוֹבֵיה מִית וּבְנִין לָא הַוֹוֹ מֿכ ווֹ דֹכֹוֹמָשֹׁא צַׁלְנַע אָנָע לא בוור בגו בושמא דאודמנו אַבוּנֹא מִית בְּמַרְבְּרָא וְהוּא

his own sin; and he had no sons. company of Korah, but he died in together against the Lord in the of them that gathered themselves and he was not among the company 'Our father died in the wilderness,

. אומריס (במדבר יד, ד) נמנס ראש ונשובס מלרימס. וסנשיס אומרום (לסלן כו, ד) מנס לנו אחוש. לכך נסמכס פרשם בנום (44) ובאלה לא היה איש וגוי. אבל על הנשים לא נגורס גורם המרגלים. לפי שסן היו מחבבות אם הארן. האנשים

- (במדבר לו, יא) ומסייים מחלה חרלה. מגיד שכולן שקולום זו כזו לפיכך שנה את סדרן (ספרי שם): בא ישמעאל בן נתנים בן אלישמע בידוע שכל הנוכרים עמו רשעים היו (ספרי שם): - מחלה געה וגור. ולהלן הוא אומר ומעשה אבומיו שמומים ופרע לך הכמוב באחד מהם ליחשו לשבח הרי זה לדיק בן לדיק. ואם יחשו לגנאי כגון (מ"ב כה, כה) ב, כס) וסעלימס אם עלמומי וגו' ובנומיו מבבו אם הארך שנאמר מנה לנו אחווה. וללמדך שהיו כולם לדיקים שכל מי שמעשיו (ו) למשפחה מנשה בן יוסף. למס נאמר וסלא כבר נאמר בן מנשה אלא לומר לך יוסף מבב אם הארן שנאמר (בראשים
- בבית המדרש היו יושבים ועמדו לפני כולם (ב"ב קימ, ב. ספרי שם): בך לפני אלעור אפשר אם משה לא ידע אלעור יודע אלא שרש המקרא ודרשהי דברי רבי יאשיה אבא חנץ משום רבי אלעור אומר (2) לפני משה ולפני אלעזר. מגיד שלא שמדו לפניסס אלא בשנת סארבעיס אתר שמת אסרן (שס): - לפני משה. ואתר
- (ב"ב קיח, ב. מפרי שם. שבח לו, ב. לז, ה): אלה בחעאו לבדו מה ולה החעיה את החרים עמו רבי עקיבה אומר מקושש עלים היה ורבי שמעון אומר מן המעפילים היה (ε) והוא לא היה וגוי. לפי שסיו בלום לומר בחמלו מם נוקקו לומר לל בחמל מחלונניס ולל בעדם קרם שסלו על סקב"ס

ΙΙΛΧΧ

~~†~~9

אַטְזָּר בְּתָּרְ אַבֵּי אָבְינוּ: ַ מִּמְּפַּטִּשְׁיִּ בֵּׁי צִּין לְוָ בֵּן שַׁנְּעַ בְּּנָנִי זַּנְעִנִינִי אָבִי לִנִע לִנִע בַּנִ עַב

יְהוְה: (פ) ، ניקרב מֹשֶׁה אָת־מִשְׁפְּשֶׁן לִפְּנִי וְקְרֵיב מֹשֶׁה יָת דִּינְהוֹן לִקְּדָם

ردיעי וַיְּאַמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֶר:

ַּנְהַלָּע אָ~~ּב~~ִּיהָן לָהָן: אַבוֹ, אַבּונִים וְנַוֹּאַבּוֹנִים אָנוּ مقر לֶהֶם אֲחָזָת נָהֵלֶה בְּתִּיךְ چَا خُرْبِ جُرُفُنِي بِخُرِي رُبِا

וְנַלְּהַבְּנִים אָטַ וָּנַבְלַעַוָּ לַבַּטֹּוָ: אַנְהַ בַּוֹנַמָנִע וּבַּוֹן אָנוֹן ا لَعْمِ فَرْدُ نَشِلَعْمِ فَلَقْد مِعْمِد

<u>ַנְּעַלְעַוּ לְאָּשֵׁוּוּ</u>: י וֹאִם־אָגוֹ לְוָ בַּעׁ וּנִעַטָּם אָעַ וֹאִם לָגִע בָּגַעַ בַּנַעָּא וֹעִטָּוּוּ זִּעַ

יי נֹאִם־אָּגוֹ לְנָ אַּנֻוֹיִם וּנִׁעַמָּם אָעַר נֹאָם לָנִע לָנִעּ אָנִגוֹ נִינִימָּנוֹ זִינַ

לַנֹא אַבְוֹסְנֹא בֹּנוּ אַבוּנֹא:

נֹאַמֹּר וֹן לִמְמָּע לִמִּימָר:

خابابا: יָת אַהְסָנָת אֲבוּהוֹן LUKEL द्रांची एवरी 没口に下口 יאות בְּנָת צְלְפְּחָר מִמַלְלָן

אַטְסָנְתֵיה לְבְרַתֵּיה: יבר בית ביה ותעברון יח לְמֶוּמֶּר נִּבָּר אָבוּ וֹמֹם כֹּנוֹ וֹמִבְאָב טַמַבָּוּב

אַהְסָנְתֵיה לַאֲחוֹהִי:

אַטְסְנְתֵיה לַאֲחֵי אֲבוּהִי:

brethren of our father.' unto us a possession among the family, because he had no son? Give be done away from among his Why should the name of our father

before the LORD. And Moses brought their cause

9 And the Lord spoke unto Moses,

father to pass unto them. shalt cause the inheritance of their their father's brethren; and thou possession of an inheritance among right: thou shalt surely give them a The daughters of Zelophehad speak

his daughter. cause his inheritance to pass unto die, and have no son, then ye shall children of Israel, saying: If a man And thou shalt speak unto the

brethren. shall give his inheritance unto his And if he have no daughter, then ye

father's brethren. shall give his inheritance unto his And if he have no brethren, then ye

01

6

(+) למה יגרע שם אבינו. אנו במקוס בן עומדות ואס אין הנקבות חשובות זרע חתיבס אמנו ליבס (ב"ב קימ, ב): כי

מכס מקריבון אלי. דבר אחר ראוים הימס פרשה זו להכמב על ידי משה אלא שזכו בנות ללפחד ונכתבה על ידן (תנהדרין ח, א): (a) ויקרב משה אח משפשן. ומעלמס סלכס ממנו וכאן נפרע על שנעל עערס לומר (דבריס א, יו) וסדבר אשר יקשס צין לו בן. סא אס סיס לו בן לא סיו מובעות כלוס. מגיד שחכמניות סיו:

ובבת סול לומר וסעברתם (שם קמו, ל): אומס. שלא מסוב נמלס לא נצמוס אלא לאומו סדור בלבד (שם קכ, א) וכן וסעברמס את נמלמו לבמו. בכולן סוא אומר ונממס שברם) סוא במי שאינו מניח בן ליורשו (ב"ב קטו, א). דבר אחר על שם שהבח מעברה נחלה משבע לשבע שבנה ובעלה יורשין מלקים, מלק אביסן שסיס מיולאי מלכיס ומלקו עם אמיו בנכמי מפר (ב"ב קימ, ב. ספרי שם): – והעברת. לשון סעברס (מ"א כאסס עינו של משס: - כן בנות צלפחד דברת. יפס מצעו. אשלי אדס שסקצ"ס מודס לדצליו (שס): - נתן תחן. שני (ד) – כן בנות צלפחד דברת. כמכגומו יאות כך כמופה פרשה זו לפני במרום (ספרי קלד) מגיד שראתה עינן מה שלה

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) ַ מִּשְׁפַּׁס כַּאַמֶּר צַנְּר יְהַנָּה אָת־ لْلَاذُلْبَكِ كَلَّالًا نَشَلَهُمْ كَلَاظُكَ يُنَكِ يَنْكِر אָלֶיִנְ מִמְּמִּׁפְּטִׁטִּנְ וֹיִנְיִם אָלִיבְ בַּלֵּנִר כִיִּהְ מִּנִּבְּמִינִיהְ וֹיִנִים יי אֶ**ט_וֹ**בַבְּלְעָוָ 八谷袋にて על דלוב יו نغطية. ا غَنْدَ فِغُدْدٍ فَنَقَاطُ الْعُطَامِينَ فَعَدَا لَهُ خَنْدًا فِقُدَالُ الْفَقَالَ الْعُطَالُ

Ϋ́ΠΟ̞ζΏ́́ΓΓ

LORD commanded Moses.' Israel a statute of judgment, as the And it shall be unto the children of of his family, and he shall possess it. unto his kinsman that is next to him then ye shall give his inheritance And if his father have no brethren,

₩ אָטַ עַאָּבוּ אַ אָּמָב וֹטַשִּׁנ לַבְּדָּנִ צִּינַבִּיִּט לַבְּדָּנִ יִּמָּבִאָּלִ: בּ אֶלְ תַּר הַעְּבֶּרִים הַנָּה וְרְאֵה דְּעִבְּרָאֵי הְבֵין וַהְוּי יָה אַרְעָא וַיָּאִמֶר יְהְנְּהֹ אֶל־מֹשֶׁה עַּבֶּה עַבֶּה יִיְ לְמִשֶּה סַק לְטוּרָא

غَلَدًا غُلَيْكِ: עמיף נם־אַמָּר בַאַשֶּׁר נָאָסָף צַרְּאַהְ בְּטָּהְ דָּאָהָבְנֵישׁ צַּהְרֹּ

ÄUtF:

לַבְישׁ מִרְבָּרִ־צֵּוֹ: (ס) במום למיניקם הם מי־מָריבָת יי צו במריבת הַעֵּדָה לְהַקִּדִּישָׁנִי

להנובעו אוו מו מהום לסם ڂڴڶۺڹڬ؞ tāltla ٣٤٢ פּאַמֶּר מְנִינְים פָּּג בֹּמִגְבַנִי בּצַמָּא גַּסְנִילִיטוּן מַּגְ מִנְמִנִי

מַבְבָּרָא דְצִין:

כד ניְדַבֶּר מֹשֶׁה אֶל־יְהֹוָה לֵאמִר:

ימַלֵּיל מֹשֶׁה קֵדָם יָיָ לְמֵימַר:

spirits of all flesh, set a man over the Let the LORD, the God of the :Saring:

And Moses spoke unto the LORD, in the wilderness of Zin.

are the waters of Meribath-kadesh

waters before their eyes.'—These

Zin, in the strife of the

gathered;

Israel.

congregation, to sanctify Me at the

commandment in the wilderness of

because ye rebelled against My

people, as Aaron thy brother was

And when thou hast seen it, thou

To natiblida ant otnu navig avad I

And the LORD said unto Moses:

Abarim, and behold the land which To nist mountain of into this mountain of

also shalt be gathered unto thy

﴿ كُرُ حِلَ كُمُ لَا يُعْرِمُ مَرٍ لِللَّهُ لَا يَا تَعْرُلُم يَدِلُكُ مَرٍ خَرَمُكُم: אַלַה יְהְנָה אֱלֹהֵי הְרוּחָה יְמַנֵּי יִיְ אֱלָה רְנּחַנְא לְכְלֹ congregation,

(II) לשארו הקרב אליו ממשפחתו. ומין משפחס קרויס מלמ משפחת סמג (מפרי שם. צ"ג קע, צ):

- **10)**: ו הוא אחריו לחלר והוא אחריו לערקלין והוא אחריו כיון שבא ליכנס לקיטון אמר לו בני מכאן ואילך אחה אחר ליכנס (ספרי לנחלת בני גד ובני ראובן שמת ואמר כמדומה שהותר לי נדרי משל למלך שגזר על בנו שלא יכנם לפתח פלמין שלו נכנם לשער סומרס סגוירס ואכנס לארך אמר לו סקצ"ס גורמי במקומס עומדם (במדבר רבס. מנחומא ע) דבר אחר כיון שנכנס משס (21) עלה אל הר העברים. למס נסמכס לכאן כיון שאמר סקצ"ס נמן ממן לסס אמר אומי צוס סמקוס לסנמיל שמא
- שסוכיר מיממן סוכיר קרמונס לסודיע צלא סימס בסס אלא זו בלבד (יומא פ. קפרי שס): יאמרו אף סוא מן סממרים סיה משל לשמי נשים שלוקום בבים דין אחם קלקלה ואחם אכלה פגי שביעים וכו' אף כאן בכל מקום מיממס כפב סרחוים לפי שנגורס גורס על דור המדבר למוח במדבר בעון שלא האמינו לכך בקש משס שיכחב סרחווו שלא לב, נא) על אשר לא קדשמס. הא אם קדשמס אומי עדיין לא הגיע ומנכס להפטר (הנחומא ע. ספרי קלו). בכל מקוס שכחב (13) – כאשר גאסף אהרן אהיך. מכאן שנמאוס מעס למימתו של אסרן (עם קלו). דבר אתר אין אמס עוב ממנו. (דברים
- שטמרו במדבר לן: (14) הם מי מריבה קדש. סס לביום אין בסס עון אחר. דבר אחר סס שהמרו במרס סס סיי שהמרו ביים מוף סס עלמס
- קלח): לאמר. אמר לו סשיבני אם אחם ממנה להם פרנם אם לאו (שם): (EI) וידבר משה אל הי הרי. לסודיש שנתן של לדיקים שכשופטרין תן סעולם מניתין לרכן ועוסקין בלרכי לצור (ספרי

כַּצַּאָן אֲמֶוֹר אֵין־לָהָם רַעֶּה: ּוֹבׁנִאֵּׁם וֹלַאָּ טֹנִינִׁתְ הְּבַּנֵע וַבְּוָֹע וַלַאֵּ טַנֵּוֹ, כֹּנִהָּטֹּאִ בַּוֹּנְ כַּהְּנֹּאִ رَ خُوْرَيْتِ لِيُجْمُد بَنَوْنِهُم لِيُجْمُدُ كِيْتُونَا بَالْوَجَوْدَا بَالْوَرْجَوْدَا

ביה בְּי וְסְמַבְתָּ אָת־יִדְרָ עְּבְיִי: אָת־יְהוֹשֶׁעַ בּוֹ־נוֹן אָישׁ אֲשֶׁר־ ينْهُوا بِهَزَّا هُرًا طَهُا، جَمَا رَامَ الْهِوَاتِ بِنِ جِلْمُهِمَا وَحَارَاهِ بِمَ

אָטִוּ לְמֵּינִיחֶם: הַכְּהַן וְלְפְּגֵּוֹ כְּלְ הַנְמְבְוֹר וְצְוּיְתָה בְּהַנְא יִקְּדָם כָּלְ בְּנִשְׁמָא פּוּ וְתַשְׁמֵרְתָּ אֹתוֹ לִפְּנִי אֶלְעָּזֶר

نَّهُ فَمِ فَحِ لَمُكَالِ فَتَنْ نَهُلُهُم:

لَحُد_لَمْتُكِ: ئچھ، ٹنھ اُگے کٹنے نَھُلُھُے ھُٹار نَالِيُنَا مَحْ فِي يَجُهِدُ لِمَحْ فِي יי וְמֵּאַלְ לָוְ בֹּטִמְּפֹּמ חַאִּינִרִים לִפֹּוֹנִ نظوز، אַלְמֹּזֹר עַכִּעַן זֹמְּמָר

אַמֶּר יַבַּאָ לְפְּנֵיהָם וַאָּמֶּר יָבַאָּ דְּיִפּוּל בֶּדְמֵיהוֹן וּדְיֵיעוֹל

بتحابك נְבוּאָר בֵּיה וְתִסְמוֹך יָת יְדְרְ יְהוֹשְעַ בַּרְ נוּן גְּבָר דְּרוֹחַ

יהפקיד יהיה לעיניהון: וטלום זמוצ אבלהוֹר

בושלבון מנוע לב לנחשא וטטו מגונ הקוני בגיל

וֹכֹא בֹנוּ וֹמִּבֹאָץ מִּמִּוּע וֹכֹאַ נעל מימביה יהוז עאליו הוא <u>֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֡֝</u> נישאל ליה בדין איניא בדם ולבם אלמור פבוא ולום

> sheep which have no shepherd.' congregation of the LORD be not as may bring them in; that the who may lead them out, and who who may come in before them, and who may go out before them, and

;mid noqu bash man in whom is spirit, and lay thy Take thee Joshua the son of Nun, a And the LORD said unto Moses:

give him a charge in their sight. and before all the congregation; and and set him before Eleazar the priest,

hearken. of the children of Israel may upon him, that all the congregation And thou shalt put of thy honour

'.noitegation.' Israel with him, even all the in, both he, and all the children of out, and at his word they shall come the LORD; at his word shall they go by the judgment of the Urim before the priest, who shall inquire for him And he shall stand before Eleazar

קלט): - ואשר יוציאם. בוכיומיו: - ואשר יביאם. בוכיומיו (שס). דבר חמר שלח מעשה לו כדרך שחמה עושה לי. שחיני אליו ויאמר לו הלנו אסה וגוי. וכן בדוד הוא אומר (ש"א יח, טו) כי הוא יולא ובא לפניהה. יולא בראש ונכנס בראש (ספרי אני שנלמממי במיחון ועוג שנאמר (במדבר כא, לד) אל מירא אומו. וכדרך שעשה יהושע שנאמר (יהושע ה, יג) וילך יהושע (קו) אשר יצא לפניהם. לא כדרך מלכי האומות שיושבים בבתיהם ומשלחין את היילותיהם למלחמה אלא כמו שעשיתי גלוי וידוע לפניך דעמו של כל אחד ואחד ואינן דומין זה לוה מנה עליהם מנהיג שיהא מוצל כל אחד ואחד לפי דעמו (שם י): שלמס (משלי כז, ים) נוצר מאנה יאכל פרים (במ"ר. מנחומא יא): אלהי הרוחות. למה נאמר אמר לפניו רבונו של עולם גדולמי. אמר לו סקב"ס לא כך עלמס בממשבס לפני. כדאי סוא יסושע ליעול שכר שמושו שלא מש ממוך סאסל. וזסו שאמר (10) רפקד הי. כיון ששמע משה שאמר לו המקום תן נחלת ללפחד לבנותיו אמר הגיע שעה שאתבע לרכי שיירשו בני את

(שם קת): אשר רוח בו. כאשר שאלם שייכל להלוך כנגד רומו של כל אחד ואחד (שם): וסמכת את ידך עליו. מן לו (13) קח לך. קחנו בדברים משביך שובים לסנסיג בניו של מקום (מפרי קממ): לך. מח שבדוק לך מח ום מחם מביר מכניםן לארן (במ"ר כא, מו):

ממורגמן שידרוש בחייך. שלא יאמרו עליו לא סיס לו לסריס ראש בימי משס (שס):

(91) וצויחה אחו. על ישראל דע שמרחנין הם מרבנים הם על מנח שחקבל עליך (שם בהעלחך לא):

(ספרי קמ. ב"ב עס, א): למען ישמעו כל עדת בני ישראל. שיסיו נוסגין בו כבוד ויראס כדרך שמסגין בך: (02) ונחחה מהודך עליו. זס קירון עור פניס: מהודך. ולא כל סודך נמלינו למדין פני משס כחמס פני יסושע כלבנס

מנהדרין מו, א): לאלעור (במ"ר כא, מו): ושאל לו. כשילמרך ללאת למלחמה: על פיו. של אלעור: וכל העדה. קנהדרין (יומא עג. (12) ולפני אלעוד הכהן יעמד. סרי שאלמך ששאלמ שאין סכנוד סוס זו (מ"א נומל) מנית אביך שאף יסושע יסא לריך

رْفَتْر هُرْمُأَلَّ لَاحِبًا لَرْفَتْدُ خُرْ- يَهُوْرُونِكُ كُذُمُّالًا خُلَالًا בי אֹתְוֹ נַיַּקַּה אָת־יְהוֹשִׁעַ נַיְעֲטְבְּהוֹל ;; יָמִיה וּדְבָּר וַיַעַשׁ מֹשֶּׁה כַּאֲשֶׁר צְּוָה יְהוֹה וַעֲבַר מֹשֶׁה כְּמָא דְפַּקּיר

יון ידורי עלודי יקדם כֶּלְ כִּנְשָׁהָא:

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) וּיִסְבַּׁי אָעַ־יִּדְיוּ מְלַוּו וּיִבּוּיִרוּ יִסְבּוּ

FAWT: בַּנַבַ וּפַּפֹֿבוּנִי כַּמָא בַּמִבָּנִץ גָּוֹ בַּנִבָּא

ממישי נַיְרַבֶּר יְהַנְוֹה אֶל־מֹשֶׁה לַאִּמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

ECILATI: `ك، لَا تُدْبَانِ، فَهُمُٰذِلِهِ خُلِكَكُلُه لا خُرِه خُطِيلُ خُرِيدُ فَيْ خَلِيدُ لَا يُعْلَىٰ فَعُل َ אֲלֵבֶבֶם אֵת־קַרְבְּנִי לַעִּמִי לְאִמִּי לְבִוּן יָת מּיּרְבִּנִי לְבֵּים סִדּיּר בו אַנוַבּלוֹנוֹ וֹמְּבַאָּבְ וֹאַמֹבַנוֹי פּפוּג זִנוּ לּוֹנוּ וֹמְבַאָּבְ וֹנוּנִתָּב

نفديا خَكَدُمُ كَلَمْ خَنْفُدُكِ :

نځزي: שְׁנְהְ הְמִינְם שְׁנָיִם לַיּוֹם עַּלְהְ בְּנֵי שְׁנָא שַּלְמִין הְּבִין לְיוֹמָא ¿ עַלֵּבְיִרְנְעִ בְּבְּמָּתְם בְּנֵי. יַנִיפָּרָבוּן פָּבָם וּנִ אָּמָּנְגוּן الْمُمَلِينَ كَيْنَ أَنْكُ مِنْ لَا يَعْشِلُ لِمُمْلًا لِمُنْظِلًا خُلِياً لِمَا طَيْلُولُهُ

הַּלְטֹא טַּבוּרָא:

בוֹתּבׁנם: אָטַ עַכּכּׁבָּתְ אָטַע עַזְּתְּהָע בַבְּעָב יִּט אָמָּרָא עַר עַזְּבָיִר בְּצָבָּרָא

ואַת הַבֶּבֶשׁ הַשְּׁנִי תַּעֲשֶׁר בֵּין וְיָה אִמְרָא תִּנְנָאׁ תַעֲבֵיֹר בִּין הערבים:

正발, [: בְּמְשָׁם כַּּטִישָּׁא רַבְּעוּת הִינָא: בּלְנְלָע בַּמְּמֵן בַּעִית בְבִימָּע סִּנְלְטַא לְמִנְחַמָא בּפּּילָא וּנְשְׁמִירֵית הְאֵיפְּה סְלֶת לְמִנְּחָה וְחַד מִן עָשְׁרָא בִּחָלְת סְאִין

> congregation. the priest, and before all the Joshua, and set him before Eleazar commanded him; and he took And Moses did as the LORD

spoke by the hand of Moses. and gave him a charge, as the LORD And he laid his hands upon him,

And the LORD spoke unto Moses,

ΙΙΙΛΧΧ

77

Me in its due season. Me, shall ye observe to offer unto made by fire, of a sweet savour unto is presented unto Me for offerings and say unto them: My food which Command the children of Israel,

continual burnt-offering. blemish, two day by day, for a he-lambs of the first year without shall bring unto the LORD: is the offering made by fire which ye And thou shalt say unto them: This

thou offer at dusk; morning, and the other lamb shalt The one lamb shalt thou offer in the

hin of beaten oil. a to transfer of a fourth part of a fine flour for a meal-offering, To dadge as to tree drate of the

- (בב) ויקח אח יהושע. לקמו בדברים והודיעו ממן שכר פרנמי ישראל לעולם הבא (מפרי קמא):
- (33) ויסמך אח ידיו. בעין יפס יומר ויומר ממס שנלמווס. שסקב"ס למר לו וממכח לם ידך וסול עשס בשמי ידיו ועשלו
- (ב) צו אח בני ישראל. מס אמור למעלם יפקוד ס'. אמר לו סקד"ס עד שאמס מנוני על בני נוס אם בני עלי. משל לבם מלך ככלי מלא זגדוש ומלאו מכממו בעין יפה (שם): באשר דבר ה'. אף לענין הסוד נמן מהודו עליו:
- סוק מועד התמידים: שיסיו כהנים ולוים וישראלים עומדין על גביו מכאן למדו ומקנו מעמדות (ספרי שם. מענים כו, א): 🗆 במועדו. 🛚 בכל יום אלו אימורין וכן סוא אומר (ויקרא ג, מו) וסקמירס סכסן סמובחס לחס אשה: לאשי. סנחנין לאשי מובחי: השמורו. שסימה נפטרת מן העולם והימה מפקדת לבעלה על בניה וכו' כדאימה בספרי (קמב): קרבני. זה הדם (שם): לחמי.
- (5) ואמרח לחם. חוסרס לבים דין (ספרי שס): שנים ליום. כפשומו ועיקרו בח ללמד שיסיו נשמעין כנגד סיוס ממיד
- לימי המלואים וכאן לוה לדורות: (+) אח הכבש אחר. אף על פי שכבר נאמר בפרשת ואתה מלוה (שמות כע, לת) ווה אשר תעשה וגו' היא הימה אוהרה של שחר במערב ושל בין הערבים במורחן של מבעות (שם. יומה קב):
- (פ) סלת למנחה. מנחת נקניס:

ビレィレン

ֻּלְבֵיחַ **נ**ִיהֹחַ אָשֶׁר לַיהוָה: ³ עלת מְמִיד הְשְּשְׁיִה בְּחַר סִינִּי

۲۰۳۲: بهٰن حَظِيّه بَوْلِ يُولِ هَرُد ל וּנְסְבּוֹ רְבִיעָת תַּהְין לַפֶּבֶשׁ

ליהוֶה: (פּ) וּכְנְסְכוֹ תַּצְשֶׁר אִשֶּׁר בֵיחַ נִיחַת 🖁 בַּין הְעַרְבָּיִם כְּמִנְחַה תַּבְּקֶר ĽĊĊĄ

منتب جديرت عقها بنوجا: שְׁנְתְ הְּמִנְתְם וּשְׁנֵרְ עַשְּׁבְנִים סָבְת ולום בַּמּבָּט מָנִי_כַבְמָנִם בַּנִיּ

> בון שמשוא כמוחה צפרא ווֹט אמוֹבא טוֹוֹלא טֹהֹבוּג בְּחַמָּר עַּמִיק בֶּרָם יְיָ:

תר בְּקוּדְשְׁא יִתְנַפַּרְ נְסוּרְ

ונספוה דבעות הונא לאמרא

במטפלכן לבגוא פבה וו:

ולוגמא בַּמַּפֿטא טַבון אַמָּבון

הַמְּמֶיר וְנִסְבֶּה: (פּ) ·· קַלַע הַּבַּע בַּהַבַּעוֹן הַּלְ_קַלַע הַּלָע הַבָּע הַבֹּא הַעַהַבָּא הַלַ

מָּנִוֹם נֹאָנֹג אָטָב כֹּבֹמָּנִם בֹּנִי_ יי עֹלָה לַיהֹנְה פְּרִים בְּנֵי־בָקָר יִבְרָאִמֶּיִ חַדְשִׁיכֶּם

حَهُٰڎًا حُمُّزِ بَعُتِٰدٍ: מּמִּעְנִים סָבְעַ מִּנְחָהַ בָּב ء جَادِرُت حَهُمُا كَهُد بَهُثِل نِهُدُ ישָׁלְשָּׁה עָשָּׁרְנִים סָׁלֶת מִנְחָה

מְּנְהַ שְּבְעָה הָבְעָה הָבְעָה הָבְעָה הַבְּעָה הַבְּעָה הַבְּעָה הַבְּעָה הַבְּעָה הַבְּעָה הַבְּעָה הַבְּעָה

ززغةرك: סולְטַא מֹנְטַטָא בּפּילָא בִמְשָׁם خُدْ، هُدُّ هَذِٰمُ، لَا يَكْتِ، لَا مُهْدِيدُ، لَا

הקנו שבירא ונספה:

הְּנֹא הִבֹּהֹא הַלְטִּוֹן: שבון ידַכר חד אַמָּרון בָּנֵי הֹלִטֹא בוֹם וֹוֹ טִוְבוּ, בֹּנוּ, טַוְבוּ, שַּׁבְּוֹנִיבוּ וּבְּבוּהָ, וַבְּטִיכוּן שִׁפַּבוּוּ

4744 17: סגלַטֹא מֹנֹטַטֹא צַפֿגלָא בֹמֹחָש לַטוָבָא טַב וּטַבוּן הַּהַבוּוֹן は仕立な **L**CAWIT פולקא

> by fire unto the Lorp. for a sweet savour, an offering made which was offered in mount Sinai, It is a continual burnt-offering,

strong drink unto the LORD. thou pour out a drink-offering of one lamb; in the holy place shalt be the fourth part of a hin for the And the drink-offering thereof shall

And on the sabbath day two of a sweet savour unto the LORD. present it, an offering made by fire, drink-offering thereof, thou shalt of the morning, and as the present at dusk; as the meal-offering And the other lamb shalt thou

the drink-offering thereof. meal-offering, mingled with oil, and ephah of fine flour for a blemish, and two tenth parts of an he-lambs of the first year without

drink-offering thereof. burnt-offering, and the sabbath, beside the continual This is the burnt-offering of every

year without blemish; one ram, seven he-lambs of the first LORD: two young bullocks, and present a burnt-offering unto the And in your new moons ye shall

ΙI

6

9

tor the one ram; a meal-offering, mingled with oil, and two tenth parts of fine flour for mingled with oil, for each bullock; fine flour for a meal-offering, and three tenth parts of an ephah of

- שנמקרבה לפני ממן מורה שכמוב בה (שמום כד, ו) וישם באגנום מלמד שמעונה כלי (מו"כ לו פי"מ, מ): (6) העשיה בהר סיני. כאימן שנעשו בימי סמלואים. דבר אחר סעשוים בסר סיני סקיש עולם חמיד לעולם סר סיני אוחס
- (ע) ונסכו. יין: בקדש הסך. על סמובת ימנסנו (ספרי): נסך שכר. יין סמטכר פרט ליין מגמו (נ"ג לו, מ):
- (8) דיח ניחח. נממ רומ לפני שממרמי ונעשק רלוני (קפרי קמג):
- סממיד ומגיד שאין קרבין אלא בין שני סממידין וכן בכל סמוספין נאמר על עולם סממיד למלמוד זה (ספרי שם): לומר בשבחו מגיד שחס עבר יומו בעל קרבנו (שס קמד): על עלה החמיד. חלו מוספין לבד חומן שני כבשים של עולם (10) עלה שבה בשבהו. ולא עולם שנה בשנה אחרה הרי שלא הקרינ בשנת זו שומע אני יקרינ שהים לשנה הבאה הלמוד
- (בו) ושלשה עשרונים. כמשפע נסכי פר שכן הן קלובין בפרשת נסכים (לעיל מו, מ־י):

עַלְהֹ הֵיחַ נִיחֹחַ אָשֶׁה לַיהוָה: جزنزر حشيا حجيس بهبر

בובלגא שנובלגא שבם וו: לאמובא ער עליא לאינעבלא

offering made by fire unto the burnt-offering of a sweet savour, an unto every lamb; for a mingled with oil for a meal-offering and a several tenth part of fine flour

جَبَاتِكُ جَبَاتِكِ بَهُ يَالِي خَبَاتِكِ فَيُرَادُ: تيرا حَجْچَשْ بِرَا يَعْمَ فَكِمَ ثَارِتُ יי ישְּלִישָּׁת תַהֵּין לְאַּיִל יּךְבִיעָּת וַנְסְבֵּיהֶם חֲצֵי תַהִין ִיהָיָה לַפָּּר

באַטְתַבְּתוּמִיה בּן לְכָל בִישִׁי עמְרָא דָא עַלָּת רֵישׁ יַרְהָא 上にな ムダはしゃ לַנוּגָא וֹנַלְנוּנִי נִינָא לַבַבְּגַא וֹנֹסְבֵּיהוֹן פַּלְגוּת הִינָא יָהֵי

months of the year. every new moon throughout the lamb. This is the burnt-offering of and the fourth part of a hin for a the third part of a hin for the ram, half a hin of wine for a bullock, and And their drink-offerings shall be

للفحيد (٥) לַיהְוְה עַּלְ־עֹלַה הַמְּמֶיר יִשְּשֶׁה וּשְׁמָּגַר עַזָּיִם אָתָד לְחַמָּאָת

יְהְשְׁבְּיִהְ וְנְסְבֵּיִהְ: בְּרֵם יִנְ עַּלְ מְּלְנִי שְּׂרִינְאִ וגלפור פר מזין חד לחטקא

and the drink-offering thereof. beside the continual burnt-offering, unto the LORD; it shall be offered And one he-goat for a sin-offering

עַשְּׁר יִוֹם לַחְׁדֶשׁ פֶּסָח לַיהוְה: ^{ממ,} יבַּהַבְּשׁ הָרְאִשְּׁיוֹ בְּאַרְבָּעָה

::، ۵۱۵ ממובא יומא ליורוא פּסָוא יִבְיַנְיִם בַּוֹבְמָאַנִי בַּאַנְבָּמַנַי

LORD'S passover. fourteenth day of the month, is the And in the first month, on the

ען שְבְעַת יִמְים מַצִּית יֵאָבֶל: $_{ au_1}$ දෙටුග්මුෆ අමුෆ දැට දිෆ්auම ලදා

יבַחַמִישָׁהַ עַשְׁרָא יוֹמָא לִיַרְחָא

shall unleavened bread be eaten. month shall be a feast; seven days And on the fifteenth day of this

בְּבֵין הַנְּאָ שֶׁבְּבָּא יוֹמָין פַּּמִּירָא

לוְמֹא לֹוֹמֹאִנו מֹהֹנַה לַנִּיְהָ

of servile work; convocation; ye shall do no manner In the first day shall be a holy

81

Δt

91

ŧΙ

٤١

LORD.

בְּלְ מְלֵאכִת עֲבִּדְרָה לָאִ תַּעֲּשִׁיּיּ אי בּיִיִּם בְּרָיִם הָרְאִשִּׁיוֹ מִקְרָא־קְּדֶשׁ

ין שובי בני שובי שבין ידכר יטַלובון טוובלא הֹלִטֹא לַבַם יווב ביון: כל עלידת פולחן

עוב וֹמִבֹּלֹא אֹלֵונוֹ בַנוֹ מַלֹּא

שַּׁלְמָּגוֹ יְחִינוֹ לְכִיוֹ:

without blemish; first year; they shall be unto you one ram, and seven he-lambs of the the Lord: two young bullocks, and made by fire, a burnt-offering unto but ye shall present an offering

אַנוֹע וֹמִלֹמֹנִ כֹּלמִום כֹּנוֹ מִּלָּנִי פַּבונים בוובלעו הַוֹנִם נַאָּנִי וְהִקְּרַבְמָּם אִשָּׁה עֹלָה לֵיהוָֹה

שׁמִומִם וֹבַוֹנוּ לַכִּם:

(14) ואח עלה חדש בחדשו. שלס עבר יומו בעל קרבנו ושוב לין לו משלומין (ספרי קמס):

- (18) כל מלאכח עבודה. אפילו מלאכה הלריכה לכם. כגון דבר האבד המותרת בחולו של מועד אמורה ביום מוב: עלת החמיד יעשה. כל הקרבן הזה: - ונסבו. אין ונקבו מוקב על השעיר שאין נקבים לחמאת: בלבד ושחר השעירין למדין ממנו ומדרשו בחגדה (שם. חולין ם) חמר הקב"ה הביחו כפרה עלי על שמעמה אם הירח: ער ונשמנס שעיר ראש מדש שנאמר בו לסי ללמדך שמכפר על שאין בו ידיעס לא במחילה ולא בסוף שאין מכיר בחעא אלא הקב"ס (at) ושעיר עזים וגוי. כל שעירי המוספין באין לכפר על מומאת מקדש וקדשיו הכל כמו שמפורש במסכת שבועות (a, h)
- (19) פרים. כיגד אנרסס שנאמר (בראשית ית, ו) ואל הבקר רן אברהם: אילים. כיגד אילי של ילושל ילחק: בבשים. כיגד

Ĺτ	וְהִקְּרַבְמָּם עּוֹלֶה לְרֵיִהַ נִיחָתַ לִיחִנְה פְּרֵים בְּנֵי־בָּקֶר שְׁנֵיִם צֵּיִל אֶחָד שִׁבְעָּה כְּבָשִׁים בְּנֵי שְׁנְה:	בְּנֵּ, מְּנָא: בְּנֵ, מְּנָא: בְּנַתְּנָא בְּנָה הַנָּה בְּנָּה שִּנְהַ, בְּנַתְּנָא בְּנָה הַנָּה בְּנָה שִנְהַ, בְּנָתְלָא בְּאָטְׁפַבְּלָא	but ye shall present a burnt-offering for a sweet savour unto the Lord: two young bullocks, one ram, seven he-lambs of the first year;	L٦
CL	ובְוָים הַבִּפּוּרִִּים בְּחַקְרִּיבְטָׁם מְנְחָה חֵדִשְׁהֹ לִיחִנָׁה בְּשְׁבֻּעָּתִיכֶם מְקְרָא־לֹּדֶשׁ יִהְנֵה לְבֶׁם בְּל־מְלֵאכֶת עֲבֹדֶה לְאׁ תַעֲשְׁוּ:	הקיומא דְבִפּוּדִיָּא בְּקָרוֹבִיכּוֹן קנוְחָא חַדַּהָא בֵּדְּם יִי לְכוֹן כְּלְ עֲבִינַת פּוּלְחַן לָא הְנִינְהָא הַבַּינִה פּוּלְחַן לָא	Also in the day of the first-fruits, when ye bring a new meal-offering unto the Lord in your feast of weeks, ye shall have a holy convocation: ye shall do no manner of servile work;	97
Şz	יִהְיָה לְבֶם כְּלִ־מְלֶאבֶת עֲבֹדֶה יְהְיָה לְבֶם כְּלִ־מְלֶאבֶת עֲבֹדֶה לְאַ תַעֲשְׁוּ: (ס)	לָא טַמְּבְּרוּן: יְבִי לְכִוּן כָּלְ מְּבִירַת פּוּלְטַׁן יִּבְיוֹמָא שְׁבִיעָּאָה מִעְּרֵע פּוּלְטַׁן	And on the seventh day ye shall have a holy convocation; ye shall do no manner of servile work.	Şτ
tz	چּצֵׁלֶה תַּעֲשָׁוּ לֵּיוֹם שִׁבְעַת יָמִׁים לֶחֶם אִשָּׁה רֵיחַ־נִיחָת לִיהֹוָה עַל־עוֹלְתְ הַתְּמֶיר יֵעְשֶׂה וָנִסְבְּוֹ:	שְׁבְּיִלְא וְטְׁהְּבִּיִר וְנִסְבִּיִּה: בְּבְּתְּלֵא שֵׁבְׁם וְיָ תְּכְ הְּכְּׁם וְמִוּן לְטִים לִּוּרְבָּן בְּמִטְׁלַבָּּלְ בְּאִכְּוּן שַּׁהְבָּׁהִא	After this manner ye shall offer daily, for seven days, the food of the offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD; it shall be offered beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.	~~t~~ z
٤٦	מִלְבַרִ עַלַת חַבֵּקָר אֲשֶׁר לְעַלָּת הַמְּמִיר תַּעֲשִׁי אָת־אֵלֶה:	הְרִינְא הַעְּבְרוּן נְת אִבְּין: בְּר מִעְּלִת צַפְּרָא דְּהָיִא עַלִּת	Ye shall offer these beside the burnt-offering of the morning, which is for a continual burnt-offering.	६७
77	נִשְׁמָּנִר חַמָּאִת אָחָד לְכַפָּר נִשְׁעָנִר חַמָּאִת אָחָד לְכַפָּר	נְאָפָׁנְא בְּחַמְּׁהָא חַד לְכַפָּּרָא מְּלֵינְוּ:	and one he-goat for a sin-offering, to make atonement for you.	रर
17	ىرى بى ئى دى ئى ئى ئى ئى ئى ئى ئى ئى ئى ئى ئى ئى ئى	עַשְׁרוֹנְא עַשְׁרוֹנָא תַעֲבִיִּר לְאָפֶּּרָא תַד בֵּן לְשָׁבָעָא אָמְרִין:	a several tenth part shalt thou offer for every lamb of the seven lambs;	17
07	نظېېئے وچرد چردچر حښير ښرښد پښندنه رَفِد نښير پښترت رُځرې ميښه	לְּדְבְּרֶא מַעְּבְּרוּן: בְּמִשְׁח הָלְהָא עָשְׁרוֹנִין לְחֹיְרָא וּהְבִין עָשְׁרוֹנִין הְנְהְבָּהְא מַעְּבְּרוּן:	and their meal-offering, fine flour mingled with oil; three tenth parts shall ye offer for a bullock, and two tenth parts for the ram;	07

(24) באלה חעשר ליום. שלא יסיו פוחמין וסולכין כפרי החג (פפרי קמו):
(25) וביום הבכורים. חג השבועות קרוי בכורי קליר חמים על שם שחי הלחם שהם ראשונים למנחת חמים הבאה מן

סמדם (מנמום פד, צ):

ς	לְכַפֶּׁר מְּלֵיכֶם: נְשְׁמִּיר־עִּנְים אָחָד חַפָּאָת	לְכַפָּבְא הַּלְיכוּן: הַאָפָּיר בַּר מִיּין חַד חַשְּׁחָא	and one he-goat for a sin-offering, to make atonement for you;	ς
+	ְלְמִּבְעֵּת תַּבְּבְשִּׁים: הְשְׁבְעַת תַבְּבְשִּׁים:	לְמִּבְׁמֹּא אַמִּבְיוּ: נְמִּמְבְנִּא טַב לְאָמֶבָא טַב כַּוֹ	and one tenth part for every lamb of the seven lambs;	†
٤	نظبتهٔ م فرئم جرابهٔ حقیق ا الم تیاب میشادر ر فهاد الهزر الم تیاب میشادر میشادر میشادر میشادر میشادر میشادر میشادر میشادر میشادر میشادر می	הגין עשרונין לדקרא: במשח הלמא עשרונין לתורא הגונחתח הלמא הפילא	and their meal-offering, fine flour mingled with oil, three tenth part for for the bullock, two tenth part for the ram,	ξ
7	וַעֲשִׁיהָם עֹלְה לְרֵיחַ נִיחָתַ לִיהוְה פַּר בָּן־בָּקָר אָחָד צַיִּל אָחָד כְּבְשָׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָּה הְמִימְם:	מְּבְׁמֹּא מִּלְמִׁגוֹ: הַר גִּבְׁר הַר אִמִּנְגוֹ בִּנָּוֹ מִּנְא בְּנִתְּאָ בְּנִבְׁה וֹּ מִנְר בִּר מִנְרֵּ הַמְּבָּׁרִאוֹ מִּלְמַא לְאִטְׁפַבָּלְאִ הַמְּבָּׁרָאִ	And ye shall prepare a burnt-offering for a sweet savour unto the Lord: one young bullock, one tam, seven he-lambs of the first year without blemish;	τ
XIXX	ובַחָבִשׁ הַשְּׁבִיעִּי בְּאָחֲד לַחֹבִשׁ מְקְרָא־לֹבֶשׁ יִהְיֵה לָבֶׁם בְּלִ־ מְלֵאכֶת עֲבֹבֶה לָא תַעֲשִׁי יָוֹם מְרוּעֶה יִהְיֶה לְבֶם:	תַּעְּבְּרוּן יוֹם יַבְּבָא יָהֵי לְכוֹן לְכוֹן כְּלְ עֲבִינֵת פּוּלְתַּן לָא הְנִיְהָתָא מְעָּבַע מַדִּישׁ יָהֵי הְנִיְהָתָא מְעָבִיעָ	And in the seventh month, on the first day of the month, ye shall have a holy convocation: ye shall do no manner of servile work; it is a day of blowing the horn unto you.	XIXX
1 ξ	מִלְבֵּר עֹלַת הַמִּמֵיר יִמִּנְחָתִּי מַעֵּשִׁי מְמִימָם יִהְיִּרּלָבֶם וְנְסְבֵּיהֵם: (פ)	בְּר מִעֲלֵת הְדִּירָא וּמִנְחָתֵיה הַעְּבְּרוּן שַׁלְמִין יְהוֹן לְכוֹן מְעְבְּיהוֹן:	Beside the continual burnt-offering, and the meal-offering thereof, ye shall offer them—they shall be unto you without blemish—and their drink-offerings.	18
96	מְּלֵּירֶם: מְּלֵּיר עָּוָּים אָּחָד לְכַּפָּר	מַּלְּיכּוֹן: מְפְיר בַּר מִזְּין חַד לְכַפְּּרָא	one he-goat, to make atonement for	90
67	עשְׁרוֹן עִשְּׂרוֹן לַבֶּבָשׁ הָאָחָד לְשִׁבְעַת הַבְּבְשִׁים:	בּן לְמִּבְעָּא אַמְּרִינָא לְאִמְּרָא חַר מַּשְּׁרִינָא עַּשְׁרֵא אַמְרִין:	a several tenth part for every lamb of the seven lambs;	67
82	‹‹‹بَرْبَمْتُ وَجُرْمَ جَادِرُمَ حَقِيرِهِا ْשְלَשֶׁה מָשְׁרֹנִים לِهِد يَهِبُهُ שְׁנֵי עֵשְׁרֹנִים לַאִַּיל הָאָחֲד:	ימְנְחָהָא חַד מְּלִמָא דְּפִּילָא לְתִיבֶא חַד מְבֵין עֶשְׁרֹוֹנִין הְנְתְּשָׁח הָלְהָא עֶשְׁרִוֹנִין	and their meal-offering, fine flour mingled with oil, three tenth parts for each bullock, two tenth parts for the one ram,	87

נִיחֹה אַשֶּׁה לַיהנְה: (ס) ، الأكِلا 口点はいて מקבר עלת ההדש ימנחהה באטפלבא פובהוא פובלה ממלט זבטא

تشمن אַנוַנְפַׁמְנִיכִים כַּלְעַלְאַכָּנִוּ לָאִ יַנְיַמִּיוּן ر مُخْلُه خِيْصَ نَكِيْكَ خُجُه لَمَةَنَهُم يَتِيا مُمُنَم طَيِيم يُتِي خُدِياً اجويوسانا كأثرت التهجائ البتاء الجويهري جارباه تهجابهم

אָנוֹע כִּבְשָּׁים בְּנֵר שְׁנָה שִׁבְעָּה וְהִקְּרְבְּהֶם מְלְּהְ לֵּיְהְוֹּהְ בֵיִים יִהְקְּרָבוּוּ עַּלְהָא בֶּדָם

> הְבִידָא לָא תַהְבָּרוּן: ני נפְשָּׁהָכוּן

שׁמִנמֹם וֹבְוֹנִ לַכִּם: s trhi פַּר בָּן־בָּקָר אָחָר צַּיִל לְאָחָקבַלְא בָּרַעַּיָץ אַ מִּיר "

מְשְׁבְוֹים לְאִוֹלְ הַאָּשֶׁר: שָׁלְשֶׁר מָשְׁרִנִים לַפָּׂר نظبته وكرم جديد حقيقا

לְמִּבְעָת הַכְּבְּשִׁים: or עשְׁרוֹן עִשְּׂרוֹן לַכֶּבֶשׁ הָאָהָד עַשְּׁרוֹנָא עַשְּׁרוֹנָא לְאִמְּרָא הַר

וּמְנְחַמָּר וְנִסְבֵּיהָם: (ס) חַמַּאַר הַכְּפְּרִים וְעַּלְתְ הַחַּמְיִר עִהְעָּיִר עִהַפָּרִיִּא נְעָלִת הָרִיּא שְׁמִּגר־עִּזְּיִם אָבָוֹר חַשָּׂאָת מִלְבַּר

;ជ;□: עַּלְשָׁיִּ וְתַנְּעָם תַּגָּ לַ.עוֹנָת שִּבְעָּת לַכְּם פַּלְ-מְלֵאכִים מְבִיבִים לָא לְכִּוּן כִּלְ עְבִּינִים פּוּלְטוּן לָא וּבַוֹנִמְּתְ מַּמָּר الم حَلِيْكِ الْمَارِيةِ

هُرُم هَدُمُم هَذِمْنا يُسِيا ذِحِيا: שובי עוב דְּכַר עַר אָמֶּרִין בָּנִי

שבון משרונין לִדְּבְּרָא חַד: ַ אָבֶּי, בֹמָאַם הַלְּהָא מָּשָּׁבוּנִין לְתִּיבָא ימְנְחָהָרוֹן סִילְמָא דְפִּילָא

בּו לְמִבֹּתִּע אַמֶּבוּוֹ:

بظئليك إنوجيدرا: גַּפּׁנִר בַּר עוֹיָן חַד חַשְּׁמָא בָּר

מְבְעָא יוֹמִין: סמקרון ומיסגון סגא קדם ין מוביקאָר מְעָרַע קריש יהי יבַוֹםְישׁים עַשְׁרָא יוֹמָא לַיַרָּחָא

> ГОКЪ. an offering made by fire unto the their ordinance, for a sweet savour, drink-offerings, according unto meal-offering thereof, and their burnt-offering and the thereof, and the continual moon, and the meal-offering beside the burnt-offering of the new

work; souls; ye shall do no manner of convocation; and ye shall afflict your seventh month ye shall have a holy And on the tenth day of this

be unto you without blemish; he-lambs of the first year; they shall one young bullock, one ram, seven unto the Lord for a sweet savour: but ye shall present a burnt-offering

the one ram, for the bullock, two tenth parts for mingled with oil, three tenth parts and their meal-offering, fine flour

the seven lambs; a several tenth part for every lamb of

drink-offerings. the meal-offering thereof, and their the continual burnt-offering, and the sin-offering of atonement, and one he-goat for a sin-offering; beside

feast unto the LORD seven days; of servile work, and ye shall keep a convocation: ye shall do no manner seventh month ye shall have a holy And on the fifteenth day of the

7 I

ΙI

ΟI

6

8

(a) מלבד עלת החדש. מוקפי ראש מדש שסוא ביוס ראש השנים:

ונסכים שבהם מוסבים על החמיד ואינן לשון ליווי. שהרי נסכיהם של מוספין כחובין לעלמן בכל יום ויום: - סממיד ומנחמס מעשו את אלס ונסכיסס. וכן כל ונסכיסס סאמוכיס בכל סמועדות חוץ משל קרבנות סחג שכל ונסכס ונסכיסס ומלבד עולם הממיד מעשו עולות הללו: - ונסביהם. מוקב על המוקפין הכתובים ועל מעשו והוא לשון ליווי מלבד עולת (11) מלבד חשאת הכפרים. שעיר הנעשה צפנים האמור צאמרי מות (ויקרא מו, ע) שגם הוא מעאה: ועלה החמיד.

هُٰڑٰڬ ۿڶڂڎڬ ڋۿۮ ڬؙۻڒڡ: הולא אֹוֹבֹלתִי הֹתִּו הַּלִמִוֹ: plemish; המת אנלם מלנם כבמנם בני. המר דקרון מבין אמרון בני he-lambs of the first year without bullocks, two rams, fourteen يحَيْرَت تَهْذِيهُ، قَلْيت مَهْق. يَخْيَمُم فَخِيثَمُ فِيتَ، تَبَ And on the third day eleven لْرُوْدَيْكُت: (م) their drink-offerings. and the meal-offering thereof, and מְלְבֶּרְ מְלֵנִי נַעִּמְיָנִי וּמִנְיִוֹנְה בָּר מִצְּלֵנִ הְּדִּינִא וּמִנְחָתַה beside the continual burnt-offering, עַמָּאָר יּצְפִּיר בַּר עִיּין תַד תַשָּׁהָא and one he-goat for a sin-offering; ordinance; **⊆**ಥೆಥೆ₫a: according to their number, after the كمركا لإختشاه خطفقته لآلكتا the rams, and for the lambs, 81 drink-offerings for the bullocks, for حَقْلِيهِ بَمْدُنُكُ بِيَا لَيْفُوْدِينِا خُعِيدِ، and their meal-offering and their בַּנִי_מְּנָה אַבְבַּבְּה בַּמָּב הַמָּב הַבָּבָּ year without blemish; לנו הָּלֹא אַנְלַמֹּנו הֹהָנ הַלְמִוּן: rams, fourteen he-lambs of the first مُثَرَّت مُمُّد يُنْكِّت مُثَرِّت خَدَمُنت שבו המר דקרון הביו אפורו present twelve young bullocks, two Δı יבּוֹנִם עַמָּנִוּ פַּׁנַגַּם בַּנִגַּבְלַעַבְּ וּבִּינִמָּא טַּנְנִגָּ שַנְבִּי, בַּנִגִּ שַנְבִּי, And on the second day ye shall drink-offering thereof. נְנְסְבֶּה: (ס) the meal-offering thereof, and the מְנְחַׁמַה מִעְּלִת הְּדִירָא מִנְחָתַה וָנְסְכַּה: מִלְבַּר מִלַנִי הַשִּׁמִּיר beside the continual burnt-offering, עַשְּׁאָט יַּגְפָּיר בַּר עִיִּין תַד חַשְּׁהָא בָּר ÄÜL and one he-goat for a sin-offering كْمُلْخُمْكِ مُمُّلِكُ خُكُمُلِكِ כן לַאַּבְבָּמִי הַמָּב אַמֶּבוּוֹ: lamb of the fourteen lambs; ſΙ ن لَمَهُدِياً مَهُدِياً كَكُدُم لِيَعُلُك لَمُهُدِينَه مُهُدِينَه كِهُوْدُه لَد and a several tenth part for every لِمُركِاتِ: ער להבין דקרין: ram of the two rams, bullocks, two tenth parts for each لإلإلا ₫Ļſ□ 'nΪί ۲۵۱۲۲ for every bullock of the thirteen ÷፣ שְׁלַשְּׁה עַשְּׁרֹנִים לַפֶּּר הָאָהַד בִּמְשִׁה mingled with oil, three tenth parts بظبت وكب جدير حقيدا ומנְחָתְהוֹן סוּלְמָא הִפּילַא and their meal-offering, fine flour שׁמִימֶׁם וֹעַיְוּי: אַבְבְּעִי עַשְׁיַבְ שָּׁבְעִין יְהַוֹּי be without blemish; בְּבְשֶׁים בְּנֵי שְׁנָה אַרְבְּעָה עַשֶּׁר דִּכְּרוֹ חָּבוֹן אִמְּרִוֹ בְּנִי שְׁנָא he-lambs of the first year; they shall אַגלִם אָלוֹם טוָב, בּּדָּ, טוָב, טַּלְט הֹאָנ ₩. young bullocks, two rams, fourteen savour unto the LORD: thirteen נו נוטָתַ לְיִעוֹנֵע פֿבוֹתם בֹּנִי בֹלטוּ צַמִּטְׁעַפַּלְ בַּנַתְּּנֹא צַבָּים וֹנִ ٤і an offering made by fire, of a sweet וְהְקְרְבְּהֶם עַּלְר אָשֶּׁר בֻיִּחַ יהְקְרְבוּוּ מָלִלא and ye shall present a burnt-offering,

(81) ומגחחם ונסכרהם לפרים. פרי המג ע' הם. כנגד ע' אומות עובדי גילולים שמתמעעים והולכים מימן כליה הם ובימי המקדש היו מגינין עליהם מן הימורין (מוכה נה, ב): ולכבשים. כנגד ישראל שנקראו (ירמיה ג, יו) שה פוזרה והם קבועים ומגינה השעים ושמונה לכלות מהם השעים ושמונה קללות שבמשנה מורה (מדרש אגדה). בשגי נאמר ונמכיהם על שני ממידי היום ולא שינה הלשון אלא לדרוש כמו שאמרו רבותינו וכרונה לברכה בשני ונמכיהם בששי ונמכיה בשביעי כמשפעם

מ"ס יו"ד מ"ס סרי כאן מיס רמו לנפוך סמיס מן סמורס במג (מענימ ב, ב):

96		ימְנְחָתְּיוֹ וְנְסְבֵּיחִוֹן לְתִּוֹרֵי לְדְּבְרֵי וּלְאָמָּרֵי בְּמִנְיָנֵיחֹוֹן בְּיִחְזֵי:	and their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the rams, and for the lamber, after the according to their number, after the ordinance;	90
67	וּבַיַּוֹם תַשִּׁשֶּׁי פְּרֵים שְׁמִנָּה אֵרְבָּעָּה שְׁנְיִם כְּבְשָּׁים בְּנִי־שְׁנָה אַרְבָּעָּה מְשֶּׁר הְמִימָם:	אַנְבְּעָּתְ עֲּעָׁרֵין הַבְּרֵין מְּנֵין אִמְּרֵין בְּנֵי מְּנָא יְבְיוֹמָא מְתִינִאָּה תּוֹבִי הְּנָא	And on the sixth day eight bullocks, two tams, fourteen he-lambs of the first year without blemish;	67
87	ישְׁעָיר חַמָּאַת אָחָד מִלְּבַד' עֹלַת הַמְּמִיר יִמְנְחָמָה וְנִסְבֶּה: (ס)	וּנְסְבַּה: מִעְּלֵת הְּדִּירָא וּמִנְחָתַה וְנְסְבַּה:	and one he-goat for a sin-offering, beside the continual burnt-offering, and and the meal-offering thereof, and the drink-offering thereof.	82
Lτ	- ¿á à à à à à à à à à à à à à à à à à à	ימנְחָתָהוֹן וְנִסְבֵּיהוֹן לְתּוֹבֵי לְרִבְבֵי וּלְאָמָבִי בְּמִנְיָנֵיהוֹן בְּדַחְזֵי:	and their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, according to their number, after the ordinance;	<u> ۲</u> ح
97	אַרְבְּעָּׁה תַּחֲמִישָׁי פְּרָים תִּשְׁעָּה אַילַם שְׁנְיָם בְּבָשָּׁים בְּנֵי־שְׁנָה אַרְבְּעָּה עַּשְׁרְהָּ	אַרְבְּעָה עֲמָיִי שְׁלְמִין: הְבְּרִין מְּנֵיוֹ אִמְּרִין בְּנֵי שְׁנָא הְבְיוֹמָא חֲמִישְׁאָר מּוֹרֵי מִשְׁעָ	And on the fifth day nine bullocks, two rams, fourteen he-lambs of the first year without blemish;	97
Şτ	וּשְׁעִּיר־עָּוָּים אָחָד חַשָּׂאָת מִלְּבַר עֹלַת הַמְּמִיד מִנְחָהָה וְנְסְבֶּה: (ס)	מְעֵּלְע שַּׁרִירֶא מְנְחָתַה וָנְסְפָּה: יּצְפִּיר בַּר עִּיִּין חַד חַשְּׁתָא בָּר	and one he-goat for a sin-offering; the meal-offering thereof, and the drink-offering thereof.	Şτ
tz	בּמִּמִּפֶׁמ: לְאִּגִלְם וֹלְבִּׁבְׁמָּנִם בַּמִּסְפָּׁנִם מִּנְחַׁנֵּם וֹנִסְבִּּנִימָּם לֻפָּּבְּיִם	בְּבַעִּוֹגֵי: בְּבַבְבֵּי וּלְאָמִּבֵי בִּמִּנְּתִּינִוּ מִּנְחַתִּינִי וֹנְסִבִּירֵוּוּ	their meal-offerings and their drink-offerings for the bullocks, for the lambs, and for the lambs, after the ording to their number, after the	ŧτ
٤٦	יביוֹם הַרְבִיעֵּי פָּרִים עַשְּׁרָה אֵילַם שְׁנְיֵם כְּבָשָּׁים בְּנֵי־שְׁנָה אַרְבְּעָה עַשְׁרָה	אַרְבְּעָה עֲשֶׁר שִׁלְמִין: הְבְּרִין מְּבֵין אִמְּרִין בְּנֵי שְׁנָא הְבְיִנְשְׁא רְבִיעְאָה שִׁלְמִין:	And on the fourth day ten bullocks, two tams, fourteen he-lambs of the first year without blemish;	६र
रर	ישְׁעָיר חַמָּאַת אָחָד מִלְבַר' עֹלַת הַמְּמִיר יִמְנְחָמָה וְנִסְבֶּה: (ס)	וּצְפִּירָא דְּחַטְּתָא חַד בָּר מַעֲלַת הְּדִּירָא וּמִנְחָתַה וְנְסְבַּה:	and one he-goat for a sin-offering, beside the continual burnt-offering, and the meal-offering thereof, and the drink-offering thereof.	77
17	حَفِيْهُ قُم: كُمُّدِكُ لَكِخُكُمُّنِ خُمُوْدُك نَمْدُكُمُ لَأَوْجُنَيْتِ كُمْفُلِكُم	ימְנְחָתְּיוֹן וְנְסְבֵּיהוֹן לְתֹּוֹרֵי לְדְּכְרֵי וּלְאָמָּרֵי בְּמִנְיָנֵיהוֹן בְּדַחְזֵי:	and their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the rams, and for the lamber, after the according to their number, after the ordinance;	17

ドロ母はお

and one he-goat for a sin-offering;

the drink-offering thereof. ززوچي: בּשְׁמִיר יִמְנְחָהָה וָנִסְבְּה: and the meal-offering thereof, and びばくに beside the continual burnt-offering, 88 ישְׁמִיר חַמָּאַ*ר אָ*חָר מִלְבַר עֹלַת. דְּחַמְאִנְא חַ*ד* בָּר and one he-goat for a sin-offering; ordinance; according to their number, after the لْكِخْدُشْنِهِ خُيْنُ فَكُم خَيْنُهُمْ לַבְבְּבֶׁא וּלַאִּמָּבוּ, בַּמִּנְיָנוֹנִינוּן the ram, and for the lambs, shall be בּ מְנְחְתָּם וְנְסְבֵּיהָם לַפְּּר לְאָּיִלְ מְנְּחָהָהוּ וְנָסְבֵּיהוֹ לְתִּיִרְאִ ٤٤ drink-offerings for the bullock, for their meal-offering and their بَثِرَيْتِ: מְבַׁמֹּא מִבְּטִוּן: year without blemish; אָחָד פְּבְשְּׁים פְּנֵי־שְׁנָה שִׁבְעָּה חַר דְּכִּר חַר אִּמְּרוֹ פְּנֵי שְׁנָא אַחָד פְּבְשְּׁים פְּנֵי־שְׁנָה שִׁבְעָּה חַר דְּכִּר חַר אִמְּרוֹ פְּנֵי שְׁנָא one ram, seven he-lambs of the first SAVOUT UNTO the LORD: one bullock, 98 an offering made by fire, of a sweet הַג<u>ְ</u>ילָא וְהְקְרַבְהָם עֹלֶה אָשֶׁר בֵיחַ וּהְקְרָבוּן but ye shall present a burnt-offering, تَدُّمُٰذِ: manner of servile work; לְבָהַם בְּלְ־מְּלֶאְבֶה עֲבִרֶה לְאֵ לְכוּן בְּלְ עֲבִינִה פּוּלְחוּ לָא solemn assembly: ye shall do no 38 حوائط הتשְמִינִי עַצֶּרֶה הִּהְיֵה בְּיוֹמָא הְמִינָאָה בְּנִשִּׁין הְּהוֹן On the eighth day ye shall have a drink-offering thereof. تَوَمُّرُهُ لَا يُرْفُرُنِ لِرَفُولِي: (٥) the meal-offering thereof, and the מְאָבְע שַּׁבִּינִא מִנְחָתַבּ וָנִסְבַּבּי: beside the continual burnt-offering, ÷ε וּשְׁמִּיר חַשָּאַת אָּחָד מִלְבַר מִלְת וּצִּפּיָרָא דְּחַשְּׁהָא חַד בַּר and one he-goat for a sin-offering; ordinance; **ċ**₩**₫₫**□: جُلَالًا، كِاللَّا: according to their number, after the رْجْدُرْه لْرَخْطَشِه خُطْفُقْلُه كِلَادَة بْرِجْهُود، خُطْئَتْدَ بِالْ the rams, and for the lambs, 33 drink-offerings for the bullocks, for حِرَقَٰذِهِ بَمَنْتُكُتِيا لَيْفُوِّيتِيا خُعِيدًا and their meal-offering and their אַבְבַּעָה עַּמִימָם: אַבְבְּעִי עַשְׁיַבְיִי עַיִּבְיִי עַיִּבְיִי עַיִּבְיִי עַיִּבְיִי עַיִּבְיִי עַיִּבְיִי עַיִּבְיִי אנגם אָלוֹם כֹּבֹאָנם בֹּנִרְאָלֵּנִי צַכְּנֵו טִּנֵון אָמֶנֵון בֹּנִן אָלָּא he-lambs of the first year without bullocks, two rams, fourteen 78 يحزَّرِه تَهْدُرُمْ، فَلْرَهِ هَدُمُكِ يَدْيَمُهُ هُدُرُمُهُ فَيَدِّرُهُ And on the seventh day seven drink-offerings thereof. نزفوتلى: ַ הַמְּלֵיר מְנְהְנָהְ וּנְסְבֶּיהָ: (a) the meal-offering thereof, and the **CILLITE** יּ וּשְׁמָּיר חַפָּאַת אָחָד מִלְבַד עֹלַת beside the continual burnt-offering, ı٤

מנמומא (יו) למדה מורה דרך ארך שמי שיש לו אכסנאי יום ראשון מאכילו פטומום למחר מאכילו דגים למחר מאכילו בשר אומר לסס קשה עלי פרידמכס עכצו עוד יוס אחד. משל למלך שעשה מעודה וכו' כדאימא במסכת סוכה (שס) ובמדרש רבי (35) פר אחד איל אחד. היל (הלו) כנגד ישרהל המעכנו לי מעם עוד. ולשון הנה הוה זה כננים הנפערים מהניהם והוה

קנא). ומדרשו באגדה (סוכה שם) לפי שכל ימוח הרגל הקריבו כנגד עי אומוח וכשבאין ללכח אמר להם המקום בבקשה מכם (פב) עצרח חהיה לכם. עלוריס בעשיים מלמכס (מגיגס ים, מ). דבר ממר עלרה עלרו מללמה. מלמד שמעון ליים (ספרי

בסמס לממר מאכילו קטניות לממר מאכילו ירק פוחת והולך כפרי החג:

עשו לי קעודה קעוה כדי שאהוה מכם:

ילְנֹסְבַּיבֶם יַלְתַּלְמִיבֶם: אָכֶה הַעַּשִּׁי לַיהוָה בְּמוֹעַבִּיכֶם

ילוכסת לידשיכון: بخينينينحبا يظنفخيحيا

peace-offerings. drink-offerings, or your meal-offerings, or your your burnt-offerings, or your freewill-offerings, whether they be your vows, and your in your appointed seasons, beside These ye shall offer unto the LORD

خَلْمُكُ، لَا:

למ"מ ניאטר משה אל־בְּנֵנִ ישְׁרָאֵל נַאַמַר משה לִבְּנֵי יִשְׁרָאֵל כַּכֹּל

commanded Moses. Israel according to all that the LORD And Moses told the children of

XXX

on page 218 instead. The Haftarah is I Kings 18:46 – 19:21 on page 215. If it is after the 17th of Tammus, read the Haftara

אַשֶּׁר צַּנְּה יְהַנְּה: כּנ לְבֹׁנָּג וֹמִּבֹאֹלְ לָאַמְּנִב זִּנֹי נַבִּבְּנָב לַבִּנָּג וֹמָּבֹאָלְ לַמָּנמַנ בּגוּ ממימ ניְדַבֶּר מֹשֶׁדֹ אֶל־רָאשֶׁי הַמַּפֿוֹת וּמַלֵּיל מֹשֶׁה עָם בֵישִׁי שִׁבְּטַיָּא

פּטִילמֹא בַפּפֿיר יָיָ:

בוּגא מפוו וֹהַמָּטו: נְפְשְׁוּ לְאִ יַנִוֹלְ דְּבְּרְוֹ כְּכָלְ- עֵּלְ נְפְשִׁיה לְאִ יְבַשֵּׁילְ בְּּהְנִיה ַ השְּבַע שְּבַעְה לֶאֶסֶר אִסֶּר עַלְּ־ אוֹן יִקִּיִם קָנָם לְמִיסָר אִסֶּר אַנְהַ כֹּנְינִינְעַ לְּנִינְעַ אַנְרַ עַּבַר אָנַר נִבַּר בָּנַר בַּנִים נִינָּ

כַכַל היפוק מפומיה יעביר:

וְנִיסָר אָסָר בְּבִית אָבוּהָא וֹאִטַּטֹא אָב, טַבַּר נָבַר קָבָר

> LORD hath commanded. saying: This is the thing which the the tribes of the children of Israel, And Moses spoke unto the heads of

of his mouth. according to all that proceedeth out break his word; he shall do his soul with a bond, he shall not LORD, or sweareth an oath to bind When a man voweth a vow unto the

house, in her youth, by a bond, being in her father's unto the LORD, and bindeth herself Also when a woman voweth a vow

- עובר בבל מאחר (ספרי קנב): בידכם או נדרים או נדבות שנדרתם כל סשנה מקריבום ברגל שמא יקשה לו לחזור ולעלות לירושלים ולהקריב נדריו ונמלא (95) אלה חעשו לה׳ במועדיכם. דבר סקלוב למובס: לבד מנדריכם. אס באמס לידור קרבנות ברגל מלוס סיא
- בפרשת נדרים התחיל דבריו (שם): בדבורו של משה הוזרך להפסיק מחלה ולומר שחור משה ואמר פרשה זו לישראל שאם לא כן יש במשמע שלא אמר להם זו אלא (1) ויאמר משה אל בני ישראל. לספסיק סענין דברי רבי ישמעל לפי שעד כאן דבריי של מקוס ופרשח נדריס מחחלת
- **40. (77'0 40):** הדבר מיעוע הוא לומר שהחכה בלשון החרה ובעל (ואב) בלשון הפרה כלשון הכחוב כאן ואה חלפו אין מוחר ואין מופר (ספרי יא, ד) בכה אמר ה' כחלום הלילה. והוביאים וחובאו בכה אמר ה' מוסף עליהם מעה שוחובא בלעון זה הדבר. דבר אחר זה שנאמר דבר אל אסרן וגו' אף זו נאמרס לכולן (ספרי מעום קנג. נדריס עם, א. ב"ב קר): זה הדבר. משה נמנבא (שמום לנשימים בלבד נאמר כאן זה הדבר ונאמר בשמומי חוץ (ויקרא יו, ב) זה הדבר מה להלן נאמרה לאהרן ולבניו ולכל בני ישראל כאן למד שהפרח נדרים ביחיד מומחה ואם אין יחיד מומחה מפר בשלשה הדיוטוח או יכול שלא אמר משה פרשה זו אלא (שמות לד, לח־לב) וישובו חליו חסרן וכל הנשיחים בעדה וידבר משה חליהם וחחרי כן נגשו כל בני ישרחל. ומה רחה לחומרה (ב) ראשי המטוח. חלק כבוד לנשימים ללמדם מחלה ואחר כך לכל בני ישראל ומנין שאף שאר הדברוח כן חלמוד לומר
- דברו לה יעשה דבריו הולין (שם): מפיו יעשה מלמוד לומר לאסור אסר לאסור את המוחר ולא להחיר את האסור (ספרי שם): לא יחל דברו. כמו לא יחלל (ε) נדר. סאומר סרי עלי קונס שלא אוכל או שלא אעשה דבר פלוני יכול אפילו נשבע שיאכל נבלות אני קורא עליו ככל היולא

تَطْمُكُ لَا يُطْلِقَا: لْخُرِ אَقُد هُمُد هُمُدُك مُكُدُ لَا يَرَا خَرْ نَلْدَتْ مُلَادً يَهُمُدُ يَهُمُدُ לַה אָבִיהָ וְקַמוּ בְּלְ־נְדְרֶיהְ וְיִשְׁמוּל עַה אַבוּהָא וִיקּימוּן هُ يُشِد يُمُرِد مِنْ نَظِمُكُ لِي الْمُثَالِّةِ مِنْ يَجْمُدُكِ فَيُحْمَدُكُ مِنْ يَظْمُكُ

אָבֶּיהָ אַהָּה: וֹבׁנִם וֹנִעוֹנִע וֹסַבַעַבַּטָּע כֹּנַבִּוֹנִגּא ٥ שְׁמְעִנְ בָּלְ־נְדְבֶׁיִהְ נֵאֲסְבֶּיִהְ וֹאָם_עֹוָנִא אַבֿוֹעַ אָטַעַ בּוֹנִם

پَوٰڎؙ۩؞ۼڂۦڒۊؚڟ۪؞ מַבְיִּנִי אַנְ מִבְּמָא מִּפְּטְיִנִי אַמָּר וֹנִגְרַטִאַ מַבְשַּ וֹאִם_בֹוֹוְ עַבְוֹבִיבְ לַאָּוֹתְ וּלָבַבוֹיב וֹאִם

:למני: ٱلْمُولَاكُ كَيْمُكِ عَوْلًا مَحِ لَغَمْكِ لَمُولَكُم يَعُولَكُ مَحِ نَغَمَكُ ⁸ וְהָהֶהֵישׁ לְהַ וְקָמוּ נְדְבֶׁיהָ וִיִשִּׁחִיק לַה וִיקּוּמוּן נְדְרַהָאַ ĘĹL□

: ٢٠١٢ אָסְרָה עַל־נַפְּשָׁה וַיהְנָה יְסְלָח־ בְּאַסַרַה עַלְ נַפְשָׁה וּמִן בֵּדָם יִיָּ מְּלֵיהְ נִאָּתְ מִבְּשָׁא מְּפִּׁיְיִהְ אַמֶּר בּצִּלְהִ וֹנִה פּירוּשׁ שִּפְּוָתִהָא אוֹמָה וְהַפֶּר אָמ נְדְרָה אֲשֶׁר אַעְּדִי יְמְהוֹן וּבַּמֵּיל יְת נְדְרַה וַאָּם בּוּוָם הֻמָּהַ אַנְהָשׁי יָנָנא וֹאָם בּנִוּמָא בּהְּמָה בּהֹלְנִי

על נפשה יקומון: וְשְׁמֵּע אָבְיהָ אָת־נְדְרְה וֶאֶסְרָה וִישִׁמַע אַבוּהָא יָת נִדְרַה

אַבוּהָא יָהָהון: לא לטימון ומן שבם לו נְאָסְרָהָא דַּאָסְרָת עַל נָפִּשָּׁה בְּיוֹמָא דִּשְׁמַע כָּל נִדְרַהָא וֹאִם אֹהֹצִי אַבוּבוֹא וֹטַבוּוֹ

מְפַּׁנְעַבְאַ בַּאֶּסָבַע מַּלְ נָפָּמָּע: מבונר הדוני

מְּלֵמְן וֹנְמִתְׁת בַּמֹּלְעִי בַּיוֹמָא צַּמְתָת

ישתביק לה:

shall stand. wherewith she hath bound her soul vows shall stand, and every bond holdeth his peace at her, then all her bound her soul, and her father her bond wherewith she hath and her father heareth her vow, or

because her father disallowed her. and the LORD will forgive her, she hath bound her soul, shall stand; vows, or of her bonds wherewith day that he heareth, none of her But if her father disallow her in the

wherewith she hath bound her soul; clear utterance of her lips, while her vows are upon her, or the And if she be married to a husband,

hath bound her soul shall stand. stand, and her bonds wherewith she his peace at her; then her vows shall day it be that he heareth it, and hold and her husband hear it, whatsoever

her soul; and the LORD will forgive her lips, wherewith she hath bound upon her, and the clear utterance of shall make void her vow which is the day that he heareth it, then he But if her husband disallow her in

- נבדקין. אס ידעה לשם מי נדרה ולשם מי הקדישה נדרה נדר. במ י"ב שנה ויום אחד אינה לריכה להבדק: וסבוגרם אינס ברשומו של אבים לספר נדרים ואי זו סיא קענס אמרו רבומינו (נדס מס, ב) במ י"א שנס ויוס אחד נדרים (+) בבית אביה. ברשות אביה ואפילו אינה בביתו (שם): בנעוריה. ולא קענה ולא בוגרת שהקענה אין נדרה נדר
- היא שלריכה פליחה ואף על פי שהוא מופר ואם המופרים לריכים פליחה קל וחומר לשאינן מופרים (פפרי): במס סכמוב מדבר באשס שנדרס בנויר ושמע בעלס וספר לס וסיא לא ידעס ועוברם על נדרס ושומס יין ומעמאס לממיס זו וכן (מסליס קממ, ס) שמן כאש אל יני כאשיוכן (במדבר יד, לד) וידעמס אם מנואמי. אם אשר סרמס מעלי: – וה' יסלה לה. שמוע אישם יניא אומס וספר סוי אומר סנאס זו ספרס (מפרי שם) ופשומו לשון מניעס וספרס וכן (במדבר לב, ז) ולמס מניאון (6) ואם הגיא אביה אותה. אם מנע אומס מן סנדר כלומר שספר לס. סנאס זו איני יודע מס סיא כשסוא אומר ואס ביוס
- (dar, ad): לומר אם קיים אחד מסם (שם. נדרים פו): – וגדריה עליה. ענדרה בבים אבים ולא שמע בסן אבים ולא סופרו ולא סוקמו ובא לחלוק בם שאבים ובעלה מפירין נדריה הפר האב ולא הפר הבעל או הפר הבעל ולא הפר האב הרי זה אינו מופר ואין לריך (ד) ואם היו ההיה לאיש. זו פֿרופס פֿו פֿינו פֿלפֿ נעופֿס בעפופֿ פֿומר ופֿס בית פֿיעס נדרס פרי נעופֿס פֿמר וכפֿן בפֿרופַס
- (8) ושמע אישה וגוי. סרי לך שמס קייס סבעל שסומ קייס (שס):
- (9) וחפר אח גדרה אשר עליה. יכול מפילו למ הפר המב מלמוד לומר בנעוריה בים מביה כל שבנעוריה ברשות מביה

אַסְרָה עַל־נַפְּשָׁה יָקוּם עַלֶּיהָ: הַאַּטַרַת עַל נַפְשָה קּיָים עַלָּה: ﴿ۥ إِيْرَادِ هَٰذِٰمُثَلِ بَرْدَنِهُمْ خِدْ هُهُد الْبَدَدِ هَٰذَٰمُرْهِ الْمُنْادِدُةِ خَدْ

shall stand against her. wherewith she hath bound her soul, that is divorced, even every thing But the vow of a widow, or of her

tàtku: ÄĠĽĽ 47_£ ΧÖL וֹאִם_בַּנִע אִנְאָב נִגַנִבע אַנַ

אָסַבַר אָסָר עַל נַפְּשָׁה בָּקייִם: וָאָם בֵּית בַּעְּלְה נְדַרָת אֹוֹ

by a bond with an oath, husband's house, or bound her soul And if a woman vowed in her

tewr :qra: וֹכֹל_אִפֹּר אַהָּר_אַּבְרָר תַּלְ ין בגרא אַנְגָה וְקְמוּל בְּלֹרְנְדֶלֵיה לָא צַּעְּרִי יְהָהוֹן וִיקוּמוּוּן בְּלֹ וְשְׁמָע אִישְׁה וְחָהָהָה לְבִי לְא וְיִשְׁמַע בַּעָּלָד וְיִשְׁחִיק לַדִּ

נפשה יקומון: לבביא וֹכֹל אַסִבי, בּאָסַבע מַל

bound her soul shall stand. and every bond wherewith she not, then all her vows shall stand, his peace at her, and disallowed her and her husband heard it, and held

them, then whatsoever proceeded

and void in the day that he heareth

But if her husband make them null

אַישָׁה הַפּּרְם נִיהֹוָה יִסְלֵח לֵה: בַּעְּלַה בַּשִּילִנּוּן וּמִן בֵּדָם יִי خِبُلُثِينَ يَخِهُوۡدِ رَقِهُكِ خِهِ نُكِيتِ ث جرات שְמִמִי בָל־מוּצָא שְפַּהָוּה וָאָם הָפֶּר יָפֶּר אָתָם ו אָישָׁהֹ

ישהביק לה: ולְאָסַר נַפְּשָׁה לָא יְקוּמוּן אַפּּלוּנו מִפּוֹנוֹנִא לְנִדְרַנִאַ בֿהֹלַע בֿיוֹמָא דִּשָּׁמָת כַּל נאם פֿמֿלָא נֹבֿמּנַלְ נֹטַעוָן

Every vow, and every binding oath forgive her. them void; and the LORD will not stand: her husband hath made vows, or the bond of her soul, shall out of her lips, whether it were her

<u>'äääe</u>: לְתַּנְּׁיִ נְבָּשְׁ אִיְמְשׁׁבְּ וְקִינְהָּאִ נְפָּשׁ בַּתְּלְבִּי וְקִינִּהְנוּן ڶڂؙۮ_ۿڎؙۿ۬ٮ

بجעלה יָבַמֶּילְנּוּן: אֹפֿר כָּל וְדֵר וְכָל קְיִּנְתָּע אָפֿר

make it void. let it stand, or her husband may to afflict the soul, her husband may

þΙ

71

01

עָּלֵיהַ הַקִּים אַהָּם בִּי־הָחָבֵישׁ דַּעֵּלִה קַיִּים יָהְחִוּן אֲבֵי שְׁחֵיק לֶה בְּיִים שְּׁמִעִיּ: קה בְּיִוֹם שְׁמִּמְיִּי: ئِتِ ثُرِي هِٰ هُلِ حَٰذٍ هُوَدُيكُ هُمُ لَا يَا تَدُنُهُ هِا يَن جَدٍ هُوَدَيْهِ sı מְיֵּנְם אֶּלְ-יוֹם וְתַקִּים אֶתְ-בְּלִ מִיּנִם לְיוֹם וִיקַיִּם יָת בְּלִ וְאָם הַחְּבֵעׁ יַחֲלִישׁ לֶחְ אִישְׁהֹ וְאָם מִשְּׁמָּק יִשְׁתּוֹק לַה בַּעְּלַה

the day that he heard them. because he held his peace at her in upon her; he hath let them stand, stand, or all her bonds, which are then he causeth all her vows to his peace at her from day to day, But if her husband altogether hold

הְּמְמְׁגְּ וְּנְתְּאָׁאְ אָטַרְ בְּּנְנְהֵי: בְּשִׁמְעֵּ וְיִקְבֵּי: בְּשִׁמְעִ וְיִקְבֵּי: בְּשִׁמְעִ וְיִקְבִּי: בְּשִׁמְעִ יְיִבְּשִּׁי: בְּשִׁלְאִ יְּבְשֵּׁילִ יְּנִי חִוְּבְהִי:

then he shall bear her iniquity. void after that he hath heard them, But if he shall make them null and

סים (קידושין יג. כמובום מו, ב):

- מדבר. אבל אלמנס מן סאירוסין מח הבעל נחרוקנה וחורה לרצוח האב (ספרי קנד. נדרים סח, א): (10) כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה. לפי שלינה לל ברשות לב ולל ברשות בעל ובללמנה מן הנשוחין הכתוב
- (11) ואם בית אישה נדרה. ננקולה הכתוב מדבר (קפרי שם):
- אלא נדרי ענוי נפש בלבד. והם מפורשים במקכת נדרים (עמ, א): (14) כל גדר וכל שבועה אסר וגר. לפי שאמר שהצעל מפר יכול כל נדרים צמשמע הלמוד לומר לענות נפש אינו מפר
- (EI) מיום אל יום. שלה ההמר מעה לעה לכך נהמר מיום הל יום ללמדך שהין מפר הלה עד שהחשך (שם עו, צ):
- נכנס מחמיה. למדנו מכאן שהגורס חקלה לחבירו הוא נכנס מחמיו לכל עונשין: (15) אחרי שמעו. אחרי שמעו אחרי שמעוקיים שאתר אפשי בווחזר וספר לה אפילו בו ביום (ספרי קנו): ונשא את עונה. הוא

※二十:(回) בין־אָב ְ לְבִּמֹי בְּנְשְׁנִי בְּנְשְׁנִי בְּנִשְׁנִי בְּנִשְׁנִי בְּנִשְׁ בְּנִשְׁ בְּנִשְׁיִ בְּנִשְׁיִי בְּנִים בְּיִה בָּנִים בִּית אָת־מֹשֶׁר בֵּין אָישׁ לְאִשְׁתֻּי מֹשֶׁר בִּין מִּבְרָא לְאִמְּתִיה בִּין אַכֶּה הַהַּקֹּים אֲשֶׁר צְנָה יָהֹנָה אָלֵין קָנָמָיָא דְּפַּקּיד יָיָ יָה

رَبِهِد بِمَإِنَّ هِا َظَهِدَ جُهُرُد: فَوَذِر بِهِ فِعَ طَهِدَ جُوْنِود:

₹₩.1: تشكترت عَناد تغُقُك عُدِه مِنْ مَنْ تَعْدَدُ قِنَد قِلْ نَابُخِتْهِم וֹלְם וֹלֹמִעְ בֹּוֹגֹּ וֹמִּבֹאָגְ מִאָּט אִטַפֹּנִת פּוּנַתְּנִי בֹּנָגִ וֹמָנִאָּגְ

देवले :

יְהוֹה בְּמִרְיֵן: לוביו הגם מבין לשט ולמט נייו הג מבין למטן פוב הנוט בשׁלְאָּנִי מֵאִשְׁכֵּם אַנְּמִּנִם לְאָּבֹיא זָרִיזִי מִּנְּכִוּן נִּיּבְרִין לְשִׁילָא تزبيج منهن هُم بينوا جهضا بوذرخ منهد بوء يوه خودوه

דין עַמִיה דַייִ בְּמִדְיָן:

توفيت بَهْدِيْدِ مَنِهُذُابَهُ ذِهْدُهُ:

نجُمٰحُسلا خُتِيجُ»: לכל שָׁבְּשִּׁהָּ

<u>ຊ</u>້ជួጸ: كَامَامُ مِنْ مُدِّنَا مُكِنِّ الْمُحْدَدُ مُكْمَاءً مُنْ الْمُعْدِدُ مُحْدَدُهُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ الْمُعْدِدُ مُنْ اللَّهِ مُنْ اللَّهِ مُنْ اللَّهِ مُنْ اللَّهِ مُنْ اللَّهِ مُنْ اللَّهِ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهِ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهِ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهِ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهِ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّاعِمُ مُنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مُنْ اللَّاعِمُ عُلِّي اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مُنْ لِي مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُلِّلِي مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّا لِلَّا لِلَّا لِللَّا لِلَّا لِلَّا لِلَّا لِلللَّا لِلللَّالِي مُنْ اللَّالِي مُنْ تنظفدر تقخيظ نشئعج هكك نغفضيد تقخيضه لانشتعج

אַלְפָּׁגוֹ מִּזְבְוֹגִי בוּילָאִ:

÷:\L: נְחֲצֵבְּרָוֹתְ חַהְּרִינְהֶתְ לְחֵילִא יִטְנֵי קּיִּדְשָׁא נִחֲצִיצְרָת אֶלְמֹּזֹר עַכְּעַן לְגִּּלְא וּכְׁלָ, פֹּנִנִיסׁ פּר אֶלְמִּזָר כִּעַּנִּא עַבְּלֹא אֲטֶׁם וֹאֵטַבְפָּוֹנְטְׁס בּוֹב לַהַבְּמֹא לַנוּגֹא זֹטַבוּוֹ וֹנִטַ رَّ إِنْ عُرَاتُ مُؤَلِّ مُؤَلِّ كُوفِي النَّامِ الْمُحَلِّ يَرِيدُولُ مُؤْلِدً عُرُفِهُ

> against Midian, to execute the you for the war, that they may go snoms mori nəm əy mrA' :gniyss And Moses spoke unto the people,

'Avenge the children of Israel of the

And the LORD spoke unto Moses,

youth, in her father's house.

and his daughter, being in her a man and his wife, between a father

LORD commanded Moses, between

These are the statutes, which the

shall ye send to the war.' throughout all the tribes of Israel, Of every tribe a thousand,

LORD'S vengeance on Midian.

gathered unto thy people. Midianites; afterward shalt thou be

IXXX

۷ı

every tribe, twelve thousand armed thousands of Israel, a thousand of So there were delivered, out of the

alarm in his hand. vessels and the trumpets for the priest, to the war, with the holy Phinchas the son of Eleazar the of every tribe, to the war, them and And Moses sent them, a thousand

לסולים מסס רום סמופביס ונעמס סעמונים (ב"ק לם, ב): נַחְמר חֹלחׁ (דבריס ב, ע) חֹל ממגר בס מלממס. חֿבל ַמדיניס נמעברו על ריב לח לסס. דבר חֿמר מפני ב' פרידות עובות שיש לי (s) מאָח המדינים. ולֹק מאֹת המואַנִים שהמואָנים נכנקו לדבר מקמת יָרִאָה שהיו יִראִים מהם שיהיו שוללים אותם שלַּאַ

וּבֹּבֹעֹא בּידִיה:

- (מומומל מעום ג): נקמח ה׳. שסעומד כנגד ישראל כאלו עומד כנגד סקנ"ס (שס): לשון חלולי לבא מזויינים: אבשים. לדיקים וכן (שמוח יו, ע) בחר לנו אנשים וכן (דברים א, עו) אנשים חלמים וידועים (5) וידבר משה וגדי. אף על פי ששמע שמיממו מלויס בדבר עשס בשממס ולא אימר (ספרי קנו): החלצו. כמרגומו
- (+) לכל מטות ישראל. (רנות שנע לוי (קפרי שס):
- עוד מעט וסקלוני ומששמעו שמיסס משק סלויק בנקמס מדין לא רלו ללכס עד שנמסרו על כרמן (ספרי שם): (a) וימסרו. לסודיעך שבחן של רועי ישראל כמס סס חביביס על ישראל עד שלא שמעו במיסמו מס סוא אומר (שמוח יו, ד)
- מכרו אוחו (ספרי שם) ומנין שהיה אמו של פנחם משל יוסף שנאמר (שמוח ו, כה) מבנוח פוטיאל מורע יחרו שפיטם עגלים במלום שסרג כובי בחלור יגמור (חוחומה שם). דבר החר שסלך לנקוס נקמח יושף חבי המו שנהמר (ברהשים לו, לו) והמדנים (6) אוחם ואח פינחס. מגיד שסיס פינמם שקול כנגד כולס. ומפני מס סלך פינמם ולא סלך אלעור אמר סקנ"ס מי שסמחיל

יְהְוָה אֶתְּ־מֹשֶׁתְ וַיִּהְרְגָוּ כְּלִ^ר דְפַקִּיד יִיָ יִה מֹשֶׁה וּקְשַלוּ כְּלִ דְּכוּרֶא: ⁴ נוֹגְלֵּאִנְ מַּלְ מִּדְׁוֹן כַּאַמְּבֶּר אַנְּיִ וֹאִנְיִםוּנְגִּי מַלְ מִדְּיָן כַּמָאִ

בּוֹשַבְּיוֹב בַּנִינִ בַּנִינִ בַּנִינִ בַּנִינִ שׁמְּמֵׁט מַלְכָּר מְבְיֹן וֹאֵעְ בֹּלְמָּם עַמְמָאָ מַלְכָּר מְבִּוֹן וֹנִטְ בֹּלְמָּם וֹאָטַ אַנְּרַ וֹאָטַ שַנְּרַ וֹאָטַ בְּבָּה וָנִטַ אֵנָרַ וֹנָטַ עַנָּרַ וְנָטַ בְּבָּה עַלְלֵגְיַנְיִם אָּעַ־אֵּנֹג וֹאָעַ־בְּלֵםְ לֹמִּגְיִבְיוּן זֹע אֵנִּג וֹזִע בַבְּם נֹאָטַ מִּלְכָּי, מִוּלָוֹ חַבְנִי הַּלְ וֹנִטַ חַּלְכִּי, מִבְּנוֹ לַחַּלְיִּ הַּלְ

וֹאָט_כַֿלְם בַּוֹּוּי: ל מְבְיֵן וֹאָם־שַּבְּם וֹאָם בְּלַ מִבְיֵן וִיָּם פָּלְהַוֹן וִיָּם בָּלִ וּוֹמְבַּׁנּ בַּנִּי וֹמְבַׁאָּבְ אָנַ ּלָמָּג נִמְבוּ בַנִּג וֹמְבַאָּבְ וֹנַ וֹמָּנַ

נאט כֿלַמוּרְעָם שָּׁרָפּוּ בָּאָשִּיּ

تقرِّمْنُون جِهٰلُهُ بَحَجْدُهُ:

בר בעור קטלו בחרבא:

בָּלְ נְבְּמֵיהוֹן בַּזּוּ: الْمُنا خُرِ مُكَاثَلُتُ خَمْرُ لِيهِا لَيْنَ خُرِ وْرَتْرِيهِا لَيْنَ

וְנְיִם כְּלְ בֵּית סְנְיַהְהַרוֹן אִיקִידוּ י נֹאֵט בֹּלְ מַנִינִם בַּמַנְאַבְטָם נֵיִט בֹּלִ מַנִינִינְוּ בֹּמִנְטַבְנִינִוּ

בְּבַבְׁטְא בַּאֵּנֹהֵא נִבְבָהְנִבְא: יי וּיּקְחוּ אָת־בָּלְ חַשְּׁלְּלְ וֹאֵת בָּלְ יִשְׁבוּ יָת בָּלְ עֵּרִאָּה וְיָת בָּלְ

> they slew every male. the LORD commanded Moses; and And they warred against Midian, as

slew with the sword. Balaam also the son of Beor they Reba, the five kings of Midian; Rekem, and Zur, and Hur, and with the rest of their slain: Evi, and And they slew the kings of Midian

goods, they took for a prey. and all their flocks, and all their their little ones; and all their cattle, captive the women of Midian and And the children of Israel took

encampments, they burnt with fire.

wherein they dwelt, and all their

And all their cities in the places

the prey, both of man and of beast. And they took all the spoil, and all

ΙI

OI

בידו. ברשומו וכן (במדבר כל, כ) ויקם לת כל לרלו מידו (מפרי קנו): נאמר על מלליהם במלכי מדין שנופלים על המללים מן האויר וכן בבלעם כמיב (בספר יהושע יג, כב) אל מלליהם (מנחומא ד): שהיה בלעם עמהם ומפריח מלכי מדין בכשפים והוא עלמו פורח עמהם הראה להם את הליך שהשם חקוק בו והם נופלים לכך לעבודה אלילים ומזרע יוסף שפעפע בילרו. דבר אחר שהיה משוח מלחמה (סועה מג, א): - וכלי הקדש. זה הארון והלין

ועל מרבך ממיס: הוא ומפש אומניסס לקללס בפיו אף הם באו עליו והחליפו אומניסס באומניס האומים שבאין בחרב שנאמר (בראשים כו, מ) קפסוסו (שס): בחרב. הוא בא על ישראל והחליף אומנחו באומנוסם שאין נושעים אלא בפיהם על ידי חפלה ובקשה. ובא עלה רעה אמר להם אם כשהייתם ששים רבוא לא יכולתם להם. ועכשיו בי"ב אלף אתם באים להלתם. נתנו לו שכרו משלם ולא כולם בפורענות. בלעם הלך שם לימול שבר עשרים וארבעה אלף שהפיל מישראל בעלחו וילא ממדין לקראת ישראל ומשיאן (8) חמשה מלכי מדין. וכי איני כואס שחמשס מנס הכחוב למה הווקק לומר חמשה אלא ללמדך ששוו כולם בעלה והושוו

שממורגס (ש"מ ו, מ) קרני פלשמיס מורני פלשממי: (10) שירחם. מקום פלטרין שלהם (ספרי שם) שהוא לשון מושב בומרים יודעי מוקיהם. דבר אחר לשון מושב שריהם כמו

שכמוב שבי אלל מלקוח שבי באדם ומלקוח בבהמה: שלל. הן מעלעלין של מלבוש ומכשיעין: בו. הוא ביום מעלעלין שאינם מכשיעין: מלקוח. אדם ובהמה. ובמקום כל סשלל וגו' ועליסס מפורש בקבלס (שס"ש ו, ו) שניך כעדר סרחליס וגו'. אף אנשי סמלחמס שביך כולס לדיקיס (ספרי שס): (II) ויקחו אח כל השלל וגוי. מגיד שסיו כשריס ולדיקיס ולה נמשדו על סגול לשלוח יד בצום שלה ברשום שנהמר הה

ژ<u>ت</u>بان: (a) עְרְבָת מוֹאָב אַשֶּׁר עַל־יַרְבֵן לְמֵישָׁרִיָּא דְמוֹאָב דְעַל יַרְדְנָא יַרְחוֹי: (ס) ÄU_ĽÀĊ, יי עַכְּעָוֹ נֹאָכְ הַּבַעַ פֿרָ, וֹמָבֹאָכְ אָלְהֹוֹר כַּעָוֹא יַלְוֹט כַּוֹמָטֹא נּיִּבְאַנּ אָּלְ-מָהָּעְ וֹאָלְאַלְּהֹּנְוֹב וֹאִּיִטִּיאִנּ לְנִׁע מְהָּע וּלְנִע

אָלַבְּיִלְהִיאַ לַמִּּחֲנֶה: (מיי) וְבְּלֶבְוֹּמְיִאָּיִ עִמְּנִית לְלֵּבְאַנִים בַבְּרָבִּי בְּּנְמִּיִּמָא לְלַבְּמִיּיִם עִוֹן عربع، يَبْجُهُ، طَهِْبِ لِهُجُمْئِلِ مَحْتِرًا بِبِوَمِ، طَهْبَا جِيَّهُ إِجْرَ

بخيرات والإلكام المرابة מְבֹוּ בִּאֶּלְפֹּוּםְ וֹמְבֹוּ. בַמַּאָנִנ בוּלָא בַבּּוּנ אַלְפּֿוּ וְבַבּּוּנ ، رِجْلَا مَاضِ مِحْ فِطِيرَ، يَرَارِيرُ الْدِيرَ، مَاضِدَ فِحْ بَصِفِوا فِحْ

ני ניאָמֶר אָלַיהֶם מֹשֶׁה הַחִיּיהֶם נאַמֶּר לְהוֹן מֹשֶׁה הַקַּיִּמְפוּן

השגפה בענת יהוה: جَربابُك مِحْ - إِجِد - فِهِند الْفِيرَ - كَذِب إِنْ مِحْ مِنْ مِعْ فِعَدَ الْبَائِدِ $_{91}$ thtu that the characters and $_{91}$ בַן בַּפָּר בַיִּנְּ לְבָּנֵי יִשְּׁבָּאֵל בַא אִנּין הַנַאָּה לְבָנֵי יִשְּׂרָאֵל

בובענ: אַשְּׁה יֹדַעַה אָישׁ לְמִשְׁכַּב זְבֶר בְּשִּׁפְּלָא וָכָל אִחְּהָא דִּידַעָּה

ג'בער משְׁבָּב זְבָר הַהָּרְי לְבָהָם: משְּבָּבִי דְּבוּרָאִ פַוּימוּ לְבוּוֹ: יי וְכַלְ תַּמָּף בַּנְּמְיִם אֵמֶה לֹאָ וְכֹלְ מַפְּלָא בָּנְמִּנָא דְּלָא יָדַעָּא וְבַעָּא בָּלָא יָדַעָּא

וֹאָטַבַעַּמִּלְטַנְעַ צַּבְּרָנִ נְמְּבָאֵלְ זִּעַ מִּבְּיָא וֹנִעַ

לְמִבּוֹא לְתֹּהֵוֹנִא:

מאַנטא בּאַטוּ מִחֵיל קָרָא:

פֿל נולַבָּא:

מִנְוֹנִא בֹּכֹנֹמִטֹא בּגוֹ:

נבר לממלבי דכורא קטולו:

by the Jordan at Jericho. unto the plains of Moab, which are children of Israel, unto the camp, unto the congregation of the and unto Eleazar the priest, and the prey, and the spoil, unto Moses, And they brought the captives, and

them without the camp. congregation, went forth to meet and all the princes of the And Moses, and Eleazar the priest,

service of the war. hundreds, who came from the to snisaqsə əht bns ebnseuodt officers of the host, the captains of And Moses was wroth with the

ye saved all the women alive? And Moses said unto them: 'Have

the congregation of the LORD. Peor, and so the plague was among with the LORD in the matter of Balaam, to revolt so as to break faith Israel, through the counsel of Behold, these caused the children of

mid diw gaiyl. woman that hath known man by among the little ones, and kill every Now therefore kill every male

him, keep alive for yourselves. have not known man by lying with But all the women children, that

81

S١

- (51) ויצאו משה ואלעזר הכהן. לפי שראו אם נערי ישראל יולאים לחמוף מן סצום (שם):
- (14) ויקצף משה על פקודי החיל. ממוניס על החילללמדך שכל פרחון הדור חלוי צגדולים שיש כח צידם למחוח (שם):
- (17) וכר אשה יודעה איש. כאויה להבטל אף על פי שלא ובטלה ולפני הליץ העבירום והראויה להבעל פניה מוריקות בואו ואשיאכם עלה. אלהיהם של אלו שונא ומה הוא וכוי כדאיתא בחלק (מנהדרין קו, א) ובספרי (שם): מכניפים כל המונות (פ"א האומות) שבעולם אין אתם יכולים להם שמא מרובים אתם מן המלרים שהיו שש מאות רכב בחור (16) הן הגה. מגיד שסיו מכירין לומן. וו סילו שנכשל פלוני פס (ספרי וועל): בדבר בלעם. למר לסס לפילו למס
- איש וכל סעף בנשים וגו' איני יודע אם להכוג (וכל אשה יודעת) עם הוכרים או להחיות עם העף לכך נאמר הכוגו (מפרי קנו): (יבמום ס, ב): – הרגו. למה חור ואמר להפסיק העניץ דברי רבי ישמעאל שאה אני קורא הרגו כל ובר בעף וכל אשה יודעת

יבֹוּם עַמּּבוֹמֹּו אַטָּם ימִבוּכִם: ڰٚڬڿ۫ڂ ڟڽڡٙ؋؞ ڿڔ۫؈؈ۿڂڔۿڔ ^{e_1} پرہر خر $^{\circ}$ ہنٹد پوت ہرجا نیر ^{e_2} إَيْمَا لِهِ إِنَّا لَا إِنَّا لِمَا إِنَّا لِمَا إِنَّا لِمَا إِنَّا لِمَا إِنَّا لِمَا إِنَّا لِمَا ישְבִיכון: はればなり חדון עלוהי ביומא חליתאַה נאַשון הָבוִ מִבּבֹא לַמָּהָבוּנִא

day, ye and your captives. on the third day and on the seventh touched any slain, purify yourselves any person, and whosoever hath seven days; whosoever hath killed And encamp ye without the camp

תְתְחַמֶּאוּ: (ס) iċ__ŧtr iċ__ċ_ı_áı_ iċ__ iċ_ Հ_:a iċ_ åxi ĿċāĿ

بهدنا بوكنبن: ובלג-פלג-מא ובג מובד דמטיו ובל מו דאמ

wood, ye shall purify.' goats' hair, and all things made of that is made of skin, and all work of And as to every garment, and all

ಜ್ಞ⊓ದಭ್ಗ: חַקַּת הַמּוֹרֶה צֵּשֶׁר־צָּוָה יָהוָה ^{יַ} הַצְּבְא הַבְּאִים לַמִּלְחָמָה יַזֹּאִת رَبِهِمُد هُكُمُأَنَّا لَاحِتَالِ هُمْ عَرْشَار

אַנְרְיְהָא דְּפַּקּיִר יִיָּ יְתְ מִשְׁרִי: װִלָא בַּאָּׁטוּ לְלַבְּא בָּא נְּזִירַט וֹאַמִּר אַלְמֹּוֹר כַּבַוֹלָא לַיִּיּבָרִי

the LORD hath commanded Moses: This is the statute of the law which men of war that went to the battle: And Eleazar the priest said unto the

עַבָּרֶיל וְאָת־הָעַּפֶּרֶת: ב אָת־הַנְּהֹשֶׁת אָת־הַבּּרְזֶּל אָת־ נְחַשָּׁאַיָּה בָּרִיִּלְאִיָה עַּבְצָא וְיָה וֹאָט_עַכֿטָבּ

בַּבַם זְּטְ בַּבַּבָּא וֹנִטְ כַּסָבָּא זָט

and it shall be clean; nevertheless it ye shall make to go through the fire, every thing that may abide the fire,

brass, the iron, the tin, and the lead,

Howbeit the gold, and the silver, the

77

17

07

באָה עַהְבָּוֹנוּ בַּמָּוֹם: ַנְבָּר יִהְחַמָּא וְכֹּל אֲשֶׁר לְאַ־יָבָא ⁵² הַעְּבֶּירוּ בְאֵשׁ וְמְהַרֹּ אַּדְּ בְּמֵי

בְּמִיָּא: **digg**C למו אֹבווטא ושבו וכַל בלא עַהְבְּרוּנִיה בְּנוּרָא וְיִרְבָּי בְּרַם בַאָּמִ כָּלְ מִדְּעַם דִּמְחָעַלְ בָּנוּרָא

the water. the fire ye shall make to go through sprinkling; and all that abideth not shall be purified with the water of

(02) וכל מעשה עזים. להביה כלי הקרנים והעלפים והעלמות (מ"כ. חולין כה, ב): שהנכרים מקבלין עומאס ולריכין סואס אלא מס אמס בני ברית אף שביכס כשיבואו לברית ויעמאו לריכין סואס (ספרי קנו): במגע ובמשא שלא נאמר אדם אלא אלל מומאה אהלים שנאמר (במדבר ימ, יד) אדם כי ימות באהל: אחם ושביכם. לא ואמן לאני לאן מרעימי אדם אחם אחם קרויין אדם ואין עובדי גילולים קרויין אדם. מודה הוא שהעובדי גילולים מטמאין ממאי מחים שאף לדברי האומרים (יבמוח ם, ב. פא, א) קברי עובדי גילולים אינן מטמאין באהל שנאמר (יחוקאל לד, לא) בחלל מקיש סורג לנוגע מס נוגע על ידי חבוריו אף סורג על ידי חבוריו (ספרי חקח קבו): חחחשאו. במי נדס כדין שאר ולמדך סכמוב שסכלי מעמא אדס במבורי סמס כאלו נוגע במס עלמו או יכול אפילו זרק בו מך וסרגו אלמוד לומר וכל סנוגע (19) מחוץ למחנה. שלא יכופו לעורס: כל הורג ופש. רבי מאיר אומר בסורג בדבר סמקבל עומאס סכמוב מדבר

(22) אך אח הזהב וגוי. אף על פי שלא הוסיר לכס משה אלא על הלכות מומאה עוד יש להוסיר לכם על הלכות גיעול. ואך יל) צעמעו גל המוריס ויך לת הקלע על ידי הכעם מעה (קפרי שם): אשר צוה ה' וגוי. מלה ההורלה ברבו (שם): מולא בשמיני למלואיס שנאמר (ויקרא י, יו) ויקלוף (משס) על אלעור ועל איממר בא לכלל כעם בא לכלל טעות וכן (במדבר כ, (וב) ויאמר אלעזר הכהן וגר. לפי שבא משה לכלל כעם בא לכלל מעות שנתעלמו ממנו הלכות גיעולי נכרים וכן אחה

שלך הממכם יהיה כמום שהוא: ורכומינו אמכו (יל"ש משפ"ס) אך את סוסב לומר שלריך לסעכיר מלודס שלו קודס שיגעילנו ווסו לשון אך שלא יסא שס מלודס לשון מיעוע כלומר ממועמין אסס מלהשחמש בכלים אפילו לאחר עהרחן מעומאה המח עד שיעהרו מבליעה איסור נבלות.

יגעילנו בחמין ומס שחשמישו על ידי ללי כגון סשפוד וסאסכלס ילבננו באור (ע"ו עס, ב): אך במי גדה יחחשא. לפי (32) כל דבר אשר יבא באש. לנטל נו כלוס: חעבירו באש. כדרך מטמיטו סגעלמו מס טמטמיטו על ידי ממין

אָל_הַמְּהַנְה: (ס) השְׁבִיעֵּי וּשְׁתַרְתֵּׁם וְצַּתַר מָבְאוּ שְׁבִיעָּאָה וְתִּדְכּוּן וּבְתַר כּן

שׁנהֹבוּגוֹ בְמַהָּבוּניםֹא: בּנֶנם וּטִׁעַוֹּבוּן לְבוּמָגכוּן בַּיוֹמֶא

into the camp.' clean, and afterward ye may come the seventh day, and ye shall be And ye shall wash your clothes on

رِبُعُوْد بِدَيْدَ عِرَ طَهِدَ جَعَمُد: 45,00

נֹאַמֹּר וֹן לִמְמָּע לִמִּימָר:

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

עַכְּעָן וְרָאָמֶּוּ אָבָוּת הַמָּדֶת: בַּאַבְם וּבַבְּבַבְמָב אַטַּבְ וֹאֶלְמָזֹר בַּאָּנָמָא וּבַבְנִינָא אַטַּ וֹאָלְמָזַר אָא אָנו רַאָּה מֹלְלְנָוֹן ווֹאָּדְ. לַבּּגִלְ זִי שוּאָבּוֹ בַּבְרִי אָבִּיֹא

בְּנִוֹלָא נְנִימֶּי אֲבְּקְתִּי בְּנְשְׁמָא:

congregation; heads of the fathers' houses of the thou, and Eleazar the priest, and the taken, both of man and of beast, Take the sum of the prey that was

עַמַּלְטַׁלְּטִ עַיָּגֹּאָנִם לַגָּּבֹּא יַבֹּגן מִינִים. פֿוַבֹּא צַוֹפַפוּ לְטַיִלָּא וְחַצִּיתְ אָת־הַמַּלְלְוָהַ בֵּין הֹפְשָׁיִי וּהָפַבִּיג יָת דְּבַרְהָא בֵּין וּוּבָרִי

יבון כָּל כְּנִאֶּטָא:

congregation; went out to battle, and all the between the men skilled in war, that and divide the prey into two parts:

□¥×[: ימן הַבְּקַר ימן הַהַמַלִים ימן نْچَשَ מַחַמֵשׁ רַמֵּאָוֹת מִן־הָאָדָם נְהַבְּמִלְ מֶבֶס לֵיהוָה מִאֶּת אַנְשָׁי

שׁמֹבׁנ ימוֹ הֹלֹא: מאב מו אַנא ומו שוב. ומו לִבוּלִא בַבֹּא נַפַּהָא מִבַבּער אַנּבֿבּ, מִינִים, לַבַּלאַ צַּנָפֿלוּ ושפבות נסולא שבם !! מן

flocks; beeves, and of the asses, and of the both of the persons, and of the battle: one soul of five hundred, the men of war that went out to and levy a tribute unto the LORD of

جَهُجُعُزِر بَحَيَا مِدَيْنَ إِنَانَا: ದಥೆಗಿನ್ನರಿದ

水は仁点に立め מפּלווטבון טַסְבוּן וַטִטְנוּן

арагт for the Lord. Eleazar the priest, as a portion set take it of their half, and give it unto

מהמבו יהובי וְנְתַמָּה אַתָּם לַלְוִיָּם שַּׁמָבֵּי מְבָּלְ_תַבְּתְנְתְּ בְאָבֶׁם מִן הַבָּבָּבו מִן הַהַהַמִּרִים ೀ <u>ಜಿಗ್ಗ್ ಸಿಗ್ಗ್ ಚ|್ರಗ್ಗಳು ಇ' ನ</u> ्रिक्रियं हिंद् । क्षेत्र क्ष्य

למבו ממבע ממפלא בונ: בהובא וטטון זטעון לכולאו שוב. מו שמב. ומו גלא מפב בוּטִּבוּב מו בּמִּמִּנו מו אַּנָּמָא מו וּמִפּּלְיוּע בַּוֹי וְמִּבְאָל עַסַב עַע

Гокр., charge of the tabernacle of the them unto the Levites, that keep the flocks, even of all the cattle, and give beeves, of the asses, and of the every fifty, of the persons, of the thou shalt take one drawn out of And of the children of Israel's half,

בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: בְּמָא דְפַפֵּיד יִיָּ יָה משֶה: ה הבהן ועבר משה ואלעור פהוא יַּגַ נַיַּמְשׁ מִאָּבׁר וָאָּלְעַּוֹּדָר

did as the LORD commanded And Moses and Eleazar the priest

ıε

Lτ

97

57

74

בלונן ולא בלעו איקור: העבירו במים. מעבילו ודיו ודוקא כלי מתכות (שם): נדס. וכמס סס מי סאס: - וכל אשר לא יבא באש. כל דבר שאין משמישו על ידי סאור כגון כוסום וללוחיום שחשמישן - דרשו (שם) מכאן שאף להכשירן מן האיפור המעין מבילה לכלי מחכוח ומי נדה הכחובים כאן דרשו מים הראוים למבול בהם פשומו חמוי זה למהכו ממומאת מת אמר להם كריכין הכלים גיעול למהרה מן האיתור וחמוי למהרן מן המומאה. ורבוחינו

(24) אל המחנה. לממנס שכינס שמין ממא מת מעון שילות ממחנס לויס וממחנס ישראל (פסחים סו, צ):

(26) שא אח ראש. קמ ממ כמש כון:

(עב) וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה וגוי. מליי למלו ומליי למלו:

1. τας στου where were three through the close of war for the control where the control was the control which the control was the control which the control was the control which the control was the control which the control was the control which the control was the control which the control was the control which the control was the control which					
### Egilt QU TựCH NATH THAN THAN THAN THAN THAN THAN THA	14	וּיתַּן מֹשֶׁׁה אָת־מֶּ(בֶסׁ הְּרוּמָת יְחִנְּה לְאֶלְשָּׁזֶר חַפֹּתֵן פַאֲשֶׁר צְּנְה יְחְוֶה אָת־מֹשֶׁה:	וְיהַב מִשֶּׁה יָת נְסִיב אַפְּרְשׁוּתָא קֵּדְם יְיִ לְאֶלְעַּיְר כְּחָנָא כִּמָא דְּפַקּיר יְיָ יְת מֹשֶׁה:	was set apart for the Lord, unto Eleazar the priest, as the Lord	14
چون الا الا التعلقات المالات ال	o†		אַלְפֹּגן װָסִיבְהוֹן בֶּדְם יִיָּ	thousand, of whom the Lord'S	οŧ
	68	מָאָוֹת ומִכְסָם לִיהַנָּה אָחָר	נְחַב: מִאָּט וּנְסִּיבְּהוֹן בֵּבָם וֹנְ מִּמִּיוֹ וּחְמָבִי מְלְטִּין אַלְפָּין וַחֲמֵיִּשִ	and five hundred, of which the Lord's tribute was threescore and	6٤
	88	וְתַבְּקְר שִׁשְּׁר וִשְׁלִשִּׁים אֲּלֶרְּ וְתִּבְּקָם לִיהֹוָה שְׁנַיִם וְשִּׁבְּעִּים:	יִטְבוּ! יִנְסִירָה מְּלְמִין בְּוֹבְם וְיָּ מְּלְפָּוּ! וְמִיְבִּה מַלְמִין וְמִּמַא אַּלְפָּוּ!	thousand, of which the Lora'S	88
عدور المن المن المن المن المن المن المن المن	<i>ک</i> ٤	מֵשׁ מֵאִיר חָמָשׁ וְשִּׁבְּעִים: מִיהָי הַפֶּבֶס לְיהֹוָה מִן־הַצָּאִן	מֵּנִם מִאָּׁה וְשִׁבְּעִּין וַחֲמֵישׁ: וַחֲנְה נְסִיבָּא מֵּדָם יִיְ מִּן עָּנָא	bns bərbnuh xis saw qəəhs	۷ ٤
	9٤	בַּצְבָא מִסְפַּר תַצַּאוּ שָׁלִשׁ־	בופטי למילא מנין ענא מלח	of them that went out to war, was in number three hundred thousand and thirty thousand and seven	98
جَانِ بِالْ الْكِلَا لَكُمْ عَمَا لَا لَكُوْلًا الْكِرَاتُ اللَّهِ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا الللللَّا الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ا	5 €	בְּרְ מִשְׁכַּבְ זְבָרְ בָּלְרְ בָּבְרָנְפָשׁ שְׁנָנִם	גולא ממכבי בכינא כל	persons in all, of the women that had not known man by lying with	\$\$
عود التال	44	ريَطَّ مَ هُرَّ لِهُمُّ لِهُ هُرُكِ:	ينْمُدَ، مِنا نُسَد هَرْخا:		4٤
\$\frac{\pi}{2}\big \frac{\pi}{\pi} \frac{\pi}	٤٤	نجُدُّد هُرُّنَه نُهَجُمُنه \$جُدُّه:	וֹטְיִבְׁוֹ מֻּבְׁמֹּגוֹ יִטְּבֵוֹוֹ אָּלְפָּגוֹ:	-	٤٤
	78	هُكُلُا لَمْكَمْرَهِ هُكُلُا لَلْقَرْمُنَ	עַמָא דְּנְפַּקוּ לְחֵילָא עָנָא שִׁית	booty which the men of war took, was six hundred thousand and seventy thousand and five thousand	78

.su to nsm בּוֹבֻוֹנוּ וֹבְאַבִוֹפַבֹּעַב מִמָּנוּ אָנְחִ: בהמלא ולא מולא מולא אומי: charge, and there lacketh not one אָט_נִאָה אַּלְהָה עַפִּלְטַמְׁע אַהָּב יָט טַנְהָבּנ יִנּבָּנ. מִינִים. צֹנִבָּא men of war that are under our ربيضاد وحاشا يجيرا يشفه يهضه خطها بجبه عجره servants have taken the sum of the and they said unto Moses: 'Thy בְאָלְפָּים וְשְׂרֵי הַמֵּאִוֹת: בָּאַנוֹאַ: hundreds, came near unto Moses; of thousands, and the captains of אֹאָתׁר לְאַלְפָּׁג עַבּּלֹא מִּנִג אַלָפָּג עַגלָא נַבּוֹנ אַלָפָּג וָנַבּדָּנָ thousands of the host, the captains 4 ביקרבו אֶלְ־מֹשֶׁה הַפְּקְדִּים וּקְרִיבוּ לְנָת מֹשֶׁה דִּמְמוּנַן עַלֹּ And the officers that were over the ÿ٦٦ظÿ٦: הְפַקּיר יִיְ יָת משֶּה: משְפַן יְהוָה פַּאַשֶּׁר צַּוָּה יְהוָה commanded Moses. тье Сокр; аз тье Сокр אָלָם לַלְנִים הָּמִבׁי, מִהָּמֶבִיע ויהב וְהָהוֹן לְלֵיוָאֵי נָשָׁרֵי kept the charge of the tabernacle of מן־הְאָּהֶם ימִן־הַבְּהַמָּה יַיִּמּן gave them unto the Levites, that עַמְשָׁתְּיִלְ מִוֹ אַנְמָאַ נְמָוֹ בַּמְּגַבְאַ fifty, both of man and of beast, and ושְׁבַאָּכְ וֹנו בַּאָפַעַר עַר מִן Moses took one drawn out of every וּנְסֵיב מֹשֶׁה מִפַּלְגוּת בָּנֵי رَبْغِت طَهُد طِهَلَةِدَ جِيْرَ بَهُدُىٰ جُهُد even of the children of Israel's half, 84¢.1: ٥٠ إِزْرُقُ كُمْ لِمُ لِمُ اللَّهُ لِمَا لِمُكُلِّمُ لَا يُكُلِّمُ لَا يُعْرَكُ لَا يُعْرَكُ لَا يُعْرَكُ لَا -snoszəq bnssuod rəətxis bns וֹנפֹּמִא בֹאֹנֹמִא מִטַּט הֹמָב ÜXLU: hundred asses, st נובעלים שָלפּין אֵלֶבּ נוּבְעָשׁט פּהָקָבּין פּלפִין צַּלְפִין נַבְּעָיִי and thirty thousand and five ئىبت. ئۆنىا ئەن» ھۆخىا: and thirty and six thousand beeves, שְׁבְעָּת אֲלָפָּים וַחֲמֵשׁ מֵאִית: אַלְפָּין וַהְמֵישׁ מָאָה: five hundred sheep, thousand and seven thousand and والمناهدة المناهدة المناعدة المناهدة ا three hundred thousand and thirty ٤ħ נְיְהְהָ מֶחֲצָה הַעְּרֶה מִן הַצְּאָן נְחֲנָה פַּלְיִנִּה בְּנִשְׁהָא מִן עָנָא now the congregation's half was **正を口袋で口:** men that warred— מן־הְאָנְשָׁים מֹשֶה מן מּרְבָרַיָּאַ הַּנְפַּמֹרּ which Moses divided off from the بظهلكثر ختر نشدةخ هجمر بطهزيده ختر نشدهم يعظر And of the children of Israel's half,

(SP) וממחציח בני ישראל אשר חצה משה. לעדם. והולילה להם מן הלומים הלובלים:

- (13) ותהי מחצת העדה. כן וכן:
- (74) ויקח משה וגר: (84) הפקודים. קממוניס:
- (94) ולא נפקד. ולא נמסר ומרגומו ולא שגא אף סיא צלשון ארמי מסרון כמו (צראשים לא, למ) אנכי אמענה מרגומו דסומ שגיא ממנינא וכן (שמואל-א כ, ימ) כי יפקד מושצך. ימסר מקוס מושצך. איש סרגיל לישצ שס וכן (שס כו) ויפקד מקוס דוד. נמסר מקומו ואין איש יושצ שס:

וֹבוֹבוֹא וֹנו בוּוֹבּלֹא בּוֹוֹ וֹבַּוֹ

וּנֹלַבֶּר אָטַ לֹבְלַן וֹבְיוָנִי אָנָהַ

±ά.∟: was a place for cattle, ئنةب يقكره فكره فكثب: וֹבֹא אֹנֹבֹא אֹנוֹב כֹּמָב לַבִּינִי of Gilead, that, behold, the place אָנַבְאָבוּאֹ וֹמִּבוּ וַאָּנַבוּאַבוּאַ נִלְמָּב נו אובה נלור ולנו אובה וללהר saw the land of Jazer, and the land וֹלְבְינִרְ מָצָּיִם מָאָר וֹיִרְאָי multitude of cattle; and when they וֹלְבָׁנִי עָּר תַּקִּיף לַחְדָּא נִחָזוֹ (1(,1,) **IIXXX** the children of Gad had a very great ממי ומקנהו רב הוֶה לבְנֵי רְאוּבֶן ילמיר סוי הוה לקני ראיבו Now the children of Reuben and יְהְיֶה: (פּ) Israel before the LORD. מוְמָּב וֹכּבוֹוְ לִבְּדֹוֹ בוֹמְבֹאֹך לִבְּדֹוֹ. בּוּבִבוֹא לִבְדוֹ וֹמְבֹאַל צֹבִם וֹנֹ: for a memorial for the children of וֹאֹנִיגאוּ וֹשׁוַע לַתַּהָּכּוּ וֹמִלֹא וֹעַמּאָנִע וֹּלָאִנּ אָעוַ אָגַ_אָּעַבֹּ brought it into the tent of meeting, thousands and of hundreds, and בּבַּבּא מוּ בַבּּנוּ אַלַפּוּ וּמָאַנוֹנוֹא +> אָת־תַזְּהְב מֵאָת שָׂבֵי הָאַלְפָּים took the gold of the captains of וּוֹסִיב מֹשָׁה וְאֶלְעָּוֹה כְּהָנָא יָת ניקח משָה וָאָלְעָזֶר הַכֹּהַן And Moses and Eleazar the priest ڔڗ؋ۺ؈ every man for himself.— · אַּלְמֵּיְ עַבּּּלְאַ בּּוֹוִי אָּיִמִּ לְוִי ٤۶ צולבון בְּבוּגְאָ בַּזוּ For the men of war had taken booty, בַּטֹאַנט: בּוֹאוֹנוֹא: shekels.— מאָע מְבֹּי בַאָּלִפָּים ימִאָּת שָבִי סלגון מו בלני אלפי ימו בלני thousand seven hundred and fifty ふたみ_ごがこ ľ∐¢iàla captains of hundreds, was sixteen אּלַפּֿגן אָבֿה מֹאַנ וֹנַמֹאָנוֹ captains of thousands, and of the ده تازرمه ځایان هها څهر څڅه באַפֿבותו פֿבֿם !! מעט הֿמּב 75 set apart for the LORD, of the ווְהָו כְּלְיְהָב הַהְּרוּמָה צֵּשֶׁר וְבַוֹּנִי כַּלְ דָּהַב אָפָּרָשִׁוּתָא And all the gold of the gift that they יָת דַּהְבָּא מִנְּהִוֹן כֹּל מָאוֹ הְעִּיבְרָא: עַּנְּטָב מֵאָטַב כָּל כָּלִי מַנְּשֶּׁה: wrought jewels. took the gold of them, even all 15 יִּ יִּיּקָּח מֹשֶׁׁה וְאֶלְטְּזֶרְ הַכֹּהֵן אֶת־ וּנְסֵיב מֹשֶׁה וְאֶלְעָּוָר כְּהָנָא And Moses and Eleazar the priest <u>. בלוב:</u> our souls before the LORD.' ĊŒL מַל־נַפִשׁהַינוּ ĠĠÏ, and girdles, to make atonement for **וְכוּנְאַ**ז וֹאַמְיג מּבּמַנ מִינָגן and bracelets, signet-rings, ear-rings, gotten, of jewels of gold, armlets, os אַמְּע מִּגֹא כַלְיַנְיַנִעַ אָבּהֹנָעַע בְּאַמְכַּטִ מָאֵן בַּדְתַב מֵּיוֹ ٥S offering, what every man hath

the children of Reuben came and spoke unto Moses, and to Eleazar the mit Mily in the children of Reuben came and spoke unto Moses, and to Eleazar the princes of the prince

ְּ עֵּסְׁרָוִת וְדִיבֹּן וְיַמְּנֵר וְנְמְרָה צַּטְרוֹת וְדִיבוֹן וִיַּמְנֵר וִנְמְרָה וְחֵשְׁבֵּוֹן וְאֶלְמְּלֵה וּשְׁבָּם וּנְּבִוֹּ וְחֵשְׁבּוֹן וִאֶּלְמָלֵה וּשְׁבָּם וּנְבִּוֹ וּבְעוֹן:

٢٨٥١:

'Ataroth, and Dibon, and Jazer, and Mimrah, and Heshbon, and Elealeh, and Sebam, and Seon,

And we have brought the LORD'S

congregation, saying:

(00) אצעדה. אלו למידים של רגל: וצמיד. של יד: עגיל. נומי אוון: וכומז. דפוס של בית סרחם לכפר על סרסור הלב של בנות מדין:

וְלַתְּבַבְוּנִי (ס) מַנָת ישְׁרָאָל אָרֶץ מִקְנָה הָיִא קַאָּבֶּץ אֲשֶׁר הַבָּה יָהֹנָה לְפָּנִי

בּוֹבבוֹ: אַלַ_עַעְּבָּרָנִי **て没口打**口 ַלְאָנו אָנוַ הַאָּבוּ הַנְּאָנוּ לַעֲּבָּרָיף ניאַמְרוּ אָם־מָצָאַנוּ חֵוֹ בְּעֵינֶיוִדְּ

לַמְּלְחַמְּׁר וְאַמֶּם תַּאָּבוּ פְּר: וֹלִבְׁנָוֹ, בַאַנְבַוֹ בַאַּנְבוֹ בַאַנְ בַאַנְבוֹ בַאַּנִבו בַאַנבו בַאַנבו בַאַנבו הַעָּוַ בַאַנַ \$~~\~~_\!\

ىلغنى لا لا تالى المناهدة الم אָטַבַלְּד פֹֿנָג וֹמִּבְאַבְ מִמֹּדַבְ אָבְב וֹמִּבָאַב מַלְמִמֹּפַב בְאַבֹּמֹאַ ² וְלְמֵּׁעִ (כֻ, עַנואָוּן)[טַ, עַניאָוּן]

מפונה בונה לראות אמר כָּע הַּמִּוּ אֲבִעוּכִים בַּמָּלְעוֹו אָעָם

אַמֶּבַלְנַוֹ לְנֵים יְרַוְּרִי: <u>ַ אַטַ בַּאָבוּ אַ וֹּיִּנְיִאוּ אָטַ בַר בַּוֹנַ </u> וֹנֹהֹבֵנִ הַּגַבְנֹעַלְ אָהֻּבָּנִלְ וֹנִבְאַנְ

נישְבַת לאַלְר:

וֹלַנֹהֹלַב בֹּנ לַאַבְּעָלְאָנ אַּעַוֹרֵנ: ב משׁבּבוֹם שִבּוֹ הַמִּבוֹם מַנָּע X□_iLXt בְאַנְאָנִ בְעַבֶּים

> וּלַמַּבֹבַב אַנע בַּמִנב: כֿמָבֹא לַבֿינו בֿמָיר בוֹם כֹּנֹמִטֹא בְּנֹמִבְאָרָ אָבַת אֹבֹהֹא בֹּמִבוֹא וֹ; זִנו זִנוֹבַבֹא

וֹאַמֹרוּ אָם אַמֻּכּוֹנָא בַּוֹמַנּוֹ

לבלא נאטנו טטבנו טלא: וֹאַמֹּר מְמִּר לִבֹּנִ, עָּר וֹלַבֹּנִ,

ביתב להוץ יָיָ: ילמא טונון זט לפא צבני

לְמָשְׁזֵּגְ זְּעַ אַּבְּמָאֵי שְׁכִטִית יָהְהוֹן מֶרְקִם גַּיאָה לבון מַבוי אַבְהָהָהַלַ

למומל לאַרְעָא דִיהַב לְהוֹן לְבָּא בַבְנָי וֹמְבָאָל בָּבִילְ בְּלָא נְנְוֹנִי יָנִי אַבְעָּאָ נְאָנִיאָנִּ יָנִי וּסְלִּיִלוּ מַּע וַּטְלָא צַאָּטִׁפַּלָא

וֹלַיִּים לְמִימָּב: יְהְנָה בַּיַּנֶם הַהָּגָּא יִהְקִיף רוּנְזָא דִּייִ בְּיוֹמָא הַהוּא

לַא אַהַּלִּימוּ בַּתַר בַּחַלְנִי: לאַבְרַחַם לִיצָּחַל יּלִימֶּלִּב אָבִי ילְהֹגלֹא וֹנו אַבְׁהֹא בַּלּיִנְנִוּנוּ ממאבום מפב אמבון מנו יחזון גובריא דסליקו

> have cattle.' a land for cattle, and thy servants before the congregation of Israel, is the land which the LORD smote

Jordan. possession; bring us not over the given unto thy servants for a favour in thy sight, let this land be And they said: 'If we have found

the war, and shall ye sit here? Reuben: 'Shall your brethren go to of Gad and to the children of And Moses said unto the children

Lord hath given them? going over into the land which the heart of the children of Israel from And wherefore will ye turn away the

them from Kadesh-barnea to see the Thus did your fathers, when I sent

LORD had given them. not go into the land which the children of Israel, that they should they turned away the heart of the valley of Eshcol, and saw the land, For when they went up unto the

in that day, and He swore, saying: And the LORD'S anger was kindled

have not wholly followed Me; Isaac, and unto Jacob; because they which I swore unto Abraham, unto old and upward, shall see the land up out of Egypt, from twenty years Surely none of the men that came

ΙI

(3) עמרות ודיבון וגוי. מלרן מימון ועוג סיו:

(3) האחיכם. לשון ממיסס סול:

(7) ולמה חניאון. מסיכו וממניעו לבס מעבור שיסיו סבוריס שלחס ירליס לעבור מפני סמלחמס וחווק סעריס וסעס:

(8) מקדש ברנע. כן שמס ושני קדש סיו:

וּיהוֹשְׁמַ בּּן בְּוּן בָּי מִלְאַנּ אַבְוֹבֵי וּיִהְשָׁתַ בַּר נוּן אָבִי אַמְּלְיִמִּנּ ي جَرَفٍ، جَرَٰت چَارِبُونِبُ مَعَنَا جَرَٰت جَد نَعَف عَنَاهُا عَنَاهُا

בְּתַר דַּוֹלְלָתְא דַּיִּינִי:

followed the LORD. Nun; because they have wholly the Kenizzite, and Joshua the son of save Caleb the son of Jephunneh

: ١٤٠١ المان בְּלְ תַּדְּוֹר תְעַשְּׁתְ תְרָע בְּעֵינֵי שְׁנִין עִי דְּסְרָ בְּלְ זְּרָא צַעְּבָּר ני בַמִּיְבֶּר אַרְבָּעִים שְׁנָה עַר־הֹם וֹאֹיחַרנוּן בְּעַיְבָּרֶא אַרְבָּעִין

ַנְיִּטִבְאָּב יְבִינְּעִ בַּׁנֹאָבִאָּבְ וַנִּנְמִּםְ יִטִבֵּינִם ביִנִּזָא בַּיִי בַּנִאָבָאָב

דְבִישׁ בֵּדָם וְיָ:

the Lord toward Israel. to augment yet the herce anger of fathers' stead, a brood of sinful men, And, behold, ye are risen up in your

that had done evil in the sight of the

forty years, until all the generation,

wander to and fro in the wilderness

And the LORD'S anger was kindled

against Israel, and He made them

LORD, was consumed.

עוֹד עַנֶל חֲרָוֹן אַף־יְהֹוָה אֶלֹ־ לְאוֹסְפָּא עוֹד עַל הְּקוֹף רוּגִּיָּא יי הַרְבָּוּת אֲנְשֶׁים חַשָּאָים לְסָפּוֹת הַלְּמִידִי מּוּבְרַיָּא חַיִּיבִיּא וְהַנֵּה קַמְמֶּם מַּחַת אֲבָהַגַּכָם וְהָא קַמְּתוּן בְּתַר אֲבָהָהְכִּוֹן

בּׁ. שְׁמִּוּבְׁן מֵאַבְּיְנִי וֹנְסָבּ מְנִי אָבֵוּ הַתְּבִּוּן מִבְּתַּרִ בַּתַלְתָנִי تىن خىشكىخ

this people.' wilderness; and so ye will destroy all He will yet again leave them in the For if ye turn away from after Him,

SΙ

ÞΙ

٤і

ַ הַעָּה הַזָּה: (o) לְעַנִּיהְוֹ בַּמִּרְבְּרֵ וְשְׁתַהָּהְם לְכְלְ- וְיוֹפֵיף עוֹר לְאִיּהְרִיּהְהוֹרוֹ

ולביבו לְנְמֵיה נַאֲמָרוּ חַשְּרִין ין בין: בְּמִבְבְרָא יִנְחַבְּלְנוּן לְכָּלְ מַּמָּא for our cattle, and cities for our little said: 'We will build sheepfolds here And they came near unto him, and

40400 אַן נְבְנֶה לְמִלְנֵנִוּ פַּׁע וְמָרֵנִם דִּעָּאוּ נְבְנִי לְבְּעִירָנָא תַּבָּא וּיִּגְּאָנוּ אֵלְיוֹ וַנְאָלִוֹרִוּ גָּדְרָוֹת

לנו וֹמְּבֹאֵל מַר בַּנֹמִילְנּוּוֹ נֹאַנֹטַנֹא נוֹבַנו מַבַּמֹן בֹבַם וֹצוֹנוֹן לַמּפֹּלָאִי

of the inhabitants of the land. dwell in the fortified cities because their place; and our little ones shall until we have brought them unto to go before the children of Israel, but we ourselves will be ready armed

بَامْ خَمَّاد بَهُدُر بَهُدُر بَهُدُر بَاعُدُلًا: אָבַבְעוֹלִם וֹנְאָב הַפָּנִוּ בֹּהֹבֹוּ ¿ וֹמְבֹאָכׁן מֹּר אֵמָה אִם_נַבְּוֹאָנִם تغزند تنظل نهده دفتر فتر

ללנ וֹהְבֹאָן אַנְהַ נִּעֹלְטִוּי

לני ישְׁרָאֵל וּבָר אַהְסָנְתִיה: אַ לְאֵ נְשִׁוּב אֶלְ־בְּהַוְּיִנוּ עַּד הִהְנַהֵל ' לְא נְתּוּב לְבְתַּנָא עַד דְּיַהְסְנוּן

לכלנון לנולן מן כבס זנים,

לאַעדרון וְיִמִיב

inherited every man his inheritance. until the children of Israel have We will not return unto our houses,

(21) הקנזי. מורגו של קנו סיס וילדס לו אמו של כלב אם עמניאל (פומס יא, צ):

(€1) וינעם. וימלמלס. מן נע ונד (ק"ל ומלמלס בנע ונד):

(14) לספורו. כמו (ישעיה כמ, א) ספו שנה על שנה (ירמיה ז, כא) עולומיכה ספו וגו' לשון מוספת:

אַבְעָא:

בשיקר שיקר והמפל מפל בנו לכס מחלה ערים למפכס ואחר כך גדרוח ללאנכס (מנחומא ז): (16) גבנה למקננו פה. מסים היו על ממונס יותר מצניהם וצנותיהם שהקדימו מקניהם למפס. אמר להם לא כן עשו

מכשנו: ו, יג) והחלון הולך לפניסה זה ראובן וגד שקיימו חנאה: וישב מפנו. בעודנו אלל אחינו: בערי המבצר. שובנה באלה הדבקים (שם ג, ימ) ואלו אמכם בעת ההיא וגו' מלולים מעברו לפני אמיכם בני ישקאל כל בני מיל. ובירימו כמיב (יהושע ישראל. בכאשי גייפות. מתוך שגבוכיס סיו. שכן נאמר בגד (דבריס לג, כ) וערף זרוע אף קדקד ואף משס חזר ופירש לסס (עב) ואנחנו נחלץ חשים. נודיין מסיריס כמו (ישעיס ה, ה) מסר שלל מש זו (שם ס, יע) ימסר יהישה: לפני בני

מַמְבֶּר הַיּרְבֵּן מִיְרֶחָה: (פּ) וֹנִילְאַׁנִי כַּגִּ בְּאַנִי וַנִּוֹלְטָנִי, אֵלְינִיּ בּׁג לְאַ וֹנִעַלְ אִטְּׁם מִמֹּבֶר לְגַּבְּצוֹ

מהלבא לנדדנא מדנהא: אָבו לבּגלָוֹא אַטַּסְוֹעוֹא כָוֹא ממללא לנגילא ילעלאי خ
خ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
ٹ
<p

Jordan eastward.' fallen to us on this side of the forward, because our inheritance is on the other side of the Jordan, and For we will not inherit with them

((בּימי) אָת־תַדְּבֶר תַנָּהָ אִם־מַתְלְצֶנּ בניפי ניְאַמֶּר אֲלֵיהֶם מִמֶּה אֶם־תַּעֲשִׁין

בור עקיא דיי לקרבא: נת פּהְנְמָא הָבֵין אָם הַּוְּדְּרְוּוֹ נאַמַר לְהוֹן מֹשֶה אָם תַּעָּבָרוּן yourselves to go before the Lord to will do this thing: if ye will arm And Moses said unto them: 'If ye

אָנוַ_אִיבוו מִפּּדווּי הירישו י ְ וֹמֹלָנ לְכִּיֹם פֿקַ עֹלְנּאֹ אָטַ וֹנִמֹּבּנ לְכִוּן פֿק צַּמִּוֹנוּ זִטַ

كَلُمْرِينِ: בוטבוב זט פּגֿבו בּלבוִנו מו נֹבְנֵיא בוֹב הֹמָא בַנִיֹ הַּב

LORD, and before Israel, and this then ye shall be clear before the LORD, and ye return afterward; and the land be subdued before the

LORD, until He hath driven out His

pass over the Jordan before the

and every armed man of you will

enemies from before Him,

הואת לכם לאַהְוָה לפָּנִי יְהוָה: מיְהוָה ימִישְׂרָאֵל וְהִיְהָה הָאָבֶץ וֹאַעַּר מַמֻּבוּ וְעִוּנִים לַלַנָּם إنجبة بالأجام حجير إمأتا

בולים בולי: אַבְעָּא הָרָא לְכוּן לְאַהְסָּנָא זכּאון שבום ול ומוֹמְנַאָּגַ וּטִׁנִי בּוֹ יבֹער בּן הָתוּבוּן יהָרוֹ וֹטִעַכְּבוֹתְ אַנְאָא בוֹבָם הַמָּא But if ye will not do so, behold, ye possession before the LORD. land shall be unto you for a

אָמֶר הִנְיִבְאָ אָרְכֶּם: חַטָאהָם לַיהוָה יּדְעוּ חַטַּאַהְבֶּם וֹאִם_לַאִ עַהַּהְוּוּן כָּוֹ

בישפה יהכין: עלטון צום ג' ובמו עודטכון נאם לא שהבעו בו שא

know ye your sin which will find have sinned against the LORD; and

לַגִּנֹאַכֹּם וֹבַיָּגֹא מִפַּנכֹם עַזְּמָׁוּיִּ

מפומכון שַמְּבָּרוּן: **Laticit** לנו לכון לבוון למפלכון

your mouth. that which hath proceeded out of and folds for your sheep; and do Build you cities for your little ones,

כּאָמֶר אָרנִי מְצַנְּהִי: אָל מֹשֶׁה לֵאמֶר עַבְּבֶוּרְ יַעֲשׁׁר לַמִּשֶׁה לְמִישָּׁה לַמִּשָּׁה לַמִּישָׁה לַמִּישָׁה עַבְּבָרְ יַעְּבְּרִוּ נּגְאָמֶר בְּנִירָנָר וּבְּנֵוֹ רְאִיבָּוֹ

כמא גובוני מפּפֿיד: נֹאַמֹּב בֹּנִי נֹּב יַבֹנִי בֹאַיבֹּן

as my lord commandeth. Moses, saying: 'Thy servants will do children of Reuben spoke unto And the children of Gad and the

ومقرد زهرد بركريد لجر خيش الأحر خيش المرابعة ال

نزځڅ۷: מפלוא ושוא גועוא וכל

there in the cities of Gilead; flocks, and all our cattle, shall be Our little ones, our wives, our

97

t7

٤٦

17

07

(19) מעבר לירדן וגוי. בעבר סמערבי: בי באה נחלחנו. כבר קבלנים בעבר סמורמי:

להמעכב שבע שחלקו וכן עשו: שליכם לעבור למלחמה עד כבוש וחלוק שמשה לה בקש מהם הלה ונכבשה והחר חשובו והם קבלו עליהם עד החנחל הרי הוקיפו אחר סנו"ן במקום ס"א של לנס סוא. מימודו של רבי משה הדרשן למדחי כן: והיצא מפיכם חעשו. לגבום. שקבלחם (+2) לצנאכם. מיבה זו מגורה (ההלים ה, ה) לנה ואלפים כלם. שאין בו אל"ף מפסיק בין נו"ן ללד"י ואל"ף שבא כאך

(25) ויאמר בני גד. כולס כלים לתר:

לְפַּנֵּי, יְהַנְּהְ לַמִּלְטַׁמְּנִי כַּאַמְּה הַילִא אֲרָבּיִּנִי מְמִּלְיַבְּיִּ בְּמָא דְּרָבּיִנִי מְמִּלְטַמְּנִי כַּאַמָּר הַילִא אֲרָבּיִנִי מְמִּלִּילִי בְּאַרָּבָּא ^٢ וֹהֹּבֹיְוּ וֹהֹבֹיְוּ כֹּלְ עֹלֵוּ אֵ הֹבֹיֹצ וֹהֹבֹיִנ וֹהֹבׁנוּ כֹּלְ מִזֹנוּ

saith. the LORD to battle, as my lord man that is armed for war, before but thy servants will pass over, every

`₩\$\$ רְאַמֶּי אֲבָוֹת הַמַּמּוֹת לְבְנֵי בִימִּי אֲבָּהָת שִּׁבְּטִּי אַבְּנִי ⁸² תַכּהֶן וָאָת יְהוֹשֶׁעַ בָּן־גָּין וָאָת־ וַנְצָּנִ לְהָם מִמֶּה אָת אָלְמָּוֹר

בְּבַּלְאַ וֹנִינִי נְבִוּהְאַלָּ בָּבְר נִוּן נְנִינִי ופַקיד להון משה יָת אַלעַזָּר

tribes of the children of Israel. heads of the fathers' houses of the Joshua the son of Nun, and to the them to Eleazar the priest, and to So Moses gave charge concerning

אָנַראָבֶין הַגּּלְעָּר לַאַהְיָּהָיי בְּאָבֶן לְפְּנֵיכָה וּנְתַמָּם לְנָהַם حَمْحُلُمُمُ لِي خُطْرًا يُعِيِّهُ لِيَرْكِ لِمُخْتُمُكِ אַטַבֶּם אָנוַיַנִיּרְדֵּוֹ בָּלִיקְיִאַ ⁶⁷ ימקרי קני גד וקני ראובן משֶׁר אֲלַהֶם

נו אַנַת יּלְמָּר לְאַּטְׁסָׂנָא: אַבְשָׁא מָבְמִיכוּן וְהִהְּנִין לְהַוֹּן בול ווטטברות ביל בילים וֹט וֹבֹבּוֹא פֿל בַמְוֹבוּ לְלַבַבֹּא בני גַּר ובני ראַיבו עמכון נאַמַר משָה לְהוֹן אָם וִעְּבָרוּן

Gilead for a possession; then ye shall give them the land of land shall be subdued before you, battle, before the LORD, and the Jordan, every man that is armed to Reuben will pass with you over the children of Gad and the children of And Moses said unto them: 'If the

וואטוו לטלפט לאגו ללמו: ° נֹאִם_לָאִ זֹמֹבֹנוּ נוֹלְנִּגוֹם אִנֹבֹנֹם

نخئة!: چرڌرحرا בְאַרְעָא נאם לא נהבענו מזענון הפכנו

of Canaan. possessions among you in the land you armed, they shall have but if they will not pass over with

And the children of Gad and the

<u>הְבְּרֵוּ בָּן נְהַמְּטִי</u>: אַנן אַשְּׁר דְּבֶּר יְהְנָה אֶלִי לַמִּימִר יָה דִּמִּלִיל יִי לְעַּבְּדָר נּוֹמֹנוֹ בֹנוֹ יַלְינֵ וּבְׁלֵנוֹ בֹאִנְבֵוֹ בַאִמְּבְ נִאָּנְינִוּ בַּנִּוּ נָבְוֹ וּבְּנִי בַּנִי

We will pass over armed before the thy servants, so will we do. saying: 'As the LORD hath said unto children of Reuben answered,

مري المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة المرابعة אָבְא בּוֹגֹו וֹאִטִנִי אָטִוּט וֹטַלְטָנִי ^{εε} זֹטׁנוּ וֹמֹבַּׁר שׁלְּיִּגִּּים לְפֹּוֹי יִׁעוֹע

אַווּבַע אַוַסְוֹעוֹא מִמִּבְרָא לאַבְעָא דַּכְנָעוֹ וְעִמַנָא נְטִוֹא נֹהְבַּר מִוֹבְיוֹן צַבְּם מַמָּא

shall remain with us beyond the the possession of our inheritance LORD into the land of Canaan, and

קַבֶּיב: خمَثرين خلاكري مَثر بَهُدُا ממבבר אוי מבר הבשו האבץ סיחן מֶלֶךְ הָאֵמֹרִי מְנַשֶּׁה בֶּוֹרִיוֹסֶוּ אָת־מַמְלְכָנֵל דִּמְנַשָּׁה בַּר יוֹסֵף יָת מַלְכוּתִיה נְּבְּלְנְיִ בְאִּיבְוֹ נְלְטַֹּלֵּיִוּ הַבְּׁמְׁ נִלְבַּנִיּ נִאָבְּוֹ נִלְבַּנִיּנִי הָּבְּמֹאִ ربيرا حُريت ا ظهِّت جَجِدِ لِبَا

לבו אַבְּאָ סְחוֹר סְחוֹר: אַבְעָּא לְמָבְוֹנִהָא בָּהָחוּמִבָּא מֹלְכִינִינִי בַּמִיִּ מֹלְכָּא בַמִּטִּוֹן ַ נְאֶ**ִר**ַ בַּסִיחוֹן מַלְכָּא אֵמוֹרָאָר וִיָּת ויהב לְהוֹן מֹשֶׁה לְבָנֵי נָּד

land round about. their borders, even the cities of the according to the cities thereof with of Og king of Bashan, the land, of the Amorites, and the kingdom Joseph, the kingdom of Sihon king half-tribe of Manasseh the son of children of Reuben, and unto the the children of Gad, and to the And Moses gave unto them, even to

המבע נאט הבהב: ** נּוֹבְלוֹנִ בְּנִרְ אָּטְ בִּיבְלְן וֹאָטַר וּבְּנִוֹ בְּנִרְ נָּבְרָ נִיִּבְעָן וֹנִטַ

המבות ונת ערוער:

Dibon, and Ataroth, and Aroer; And the children of Gad built

₽€

7€

٥٤

- (82) ויצו להם. כמו עליסס ועל מנאס מינה אלעור ויסושע. כמו (שמות יד, יד) ה' ילמס לכס:
- (28) ואחנו אחזח נחלחנו. כלומר בידינו וברשומנו מסי למוזמ נמלמנו מעבר סוס:

לי"ב	וְנְבַח חַלֵּךְ וַיִּלְכָּר אָת־קָּנָת וְאָת־בְּנֹתֻיְהַ וַיִּקְבָּא לְוֶה נְבַח בִּשְּׁמְוֹ: (פ)	ְּנְׁתָּט אָזַל וּכְבָשׁ יָת קְּנָת יְיָת פַפְּרָנַהָא וּקְרָא לַה נֹבַת הְשְׁמֵיה:	And Nobah went and took Kenath, and the villages thereof, and called it Nobah, after his own name.	7 <i>†</i>
14	נְאֵיר: מְתְ־חַוּתֵיתֵם נִיקְרָא אָתְּהֶן חַוָּּת יְאִיר:	ְיָאִיר: בְּפְּרְנֵיהוֹן וּקְּרָא יָהְהוֹן בִּפְּרָנֵי הְיְבְיִים בְּר מְנַשֶּׁה אַזִּל וּכְבָשׁ יָת	And Jair the son of Manasseh went and took the villages thereof, and called them Havvoth-jair.	14
ot	ניתן משה אָת־הַגּלְעָּׁד לְמָבִיר בָּן־מְנַשֶּׁת נֵישֶׁב בֶּה:	ויהַב מֹשֶׁה יָת גִּלְעָּר לְמָבִיר בַּר מְנַשֶּׁה וִיחֵיב בַּה:	And Moses gave Gilead unto Machir the son of Manasseh; and he dwelt therein.	ot
מפטיר	֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓		And the children of Machir the son of Manasseh went to Gilead, and took it, and dispossessed the Amorites that were therein.	68
88	וֹאָת־נְבֵּוֹ וְאָת־בָּעַלִּ מִעִּיוֹ נִיקְרְאַּיּ בְשִׁמְת אָת־שְׁבְּנֵוֹת הַיְסְבָּת שֵׁם וָאָת־שְׁבְנֵוֹת הַיִּקְרָה וְאָת־בַּעַלִּ הַיִּקְרָה וְאָת־בַּעַלִּ	נְת אֶמֶׁבְת פַלְנִיָּא בִּבְתִּ: אֶמֶבְוֹ וְנִת אֶבְמִב יִפְׁבִּוְ בִאֶּמָבוֹ נְיִת לְבִוּ וְנִית פַּמִּכְ מִמִּוּן מִפְּפָּוֹ	and Nebo, and Baal-meon—their names being changed—and Sibmah; and gave their names unto the cities which they builded.	8 €
۷ ٤	וֹאָט_אָלְהַּבְאָ וֹאָט לַבְוֹטִּוֹם: יִבְׁנָגְ בַאִּיבַן בָּנְיִ אָטַטַהָּבָּוָן	אֶלְהָּלְא וֹנִי עַבְוֹטִׁנִם: יִבְנִי נִאִיבֵּן בְּנִי נִים חַהָּבִּוּן וֹנִים	And the children of Reuben built Heshbon, and Elealeh, and Kiriathaim;	۷ ٤
9٤	מְבֵׁ, מִבְּאֵּר וְנִיְרָת אֵאוּ: וֹאָּטַבְּּיִת וֹמֶרֶת וֹאָטַבָּיִת חַבְּוֹ	מְבְוּנוּן בְּּבִּיכָּן וְחַמְּבִּיוּן דִּעְּאֵן: וְיָח בִּיח וִמְבַר וְיִח בִּיח חָבָן	and Beth-nimrah, and Beth-haran, fortified cities, and folds for sheep.	98
\$ 8	וְאָת־עַמְרָת שׁוֹפָּן וְאָת־יַעְזֵר וְיְגְּבְּתֵּה:	וְרָמְּטְא: וְיָת מַּמְרִוֹת שׁוֹפָּן וְיָת יַמְּזֵר	and Atroth-shophan, and Jazer, and Jogbehah;	58

.zummhT to d171 The Haftarah is Jeremiah 1:1 - 2:3 on page 218. This Haftara is always read the first Shabbat after the

- וגדרום לאן: (35) ערי מבצר הגדרות צאן. זה סוף הפסוק מוסג על מחלם הענין ויצנו בני גד את הערים הללו להיוח ערי מבלר
- שבמה. בנו שבמס וסים שבט סלמורס למעלס (לעילג): שם עבודה אלילים שלהם ובני ראובן הסבו אה שמוה לשמוה אחרים וזהו מוסבוה שם נבו ובעל מעון מוסבוה לשם אחר: ואח (88) ואח גבו ואח בעל מעון מוסבח שם. נצו וצעל מעון שמום עצודם הלילים סס וסיו סהמוריים קורים עריסם על
- (98) ויורש. כמכגומו ומכיך. שמיבמ כי"ם משמשם שמי מלוקום לשון יכושה ולשון הוכשה שהוא מיכוד ומיכוך:
- (I+) חוחיהם, כפרניסון: ויקרא אחהן חוח יאיר. לפי שלמ סיו לו בניס קרמס צשמו לוכרון:
- (24) ויקרא לה גבה. לס מינו מפיק ס"מורמימי בימודו של רבי משס סדרשן לפי שלמ נמקיים לס שם וס לפיכך סומ רפס.

שמשמע מדרשו כמו לא. וממסני מס ידרוש בשמי מיבות סדומות לס (רוח ב, יד) ויאמר לס בועו (וכריס ס, יא) לבנות לס בית:

בּיַר־משֶה וֹאַהַרוֹ: ק וֹגֹאָנ מֹאָבוֹן מֹגַבוֹם לַגַּבֹאָנוֹם ممر غُرَب يَوْمِرْ جِيْرِ بَهُمْ عِيْمُ لِي عُرِيْنِ لِمُرْمِ

נאַברן: **ごぶしふと** אַבָּוּן מַסִּבְנִי, בֹנִי וֹמְבַאִּבְ

מֹסְמֵיהָם לְמִוּגִּאָיהָם: خُمَوْمُدَيْكَ مَحِـ فَد يُكِيِّكُ لِيُخْتِ خُمَهُجُدُيكِا مَحْ فُدَمُكُم يَدِيْ וּיְכְחֹב מֹשֶּׁה אָת־מוֹצְאֵיהֶם יְכְתַב מֹשֶּׁה יְתְ מַפְּקְנִיהוֹן

نْهُجْدَا مَمْخُدْدِيا خُمَفَكُدْدِيا:

בְּמְע לְמִּנִוֹ בַּלְ_מִּגְּבָׁוֹם: עפֿסע וֹאֹאִ בֿוֹנִ וֹמִּבֹאָן בֿוֹנַ ゖ゙ヿ゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙ヹ゚ヹ゚ヸ בְּבְּבְּלְאָמֵוּן בַּהַמְמְּמֵר עְשְׁרֵ יוֹם בַּרְמָאָה בַּהַמֵּישְׁהְ עִּמְרָא וּיִמְא בַּוַבָּה וּנִמַּלוּ מבגמפפ

לְמִּנוֹ כֹּלְ מִגִּבְאַנִי לפלו לנו ומְבֹאָן לבומ יַלְוּ מְמְּשְׁבִיר קְיַנְיִם אַ מַּדְּמָאָה מִבְּתַר פּּסְהָא *ŭL*ĸŭ<u>Q</u>Q

نت×ַלְ הֵיהֶם מְּשֶׂה יְהְוָה שְׁפְּמִים: باجِب إبازِيا چَيَام چَرَ حِرَبِ جَبار جَرْ فَدَجِبِهُ بَجَمْقِرَبُهَا لَا يَعْ الْأَمْ فَيُوا خِرْ ימִצְרָים מִקְ צִּאָהֶר ימִצְרָצִי מִפְבָּרִין יָט צִּקְּהָר ימִצְרָצִי מִקּבָּרִין יָט צַּקְּהָר יִמִּצְרָצִי

וֹנְיַבְיֹנִי בַּסְבָּעִי י נּיִּסְׁמִּנּ בְּדֵּנְ_יִמְּבְאֵבְ מִנַמְּלֵמִסְ נּנְּמַבְנִּ בִּדָּנִ יִמְּנִאָבְ מִנַמְּלִמָס

td#L: י [¿סֹמֹּנ מִסַּׁכַּׁט [¿שׁנֹּנ בֹאָטָם אֹאָר נּוֹמּלִנ מִסַּׁבּוָט נּאָרוֹ בֹאָטִם

דְבְּסְעַר עַרְבְּרָא:

رعدمز ريهني ريقين ويشر وأح وال الإواد وهارات والم

آنآئاد خفت بالأبح:

וּאָרוֹ בֶּדְם מִגְּדּוֹל: تنابي لأبيَّا مَرْ خُدَّا خَمْرَ خُفِّالًا نابُنُم يَكُلُم خُمِّر جُعَالًا

> hosts under the hand of Moses and out of the land of Egypt by their of Israel, by which they went forth These are the stages of the children

these are their stages at their goings commandment of the LORD; and stage by stage, by the And Moses wrote their goings forth,

Egyptians, high hand in the sight of all the children of Israel went out with a morrow after the passover the day of the first month; on the in the first month, on the fifteenth And they journeyed from Rameses

LORD executed judgments. first-born; upon their gods also the among them, even all their them that the LORD had smitten while the Egyptians were burying

Succoth. from Rameses, and pitched in And the children of Israel journeyed

the edge of the wilderness. and pitched in Etham, which is in And they journeyed from Succoth,

they pitched before Migdol. which is before Baal-zephon; and and turned back unto Pihahiroth, And they journeyed from Etham,

(+) ומצרים מקברים. ערוזיס נחנלס: במסתום שמר לו כאן ישננו כאן הוקרנו כאן חששה אם כאשך וכוי: רבים) דרש בו דרשה אחרה משל למלך שהיה בנו חולה והוליכו למקום רחוק לרפאוחו כיון שהיו חוזרין התחיל אביו מונה כל ימולא שכל שמנה ושלשים שנה לא נסעו אלא עשרים מסעות. זה מיסודו של רבי משה הדרשן. ורבי מנחומא (מסעי ג. במדבר למדם שהים במדבר פארן ועוד הולא משם מ' מסעום שהיו לאחר מיחם אהרן מהר ההר עד ערבום מואב בשנם הארבעים (במדבר יב, טו) ואחר נסעו העם מחלרום וגוי (עם יג, ב) שלח לך אנשים וגוי. וכאן הוא אומר ויסעו מחלרום ויחנו ברחמה צא מהם י"ד שכולם היו בשנה ראשונה קודם גוירה. משנסעו מרעמסס עד שבאו לרחמה. שמשם נשמלחו המרגלים שנאמר . מאמר שהיו נעים וממולעלים ממפע למפע כל ארבעים שנה ולא הימה להה מנחה. שהרי אין כאן אלא ארבעים ושמים מפעות. אלה מסעי. למס נכמבו סמפעות סללו. לסודיש מפדיו של מקוס. שאף על פי שגור עליסס לעלעלס ולסנישס במדבר לא

69 I

IIIXXX

9

61	يەرەپ، شەرەپە رەپەر، چەرەرا چەرى	ښوלי מֵרִחְמָּה יִּשְׁרוֹ בְּרִמּוֹן פְּרֶץ:	And they journeyed from Kithmah, and pitched in Rimmon-perez.	61
81	ניִסְעִּי מִחֲצֵרֶת וַיַּחֲנִי בְּרִתְּמֶה:	ږوלו מחצרות ושָׁרוֹ בְרְהָמְה:	And they journeyed from Hazeroth, and pitched in Rithmah.	81
Δī	ניסְעָּי מִקְּבְרָת הַתַּאָּנָה וַיַּחֲנָי בַּחֲצֵּרְת:	בּטְבּרוְט: װָסָלְּיִ מִקְּבְרֵי דִּקְשָׁצְּלֵי יִשְׁרִוֹּ	And they journeyed from Kibroth-hattaavah, and pitched in Hazeroth.	Δı
91	בְּקְבְרָת תְמַּצְבֶּר סִינְיִ וַיַּחֲנָי ניסְעָּי מִמּּרְבָּר סִינְיִ וַיַּחֲנָי	בְּלַבְּׁנִ, בַּמְּהָאָלְ,: װְמָלְנִּ מִמְּרְבְּּרָא בְּסִינָי וּשְׁרֵוֹ	And they journeyed from the wilderness of Sinai, and pitched in Kibroth-hattaavah.	91
\$1	סנגי: ניסְעָּי מֶרְפִּיגָם וְיַחֲעָי בְּמָרְבָּר	בְּמָרְבְּרָא דְּסִינְי: װְנְשָׁלֹוּ מֵרְפִּידִים וּשְׁרוֹ	And they journeyed from Rephidim, and pitched in the wilderness of Sinai.	۲ ا
þΙ	לְהֵּשׁׁנִע: נְלְאִ-נְיִנִי הָּמִם מָנִם לָמָם נִנְּסְׁמִּנִ מִּאַלְנְהָ וֹנִּעַתִּ בָּבִּׁבִּנִים	וּנְטֵלוּ מֵאָלוּשׁ וּשָׁרוֹ בָּרְפִּידִים וְלְא חֲנְח תַמָּן מֵיָא לְעַמָּא לְמִשְׁתֵּי:	And they journeyed from Alush, and pitched in Rephidim, where was no water for the people to drink.	† 1
٤١	ניַסְעָּוּ מִדְּפְּקָת נַיַּחָנָוּ בְּאָלְוּשׁ:	נִּטַלוּ מִדְּפְּקָה וּשְׁרוֹ בְּאָלוֹישׁ:	And they journeyed from Dophkah, and pitched in Alush.	٤١
71	בְּרְפְּקָה: ניִסְעִּי מִמִּרְבַּרִסְיִן וַיִּחֲנִיּ	ױְנְשָּלִיּ מְשֵּׁדְבְּרָא דְּסִין יִּשְׁרוֹ בְּדְפְּקְת:	And they journeyed from the wilderness of Sin, and pitched in Dophkah.	71
מני	ַנַּסְעָּוּ מִיַּם־סָּוּף וַיַּחֲגָוּ בְּמִרְבַּר־ סְין:	בְּמַבְבְּרָא בְּסִין: װְמָלְוּ מִיַּמְא דְסוּף וּשְׁרוֹ	And they journeyed from the Red Sea, and pitched in the wilderness of Sin.	11
01	[	וְּטִרְיּ מֵאֵילִים וּשְׁרוֹ עַל יַמָּא יְסִיף:	And they journeyed from Elim, and pitched by the Red Sea.	01
6	رּיִסְעּוֹ מִמְּרְׁה נַיָּבְאוּ אֵילִמְה וְּבְאֵילִם שְׁתֵּים עָשִׁרֵּה עֵינָת מָיִם וְשִׁבְעָים הְּמְרִים נַיּחֲנִי־שֶׁם:	ַטְּמָּן: הְטָנִין וְשָׁבְעָּין הְשָׁרֵי הְבְאִילִים חְבֵי עֲשָׁר מַבּיִּעִין הְנְטָּלִי מְמֶּרֶה וְאָתִי לְאִילִים	And they journeyed from Marah, and came unto Elim; and in Elim were twelve springs of water, and threescore and ten palm-trees; and they pitched there.	6
8	ניסעי מפני החירה ניעקלי בהר שלשה ימיבברה ניללי אבר שלשה ימים במדבר	בְגוֹ יַמְאֹ לְמַוֹבְנִיאׁ וֹאָזֹלְנִּ	And they journeyed from Penehahiroth, and passed through the midst of the sea into the wilderness; and they went three days' journey in the wilderness of Etham, and pitched in Marah.	8

(13) ויחנו ברחמה. על שם לשון סרע של מרגלים שנאמר (מסלים קכ, ד) מס ימן לך ומס יוםיף לך לשון רמים מלי גצור

שנונים עם גמלי רממים:

38	ניסעי מעברנה ניחני בעצין גבר:	ېپەر، מעקרונה ישָרו קעציון دېور:	And they journeyed from Abronah, and pitched in Ezion-geber.	3.5
+ £	ניסְשָּׁי מִיְּשְּׁבְּתְּהְ וְיִּהְיִהִי בְּשְּׁבְּרִנְהִי	ױָטַלְּרּ מִיְּטְבְתָּה וּשָׁרוֹ בְּעַבְרוֹנְה:	And they journeyed from Jorbah, and pitched in Abronah.	4٤
٤٤	ניסעו מהר הוּדְגָּד וִיּחַנוּ בִּיְשְבֶתְה:	، וְנְשֵׁלֵּרְ מֵחוֹר גּּדְגָּר וּשָׁרוֹ בְּיָשְׁבְתָּה:	And they journeyed from Hor-haggidgad, and pitched in Jotbah.	8.8
78	ניסְעִּי מִבְּגַּן נִיְחֲנִי בְּחָר הַנְּרְגָּר:	ּנְרְטֶּר: הְנְטֵלְהִ מִבְּנֵר יַעֲּקְן הִשְׁרוֹ בְּחוֹר	And they journeyed from Bene-jaakan, and pitched in Hot-haggidgad.	7٤
1 £	ַנַיּסְעָּי מִמֹסָרַוֹּת וַיִּחֲלָי בִּבְנֵי יַעְּקוֹ:	וּנְטַלוּ מִמּוֹסֵרוֹת וּשָׁרוֹ בִּבְנֵי יַעְקְן:	And they journeyed from Moseroth, and pitched in Bene-jaakan.	1 ξ
30	್ಷಂಭ ದ್ವಗ್ಗಳದ್ದೇ ಗ್ರಗ್ಗ ಕ್ಷದರ್ಧಗಾ:	ונְשַׁלֹּוּ מֵחַשְׁמּוֹנְה וּשְׁרוֹ בְּמוֹסֶרוֹת:	And they journeyed from Hashmonah, and pitched in Moseroth.	96
67	ניסטי ממקקה גיהני בְּחַשְׁמֹנֶה:	ױָטַלױ מִמָּהְקָה ױשָׁרוֹ בְּחַשְׁמוֹנֶה:	And they journeyed from Mithkah, and pitched in Hashmonah.	67
82	ניסטי מקנה ניהני במקקה:	וּנְשַּׁלְוּ מִתְּרַח וּשְׁרוֹ בְּמִתְּקָה:	And they journeyed from Terah, and pitched in Mithkah.	82
Lτ	ننځغ باثثان تاثان ختادب:	וּנְשַׁלֹּוּ מִמְחַתַ וּשָׁרוֹ בְּתְּרֵח:	And they journeyed from Tahath, and pitched in Terah.	<i></i> Ζτ
97	נּיִסְׁמִּוּ מִמְּלִיבִילְ,עִ וֹיּנִוֹנִוּ בִּּעָנִינִי:	ױָטַלױ מִמַּקִהֵלוּת ױשָׁרוֹ בְּתְחַת:	And they journeyed from Makheloth, and pitched in Tahath.	97
Şτ	ريْمُمُّ فِيْلُولِيْ لِيُتَارُدُ خِمْمُاتِكُ لَا:	بېولار يېټېت انودن چونېټراند:	And they journeyed from Haradah, and pitched in Makheloth.	\$ 7
† 7	ניסעו מהר'שָפָר ניַחָני בַּחַרְבֶּה:	וּנְטֵלוּ מִטּוּרָא דְּשְׁפָּר וּשְׁרוֹ בַּחֲרְדָה:	And they journeyed from mount Shepher, and pitched in Haradah.	† 7
٤٦	رِيْمِوْد بِيْمِيَرَئِمِد رِيْمِينِ چِمِدً يُوجَد:	ױנְטַלױ מִקְּהֵלְחָה ױשָׁרוֹ בְּטױרָא דְשְׁפֶּר:	And they journeyed from Kehelah, and pitched in mount Shepher.	६७
77	رِيْمِعْ، شِرَهِّت رِيْبَن، جَمِّتَكِٰمِّت:	نېۈڭ پېتېد بېدا چېدېېد:	And they journeyed from Risssh, and pitched in Kehelsh.	77
17	رِيْمِعِه מِجْجِدِي رِيْمِينِه جِدَهِد:	וּנְשַלוּ מִלְּבְנָה וּשְׁרוֹ בְרַפְּה:	And they journeyed from Libnah, and pitched in Rissah.	17
70	ريْمِود شروًا ڇَڍڻِ رِيْمِود جِرْجِيْم:	نېوלډ מֵרִמּוֹן פָּדֶיץ וּשְׁרוֹ בְּלְבְנֶה:	And they journeyed from Rimmon-perez, and pitched in Libnah.	07

9†	ױָסְעָּי מִדִּיבָוֹ גָּדִ וַיַּחֲנָי בְּעַלְמָוֹ דְבְלְתֵּיְמָה:	بخرِّرْنَات: برُمَرِهِ مَنْدِيرًا فِلَا نِمُدِرِ خَمَرًْمِيرًا	And they journeyed from Dibon-gad, and pitched in Almon-diblathaim.	9+	
5+	ניסטי מעיים ויחני קדילו גד:	וּנְטַלוּ מִמְגְיָהָא וּשָׁרוֹ בְּדִיבוֹן גְר:	And they journeyed from Ijim, and pitched in Dibon-gad.	5+	
++	בְּיִבְיִבְ מִנְאֶב: נִיּסְׁמִּוּ מִאָּבְוֹע וֹיּבְוֹנָוּ בִּמִינִּ	עבְרֶאֵי בִּתְחוּם מוֹאָב: מְבֶרֶאֵי בִּתְחוּם מוֹאָב:	And they journeyed from Oboth, and pitched in Ije-abarim, in the border of Moab.	++	
٤+	נַיַּסְעָּי מִפּוּגָוֹן וַיַּהְהָיִי בְּאָבְה:	נְנָטֵלְוּ מִפּוּנוֹן וּשְׁרוֹ בָאוֹבוֹת:	And they journeyed from Punon, and pitched in Oboth.	۴۶	
74	رَوْمُهُ مِعْرَمِتُكِ رَبِيْكُهُ جُوهِرًا:	بېتورد מעלמנה بېدا چפונון:	And they journeyed from Zalmonah, and pitched in Punon.	74	
14	ַנּיִסְעָּוּ מֵהַרֹר הָהָרִר וַיִּחֲנָוּ בְּצֵּלְמֹנֶת:	رور מַוֹר מּוּרָא וּשָׁרוֹ בְּצַלְמֹנֶה:	And they journeyed from mount Hor, and pitched in Zalmonah.	14	
o ~~t~~	בְּבְאִ בְּנֵי וְמְּבְאֵרֵ וְהִיאִ-יִשֶׁב בַּנָגָב בְּצֵּבֶץ כְּנָעֵּ וִיִשְׁלֵּע הַבְּנָגָב בְּצֵּבֶץ כְּנָעֵּן	בְּבְנְעֵּן בְּמִיתֵּי בְּנֵי וְשְּׁרְצֵּלְ: וְחִוּא יְתִיב בְּדָרוֹמָא בְּצַּרְעָּא וּשְׁמַע בְּנְעֵּנְאָה תַּלְבָּא דַעַּרָתָ	And the Canaanite, the king of Arad, who dwelt in the South in the land of Canaan, heard of the coming of the children of Israel.—	ot	
68	ְּשְׁנְיֵרְ בְּלֵילִישׁ וְעַשְׁרֵים וּמְאָת מְּנְרְ בְּמְתְּוֹ בְּתְרִ תְּהֶרֵי: (ס)	ְאַבְרֹן בַּר מְאָה וְעָשְׁרִין וּתְּלָה שְּנִין כַּר מִית בְּהוֹר שּוּרָא:	And Aston was a hundred and twenty and three years old when he died in mount Hor.	68	
88	וּיַּעַל אַהַרֹּן הַכּהֵן אָל־חָר הָהָר עַל־פָּי יְחֹזֶה וּיָמָה שָׁם בִּשְׁנָה הַאַרְבָּעִים לְצֵאת בְּנִי־ִישִּׁרָאֵל מֵאָהֶץ מִצְרַיִם בַּחָהֶשׁ הַחַמִּישָׁי בְאָהֵר לַחְהֶשׁ:	לְנְנְטְאֵי:	And Aaron the priest went up into mount Hor at the commandment of the Lord, and died there, in the fortieth year after the children of Israel were come out of the land of Egypt, in the fifth month, on the first day of the month.	8£	
۷ ٤	ניסעי מקבש ניחני בּהַר הַהָּר בּקצֵּה צֵבֶץ צֵרְוֹם:	מורא בּסְיָפֵּי אַרְעָּא הָאָרוֹם: וּנְשַׁלֹּיּ מֵרְקַם וּשְׁרוֹ בְּּהוֹרִ	And they journeyed from Kadesh, and pitched in mount Hor, in the edge of the land of Edom.—	۷ ٤	
98	·	בְּמָרְבְּרָא דְצִין הִיא רַקם: הְטָלֵר מִעֶּצְיוֹן הָא רַקם:	And they journeyed from Ezion-geber, and pitched in the wilderness of Zin—the same is Kadesh.	98	
	OFI FULL - FLAULUOK - OLL / - HIXXX SIÐGWINI				

(04) וישמע הכנעני. כאן למדך שמיחח אסרן סיא סשמועס שומחלקו ענני כצוד וכסצור שנחנס רשוח לסלחס בישראל

(44) בעיי העברים. לשון מרצות וגליס כמו (מיכס א, ו) לעי השדה (מהליס עמ, א) שמו את ירושלים לעייס:

לפיכך מזר וכמבה (ר"ה ג, ה):

(88) על פי ה׳. מלמד שמת בנשיקה (ב"ב יו, ה):

٤٤	וְהוֹרִשְׁמֵם אָתִּהְאָרֵץ וִישִּׁבְּמָם בְּּה בִּי לְבֶם נְתָתִּי אָתִּהְאָרֵץ לְנֵשֶׁת אֹמֶה:	נְת אַבְּמֶּא לְמֶּנְבַע נְמַשֵּ: נְמַשְּׁבֵּנוּן בְּשַׁ אֲבֵנִ לְכֵנִן נְתַּבָּנִע נְמַמְּבְׁנִוּן נִתְ נִמְבָּנִוּ	And ye shall drive out the inhabitants of the land, and dwell therein; for unto you have I given the land to possess it.	٤۶
75	ְּלִוֹרִשְׁמֶׁם אָת־בָּלִ־יִּשְׁבֵּי הְאָבֶרְעָׁם אָת בְּלִ־עַשְׁכִּיּתָם וְאָבַּרְמָׁם אָת מַפְכֹתָם הָאַבָּרִי וְאָת בְּלִ־עַּלְתֵּי בְּמִוֹתֶם תַּשְׁמִירִי:	בְּמֶטְׁבְוּן הַשְּׁמֵּגְּנְוּ: מְּמֵּבְּטְׁבְּוּן הַבְּּרִוּן וְנְת בְּלְ בִּית סִגְּבַּתְבוּן וְנָת בְּלְ גַּלְמֵּג מו בְּדְמֵּנְכוּן וְתַבְּרוּן יָת בְּלְ וּהְתְּבְּרוּן יִת בָּלְ יָהְבֵּי אָרָשָּׁא	then ye shall drive our all the inhabitants of the land from before you, and destroy all their figured stones, and destroy all their molten images, and demolish all their high places.	₹\$
18	עַּנְרְבֵּוֹ אֶּלְבְאָּבֶּוֹ פְּנְתוּ: אָבְנִים בָּּנְ אִּשָּם מִבְּרָנִם אָעַר עַבְּרָ אָלְבַבְּנֵוֹ וֹמִּרָאָלְ וֹאָמָרָשָ	וֹבְבְּלָא לְאַבְׁלֵּא צַבְּלָתְּן: לְנִיוִן אָבְרִ אַנִּיוּן מִּבְּרֵוּן וֹנִי מִּבְּּיִלְ מִּם בְּנֵּוּ וֹמִּבְאֵלְ וְנִיּמָּרִ	'Speak unto the children of Israel, and say unto them: When ye pass over the Jordan into the land of Canaan,	1 \$
מלימי (ממימי)	ניְדַבֶּר יְהְנָה אָל־מֹשֶׁה בְּעַרְבָׁה מּיֹאֲב עַל־יַרְבֵּן יְבַחָוֹי לֵאמְר:	וּמַלֵּיל יִיָ עִם מֹשָׁה בְּמֵישָׁרַיָּא דְּמוּאָב עַל יַרְדְּנָא דִּירִיחוּ קְמֵימַר:	And the Lord spoke unto Moses in the plains of Moab by the Jordan at Jericho, saying:	o\$
6+	ניִחָנִי עַל־חַיּרְדֵּן מִבָּיִת חַיִּשְׁמֹת עֵּר אָבֵל חַשִּּמָים בְּעַרְלָת מוֹאֲב: (ס)	וּשְׁרוֹ עַל יַרְדְּנָא מִבֵּיח יִשִׁימוֹת עַר מֵישַׁר שִׁפִין בְּמֵישְׁרַיָּא דְּמוֹאָב:	And they pitched by the Jordan, from Beth-jeshimoth even unto Abel-shittim in the plains of Moab.	6+
84	בְּעַרְבָת מוֹאָב עָל יֵרְהֵן יְבִחְוֹי ניסְעִּי מִהְבֵּר הְעָּבְרָים וַיִּחֲנִי	בּירִיחוֹ: בְּמֵישְׁרֵיָּא דְמוֹאָב עַּל יַרְדְּנָא הְטְלֵה מְשִׁירֵי	And they journeyed from the mountains of Abarim, and pitched in the plains of Moab by the Jordan at Jericho.	84
∠+	בְּחָרֵי הְשְּׁבְּרָים לְבְּנֵי נְבְּרָ: ניִסְשִּׁי מִשְּׁלְמָּוֹ דִּבְלְתָּיִי	בְּמִּנְבִּ, בְּמִּבְׁנִגְּיִּ, בִּלֵבְם לְבִּוְ: נְנְמָּבְנִ מִמְּלְמֵוָן בִּבְלְטָנִם נְמָבוִ	And they journeyed from Almon-diblathaim, and pitched in the mountains of Abarim, in front of Nebo.	∠ ₩
	OG! FU\ F! —	FLAUDON - ACA - IIIXX	Mumbers XX	

(94) מביח הישמח עד אבל השמים. כלן למדך שיעור ממנס ישראל י"ב מיל. דאמר רבס בר בר מנס לדידי מוילי ססוא

(IE) כי אחם עברים את הירדן וגר והורשתם וגר. וכלא כמה פעמים החהרו על כך אמר להם משה כשאתם מתר מוכר (עירובין נה, ב): אבל הששים. מישור של שמים הבל שמו:

עוברים בירדן ביבשה על מנם כן מעברו. ואם לאו מים באין ושומפין אחכם וכן מלינו שאמר להם יהושע בעודם בירדן (סומה

(r, d. argead grav a, v):

לסשממוות עליסם בפישוע ידים ורגלים כדכתיב (ויקרא כו, א) ואבן משכית לא ממנו בארלכם לסשממוות עליה: מסכחם. (22) והורשתם. וגרשמס: משכיתם. כמרגומו נים מגדמסון על שם שסיו ממכנין אם סקרקע נרנפה אניים של שיש

כמכדומו ממכמטול:

٤٥: (33) והורשתם את הארץ. וסורשמס אומס מיושביים ואז וישבמס בס מוכלו לסמקיים בס ואס לאו לא מוכלו לסמקיים

אַבְנוּגפֿם טַעַלָּנוֹעַנִּי שְׁמְּח חַגּּוֹרֶל לַוֹּ יִהְיָה לְמַּמִּוֹת ּ אָת־נַחֲלְּהוֹ אָל אֲשֶׁר־יֵּצֵא לִוֹ אָנו_וֹנִבֹלִנוּ וַלְמִתַּת +2 Ǥ₩@ĦĠĞĞ إبر ريون إلا أيغ إلا إلا أيام الإلا أي الإلكان الولاد

بهُدُره قُك: אַטַּב הַגְעַבְּאַבוּא אָהָב אַטַּם מותירו מהם לשכים בעיניבם יַּ הָאְּהֶץ מְפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר אַרְפָּא מִוֹ קֵּדְמִיכוֹן ※は_、流亡。 ואָם_לא תוֹרִישׁוּ

くじロ 紫原域に くらロ: (e) ין וְהַיְּה כַּאֵשֶׁר דַּמֶּיהִי לַצְּשְׁיה וּיָה בְּמָא דַחַשֶּׁיבִיה לְמָצֶבִר

לא ניְדַבֶּר יְהְוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: ימַלִּיל יִיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

· אַבְנִים בּיראַמָּם בָּאָים אָלַר לְהוֹן אַרִי אַהוּן עָאַלִין לְאַרְעָּ קָּנְ אָטַ בְּּלֵגְ נְאָמָנְ נְאָמָנְ נִיּ פְּפֵּנִי זְטִי בְּנָגְ נְאַנְנְיִי נְאָמָנְ נְיִי פְּפֵּנִי זְטִי בְּנָגְיִ נְאָנְנְיִי בְּיִּ

ڬ^ڒڂؙۮؚڟؙؠڬ: ترجَر خُرِي جِنِيَجُ لِي هِي اللهِ جَرِيرًا جَعِبَونِهِ عَلَمْهِ يَجَرَهَا בְּלְּבֶׁתְ בְּלְנְתְן וֹאֲבֶר בְּלְנְתְן בִּלְתְּן בִּלְתְּן בִּלְתְּן בִּלְתְּן

تالمُلا: אַבְּנֵּכְ לְּנֶּבְ מִלֵּאֵבִי יִם_עַמֶּלְע אֶבְנָם וִיִבִּי לְכִנִן שַּׁענִם גַּבְנָמֹא ַ צַּן עַלְיִבְיִר אָבְיִם וְהָנְיָה לְכָם מִמּוְבְּרָא דְצִין עַלְ הָחִימִי וְחְיָׁב לְכָּבֶם פֹּאַעַ־נָגָב מִמְּלַבַּב וִיהֵי לְכוּן רוּחַ דְּרוֹמָא

> אָבְהָהָרוֹ הַהְסְּנוֹן: הַמָּן עַּדְבָּא דִּילִיה יָהֵי לִשָּׁבָמֵי יָת אַהְסְנַהְהוֹן לְדְיִפּוֹק לֵיה הַמְמְעָים צַּחְסְנָהְחוֹן וְלִוְעֵיבִי תַּוְעֲרֹיוֹ قلافة خيتلةنفحيا خميني بقضيا نع וֹטַטַּטְׁמָנוֹ נִטַ אַבְּמָא בַּמַבַּבָּא

אַבְעָא בְאַטוּן וָהְבָּין בַּהָ: משפויכון וימיקון לכון על لخدد تضزا يرا خظخخصا بخمشدنا ואָם לָא טַעַוֹברון וֹטַ וֹעַבר

להון אַעָּבִיד לְכוּן:

מֹסְנְפָּׁגְ נַמָּא בַּמִלְטַא עַבּוּמָא:

inherit. the tribes of your fathers shall ye man, that shall be his; according to wheresoever the lot falleth to any shalt give the less inheritance; inheritance, and to the fewer thou more ye shall give the more according to your families—to the And ye shall inherit the land by lot

wherein ye dwell. they shall harass you in the land eyes, and as pricks in your sides, and remain of them be as thorns in your you, then shall those that ye let inhabitants of the land from before But if ye will not drive out the

do unto you. thought to do unto them, so will I And it shall come to pass, that as I

:Saiyas And the LORD spoke unto Moses,

thereof. Canaan according to the borders for an inheritance, even the land of be the land that shall fall unto you into the land of Canaan, this shall and say unto them: When ye come 'Command the children of Israel,

Salt Sea eastward; border shall begin at the end of the side of Edom, and your south the wilderness of Zin close by the Thus your south side shall be from

٤

 $\Lambda IXXX$

משבון יולאי מלריס (ב"ב קיו, א). דבר אחר בשניס עשר גבולין כמנין סשבמיס: (+z) אל אשר יצא לו שמח. מקרא קלר סוא זה אל מקום אשר ילא לו שמה הגורל לו יהיה: למטוח אבוחיכם. לפי

אחכם. כמרגומו: שיכים: ורצגיים. פומרים בו הפומרים לשון ממוכמ קולים המוככת המכם למגור ולכלוה המכם מהין יולה ובה: וצררו (88) והיה אשר חוחירו מהם. יסיו לכס לרעס: רשכים בעיניכם. לימדום סמנקרום עיניכס מרגוס של ימדום

למר לו רלה לין בהם עוד כה: מלוקה לשון נפילה. ומדרש אגדה אומר (מנמומא ד) על ידי שהפיל הקב"ה שריהם של עי אומות מן השמים וכפתן לפני משה גבולי רוחוחים סביב. לומר לך מן הגבולים הללו ולפנים המלוח נוהגוח: - חפור' לכם. על שם שנחחלקה בגורל נקראח (ב) זאח הארץ אשר חפול לכם וגוי. לפי שסרבס מנום נוסגום במרן ומין נוסגום במולס למרן סולרך לכמוב מלרני

(5) והיה לכם פאח נגב. כום זכומים לשכ מן המוכח למערב: ממדבר צן. לשכ לצל לדוס מחמלם מקלוע זכומים

אַבְר וְמְבָר מַצְּמְלִר: מַנְּנֶב לְלַבְּהָ בַּנְבְנָהְ נִגְּאָ שְׁהָּנְ בְנָבַם נָּגִּאָּנִ נִוּפָּנָע לְשָׁהָּנִ (כ׳ והיה)[ק׳ וְהִיוּן הְוֹצְאֹהִיוּ לְצִין וִיהוֹן שִפְּקְנוֹהִי שִּבְּרוֹשֶׂא + לְמִהְּכְעׁ הַּלְּעַבְיּנִם וֹהְבַּע אָנִע לְמַסְּעוֹא בַהַלְעַבָּנוֹ ווֹהַבַּע ارزوك حرجت تببختك ضؤيك ريومت لإحنا ومنوه مهدنهه

מֹבְבְוֹם וְבִוֹנִ עובֹאָטָוו בַּוֹּמָבִי: י וֹלַסַב עַלְּבָוּל מִעַּצְּמִוּן נַחְלָה

ניבוג ום: עַלּבוּלְ וּלְבָוּלְ אֶנִי יִהְיָנִי לְכֶם נַבָּא וּהְחוּמִיה בֵּין יְהֵי לְכוּן נגלניל גָם וְהַנֶּה לְכֵּם הַנֶּם וּהָהם מַשְּׁרְבָּא וִיהֵי לְכִוּן יַמָּא

: ئائار: הַנְּםְ הַנְּבֶּץ הְּתְאַנּ לְכֵּם הָר יַמָּא הַבָּא הְּבְּנִנּוֹ לְכוֹן לְחוֹר ק וְנֵוְת ְיִהְנֶת ְלְבֶּם גְּבָּוּל צְּפְּוֹן מִן ־ וְדֵין יְהֵי לְכוֹן הְחוּם צִפּּוּנָא מִן

אַבר וִיִּעְבַר לְעַּצְמִוּן:

מפּלוניבי לַנַמָּא: أدلالإ הקדוקא äääal

שׁבוּים מַמָּבֹבֹא:

shall go forth to Hazar-addar, and southward of Kadesh-barnea; and it and the goings out thereof shall be Akrabbim, and pass along to Zin; southward of the ascent of and your border shall turn about

shall be at the Sea. Egypt, and the goings out thereof from Azmon unto the Brook of and the border shall turn about

pass along to Azmon;

shall be your west border. have the Great Sea for a border; this And for the western border, ye shall

your line unto mount Hor; from the Great Sea ye shall mark out And this shall be your north border:

לפוניה מערביה של הרך מוחב נמלה שהרך כנען שבעבר הירדן למערב היה מקצוע דרומים מורחיה שלה הלל הדום: ויבא ממוכח שמש לארץ מואב. וכבשו את ארץ שימון ועוג שהיתה בלפונה של ארץ מואב. וקרבו עד הירדן והוא כנגד מקלוע במוכחה של ארך כנען והיכדן מפסיק ביניהם וזהו שנאמר ביפחח (שם יח) וילך במדבר ויסב את ארך אדום ואח ארך מואב ומשם הפכו פניהם ללפון עד שקבבו כל מלר מורחי שלה לרחבה וכשכלו אם מורחה מלאו את ארץ קיחון ועוג שהיו יושבין בואס לדרומס של ארן מואב שנאמר (שופטיס יא, יו) וגס אל מלך מואב שלח ולא אבה. וקלכו כל דרומס של מואב עד סופה ובקשו ממלך אדום שיניחם לעבור דרך ארלו ולסכנם לארך דרך רחבה ולא רלה והולרכו לפבוב אם כל דרומה של אדום עד שממים לפי שהיו כמה אומום יושבום בלדו והולכין אלל דרומה מן המערב כלפי מורח המיד עד שבאו לדרומה של ארן אדום גוי כרמים. ולא נחס אוחו הדרך אלא הסיצן והוליאם דרך דרומה אל המדבר והוא שקראו יחוקאל (יחוקאל ב, לה) מדבר אלסים דרך ארך פלשמים שהם יושבים על הים במערבה של ארך כנען כענין שנאמר בפלשמים (לפניה ב, ה) יושבי מבל הים לקרב אם כניםחם לארן היה מעבירם את הנילום ללד לפון ובאין לארך ישראל ולא עשה כן ווהו שנאמר (שמות יג, יו) ולא נחם ישראל וארוס אצלה ללד המורח וארן מואב אצל ארן אדום במוף הדרום למורח וכשיצאו ישראל ממצרים אם רצה המקום מלרים היה מהלך על פני כל ארן מלרים שנאמר (יהושע יג, ג) מן השיחור אשר על פני מלרים. ומפסיק בין ארן מלרים לארן וארן מואב כולה. ארן מלרים במקלוע דרומים מערבים שנאמר בפרשה זו מעלמון נחלה מלרים והיו חולאומיו הימה. ונחל מורחים של ארן חשעם המטום. כילד שלש ארלום יושבום בדרומה של ארן ישראל זו אלל זו קלם ארן מלרים וארן אדום כולה

סיס סגדול שסוח מלר מערבה של כל חרץ ישרחל. נמלח שנחל מלרים במקלוע מערבים דרומים: ללד לפון סימס מקדש ברנע עד עלמון ומשס וסלאס נמקלר סמלר ונסב ללד סדרוס ובא לו לנחל מלריס ומשס ללד סמערב אל מלרים. ולשון ונפג סאמור כאן לפי שכחג וילא חלר אדר שהחחיל להרחיג משעבר את קדש ברנע ורוחג אוחה רלועה שגלעה אדר. מתפשע המלר ומרחיב ללד לפון של עולם ונמשך עוד באלכסון למערב ובא לו לחלר אדר ומשס לעלמון ומשס לנחל לפניס מן סמלר: ועבר צנה. אל לין כמו מלרימס: והיו הוצאוחיו. קלומיו. בדרומס של קדש ברנע: ויצא חצר לחרץ יולה המלר ועוקם ללד לפונו של עולם בהלכסון למערב ועובר המלר בדרומה של מעלה עקרבים נמלה מעלה עקרבים (+) ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים. כל מקוס שנאמר ונפג אווילא מלמד שלא סיס המלר שוס אלא סולך ויולא

(a) והיו חיצאוחיו הימה. אל מלר סמערב שאין עוד גבול נגב מאריך ללד סמערב משס וסלאס:

מיים שקורין מינוול"ם (גימין מ, מ): (6) וגבול ים. ומלר מערבי מסו: והיה לכם הים הגדול. למלר: וגבול. סנסין שבמוך סיס אף סס מן סגבול וסס

(ק) גבול צפון. מלר לפון: מן הים הגדול תחאו לכם הר ההר. שקום במקלוע לפונים מערבים. וראשו משפיע

- וְהְיָהְ תּוֹצְאָת הַגְּבֶּל צְדֶדְרָה:
- לכם ילניל צפון: עוּגְאָטָׁנוּ עַבְּּצָּׁרָ מִנְּיָן זֶּבְיִנְיָנִי מִפְּּקָנִינִי לְעַבָּר עִינָן בֵּין יְבִי
- מְשַׁבֹּע מִגוֹן הָפַּמִע: י וֹבִינִאַנּימָם לָכֶם לְגְּבָנִילְ אֲדְמָב וּהָכְּנְנִוּן לְכִוּן לְהָשׁם פֹּבּוּמָא
- הַּבְ כַּמִּנְ וֹם בַּנְּבָית עַבְּעָנִי: ظَوَّاتُ عَلَيْمًا لَنُرْكَ لَا يُخِرِ بَمْنَاكِ ا יי וְיְלֵר הַנְּּבְּלְ מִשְּׁפָּם הַרְבְלְּה וִיִיחוֹת הָּחִיִּטְאַ מִשְּׁפָם לְרִבְּלְה
- خَدُّه بَيْنُ لَمْ خِبْدُمِ ثِنْ مَا فَدُرِدٍ: תוּצְאַנֻיוּ יָם הַמֶּלַה זֹאָת מִהְיָה ין וְנְרֵדְ הַגְּּבְּוּלִ' הְיַּרְדְּנְהַ וְהְיָנִי וְיִהְיִׁהְ מְּחִיּמָא לְיַרְדְּנָא וִיהֹוֹן
- ប៉ោត្ត ប្រជុំពួក: ्तांत देव्त देव्यंष्ट्र त्वंब्रोप שׁעְׁנְעַבְּעָ אָעָבִי בְּעִיבְיִלְ אָמֶבִ אֹנְבִי נִיִּבִי בְּמִבּוֹבִ נִי לְמִטּוֹ וֹאָנ מָמָּר אָנַרַבְּׁנָּנִ וֹמָּבָאָרַ

- **4477**: במת ויהון מפְּקנוֹהי דַּהְחוּמָא 8 מַהַר הַהָּר הְּהָאָּר לְבָא הַמָּה מִהַרָּא הְבָּרָא הַבְּרָה מִיּרָא הְּבְּנִיּוּ לְמָמֵי
- לכון החום צפונא: ופְרֹנָה וְהָיִי וִיפּוֹק הְחוּמָא לְוִפְּרוֹן וִיהוֹן
- מְנֵבְ מֵּנֵלֵ לְמֶּפָּׁם:
- ひいひが: נומסו מכן כול ום יונוסר מַמַּדְנַח לְעָּיִן וְיֵיחוֹת הְחוּמָא
- שׁבּוֹ לַכוּוֹ אַבְּמֹא לַטְּחִימִּבָּא מפֿלונִינו לַנֹמֹא בַמֹלְטֹא בַא
- はけない אַט טַאַבּֿא אַהָּב לָמִנמֹר דָּא אַבְּעָּא בַּטַטַּסְנוּן ופּפוּר משה יָת בְּנֵי יִשְׁרָצֵל

- shall be at Zedad; and the goings out of the border a line unto the entrance to Hamath; from mount Hor ye shall mark out
- your north border. shall be at Hazar-enan; this shall be Ziphron, and the goings out thereof and the border shall go forth to
- Shepham; the east border from Hazar-enan to And ye shall mark out your line for
- eastward; slope of the sea of Chinnereth down, and shall strike upon the of Ain; and the border shall go Shepham to Riblah, on the east side and the border shall go down from
- thereof round about.' your land according to the borders shall be at the Salt Sea; this shall be Jordan, and the goings out thereof and the border shall go down to the
- nine tribes, and to the half-tribe; hath commanded to give unto the inheritance by lot, which the LORD the land wherein ye shall receive children of Israel, saying: 'This is And Moses commanded the

- (9) והיו חיצאחיו חצר עינן. הוא היה סוף המלר הלפוני. ונמלאת חלר עינן במקלוע לפונית מורחים. ומשם והחאימם לסלן במלכפון יומר מן סרומז סרמשון ולענין רומז סמדס סרמשון קרמו מולפום ששס כלמס מומס מדס: כל מקום שנאמר חוצאות הגבול או המצר כלה שם לגמרי ואינו עובר להלן כלל או משם מתפשט ומרחיב ויוצא לאחוריו להמשיך (8) מהר ההר. מקצו ומלכו אל מלר סלפון ללד סמורם ומפגעו צלבא מממ זו אנעוכיא: הוצאוח הגבול. קופי סגבול. חחאו. לשון סיבה כמו (ד"ה־ב יב, יא) אל מא הרלים (ימוקאל מ, י) ומאי השער היליע שקורין אפנדי"ן שהוא מוסב ומשופע: ווכנק למוך סיס ויש מרוחב סיס לפניס סימנו וחולם סימנו (שס): - חחאו. משפעו לכס לנעוח ממערב ללפון אל סר ססר:
- (10) והתאויחם. לעון סקבס ונמיס כמו ממאו: שבמה. במלר סמורמי ומעס סרבלס: לכם אל מלר המזרחי:
- סמלם שממנו סממלם מלר מקלוע דרומים מורמים סרי קובבם אומס לארבע רומומיס: כנען כנגד יס כנרת ומושך לצד מזרחס של ארך ישראל כנגד יס כנרת עד שנופל ביס סמלת ומשס כלה הגבול בתוצאותיו אל יס וסגבול במורח ים כנרח ומשם יורד אל הירדן והירדן מושך ובא מן הלפון לדרום באלכסון נוטה ללד מורח ומחקרב ללד ארך שסגבול סולך מלפון לדכוס סוא יוכד וסולך: ומחה על כחף. עבר: ים כנרח קדמה. שיסאיס כנכת מוך לגבול במערב (11) מקדם לעין. שם מקום והמלר הולך במורחו נמלא העין לפנים מן המלר ומארך ישראל הוא: וידד הגבול. כל

	خْظْىٰد دَتْتَخْتُه:
	خُرْدُي يُحَرِّفُ لِيَاجَرُ مِهِٰكِ مِنْهُكِ
ŧι	לְבֵית אֲבֹהָם וּמַמָּה בְּנֵי הַנְּּהֻי
ÞΙ	בָּי לְקְחַוּ מַשָּׁה בְּנֵי הָראּיבֵנִיׂ

בּמִנְמָּע לַבִּילִי צַּחָסָנָתָהוֹן: ×ٍद्दंदंदंद्दंद् ופּלְגוּת שֶׁבְּטֶא וֹמִבֹּמֹא גַבֹנו עָּג לַבוּנע خقى لاختنابا אָבו פבובו מִבֹּמֹא צַבְנוֹ

received, their inheritance; half-tribe of Manasseh have houses, have received, and the of Gad according to their fathers' houses, and the tribe of the children Reuben according to their fathers? for the tribe of the children of

지구학다 약[다다: (e) לְיִבְׁם מִמֹּבֶר לֵינָבְוֹ נְבִינִוּ

נַוְרְנְחָא: كدكدكاب **ビトドロン** לבילו אַהְסְנָהְהוֹ מִעְבָּרָא עַרְיָרְ הַשִּׁמְּיִת וַהַצֵּי הַמַּמְּהַ לְקְּחָוּ מְּבִיןְ שִׁבְּמִין וּפַּלְנוּת שִׁבְּמָא

eastward, toward the sun-rising.' beyond the Jordan at Jericho have received their inheritance the two tribes and the half-tribe

(מפיי) וַיְרַבֶּר יְהוָה אָל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

וּמַבַּיל וְיָ מִם מִמָּה לְמֵימַר:

These are the names of the men 91 And the LORD spoke unto Moses,

עכבו ויהושע בו־ניו: ּינְחָלֵיּ לְכֵּם אָעַ־הָאָבֶיִּץ אָלְמָזִר לְכִּוֹן יִתְ אַרְעָּא אֶלְמָזָר בְּחָנָא אַכֶּׁר, שְׁמָּוֹת הָאַנְשִׁים אַשֶּׁר־

ויהושע בר נון: אַבֶּגוֹ אֲמֹבִינִ מִּבְּבוֹא בַּוֹטְסְנוּוֹ

Joshua the son of Nun. for you: Eleazar the priest, and that shall take possession of the land

שׁלְטִוּ לְנְעָלְ אָנַרַעָּאָבָאֹ: $_{81}$ (tựớimes $\dot{f g}$ ạ $\dot{f L}$, tự $\dot{f g}$ f g $\dot{f G}$ f L , tước $\dot{f G}$ f G}{f G}f Gf Gf Gf Gf Gf Gf Gf Gf Gf Gf G}{f G}f G}{f G}f Gf Gf Gf Gf Gf Gf G}{f G}f Gf Gf Gf Gf G}{f G}f Gf Gf Gf Gf Gf G}{f G}f Gf Gf Gf Gf G}{f G}f Gf Gf Gf G}{f G}f Gf Gf Gf Gf G}{f G}f Gf Gf Gf Gf Gf G}{f G}f Gf Gf Gf Gf G}{f G}f Gf Gf Gf Gf Gf Gf Gf Gf G}{f G}f Gf Gf Gf G}{f G}f Gf Gf G}{f G}f Gf Gf G}{f G}f Gf Gf G}{f G}f Gf G}{f G}f Gf Gf G}{f G}{f G}f Gf Gf G}{f G}f Gf G}{f G}f Gf Gf Gf G}{f G}{f G}f Gf Gf Gf G}{f G}f Gf Gf Gf Gf G}{f G}{f G}f Gf Gf Gf G}{f G}f Gf Gf Gf G}{f G}{f G}f Gf Gf G}{f

שׁבַּבוּן לְאַנִוֹסְנָא נִע אַבַהֹא:

tribe, to take possession of the land.

And ye shall take one prince of every

יְהוּדְה בְּלֵב בֶּן־יְפָּנֶה: יו וֹאֹבֶּע הֻמַּנְעַ עַאַּנְאַנִים לַמִּמָּע וֹאִבֶּוּן הַמִּטִּעׁי װִדְרַנִּאַ לְהַבְּמָאַ

<u> היהודה קלב בר יפָּנָה:</u>

of Jephunneh. of the tribe of Judah, Caleb the son And these are the names of the men:

يتزرابا: ್ بَكْمَاهُكِ خُدْلُ هَمْكُمِيلًا هُمَايِكُمْ كُلِّ بَكْهَدُهُمْ يَدُدُرُ هَمْمُيلًا هُمَايِهُمْ

בר עמיהוד:

.budimmA Simeon, Shemuel the son of And of the tribe of the children of

07

61

81

SΙ

יַ לְמַמָּׁע בֹּוֹיָמָוּ אֵּלִידֶר בָּוּ לְמִבְּטָא דְּבִּוֹיָמִין אֵלִידֶר בַּר

son of Chislon. Of the tribe of Benjamin, Elidad the

جو۲۲:

قد ئلاخ،:

خفريا:

Dan a prince, Bukki the son of Jogli. And of the tribe of the children of

بَلاٰخٌ.: יי ולְמַמָּע בֹנוֹ. בַוֹן נַמְּגְא בַּצוֹּ בּוֹן וּלְמָבֹמֹא צַבְנוֹ, בַּוֹ וַבָּא בַּצוֹ

לַּאָגא עַנִּגאַל בָּן־אָפָּר:

עְּנָמֶּע בַבָּא עַנִּיאָל בַּר אָפּוָר: יי לבנו יוסף למעה בניקושה לבני יוסף לשבמא דבני

prince, Hanniel the son of Ephod; tribe of the children of Manasseh a Of the children of Joseph: of the

- ולפון לשמחל: (ai) קדמה מורחה. אל פני סעולם שסם במורח שרוח מורחים קרוים פנים ומערבים קרוים אחור לפיכך דרוס לימין
- לו לכחוב ינחילו לכס ינחלו משמע שהס נוחלים לכס בשבילכס ובמקומכס כמו (שמוח יד, יד) ה' ילחס לכס: . אחד ואחד חלק סגון. ומה שהם עושין יהיה עשוי כאלו עשאוס שלוחים. ולא יחכן לפרש לכם זה ככל לכם שבמקרא שאם כן היה (קו) אשר ינחלו לכם. בשבילכס כל נשיא ונשיא אפוטרופוס לשבטו ומחלק נחלת השבט למשפחות ולגבריס ובורר לכל
- (18) לנחול את הארץ. שיסל נומל ומולק לומס במקומכס:

†	نېږרשי	אַמָּגּוּ סְחוֹר סְחוֹר: מְכּוֹמֵל קַרְמָא וּלְבָּרָא אָלֶרְ וְרַוְחֵי קַרְנְאָ דְּתִּמְנִוֹ	And the open land about the cities, which ye shall give unto the Levites, shall be from the wall of the city and outward a thousand cubits round about.	†
٤	ڹڔڹ؞ ؿۼڗ؞ڡڂڽڡڂۻ ڎ؋ڋڮ؆ڹڽڡ؞ڹڔڔ؞ڂڿڽ؋ڔڡ ٳ؆ڔڿٷڡڎڔڿ؇؈ڹؠڔ؞	ייהון קרַיָּא לְהוֹן לְמָתַּב וְרַוְחֵיהוֹן יְהוֹן לִבְּעִּירָהוֹן פְלְקְנָיִהוֹן יְלְכֵל חֵינִהְהוֹן:	And the cities shall they have to dwell in; and their open land shall be for their cattle, and for their substance, and for all their beasts.	٤
7	עּוֹאָת־בְּנֵי יִשְׁרָאֵל וְנְחָנָּוּ לַלְוֹיִם מְנְּחֲלָת אֲחָזְּהָם עְּרֵים לְשָׁבֶת הְגְּרְשׁ לֶעְרִים הְנְּהְלָת אֲחָזְהָם עְרֵים לְהָאָבֶת		Command the children of Israel, that they give unto the Levites of the inheritance of their possession cities to dwell in; and open land round about the cities shall ye give unto the Levites.	τ
ממישי	ניִרַבָּר יְהְנָה אָל־מֹשֶׁה בְּעַרְבָּת מוֹאָב עַל־יַרְבֵּן יְבַחָוֹ לֵאמָר:	לְמֵימֶר: בְּמִיאֶב מַּלְ יֵרְדְּנָא דִּירִיחוֹ הַמַּלְילִ יִיָּ שָׁם מִשָּׁה בְּמִישְׁרַיָּא	And the Lord spoke unto Moses in the plains of Moab by the Jordan at Jericho, saying:	ΛXXX
6 7	אֶלֶר אֲשֶׁר צְּנָת יְהְנָת לְנָתַלְ אֶת־ בְּנֵי־ִישְׂרָאֵל בְּאֲהֶץ כְּנָעַוֹּ (פּ)	בְּנֵּנְ נְשְּׁבְּעֵּבְ בְּאַבְּתְּא צִּכְּנְתְּוֹ אַבְּנִן בְּפַּפֵּנִת נְיָ לְאַטְסָּנָא נְיִנִ	These are they whom the LORD commanded to divide the inheritance unto the children of Israel in the land of Canaan.'	6 7
87	نَّالِيْوْنَ جِيْدَيْجَوْمِرُهُ نِشِّهُ جِدِبَيْرُ چِرَّ لِيْوَنْبَوْدَ:	פַּׁבְהַאֵּלְ בָּר מַמָּיִהוּד: וּלְמִּבְטָּא דִּבְנֵיִי נַפְּּחָלִיִּי רַבָּא	And of the tribe of the children of Naphtali a prince, Pedahel the son of Ammihud.	82
Lτ	جْرْتَوْت جَدْدَ غِهُد نِشِّ عِ غَندَنَ <i>دَ</i> دَرْتَوْت جَدْدَ غِهُد نِشِّ عِ غِندَنَ <i>د</i>	אַּטִירוּד בַּר שְּׁלְוֹמִי: וּלְשִׁבְּשָׁא דִּבְנֵי אָשֶׁר רַבָּא	And of the tribe of the children of Asher a prince, Ahihud the son of Shelomi.	Ľτ
97	وَלְטִיאָל בָּן־עַּוֵּן: פַּלְטִיאָל בָּן־עַּוֵּן:	פּלְמִגאָּלְ פַּרְ מַּזְּוֹ: וּלְמִּבְמֹא צַבְנֵי, וֹמְּמִבְרַ וַבָּא	And of the tribe of the children of Issachar a prince, Paltiel the son of Azzan.	97
Şτ	بَرْمَوْت جِيْرَ إِحَدَرُا ئِسُرَٰ» يُرْنَخِوْا چَا هَدِيْرَا:	אֶּלְיִגְּפָּׁן בַּר פַּּרְנָּף: יַלְמִּבְמָא צִּבְנִי, וְבִּיּלְיִּוֹ רַבָּא	And of the tribe of the children of Zebulun a prince, Eli-zaphan the son of Parnach.	Şτ
† 7	קמואַל בָּן־שִׁפְּטֵן: קמואַל בָּן־שִׁפְּטֵן:	למואָל בַּר שִׁפְּטָּוּ: וּלְשִׁבְטָא צִּבְנֵי אָפָּרִיִם רַבָּא	and of the tribe of the children of Ephraim a prince, Kemuel the son of Shiphtan.	~~†~~ 7

(+) אלף אנוה סביב. ואמריו הוא אומר אלפים באמה הא כילד אלפים הוא נותן להם סביב ומהם אלף הפנימים למגרש

(ב) ומגרש. כיום מקום חלק חוץ לעיר סביב להיוח לנוי לעיר ואין רשאין לבנוח שם ביח ולא לנמוע כרס ולא לורוע זריעה

(ε) ולכל חיחם. (כל נרכיסס (נדריס פל, ל):

(92) לנחל אח בני ישראל. שסס יומילו אומס לסס לממלקומיס:

(מרכין לג, ב):

كنقا كمبكم لانكمبح تغفه

מוזכוטא וטוון לכון ווערוק

ושׁזֹמׁנוּוֹ בַבוּוֹ בַבוֹוּוֹ בַבוּוֹ

מבוג מם לנו ואָלאָג וֹשׁוּמָר

זְבְבְּנָא לְאַבְעָא דִּכְנְעַוֹּ

מְנְרַמֵּי בַּבְּרִים: וְהְעָּיִר בַּמְּוֶך זָה יִהְיָה לָהָם لْجُن فَكَن خُفْلًا كَأَفْنُهُ فَكُمْ فَيُولِنُا لِمُعْلَقًا لَا يُعْلَقُونُا فَكُمُّ فَاللَّهِ فَيُعْلَقُونُا וְאָת־פְּאַת־נָםוּ אַלְפָּנִם בָּאַמָּד וֹאָט_פֿאַט_נוֹר אַלַפּוֹם כֿאַמָּע ¿ Ģķrīāļģr וּמָדהמם מָחָוּץ څڼږ

שׁטַּנִי אַבְבַּגִּים יִּהְטַּיִם הָיִב: הףני לְנָס שָׁמָּה הָרֹצֵחַ וַעֲּלֵיהָם ָ אָנו הָהְבֹּלֹנִ וּ עַּמִּלֵלָה אָהָוֹר נאַט בַגווּם אַמֻּב טַטַּנוּ כַלְוּיָם

<u>וֹאָטַ מִלְּרַהְּוֹשׁוֹ</u> אַנְבָּעִים וּשְׁמִנְיִנ אָנִר אָנִינוֹן ל בְּלְ הַמְּלִינִם אַּמְּבֹר הִיִּמְנִינִ לְלְנְּיִם בְּלְ מַבְּנִינִּא דְּתִּחְּנִינוּ לְלִינִּאַ

וֹנֵיבֹלְנִים אַבְּבֹר טִשְּׁנִין מִאָּנִוֹינוֹ וֹלַנְנִיֹא בַּטִּעָּווֹ מִאָּנִבַי בַּוֹי

﴿ إِذَا إِنَّا اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ לְנְיִלְעוּ אָהָוֹר וֹלְיִלְנִי וִינִוֹ מִמְּנִיוּ ומאָט בַּלַּמְס פַּלָּגְיָסוּ אָנָחַ כַּבּּי s בְּנִי־יִשְׁרְאֶל מֵאָת הָרַל תַּרְבּיּ

ַנְיְדַבֶּר יְּהְזָּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִּמַלֵּיל יְיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

אָבְנִים כֹּּנ אַשִּׁם מְבַּבֹנִים אָשַר לְטַוּן אָבוּנ אַשִּוּן הַּבְּבוּנוּ וֹעַ يتدر څرختا نښلېر نغملك 45

 $(\Im \xi_i \alpha_i)$

עַיַּרְבֵּוֹ צָּרְצְּהַ בְּנָעוֹ:

لِجْلَ مَحْدِ رُقُمِ خَمُلاًٰ ٢: מקלט הקינינה לכֶם וָנָס שְׁמָּה

> ظلٰۃ: الله: במגיע ביו יהי להוו ניהי שבון אַלְפוּו אַמּוּן וֹפֹרַטֹּאַ אַלְפָּׁגוֹ אַמֶּגוֹ וֹנִים בוּנִם אַפּוּנָא אַמּגו וֹנִע בוּטַ מַהַּבְּאַ שַּׁבַגו ונת רוח דַרוֹמָא מָבֵין אַלְפָּין בוּהַ לַבוּמָא טַּבוּו אַּלָפּוּו אַמָּוּן נטמהשוו מפּבא לַפֿוּטֹא יִני

OEL TULTL - ELMU UOK. - MM. - AXXX SIPQUINN

تظظيبا لنائاتنا וני לבניא בטטוו לקיואי

انتأك لمقائنا: בטטוון למגבע לספו פסולא

ائت تاتىدىا: אַבְבְּמִּגוֹ וֹטַמִּנִגְ עַבְּוֹגוֹ זְטְבְיִנוֹ

بتبودبا انترا نَشُرُهُم مَا عَيْنَهُ، يَعَمُيْنَا يَمَا

Levites. shall give of its cities unto the to its inheritance which it inheriteth shall take few; each tribe according shall take many, and from the few ye children of Israel, from the many ye shall give of the possession of the And concerning the cities which ye

6 And the Lord spoke unto Moses,

open land about them.

and two cities.

about the cities.

9

cities: them shall ye give with the

the Levites shall be forty and eight All the cities which ye shall give to

and beside them ye shall give forty

six cities of refuge, which ye shall

unto the Levites, they shall be the

And the cities which ye shall give

shall be to them the open land

the city being in the midst. This

the north side two thousand cubits,

side two thousand cubits, and for

thousand cubits, and for the west

cubits, and for the south side two

city for the east side two thousand

And ye shall measure without the

give for the manslayer to flee thither;

Canaan, over the Jordan into the land of and say unto them: When ye pass 'Speak unto the children of Israel,

manslayer that killeth any person cities of refuge for you, that the then ye shall appoint you cities to be

through error may flee thither.

ΙI

01

(11) והקריחם. מין הקריים מלא לצון הומנה וכן הוא אומר (בראצים כו, כ) כי הקרה ה' אלהיך לפני (מפרי קנע): וסמילונים לשדומ וכרמים (עירובין כא. קומה כו, ב):

مَٰ مُلِدُرٍ ذِ خُرِّدٌ لِهَٰ مُكِدِ ذِ فِي مُقْلِمِ : מיאָל וֹלְאִ וֹמוּעִ עַרִבָּעַ מַּגַ_ וֹבֹוִי לַכִּפֹם בַּמֹבַנִים לַמִּלַלָּמ

מללם שביתלע לכם: נו וְמִבְּבְיִם אַמֵּבְ טִעִינוּ מְּמֵבְבֹּבִי וֹלֵבְנִוֹּאְ בִּעִיטִנוּוּ מִּנִי לַבִּוֹיִ

نياثارتِٰك: ששלו באבל בלהן הבי מפלס
 +1
 לַּנְרְנֵם

 +1
 לַנְרְנֵם

 +2
 בַנְרְנַם

 +3
 בַנְרָנְם

 +4
 בַנַרְנַם

 +4
 בַנַרְנַם

 +4
 בַנַרְנַם

 +4
 בַנַרְנַם

 +4
 בַנַרְנַם

 +4
 בַנַרְנַם

 +4
 בַנַרַרַבַּרַם

 +4
 בַנַרַרַב

 +4
 בַנַרַרַב

 +4
 בַנַרַרַב

 +4
 בַנַרַרַב</ אַרו שָׁלְשׁ הַעְּרִים הַהָּנוֹ מַעֲבֶר

מַכּעַבוֹפֿה בּהִּגְּלִע: بَهُٰذِب خِمْطُخُمْ خِرْنُو شِفِد حَدٍ_ לבני ומְבַּצְּב וֹבִצִּב וֹבַעוּמִב

רצַחַ הָוּא מָוֹת יומָת הַרֹצֵחַ: י וֹאָם בֹּכֹלְ, בֹנֹזֶלְ ו נִילָּנִי וֹּנְמְעַ

בורצים: הקהו וַיִּמְת רֹצֵחָ הָוּא מָוֹת יוּמָת <u> וֹאָם בֹאֵבֹו וֹרְ אֹהָר וֹמִיט בַּיּ</u>

ַבְרַבֵּים: הְבְּהְוּ וַיִּמְת רֹצֵיחַ הָוּא מְוֹת יוֹמָת אָן בֹכַלְ, מֹּאֹ_נֹעַ אַּמִּבּוֹנְעִינִי בֹּוַ

> \$\\\!\!\!\!\! מַר דִיקוּם בְּוֹשְׁאַ מלאגק במא נלא נמונו למולא انكائا لإحبا كلائه لإشائله

> מוזכוטא וביון לכון:

מוּנְבוּהָא וְהְוָּנְן: שׁטוו בֹאַבֹּהֹא צַכֹּוֹהוֹ עַבִּוֹי לַנְבְּבַבְּא וֹנִים שַׁלְבַי עַבְּנִיגָּא זט שׁלָט ב'נוֹגא שׁשׁנוּנו מֹמֹבֹנֹא

נפּמָא בֹמָלוּ: למגובט לשמו כל גיטמור מָנִע לבנוֹא בֹאַכָּנוֹ לַמָּנוֹלֹא ולמוסביא דביניהון יהוין نشِلْ بذلابالأنه

וטלמוע למולא: וַקטְלָא הוא אָחָקטָא בּמֹאַן גַבַנוֹכְ מִטַני,

וטטמולא: נְקַטְלֵא הוא אָהָקְטָּ בהיא כְּמִסַּת דִּימוּת בַּה מָחָהִי נאם לאללא במטוסלא לנג

אַטַבּלמּלְא וַטַבּלמִילְ בַּמוּלָא: מְחָהִי וְקַמְּלֵיה קַמוּלָא הוּא בווא בְּמִסָּט דִּימוּח בֵּיה אַ בַּמָאן דְאָע דְּמִהְנְסָיב בְּיַד

> judgment. before the congregation for manslayer die not, until he stand refuge from the avenger, that the And the cities shall be unto you for

of refuge. give, there shall be for you six cities And as to the cities which ye shall

cities of refuge. in the land of Canaan; they shall be Jordan, and three cities shall ye give Ye shall give three cities beyond the

may flee thither. killeth any person through error for refuge, that every one that among them, shall these six cities be the stranger and for the settler For the children of Israel, and for

S١

٤ı

surely be put to death. he is a murderer; the murderer shall instrument of iron, so that he died, But if he smote him with an

murderer shall surely be put to and he died, he is a murderer; the the hand, whereby a man may die, And if he smote him with a stone in

be put to death. murderer; the murderer shall surely man may die, and he died, he is a of wood in the hand, whereby a Or if he smote him with a weapon

- (בו) מגאל. מפניגואל סדס שסוא קרוב לנרלה (מכות יב, א):
- (EI) שש ערי מקלט. מגיד שאף על פי שהבדיל משה בחייו ג' ערים בעבר הירדן (דברים ד, מא) לא היו קולעות עד
- (41) אח שלש הערים הגרי. אף על פי שבארן כנען מ'שבמיס וכאן אינן אלא שניס ומלי סשוס מנין ערי מקלע שלסס משוס שנבחרו שלש שנחן יסושע בחרך כנען (מכוח מ, ב. ספרי):
- מדבר (ספרי קס. סנהדרין עו, ב): שכמוב מגבר שכי שוא אומר למעה או בכל אבן אשר ימוח בה בלא כאוח וגו' למד על האמורים למעלה שבהיכג במזיד הכמוב שקב"ס שסברול ממים בכל שסיח אפילו מחע לפיכך לא נחנס בו חרכם שיעור לכחוב בו אשר ימוח בו ואס חאמר בסורג בשוגג שיסא בו שיעור כדי לסמים שנאמר בכולם אשר ימום בו דמסרגמינן דסיא כמסם דימום בס מוץ מן סברול שגלוי וידוע לפני (16) ואם בכלי ברזל הכהו. אין זם מדבר בסורג בשוגג ספמוך לו אלא בסורג במזיד ובא ללמד שססורג בכל דבר לריך דבגלעד נפישי רולמיס דכמיב (הושעו, מ) גלעד קרים פועלי און עקובה מדס (מכום שם):
- יח) וסכס מיש מם רעסו במבן ולמ נמן בס שיעור יכול כל שסומ לכך נממר משר ימוח בס (מפרי קם): (עור) באבן יד. שיש נס מלא יד (פפרי קם): אשר ימוח בה. שיש נס שיעור לסמים כמרגומו לפי שנאמר (שמוח כא,

בְּבַּלְמִוַבְוֹ עִיּאַ לְמִעֵּינִי: ei גֹאֵל הַדְּׁם הָנּא יָמֶית אָת־הַרֹצֵּחַ

השְּלֵיך עְלְיִו בִּצְרִיָּה וַיִּמְת:

בְפַּלְמָן_בָו: נּאַל הַדְּם יָמֶית אָת־הָרֹצֶח יי מְוֹת־יימָת הַשַּּבֶּה רֹצֵחָ הָוּא אַן בְאֵיבְה הִפְּהוּ בְיָדוֹ וַיִּמֹת

אִיַבְינִתְּלְינִבְּ מְּלְיֵנְ בַּלְבַבְבְילְאַ אִי נְתָּאָ מִּכְיָנִי, כָּלְ מָאוֹ בָּלָאַ لْمُعَا خُطُونَمَ خُرِي جُنگُكِ لِتُلْفِرِ لَمُعَا خَنْدُنَا خُرُمُ لِأَحْدَا لِمُكَانِّ

בולינו: וְהְוּאַ לֹאִ־אִנְיַבַ לֹוֹ וְלָאִ מְבַקֵּשׁ עֵּלְוֹהִי וּמִיח וְהוּא לֵאִ שְׁנִי לֵיה בּ בְּלָא בְאָנִט נַיַּפָּלְ מַּלְיִנ נַיְּמָט בַּיִמִינִי בַּה בְּלָא בְּיִנִנִי נַּיְמָא אַנִ בַּבַבְאָבוֹ אַהָּבוֹנהני בַּניַ אַנִ בַּבַבְ אַבַּנָא בַּנִיאַ בַּמִסַּנו

لِيُحْلِ: يدًرا بِهْرِ بَيْنَ مَرْ بَاهِمْ فَمُرابِ ثُمْرِ لِمُمْ مَرِ لِيَرْبُهُ لَمُرْبِا: ן װְשְׁבְּטִינְ יִהְמִּדְרִע בֵּין יְהַיִּבְיּר בָּין יְהַיִּבְיּר הַ

אַמֶּר מְעָּהָ אַנִוּ בְּשָּׁמָן תַּפְּרָה: וְיָשֶׁב בְּה עַר־מוֹת הַכֹּהֵן הַנְּדְל عُدِ شَنِهِ مَكْذِمُهِ يُجَمَّدِ أَنِّهُ مُشَالِ ¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

¿

</p וְהַצִּילוּ הְעֵּדְה אָת־הָרֹצֵה מִיַּדֹ

> דינא הוא וקטלניה: קשולא פַר אָתִחַיַּיב לַיה מִן נאַרל דְמָא הוא וַקְטוֹל וַת

הֿקוני, בֹּכֹמוֹא וֹפֿמֹקיני: אָר וְאָם בַּשְּׁנְאָר דְּחָהָי אַן בַמָא

יקטיל יה קטילא כד אַתְחַיִּיב מַּבְיִה מַמוּלָא בוא נָאָיל דְּיִםְאַ لْكَمْرْيِكِ هُنْكُمْرُهِ يَنْكُمْرِ בִּדְבַבוּ מְחַהִי

למן ליה:

וֹלְא שַׁבַת בֹּהִשִּׁינִי:

הַמַּבְּה וּיִדִינוּן בְּנִשְּׁהָא בֵּין מָהָנָא וּבֵין

בְּנְישָׁהַ קוּדְשָּׁאַ: בומוט כֿבֿלא בֿבֿא בַבֿל, וֹטוּש בּהְבַע בַטַמָּן וִימִיב בַּשׁ עַּר לנשמא לקרית שיובותיה מוֹע לֹאוֹלְ בַּמֹא וֹנִטִּיבוּוּ נִינִישִּ ווהוובוו פוהשא זע פסולא

> meeteth him, he shall put him to put the murderer to death; when he The avenger of blood shall himself

wait, so that he died; hurled at him any thing, lying in And if he thrust him of hatred, or

when he meeteth him. shall put the murderer to death is a murderer; the avenger of blood him shall surely be put to death: he hand, that he died; he that smote or in enmity smote him with his

him any thing without lying in wait, without enmity, or hurled upon But if he thrust him suddenly

his harm; was not his enemy, neither sought upon him, so that he died, and he may die, seeing him not, and cast it or with any stone, whereby a man

٤٦

77

17

07

61

ordinances; of blood according to these between the smiter and the avenger then the congregation shall judge

anointed with the holy oil. death of the high priest, who was and he shall dwell therein until the city of refuge, whither he was fled; congregation shall restore him to his avenger of blood, and the the manslayer out of the hand of the and the congregation shall deliver

- אשר ימוח בו שיסא בו כדי לסמיח (ספרי קם): (18) או בכלי שין יד. לפי שנאמר (שמוח כא, כ) וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבע יכול כל שהוא לכך נאמר בעך
- (19) בפגעו בו. אפילו נמוך ערי מקלמ:
- (02) בצדיה. כמרגומו בכמול. במלרב:
- (22) בפחע. באונם. ומרגומו במכיף שסיה סמוך לו ולא סיה לו שהוח להוהר עליו:
- גולס דרך עלייס אינו גולס (מכומ ז, צ): (33) או בכל אבן אשר ימוח בח. סכסו: בלא ראוח. שלא כאסו: ויפל עליו. מכאן אמר ימוח בח. סכסו:
- זו לישראל בחייו: אשר משה אוחו בשמן הקדש. לפי פשומו מן המקראום הקלרים הוא שלא פירש מי משחו אלא כמו ומקלר אם ימי החיים. אינו כדאי שיהא לפני כהן גדול (ספרי קם). דבר אחר לפי שהיה לו לכהן גדול להחפלל שלא חארע חקלה (es) - עד מות הכהן הגדול. שסום בה לסשרום שכינה בישרהל ולהאריץ ימיסה והרולם בה לפלק את השבינה מישראל

עיר מקלטו אַשֶּר יָנִיס שְׁמָּה: ⁹ וֹאִם וֹגֹאִ וֹגֹא בֹרָגֻוֹם אָנר יָּבוּלָן

הַדְּם אָת הֲרֹצֶה אֵין לוֹ דֶם: לְיָּבְוּלְ מֵּיִר מִקְלְמֶׁוּ וְרָצֵּׁח וּצִּאָל יטָצָא אֹתוֹ גֹאָל תַדְּם מִחֹיץ

אָבוֹגָיבו: עַּנְדְל יָשִׁיבַ עַרְצָּעַ צָּלְ־צָּבֶוּ ⁸² הַכּהֵן הַנְּדְל וְאַהַרֵי מּוֹת הַכּהֵן בּׁג בְמֶּגר מִקְלְמֵן יִמֶּב מַּד מָּד מָוּת

לִּבְרָעוֹכִים בֹּלָלְ מִוְאָּבְעוֹנִבֶּם: 62 נְהְיֹּר צְּבֶּה לְבֶּם לְחָקָת מִשְׁפֶּט

בְנָפַמְ לַמִּנִעי: אָת־הָרֹצֵחַ וְעֵר אָהָר לֹא־וַעְנָה ﴿ حُرَدِ مِنْ اللَّهُ مِنْ فِي اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال

دنيّات: אַשֶּׁר־הָוּא רְשָׁעּ לְמֵוּת בִּי־מִוֹת קַטּוֹל דְּהוּא חַזִּיב לִמְמָת צֵּרֵי

ביווי הבהן: מַלַלְמָּוִ לְמִּוּדִ לְמִּהֹבִי בֹּאְבֹּא וֹלְאַ ַיִּלְוֹוִי כְפָּר לְנִיס אָלְ ַגָּוֹר

> يابر جريفا: יָת הְחוֹם קרִית שִּיוְבוּתִיה ופול למולא

> إدلا إدلا أله: וולמול גאיל דמא יח קטולא خثلات كألأن ₩₁ネ⊏ィ╓ィ╓ וֹנְאָבּׁם וֹטִיה נְאֵיל דְּמָא מִבָּרָא

> לַמוּלָא לַאַּרַע אַּהְסָּוְמִיה: בימוח בְּהָוֹא רַבָּא יְתוּב מֹע בּימוּת פְּהַנָּא רַבָּא וּבָתַר אָבׁו בַקרוַת שִׁיזְבוּתִיה וִתָּיב

> לְבוֹנִיכִוּן בֹּכִץ מִוִשְׁבַׁנִּיכוּן: ندسبا بخظرا خرحبا خفتدت سالا

> 44444 וֹסְהִיר חַד לָא יַסְהֵיד בָּאֶבִשׁ סְהַדִּין יִקְמוֹלְא בלא ביקטול נפשא לפום

אַטַבּלמּלָא יַטַבּלמּיל: יַּ וְלְאַ־חַקְּחָוּ כַפֶּר ְלְנָפָשׁ רֹצֵּחַ וְלָא חָקַבְּלִיּן מְמִוֹן עַל אָנְשׁ

למשב לאנמא מג ולא שפלבון ממון למהבע

> city of refuge, whither he fleeth; time go beyond the border of his But if the manslayer shall at any

bloodguiltiness for him; the manslayer; there shall be no refuge, and the avenger of blood slay without the border of his city of and the avenger of blood find him

possession. return into the land of his high priest the manslayer may priest; but after the death of the of refuge until the death of the high because he must remain in his city

your dwellings. throughout your generations in all statute of judgment unto you And these things shall be for a

he die. not testify against any person that of witnesses; but one witness shall murderer shall be slain at the mouth Whoso killeth any person, the

be put to death. guilty of death; but he shall surely for the life of a murderer, that is Moreover ye shall take no ransom

land, until the death of the priest. he should come again to dwell in the that is fled to his city of refuge, that And ye shall take no ransom for him

78

30

67

82

Lτ

97

משם אוםו אלא להביא אם הנמשם בימיו שמחיירו במיממו: כסן גדול ומנו אחר מחמיו ולאחר מכאן נגמר דינו חוזר במיחחו של שני שנאמר אשר משח אוחו זכי סוא משחו לכסן או סכסן אשר משחו המושח אוחו בשמן הקדש. ורבוחינו דרשוהו במסכח מכוח (יה, ב) לראיים דבר ללמד שאם עד שלה נגמר דינו מח

(ענות יב) אין לו דם. הרי הוא כהורג את המת שאין לו דם (מנות יב):

(62) בכל מושבחיכם. למד שמהם מנהדרין [קמנה] נוהגת בתולה למרך כל ומן שנוהגת בארך ישראל (שם ז, א):

qqa): (08) כל מכה נפש גור. סגא לסרגו על שסכס את סנפש: לפי עדים ירצה. שיעידו שבמזיד ונסתראס סרגו (ספרי

(IE) ולא חקחו כופר. למיפער נממון (כמונום לו. קפרי שם):

יכן (לפניה ג, יס) נוגי ממועד וכן (יהושע ה, ה) כי מוליה היו כאשר האמר שוצ על מי ששב כבר ומול על מי שמל כבר כן האמר כופר לשוב לשבם בארץ בערם ימום הכהן (ספרי שם): לנוס. כמו לְנָם כמו (מיכה ב, מ) שובי מלחמה ששבו מן המלחמה (22) ולא חקחו כפר לנוס אל עיר מקלשו. למי שנם אל עיר מקלמו שהרג בשוגג אינו נפטר מגלות בממון לימן

וְלֵאׁ חְשַׁמֵּאׁ אָת־חָאָׁבֶּץְ אֵשֶׁרִ * אַהָּם יִשְׁבָים בְּה אֵשֶׁר אֲנִי שׁבֵּן בְּתּוֹבֶה בֻּי אֲנֵי יְחִנְׁה שׁבֵּן בְּתִּוֹּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵלֹ: (פ)

ישְׂרָאֵל. מְבֵּיִתְּ, לְמִשְׁפַּׁחַת בָּגִי־גִּלְעָּדִ בָּן־ יוֹסֵף וְיִדְבָּרֵיּ לִפְּנֵי מִשָּׁת וְלִפְּנֵי יוֹסֵף וְיִדְבָּרֵיּ לִפְּנֵי מִשְׁת וְלִפְּנֵי הַנְּשְׁאָים הָאשִׁי אָבִית לִבְנֵי הַלְּמְשְׁבִּייִי בְּאִשָּׁי

أِبَانَ جَهِٰئِت مِجَٰذِ שَجَمِرَ جَرَا • ישְׁרָצֵּל جَٰנְשִׁים וְנִגְּרְעָּׁה נָחַלְּתָּ תַּמַּשְׁר אֲשֵׁר מִּהְיֵּנִינָּה לָחֲבַ יִמְּגָּרַלְ נַחֲלְתֵּנִי יִנְּהַלֵּה יִמְּגָּרַלְ נַחֲלְתֵּנִי יִנְּרֵעֵּי יִמְּגָּרַלְ נַחֲלְתֵּנִי יִנְּרֵעֵּי

> אָלְטֵּוּ בְּנֵם אָהֶנְינּ: מּלְ נֵם וֹכַּאִי נַאִּטְאָהָּנִ בִּנּ אַרְטָּאִ יְלְאָרְמָא לָאִ מִטְׁכַּפּּר בַּנּ אָנִי נְׁמָא נִיאָ מָטִנִּים זְּנִי וֹלָא טְטַנִּים זְנִי אָרָמָא בַּאָּטוּוּ

> ליו לנ. נמְבָאֵן: לְינִע אָב, אָלָא נִי מְבְנִינִי מְּבְנִא נְינִבוּן בַּעְ בְּמָבְנִינִי, מְבָּנִא נְלָא יַסְאָבוּן נִי אָבְמָא בַאָּעוּן

> בישׁי אַבְּהָהָא לְבָנֵי יִשְּׂרָאֵלְ: בְּיִהְ מִשְּׁה וּקְרָה הַבְּרָהָיָּא מִיּרְשָּׁה בִּר מִכִּר בַּר מִנִּשְׁר בְּנֵי גִּלְמָּר בַּר מָכִיר בַּר מָנִשְּׁר הְּקְּרִיבֵּוּ בִישִׁי אֲבְּהָרָא לְזִרְעִי

 גֹלְפֹּטֹר אֲטוּנֹא לְבֹּנִטִּינֵי:
 בַּמִימֹרְא בַּיִּנְ לְמִטַּן יְטְ אַטְסְנָע לְבָנֵי יִמְּרַאֵּלְ וְרַבּוּנִי אִטְפַּפֹּר יְטְ אַרְעָּא בְּאַטְסְנָא בְּעַרְבָּא וֹאַמָרוּ יְטְ רַבּוֹנִי פַּפִּיר יְיִ לְמְטַּן

So ye shall not pollute the land wherein ye are; for blood, it polluteth the land; and no expiation can be made for the land for the blood that is shed therein, but by the blood of him that shed it.

And thou shalt not defile the land which ye inhabit, in the midst of which I dwell; for I the LORD dwell in the midst of the children of Israel.'

And the heads of the fathers' houses of the family of the children of Glead, the son of Machir, the son of Manasseh, of the families of the sons of Joseph, came near, and spoke before Moses, and before the princes, the heads of the fathers' houses of the children of Israel;

ΙΛΧΧΧ

٤٤

and they said: 'The Lord to give the commanded my lord to give the land for inheritance by lot to the children of Israel; and my lord was commanded by the Lord to give the inheritance of Zelophehad our brother unto his daughters.

And if they be married to any of the sons of the other tribes of the children of Israel, then will their inheritance be taken away from the inheritance of our fathers, and will the added to the inheritance of the tribe whereunto they shall belong; so will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will it be taken away from the lot of will be taken away from the lot of will be taken away from the lot of will be will be taken away from the lot of will be will

לנים על מי שנם כבר וקורסו נום כלומר מוברה. ואס האמר לנים לברוח והפרשהו לא הקחו רופר למי שיש לו לברוח לפטרו מן הגלוח לא ידעתי סיאך יאמר לשוב לשבח בארך הרי עדייון לא נם ומסיכן ישוב:

(33) ולא חחניפו. ולא מרשיעו. כמכגומו ולא ממיינון:

(48) אשר אני שכן בחוכה. עלא מעכינו אומי בעומאמה: כי אני ה' שוכן בחוך בני ישראל. אף נומן עהס ממאיס ענינה (ערויה) גיניהם:

(3) ונוסף על נחלח המטה. שהרי בנה יורשה והבן ממימם על שבע לביו:

تِلَاذُكُ! יְמְנַחֲלַתְ מַמָּה אֲבֹהָינוּ יִנְּרָע + וְנְיִסְפְּהִ נַחֲלְהָׁן بَرَح لْهُمَا يَكَزُلُوا لِآدِكُمْ خُرُكُرُوا يَهْدُهُمْ لَهُمَا نُقَادَ بَيْضَاجُهُ خُرْكُمْ نَهُدُهُمْ

פּֿׁג יְהְנְיִה לֵאמְׁר בֵּוֹ מַמָּׁר בְּנֵיך עַלְ מִימִּרָא בַּיִי לְמִימִר נְאִיּת ֻ וַיְצָּיִ מִשְׁה אָת־בְּנֵי יִשְׂרְאֵל עַל[ַ] וּפַּקּיד מֹשֶׁה יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לְמִשְׁפְּחַת מַמֶּה אֲבִיהֶם מִּהְיֵינְה לְזַּרְעִיתְּ جَعِيدِينَ مِبَيْرِيَهِ كِبُهُرَهِ كُلَّهِ جِعِيدِيمَا بَبَرَيًا كَبُهُرًا جَيَهُ ٠٠ לְבְּנְוְעַ אֵּלְפַּׁטִׁגְ לֵאִמֶּג לַמָּוָב אֵלְפַּטִּגַ זַנַה הַדְּבֶּר צַּשֶּׁר צְנָה יָהֹנָה דֵּין פְּהָנָמָא דְפַקּיד יָיָ לְבְנָה

:  בְּנָעַלָנִ מָמָּע אֶבְלָנִנְ גַבְבָּלֵנִ בָּבָלֵנִ בְּנָנִ ^{7} ਧੰਥੁਗੂਜ $\dot{8}$ ਟੇ-ਧੁਗੂਜ בֿר אָנְשְׁ נְשֶּׁרָאֶּבְ

≱⊏۲ٍ۲۲: اللمبر ختار نمُلَعِم عُنم تَلَامُن व्यूप श्रृद्धां वर्षांप देश्यूप देवंदा 8 جِيرِ بَשְׂרָאֵל جَهِٰלِہ מִמִּשְׁפַּחַת

מּמּוִע בַּנָר וַמִּבְאַב: אַבוֹר פִּי־אִישׁ בְּנָהַלְּהוֹ יִדְבְּלֵי

مْشِر خَرْبِ جُرْفِيِّكِ: בּאַשֶּׁר צַּנְּה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה בָּן בְּמָא דְפַּפַּיר יְיָנְ יָה מֹשֶׁה בַּן

> שׁבְּיִלְנִתְ אַבְּסְנִעִבוּן: ומאַטַסוֹע מִבְּמֹא בַאַּבַטִעוֹיא בְּבַבְים אַטַסְנַע מָבַבָּמָא בִּיִנְיוֹנִן לְבִיוֹ الثلاية

ننئئا خنهيا: שְׁבְּטָא דַאָּבוּהוֹן לָמִימָּר

שְׁבְּטְא דְבְנֵי יוֹסָף מְעַלְּלִין:

<u>i</u>@L%4: 下没口口に下げ נבר באַוֹסְנַע שָבַמָּא ひかけらめ لَّذِي لَافِدَ لَلَّاذِ لِإِذَاثِ نَشِلُكِم لَذِي يَوْلِد يَفِلُد يَخِيرُ لَذِي

Äבֿבֿבַנבּנ: ינבר אַרְסָנָת るにおり מְּמִּבְׁמִּנֹּא בַבְנֵי, וְמִּבָּאָלְ לְעַב וְכְּלִ־בַּּת יְהָשֶׁת נַחֲלֶּה מִמַּמוֹת וְכָל בְּרַמָּא יָדְתַה צַּחְסָנָא

לאּטַסְנְתֵיה יִדְבְּקוּן שֶּׁבְשָּׁיָא לַמִּבֹמֹא אַנוֹוַנְלֹא אָנוֹ, נִבַּנ إرابة הפְּב נַחֲלֶה מִמַּמֶּה לִמַּמֶּר וֹלֵא תּסְחַר צַּחְסְנָא מִשְּׁבְּטָּא

הְבַּבְא בְּנְת צְלְפַּחָר:

fathers.' inheritance of the tribe of our inheritance be taken away from the they shall belong; so will their inheritance of the tribe whereunto their inheritance be added unto the children of Israel shall be, then will And when the jubilee of the

tribe of the sons of Joseph speaketh word of the LORD, saying: 'The children of Israel according to the And Moses commanded the

married. the tribe of their father shall they be think best; only into the family of Let them be married to whom they daughters of Zelophehad, saying: hath commanded concerning the This is the thing which the LORD

fathers. inheritance of the tribe of his shall cleave every one to the to tribe; for the children of Israel children of Israel remove from tribe So shall no inheritance of the

inheritance of his fathers. may possess every man the father, that the children of Israel one of the family of the tribe of her children of Israel, shall be wife unto an inheritance in any tribe of the And every daughter, that possesseth

inheritance.' cleave each one to its own tribes of the children of Israel shall one tribe to another tribe; for the So shall no inheritance remove from

Zelophehad. Moses, so did the daughters of Even as the LORD commanded

נחלם המעה אשר מהיינה להם: כלומר אין זו מכירה שחזורת ביובל שהירושה אינה חוזרת. ואפילו אם יהיה היובל לא חחזור הנחלה לשבעו ונמלא שנותפה על (+) ואם יהיה היובל. מכלן סיס לפייסודס לומל עמיד סיוצל שיפסוק (מ"כויקלל פרשמל יג, ל): ואם יהיה היובל.

(8) וכל בת ירשת נחלה. שלה סיס צן להציס:

خختر بترثا خنمره: ارتاخ في النهب جوزام لا خراج المراجب النالات جدر لا لا المراجبة ال נִמְּהְיֶּינְה עַּהְלֶה תַּרְצְּׁה וְהְגְלֶה נַהַנַאָּה עַהְלָה תַּרְצָה וְהְגְלָה

לְבָנֵי אָבוּיהוֹן לָנְשָׁין:

married unto their father's brothers' daughters of Zelophehad, were and Milcah, and Noah, the For Mahlah, Tirzah, and Hoglah,

מַמָּר מִשְּׁפַּחַת אָבִיהֶן: מְמְּאָבְּׁעִיִּע בְּּלֵי בְּלֶּוֹ בְּלֶן יוֹסֵף מִיַּרְעֵּיָה בָּר יוֹסֵף

מֹלְ מֻּיבַם זַרְעִיה אָבוּהוֹן:

of their father. remained in the tribe of the family Joseph, and their inheritance of the sons of Manassch the son of They were married into the families

unto the children of Israel in the

commanded by the hand of Moses the ordinances, which the $\ensuremath{\operatorname{LORD}}$

These are the commandments and

ְּיִבְיִהְיִּהְ בְּעַּרְבָּׁתְ מִוֹאָבִ עַּלְ יַרְדְּדְׁ בְּמִישְׁרַיָּא דְּמוֹאָב עַל יַרְדְּנָאּ דְּיִרִיחוֹ: מל"ב צור יהוה ביד משה אל בני בידא דמשה לוח בני ישראל

אַלֶּה הַמִּצְיֹה וְהַמִּשְׁפְּטִים אֲשֶׁר אִלִין פִּמּוֹדַיָּא וְדְינִיָּא דְפַקֵּיד יִיָּ

Jericho. plains of Moab by the Jordan at

read, on page 321. 4:1 - 4:2. Read this Haftara even on Rosh Hodesh. The Rosh Hodesh Maftir, Numbers 28:9 - 15 is still

ששקולות זו כזו (ב"ב קכ): (II) מחלה חדצה וגוי. כאן מנאן לפי גדולמן זו מזו בשניס ונשאו כסדר מולדומן ובכל המקרא מנאן לפי מכממן ומגיד

THESE ARE the words which Moses spoke unto all Israel beyond the Jordan; in the wilderness, in the Arabah, over against Suph, between Paran and Tophel, and Laban, and Hazeroth, and Di-zahab.

It is eleven days journey from Horeb unto Kadesh-barnea by the way of mount Seir.

And it came to pass in the fortieth year, in the eleventh month, on the first day of the month, that Moses spoke unto the children of Israel, according unto all that the Lord had given him in commandment unto them;

after he had smitten Sihon the king of the Amorites, who dwelt in Heshbon, and Og the king of Bashan, who dwelt in Ashtaroth, at Edrei;

beyond the Jordan, in the land of Moab, took Moses upon him to expound this law, saying:

The LORD our God spoke unto us in Horeb, saying: 'Ye have dwelt long enough in this mountain;

turn you, and take your journey, and go to the hill-country of the Amorites and unto all the places night thereunto, in the Arabah, in the hill-country, and in the Lowland, and in the South, and by the sea-shore; the land of the Canaanites, and Lebanon, as far as the great river, the river Euphrates.

Behold, I have set the land before you: go in and possess the land which the LORD swore unto your fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give unto them and to their seed after them.

And I spoke unto you at that time, saying: 'I am not able to bear you myself alone;

the LORD your God hath multiplied you, and, behold, ye are this day as the stars of heaven for multitude.—

The Lord, the God of your fathers, make you a thousand times so many more as ye are, and bless you, as He hath promised you!

נְחַבְּיִרְ נְדֵי, זְחֲב: מִּגְלְ סְנֵּׁ בֵּּיִלְבֵּׁלְ מִגְלְ סְנֵּׁ בֵּיוֹבְבָּאנָן נְבָּיוֹבְנָּבְ בְּמָבָׁרְ מִגְלִ סְנֵּׁ בִּמְבָר חַיִּרְבֵּוֹ בַּמִּרְבָּר בְּעָבָר

َ عَنَا عَنِيْدَ יَنَطَ فِيْنَالِٰدَ جِيْرَةِ مِنَّا ظِيْرَةً فِي عِبَالِهِ بَالَّاظِيْرَةِ فِي الْأَيْمِ فِي جِيرِّ فِدِيْدٍ:

וּיָהִי ְבְּאַרְבָּעֵים שְׁנָה בִּעִּשְׁהִיִּעִשְׁר חָהֵשׁ בְּאֶחָד לַחָהָשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁהׁ אֶל־בָּנֵי יִשְׁרָאֵל בְּכֵל אֲשֶׁר צִנְה יְהְנֶה אָהָוֹ אֲלַהֶם:

לו. אַחַרֵי הַכּּמֹוֹ אָת סִיחֹל מֵלֵךְ חֲאָמֹרִׁי אֲשֶׁרִ יוֹשֶׁב בְּחַשְׁבְּוֹן וֹאֵת עַוֹּג מֵלֶךְ חַבְּשָׁן אֲשֶׁרִ יוֹשֶׁב בְּעַשְּׁמְרָת בְּאֶרְרֶעִיּ:

י בְּעֵבֶר תַיַּרְבֵּן בְּעֵבֵץ מוֹאָב הוֹאַיל מֹשֶׁה בַּאָר אָת־תַּחּוֹרֶה תַּוֻּאָת לֵאמֶר:

י 'יוֹנְה אָלְבֶּית בַּבֶּר אַלְית בַּּוֹינֵה לָאמָר '' 'יוֹנָה אָלְבֵית בַּבָּר אַלְית בַּּוֹינֵה לָאמָר

ָרֵאָר נָתָהִי לִפְּנִיכֶם אָת־הָאָבֶץ בַּאִּי וִּדְיָּטִי לְאַבְרָהָם לִיצְּחָר נִשְׁבָּע יְּרִנְּה לַאֲבֹתִיכֶם הְלִּזַרְמָם אַחֲרֵיהֶם:

לְבַּגַּגְ מִאָּטַ אָּנַבֶּם: אַנְבָּגָּב בְּמָע נַנִּנִא נַאַנְנַב לָאַ־אִּנַכָּלְ יַנְאָרָב לָאָרַאָּנַכָּלְ

יי יְהְוָה אֶלְהֵיכֶם הִרְבָּר אָהָכֶם וְהִנְּכֵם הַּנְּם בִּנְם בִּנְם בִּנְם בַּנְּם בַּנְּם בַּנְּם בַּנְּם

לְבֶּם: אֶלְנִׁ שִּׁמְּמִים וִיבְּרֵנִ אֶּטִׁכְּם כַּאָּאָר גִּבָּר בְּבָם:

TGむ「「T

REGILL CATEL

The Haftarah is Hosea 2:1 - 2:22. On Evev Rosh Hodesh, read the Haftarah on page 225.

- Yet the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, which cannot be measured nor numbered; and it shall come to pass that, instead of that which was said unto them: 'Ye are not My people', it shall be said unto them: 'Ye are the children of the living God.'
- And the children of Judah and the children of Israel shall be gathered together, and they shall appoint themselves one head, and shall go up out of the land; for great shall be the day of Jezreel.
- Say ye unto your brethren: 'Ammi'; and to your sisters, 'Ruhamah.' $\label{eq:continuous}$
- Plead with your mother, plead; For she is not My wife, neither am I her husband; And let her put away her harlotries from her face, And her adulteries from between her breasts;
- Lest I strip her naked, And set her as in the day that she was born, And make her as a wilderness, And set her like a dry land, And slay her with thirst.
- And I will not have compassion upon her children; For they are children of harlotty.
- For their mother hath played the harlot, She that conceived them hath done shamefully; For she said: 'I will go after my lovers, That give me my bread and my water, My wool and my flax, mine oil and my drink.'
- Therefore, behold, I will hedge up thy way with thorns, And I will make a wall against her, That she shall not find her paths.
- And she shall run after her lovers, but she shall not overtake them, And she shall seek them, but shall not find them; Then shall she say: 'I will go and return to my first husband; For then was it better with me than now.'

- يْظ_تْد خْتُو جَهِـمَقْد هَثِو تَغَيْد خْتُو هَيْدُ تَغَيَّد خْتُو خِع نَفَقَد يُلْتُهُ خَطْجُنَه هَيْد يُعْـنَقُد لَكِه نَفَقَد يُلْتُهُ خَطْجُنِه هَيْد يُحْـنُهُ
- ئكبر نبם نئلةאر: ئهض خشت كهم هشك ئمكر ضليفهدا خر يُنكُخِير خُترانيك يكترانهُكِي تَكَيْر
- אִמְרִוּ לֹאֲמֵיכֶם עַּמִּי וְלִאֲחוֹמִיכֶם דְּחֲמָה:
- וְנִאֲפּופֵּיהָ מְבֵּין שְׁבֵיה: וְאָנֹכֶי לְאׁ אִישְׁה וְהָסֵר וְנִינֶּיהַ מִפְּנֶיהִ וְנְאֲפּופֵיהַ מְבֵּין שְׁבֵיה:
- פֶּן־אַפְּשִׁימָנָה עַּרְמָּה וָהִצּגִּהִּיהָ כְּיִּוֹם הְנְּלְדָה וְשִׁמְתֵּיהָ כִּמִּרְבָּׁר וְשִׁהִּתָׁ כְּצֵּרֶץ צִיְּה וַהַמְתְּיהְ בַּצְּמֶא:
- אָר וֹאָט בֹּנֵיהַ לְאֵ אֻרַחֵס בִּי־בָנֵי זְנִּנְיִם הַמְּה:
- چر זָנְמָת אִמָּם חֹבָּישָׁת חוֹרָמָם בֵּי אָמָרָׁח אֵלְכֶּׁח אַחֲרֵי מְאָתֲבֵּי נִתְּנֵי לֹחָמִי וּמֵימֵּי בְּמְרֵי וּפְשְׁמִּי שַׁמְנֵי וְשְׁפְּנֵי:
- ָּ כְבֵּן הְנִּיִּשְׁף אָת־רַּרָבָּף בַּפִּירָיִם וְגֵּדַרְהִּיֹּ אָת־נְּדֵלְה וּנְתִיבוֹתָיהָ לֹא הְקְצְא:

- For she did not know that it was I that gave her The corn, and the wine, and the oil, And multiplied unto her silver and gold, Which they used for Baal.
- Therefore will I take back My corn in the time thereof, And My wine in the season thereof, And will snatch away My wool and My flax Given to cover her nakedness.
- And now will I uncover her shame in the sight of her lovers, And none shall deliver her out of My hand.
- I will also cause all her mirth to cease, Her feasts, her new moons, and her sabbaths, And all her appointed seasons.
- And I will lay waste her vines and her fig-trees, Whereof she hath said: 'These are my hire That my lovers have given me'; And I will make them. And the beasts of the field shall eat them.
- And I will visit upon her the days of the Baalim, Wherein she offered unto them, And decked herself with her eat-rings and her jewels, And went after her lovers, And forgot Me, saith the LORD.
- Therefore, behold, I will allure her, And bring her into the wilderness, And speak tenderly unto her.
- And I will give her her vineyards from thence, And the valley of Achor for a door of hope; And she shall respond there, as in the days of her youth, And as in the day when she came up out of the land of Egypt.
- And it shall be at that day, saith the Lord, That thou shalt call Me Ishi, And shalt call Me no more Baali.
- For I will take away the names of the Baalim out of her mouth, And they shall no more be mentioned by their name
- And in that day will I make a covenant for them With the beasts of the field, and with the fowls of the avoing; And I will break the bow and the sword and the battle out of the land, And will make them to lie down safely.
- And I will betroth thee unto Me for ever; Yea, I will betroth thee unto Me in righteousness, and in justice, And in lovingkindness, and in compassion.

- אָטַ_מְּבְוֹנִשְׁנֵּי פְּמִוּמְגַׁוִ וֹנִיּגִּלְטִּי גַּמִּנֵרִ וּפִּאָּטְִּי לְכַסִּוָּטִ בְּמֵּוְ אָמְּיִב וֹלְלַנִּיִׁ גַּמִּרָ וִּמִּיִּוּ וְיִנִירִוּאִָיִּיִּ
- ני ְ וְהִשְׁבַּהִילְ בְּלִ"מְשׁׁישִׁה חַנָּה חְדְשָׁה וְשַבַּתָּה יְכְלְ מוֹעַבְהֵי
- ، נקשמה גפנה יהצנה צער אָמָר אָמָר אָמָר אָמָר אָמָר אָמָנָר המָה לֹי אַשָּׁר נְחָנר לִי מִשִּׁהָרִי וְשִּׁמָתִּים לְיַשְׁר וַאֲכְלְתַם חַיֵּת חַשְּׁבֶרי:
- ְּנִילְנִי: (ס) אַטְבֵּי, מִאַּטַבִּינִ וֹאָטָ, הָּכְטָׁטִ נִאַּטָ פַּפְׁלָּנִי מָאָטַבְיִּנִי נִּאָלָנִ נִּפְׁלַנִי הַבְּׁמִּנִי אָטַ נִּמָּר נִּמִּלְנִי
- ، ﴿ كِذِ بِيرَدِ هِنَا لِمَارِدُنَ لِمَارِدُنَ لِمَارِدُنَ لِمَارِدُنِ اِبَعِدُنَ هِذِ مِوْمِنَ لِمَارِدُنَ لِمَارِدُنَ لِمَارِدُنَ
- ְנְעִיהִי לְּה אָתַ בְּרָמִיִּה מֵאֶבֶּלְ־מִצְּרֵיִם: מְּלִוֹר לְפָּתַּח מִקְנְּה וְמָּנְתִׁ מִשְּׁם וְאָתַ־עֵמָל נְנְתַּהִי לְהַ אָתַ בְּרָמִיִּה מֵאֶבֶּלִ מִשְּׁם וְאָתַ־עֵמָלִ
- יקלא־הקראי־לִי עִיֹר בַּעְּלִי: נְלֹא־הַקְּרְאִי־לִי עִיֹר בַּעְּלִי:
- ַּנְּבְׁרָנִּ מְּנָרַ בִּמְּמְוֹם: בּי נְהַסִרְתָּי אָת־שְׁמָנִת תַבְּעָּלִים מִפָּיִתְ וְלִאָּרַ
- د رَجَرَة كِٰהِם جَרִיתُ جَיֵּוֹם הַהֹּוֹּא עִם־חַיֵּתִּ יַּשְׁהַ וְתָהַב יִּמִלְחָמָתׁ אָשְׁבַּוֹר מִן־חָאָֹרֶץִ יִּהְשְׁבַּרְתִּים לְבֶּשַׁה:
- بخمھٰھِم بخثاعُد لختائظرہ: تہ لٰجمَفْدك كر خميكِّم لٰجمَفْدك كر خَجُنُك

And I will betroth thee unto Me in faithfulness; And thou shalt know the Lord.

ַ נְאַנַשְׁמִּינִדְ לֵּגְ בָּאֵמִּנִּנְגַּה נְיָנַדַעַּהָ אָת־ יְהְוְה: (פ)

TEUTT (WX

The Haftarah is Judges 13:2 - 13:25.

And there was a certain man of Zorah, of the family of the Danites, whose name was Manoah; and his wife was barren, and bore not.

And the angel of the LORD appeared unto the woman, and said unto her: 'Behold now, thou art barren, and hast not borne; but thou shalt conceive, and bear a

Now therefore beware, I pray thee, and drink no wine nor strong drink, and eat not any unclean thing.

For, lo, thou shalt conceive, and bear a son; and no razor shall come upon his head; for the child shall begin Azzirite unto God from the womb; and he shall begin to save Israel out of the hand of the Philistines.'

Then the woman came and told her husband, saying: A man of God came unto me, and his countenance was like the countenance of the angel of God, very terrible; and I asked him not whence he was, neither told he me his name;

but he said unto me: Behold, thou shalt conceive, and beat a son; and now drink no wine nor strong drink, and eat not any unclean thing; for the child shall be a Mazirite unto God from the womb to the day of his death.

Then Manoah entreated the Lord, and said: 'Oh, Lord, I pray Thee, let the man of God whom Thou didst send come again unto us, and teach us what we shall do unto the child that shall be born.'

And God hearkened to the voice of Manoah; and the angel of God came again unto the woman as she sat in the field; but Manoah her husband was not with her.

نَّ بَرْنَ غِرْكُ غِلِّ كِيْ الْأَكْ لِيَّ لِيَّالِكِ الْأِمْ يُؤْلُكِ لِيَّ لِيَّ لِيَّالِكِ الْأَمْ يُؤْلُكِ نَاكِمُ الْأَنْ غِرْكُ كُلِّكُ لِيَّ الْمُعْلِيِّ لِيَّالِكِ الْمُعْلِيِّةِ لِيَّالِكِ الْمُعْلِيِّةِ لِيَّالِ

لْمَحْ-مَهُجُرُ، خَحْ-مِثِمَ، يَرْبًا لِهُجُد الْمَقْدِ بَهُمُدُد، فِمُ لَمَحْ-مَثِهُنَ، يَرْبًا لِهُجُد

ַנִּמְבָּאׁ הָאִשָּׁה נַתַּאִמֶּר לְאִישָׁהֹ לֵאִמֹרֹ אָישׁ הְאֵלֹהִים נִּרְאֵ מִאָּד וְלָא שְׁאָלְמִּיהוּ אֵיד הְאֵלֹהָים נוֹהָא מְאָד וְלָא שְׁאָלְמִּיהוּ אֵיד מְזְּה הוֹא וְאֶת־שְׁמָוֹ לֹא־הַנְּיד לֵי:

ַנִּאִמֶר לִי הִנְּךְ הָרֶה וִיֹלֵרִהְ בֵּּן וִשִּהָּר שַׁלְּהִשְׁתֵּיו יֵנֵן וְשֵׁבְּר וְאַלִּהִאִּכְלִי בְּלִ הַבְּשֶׁן עַר־יָוֹם מוֹהְוֹ: (בּ)

« נַנְּשְׁתֵּר שָׁנְיִח אָלִירִי נִיאִמָּר בָּר אֲדִוֹנָר אָישׁ הְאָלִהְיִם אֲשֶׁר שְׁלַחְהַ יָבוֹא־נָא עּוֹד אֵלְינוּ וְיוֹבְוּנּ מְּדֹ־נַּשְׁהַ לַנָּעַר הַיּּיּלְְד:

ַנִּשְׁמָע הַאֱלֹהָים בְּקַוֹּל מְנִוֹחַ נַיָּבָאׁ מַלְאַרְּ הַאֱלֹהִים עֹּוֹד אֶל־הָאִשָּׁה וְהִיאׁ יוֹשֶׁבֶּת בַשְּׁבְּה יִמְנְוֹחַ אִישֶׁה אֵין עִּמֶּה:

- And the woman made haste, and ran, and told her husband, and said unto him: 'Behold, the man hath appeared unto me, that came unto me that day.'
- And Manoah arose, and went after his wife, and came to the man, and said unto him: 'Art thou the man that spokest unto the woman?' And he said: 'I am.'
- And Manoah said: 'Now when thy word cometh to pass, what shall be the rule for the child, and what shall be done with him?'
- And the angel of the Lord said unto Manoah: 'Of all that I said unto the woman let her beware.
- She may not eat of any thing that cometh of the grapevine, neither let her drink wine or strong drink, nor eat any unclean thing, all that I commanded her let her observe.'
- And Manoah said unto the angel of the LORD: 'I pray thee, let us detain thee, that we may make ready a kid for thee.'
- And the angel of the LORD said unto Manoah: 'Though thou detain me, I will not eat of thy bread; and if thou wilt make ready a burnt-offering, thou must offer it unto the LORD.' For Manoah knew not that he was the angel of the LORD.
- And Manoah said unto the angel of the LORD: 'What is thy name, that when thy words come to pass we may do thee honout?'
- And the angel of the LORD said unto him: 'Wherefore askest thou after my name, seeing it is hidden?'
- So Manoah took the kid with the meal-offering, and offered it upon the rock unto the LORD; and [the angel] did wondrously, and Manoah and his wife looked on.
- For it came to pass, when the flame went up toward heaven from off the altar, that the angel of the Lord ascended in the flame of the altar, and Manoah and his wife looked on; and they fell on their faces to the ground.

- ַ נִקִּאִמֶּר אֵלְיי הַנָּה נִקָּרְץ נִתַּגַּר לְאִישָׁה נַתְּאִמֶּר אֵלְיוֹ הַנָּה נִקְּרָץ אַלִי הַאָּישׁ אֲשֶׁר־ בָּא בַיּוֹם אֵלְיי:
- ئى تۇڭ ئۆر_ئۆڭك ئۆڭك ئۆئى: ئۇنى تۇلاك كۆل ئۆڭك ئۆلى ئۇنى ئۇڭك ئۇك تۇڭك ئۆلىن ئۆتكى ئۇڭكى ئۇككى
- ַּ נִיִּאִמֶּר מְנְוִחַ עַּמָּה יְבָּאִ דְּבָּהֶיִרְ עַה־יִּהְנֵה בּ נִיַּאִמֶר מְנְוֹחַ עַּמָּה יְבָּאִ דְּבָהֶיִרְ עַה־יִּהְנֵה
- a> אַמָּבְיּה מָלְאַבְּ יִּהְאָמֶּב שַּׁמְּבֵּי בּי נּיִּאָמֶב מַלְאָּבַ יִּבִּינְיִם אָבְ_מִּנְיִם מִכָּבְ אַמֶּב_
- خْرِ אَّۿֶּבְ_تَגּוּיטִיהַ שַּׁמְּּלֶּב: (ס) ئَصْحُدِ אَבְ_שְׁמִּשׁ וֹלַבְ_מִּמִּאָּנִי אַבְ_שַאָּכָב * מَخْرِ אַמִּב_זֹגֵא מִנְּפָׁן בַּיָּוֹ לַאִ שִאָּכָב וֹנֵוֹן
- יי ניאטר טָנוֹת אָל־מַלְאַף יִתֹּוֹת נִעִּצְרִר־נָּאִ אוֹקְּךְּ וְנַעֲּשֶׁר לְפָּנֶיףְ גְּדֵי עִזְּים:
- וּמּאמֶר שֵּלְאַדּ יְחִנְּה אָל־מָּנֹוֹחַ אָם־ מַּעְצְּרֵנִיּ לֹא־אֹכֵל בְּלַחְמֶּדִּ וְאָם־תַּעֲשָׂת עַלְתַלְיחַנְׁה תַּעֲלֻנְּה בֻּי לֹא־נְרֵע מְנֹוֹחַ בִּי־ מַלְאַדּ יְחַנְה חְוּא:
- ئْدِنِي (د، ܢܫܒܝܠ)[ط، ܠܡܠܠܠ] اֹܡܡܠܪܠܠܠ: ١٠٠٤ (د، ܢܫܒܝܠ)[ط، ܠܡܠܠܠ اֹܡܠܠܠܠ ܡ، ܬܡًܠ ܡ، ܩܡܢܠ ، ܩܡܢܠ ، ܩܡܢܠ ، ܩܡܢܠ ، ܩܡܢܠ ، ܩܡܢܠ ، ܩܡܢܠ ، ܩܡܢܠ ، ܩܡܢܠ ، ܩܡܢ ، ܩܡܢܠ ، ܩܡܢً ، ܩܡܢܠ ، ܩܡܢً ، ܩܡܢ ، ܩܡܢً ، ܩܡܢ ، ܩܡܢً ، ܩܡܢ ، ܩܡܢً ، ܩܡܢً ، ܩܡܢً ، ܩܡܢ ، ܩܡܢ ، ܩܡܢ ، ܩܡ،
- לְּמְּמֵּרְ לְנֵי מֵלְאָּרִּ: (פּ) זי נּגְּאמָר לְנֵ מַלְאָּרִּ: (פּ)
- ני ַנִּילַח מְנוֹחַ אָת־גָּדִי הֶעִּיִּים וְאָת־הַמִּנְחָה נִיַּעַל עַל־הַצִּיּר לִיהְוָה וּמַפְּלָא לַעֲשׁוֹת וּמְנְוֹחַ וְאִשְׁקוֹ רֹאָים:
- ויָהִי בַעֵּלוֹת חַלֵּחַב מִעָּל חַמִּוְבֵּחַ חַשְּׁמַּיְמָּה וּיָעַל מַלְאַּף־יִּהֹזָָה בְּלַחַב חַמִּוְבָּחַ יִּטְנִיחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים וַיִּפְּלִי עַל־ פְּנֵיחֶם אֵּרְצְה:

הפטרת בהעלתך

- But the angel of the LORD did no more appear to Manoah or to his wife. Then Manoah knew that he was the angel of the LORD.
- And Manoah said unto his wife: 'We shall surely die, because we have seen God.'
- But his wife said unto him: 'If the LORD were pleased to kill us, He would not have received a burnt-offering and a meal-offering at our hand, neither would He have shown us all these things, nor would at this time have told such things as these.'
- And the woman bore a son, and called his name Samson; and the child grew, and the Lord blessed him
- And the spirit of the Lord began to move him in Mahanch-dan, between Zorah and Eshtaol.

- ְּרְאָרְיָסִׁרְּ עִּיִרִ עַּלְאַּךִּ יְתִּיְתִ בְּיִרַעַּלְאַרִּ מְנְיִח וְאֵלְ־אִשְׁתִּי אָז יְרֵע מְנְיִח בִּי־עַלְאַרִּ יְתְּיָח הְיִּא:
- אֶּלְנִים בֹאֵנני: גּיִּ נִיִּאִמֶּר מְּנִינִוּ אֶּלְ־אִּמִּׁעִוּ מָּוֹעִ נְּמִיּת כָּיִּ
- ני וַאַאִּמֶר לַוֹ אִשְׁתֹּוֹ לֹוֹ חָפֵּץ יְחִנְּחַ לַחֲמִיתֵנוּ לְאִ־לְקַח מִיְּדֵנוּ עֹלֲח וּמִנְחָה וְלְאִ חֶרְאָנוּ אָת־כְּל־אֵלֶה וְכְעֵּת לְאִ הִשְׁמִיעֵנוּ בְּוְאֹת:
- װּלְבַּלְ חַלְּמָר וְוְבְּרְבָּרוּ יְחַלְּה: בּיִּלְבַלְ חַלְּמָר וְוְבָּלְרָבֵּרוּ יְחַלְּה:
- \$ְבְמָטְ וּבֶּוֹן אָמֻּטִּאָׁלְ: (פּ) تَٰטָטְלְ וַיִּטִּ יִבְיוָטִ לְפַּמָּמִוְ בָּמָטִדִּטִ בְּוֹן בָּין

הפטרת בהעלתך

The Haftarah is Zechariah 2:14 - 4:7.

- 'Sing and rejoice, O daughter of Zion; for, lo, I come, and I will dwell in the midst of thee, saith the Lord.
- And many nations shall join themselves to the Lord in that day, and shall be My people, and I will dwell in the midst of thee; and thou shalt know that the Lord of hosts hath sent me unto thee.
- And the ${\tt LORD}$ shall inherit Judah as His portion in the holy land, and shall choose Jerusalem again.
- Be silent, all flesh, before the Lord; for He is aroused out of His holy habitation.
- And he showed me Joshua the high priest standing at before the angel of the Lorp, and Satan standing at his right hand to accuse him.
- And the LORD said unto Satan: 'The LORD rebuke thee, O Satan, yea, the LORD that hath chosen Jerusalem rebuke thee; is not this man a brand plucked out of the fire?'

- יייוו בְּתִּלְבֵּׁבְ נְאֶם ְנְתִּלְנֵי: בְּנִי וְשְׂמְתִי בַּת־צִּיוֹן בֵּי הִנְִּי־בָּא וְשְׁכַּנְתִּיּ
- ְּיִם בְּבֶּאִיִם שְּׁלְטֵנִי אֵלְיִנְּי: וְתֵיִּי לְיִּ לְמִּׁם וְשִּׁכִּנְתֵּי בִּתִּיְכָּׁבּ וְיָבְתִּטִּ כִּי־ וְנְלְוִיְ אָבְאִיִם שְׁלְּחָנִי אֵלְיִרִּי:
- י וְנָתַׁל יְהְוָה אָת־יְהוּדָת חֶלְלִּוֹ עָּל אַרְעָּת. הַאָּדֶשׁ וּבְתַר עִּיֹד בִּירוּשְׁלֶם:
- ب تره چל־چשֶׂר מִפְּנֵי יְהֹוָה בֵּי נֵעִיר מִמְּעִין קרְשִׁי: (פ)
- رنڄغيد هِمَــــبَانِح بَصَفِهِ! مَفِيَا صَهِدُنَ عَضَّــ رَضِيْ مَرْخِيَا= بَصَائِح بَصَضِهِ! مَفِيَ مِحْـــبَمْرِن رِضَمِيْ:
- رِ ثَكِمِت بِمَزْمَ هِلَ مَضِولٍ بَهِنَ بِمَزْمَ جِهَ مَضِفٍا بِبَهِنِ بِمَزْمَ جِهَ مَقَيَاهِ جِنَّهُ بِيَ يَرَزِنَكُ يَلِهُ هِنَّهُ بِهِيْمُ فِيهِنَ

- Now Joshua was clothed with filthy garments, and stood before the angel.
- And he answered and spoke unto those that stood before him, saying: 'Take the filthy garments from off him.' And unto him he said: 'Behold, I cause thine iniquity to pass from thee, and I will clothe thee with robes.'
- And I said: 'Let them set a fair mitte upon his head.'
  So they set a fair mitte upon his head, and clothed him
  with garments; and the angel of the LORD stood by.
- And the angel of the LORD forewarned Joshua, saying:
- Thus saith the LORD of hosts: If thou wilt walk in My ways, and if thou wilt keep My charge, and wilt also judge My courts, then I will give thee free access among these that stand by.
- Hear now, O Joshua the high priest, thou and thy fellows that sit before thee; for they are men that are a sign; for, behold, I will bring forth My servant the Shoot.
- For behold the stone that I have laid before Joshua; upon one stone are seven facets; behold, I will engrave the graving thereof, saith the Lord of hosts: And I will remove the iniquity of that land in one day.
- In that day, saith the LORD of hosts, shall ye call every man his neighbour under the vine and under the fig-tree.
- And the angel that spoke with me returned, and waked me, as a man that is wakened out of his sleep.
- And he said unto me: 'What seest thou?' And I said: 'I have seen, and behold a candlestick all of gold, with a bowl upon the top of it, and its seven lamps thereon; there are seven pipes, yea, seven, to the lamps, which are upon the top thereof;
- and two olive-trees by it, one upon the right side of the bowl, and the other upon the left side thereof.

- ַ ְלְפַּׁלֵּגְ עַמַּלְאֶּבֵּי נוטוְאָאָה עַלָּע לַבָּאָ בַּלִּעָנִם בּנָאָנִם נִּקָּמָב
- אָטִׁבְּ מִּשְׁלְּגִּיִנִי: אָלְיִּנְ רַאָּעִ מַמְּבְּרָׁנִיִּ מַמְּלְיָנִ הַּאָמֶׁר אָלִינִ רַאָּע מַמְּבְרָנִי מַמְּלְיָנִם מִמְּלְיִנִ אָטִׁבּ מִּמְרַ אָלִרִים בִּאָּנִם מִמְּלִיִנִּ
- رِ بَعْضَا بِشِاصَة خِرِبَا صِبَانَا مِحَالَةُ بِيَّ رَبِشُاصَةً بَهِذِبَاءً بَصِائَاتً مِحَالَةُ فَن رَبْخُ خِنِيِنَا اِسِائِةً مِنْ اِسَائِةً مِنْ اِسَائِةً مِنْ
- र्द्तम् तद्श्वः । पर्प स्ताप्तेत दश्याः
- מַה־אָמַר יְהוָה צְבְאִוּה אָם־בִּדְרָכֵי מֵלֵךְּ אָת־בֵּיהִי וְגָם מִשְׁמָר אָת־הַצֵּרִי וְנָתַתָּי לְדִּ הַבְּיהִי וְגָם מִשְׁמָרְתֵּי הִשְׁמֹר וְנִם־אַמָּה מָבֵין מְהְלְּבְים בֵּין הַמְּמָר אָת־בְּדְרָכֵי מֵלֵךְּ
- « שְׁמָע־נְּא יְהוֹשָׁעַוּ הַפֹּהֵוּ הַנִּדֹרֹל אַמִּהֹ וְהַעֶּיִרִּ הַיִּשְׁבָּים לְפָּנֶּיִרִּ בִּי־אַנְשָׁי מוֹפֵּת הַמָּה בִּי־הָנְנִי מֵבָיא אָת־עַּבְּיָּי צֵּמַח:
- פֵּרוֹ הַנֵּה הַאָּבֶן אֲשֶׁר נְתַׂמִּל לִפְּנֵי יְהוֹשְׁעַ על־אֶבֶן אַחָה שִׁבְעַה עֵינְיֵם הַנְּנֵי מְפַתַּה פִּתְּחָה נְאָם יְהֹנֶה צְבְאֹנֹה יַמִשְׁתֵּי אֶת־עֵּוֹן הְאֶבֶץ־הַהִיא בְּיִנֹם אֶחֶד:
- .. בַּיִּוֹם הַהֹוּא נִאָם יִהְוָה צִּבְאׁוֹת הִקָּרְאִי אֵישׁ לְרֵעֵהִוּ אֶלֹ-מָחַת גָּפָּוּ וְאֶלֹ-מָחַת הְאֵנֶה:
- אַמֶּר־נִעְיר מִשְּׁנְחָוּ: יאַ נַיִּשְׁב הַפַּּלְאָּך הַדְּבֶּר בָּי נִיִּעִּירִי בָּאָישׁ
- ַּנְאַמֶּר אֵלֵי מֶה אַהָּה רֹאָה (כ׳ ניאַמר)[ק׳ יִ נִאִּמֶֿר] רְאַַיִּהִי וּ וְהַנֵּה מְּנִוֹרַת זְהָׁב כִּלְּה וְגָּלְּה עַל־רֹאִשָּׁה וְשִׁבְעָה נֵרֹהֶיֹהְ עָלֶּיהִ שְׁבְעָה וְשִׁבְעָה מְנִּצְלִוֹת לַנֵּרְוֹת אֲשֶׁר עַל־ רֹאִשְׁה:
- וּאָבוֹר עַל־שְׂמאַלְה: יְשְׁנִים יֵיקִים עָּלְיִה אָחָד מִימֵין תַּגָּלָר

- And I answered and spoke to the angel that spoke with me, saying: 'What are these, my lord?'
- Then the angel that spoke with me answered and said unto me: 'Knowest thou not what these are?' And I said: 'No, my lord.'
- Then he answered and spoke unto me, saying: 'This is the word of the Lord unto Zerubbabel, saying: Not by might, not by power, but by My spirit, saith the Lord of hosts.
- Who art thou, O great mountain before Zerubbabel? thou shalt become a plain; and he shall bring forth the top stone with shoutings of Grace, grace, unto it.'

- מִב־אַכְּב אַבְּנִי: אַ נִאָתּן וֹאִתְּב אַבְ-הַפּּלְאָב הַיּבָר בָּי לֵאמָר
- בּ, אִם_בּרוּטְ, אַמָּר יְתְּמֶר זֶּת דְּבָּאִנִּת: אֶּלְ-וְּרְבָּבֶל לֵאמָר לָא בִּתִּילְ וְלָא בִּבְּחַ נּיַּמַן וּיִּאמֶר אֵלָי לֵאמָר זָת דְּבָר-יְּחִוֶֹּר
- ְ מִי־אַמָּה הַר־הַגְּדִיל לִפְּנֵי זְרָבְבֶּל לְמִישָׁר יְהוֹצִיאׁ אָת־הָאֵבֶן הָרֹאִשְׁה הְשָׁאֵוֹת תֵן תֵן לְה: (פ)

הפטרת שלח לך

The Haftarah is Joshua 2:1 - 2:24.

- And Joshua the son of Nun sent out of Shittim two spies secretly, saying: 'Go view the land, and Jericho.' And they went, and came into the house of a harlot whose name was Rahab, and lay there.
- And it was told the king of Jericho, saying: 'Behold, there came men in hither to-night of the children of Israel to search out the land.'
- And the king of Jericho sent unto Rahab, saying:
  'Bring forth the men that are come to thee, that are
  entered into thy house; for they are come to search out
  all the land.'
- And the woman took the two men, and hid them; and she said: 'Yea, the men came unto me, but I knew not whence they were;
- and it came to pass about the time of the shutting of the gate, when it was dark, that the men went out; whither the men went I know not; pursue after them quickly; for ye shall overtake them.
- But she had brought them up to the roof, and hid them with the stalks of flax, which she had spread out upon the roof.

- נישָׁלַח יְהוֹשֶׁעַ־בּּן־נּוּן מָן־הַשִּׁמִּים שָׁנִיִם־ אֲנְשָׁים מְרַגְּלִיםׁ חֲרָשׁ לֵאמֹר לֶלֶבִּי רָאָּי אָת־הָאָהֶץ וְאָת־יָרִיחָוֹ נַיּלְכֹּי וַיְּבֹאִי בִּית־ אִשֶּׁה זֹוְנְה יִשְׁמָה רָחֲב וַיִּשְׁבָּבוּ־שֲׁמָה:
- אָתַרַקְאֶרֶץ: בָּאִי תַּנְּה תַלְּיֶלְה מִבְּנֵי יִשְּׂרָאֵל לַחְפָּׁר אָתַרְאָלֵה יְמֶּלֶרְ
- ֶּנְיִּשְׁלַחִ מֵּלֵבְ יְרִיּחִי אָלִבְיִםְאָבֶּא בָּאִנָּר הוֹצְּיִאִי הְאַנְשִׁים הַבָּאִים אֵלֵיִךְ אֲשֶׁרַ־בָּאִּ לְבִינִדְ בָּי לְחָפָּׁר אָתַ־בְּלִר אֶלִיךְ
- ַ נַתַּאַמֶרוּ בְּאַנְּאָר אֵת־שְׁנֵי הְאַנְשָׁים וָתִּצְפְּנָוֹ הַתְּאִמֶרוּ בַּוֹ בָּאִי אֵלִי הְאַנְשִׁים וְלָא יָדַעְתִּי מאין המה:
- ر بَرْدُ بَافِعِد كُمِذَات قِتْكِادٌ إِنهِدِفِرَت بَغُهُ: كُمْ بِثَادِت هِذِن بَرَاحَ، بَهِدِفِرت بَارِقِهِ فَيَرَا عُبَادِن فِي جِد بَافِيدِت:
- װְמְּבְׁבְיִם בְּצִּינִי נְטִּסְמְנִים בְּצִּינִי 1 בְּפִאָּשֵׂ, בִּמְּלְנִם בַּצִּינִי וְטִּסְמְנִם בָּפִאָּשׁ, בַמָּא

And the men pursued after them the way to the Jordan unto the fords; and as soon as they that pursued after them were gone out, the gate was shut.

And before they were laid down, she came up unto them upon the roof,

and she said unto the men: 'I know that the LORD hath given you the land, and that your terror is fallen upon us, and that all the inhabitants of the land melt away before you.

For we have heard how the LORD dried up the water of the Red Sea before you, when ye came out of Egypt; and what ye did unto the two kings of the Amorites, that were beyond the Jordan, unto Sihon and to Og, whom ye utterly destroyed.

And as soon as we had heard it, our hearts did melt, neither did there remain any more spirit in any man, because of you; for the LORD your God, He is God in heaven above, and on earth beneath.

Mow therefore, I pray you, swear unto me by the LORD, since I have dealt kindly with you, that ye also will deal kindly with my father's house—and give me a true token—

and save alive my father, and my mother, and my brethren, and my sisters, and all that they have, and deliver our lives from death.

And the men said unto her: 'Our life for yours, if ye tell not this our business; and it shall be, when the LORD giveth us the land, that we will deal kindly and truly with thee.'

Then she let them down by a cord through the wall, window; for het house was upon the side of the wall, and she dwelt upon the wall.

And she said unto them: 'Get you to the mountain, lest the pursuers light upon you; and hide yourselves there three days, until the pursuers be returned; and afterward may ye go your way.'

וְהְאֵּנְשִׁים רָרְפִּי אַחֲרֵיהֶם בָּרֶרִּ אַתֵּרִי כַּאֲשֶׂרִ מָל הַפַּעְבְּרִית וְהַשַּׁעַר סְּנְרִי אַחֲרֵי כַּאֲשֶׂר יְצְאִי הַרֹּרְפִּים אַחֲרֵיהֶם:

، וְהַמְּה מָהֶם יִשְׁכְּבִּוּן וְהֵיאִ עָּלְהָה עַּבִּיהָם עַל־הַנְּג:

נתאמר אל־הְאַנְשִׁים יַדַּשְּׁהִי הָּיַרְ אֵימַהְכֶם
 לַכֵּם אָת־הַאָּבֶץ וְבִּי־נְפְּלֶה אֵימַהְכֶם
 נתאמר אל־הַאַנִשְׁים יַדַּשְּׁהִי הְּיַבְּיָה

בֵּי שְׁמַׁעָנִי אֲת אֲשֶׁר־הוֹבִׁישׁ יְהִוָֹה אָת־מֵי נאַשֶּׁר עַשִּׁיהָם לִשְׁנֵי מַלְבֵּי הָאֵמֹרִי אֲשֶׁר בְעַבֶּר הַיַּרְבוֹ לְסִיחָוֹ יִלְמֹּוֹ אֲשֶׁר הְחֵהַנְמָם אוֹתְם:

וַנִּשְׁמַעִּעַ וַיִּמָּס לְבְּבָׁנִי וְלֹאִ־לְּמָה עָוֹד הָוּח בְּאָישׁ מִפְּנִיכֶם בֻּי יְהְזָה אֱלֹהִיכֶּם הָנִּא אֱלֹהִים בַּשְּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַלֹּהִיכֶּם מְחֲחַה:

ַ נְעַמְּׁה הִשְּׁבְעּרִנָּא לִי בְּיהִוֹּה בִּי־נְשִּׁיִּהִ עִּמְבֶם חֲסֶר וַעֲשִׁיהָם גַּם־אַמָּם עִם־בֵּיִה אָבִי הֶסֶר וּנְתַמֵּם לִי אָוֹת אֵמֶת:

וְהַהֵוֹיִםׁם אָת־אָבָּי וֹאָת־אִפָּי וֹאָת־אַהַּי אָשֶׁר לְהָה וְהַצְּלְמֵּם אָת־נִּפְשָׁתֵּינִי מִּמְּוָתִּי אַשֶּׁר לְהָה וְהַצְּלְמֵם אָת־נִּפְשָׁתֵּינִי מִמְּנָתִי בְּתְּינִי אָם לָאְ תַּגְּינִם אָת־נִּפְשָׁתֵּינִי מִמְּנָתִי בְּתְּינִי אָם לָאְ תַּגְּינִם אָת־נִּפְשָׁתִּי בְּתְּינִים אָת־אָבָיי וֹאָת־אָפָּי וֹאָת־אָפָּי וֹאָת־אָהַי

ומורדם פַחֶבֶל פְעַר תַחַלְּוֹן כָּי בִּיתָהֹ בְּקַיר תַחוֹמְה וּבְחוֹמָה הָיא יוֹשֶׁבֶת:

װֻסֶּר נָאֲמֶת:

וּתְאִמֶּר לְחָם הְתָּרָה פֵּלרִי פֵּן־יִפִּגִּעִּי בְבֶם הַרְדְפִּים וַנַּחְבֵּהָם שְׁמָּה שָׁלָשָׁת יָמִים צַּר שָׁיִב הְרְדְפִּים וְאַחַר הֵלְכָּי לְדַרְפְּבֶם:

Δı

- And the men said unto her: 'We will be guiltless of this thine oath which thou hast made us to swear.
- Behold, when we come into the land, thou shalt bind this line of scarlet thread in the window which thou didst let us down by; and thou shalt gather, and thy into the house thy father, and thy mother, and thy brethren, and thy father's household.
- And it shall be, that whosoever shall go out of the doors of thy house into the street, his blood shall be upon his head, and we will be guiltless; and whosoever shall be with thee in the house, his blood shall be on our head, if any hand be upon him.
- But if thou utter this our business, then we will be guiltless of thine oath which thou hast made us to suppression.
- And she said: 'According unto your words, so be it.' And she sent them away, and they departed; and she bound the scarlet line in the window.
- And they went, and came unto the mountain, and abode there three days, until the pursuers were returned; and the pursuers sought them throughout all the way, but found them not.
- Then the two men returned, and descended from the mountain, and passed over, and came to Joshua the son of Mun; and they told him all that had befallen them
- And they said unto Joshus: 'Truly the LORD hath delivered into our hands all the land; and moreover all the inhabitants of the land do melt away before us.'

- מְּהְּבֹׁמִּעַבְּ עַזְּעַ אְּהָבְ עַהְּבּּמִּעֵּנִי נּאָמִבְנִ אַלְנִי עַאָּרָהָנִם אָרָטַנִּנִּ
- ָהְנָה צַנְהָנִי בָאָרִם בָּאָרֵץ אָת־הָקַנֹּת הִישֹ הַשְּׁנִי תַזָּה הִקְשָׁרִי בְּחַלֹּוֹן אֲשֶׁר הוֹרַדְתֵּנִי בְּוֹ וְאֶת־אָבִּיף וְאֶת־אִמֵּף וְאֶת־אַתַּיף וְאֵת בְּל־בֵּית אָבִיף תַּאַסְפָּי אֵלֵיף תַבְּיְתָה:
- יה הַהְיָּה בָּל אֲשֶׁר־יִצֵּא מִצַּלְמָּי בִּיתַּדְּ אֲשֶׁר יְהְיָה אִמְּדִּ בַּבָּיִת דָּמָוֹ בְּרֹאשֶׁנוּ אָם־ יֶדְ מְּהְיָּה בְּרָי
- מְּהֶּבְׁמִּטְׁנֵּי אֶהֶר הִהְּבַּמִּטְׁנִי: מְּהְבַּמִּיִּרִי אָטְ בְּבְּבֵנִי אָטְ וְטְוֹנִי וָטְיָּם יִּיִּי בְּעִיִּם בְּיִּבִּיי אָטְיִי בִּיִּיִּם בִּי
- וּכֹלְכֹּי וֹשֹׁלֵמָּר אָטַ שַּׁלּוֹט עַמָּזִּי בּעַבְּוּוֹ: יי וּשִאָמָרִ בִּיִבִּרֵיכָם בּוֹרַיִּא וֹשִׁמָּלִעִם
- בּבְּקְלִי וַיָּבְאִי חִהְרָה וַיִּשְׁבִּי שְׁם שְׁלָשֶׁת יִמִּים עַּד־שָׁבוּ הְרְדְפָּים וַיְבַקִּשָּׁי הַרֹּדְפָּים בְּּבְלְ־תַבֶּרֶךְ וְלְאֵ מְצְאֵוּ:
- בּ נִיָּשְׁרֵי אָנְיִם: נִיְּבְאִי אָלְ-יְהוֹאָנַשִּׁים נֵיֵּרְרֵי נֵיְסִפְּּרוּ־לֹּוֹ אָת בְּלְ-הַמּצְּאָוֹת אוֹתֶם:
- מפּנֵיננ: (ס) מע-פָלְ הַאַבְׁוּ וְנִּם נִמָּנִנּ פָּלְ יִמְּבֵּׁי הַאָּבֵּא נִיְאָמִרנִּ אָלְ יִּהִימְׁתַּ פִּירִנְּהַוֹּ יִהְאָבֵּי הַאָּבֵּא

הפטרת קורה

The Haftarah is I Samuel 11:14 – 12:22. On Rosh Ḥodesh, Maftir is Numbers 28:9 – 15 on page 321 and Haftarah on page 222.

Then said Samuel to the people: 'Come and let us go to Gilgal, and renew the kingdom there.'

ײַנּגְלְּנְּגְ וּנְחַבֵּשׁ שֶׁם תַּמִּלְיבֶּה בּנְּאָמֶר שְׁמִנּאֵלִ אָלִ-הְעָּׁם לְּכִּוּ וְנֵלְכֶּה

I:IIX

And all the people went to Gilgal; and there they made Saul king before the Lord in Gilgal; and there they sacrificed sacrifices of peace-offerings before the Lord; and there Saul and all the men of Israel rejoiced greatly.

And Samuel said unto all Israel: 'Behold, I have hearkened unto your voice in all that ye said unto me, and have made a king over you.

And now, behold, the king walketh before you; and I you; and I have walked before you from my youth unto this day.

Here I am; witness against me before the LORD, and before His anointed: whose ox have I taken? or whom have I defrauded? or whom have I defrauded? or whom ransom to blind mine eyes therewith? and I will restore it you.'

And they said: 'Thou hast not defrauded us, nor oppressed us, neither hast thou taken aught of any man's hand.'

And he said unto them: 'The LORD is witness against you, and His anointed is witness this day, that ye have not found aught in my hand.' And they said: 'He is witness?'

And Samuel said unto the people: 'It is the LORD that made Moses and Aaron, and that brought your fathers up out of the land of Egypt.

Now therefore stand still, that I may plead with you before the Lord concerning all the righteous acts of the Lord, which He did to you and to your fathers.

When Jacob was come into Egypt, then your fathers cried unto the Lord, and the Lord sent Moses and Aaron, who brought forth your fathers out of Egypt, and they were made to dwell in this place.

But they forgot the Lord their God, and He gave them over into the hand of Sisera, caprain of the host of Hazor, and into the hand of the Philistines, and into the hand of the Moab, and they fought against them.

הַּמֹמֹמִים בַלִּלְכְּם לַכָּלְ אַהָּבַבְאָמוֹבִשׁם לָיִ

زאַנִילִיךִּ עֲלֵיכֵם מֶלֵרִ: וְאָנִי זְקְנְהִי וַשְּׁבְּתִי יִבְנֵי הִנְּם אִהְכֶם וְאָנִי זְקְנְהִי וְשְּׁבְתִּי יִבְנֵי הִנְּם אִהְכֶם וְאָנִי הְהְהַבְּיִי

ŪΪU:

הִנְנֵי שְׁנֵה בִי נָגָר יְהִנְה וָנָגָר מִשִּׁיהֹוֹ אָת־ שִׁיר וּ מִּי לְלַחְחִי וַחֲמָוֹר מֵי לִלַּחְחִי וְאָת־ בְפֶּר וְאַנְּלִים עֵינֵי בִּי וְאָשִׁיב לְבֶּם:

לְמַׁחְמִּ מִיַּר לְאִ עֵּשְׁלְּמָּנִי וְלָאִ רַצִּיְתָּנִי וְלָאִ-* נְיָּאִמְרִיּ לְאִ עַּשְׁלְּמָנִי וְלָאִ רַצִּיְתָּנִי וְלָאִ-

י וּיֹאמֶר אֲלֵיהֶם מֵּד יְחְוָּה בָּכֶּם וְעֵּד מָאִימָר הַיִּוֹם הַנְּה כֵּי לְאׁ מְצְאָהֶם בְּיָדִי מְאִימָר וּיִאְמֶר עֵד: (פּ)

וּיִאִמֶּר שְׁמוּאֵל אֶל־הְעָה יְהֹנָה אֲשֶׁר עִשְׂהֹ אָת־מֹשֵּׁה וְאֵת־אַהַרְּן וַאֲשֶׁר הָעֵּלְה אָת־ אֲבֹהַיֶּהֶם מֵאֶרֶץ מִצְרֶיִם:

ְּאָמַ־אֲבוֹתֵיכֶם: אָת כְּלְ־צִרְקוֹת יְתֹוֶה אֲשֶׁר־עִּשֶׂה אִהְכֶם אָת כְּלְ־צִרְקוֹת יְתוְה אֲשֶׁר־עָשֶׁה אִהְכֶם

בּאָמֶר־בָּא וַעָּקֹב מִצְרָהִי אָת־מַעָּה וָאָת־ אַהְרֹן וַּינִּצְיאוּ אָת־צִּבְתִיכָם מִמָּצְרַוִם פּאַמֶר בָּא וַעָּקֹב מִצְרָה אָת־מַעָּה וֹאָת־

וַיִּשְׁבְּחִוּ אָת־יְּחִוְּה אֵלֹהִיהָם וַיִּמְבָּר אֹהָם בְּיַדְ סִיסְרָא שַׁר־צְּבָא חָצִּוֹר וּבְיַד־ פְּלְשְׁהִּים וּבְיַד' מֵלֶךְ מוֹאָב וַיְלְחַמִּי בֶּם:

And they cried unto the LORD, and said: We have sinned, because we have forsaken the LORD, and have served the Baalim and the Ashtaroth; but now deliver us out of the hand of our enemies, and we will serve

And the LORD sent Jerubbaal, and Bedan, and Jephthah, and Samuel, and delivered you out of the hand of your enemies on every side, and ye dwelt in safery

And when ye saw that Nahash the king of the children of Ammon came against you, ye said unto me: Nay, but a king shall reign over us; when the LORD your God was your king,

Now therefore behold the king whom ye have chosen, and whom ye have asked for; and, behold, the LORD hath set a king over you.

If ye will fear the Lord, and serve Him, and hearken unto His voice, and not rebel against the commandment of the Lord, and both ye and also the king that reigneth over you be followers of the Lord your God—;

but if ye will not hearken unto the voice of the LORD, but rebel against the commandment of the LORD, then shall the hand of the LORD be against you, and against your fathers.

Now therefore stand still and see this great thing, which the LORD will do before your eyes.

Is it not wheat harvest to-day? I will call unto the LORD, that He may send thunder and rain; and ye shall know and see that your wickedness is great, which ye have done in the sight of the LORD, in asking you a king.

So Samuel called unto the LORD; and the LORD sent thunder and rain that day, and all the people greatly feared the LORD and Samuel.

And all the people said unto Samuel: 'Pray for thy servants unto the LORD thy God, that we die not; for we have added unto all our sins this evil, to ask us a king.'

ניּזְעָקְרָי וְנָעַבְרֵוּ וְנַעַבְרֵוּ (כ׳ ויאמר)[ק׳ נִיִּאִמְרַוּ] הַבְּעָלִים וְאָת־הָעַשְׁמְּרָוֹת וְעַמְּה הַצִּילֵנִּ מִיֵּר אִיְבֵינוּ וְנַעַבְּרֵוּ אָת־יִחְלָּה וַנַּעֲבָׁר אָת־

װְשְׁלְח יְחִוֹּח אָת־יָרֶבָּעַל וָאָת־בְּדָּוֹ וָאָת־ יִפְּהָח וְאָת־שְׁמוּאֵל וַיַּצֵּל אָהְכֶּם מִיַּד אְיָבֵיכֶם מִּפְּבְּיב וַתֵּשְׁבִּוּ בָּעַה:

ניהנֶת אֶלְהֵיכֶם מַּלְפָּבֶם: נְהַאָּמְרֵנִּ לְּנְ לֵאְ פִּיַמֶּלְּבֵּ יִמְלָּבִּ הַּלְנְנִּנִּ היהדאָנ פִּיַלְהָה מָלֵב בָּלִי הַמִּנְלָ בָּא הַּלִינִנִּ

ى بَعْضِت بَوْت تَهْجُكُ يَجْهُد جَتَادِهُم يُجَهَّد ضِهْجُرْهُم بَيْت تَهْجُكُ يَهُدُد جَتَادِهُم يُجَهَّد

אָם־מִירְאָּר אָמ־יִהֹוָה וַעֲבִּדְמָם אֹמּרֹ וּשְׁמַעִּמָם בְּקוּלֹוֹ וְלָאׁ חַמָּרִר אָת־פָּי יְהוֹּה וְהִימָם גַּם־אַמָּם וְנַם־חַמֶּלֶרְ אֲשֶׁר מְלַרְ עֲלֵיבֶם אַחָר יְהוְנִה אֵלְהַיבֶם:

ָּ אָמַ־לָּאָ תִּשְׁמָעִהִּ בְּקַוֹל יִדִּיִּהִוּהִ בְּבֶם אָתַ־פָּי יְהֹוְגָה וְהִיְהָה בַּקָם יבַאָּבֹתִיקֶם:

נִם־עַמְּהֹ הָהְיַצְּבָּוּ וּרְאָׁוּ אָת־הַדְּבָר הַנְּּדִוֹל הַזְּהְ אֲשֶׁר יְהְוְה עַשֶּׁה לְעֵינֵיבֶם:

הַלִּוֹא קִּצִּיר־חִפִּיםׁ תַּיִּוֹם אָקְרָאׁ אָל־יִּחֹנְֹּה וִימֵן לֹלְנֹת וּמְטָר וּדְעָּוּ וּרָאָוּ בִּי־רָעַּהָכָם רַבְּהֹ אֲשֶׁר עֲשִׁיתָםׁ בְּעֵינֵי יְחִנְּה לִשְׁאָוֹל לְבֶם מֶלְךְּ: (ס)

ניקקא שְׁמוּאֵל אֵל־יְחִוֹּח נִיתֵּן יְחֹוָה לִלְת וּטְמֶר בַּיִּוֹם תַהְוּא נִיּילָא כְּלִ־חָעֶם מָאָר אָת־יְחֹוָה וְאָת־שְׁמוּאֵל:

ניאִמְרֹוּ בְּלִ־הַעָּׁם אָלִ־שִׁמוּאָל הִהָּפַּצֵּלִ בְּיִייָסְפְּנוּ עַּלְ־בְּלִּדְהַנְּה אֵלִּיִה הָשְׁה לִשְׁאָל לְנוּ מֵלְה:

- And Samuel said unto the people: 'Fear not, ye have indeed done all this evil, yet turn not aside from following the LORD, but serve the LORD with all your heart;
- and turn ye not aside; for then should ye go after vain things which cannot profit nor deliver, for they are vain.
- For the LORD will not forsake His people for His great name's sake; because it hath pleased the LORD to make you a people unto Himself.
- נ^גאטָר שִׁמוּאֵל אָל־הִעָּם אַל־הִירָּאוּ אַתָּם עַשִּׁיּהָם אַת כְּל־הָרָטָה הַזָּאָה אַּדְּ אַל־ קַסֹּוּרוּ מֵאַהַרֵי יְהוְה וַעֲבַדְתָּם אָת־יְהוָה בְּכְל־לְבַבְכֶם:
- יועילוּ וְלְאׁ יַצִּילוּ כִּי־תָּחוּ הֵמְּה: יוֹעָילוּ וְלְאׁ יַצִּילוּ כִּי־תָּחוּ הֵמְּה:
- َّجَّ رَكِّ رَفِّ "بَازِيلَ هِمَ عِفَا جِهِجِهَ ثِهِوَا يَرَدِيَارُ چَهُ بَانِيَارُ رِبَازُت رَغِيْنِهَ هِرَچِهِ رَأَ طُسِمٍ

הפטרת חקת

The Haftarah is Judges 11:1 – 11:33. On Rosh Ḥodesh, Maftir is Numbers 28:9 – 15 on page 3 21 and Haftarah on page

Now Jephthah the Gileadite was a mighty man of valout, and he was the son of a harlot; and Gilead begot Jephthah.

- And Gilead's wife bore him sons; and when his wife's sons grew up, they drove out Jephthah, and said unto him: 'Thou shalt not inherit in out father's house; for thou art the son of another woman.'
- Then Jephthah fled from his brethren, and dwelt in the land of Tob; and there were gathered vain fellows to Jephthah, and they went out with him.
- And it came to pass after a while, that the children of Ammon made war against Israel.
- And it was so, that when the children of Ammon made war against Israel, the elders of Gilead went to fetch Jephthah out of the land of Tob.
- And they said unto Jephthah: 'Come and be our chief, that we may fight with the children of Ammon.'
- And Jephthah said unto the elders of Gilead: 'Did not ye hate me, and drive me out of my father's house? and why are ye come unto me now when ye are in distress?'

- אִשֶּׁה זוּנְגַה וַיִּילֶב גִּלְעֶּר אָת־יִפְּמֵּח: אִשֶּׁה זוֹנָה וַיִּילֶר גִּלְעֶּר אָת־יִפְּמֵּח:
- ַ װַקָּלֶר אֵשָׁת־נּלְעָּר לוֹ בְּנִים וַיִּגָּדְּלוֹ בָּנִי הְאִשְּׁה וַיְגָּרְשָׁי אָת־יִפְּהָּח וַיָּאִמְרִי לוֹ לֹא־ הְנְחַל בְּבֵית־אָבְינִי בֶּי בָּן־אִשָּׁה אַהָרֶת אֲהְה:
- ניקרה ופְּמָה אָל־ופְּמָה אָנְעִים הֵיקִים נַיִּצְאָר נַיְהְלְּקְמָּנִי אָלְ־וּפְּתָּר אָנְעִים הֵילִים נַיַּצְאָר עְמְיִי (פּ)
- יִשְׁבְאֵּכְ: * נְיָהִי מִּנְּמִיִם נִיּלְּחֲמִׁנִּ בְּדֵּיִבַּמְּמִּוֹן מִם_
- מְּנִר: נּגְלְכִּנְ וֹלֵּנָוֹ יִלְמְּב לְלַטִּט אָטַ-וֹפַטִּט מָאָבּא נּגְיֵר:
- ر يېښك خرونى خود ئېزرئىد څرد خولارا: ع دېښك خروني خود ئېزرئىد څرد خولارا:
- בְּאִטֶּם אִנְי, מְּטַׁע כַּאָּמֶּר צֵּר לְכֶּם: מְּנִאָטֵּם אִנְיָּי וֹשִׁיְּרִׁמְּנִי נִבְּיָּע אַבִּי וּמִּבְּוּמִ בְּאִטֵּם אִנְיָּי וֹשִׁיְּרִּמְּ

- And the elders of Gilead said unto Jephthah: 'Therefore are we returned to thee now, that thou mayest go with us, and fight with the children of Ammon, and thou shalt be our head over all the inhabitants of Gilead.'
- And Jephthah said unto the elders of Gilead: 'If ye bring me back home to fight with the children of Ammon, and the LORD deliver them before me, I will be your head.'
- And the elders of Gilead said unto Jephthah: 'The Lord shall be witness between us; surely according to thy word so will we do.'
- Then Jephrhah went with the elders of Gilead, and the people made him head and chief over them; and Jephrhah spoke all his words before the Lord in Mizpah.
- And Jephthah sent messengers unto the king of the children of Ammon, saying: 'What hast thou to do with me, that thou art come unto me to fight against my land?'
- And the king of the children of Ammon answered unto the messengers of Jephthah: 'Because Israel took away my land, when he came up out of Egypt, from the Arnon even unto the Jabbok, and unto the Jordan; now therefore restore those cities peaceably.'
- And Jephthah sent messengers again unto the king of the children of Ammon;
- and he said unto him: 'Thus saith Jephthah: Israel took not away the land of Moab, nor the land of the children of Ammon.
- But when they came up from Egypt, and Israel walked through the wilderness unto the Red Sea, and came to Kadesh;
- then Israel sent messengers unto the king of Edom, saying: Let me, I pray thee, pass through thy land; but the king of Edom hearkened not. And in like manner he sent unto the king of Moab; but he would not; and Israel abode in Kadesh.

- הּאָמֶׁרוּ וְּהָנְיֵהְ לְּרָאָהִ לְכִּלְ יִהֶּבָּוּ יִּלְהָּת הַּבְּנִרּ אַבְּיִבּ וְּהַלְכִּהָ הִּמְּנִרּ וְּנִלְחַמְּטֵּ בִּבְּנִּ נּאָמֶרוּ וְלְבָּוֹ יִּלְהָאִהִּ לְכִלְ יִהֶּבָּוֹ יִּלְהָּאִהִּ
- ، يَدْهُمُد بَعِظُم هُرَّ بَهِرَدُ ذِكِفُه هُمَ مِنْهُ خِرَدُ هِمِهَ هُنَمَرْ كِٰبَخِيَّهُ خِجِيْرٌ فِفَا إِنْهَا إِنْهَا هُنَهُم كِٰفِهِدُ هِنَدُر هُبَيْنَ كِٰكِم خِلَهُمْ:
- יי ניִּגְנְׁנִ יִפְּׁשָׁׁתְ מִם ְלֵאְ כִּגְּלְמָּׁגַ נִּיּמְּנִתְּ בְּנֵּלְמָּׁגַ מִּמְתַּ בֵּנִנִינְינִנִּ אִם לָאְ כִּגְּלִּנֵּנְ בָּוֹ לַמְּשִׁנִי יי ניִּגְנְנִי יִפְּשָׁׁנִי מִם לָאִ כִּגִּלִּמָּנִ בִּיִּלְמָּׁנִי יִנִּיִּנִנִּי אִם בִּלָאִי בִּיִּלְמָּׁנִ
- אָטַ פְּלְ דְּבְּבֶׁנֵי לְפְּנֵּוּ יְחְוְטֵ בַּמִּגְפֶּׁח: (פּ) אִיטָּוּ מְּלִיהָם לְרַאָּמִ וּלְלַּגָּין וֹיִבְּבָּר יִפְּהָּ וּנִּלֵבְ יִפְּׁטִּׁם לְרַאָּמִ וּלְלַּגִּין וֹיָהִבָּר יִפְּהָּ
- בְּאִבְׁגִּי: בְאִמְּב מִּבְבִּיְּ וֹלְוְּב בִּיִבְּאִטִּ אִכְּי לְּנִילְּנִים נִיּמְׁכְּׁנִם וֹפִׁטַׁתְ מִּלְאִּבְיִם אָּכְ_מִּבְּוֹב בִּּדִּיִבַּמְּטִּוּן
- رْمُوْت مُوْلَة جَدْ" עַמُוּן אָל־מַלְאָבֵי יִפְּחָּח בְּי־לְלַח יִשְׁרָצֵל אָת־צַּרְצִי בַּעֲלוּתִּי מְמִּצְרַיִם מֵצַרְנָוּן וְעַר־תַיַּבָּק וְעַד־תַיַּרְדֵּוְ וְעַמְּה הָשְׁיבְּה אָתְהֶן בְּעָרִם:
- # נּיִנְטָּב אַנְר נְפְּׁמָּיִן: בּיִ נִינְטָב אַנְר נִפְּּמָּין:
- ַנַּאִמֶּר לֹוֹ פָּה אָמָר יִפְּּמָּח לִאֹ־לָקַח יִשְׂרָאֵל אָת־אֶרֶץ מוֹאָב וָאָת־אֶרֶץ בְּנֵי עַמְּוֹן:
- בַּמִּדְפְּרִ עַּדִינִם מִמִּצְרָנִם נַּבְּלֶּדְ יִשְׂרָצֵּלִ בּי בַּעַּלְיִתָם מִמִּצְרָנִם נַבְּלֶּדְ יִשְׂרָצֵּלִי בָּיִּ
- אָבְה וַיִּמֶּב וֹמֶבְאֵלְ פַּלִבְה: מַּלְּשׁ אִּבְוִם וֹנְּם אָּלְ_מָּלְשׁ מִוּאָב מִּלְטִוּ וֹלָא ו לִאמָר אָהְבָּרְתִינָּא בְּאַרְאָרָ וֹלְאִ מִּתִּת וּיִמְלְטִוֹ וֹמִּבִּאֹלִ מַלְאַבָּים ואָלְ_מָלְשׁ

- Then he walked through the wilderness, and compassed the land of Edom, and the land of Moab, and they pitched on the other side of the Arnon; but they pitched on the border of Moab, for the Arnon was the border of Moab, for the Arnon
- And Israel sent messengers unto Sihon king of the Amorites, the king of Heshbon; and Israel said unto him: Let us pass, we pray thee, through thy land unto my place.
- But Sihon trusted not Israel to pass through his border; but Sihon gathered all his people together, and pirched in Jahaz, and fought against Israel.
- And the LORD, the God of Israel, delivered Sihon and all his people into the hand of Israel, and they smore them; so Israel possessed all the land of the Amorites, the inhabitants of that country.
- And they possessed all the border of the Amorites, from the Arnon even unto the Jabbok, and from the wilderness even unto the Jordan.
- So now the Lord, the God of Israel, hath dispossessed the Amorites from before His people Israel, and shouldest thou possess them?
- Wilt not thou possess that which Chemosh thy god giveth thee to possess? So whomsoever the LORD our God hath dispossessed from before us, them will we possesss.
- And now art thou any thing better than Balak the son of Zippor, king of Moab? did he ever strive against Israel, or did he ever fight against them?
- While Israel dwelt in Heshbon and its rowns, and in Aroer and its rowns, and in all the cities that are along by the side of the Arnon, three hundred years; wherefore did ye not recover them within that time?
- I therefore have not sinned against thee, but thou doest me wrong to war against me; the LokD, the Judge, be judge this day between the children of Israel and the children of Ammon.'
- Howbeit the king of the children of Ammon hearkened not unto the words of Jephthah which he sent him.

- נילְנִ בַּמִּרְבָּׁר נִיְּסְׁר אָח־אָּרָץ אָרִוֹם וְאָחִ אָרֶץ מוֹאָב נִיָּבְא מִמִּוְרַח־שִׁמָשׁ לְאָרֵץ מוֹאָב וַיַּחָוּן בְּעָבֶר אַרְנִוֹן וְלְאִ־בָּאוּ בּנְבָּרְלְ מוֹאָב בָּי אַרְנִוֹן וְּבָרִי
- ڗٙۺؙڂڽٮڗٚۼڂۼڬڋڬۺٮڟڔۺ؞ ڽۼٛۻۮ؞ۺٛڴ۪ڬ۩ۻڿڹڶڗؘۼۺٮڮڔڹۺؙڎۼ۪ڂ ٥٠ ڗڹۿڴؚٮڹۿؙڎۼڂؚۺڴڿڹڝۼٛڂؚڝڹڹڹڶۺڴ۪ڬ
- ، נאַ בּיִּנְבַּלְנִים מִם_נִשְּׂבִּאָבְי בּיִּבְלְנִי נִיּאֵטְׁוּ סִיחִוּן אָתַ־בָּלְ־עַּמְּוִ וֹיַחַנִּיּ בְּיִבְלְנִי נִיּאֵטְׁוּ סִיחִוּן אָתַ־בָּלְ־עַמְּיִּ וְיִּחַנִּיּ
- נעד הַיַּבְּק ימִן הַמְּרְבָּר וְמֶצְמִרְרִי מֵאָּרִנִּן: בּבּ וַיֵּירְשְׁהִי אָת בְּלְ־גְּבָּוּלְ הָאָמִרְרִי מֵאָרִנִּוֹן:
- ני וְעַמְּה יְהְוָהו אֵלְהֵי יִשִּׁרְאֵלְ וְאַהָּה הִּירְשֶׁנּי: הְאֵָמֹרִי מִפְּנֵי עַפָּוֹ יִשְׁרָאֵל וְאַהָּה הִּירְשֶׁנּי:
- הַלֵּא אַת אַשָּׁר יוֹרִישְׁךָּ בְּמִוֹשׁ אֵלֹהָיף אוֹתַוֹ הִירָשׁ וְאֵתְ בְּלִ־אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהֹזְה אֵלֹהֵינוּ מְפְּנֵינוּ אוֹתְוֹ נִירֶשׁ:
- נְלְטִׁם נִלְטַם בֶּם: מֵלְּבְ מִוּאָב הַרִּוִּב רָבְ מִם_וִשְּׂרָאָץ אִם_ נֹלְטִׁם נִלְטַם בָּם:
- ڄڜؚچת 'ִשְׂרָאֵל ڄִחִשִׁבֹּוּן וּבִּבְנוֹמִיהָ 52 וּבְעַרְעַּוֹר וּבִבְנוֹמִיהָ וּבְכָל־הֵעָרִים אֲשֶׁרֹ עַל־יִבֵי אַרְנוֹן שָׁלִשׁ מֵאָוֹת שָׁנְָּה וּמַדִּוּעַ לְאִ־הִצַּלְהָם בְּעָת תַהֵיא:
- אַאָּג אַלְע אַלְּע: (פּ) * נֹלְאַ אַּמְת מִלְנַ בִּׁנִּ תַּמִּוּן אָלְ-צִּבִּינִ נִפִּשְׁע

- Then the spirit of the LORD came upon Jephthah, and he passed over Gilead and Manasseh, and passed over Mizpeh of Gilead, and from Mizpeh of Gilead he passed over unto the children of Ammon.
- And Jephrhah vowed a vow unto the Lord, and said: 'If Thou wilt indeed deliver the children of Ammon into my hand,
- then it shall be, that whatsoever cometh forth of the doors of my house to meet me, when I return in peace from the children of Ammon, it shall be the LORD'S, and I will offer it up for a burnt-offering.
- So Jephthah passed over unto the children of Ammon to fight against them; and the Lord delivered them into his hand.

  And he smore them from Aroer until thou come to

with a very great slaughter. So the children of Ammon

Minnith, even twenty cities, and unto Abel-cheramim,

were subdued before the children of Israel.

- נקקר על־יִפְּקָּחׁ רָנִּחַ יְחִנָּה נַיַּעֲבָׁר אָת־ הַנְּלְעָּד וְאָת־מְנַשֶּׁה וַיַּעֲבֹר אָת־מִּצְפָּּה גַלְעָּד וּמִמִּצְפָּה גִּלְעָד עָבֶר בְּנֵי עַמְּוֹן:
- ₀ۥ וַיִּבְר יִפְּתָּח גָּדֶר לִיהֹוָה וַיּאִמָּר אִם־נְתִּוֹן הְתֵּן אֶת־בְּגֵי עַמִּוֹן בְּיָדֵי:
- ַ נְּהְנְהַ הַנִּגָּא אֲשֶׁר יִצָּא מִדַּלְהַי בִּיִּהִי בִּשִּׁרְ בִּיִּאְ לְלְּבְּאִהִי בְּשִּׁרְּי בְּשָׁלְוִם מִבְּנֵּי עַּמִּיִן וְהַיָּהִ לִיחֹנְְׁה וְתַּצְּּלִיתִּי עִּלְְה: (פּ)
- ייקעם יְתֹוֶה בְּיֶרְוֹי: ניקעם יְתֹוֶה בְּיֶרְוֹי:
- נּיבֶּוֹם מִתְּרוִמִר ְ וֹמָבְוֹ בִּעָּוֹ ְ מִנְּיִנ מָמְרֵים מִּיר וִמַּר אָבֵל בְּרָמִים מַבֶּּה נִּדִּילְה מִאָּר נּיבֶּוֹמִי אַבֵּל בְּרָמִים מַבָּה נִּדִילְה מִאָּר

הפטרת בלק

The Haftarah is Micah 5:6 – 6:8.

- And the remnant of Jacob shall be in the midst of many peoples, As dew from the Lord, as showers upon the grass, That are not looked for from man, Nor awaited at the hands of the sons of men.
- And the remnant of Jacob shall be among the nations, in the midst of many peoples, As a lion among the heasts of the forest, As a young lion among the flocks of sheep, Who, if he go through, treadeth down and teareth in pieces, And there is none to deliver.
- Let Thy hand be lifted up above Thine adversaries, And let all Thine enemies be cut off. .
- And it shall come to pass in that day, saith the Lord. That I will cut off thy horses out of the midst of thee, And will destroy thy charious,
- And I will cut off the cities of thy land, And will throw down all thy strongholds;
- And I will cut off witchcrafts out of thy hand; And thou shalt have no more soothsayers;

- אָבֶׁם: (פּ) אָבֶׁם: (פּ) װְבְּיִם: (פּ)
- ְנְאֵין שַׁאֵרִית יַשְּׁלֵב בַּגּוֹיִם בְּקָנֶב עַּמָּיִם בְּעָּרֵי־צָּאוֹ אֲשֶׁר אִם־עְבָּר וְרָמָס וְשְׁרֵך הְאָרְ תַּצְּיל:
- , וְהָיֶה בַּיּוֹם־הַהוּאׁ נָאָם־יְהִנָּה וְהִכְּרַתֵּי סּוּסֶיף מִפְּרְבֶּף וְהַאֲבַרְהָי עַרְבְּבֹתֵיף:
- מְבְּבְּבְינִיף: יְהְבְּבְרָהָיִי עְּרָבְיִּהְיִיםִיִּהְיִּבִיהָיִיםִּי בְּּלִ
- לְב: בילביני לְאָלִיים לָאִ 'יִבִּינִב 'לָאִ 'יִבִּינִב בְאָ 'יִבִּינִב בְּאִ 'יִבִּינִב בְּאִ 'יִבִּינִב בְ

- And I will cut off thy graven images and thy pillars out of thee; And thou shalt no more worship the work of thy hands.
- And I will pluck up thy Asherim out of the midst of thee; And I will destroy thine enemies.
- And I will execute vengeance in anger and fury upon the nations, Because they hearkened nor.
- Hear ye now what the LORD saith: Arise, contend thou before the mountains, And let the hills hear thy voice
- Hear, O ye mountains, the LORD'S controversy, And ye enduring rocks, the foundations of the earth; For the LORD hath a controversy with His people, And He will plead with Israel.
- O My people, what have I done unto thee? And wherein have I wearied thee? Testify against Me.
- For I brought thee up out of the land of Egypt, And redeemed thee out of the house of bondage, And I sent before thee Moses, Aaron, and Miriam.
- O My people, remember now what Balak king of Moab devised, And what Balaam the son of Beor answered him; From Shittim unto Gilgal, That ye may know the righteous acts of the LORD.
- Wherewith shall I come before the Lord. And bow myself before God on high? Shall I come before Him with burnt-offerings, With calves of a year old?
- Will the LORD be pleased with thousands of rams, With ten thousands of rivers of oil? Shall I give my first-born for my transgression, The fruit of my body for the sin of my soul?
- It hath been told thee, O man, what is good, And what the LORD doth require of thee: Only to do justly, and to love mercy, and to walk humbly with thy God.

- ݫݼݞݐݥݡݵݻݫݖݵݖݚݙݵݡݞݖݬݵݙݵݥݹݙݞݙ ݫݖݼݻݹݚݟݥݖݣݫݙݵݹݞݞݖݹݚݙݵݙݧ
- עָרֵיף: ני וְנְתַשְׁתָּר אֲשֵׁירֶרִף מִקּרְבֶּוָף וְהִשְׁעַּרְתָּי
- לְא מִּמְמֵנִי בּאָלֵב יּבְּטַמָּט נָּאָם אָט_טַינִיָם אָמָּט יי וֹמִמְּיִטִי בּאָלֵב יּבְטַמָּט נָאָם אָט_טַינִיָם אָמָּטַ
- אָת־הָהָלִים וְתִּשְׁמַעְנְּהָ הַגְּבְּעָיִת אַנֶּרְ קִּוֹם רֵיבּ אָת־הָהְלִים וְתִּשְׁמַעְנְּנְה הַגְּבְעָיִת אַנֶּרְ
- שְׁמְעָנִי הָרִיםׁ אָת־רֵיב יִחֹנְה וְהָאָתָנִים מֵּוֹסְבֵי אֲבֶץ בֵּי רֶיב לִיהֹנְה עִם־עַמּוֹ וְעִם־ יִשְׂרָאֵל יִהְנְבְּח:
- ַ עַּמִּי מָה־עַּשִּׁיִּחִי לְךָּ יִּמָּה הֶלְאֵתִּיף עַּנָה בְי:
- ئ جَرْ بَيْرَاءَ نِيْكِارُا جُوْزُاءِ يُعَالَظُيْنَ يَيْرَا جَارِيَاءِ نِيْكِرَا جُوْزُاءِ يُعَالِظُيْنَ يَيْرَا نَمْدِيْنَاءُ نَيْكُرُا خُوْزُاءِ يُعَالِظُيْنَ
- עמִּי יְבְרֹבָאׁ מַחִ־יִּמִּץ בָּלָל מֵלֵּךְ מוֹאָׁב יִמָּחִ־עְּנָה אֹתִּוֹ בִּלְעָם בֵּן־בְּעָוֹר מִן־ תַשְׁמִים עַד־תַּגְּלְנְּל לְמֵּעַן הַעַת צִּדְקִוֹת יְתְּוֹה:
- ַ הַנְרְצֶּה יְהֹנְתִ בְּאַלְפֵּי אֵילִים בְּרֶרְבָּנִת הַ נְחַלִי־שְׁטֶּן הַאָּמֵן בְּכּוֹרִי פִּשְׁמִּי פְּרֵי בִשְׁנִי הַשְּׁאָה נְפִּשְׁי
- , הגיר לף אָרֶם מַה־מַּוֹב וּמֶה־יָהוָֹה דּוֹהַשׁ מִמְּףׁ בֵּי אִם־עֵּשְׁוֹת מִשְּׁפְּשׁ וְאַהַבַת הֶסֶר וְהַצְנַעַ לֻבֶת עִם־אֵֵלֹהֵיף: (ס)

הפטרת פינהס

And the hand of the LORD was on Elijah; and he girded up his loins, and ran before Ahab to the entrance of Jezreel.

And Ahab told Jezebel all that Elijah had done, and withal how he had slain all the prophets with the sword.

Then Jezebel sent a messenger unto Elijah, saying: 'So let the gods do [to me], and more also, if I make not thy life as the life of one of them by to-morrow about this time.'

And when he saw that, he arose, and went for his life, and came to Beer-sheba, which belongeth to Judah, and left his servant there.

But he himself went a day's journey into the wilderness, and came and sat down under a broom-tree; and he requested for himself that he might die; and he requested for himself that he away my life; for I am not better than my fathers.

And he lay down and slept under a broom-tree; and, behold, an angel touched him, and said unto him: 'Arise and eat.'

And he looked, and, behold, there was at his head a cake baked on the hot stones, and a cruse of water. And he did eat and drink, and laid him down again.

And the angel of the LORD came again the second time, and touched him, and said: 'Arise and eat; because the journey is too great for thee.'

And he arose, and did eat and drink, and went in the strength of that meal forty days and forty nights unto Horeb the mount of God.

And he came thither unto a cave, and lodged there; and, behold, the word of the Lord came to him, and He said unto him: 'What doest thou here, Elijah?'

And he said: 'I have been very jealous for the LORD, the God of hosts, for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine altars, and slain Thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.'

⁶ ניִרְיְּלְ לְפָּנֵרְ אַהְאָׁב עַּר־בֹּאֲבֶה יוָרְעֶאלָה:

ײַנּבּיאָים בָּחֶהֶבּי אַלְיָּהִוּ וְאָת כְּלִ־אָּשֶׁר חָהָג אָת־כְּלִ ייאוֹא ניַגֶּר אַּחְאָב לְאִיזֶבֶל אָת כְּלִ־אָשֶׁר עִּשֶׂר

אַּאָּב לְיהוּדְה נַיּנָה אָת־נַּצְיה שָׁבּי נּיִרְא נַּלְק נַיֵּלְה נִּילֵה אָל־נַפְשׁׁ נַיָּבְא בָּאָר שָׁבַעּ

וְהִוּאִ הַלְּךְ בַּמִּדְבָּר בֵּנֵדְ יִּוֹם וַיָּבֹא וַיֵּשְׁבֵּ אָת־נַפְשׁוֹ לְמִוּת וַיֵּאמֶרו וַּב עַמֶּה יְהוְהֹלֵח נְפְשִׁי בָּי־לֹאִ־מָוֹב אָנֹכִי מֵאֲבֹתֵי:

מַלְאָּבְׁ נִינֶּהַ כְּוִ נֹּאָמֶב לְוִ לֵּנִם אֶּבְוֹבְ: י נוּהָפַּבְ נוּנְהָּוֹ טַּטִע בָּטִׁם אָטָב וְטִנָּנִבְ:

מְנִם נּנִּאָבֹבְ נְיֶּמֵשׁ נּנְמִּבְ נִּמְשׁׁ בּנִּמִּבְיּ 2 - נּנְּבָּס וִׁעִזָּיִב מְנִאָּמָטָנוּ מִּלִּע לַבּפּׁנִם נִבּפּּנִעַ

" נֵיֶלִם נַיָּאָכַל נַיּשְׁמָּח נַיֵּלֵך בְּּלָחו חָאֲכִילֵח הַהִיא אַרְבְּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לֹיִלְח עָּר הַר הַאֶּלְהָים חֹבֶב:

ַ נִיָּבֹאִ שָׁם אָלִ הַמִּעְּרֶה נַיָּלֵן שָׁם וְהִנָּה דְבָריִהְוֹתֹ אֵלְיוּ נַיַּאִמֶּר לֹוֹ עַּה־לְּךְּ פִּׂה אֵלְיָהוּ:

וּ אָמֶר ְ פַנָּא פַנָּאִטִּי לִיחִוָּחִו אֵלִיחַי אָת־מִּזְּבְּחִמֵּיךְ תְּלְבִּרִּי וַיְבִּקְשִׁי אָת־נִּפְשָׁי אָת־מִזְבְּחֹמֵיךְ חָלְסִי וְאָת־נְבִיאָיךְ חָרְנִּ לְקַחְמֵּה:

ΟI

And He said: 'Go forth, and stand upon the mount before the Lord?' And, behold, the Lord passed by, and a great and strong wind rent the mountains, and broke in pieces the rocks before the Lord; but the Lord was not in the wind, and after the wind an earthquake; but the Lord was not in the earthquake;

and after the earthquake a fire; but the LORD was not in the fire; and after the fire a still small voice.

And it was so, when EliJah heard it, that he wrapped his face in his mantle, and went out, and stood in the entrance of the cave. And, behold, there came a voice unto him, and said: 'What doest thou here, EliJah?'

And he said: 'I have been very jealous for the LORD, the God of hosts; for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine altars, and slain Thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.'

And the LORD said unto him: 'Go, return on thy way to the wilderness of Damascus; and when thou comest, thou shalt anoint Hazael to be king over Aram;

and Jehu the son of Nimshi shalt thou anoint to be king over Israel; and Elisha the son of Shaphat of Abel-meholah shalt thou anoint to be prophet in thy room.

And it shall come to pass, that him that escapeth from the sword of Hazael shall Jehu slay, and him that escapeth from the sword of Jehu shall Elisha slay.

Yet will I leave seven thousand in Israel, all the knees which have not bowed unto Baal, and every mouth which hath not kissed him.'

So he departed thence, and found Elisha the son of Shaphat, who was plowing, with twelve yoke of oxen before him, and he with the twelfth; and Elijah passed over unto him, and cast his mantle upon him.

וּיֹאמֶר צֵא וְעִּמֵדְתֵּ בְּחָר ׁלִפְּנֵי יְחִוֹּת וְחִנָּה יְחִנְּה עַבֶּר וְרַוּחַ גְּחִילֵה וְחָזְּק מִפְּרֵל הְרִּים וּמִשְׁבֶּר סְלְעִים לִפְּנֵי יְחִנְׁה לָא בְרִוּחַ יְחֹנְׁה וְאַחַר הְרֹוּחַ רַּעַשׁ לְא בְרַעַשׁ יְחֹנְה:

וְאַתַר הָרַעִּשׁ אֵשׁ לְא בְאָשׁ יְהֹנְה וְאַתַר הַלַּעַשׁ אֵשׁ לְא בְאָשׁ יְהֹנְה וְאַתַר הַאַתַר

د، ניְהֵיו ִ בִּשְׁמַׁעַ אֵלִּנְהוּ נַיֶּלֶט פָּנָיוֹ בְּאַדַּרְמֹּוֹ נַיֵּבְא וַיַּעַּלִד פָּתַד הַמְּעָרְה וְהַנָּה אֵלְיוֹ לִוֹל נַיּאֹמֶר מַה־קְּדְּ פָּה אֵלְיֵּהוּ:

ر «אֹמֶר ׁ קּנֹא קנֵאִהִי לִיהֹוָהו אֵלִהַי אַר ִמִּיְבָּיוֹת בֶּי־עִּיְבָי בְרֵיחָדִּ בָּנֵי יִשְׁרָאֵל אָת־מִיְבְּחֹתֵּיךְ הָרְׁסִי וָאָת־נָבִיאָּיךְ הָרְנִּ קְקַחְהֲה: (ס)

יַ נִיּאִמֶּר יְהִוֹּה אֵלֵיו כֵּךְ שִׁיִּר לְדַרְּבָּךְ מִרְבָּרָה דַּמְּשֶׁק יִּבְאָת יִּמְשִּׁחְתָּ אָת־חַזְאֵל לְמֶלֶךְ עַּלְ־אַרֶה:

מְטִוּלְטֵ שֹׁמֶׁמֵּט לְּוֹבֵּגְא שַּׁטִׁשְׁנֵּבְּי הְּבְׁאֵבְ וֹאִטַ־אֵּלְהָּמָּת בַּּוֹבְמָּפָׁתְ מִאָּבָּרְ הַיִּבְיִנִיא בַּוֹבִנְמָּהִ שִּׁמְּמָּטִ לִמְלֵּב מַּלִב

10 بَاضِعَارِيَّ، جَاضِلِعُمْ ضَجَمِّر عَجْمَر لَجُمْ يَ فِلْ خِيْنِ عِيْضِ مِهِـجُلُمْ مِجْمَر لَجُمْـ يَاضِّد غِيْضِ جِهُـرِفِمُ جُهُــ خِلْدِهُ فِي مِيْفِ

ַנַּיֵלְּבַׁ לְּמֶּמֶׁם נַיִּמְגֵּא אָטַ־אָלִיָּשָׁע בָּּוֹ־שָׁפְּׁנִי בְּשְׁנֵים מִמְּשָׁׁם נַיִּמְגָּא אָטַ־אָלִיָּהוּ אָלְיָרוּ אָלְיִּר נַיַּשְׁלָּךְּ עְּהְיָּה שְׁנִים מְנִים־מְשָׁרָ צִּלְיָּהוּ אָלִיּרוּ אָלְיִר נְיִּשְׁלָּרִי אַנְּרְיִּהְיִּם מִיּמְשָׁם נִיּמְצָּא אָטַ־אָלִיּשָׁע בָּוֹרְיִשְׁכָּי

And he left the oxen, and ran after Elijah, and said: 'Let me, I pray thee, kiss my father and my mother, and then I will follow thee.' And he said unto him: 'Go back; for what have I done to thee?'

And he returned from following him, and took the yoke of oxen, and slew them, and boiled their flesh with the instruments of the oxen, and gave unto the people, and they did eat. Then he arose, and went after Elijah, and ministered unto him.

ڴڷڎ؞ ۼڽڗڎڔ؋؞ڗ؞۫ۼڟڎڂڒڴٳڎڟڎڿڎڟڎڔۼ؇ؙڿڎ ڗ؞ؙۼڟڎۼڟ۪ۊڎڂڒڴٳڎڟڎڿڎڟڎڔۼ؇ؙڿڎ ڗ؞ؚۼۯڎڎڿڎۼڟڎۼڎۼڎۼڎۼۼڎڎۼ؇ۼڎڎۼ؇ؙڿڎڎۼ؇ۼڎڎۼ

رَنْهِد מֵאַחַרְיוּ וַיִּפַּח אָת־צָּמָר חַבָּקֵר וַיִּיְבְּחַׁהוּ וּבְּכְלֵּי חַבְּקָר בִּשְׁלָם חַבָּשָּׁר וַיִּתֵּן לְעָם וַיּאַבֻלְּוּ וַיִּּקְם וַיֵּלֶךְ צַּחַרֵי אֵלְיָהוּ וַיְשְׁרְחֵהוּ: (פ)

הפטרת מטות

The Haftarah is Jeremiah 1:1 - 2:3. This Haftarah is always read the first Shabbat after the 17th of Tammuz.

THE WORDS of Jeremiah the son of Hilkiah, of the priests that were in Anathoth in the land of Benjamin,

to whom the word of the LORD came in the days of Jusah the son of Amon, king of Judah, in the thirteenth year of his reign.

It came also in the days of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, unto the end of the eleventh year of Zedekiah the son of Josiah, king of Judah, unto the carrying away of Jerusalem captive in the fifth month.

And the word of the LORD came unto me, saying:

Before I formed thee in the belly I knew thee, And before thou camest forth out of the womb I sanctified thee; I have appointed thee a prophet unto the nations.

Then said I: 'Ah, Lord GoD! behold, I cannot speak; for I am a child.'

But the LORD said unto me: Say not: I am a child; For to whomsoever I shall send thee thou shalt speak.

Be not afraid of them; For I am with thee to deliver thee, Saith the LORD.

אַמָּב בּהֹּנִינְיִנִי בַּאָּבֹּא בּנִימֶּו: בּיִ גַּבְּבֵבׁנִ יִבְּמָנִינִי בַּאָבֵא בּנִימֶו:

ֵּ אֵשֶׁר הָנָה דְבַר־יְחנִה אֵלִיו בִּימֵי יאִשִּׁיָהוּ בֶּן־אְמִּוֹן מֵלֶרְ יְחוּדְה בִּשְׁלִשׁ־עָשְׁרֵה שָׁנָה לְמָלְרָוּ:

+ וֹיְהִי דְבַּרְ־יְהְוֹּהְ אֵבָׁי בֵאֵּמְר:

גאַטַר אַַהַּה אַַרְנֵי זֶחְלָה הַבָּה לְאֹ־יָדַשְׁהַיּ הַבֶּר כִּי־נַשַּׁר אַנְּכִי: (ס)

אַמֶּר אַצְּוֹנְ מַבְּר: מְּ מִּלְ-פָּלְ-אַמֶּר אֵמְלְחַוּ ְ מַלְּנֵּ וֹאָט פָּלְ-מִ מִּלְ-פָּלְ-אַמֶּר אֵמָר אַלְחַוּ מַלְנִי וֹאָט פָּלְ-

זאָם.גענע: אַלְשִׁינִע:

- Then the Lord put forth His hand, and rouched my mouth; and the Lord said unto me: Behold, I have put Му words in thy mouth;
- See, I have this day set thee over the nations and over the kingdoms, To root out and to pull down, And to destroy and to overthrow; To build, and to plant.
- Moreover the word of the LORD came unto me, saying: 'Jeremish, what seest thou?' And I said: 'I see a rod of an almond-tree.'
- Then said the LORD unto me: 'Thou hast well seen; for I watch over My word to perform it.'
- And the word of the LORD came unto me the second time, saying: 'What seest thou?' And I said: 'I see a seething pot; and the face thereof is from the north.'
- Then the LORD said unto me: 'Out of the north the evil shall break forth upon all the inhabitants of the land.
- For, lo, I will call all the families of the kingdoms of the north, saith the LORD; and they shall come, and they shall set every one his throne at the entrance of the gates of Jerusalem, and against all the walls thereof round about, and against all the cities of Judah.
- And I will utter My judgments against them touching all their wickedness; in that they have forsaken me, and have offered unto other gods, and worshipped the work of their own hands.
- Thou therefore gird up thy loins, and arise, and speak unto them all that I command thee; be not dismayed at them, lest I dismay thee before them.
- For, behold, I have made thee this day a fortified city, and an iron pillar, and brazen walls, against the whole land, against the kings of Judah, against the princes thereof, against the priests thereof, and against the people of the land.
- And they shall fight against thee; but they shall not prevail against thee; For I am with thee, saith the Lord, to deliver thee.'
- And the word of the LORD came to me, saying:

- וַיִּשְׁלַח יְחֹנְתֹ אָת־יִדְוֹ וַיַּגָּע עַל־פָּי וַיָּאִמֶר יְחֹנְתֹ אֵלֵי הַנֶּה נְתַּהִי דְּבָרֵי בְּפִּיף:
- יו רְאֵּת הִפְּקַרְתֵּיףוּ הַיֵּיִם הַנָּה עַל־הַגּוֹיִם יִעַל־הַמַּמְלְבֹוֹת לְנְתִּוֹשׁ וְלִנְתִּיׁץ וּלְהַאֲבָיִר וְלַהֲרִיֹס לְבְנִיֹת וְלְנְמִיעַ: (פ)
- יי ניָהָי דְּבָּר־יְּהֹנְהֹ אֵלֵי לֵאִמֶּר מָה־אַמָּה רֹאָה יִרְמְנְהִיּ נְאִמֵּר מַמָּל שְׁקָר אֲנָי רֹאֶה:
- גּיִ נִיְּאִמֶּר יְּהְנְהַ אֵלֵי הֵישָּׁבְּהָ לִּרְאָוִת בְּי־שִּׁקֵר מּיִ נִיַּאָמֶר יְהְנְהַ אֵלִי הִישָּׁבְהָ (ס)
- رَ رَبْرُهُ ہِ בِר יְחִנְּה ו אֵלֵל שֵׁנָית לֵאִמֹר מָה אַמָּה רֹאֶה נְאִמַּר סָיר נִפֹּנִּת אֲנֵי רֹאֶה וּפְּנָיוּ מְפְּנֵי צְפְּוֹנְה:
- ** נִיּאִמֶר יְהוָה אֵלְיִ מִצְּפּוֹן הִפְּתַח הָרָעָּׁה עַלְ בְּלְ־יִשְׁבֵּי הָאֲבֶץ:
- جِرו הִנְנֵי לִבֹא לְבֶל־מִשְׁפְּחָוֹת טַמְלְכָּוֹת 21 צְפִּוֹנְה נָאָם־יְהֹנָה וּבְׁאִי וָנְחָנוֹּ אִישׁ כִּסְאִׁי פָּתַחו שַׁצְרֵי יְרוּשָׁלַם וְעָל בְּל־חוֹמֹתִיהָ סְבִּיב וְעַל בְּל־עָרֵי יְהוּדֶה:
- וֹהְשַּׁטַבְוֹנִי לְמַהֵּמָּי יְבִינֵים: אִּמָּב הֹזִּכְנִי וֹוֹלַמָּבוּנִ לָאִלְנַיִם אַבִּירָם בּלִבְבַבִּנִי מִמִּפַּמִּי אִיִּטְם הַלִּ כָּלְ_בִבְּנִיִם
- ἀἀτιΫο ἄΙ-ἄὐἀΕ ζάτιΫο: ἄυ ἀζ-ἄἄι ἀτὰ, ἄπὰ ἔκς-ἀῦτ '' ἰᾶἀυ ἀἀίι ἀὐΫιΕ ἰδάὰ ἰναιά ἄζιΫο
- נאָנֵי הַנַּה נְתַּהַיִּף הַיּּוֹם לְעִּיר מִבְּצִּר הּלְעַמִּיּד בַּרְזֶגֵל וּלְחֹמָוֹת נָחִשָּׁת עַל־כְּלִ-הְאָהֶץ לְמַלְבֵּי יְהוּדְתֹ לְשִׁהֶׁיהַ לְכֹהַנֵּיִה וּלְעַם הָאֶהֶץ:
- נְאֶם ְנְלְנֵלְנִי אֶלְנִיף וְלְתַּצִּילְֶף: (פּ)
- ייוו נְיְהֵי בְּבַרְיִּהְוֹיִ אָּלָי לֵאַלְּרִ:

Go, and cry in the ears of Jerusalem, saying: Thus saith the LORD: I remember for thee the affection of thy youth, the love of thine espousals; how thou wentest after Me in the wilderness, in a land that was not sown.

Israel is the LORD'S hallowed portion, His first-fruits of the increase; all that devour him shall be held guilty, evil shall come upon them, saith the LORD.

הָלֵּךְ וְּקְרָׁאִתָּ בְּאָוָנֵי יְרִישְׁלֵם לֵאמֹר בָּה פְּלִּילְתָּיִךְ לֶבְתֵּךְ אָחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאָרֶץ לְאִּ זְרִימְּה:

ָ קָבִישׁ יִשְׂרָאֵל לִיהֹוָה רֵאִשִּׁית הְּבוּאָתִה בְּל־אֹבְלֵיו יֶאִשְׁמוּ רָעָה הָבָא אַלִיהָם נְאָם־יְּהְוָה: (פ)

הפטרה מסעי

The Haftarah is Jevemiah 2:4 – 2:4. Best Head ibis Haftarah even on Rosh Hodesh. The Rosh Hodesh Maftir, Numbers 28:9 – 15 is still read, on page 3.21.

Heat ye the word of the Lord, O house of Jacob, and all the families of the house of Israel;

Thus saith the LORD: What unrighteousness have your fathers found in Me, that they are gone far from Me, and have walked after things of nought, and are become nought?

Neither said they: Where is the Lord that brought us up Out of the land of Egypt; that led us through the wilderness, through a land of deserts and of pirs, through a land of drought and of the shadow of death, through a land that no man passed through, and where no man dwelt?

And I brought you into a land of fruitful fields, to eat the fruit thereof and the good thereof; but when ye entered, ye defiled My land, and made My heritage an abomination.

The priests said not: 'Where is the Lord?' And they that handle the law knew Me not, and the rulers transgressed against Me; the prophets also prophesied by Baal, and walked after things that do not profit.

Wherefore I will yet plead with you, saith the Lord, and with your children's children will I plead.

For pass over to the isles of the Kittites, and see, and send unto Kedat, and consider diligently, and see if there hath been such a thing.

- יוו שׁמְעִּנִּ דְבַר־יְחִנֵּח בֵּיִח יַעֵּקִב וְבָרִ" מִשְׁפְּחִוֹת בֵּית יִשְׁרָאֵל:

  בְּחו אָמַר יְחֹנָה מַת־מָּצְאִּ אֲבוֹתַיכֶם בִּיׂ

  מַנְל כּי רחקוּ מעלי וּילְבוּ אַחרי ההבל
- בָּרוּ אִמָּר יְרוִֹה מִעִּלְיִׁ נִיּלְכָּנּ אַּחַבִּי תַּחָבָּל מְּנִלְ בָּי רְחַקִּנּ מִמְּלְיִׁ נִיּלְכָנּ אַחַבִּי תַחָבָּל נְיְהְבָּי
- וְלֵא אֵמְרֹרִּ אַיֵּה יִהֹנְה הַמַּעֲלֵה אֹמָנִי מִאָּרֶץ מִּצְרָיִם הַמּוּלִּיְךְ אֹמְנִיּ בִּמִּרְבָּׁר בְּאָׁרֶץ עִּרְבָּה וְשִׁיּחָה בְּאָרֶץ צִּיְּה וְצִּלְמָׁנֶת בְּאָרֶץ לֹא־עֶבַר בְּהֹ אִישׁ וְלֹא־יָשָׁב אָהֶם שֶׁם:
- וֹנְעַבְעָי, הַּמְּעֵּטֵׁם לְעוִמּדֶּע: פּׁבִּיֵּע וֹמִּדְאִי וֹמִסְּמִּאִּ אָעַ-אַּבֹּגְ יִאְבָּיִא אָטַבִּם אָלִבְאָנְ וֹמִסְּמִּאָּ אָעַרַאַבְּגָּ ' יִאְבָּיִא אָטַבִּם אָלִבְאָנִ
- הַפַּהָנִּם לֵא אֵמָרוּ אַיֵּה יָהִנָּה וִתִּפִּעָּי הַתּיְרָה לָא יְדְמִּנִּי וְהָרִמִּים פָּשְׁמִּי בִּי הַקְּבִּיּ:
- בְּנִוכֶם אֶבְוּב: ﴿ كِمَا فِي אַבִּוּב אִשְׁכֵם נָאָם וְּבִּנְיֵע נָאָע פָּנָוּ
- וֹטִטְׁבּוְנְנְנִי מִאָּב וּבְאֵנִ נֵוֹ טִנְטָּב פֿוֹאָט: בּּג מִבְרֵנֵי אִנֹּג כִטִּנִּים וְבַאָנִ וֹפַנָּב מִבְטַנִּי

11

- Hath a nation changed its gods, which yet are no gods? But My people hath changed its glory For that which doth not profit.
- Be astonished, O ye heavens, at this, and be horribly afraid, be ye exceeding amazed, saith the Lord.
- For My people have committed two evils: They have forsaken Me, the fountain of living waters, and hewed them out cisterns, broken cisterns, That can hold no water.
- Decome a prey? Is he a home-born slave? Why is he
- The young lions have roated upon him, and let their voice resound; and they have made his land desolate, his cities are laid waste, without inhabitant.
- The children also of Noph and Tahpanhes feed upon the crown of thy head.
- Is it not this that doth cause it unto thee, that thou hast forsaken the Lord thy God, when He led thee by the way?
- And now what hast thou to do in the way to Egypt, to drink the waters of Shihot? Ot what hast thou to do in the way to Assyria, to drink the waters of the Rivet?
- Thine own wickedness shall correct thee, and thy backslidings shall reprove thee: Know therefore and see that it is an evil and a bitter thing, that thou hast forsaken the Lord God of, neither is My feat in thee, saith the Lord God of hosts.
- For of old time I have broken thy yoke, and burst thy bands, and thou saidst: 'I will not transgress'; upon every high hill And under every leafy tree Thou didst recline, playing the harlot.
- Yet I had planted thee a noble vine, Wholly a right seed; How then art thou turned into the degenerate plant OF a strange vine unto Me?
- For though thou wash thee with nitre, and take thee much soap, yet thine iniquity is marked before Me, saith the Lord GoD.

- הַהִימָיר גּוֹי אֱלֹהִים וְהֵפָּה לָא אֱלֹהִים וְעַפֶּי הַמָיר פְּבוֹדְוֹ בְּלְוֹא יוֹמְיל:
- ַ שְׁמֵּרִ שְׁמֵּרִם עַל־זָאָת וְשִׁעֲרָרִ חְרְבָרִ מְאָׁר מְּמִּר שְׁמֵּרִם עַל־זָאָת וְשִּׁעֲרָרִּ חְרְבָרִ מְאָׁר
- ר קר שְׁתַּוֹם רַעִּוֹת עַשָּׁר עַמָּי אֹהָי עַּוְבִּיּ הְקַוֹרוּ תַּוִם חַוִּּים לַחְצָּב לַהֶם בֹּאִרְוֹת בּאַרְתֹ נִשְׁבְּרִים אֲשֶׁר לְאַ־יָבֶלוּ חַמֶּיִם:

- יִרְעָּוּךְ קְרְלְר: 12 נִם־בְּנֵי־נֶוְךְ (כ׳ ותחפנס)[ק׳ וְתַּחְפַּנְחֵס]
- רַ הַלִּיֹא־יָאָת מַעֲשָׁה־לָּוֶךְ עָּיְבֶּוּךְ אָת־יְהֹנָת אֶלֹהַיִּךְ בְּעֶת מּוֹלְבֶךְ בַּנְְיֶרֶךְ:
- 12 إلاِمَات ضِد كَالَّا جَالِيَاتِ مَجْنَات كَهُمَانِه شِرَ ضَمَانِد بَضِد كَالَّا خَلِيْتِكَ مَجْنَات كِهُمَانِه شِرَ بُيَّد:
- ײַנּפְבֵוּך בְשְׁבֵּרִ מִּלְיִּךִ נְאָם־אָדֹנָר אֶלֹהָוָר וְלְא פַּחְדְּתִּל אֵלִיִךְ נְאָם־אָדֹנָר אֶלֹהָוָר צְּבְאִית:
- בֵּר מִעוֹלֵם שָׁבָרְחִי עָלֵּדְּ נִתַּקְחִיׂ מּיִסְרוֹתַּיִךְּ וַתּאִמְרָי לָא (כ׳ אַעבוּד)[ק׳ אָצֶבְוֹר] בֵּי עֵלְ־בָּלְ־נִּבְעָׁה גְּבֹהָה וְתַּחַתִּ בְּלַ־עֵץ רַעְּנְן אַקּ צַעָּה זְּנְה:
- ثَنَظَحُنُ ذِر صِيْدُ مِيْقُلُ تُخْدَنُكِ: ** نَجْرَحْر نُمَمُنْدُ مِيتِط خُفِي ثَلَم جُمُنَا نَجْدَا
- לכמס אֿנִדּג לְפּֿנְּג לֹאָם אָבְוֹג וֹטְנִב: בּג אִם_טַכּפֿסֹ, פּנָּמִר וֹטַבַּבּג.לָג פִצַינִּנִי

- How canst thou say: 'I am not defiled, I have not gone after the Baalim'? See thy way in the valley, know what thou hast done; thou art a swift young camel
- A wild ass used to the wilderness, that snuffeth up the wind in her desire; her lust, who can hinder it? All they that seek her will not weary themselves; in her month they shall find her.
- Withhold thy foot from being unshod, and thy throat from thirst; but thou saidst: 'There is no hope; No, for I have loved strangers, and after them will I go.'
- As the thief is ashamed when he is found, so is the house of Israel ashamed; they, their kings, their princes, and their priests, and their prophets;
- Who say to a stock: 'Thou art my father', and to a stone: 'Thou hast brought us forth', for they have turned their back unto Me, and not their face; but in the time of their trouble they will say: 'Arise, and save us.'
- But where are thy gods that thou hast made thee? Let them arise, if they can save thee in the time of thy trouble; for according to the number of thy cities Are thy gods, O Judah.
- Didst thou not just now cry unto Me: 'My father, Thou art the friend of my youth.

- נ. אַ הְלַבְּחִי רָאֵי דַרְבֵּרִ בַּנִּיְא דְּעָי מָה לֵא הְלַבְּחִי רָאָי דַרְבֵּרִ בַּנִּיְא דְּעָי מָה עְּשִׁית בִּרְרֵה קַלְּה מְשְׁנֵבֶת דְּרֶבֵיהָ:
- بِوَשָׁהَ שְׁצֵּפָה לִּיּה מַצִּנָה (כ׳ נפשוֹ)[ק׳

   נְפִּשְׁהֹ שְׁצֵפָה לִּיּה מַצִּנָהָה מֵי יִשִׁיבֶנָה בְּלֹ־מְבַקְשָׁיהָ לַצִּׁא יִיעָפוּ בְּחְדְשָׁה יִמְצְאִינְהַ:
- יַר מְנְמֶּי רַנְּלְבְׁ מִיְּחָׁב (כֻ נִינִרנִר)[אַ נִּיִאְמִּ בְּיִאְתַבְּתִּי מְצְּמְאָר וַתַּאָמֶרֵי נִיאָּמִּ בְּיִא בְּי־אָתַבְתִּי מְנְמֵּי רַנְּאָמִי בְּיִאְמִי בְּיִאִּתְבְּיִי
- ַ פְּבָשֶׁט זַּנְּבִ בָּי וִמְּצֵא בַּן חֹבָישׁוּ בַּיִּח השְׁרָצֵל הַמְּה מַלְבִיהָם שְׁרֵיהָם וְכֹהַנֵּיהֵם יּשְׁרָצֵל הַמְּה מַלְבֵיהָם שְּׁרֵיהָם וְכֹהַנֵּיהֵם
- אַמְרִים לִמֵּץ אָבִי אַמָּה וָלִאָּבָּוֹ אַמָּרִי ילדתני)[ק׳ יְלִרְהָּנִּוּ] בְּי־פָּנָנִ אֵלָי שָׂנָרִ יהושׁיעַנּי: יהושׁיעַנּי:
- ا الاين אָלֹהֶיף בְּעָת רְעָהָף בָּי מִסְפָּר עָּבֶּיף הָיִיף יוֹשִׁיעִיף בְעַת רְעָהָף בָּי מִסְפָּר עָבֶּיף הָיִי אָלֹהֶיף יְהוּדֶה: (ס)
- אָבֶּי אַלְּיִּרְ נְמְׁנֵי (כֻ׳ מִראָתִי)[מַ׳ מֶּנָאִת] כִּי ייִוו בַּלְוָא מִמְּמַׁי (כֻ׳ מִראָתִי)[מַ׳ מֶנָאִת] כִּיִּ

LEULU WER LXW RITW

The Maftir for Shabbat Rosh Hodesh is Numbers 28:9 – 15. The Haftarah is Isaiah 66:1 – 24.

Thus saith the Lord: The heaven is My throne, and the earth is My footstool; where is the house that ye may build unto Me? And where is the place that may be My resting-place?

For all these things hath My hand made, and so all these things came to be, saith the Lord, but on this man will I look, even on him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word.

He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offereth a meal-offering, as if he offered swine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as they have chosen if he blessed an idol; according as they have chosen if he blessed an idol; according as they have chosen if he blessed an idol; according as they have chosen if he blessed an idol; according as they have chosen if he is a large way

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, none did answer; When I spoke, they did not hear, But they did that which was evil in Mine eyes, And chose that in which I delighted not.

Hear the word of the LORD, Ye that tremble at His word: Your brethren that hate you, that cast you out for My name's sake, have said: 'Let the LORD be glorified, That we may gaze upon your joy', But they shall be ashamed.

Hark! an uproar from the city, Hark! it cometh from the temple, Hark! the LORD rendereth recompense to His enemies.

Before she travailed, she brought forth; Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heard such a thing? Who hath seen such things? Is a land born in one day? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth shut the Lords; Shall I that cause to bring forth shut the womb? Saith thy God.

ֻ כֹּה אָמָר יְהֹוָֹה הַשִּׁמֵיִם בִּסְאִּי וְהָאָהֵץ הַרַם רַגְּלְי אַי־זֶּה בַּיִּתֹ אֲשֶׁר הִּבְּנִּר־לִּי וְאֵי־זֶּה מְקְּוֹם מְנִיחָתִי:

וְאָם-יְהֹוְגַה וְאָלִ-זֵה עִּשְׁהָה וַיִּהְיִי בָּלִ-אֵּכֶה וְאָם-יְהֹוְגַה וְאָלִ-זֵה אַבְּיש אָלִ-עָּנִי וּנְכֵה-הְיּה וְהָבֶר עַּלְ-דְּבֶרֵי:

שׁוֹהֵט תַשִּׁוֹר מַבֶּח־אִּישׁ זּוֹבֶת תַשָּׁרֹ עַּׂבֵּף בְּלֶב מַעַּלֶּה מִנְחָהֹ דַּם־חֵזִּיר מַזְבָּיר לְבֹנָה מְבֶּרֵף אֲוֵן נַם־הַמְּה בֶּחֲרִי בְּדַרְכִיהָם וּבְשְׁקּוּצֵיהָם נָפְשָׁׁם חָפֵּצְה:

ַנִּם-אָנֵי אָבְתַּר בְּתַעֵּלְלֵיהָם וּמְּגִּוּרִסְם יְלְא שְׁמֵעוּ וַיַּעֲשָׁוּ הָרַעׁ בְּעֵּינִי וּבַאַשֶּׁר לא־חָפַצְּהִי בְּחֶרוּ: (ס)

שִׁמְעֵּנִי ְ אֲבֵר יִהְנָה תַחֲבֵּרִים אָל־דְּבְרִוֹ אָמְרוּ אֲחֵיכֶּם שׁנְאֵיכֶּם מְנַדִּיכָּם לְמָעַן שִׁמִי יְבְבַּר יְהְנְהְ וְּנְרְאָה בְשִׁמְחַהְבֶם וְתֵם יֵבְשׁוּ:

مُشِرِّط يُطَيَر جُهِنُطُنِ: ع كَابِر شِهِيلِ شَمِّنِك كَابِر شِتِنكُم كَابِر نُنائِنِكِ

ئىن فۇرە ئىنىد ئۇلاپ خۇرە ئخبى تاۋى كۆك خۇرە ئىنىد ئۇلاپ خۇرە ئخبى تاۋى كۆك

، מִי־שָׁמַע چּוֹאָת מִי רָאָת בָּאֵכָׁה הַיִּיִּחַל אֶרֶץ ְּבְּוִים אֶחָׁר אִם־יִּנְלֵר גִּיִּי פַּעַם אֶחָת בּי־חֲלְה נַם־יָלְדֶה צִיּיִּן אֶת־בָּנֶיהָ:

האָנִי אַמְבָּיִר וְלָא אִילִיִר יִאָּעָּר יִּהְיָּרִ הַאְנִי אַמְבָּיִר וְלָא אִילִיר יִאָעָר אָלְיִר יִּרְיִָר (ס)

- Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that love her; Rejoice for joy with her, All ye that mourn for her;
- That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.
- For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river. And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the knees.
- As one whom his mother comforteth, So will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.
- And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like young grass; and the hand of the Lord shall be known toward His servants, and He will have indignation against His enemies.
- For, behold, the LORD will come in fire, And His chariots shall be like the whirlwind; to render His anger with fury, And His rebuke with flames of fire.
- For by fire will the LORD contend, And by His sword with all flesh; And the slain of the LORD shall be many.
- They that sanctify themselves and purify themselves to go unto the gardens, behind one in the midst, Eating swine's flesh, and the detestable thing, and the mouse, Shall be consumed together, saith the LORD.
- For I [know] their works and their thoughts; [the time] cometh, that I will gather all nations and tongues; and they shall come, and shall see My glory.
- And I will work a sign among them, and I will send such as escape of them unto the nations, to Tarshish, Pul and Lud, that draw the bow, to Tubal and Javan, to the isles afar off, that have not heard My fame, neither have seen My glory, and they shall declare My glory among the nations.

- שָׁלְּתַּעֵּן מִינְקוּ מְשְׁיִשְׁ בְּלְ-חַמֵּלִם נִיּטִי אַטַּוּ מְשְׁרֵ יִשְׁבַעְּטָׁם מִשְּׁר מַנְחָמֵיִה קְמָעַן מִינְקוּ יִשְׁבַעְּטָם נִשְּׁר מַנְחָבֶּיִה קְמָעַן מִינְקוּ יִשְׁבַעְּיִם נְיִשְׁרַ מִּשְּׁר
- בּי־כָּהו אָמָר יְהֹנָה הִנָּנִי נִמֶּה־אֵלֶּיהִ בְּנָהָר שְׁלִּוֹם וּבְנָחַל שׁוֹמֵף בְּבָוֹד גּוֹיָם וְינַקְמָּם עַל־צַּד הְנָשְׁאוּ וְעַל־בִּרְכַּיִם הְשְׁעֲשֶׁעוּ:
- יבּירְישְׁלְם הְנְּחֲמֵה: בּאָישׁ אַשָּׁר אִמָּי הְנִחָתָּה בֵּן אָנִכִּי אָנָחָמָבָּם
- וְזְעָם אָת־אֹּיְבֶּיוּ: (ס) הפְּתַחְנָה וְנִיֹדְעָה יַד־יִּהנְהֹל אָת־עֲבָּדִּיוּ הְאָיִהָם וְשָׁשׁ לְבְּבֶּה וְעַצְּמִוּהָנָה אָת־עֲבָּדִּיוּ
- ני פִּי־הַנֵּה יְהֹנְהֹ בְּאֵשׁ יָבֹוֹא וְכַסּיפָּה מַרְפְבֹתָיִוּ לְהַשִּׁיִב בְּחֵמָהׁ אַפֹּוֹ וְנַעֲּרָתִּי בְּלַהֲבֵּי־אֵשׁ:
- \$ע־בְּלְבְּשֶׂע יְרְזְוֵה נִשְׁפְּׁט יּרְחַרְבִּוֹ אָתַ־בְּלְבְּשְׂעׁ יְרְזְוֹה נִשְׁפְּׁט יּרְחַרְבָּוֹ
- הַמִּהְקַדְּשִׁים וְהַמִּטְהֵרִׁים אָלִ הַנַּנֹּוֹת אַחָר (כִי אחד)[ק׳ אַהַמֹ] בַּהָּגָּךְ אָּכְלֵי בְּשָׂר הַחַזִּיר וְהַשֶּׁקֵץ וְהָעַּכְבָּר יַחְדֵּוֹ יָסֶפּוּ נְאָם־יְהְנְה:
- אָת־בְּבוֹדְי: אָת־בְּלִ־תַּגּוֹיִם וְתַּלְּשׁנִוֹת וּבָאוּ וְרָאִוּ אָת־בְּלִ־תַּגּוֹיִם וְתַּלְשׁנִוֹת וּבָאוּ וְרָאִוּ
- יי אָל־תַגּוֹיִם אַוֹת וְשִׁלְּחָם אָנִת וְשִׁלְּחָם אָנָת וְשִׁלְּיִם אֲלִּתְ לִאִּ־שְׁמְּנִי הַבָּלְ וְיֵגֵוֹ תַאִינִם תַּרְחֹלִים אֲשֶׁר לְאִ־שְׁמְּנִי אָת־פְּבוֹתִי בַּוֹלִים הַרְשִׁישׁ פָּוּלְ וְלָנִּד מִשְׁבֵי קֵשֶׁת אָת־פְּבוֹתִי בַּגּוֹיִם:

And they shall bring all your brethren out of all the nations for an offering unto the Lord, upon horses, and in chariots, and in fitters, and upon mules, and upon swift beasts, to My holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring their offering in a clean vessel into the house of the Lord.

And of them also will I take for the priests and for the Levites, saith the Lord.

For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before Me, saith the LORD, so shall your seed and your name remain.

And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before Me, Saith the LORD.

And they shall go forth, and look Upon the carcasses of the men that have rebelled against Me; For their worm shall not die, Neither shall their fire be quenched; And they shall be an abhorring unto all flesh.

וְהַבִּיאּר אָת־כָּל־אָהַיכֵם מִכָּלֹהַנּוֹם! מִנְחֲהוּ לִיהוֹה בַּסּוּסִׁים יִבְּהֶבׁב וּבַצַּבָּׁים וּבַפְּרָדִים וּבַכִּרְכָּרוֹת עַל חַר קְדִשִׁי יִרּוּשִׁלַם אָמַר יְהְוָה כַּאֲשֵׁר יָבִּיאוּ כָנֵי יִשְׂרָאֵל אָת־הַמִּנְחֲה בִּכְלֵי שָּהְוֹר בֵּית יְהֹוְה:

ַ װְסִרְמָהָם אָמָּה לַפֹּהָנִים לַלְוּיָם אָמָר יְהְנְה:

נּאִּם_וְהְוְּהַ פֵּל וֹמְּמָר זְּלְמָּה הָטִּבְּהם וְהַאָּבֵּץ הַחַבְּאָה אִּמֶּר אֵנִי מִמָּה מִלְּרָים לְפָּנִי הַחַבְּאָמֵר הַמְּלֵּים הַחַבְּאָה מִלְּבָרם וְהַאָּבָּץ

ָּ בְּשִׁבַּתִּוֹ יְבְוֹא כְל־בְּשֶׁר לְהִשְׁתַּחָוֹת לְפָּנֵי אָמָר יְהֹוְה:

וִיִּצְאָּוּ וְרָאִוּ בְּפִּנְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפּשִׁעָים בָּי בִּי תוֹלִעְהְׁם לָא תְמִוּת וָאִשָּׁם לָא תִּכְבָּׁת וְהָוִּי דֵרְאָוֹן לְכְלִ־בָּשֶׂר: והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה

הבטרת שבת מחר חודש

The Haftarah for Shabbat Maḥar Ḥodesh is I Samuel 20:18 – 42.

81:XX

And Jonathan said unto him: 'To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, thy seat will be empty.

And in the third day thou shalt hide thyself well, and come to the place where thou didst hide thyself in the day of work, and shalt remain by the stone Ezel.

And I will shoot three arrows to the side-ward, as though I shot at a mark.

יפְּקֵר מוֹשְׁבֶּף: יפְקֵר מוֹשְׁבֶף:

וְשִׁלַשְׁתַּׁ מַבֵּר מְאָר יּבָאתָ אָל־הַמָּלִוֹם אַשֶּׁר־נִסְתַרִּחָ שֶּׁם בְּוִים תַמַּצַשָּׂת וְיָשְׁבְּתָּ אָצֶל הָאֶבֶּן הְאֶזֶל:

ַ יַאַּנְי שְׁלִשֶׁת הַחִצִּים צִּדְּה אֹוֹהֶה לְשַׁלְּח־לֶי לְמַמְּרֶה:

- And, behold, I will send the lad: Go, find the arrows. If I say unto the lad: Behold, the arrows are on this side of thee; take them, and come; for there is peace to thee and no hurt, as the Lord liveth.
- But if I say thus unto the boy: Behold, the arrows are beyond thee; go thy way; for the Lord hath sent thee
- And as rouching the matter which I and thou have spoken of, behold, the LORD is between me and thee for ever.'
- So David hid himself in the field; and when the meal to moon was come, the king sat him down to the meal to
- And the king sat upon his seat, as at other times, even upon the seat by the wall; and Jonathan stood up, and Abner sat by Saul's side; but David's place was empty.
- Nevertheless Saul spoke not any thing that day; for he thought: 'Something hath befallen him, he is unclean; surely he is not clean.'
- And it came to pass on the morrow after the new moon, which was the second day, that David's place was empty; and Saul said unto Jonathan his son: 'Wherefore cometh not the son of Jesse to the meal, neither yesterday, nor to-day?'
- And Jonathan answered Saul: 'David earneatly asked leave of me to go to Beth-lehem;
- and he said: Let me go, I pray thee; for our family hath a sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me; and now, if I have found favour in thine eyes, let me get away, I pray thee, and see my brethren. Therefore he is not come unto the king's table.'
- Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: 'Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?

- ڔۤהۅۤה אָשֶׁלֵח אָה־הַפַּעַר לֻוְּ מְצָא אָת־הַהִּצִּים אִם־אָמֹר אַמָּר לַפַּעַר הִבָּה הַהִּצִּיםו מִמְּךְ נָהַנָּה קָהַנִּוּנְבָּאָה כִּי־שְׁלִוֹם לְךְּ וְאֵיוְ דְּבֶּר חִי־יְהֹנֶה:
- ַ אָסַבְּה אִמָּר לְמָּלֶם הַבָּּה הַהָּצִּים מִמֶּךְ נְהָלְאָה לֵדְ בָּי שְׁלְהַדְּ יְהְנָה:
- בּינֵי וּבֵינְךְּ צַּשֶׁר דִּבָּרְנִי צָנֵי נָאָמָה הִנָּה יְהוֹנֶה בְּינֵי וּבִינְךְּ עַּדְ־עּוֹלֶם: (ס)
- ي ريْשָׁב يَرَقْحُكُ مِحْـطْنَשْكُرْ جِوَعِمَا جِوَعِمَا هُלَـطَنَّשِكُ يَؤَدُّكُ رَبِّطِمُ بِيَنَائِمُ لِيَهُكَ هِجِيْك مِوِّدٌ שِهِبَا أَبْهِيَّا ثِرْجِاتُ جِوْنِهَ جِيْكِ:
- וְלֹאִ־דְבֶּר שְׁאָוּל מְאָוּמָה בַּיַּוֹם הַהָוּא כָּי אַמַר מִקְרֵה הוֹּא בִּלְתִּי שָהָוֹר הִוּא כִּי־לְא שָהְוֹר: (ס)
- וִיָהִי מִמְּחֲבָת הַחֹהֻשׁ הַשִּׁנִּי וַיִּפְּקֵר מָקִּוֹם דְּוְּדְ (פּ) וַיְּאִמֶּר שָׁאִּוּל אֶל־יְחוֹנְתֵּן בְּנֹוֹ מַּרְּיַעַ לֹא־בָא בֶּן־יִשֶׁי גַּם־הָּמָוֹל גַּם־הַיּוֹם אֶל־הַלְחֶם:
- ניִען יְהוֹנְתָּן אָת־שָׁאָיל נִשְׁאָל נִשְׁאָל דָּנֶד מִעְמָּדֶי עַד־בָּית לְחָם:
- ַנְּאִמֶּר שַׁלְחֵנִי נְאִ בָּי זֶּבָּחֹ מִשְׁפְּחָׁח לְנִּי בְּעִּיר וְחָּיִא צִּנְּח־לִי אֲחָי וְעַהָּח אַם־מָצָאִתִּי חֵן בְּעֵינֶּיִרְ אִמֶּלְטָּה נָּא וְאָרְאֵֵח אָת־אֶחָי עַל־בֵּן לֹא־בְּא אֶל־שֶׁלְחַן הַמֶּלֶךְ: (ס)
- ניִחִראַף שָׁאִּגִּלְ בִּיהַוֹּנִלְּן נַיֵּאִמֶּר לֹוּ בֵּן־נַשְׁנֵתְ חַמַּרְדִּיּתְ הַלָּלִּשְׁהְּ יִלְּבָשֶׁת שָּרְנֵת אַמֶּר:

82

- For as long as the son of Jesse liveth upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.'
- And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'
- And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death.
- So Jonathan arose from the table in flerce anger, and did eat no food the second day of the month; for he was grieved for David, and because his father had put him to shame.
- And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a little lad with him.
- And he said unto his lad: 'Run, find now the arrow which I shoot.' And as the lad ran, he shot an arrow beyond him.
- And when the lad was come to the place of the arrow which Jonathan had shot, Jonathan cried after the lad, and said: 'Is not the arrow beyond thee?'
- And Jonathan cried after the lad: 'Make speed, hasten, stay not.' And Jonathan's lad gathered up the arrows, and came to his master.
- But the lad knew not any thing; only Jonathan and David knew the matter.
- And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said unto him: 'Go, carry them to the city.'
- And as soon as the lad was gone, David arose out of a place toward the South, and fell on his face to the ground, and bowed down three times; and they kissed one another, and wept one with another, until David exceeded.

- בָּר בְּלְ־חַיָּמִׁים אֲשֶׁר בָּן־יִשִּׁיֹ חַיִּ עַלִּ־חָאֲדָמְׁה לָא חִכִּוֹן אַמֲּח וּמֵלְכוּחָדְּ הְוּא: (ס)
- גּ וַיִּעַן יְהַוֹּנְמְׁן אָת־שָׁאָיל אָבָיו וַיַּאִמֶּר אֵלֶיו לְמָּה יינַת מֶה נְּשְׂה:
- אָת־דְּיֵר: (ס) יַנְיָּטֶל שְׁאַּוּל אֱת־תַחֲנָית עָּלָיו לְתַבֹּתִוֹ יַלְתַמָית אָת־דְּיֵר: (ס)
- זְּהְצְּבְ אֶבְ בְּנְיִם בַּיְּהְבְּלְתְּ אֵּבֶּוּנִי (ס) וְלְאַ-אֶּבְּלְ בְּנִים עַעִּבְׁתְ עַמָּם בָּּגִּ ניִּלֵם וֹּטִיִּנְיָנִוּ מֵמָם עַמָּלְטֵוּ בְּטִבׁי בִּּגִּ
- בְּנְרֵ וְנְמָּר סְּמְן מִּמֶּן: בּנְרֵי בַּבְּפֵר נִינֵגֵא יְרִינְּנָוֹן תַמְּבֵּר לְמִוִמָּר
- ניאטר לְנְעֲרֹוֹ הֻיִּץ מִצָּא נָאׂ אָת־תַחִּצִּים אַשָּׁר אַנֹבֶי מוֹהָה הַנַּעַר דְּיִץ וְהוּא־יָרֶה הַחֵצִי לְהַעֲּבְרְוֹ:
- ַנִּבָאׁ תַנַּעַרׁ עַד־מָקָוֹם תַהֵּצִי אֲשֶׁר יָהֶה יְהוֹנְתָּן נִיּקְרָׁא יְהוֹנְתָּן אַחָרֵי תַנַּעַרֹ נִיּאמֶר הַלְוֹא תַחֵצִי מִמֶּךְ נְהֵלְאָה:
- َ يَرَجِرُهُ بِהَنَوْمُ لِهِيَتِ، مَؤْمِد مِيَرِد مِنْدِد مِنْدِد مِنْدِد مِنْدِد مِنْدِد مِنْدِد مِنْدِد مُمَّمِّونِيْمُ يَرِخُهُمْ يَهِد بِمِنْدِمِلْ هِمَا(ک مَنَّمِّةُ مِنَّافِيْهُ مِنَّالِيَّةُ مِنْ الْفِيْدِدِ:
- ַּ וְתַּנְּעֵר לֹא־יָרָע מְאָּיִמָּה אָךִּ יְהְוֹנְתָּן וְדָוֹד יְדְעִיּ אָת־תַּדְּבֶּר: (ס)
- נּגַאמֶר בְוָ בְּוֹבְ בִּבְּרֵג בִּלְּה בַּלְּה מי נוּפֹּוֹ וֹעוִלִּטֹן אָטַבבּלְה אָבְעַנּזֹּהַר אָּמֶרַבְנָוּ
- תּנֵּעַר בָּאַ וְדָוֹר קָם מֵאַצָּל תַנָּגָב וַיּפֹּל יִּיְשְׁקַוּו אָרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁלָשׁ פְּעָמִים וַיִּשְׁקַוּו אַיִשׁ אָת־רֵעָהוּ וַיִּבְּכוּוֹ אַיִשׁ אָת־רֵעַהוּ עַר־דְּוֶר הַגְּדְּיל:

And Jonathan said to David: 'Go in peace, forasmuch as we have sworn both of us in the name of the Lord, saying: The Lord shall be between me and thee, and Between my seed and thy seed, for ever.'

וּיֵאׁמֶר יְהוֹנְתָּן לְבְוָד לֵךְ לִשְׁלִוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבָּׁעָנִי שְׁנְנִי אֲנַׁחָנִי בְּשֶׁם יְהוָה לֵאמֶר יְהוְה יִהְנֵהו בִּינֵי יִבֵּינֶךְ יּבֵּין זַרְעָּי יּבֵין זַרְעַּךְ עַּד־עּוֹלֶם: (פ)